ஸ்ரீ:

எட்டுத்தொகையுள்

நெடுந்தொகை

ஆகும்

அகநானூறு

மூலமும் உரையும்

இவை

ஸேதுஸமஸ்தான வித்வான்

ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்கார்

ஸ்வாமிகள்

சோதித்துத்தந்தன

மயிலாப்பூர்

கம்பர்விலாஸம்

வே.

இராஜகோபாலயங்கார்

பதிப்பு

ருதிரோத்காரிஞு]

[விலை ரூ.

PRINTED AT
THE TATA PRINTING WORKS,
5, THAMBU CHETTY ST., MADRAS

ஸ்ரீ:

அகநானூறு

முகவுரை

இந்நூல் கடைச்சங்க காலத்துப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை பதினெண் கீழ்க்கணக்கு எனப் பெயர்சிறப்பித்துக் கொண்டாடப் பற்ற பெருந்தமிழ்ப் பனுவல் வகையுள் எட்டுத்தொகையு ளொன்றாய் உலக நிகழ்ச்சிக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்ட இல்லற நடாத் தற்கண் தலைவனுந் தலைவியும் 'ஓருயிர்ப் புள்ளி னிருதலை' போன்று ஒற்றுமைப்பட்டு ஒழுகற்குரிய விழுமிய பேரன்பின் பயனாகிய இன்பப் பகுதியை நன்கு விளக்கும் நானூறு அகவற்பாக்களை யுடையதோர் அகத்திணை நூலாகும். எட்டுத் தொகை நூல்களின் பெயரினை

"நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் கூறுங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை"

என்னும் பழைய வெண்பாவாலறிக.

வடமொழியாளர் மக்கட் குறுதி பயப்பனவாகப் பாகுபடுத்துக் கொண்ட அறம் பொரு ளின்பம் வீடு என்னும் புருடார்த்தங்களைத் தமிழ் மொழியாளர் அகம் புறம் என இரு பகுதிப்படுத்து வழங்குவர்; புருடார்த்தம் நான்கனுள் இன்பம் ஒன்றும் அகம் எனவும், அறம் பொருள் வீடு என்னும் மூன்றும் புறம் எனவும் வழங்கப்படும். இவை இங்ஙனம் பெயர்பெறுதற்குக் காரணம் "ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக் கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வா றிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய், யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பம் உறுவதோர் பொருளாதலின் அதனை அகம் என்றார். எனவே, அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகம் என்றது ஓர் ஆகுபெயராம்; இதனை யொழிந்தன ஒத்த அன்புடையார்தாமே யன்றி எல்லார்க்குந் துய்த்துணரப்படுதலானும் இவை இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்

குக் கூறப்படுதலானும் அவை புறம் எனவேபடும். இன்பம் துன்பமும் அகத்தே நிகழுமாலெனின் அதுவுங் காமங் கண் இன்பத்துள் அடங்கும். ஒழிந்த துன்பம் புறத்தார்க்குப் புல மறைக்கப்படாமையிற் புறத்திணைப் பாலவாம்" என உச்சிமேற் கொள் நச்சினார்க்கினியர் அகத்திணையியன் முகத்துக் கூறியவாற்றால் நன்குணராலாகும். தலைவனுந் தலைவியும் அமுதமும் அதன்கட் காந்த சுவையும்போல நெஞ்சத்தாற் கலப்புடைய காரணத்தால் வேறுபாடில ராயினும் இவ்வின்பந் துய்த்தற்பொருட்டு ஒருயிரே ஈருருவெடுத்து நின்றாற்போல அவனென்றும் அவளென்றும் வேறுபட்டுத் தோற்றி அன்பின் வழிச்செல்லும் இன்ப வெள்ளத்துத் திளைக்கும் பேரழகு அதனை அநுபவிக்கின்ற அவரகத்தான் உணரப்படுவதன்றி அவருள்ளும் ஒருவருக் கொருவர் வாயினால் இற்றெனக் கூறலாவதோர் பெற்றித் தன்றாதலின் இங்ஙனங் கூறினார்.

"ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்து மொராருயி ரீருருக்கொண்
டானந்த வெள்ளத் திடைத்திளைத்தா லொக்கும்"

என்னும் (307) திருக்கோவையாரானும்,

"சொற்பா லமுதிவள் யான்சுவை யென்னத்

துணிந்திங்ஙனே, நற்பால் வினைத்தெய்வந் தந்தின்று
நானிவ ளாம்பகுதிப், பொற்பா ரறிவார்" (திருச்சிற்—8)
என்பத னுரைக்கட் பேராசிரியர் "நல்வினைத் தெய்வம்
களவின்கட் கூட்ட அமுதமும் அதன்கட் கரந்து நின்ற
சுவை யுமென்ன என்னெஞ்சம் இவள்கண்ணே
யொடுங்க, யானென்பதோர் தன்மை காணாதொழிய,
இருவருள்ளமும் ஒருவேமாறு கரப்ப, ஒருவே மாகிய
ஏகாந்தத்தின்கட் பிறந்த புணர்ச்சிப் பேரின்ப வெள்ளம்
(இதனை யநுபவிக்கின்ற யானே யறியினல்லது)
யாவரானறியப்படுமென்று மகிழ்ந்துரைத்தான்" என்று
விளக்கியதனாலும் இப்பெயர்க்காரணம் ஆராய்ந்து
கொள்ளப்படும்.

மேலே காட்டிய எட்டுத் தொகை நூல்களுள்
நற்றிணை, குறுந் தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலி, அகம்
என்னும் ஐந்து நூல்களும் இவ் வின்பப் பகுதியை
விளக்கும் அகப்பொருள் பற்றியனவாகும். இவ்
வைந்து நூல்களும் அகமேயாக முதனான்கற்கும் வேறு
வேறு பெயர் கூறி, இறுதி யொன்றனையே அகம் என்று
பெயரிட்டாண்டது மற்ற வற்றினும் இதற்கு
ஆராயப்படும்.
அப்பொருள்பற்றிய சிறப்புநோக்கி யென்று

இந்நூற்கு நெடுந்தொகை எனவும் பெயர் வழங்குதலுண்டென்பது இந்நூலிறுதியிலுள்ள பாயிரச் செய்யுள்களில்

" ஆய்ந்த கொள்கைத் தீந்தமிழ்ப் பாட்டு
ணெடிய வாகி யடிநிமிர்ந் தொழுகிய
வின்பப் பகுதி யின்பொருட் பாடல் "

எனவும்,

" இயற்பட யாத்தான், றொகையி னெடியதனை "

எனவும், இந் நூற் பிரதியின்கண் " நெடுந்தொகை நானூறுங் கருத்தினோடு முடிந் தன " எனவும் வந்தவாற்றாற் றெளியப்பட்டது.

மேலேகாட்டிய அகப்பொருட் பகுதிபற்றிய நூல்கள் ஐந்தனுள் கலிப்பாவா னியற்றப்பட்ட கலியொன்று நீங்கலாக அகவற் பாவா னியற்றப்பட்ட மற்றுள்ள நூல்கள் நான்கனுள் இவ் வகநானூறொன்றே அடியளவாற் சிறுமை பதின்மூன்றும் பெருமை முப்பத்தொன்றுமாக அடிநிமிர்ந்தொழுகிய காரணத்தால் நெடுந்தொகை எனப் பெயர்சிறந்ததென்று தெளியலாகும், இனி, அகவலானாகிய இந்நான்கனுள்ளும் ஐங்குறுநூறு ஒன்றே ஐந்திணைக்குந் தனித்தனியே யாகியகுறுமை யான

நூறு நூறு பாவாறுயினமைபற்றி ஐந்நூறு பாடல்களையுடையதொரு நூலாதலின் அதனை வேறாக வழங்கி, மற்றை நானூறு நானூறு பாடல்களையுடைய நூல்கள் மூன்றனுள் அடிகுறைந் தொழுகியதனைக் குறுந்தொகை யென்றும், அடிநிமிர்ந் தொழுகியதனை நெடுந்தொகை யென்றும், இறப்பக் குறைதலும் இறப்ப நிமிர்தலும் இன்றி இடை நிலைப்பட்டதனை வேறோர் பெயரான் நற்றிணை யென்றும் பெயரிட்டனர் எனினும் நன்கு பொருந்துவதேயாகும். இந்நூற்கே இப்பெயருண்மை யுணராமையின் அகநானூறும், நெடுந்தொகையும் என வேறு வேறு எண்ணினர் பிற்காலத் தொருசிலர் என்றறிக.

இந்நூற்பாடல்களைப் பாடியருளிய நல்லிசைப்புலவர் ஒருநூற்று நாற்பத்தைவரென்பர். இந்நூன்முகத்துள்ள ''கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்'' என்னுங் கடவுள் வாழ்த்தினைப் பாடியருளியவர் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் என்பார். இந்நூற் பிரதிகளுள் 114, 117, 165 இம்மூன்று பாடல்களுக்கும் ஆசிரியர் பெயர் எழுதப்படாமை யால் இப்போது கிடைத்த ஒருநூற்று நாற்பத்திருவர் பெயருடன் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடினார் பெயரையுஞ் சேர்த்து

ஒருநூற்று நாற்பத்துமூவர் பெயர்க்கே
இப்பதிப்பின்கண் வரலாறு எழுதப் பட்டுள்ளது.

(இந்நூல் தொகுத்தருளியவர் மதுரை உப்பூரிகுடிகிழான் மகனார் உருத்திரசன்மர் என்பர். இவர் குமரக்கடவு ளவதாரம் என்பதும், மூங் கைப்பிள்ளையார் என்பதும், ஐயாட்டைப் பிராயத்தே அறிவுவீற்றிருந்த செறிவுடைமனத்தராய் நுணுகிய செவிப்புல னுடையாராயினார் என்பதும், இறையனார் களவியலுரை கேட்ட காரணிகர் என்பதும், பிறவும் அந்நூன்முகவுரையா னன்குணரப்படும். இவர் மூங்கையா யிருந்தே கேள்வி வன்மையான் மேம்பட்டு விளங்கினாரென்பது " யாத்தான், றொகையி னெடியதனைத் தோலாச் செவியான் " என இந்நூற் பாயிரத்துக் கூறியவாற்றானும் உணரலாம். சொல்வன்மை யுடையராயிற் றோலா மொழியான் என்பர் என்க.

இவர் ஐந்திணை யொழுக்கம் பற்றிப்போந்த இந்நானூறு செய்யுட்களை 1 முதல் 120 இறுதியாகவுள்ளன களிற்றியானைநிரை எனவும், 121 முதல் 300 இறுதியாகவுள்ளன மணிமிடை பவளம் எனவும், 301 முதல் 400 இறுதியாகவுள்ளன

கித்திலக்கோவை எனவும் மூத்திறமாக வகைசெய்து, அம்மூன்று வகையுமுடையதனை அகம் எனவும் நெடுந்தொகை எனவும் பெயர்தந்து நிறுவுமிடத்து, மற்றை நூல்களிற் காணப் படாத சிறப்பு முறையாக இன்ன செய்யுள் இன்ன திணையாகு மென்று கற்பார் எளிதினறிந்துகொள்ளற்கும், | தாம் கோத்தமுறை பிறழாது நின்று நிலவற்கும் பெருந்துணையாகப் பாலைத்திணையெல்லாம் ஒற்றை எண்பெற்ற செய்யுள்களாகவும், குறிஞ்சித்திணையெல்லாம் இரண்டும் எட்டும் என்னும் எண்களைப்பெற்ற செய்யுள்களாகவும், முல்லைத்திணையெல்லாம் நான்கு என்னும் எண் பெற்ற செய்யுள்களாகவும் மருதத் திணையெல்லாம் ஆறு என்னும் எண்பெற்ற செய்யுள்களாகவும், நெய்தற் றிணையெல்லாம் பத்து என்னும் எண்பெற்ற செய்யுள்களாகவும் மிகவும் அழகியதோர் முறைவைப்பின் நிறுவியருளியது "வியமெல்லாம் வெண்டேரியக்கம்", "ஒன்றுமூன் றைந்தேழொன் பான்பாலை", "பாலைவியமெல்லாம்" என்னும் வெண்பாக்களாற் புலனாகும்.| இக்கோப்பு முறைவைப்பே இந்நூ லாராய்ச்சியிற் றிணை விளக்கி நிற்பது கற்றார்க்குப் பெருமகிழ் செய்வது. இதனால் இந்நூலுள் பாலைத்திணைக்கு இருநூறு, குறிஞ்சித்திணைக்கு எண்பது, மருதம் முல்லை நெய்தல் என்னு மூன்று திணைகட்குக் தனித்தனி நாற்பது செய்யுட்களுள்ளன என்றுணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இந்நூல் தொகுப்பித் துதவியவன் பாண்டியன் உக்கிரப்பெரு வழுதி என்பான். இவன் பாண்டியர் குலத்து முடியுடைப் பேரரசன் என்பது இவன் பெயரானும், இவன் நல்லிசைப் புலமையு முடையான் என்பது இவன் பாடிய "கூர்முண் முள்ளி" (26) என்னும் அகத்திணைப் பாட்டை இந்நூலுண் மருதத்திணைக்கு ஆசிரியர் உருத்திர சன்மர் கோத்து நிறுவியதனானும் உய்த்துணரலாகும். இவன் கடைச்சங்க காலத்திறுதி யரசன் என்பது "அவர்களைச் சங்க மிரீஇயினார் கடல் கொள்ளப்பட்டுப் போந்திருந்த முடத்திருமாறன் முதலாக உக்கிரப் பெருவழுதி யீறாக நாற்பத்தொன்பதின்ம ரென்ப. அவருட் கவியரங் கேறினார் மூவர் பாண்டிய ரென்ப." என இறையனார் களவியலுரை முகவுரைக்கண் வருதலா னறியப்படும். கவியரங்கேறிய மூவர் பாண்டியருள் இவனும் ஒருவனாவன்.

இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் நூற்று நாற்பத்து நால்வர் நல்லிசைப்புலவர்

அவ்வப்போதுகளிற் பாடிய அடிநிமிர்ந் தொழுகிய மூந் நூற்றுத்தொண்ணூற் றொன்பான் அகத்திணைச் செய்யுட்களுடன் பாண்டிய னுக்கிரப் பெருவழுதி செய்யு ளொன்றையுங் கூட்டி, அவன் வேண்டுகோட் கிணங்கி ஆசிரியர் உருத்திரசன்மராற் றிணைநிலைப்படுத் துக் கோத்துத் தொகுக்கப்பட்டது அகநானூறாகிய நெடுந்தொகை என்பதாயிற்று. இங்ஙனந் தொகுக்கப்பட்ட இந்நூற்குப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாராற் கடவுள்வாழ்த்துப் பாடிச் சேர்க்கப்பட்டதென் றுணர்ந்து கொள்க.

இந்நூல் வழக்கினை எடுத்தாளப்பெறாத நூலாசிரியரேனும் உரை யாசிரியரேனுந் தமிழிலில்லையென்று துணிந்து சொல்லலாகும். ஆளுடைய அடிகள் தாம் இயற்றியருளிய திருச்சிற்றம்பலக் கோவையின் கட் பல்விடத்தும் இந்நூற் சொல்லையும் பொருளையும் எடுத்தாளுதல் கண்டுகொள்க. உதாரணமாகக் "கோழிலை வாழை" (2) என்னும் இந் நூற் குறிஞ்சித்திணைப் பாட்டின் சொல்லையும் பொருளையுமேகொண்டு "மையார் கதலிவனத்து" (262) என்னுந் திருக்கோவை விளங்குதல் நோக்கிக்கொள்க. இந்நூல்

பண்டைக்காலத்து இத்தமிழ் நாட்டுள்ள மக்களின் இயல்பு, வழக்கு, நாகரிகம், மணமுறை இவற்றைஅறிதற்கு வாயிலாதலுடன் அக்காலத்து அரசர்பெருமை, கொடை, வீரம், நீதி முறைமை, நாடு, ஊர், மலை, யாறு, காடு, கடற்றுறைமுதலிய பலவற்

றையும், வள்ளல்கள் புலவர்கள் இவர் புகழ் பெருமிதம் இவற்றையும்
நன்கு தெளிந்துகோடற்குக் கருவியாகவும் உள்ளதென்பது இதனைக் கற்பார் எளிதி னறியத்தக்கது. இந்நூலுட் கூறப்படும் அகத்திணை யொழுக்கம் நினைந்தவுடன் மணந்து சினந்தவுடன் தணவும் இக்காலத் துச் சிலர் வழுவை போலாது எப்படியானுந்
தணப்பரியதோர் கூட்டம் என்பது

"யாக்கைக், குயிரிடத் தன்ன நட்பி னவ்வுயிர்
வாழ்த லன்ன காதல்
சாத லன்ன பிரிவரி யோளே" (334)

எனவும்,

"பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பி
னிருதலைப் புள்ளி னோருயி ரம்மே" (12)

எனவும் வருமிடங்கள் நோக்கி உய்த்துணர்ந்து

கொள்ளலாம். இவ்வகத்
திணை நூல் ஒத்த தலைவனுந் தலைவியும் அடுப்பாருங் கொடுப்பாருமின்
றித் தம்முட் டாமே கூடும் கந்தருவ வழக்கத்தையே மிகுத்துக் கூறுவ
தாயினும், இக்காலத்துப்போலப் பெண் தன் வேட்கையை வெளிப்

படுத்து நிற்கும் நாண மிலாமைக்கு உடன்படாதெனக்.
இதனைச்

" செந்தார்ப் பைங்கிளி முன்கை யேந்தி
யின்றுவா லுரைமோ சென்றிசினோர் திறத்தென
வில்லவ ரறித லஞ்சி மெல்லென்
மழலை யின்சொற் பயிற்று
நாணுடை யரிவை" (34)

என மணந்த மனைக்கிழத்தி யியல்பு கூறியவாற்றா
னுணர்க. மணந்து
இல்லின்கண் வாழுந் தலைவி இயல்பு இதுவாயின்
மணவாதவள் நாணம்
இத்தகைத்தென்று ஊகித்தலாகும்,
திருத்தக்கதேவரும்

" என்று ணினைந்தா ளிதுபோலு மிவ்வேட்கை
வண்ணஞ்
சென்றே படினுஞ் சிறந்தார்க்கு முரைக்க லாவ
தன்று யரிதா யகத்தே சுட்டெருக்கும் வெந்தீ
யொன்றே யுலகத் துறுநோய் மருந்தில்ல தென்றாள்."

(சிக். விமலை. 74.) என்பதனு லிவ்வேட்கை
குரவர்க்கும் மகளிராற்
கூற லாகாத தென்று விளக்குதல் காண்க. கல்வியிற்
பெரிய கம்பரும்

" தாழுறு காமத்தன்மை தாங்களே யுரைப்ப தென்ப
தாமென லாவதன்று லருங்குல மகளிர்க் கம்மா."

(ஆச. சூர். 45.) என இக்கருத்தோடக் கூறினார்.

பெண்டிர்க்கு

இவ்வடக்க முடைமை இயல்பாக இருக்கவேண்டியது
என்பது பற்றியே
ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், பொருளியலுள்
" உடம்பு முயிரும் வாடியக் காலு
மென்னுற் றனகொல் லிவையெனி னல்லது
கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக் கில்லை." (9)
என்று ஆணை யிடுவாராயினர் என்க. இதன்கட்
கணவனிடத்துள்ள
வேட்கையால் உடம்பும் உயிரும் வாடிய விடத்தும்
'என்னுற்ற இவை'
என்று மறைத்துக் கூறி யிருத்தலல்லது தானே
வலியத் தலைவனைச்
சென்று சேர்தல் களவு கற்பு என்னும் இரண்டு
கைகோளினும் இல்லை
என்பது காண்க.

] இம்மகளிர் வேட்கை பசுமட் கலத்து ணீர் புறம்பொசிந்து அகத்து
நீருண்மை புலப்படுத்தல்போல வறிதகத் தெழுந்த வாய் முறுவல்
முதலிய குறிப்புவகையான் உணரப்படுதலல்லது
சொல்லான் உணரப்
படுதலில்லை என்க.] இன்னும்
நடாத்தற்கண் ஒத்த பண்பு

ஆண் பெண் இருவரும் இல்வாழ்க்கை
இன்றியமையா தென்பது இந்நூலுள்

"அன்பு மடனுஞ் சாயலு மியல்பு
மென்பு நெகிழ்க்குங் கிளவியும் பிறவு
மொன்றுபடு கொள்கையோ டோராங்கு மூயங்கி"

(225) என வருதலான் அறியப்படும். ஈண்டு
அன்பு என்பது ஒரு
வரை ஒருவர் இன்றியமையாமை. மடன்
என்பது ஒருவர் குற்றம்
ஒருவர் தெரியாமை. சாயல் என்பது மென்மைத்
தன்மை. இயல்பு
என்பது ஒருவரை ஒருவர் ஒளித்தொழுகாமை. என்பு நெகிழ்க்கும்
கிளவி என்பது உடலின் வலிதாகிய என்பையும் நெகிழ்விக்கும் ஆர்வ
மொழி. இவையும் பிறவும் இருவர்க்கும் ஒரு
தன்மைப்பட்ட கொள்
கையுடன் இருவரும் ஒருவராகவே சேர்ந்திருத்தலைக்
கூறுதலான் பண்
டைக் காலத்து இல்வாழ்க்கை இயல்பு ஒருவாறு
தெளியப்படும்.

இங்ஙனம் எத்துணையோ பல இன்பப்
பகுதிகளுடன் அரிய பெரிய

தமிழ் வழக்கங்களையும், தமிழ ரியல்புகளையும்
புலப்படுத்தித் தமிழிற்
குரையாணிபோன்று விளங்குகின்ற இந்நூலுரை
முழுதிற்கு மில்லாது
கடவுள்வாழ்த்திற்கும் நூன்முதற்கண்ணுள்ள
தொண்ணூறு செய்யுள்
கட்குமே உள்ளது. இவ்வுரை ஒவ்வொரு
செய்யுளிலுமுள்ள திரி
சொற்கும் அருந்தொடர்க்கும் பொருள்
புலப்படுத்தியும், அகத்திணைக் , குச் சிறந்த
உள்ளுறை யுவமம் இறைச்சிப்பொருள் இவற்றை
ஆங்
காங்கு இனிது விளக்கியும், வேண்டிய
விடங்களிற் சொன்முடிபு

பொருண்முடிபு காட்டியும், முக்கியமானவை சிலவற்றிற்கு இலக்கணக் குறிப்புக்கள் கூறியும், கதைபொதிந்தவிடத்து அவ்வக் கதைகளை எடுத்துணர்த்தியுஞ் சேறலாற் பலவழியானுஞ் சிறந்து இனிது விளங்குவதாகும். இவ்வரிய உரையை இயற்றியுதவிய நல்லாசிரியர் பெயர் ஊர் முதலிய வரலாறு ஒன்றும் இப்போது அறிதற்கிடனின்று. இவ்வுரை யெழுதிய பழையதோர் ஏட்டின்கட் கொல்லம் 460 என்று வரையப் பட்டிருந்ததுகொண்டு இவ்வுரையாளர் இற்றைக்கு அறுநூற்று முப்பத்தெட்டு வருடங்கட்கு முற்பட்ட காலத்தவரென்பது மட்டி லறியலாவது. நச்சினார்க்கினியர் காலம் கி. பி. 14. ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதாகாமையால் இவ்வுரைகாரர் நச்சினார்க்கினியர்க்கு முந்தியவர் என்று கொள்ளலாகும்.

இனி, இவ்வேட்டி னெழுதப்பட்ட "நின்றநேமி" என்னும் ஒரு பாயிரச் செய்யுளானும் அதன் பின்னுள்ள வசனத்தானும் சோணாட்டைச் சேர்ந்த இடையள நாட்டு மணக்குடி என்னும் ஊரிலிருந்த பால் வண்ணான் தேவனை வில்லவதரையன் என்று பெயர் சிறந்தவர்

இங்ஙனம் நெடுந்தொகைக்குக் கருத்து அகவலாற்பாடினார் என்பது புலனாவது. அவர் கருத்தினைப் புலப்படுத்திப் பாடிய அகவல் இப்போது கிடைத்திலது. மேலே கூறிய பழையவுரையுட னிவையெல்லாம் அறியக் கிடந்த ஏட்டினிறுதியில் "ஆறுநாட்டுக்குச் சேர்ந்த பெரும்பழனையிலிருக்கும் நல்லையப்புலவர் மகன் பொன்னையன் நெடுந்தொகை" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த நாங்குனேரிச் சேகரத்துப் பெரும் பழஞ்சி என்ற ஊரொன்றுள்ளது. அதுவே இவ்வூரென்றாகித்தலாகும்.

இப்பெரும் பழனையேடும் இந்நூல் 244 ஆம் பாட்டின் 13 ஆம் அடிமுதல் 292 ஆம்பாட்டு முதலடிவரை எழுதப்படாததாகி வெள்ளி தழுடையதாயிருந்தது. இவ்வேடு பிங்கலநிகண்டு அச்சிட்ட ஸ்ரீமான் சிவன்பிள்ளை யவர்களாற் றேடி யெடுக்கப்பட்டது. இதனை மதுரைத்

தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபனத்திற்கு முன்னே அக்கற்சங்க ஸ்தாபகருஞ் சிறந்த தமிழபிமானியும் * பால்வண்ணனத்தம் (பாலவனத்தம்) ஜமீந்தாருமான ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் ஷை சிவன்பிள்ளை குமாரரிடத்தினின்று விலைகொடுத்து வாங்கி என்போற் பலரும் கற்றுத் தெளியுமாறு தம் முகவை அரண்மனைப் புத்தகசாலையில் நிலைபெறுவித்தனர். அக்காலத்து இப்போது சென்னை யூனிவேர்ஸிட்டி லெக்ஸிகன் ஆபீஸ்த்

* பால்வண்ண ஈசுவரர்என்பது இவ்வூர்ச் சிவபிரான் பெயர்.

தமிழ்ப்பண்டி தரும் எனக்குப்பின் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையைச் சீர் பெற நடாத்திய ஆசிரியரும் என்னருமை அம்மான்சேயுமாகிய ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்கள் நல்லுதவியால் இப்பெரும்பழனைப் பிரதியை ஸ்ரீமான், பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களினின்று பெற்று, என் ஆராய்ச்சியின் பொருட்டு ஒரு பிரதி செய்து கொண்டு, இதற்கு முன்னே எனக்குக் கிடைத்துள்ள சில பிரதிகளுடன் ஒப்பு நோக்கித் திருத்தஞ்செய்யத் தலைப்பட்டேன். இக்காலத்துத்தான் ஸ்ரீமான் தேவரவர்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தை இத்தமிழுல குப்ப ஸ்தாபனஞ்செய்து, தம்மிடத்தி லுள்ள இப்பெரும்பழனை யேடு முதலாகப் பலவற்றையும் தமிழபிமானிகள் பலரும் எளிய நிலையிற் கண்டு கற்றின்புறுமாறு அச்சங்கத்திற்குத வினார்கள். பெருந்தமிழ் வள்ளலும், பேரறிவாளரும், இத்தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபனத்திற்கு முக்கிய காரணரும், என்னை நன்னிலையில் நிறுவியருளியவரும் ஆகிய மாட்சிமை தங்கிய ஸ்ரீமான் பாஸ்கர ஸேதுபதி மஹா

ராஜாவர்களும், ஸ்ரீமான் தேவரவர்களும் விரும்பியவாறு யான் ஷை சங்கத்துப் பிரகடனாசிரியனாக அமர்ந்தபோது ஷை தேவரவர்கள் யான் அகநானூற்றை இச்சங்க ஸ்தாபனத்திற்கு முன்னேதொட்டு ஆராய்ந்துகொண்டிருத்தலைத் தெரிந்தவர்களாதலால், என்னையே இந் நூலை அச்சிட்டு வெளியிடும்படி வேண்டினார்கள். அவர்கள் வேண்டுகோட்படி இற்றைக்கு ஓரிருபது வருடங்கட்கு முன் மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்து என்னால் இவ்வகநானூறு அச்சிடத் தொடங்கப்பட்டுச் சிறிது தூரம் நடை பெற்றது. அக்காலத்து எனக்கு உண்டாகிய நோயாலும் மற்றுஞ் சில இடையூறுகளாலும் நிறைவேறும னின்றது. ஷை தமிழ்ச் சங்கத்தி னவ்வேலையினை யான் விட்ட சில ஆண்டுகளின்பின் என்னிட னிருந்த அச்சங்கத்துப் பிரதிகளும் யான் அச்சங்க சம்பந்தமாகச் சோதித் தெழுதியவையும் ஷை தேவரவர்களால் திரும்ப வாங்கிக் கொள்ள ப்பட்டன. அவை யெல்லாம் இவ்வுலகிற்குப் பண்டை நற்றமிழை இறவாது செவ்வனம் பாதுகாத்து வளர்க்கின்ற புண்ணியமே நாளுஞ் செய்து நிலவும் பெருங் கல்வி வள்ளலாகிய மஹாமஹோபாத்யாய

ஸ்ரீமான், உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் பாலுள்ளன. அவர்கள் இது

போன்ற எத்துணையோ பல பெரு நூல்களை ஆராய்ந்து வெளியிடுதலைப் புரிந்தருளுகின்றதனாலே இந்நூல் அவர்களால் வெளியிடப் பலவருடங்களாக அவகாசம் பெறாததாயிற்று. அவர்கள் இந்நூலை அச்சிடின்

அஃது இப்பதிப்பினும் எத்துணையோ பங்கு திருத்தமும் விளக்கமும் பெறுவதாகு மென்பதொருதலை. நிற்க,

இதன்பின் என் நண்பரும் பண்டைச் சங்கத்தமிழ் நூல்களை ஆராய் தலிலே ஊக்க மிகுத்தவரும், சங்ககாலத்து நிகழ்ச்சிகளைச் சிறுவரும் எளிதிலறியலாம்படி பலபல கதைநூல்களால் விளக்கியவரும் ஆகிய தமிழ்ப்பண்டிதர் கம்பர்விலாஸம் ஸ்ரீமான். வே. இராஜகோபாலையங்காரவர்கள் இந்நூல் அச்சிடுதலை மேற்கொண்டு அதற்காக வேண்டிய பரிசோதனையைச் செய்தளிக்குமாறு என்னை வேண்டினார்கள். அவர்களுக்கமும் பண்டைத்தமிழ் விருப்பமும் இப்பெருங்காரியத்தை இடையில் விடாது நிறைவேற்றல் கூடுமென்னும் எண்ணத்தையுண்டாக்கினமையாலும், எப்படியாலும் நெடுங்காலமாக மறைந்துகிடக்கும் இவ்வரிய பெரியநூல் வெளிப்படல் வேண்டுமென்னும் வேணவாவாலும் என் சிற்றறிவிற் கியன்றவரை இந்நூலைப்

பரிசோதித்துத்தர இணங்கினேன். ஸ்ரீ ஐயங்காரவர்கள் என் பரிசோதனையுடன் என்னருமை அம்மான் சேய் ஸ்ரீ மு. இராகவையங்கார் அவர்கள் அரிய இனிய ஆராய்ச்சியையுந் துணையாகக் கொண்டு, பாடினோர்வரலாறு, அரசர் முதலியோர்வரலாறு, ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு, அபிதானக்குறிப்பு, பொருட்குறிப்பு முதலிய பலவற்றுடன் இந்நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஈராயிரம் வருடங்கட்கு முற்பட்டு வழங்கிய சொல்வழக்கும் பொருள்வழக்கும் மலிந்த இப்பெருநூலினை, அவ்வழக்குகளை அறிதற்கேற்ற சாதனங்கள் குறைந்துள்ள இப்பிற்காலத்தே ஆராய்ந்து உள்ளவாறுகாண்டல் மிகவும் அரியதொன்றாதலால், இப்பதிப்பில் நல்லறிவாளர்க்குப் பிழைகள் ஆங்காங்குத் தோன்றுதல் கூடுமாயினும், அவற்றைத் திருத்திக்கொண்டு நோக்கி, இப்பதிப்பில் இவர்கள் செய்த வேலையை மதித்துப் பாராட்டுவார்களென்றெண்ணுகிறேன். இந்நூல் வெளியிடுதற்கண் இவர்கட்குத் திரவிய ஸஹாயத்தையும் வாக் ஸஹாயத்தையும் அப்போதப்போது செய்தருளிய கனவான்கள் செந்தமிழ்வேந்தர் தலைவராகிய மாட்சிமை பொருந்திய ஸ்ரீமான், பா. ராஜராஜேச்வரஸேதுபதி மஹாராஜா அவர்

களும், கனம், ஆண்டிப்பட்டி ஜமீன்தாரவர்களாகிய ஸ்ரீமான், பெத்தாச்சிச் செட்டியாரவர்களும், சென்னை ஐகோர்ட்டு மாஜி நீதிபதி ஆனரபிள், ஸ்ரீமான் T. V. சேஷகிரிஐயரவர்களும், மதுரை ஐகோர்ட்டு வக்கீல் ஸ்ரீமான், T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களும், யுனிவர்ஸிடி புரொ

பெஸர்ஸ்ரீமான், ஸர் S. கிருஷ்ணஸர்மிஐயங்காரவர்களும், தஞ்சைவக்கீல் ராவ் பஹதூர், ஸ்ரீமான், K. S. ஸ்ரீநிவாஸபிள்ளை அவர்களும், சென்னை School Book and Literary Society அங்கத்தினர்களும், சென்னை, C. குமாரசாமி நாயுடு கம்பெனியாரவர்களும், மேரிராணி கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்களும் முதலிய உபகாரிகள் பலர் என்று தெரிகின்றேன்.

இந்நூற் பரிசோதனைக்குத் துணையாயின பிரதிகள் :

சென்னை Oriental Manuscript Library பிரதியைப் எழுதிக்கொண்ட கையெழுத்துப் பிரதி... ... ...

பார்த்து

...1.

(இது செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர் ஸ்ரீ உ. வே. நாராயண ஐயங்கார் ஸ்வாமிகள் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குத் தந்துதவிய தேவர்பிரான் கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியுடன் ஒப்புநோக்கித் திருத்தஞ் செய்யப் பட்டது.)

பெரும்பழனை ஏட்டைப்பார்த்து

பிரதி.... ....

எழுதிக்கொண்ட கையெழுத்துப்

....1.

திருநெல்வேலி ஸ்ரீமான் நெல்லையப்பக் கவிராயரவர்கள் ஏடு....1.

காலஞ் சென்ற சென்னை ஸ்ரீமான். தி. த. கனகசுந்திரம்பிள்ளை அவர்கள் ஏடு ....1.

ஷையார் காயிதப் பிரதி... ... ...1.

கா ,

சென்னை மேரிராணியார் கல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதர் ரா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்கள் பிரதி.... .... ஸ்ரீமான் ....1.

திருமயிலை வித்வான். ஸ்ரீமான் சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் ஏடு (இது குறை) ....1.

இங்ஙனம் பொருளானுஞ் செல்வாக்கானும் பிரதிகளானும் இங்

நூலச்சிடுதற்கண் உபகரித்த பெரியோர்கட்கும், பொருட் செலவையும் சிரமத்தையும் சிறிதும் பாராட்டாது இதனை வெளியிடுதலிலே கண்ணுங் கருத்து முடையராய் வேண்டிய வேலைகளைச் செய்து நிறை வேற்றிய ஷை ஐயங்காரவர்கட்கும் இத்தமிழ் நாடு நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாடுடைய தாகும்.

இங்ஙனம்.

ரா. இராகவையங்கார்,
ஸேதுஸம்ஸ்தான வித்வான்.

ஸ்ரீ:

ஒருவிஞ்ஞாபனம்

" அன்பே தகழியா வார்வமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை யிடுதிரியா—நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன் நாரணற்கு
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான் "

அகநானூறு அகநானூறு என்று கற்றோர் பலரும் பன்னெடுங் காலமாகப் பேராவலோடு எதிர் பார்த்திருந்த இந்நூலின் பதிப்பு இற்றைக்கு ஓரைந்தாண்டுகட்கு முன்னரே அச்சாகி முடிந்திருந்தும், எனது உடம்பின் நோயினாலும், பொருண் முட்டுப் பாட்டாலும், ஸமீப பந்துக்களின் வியோகங்களினாலும், பிற காரணங்களாலும் பூர்ணமாக வெளிவரத் தடைப்பட்டு ஸர்வேச்வரன் கிருபையினால் இப்போது ஸம்பூர்ணமாக வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலின் பெருமை முதலியவைகளை எடுத்துரைக்க யான் சிறிதும் பற்றேனென்பது ஒருதலையாதலால், ஸேது ஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளின் முகவுரையைப் படித்துத் தமிழறிவாளர்கள் பெருமகிழ் வெய்துவரென நம்பி, இந்நூற் பதிப்பை வெளியிடுதற்கண்

எனக்குற்ற சில செய்திகளை மாத்திரம் ஈண்டு உரைக்கலாயினேன்.

இற்றைக்கு ஒரு பதினைந்து யாண்டுகட்குமுன், நற்றிணை யுரையாசிரியரும் என் மனத்தே ஸர்வகாலங்களிலும் உறைந்து, "நீ ஸர்வாபீஷ்டமும் அடைந்து க்ஷேமமாக நீடூழி வாழ்க" மான காலஞ்சென்ற பின்னத்தூர் அ.

என்று என்னை அநுக்ரஹித்து வருபவரு நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள் இந்நூலைச் சோதித்து உரை வரைந்துகொண்டிருந்த காலத்து எனக்கு இதன் கண்ணுள்ள பலவகையான சிறப்புக்களையும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருவதுண்டு. யானோ அக்காலத்து இச் சிறந்த நூலின் இன்பப் பகுதியையாவது, தடையின்றி யொழுகும் நடைப்போக்கினையாவது மனத்தைக் கவரு மியற்கை வருணனைகளையாவது பிற பெருமைகளையாவது பாராட்டுந் திறத்தேனல்லேனாய், இதன் கண்ணே பொதிந்து கிடக்கும் கதைக் குறிப்பினைமட்டும் பாராட்டி, அவற்றைத் தொகுத்தும் விரித்தும் சிறு கதைப்புத்தகங்களாக எழுதிவந்தேனாக, அவற்றைச் சென்னை க. குமாரஸ்வாமி நாயுடு ஸன்ஸ் கம்பெனியின் சொந்தக் காரர்களாகிய காலஞ் சென்ற ஸ்ரீமான் க. கன்னையநாயுடு அவர்கள் அன்புடன் ஏற்று அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். பின்னரவர்கள் அகநானூற்றினையே வெளியிடல் வேண்டுமென்று விரும்பி, "நீர் இந் நெடுந்தொகையைக்

குறிப்புகள் பலவற்றோடுபதிப்பித்திடுக " என்று என்னைப் பலகாலும் தூண்டி, மழமழப்பான காகிதத்தில் காலிகோ பைண்ட் செய்த நோட்டுப் புஸ்தகங்கள் இருபது தந்து துரிதப்படுத்தினார்கள். அப்போது சென்னை மேரிராணியார் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்கள்பால் அகநானூற்றுப் பிரதி யொன்றிருக்கக் கண்டு, அதனை அவர்கள் அன்போடுங் கொடுக்கப்பெற்று, நள ஆடு கார்த்திகை மீ 21 ஆம் தேதி ஒரு பிரதி செய்துகொண்டேன். இப் பெருந்தகையாளர்களின் அன்புக்கு நான் எழுமையும் கடமைப் பட்டுள்ளேன். அதன் பின்னர் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் தி. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்பால் இந்நெடுந்தொகைப் பிரதிகள் இரண்டு பெற்று, என் பிரதியை அவற்றோடும் ஒப்பிட்டுக் கொண்ட பின்னர் சென்னை இராஜாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைக்குச் சென்று ஆங்குள்ள அகநானூற்றுப் பிரதியுடனும் ஒப்பிட்டுக் கொண்டு, பின்பு ஆசிரியர் வரலாறு, அரசர் முதலியோர் வரலாறு, அபிதானக் குறிப்பு முதலிய பலவகைக் குறிப்புகளையும் எழுதி வைத்துக்கொண்டேன். ஆயினும் என் பிரதியோ 336 ஆம் பாடலின் கொளு முதலாக 343 ஆம் பாடலின் முற்பகுதி ஈறாக ஆறு எழு பாடல்கள் முற்றுங் குறைந்தும், 91, 106, 107, 108, 111, 162, 223, 311, 400 என்ற பாடல்களில் பலபல அடிகள் குறைந்தும், வேறு பலபாடல்களில் சொற்களும் தொடர்களும் சிதைந்தும், பிறழ்ந்தும், பொருட் பொருத்தமின்றியும், அடி நிரம்புறாதும் காணப்பட்டமையால், அச்சிடத் தக்கதென்று தோன்றவில்லை. அதனால் நான் பெரிதும் மனமழிந்து, எனக்குப் பரம குருவாய் அறிவுகொளுத்திவருபவர்களும், சென்னை லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் பக்கல் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டேன். அவர்கள் என் துன்பத்தைக் கண்டிரங்கி, அப்போது சென்

னைக்கு எழுந்தருளி யிருந்த தமது அத்தை குமாரரும், ஸேதுஸமஸ்தான வித்வானுமான ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் திருவடிகளில் என்னை ஆற்றுப்படுத்தார்கள்.

சரணாகதனைக் கைவிடாதவர்களாகிய அப்பெரியார் என்னைப் பிரீதியுடன் அங்கீகரித்து, என் பிரதி குறிப்பு முதலியவற்றையும் கடாக்ஷித்து, தாம் பண்ணெடுங்காலமுன்னொட்டு ஆழ்வார் திருநகரிப்பிரதி, பெரும்பழனைப் பிரதி நெல் லையப்பக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதி முதலிய பலபிரதிகளைக்கொண்டு சோதித்துத்திருத்தி வைத்திருந்த அகப்பாட்டின் சுத்தப்பிரதியையும், முதற்றொண்ணூறு பாட்டிற்குள்ள பழைய உரையையும் தந்து அநுக்ரஹித்தார்கள். இப் பெருங் கருணை வள்ளல்களுக்கு நான் ஜன்மஜன்மாந்தரங்களிலும் இவ்வாறே தாஸ்யனாகப் பிறந்து தொண்டுசெய்யும் பேற்றை ஸர்வேச்வரன் கிருபை செய்தருள்கவென்று பிரார்த்திப்பதல்லது மற்றென் செய்யவல்லேன்! நிற்க, நான் அச்சிறந்த சுத்தப் பிரதியோடு என் பிரதியை ஒப்பிட்டுச் சுத்தம் செய்துகொண்டு

இராமநாதபுரத்திற்கே சென்று, அந்த ஸ்வாமிகளின் திருமாளிகையிலேயே ஒருமாதம் வரையில் தங்கி, அவர்கள் போனகஞ்செய்த சேடமுண்டு, புனிதனாகி, இந்நூலின் நானூறு பாடல்களையும் அவர்கள் முன்னிலையில் சோதித்துக் கொண்டு சென்னைவந்து, ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் ஸந்நிதியில் எல்லாம் விண்ணப்பம் செய்தேன். கேட்ட அவர்கள் உவகையெய்தி நான் பிரார்த்தித்த வண்ணம் இந்நூல் அச்சாகுங்காலத்துச் செய்யவேண்டிய சோதனைகளை யெல்லாம் செய்துதர, ஒவ்வொரு பாரம் புரூபையும் நான் இராமநாதபுரம் அனுப்பி, அது ஸேதுஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளால் கடைசியாகப் பார்வையிடப்பெற்ற பிறகு அச்சிடுவித்தேன். இவ்வாறிந் நூற்பதிப்பு இரண்டு வருஷகாலத்தில் பகவத்கிருபையால் மூலமுழுவதும் அச்சிட்டு முடிந்தது.

பின்னர், என் சிற்றறிவிற் கெட்டியமட்டும் நான் எழுதிவைத்திருந்த பாடினோர் வரலாறு முதலிய பல குறிப்புக்களையும் அச்சிட்டு அநேகமாக முற்று வித்துவிட்டேன். இக்காலத்து நான் கடுமையான மார்பு நோயினால் மெலிவுறவும் என் ஸமீபபந்துக்களிற் பலர் லோகாந்தரம் செல்லவும் ஸம்பவித்தமையால், நான் சென்னையிலிருக்க வியலாது என் கிராமத்திற்குப்போய் வஸிக்கும்படி நேரிட்டது. அங்கே என்நோய் அதிகரித்துவிட்டமையை

நோக்கிய அன்பர் பலரும் அகநானூற்றினை மூலமட்டிலாவது பைண்டுசெய்து வெளியிடல் அத்தியாவசியக மாகுமென்று வற்புறுத்தினமையாலும், உடல்வலிபெற்று மறுபடி சென்னைவந்து முழுப்புஸ்தகமாக அகநானூற்றை வெளியிடக்கூடுமென்னுந் தைரிய மெனக்கும் உண்டாகாமையாலும், அவர்கள் விருப்பப்படியே குறைப் புத்தகமாக மூலமாத்திரம் வெளியிட்டேன். இப்போது ஸர்வேச்வரன் கடாக்ஷமும் பாகவதர்களின் ஆசீர்வாதமும் இக்குற்றாலவாஸமும், என்னைக் கூற்றத்தின் வாயினின்றும் மீட்டுக் கொணர்ந்துவிட்டமையால், இம்முழுப் புஸ்தகத்தைத்தமிழறிவாளிகள் ஸந்நிதியில் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

நிற்க, இப்பதிப்பு வெளிவரல்வேண்டு மென்னும் பேரவாவினால் எனக்கு வாக்ஸஹாயம், திரவியஸகாயம் முதலியன செய்த பெருந்தகையாளர்கள் சென்னை ரிடையர்ட் ஹைகோர்ட்டு நீதிபதி ஆனரபில் ஸ்ரீமான் T. V. சேஷகிரி ஐயரவர்களும், மாட்சிமைதங்கிய ஸ்ரீமான் பா. ராஜராஜேச்வரி ஸேதுபதி மகாராஜா அவர்களும் கனம் ஆண்டிப்பட்டி ஜமீன்தாரவர்களாகிய ஸ்ரீமான் பெத்தாச்சிச் செட்டியாரவர்களும, சென்னை யூனிவர்ஸிடி ப்ரொபெஸர் ஸ்ரீமான் ஸர். S. கிருஷ்ண ஸ்வாமி ஐயங்காரவர்களும், மதுரை வக்கீல் ஸ்ரீமான் T. C. ஸ்ரீனிவாஸையங்காரவர்களும், தஞ்சை வக்கீல் ராவ்பகதூர், K. S. ஸ்ரீனிவாஸ பிள்ளையவர்களும், சென்னை மேரிராணி கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்களும், சென்னை க. குமாரஸாமி நாயுடு ஸன்ஸ் தலைவர்களாகிய ஸ்ரீமான் க. ஜயராமநாயுடு அவர்களும், ஷை. ஆபிஸ்

மானேஜர் ஸ்ரீமான் ம. முருகேச முதலியாரவர்களும், சென்னை ஆதிகம்பெனி ஸ்ரீமான் ஆதிகேசவுலு நாயுடு அவர்களும், சென்னை ஸ்கூல் புக் அண்ட் விடி ரரி ஸொஸைடி அங்கத்தினரவர்களும் பிற யுபகாரிகளுமாவார்கள். இப்பெருந்தகையாளர்கள் ஸர்வாபீஷ்டமும் பெற்று, இவ்வாறே நன்கொடை யாளர்களாய் நீடூழி வாழ்கவென்று ஸர்வேச்வரனைப் பிரார்த்திப்பதல்லது என்னுற் செயற்பாலது மற்றென்னே ! "மாரியை நோக்கிக் கைம்மா றியற்று மோ வையம் !!"

நெடுந்தொகை நூலெங்கே ! நானெங்கே ! மகாவித்வான்களாகிய ஸ்ரீ உ. வே. ரா. ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் பாலும் ஸ்ரீ உ. வே. மு. ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் பாலும் இந்நூலினை நான் பன்முறையும் சோதித்துக்கொண் டிருந்த போதும், அறிவில் மிகச் சிறியேனுகிய நான் இப்பதிப்பின்கண் பல பல பெரும் பிழைகள் செய்திருக்கக்கூடும். அவற்றையெல்லாம் நல்லறிவாளர்கள் திருத்திக் கொள்வதோடு, எனக்கு அவற்றை எடுத்துக்காட்டி

நல்வழியி லுய்க்கவும்
வேண்டுமெனப் பன்முறையும் வேண்டுகின்றேன். இவ்வளவு கிஞ்ஜிக்யனை
என்னை யொரு வியாஜமாக வைத்துக்கொண்டு, இப்பெருங்காரியத்தை நிறை
வேற்றிக் கொண்டருளிய ஸர்வேச்வான் திருவடித் தாமரைகளைத் திரிகா
ணங்களாலும் அநவாதம் உபாஸிக்கின்றேன்.

திருக்குற்றாலம்
ருதிரோத்காரிஞு
ஆனிமீ 13உ

இங்ஙனம்
வே. இராஜகோபாலன்,
கம்பர்விலாஸம், மயிலாப்பூர்.

ஸ்ரீ:
சோதனைப்பத்திரம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	15	துறக்கு	...
16	7	முறுக்கி	...
40	10	நோச்சி	...
,,	26	நந்நு	...
56	6	றுணை	...
,,	20	வஸ்திரம்	...
57	22	அம்மூவனூர்	...
71	11	படையேய்	...
81	3	ளென்	...
,,	24	தாம்	...

93	7	யுடையர்	...
,,	26	முழனை	...
96	9	வரிமாணே	...
100	8	மாலைகே	...
106	13	சிறப்ப	...
111	10	பசங்	...
,,	32	டர்ச்சி	...
115	7	டிரலை	...
,,	23	தாய்	...
,,	29	12 அமைவேம்	...
122	3	கட்டுமுடி	...
,,	22	தமைத்தல்	...
123	16	முழையிற்	...
125	4	விஞஅய்	...
,,	32	மாரத்து	...
132	15	மணந்து	...

134	12	விலங்கெ	...
,,	,,	கொண்டிமு	...

... துாக்கு
... முருக்கி
... நொச்சி
... நன்று
... துணை
... உதிரம் [ஞர்
... குடவாயிற்கீரத்த
... படையே
... னென்

... தான்

... யுடீ இயர்

... ழுநை

... வரிமரஞே

... மாலைக்கே

... சிறப்பக்

... பரங்

... டர்சி

... டிரலைங்

... தாஅய்

... 14 அமைமவேன்

... கட்டமுது

... தமைத்த

... முனையிற்

... விஞஅய்ப்

... மாஅத்து

... அணைந்து

... வில்லெக

... கோண்மூ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
140	29	யிசை	...
142	26	கு டவுழுந்தநார்	
147	21	சிறை	...
150	20	வா ல் துவெண் ...	
,,	31	712	...
152	22	டகன் றபல்ஞர்ப்	
167	5	லாம்ப	...
,,	19	பாடாஅ	...
180	27	போலக்	...
,,	,,	யுறைகொ	...
188	7	வளிபோர்	...

201	18	தலைஇய	...
206	17	விழை	...
208	12	செற்ற	...
,,	,,	னீஇயக்	...
225	3	பாதிரி	...
234	18	பாத்தி	...
238	9	ரிடைக்	...
242	11	நிரைப்	...
244	22	லுறவில்	...
247	19	பாசிலைப்	...
259	4	பதுக்கை	...
263	22	வாலெயிற்	...
271	21	சுரிவளை	...
273	2	சொலியக்	...
,,	25	பூட்டி	...

276	17	வெரி	...
280	15	பாதிரி	...
284	7	காகுவன்	...
290	17	தூநீய்	...
292	5	நீல	...
318	19	மூலை	...

... விசை

... குடவுழுந்தனர்

... சிறைப்

... வாதுல்வெண்

... 511

... டகரப்பற்குட்

... லரம்ப

... படார அ

... போல

... யுறைக்கொ

... வளிபொர

... தலை இ

... வீளை

... சேற்ற

... ணீஇய

... பாகிரிக்

... உழத்தி

... ரிடை

... நிரை

... லூறவின்

... பாசிலை

... பதுக்கைக்

... வரவெயிற்

... கரியனை

... சொலிய

... பூட்டிச்

... லெறி

... பாதிரிக்

... காகுவல்

... தூரீ

... நீலம்

... மூலத்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
333	21	நுசும்பி	
334	6	மங்கை	
365	28	வீங்கைச்	
372	29	இத்தகை	
374	15	கரிபுர	
375	29	பச்ஸை	
376	9	சிறியோர்க்	
402	30	வேய்க்கண்	
406	23	நனி	
410	27	368	

,,	32	121
421	25	இத்த
426	1	நானூறு
430	1	நானூறு
431	29	பாடாம்
432	1	நானூறு
,,	17	கடவுட்
436	2	சுரிவளை
438	15	223
440	39	கொழுங்கள்
441	41	சடகம்
442	2	சடகம்
,,	9	றட்டகனை

,,	14	சின் வீடு
444	41	முதுச்செ
,,	21	தும்பம்
,,	36	வெரீன்
446	14	தழுலை
447	21	வானமீன்
,,	32	துவற
449	10	கேட்டி
452	19	இனத்தி

...	...	நுசுப்பி
...	...	மதுகை
...	...	லீங்கை

... ... கொழுங்கள்
... ... சகடம்
... ... சகடம்
... ... றட்டகணை
... ... சிள்வீடு
... ... முதுசெ
... ... துன்பம்
... ... வெரிந்
... ... தழல்
... ... வானவிற்
... ... துவர
... ... கோட்டி
... ... இனத்தின்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
,,	24	வுந்தி	...
,,	39	அத்தது	...
455	40	வாழ்த்தல்	...
457	3	காந்தயர்	...
463	15	வளவு	...

முகவுரை

1	7	நிகழ்க்கி	...
2	23	வேமாறு	...
12	25	வருணை	...
13	4	தூரித	...

... வந்தி

... அந்தந்தி

... வாழ்தல்

... காந்தையர்

... விளைவு

குறிப்பு:—பாடினோர் வரலாற்றில் அவ்வப்புலவர் அரசர் முதலியோர் ஸம்பந்தமான பாட்டின் எண்களிற் சில பிறழ்ந்துள்ளமையால், அபிதானக் குறிப்பு முதலியவற்றை நோக்கித் திருத்திக்கொள்க.

ஸ்ரீ:

பாடினோர் வரலாறு

[இவ்வரலாறு பெரும்பாலும்

அகப்பாட்டு

ஸம்பந்தப்பட்டவளவே

வரையப்பெற்றதாகும்] 1.

அஞ்சில் ஆந்தைமகள் நாகையார் (352.)

நாகையார் என்பது இவரது இயற்பெயர். இவர் பெண்பாலார். அஞ்சில் என்பது ஓர் ஊர். ஆந்தையார் என்பது இவரது தந்தையாரின் பெயர். இவ்வஞ்சிலாந்தையார் பாடல்கள் நற்றிணையிலும் (233) குறுந்தொகையிலும் (294) காணப்படுகின்றன. தம் தந்தையை ஒப்பச் சிறந்தபுலமைவாய்ந்த இந்நாகையார் (அகம் 352 இல்) பலாப்பழத்தைக் கவர்ந்த மந்தியை வருணித்திருப்பது மிக்க சுவையுடையதாகும். அஞ்சி அதிகமானை இவர் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அஞ்சியத்தைமகளுரெனவும் அஞ்சியாந்தைமகளுர் எனவும் பாடம் காணப்படுகின்றது.

2. அண்டர்மகன் குறுவழுதியார் (150; 228):—

இவர்பெயர் அண்டர்முன் குறுவழுதியாரெனவும் குறுவழுதியாரெனவும் வழங்கப்பெறும். வழுதியென்றமையானே இவர் பாண்

டியர் மரபினர் என்பது போதரும். அண்டர் என்ற சொல் இடையர் எனப்பொருள்படுதலால், இடைக்குலத்துப் பெண்கொண்ட பாண்டியனொருவனுக்கு இவர் மகனார்போலும்.

3. அதியன் விண்ணத்தனார் (301):—

அதிகன் விண்ணத்தனார் என்றும் இவர் பெயர் வழங்கும். அஞ்சி அதிகமானுக்கு இவர் உறவினர் போலும்.

4. அந்தி இளங்கீரனார் (71):—

இளங்கீரனென்பது இவரது இயற்பெயர். இவர் அந்தியை (மாலைக்காலத்தை) பலபடியாகச் சுவைபட வருணித்திருக்கிறார். அந்தியூர் என்னும் ஓர் ஊர் பவானித் தாலூக்காவில் உள்ளது.

5. அம்மூவனூர் (10 ; 140 ; 280 ; 370 ; 390.):—

மூவன் என்பது இவர் இயற்பெயர். இப்பெயர்மக்கட்கு இடப் பெறுதலே, "மூவன் முழுவலி முள்ளெயிறு" என்ற தொடர் நோக்கி அறிக (நற்-18). இவர் அகத்தில் தொண்டியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் (அகம் 10). இவர் குரியனவே.

பாடியனவெல்லாம் நெய்தற்றிணைக்

6. அள்ளூர் நன்முல்லையார் (46) —

அள்ளூர் என்பது அள்ளியூராகும் என்பர், அகப்பாட்டு உரைகாரர். அது பாண்டிநாட்டின்கண் ணுள்ளது. இந் நன்முல்லையார் தமது ஊரையும் பாண்டியனையும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். நன்முல்லையா ரென்ற பெயரானே இவரைப் பெண்பாற்புலவ ரென்றும், கற்பில் மிக்காரென்றும்

கொள்ளலாகும். முல்லை-கற்பு. 7. ஆமூர்க்

கௌதமன் சாதேவனார் (159):—

இவர் சேர நாட்டின் கண்ணதான ஆமூரிலே கௌதமகோத் திரத்துப் பிறந்து ஸஹதேவன் என்னும் பெயருடைய ராயினார்.

இவர் வானவனையும் அவனது வெற்றிச் சிறப்பினையும் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

8. ஆர்க்காடுகிழார்மகனார் வெள்ளைக்கண்ணத்தனார் (64):—

ஆர்க்காடென்பது சோழநாட்டு ஓர் ஊர். இவர் வேளாண்மரபினர். இவர் பாடியது முல்லைத்திணைப் பாடலாகும்.

9. ஆலங்குடி வங்கனார் (106):—

வங்கனார் என்பது இவரது இயற்பெயர். ஆலங்குடி பலவுளவேனும், இவர் செழியனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளமையால், 'பாண்டி நாட்டு ஆலங்குடி இவரது ஊராகலாம்.

10. ஆலம்பேரி சாத்தனார் (47 ; 81 ; 143 ; 175):—

"மதுரை யாருலவிய நாட்டு ஆலம்பேரி" என்னும் அடை இவர் பெயரின் முன்னே காணப்படுதலால் (நற். 303), இவரைப் பாண்டி நாட்டினராகக் கொள்ளல்வேண்டும். இவர் செழியன் சிறுமலையையும், கடலன் விளங்கிலையும், வானவன் மறவனை பிட்டன் குதிரை மலையையும், நெடுஞ்செழியன் கடந்தட்ட ஆலங்கானப் போரினையும் பாராட்டியுள்ளார்.

11, ஆவூர்கிழார்மகனார் கண்ணத்தனார் (202):—

ஆவூர், சோழநாட்டின் கண்ணதான ஓரூர்.

இவர் வேளாண் வரு
ணத்தினர். இவரது தந்தையார்பாடல் புறத்தில்
ஒன்று காணப்
படுகின்றது.

12. ஆவூர்மூலங்கிழார் (24 ; 156 ; 341):—
இவர் சோணாட்டிற் பிறந்தவர் (புறம்
33). வேளாண் மரபினர்.
இவர் மகனுவார் புகழ்மிக்க
பெருந்தலைச்சாத்தனார். இவர் காவிரி
யைப் புகழ்ந்துள்ளார் (அகம் 341). யாகம்பண்ணாத பார்ப்பானுக்குச் சங்கறுக்கை தொழிலாகுமென்று இழித்துக் கூறுவதனாலும் (அகம் 24.), யாகம்பண்ணிய கௌணியன் விண்ணந்தாயனைப் புகழ்ந்துபாடியுள்ளமையாலும் (புறம் 166), இவர் வைதிகமதத்திற் பெரும்பற்றுள்ளவரெனக் கருதப்படுகிறார்.

13. ஆவூர்மூலங்கிழார்மகனார் பெருந்தலைச்சாத்தனார் (13 ; 224):—

இவரது தந்தையார் மேற்சொன்ன ஆவூர் மூலங்கிழார். அவரைப் போலவே இவரும் சிறந்த புலவர். இவர் அகத்தில் தென்னவன் மறவன் பண்ணியையும் அவனது கோட்டேரையும் புகழ்ந்துள்ளார். (அகம் 13)

14. இடைக்காடனார் (139; 194; 274; 284; 304; 374):—

இவர் காடனார் என்னும் இயற்பெயருடையவர். இதனைப் பரஞ்சோதி முனிவர் "காடன்" என்று வழங்கியுள்ளமைபால் அறியலாம். (திருவிளை.) இடையர் மரபினர். இடைக்காடு என்னும் ஊரினர் என்பாருமுளர். இவர் பாடியனவெல்லாம் முல்லைத்திணைக் குரியனவேயாகும். பாலையாகிய 139 ஆம் அகப்பாட்டும் நிலத்தான் முல்லையாதல் காண்க. இவர் கூறிய உவமைகள் பெரிதும் வியக்கத் தக்கன. அவற்றை முற்காட்டிய எண்ணுள்ள செய்யுட்களிற் கண்டு கொள்க.

15. இடையன் சேந்தன்கொற்றனார் (375):—

இவர் இடையர் குலத்தினர். சேந்தன் என்பது இவர் தந்தையின் பெயர். இவர் பாழியெறிந்த இளம்பெருஞ் சென்னியைப் புகழ்ந்துள்ளார். வடுகரது தோல்வி இவராற்கூறப் பெற்றுள்ளது.

16. இடையன் நெடுங்கீரனார் (166):—

இவரும் இடைக்குலத்தினரே. இவர் வேளூர்வாய்த் தெய்வத்தையும், காவிரி நீத்தத்தில் நீர்விளையாடற் சிறப்பையும் புகழ்ந்துரைத்துள்ளார்.

17. இம்மென் கீரனார் (398):—

கீரனார் என்பது இவர் இயற்பெயர். "நும்மோன் செய்த கொடுமைக் கிம்மென் நலமரன் மழைக் கண்டெண்பனி மல்க" என்புழி, 'இம்மென்று' கூறியது நோக்கி, இம்மென் கீரனார் எனப்பட்டனர். இவர் ஆரியரது பொன்படுநெடுவரையை (இமயத்தைப்) புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

18. இருங்கோன் ஒல்லையாயன் செங்கண்ணனார் (279):—

இவர் ஆயர் மரபினர், ஒல்லை என்பது

ஓல்லையூர். "ஓல்லையூர் நாடு" எனப்புறத்து (242) வந்தமையால், இவ்வூரைத் தலைமையாகக் கொண்ட ஒரு நாடுள்ளதாக வெளியாகின்றது. இருங்கோன் ஓல்லை என்றமையால், இருங்கோனுக்குச் சொந்தமான ஓல்லை நாட்டு ஆயராகிய செங்கண்ணனார் எனப்படுவர் இவர். ஓல்லையூர்தந்த பூதப் பாண்டியன் என்று வருதலால், இந்நாடு பாண்டி நாட்டகத்தது அன்றென்று கொள்ளப்படும்.

19. உம்பற்காட் டிளங்கண்ணனார் (264):—

உம்பற்காடென்பது சேரருக்குச் சொந்தமானயுடையதொரு நாடு. (உம்பல் காடு - யானைக்காடு.)

பலவூர்களை

20. உமட்டூர்கிழார்மகனார் பரங்கொற்றனார் (69):—

உமட்டூர் என்பது உப்புவாணிகரது ஊர் என்று பொருள்படும். இவர் வேளாண் வருணத்தினராவர்; பரங்கொற்றனார் எனப்படுவர். மோரியரையும், அவர், தம் தேருருள்செல்ல, மலையைக் குறைத்த வரலாற்றினையும், ஆஅய் என்னும் வள்ளலது கானச் சிறப்பினையும் இவர் கூறியுள்ளார்.

21. உலோச்சனார் (20; 100; 190; 200; 210; 300; 330; 400.)

இவர் நெய்தற்றிணையையே பலபடியாக வருணித்துப் பாடியுள்ளார். கீழ்கடற்கரையிலுள்ள பொறையாற்றையும் அதன் கண்ணே

யிருந்து அரசாண்ட பெரியன் என்னும் அரசனையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

22. உவர்க்கண்ணூர்ப் புல்லங்கீரனார் (146):— உவர்க்கண்ணூர் என்பது கடற்கரையையடுத்த உவரிடத்து ஊரெனலாகும். புல்லன் என்பது, இவர்தந்தை பெயர். கீரன் இவர் இயற்பெயர்.

23. உறையூர் மருத்துவன்றாமோதரனார் (133; 257):— உறையூரினராதலாலும், மருத்துவ நூலில் தேர்ச்சியுடையராத லாலும், உறையூர் மருத்துவன் எனப்பட்டார். தாமோதரனார் என் பது இவர் இயற்பெயர். இவர், வெட்சிப்பூவைச் சிவற்புள்ளின் முள்ளுக்கு உவமை செய்துள்ளார். சுரத்திடைத் தலைமகளைத் தலை மகன் ஊக்கி உடன் கொண்டேகுவதாகக் கூறிய பாடல் இன்சுவை

பயப்பதாகும் (அகம் 257).

24. உறையூர் முதுகூத்தனார் (137 ; 329):—

கூத்து ஆடுதலிற் சிறந்த பயிற்சியுடைமைபற்றி இவர் முதுகூத்தன் எனப்பட்டார் போலும். இவர் முதுகூற்றனார் எனவும் வழங்கப் பெறுவர். இவரது ஊர் உறையூரென்பது வெளிப்படை. சோழரது உறையூர்க்கண் புனல்பெருகிக் காவிரிப்பேரியாறு பிரவகிப்பதனையும், திருவரங்கத்தில் பங்குனித்திருநாள் நடைபெறுவதனையும் வருணித்துள்ளார்.

25. ஊட்டியார் (68 ; 388):—

இவர் அசோகந்தளிரினது சிவப்பூட்டாத செய்யநிறத்தை "ஊட்டியன்ன ஒண்டளிர்ச் செயலை" என்றும் (அகம் 68), ஊனூட்டாத அம்பினை "ஊட்டியன்ன ஊன்புரளம்பு" என்றும் (அகம் 388) கூறிய சிறப்புநோக்கி ஊட்டியார் எனப்பட்டார்.

26. எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார் (3 ; 225 ; 239 ; 289 ; 299 ; 361 ; 371 ; 395 ; 399):—

(எயினன் † தந்தை=எயினந்தை.) இவர் வேடர் மரபினர்

(எயினர்=வேடர்). இவர் பாடியனவெல்லாம் பாலைத்திணைப்பாடலேயாகும். தும்பி செய்த மூங்கிற்றுளையுள் மேல்காற்று முகத்தின் ஆயர்குழல்போல ஒலியாகிற்கும் என்று சுவைபடக் கூறி

யுள்ளார் (அகம் 225). வேள்விக்குண்டத்தின்கீழ் யாமையை வைத்து மூடும்வழக்கினை இவர் கூறுவது மிக்க வியப்பைப்பயக்கும் (அகம் 361).

27. எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார் (105; 132; 149; 213; 237; 319; 357):—

இவரது ஊராகிய எருக்காட்டூர், தஞ்சை ஜில்லா நன்னிலந் தாலுகாவிலுள்ளது. தாயன் என்பது இவரது தந்தை பெயர், கண்ணன் இவரது பெயர். கதையங்கண்ணனார் என்று புறத்தில் இவர் பெயர் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. தாயங்கண்ணியா ரென்றொருவர் புறத்தில் காணப்படுகிறார். அவர் இவரது ஸகோதரிபோலும். இவர், எழினி ஏவலால் அவன் படைவீரர் நிரைகவர்ந்து போவதனையும் (அகம். 105), சேரலரது சுள்ளியாறு கடலொடு கலக்குமிடமாகிய முசிறித் துறைக்கண்ணே யவனர் பொன்னேற்றிய மரக்கலங்களோடு வந்து மிளகேற்றிப்போவதனையும், முசிறியை வளைத்துப் பெருஞ்சமர்செய்து ஆண்டுள்ள பொற்பாவை ஒன்றினைச் செழியனொருவன் கைப்பற்றிய கதையினையும் (அகம். 149), கூடலுக்கு மேல்பாலுள்ள திருப்பரங் குன்றத்தினையும், தொண்டையரது வேங்கடத்தினையும், வானவனது கொல்லியினையும், சோழரது காவிரியினையும், உறந்தையின் கழனிவளத்தையும், உம்பற்பெருங் காட்டின் காட்டுவளத்தையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவர் தாயங் கண்ணனெனவும், தையங்கண்ணனெனவும் வழங்கப்பெறுவர்.

28. எருமைவெளியனார் (73):—

இவரது ஊர் எருமை வெளி என்பது. இவர் குதிரைமறத் துறையில் ஒருபாட்டுப் பாடியுள்ளார் (புறம். 273).

29. எருமை வெளியனார் மகனார் கடலனார் (72) :—

இவர் மேற்சொன்னவர்க்கு மகனாவார். புற்றாம்பழஞ்சோறு கெண்டும் கரடியை இவர் வருணிப்பதும், தலைவி தன்னை நொந்து கூறுவதாக இவர் கூறுவதும் மிக்க சுவைதருவதாகும்.

30. எழுஉப்பன்றி நாகன் குமரனார் (138 ; 240):—

பன்றி நாடென்பது ஒன்றுண்மையால், இவரை அந்நாட்டா ரென்று கொள்ளலாம். "நுளையர்க்கு வலைவளந்தப்பின், அம்

மகளிர் கிளையுடன்சூழீஇச் சுறவுக்கோடு நட்டு, வருணனுக்குப்
பரவுக்கடன் கொடுக்கும் வழக்கினைக் கூறுகின்றார் (அகம் 240).
தென்னவனது பொதியின்மலைச்சிறப்பு இவராற் கூறப்பட்டுள்
ளது (அகம். 138).

31. ஐயூர்முடவனார் (216):—

ஐயூர், பாண்டி நாட்டகத்து ஓரூர். இவர் முடவரென்பது
வெளிப்படை. தோன்றிக் கோவிடத்து ஓர் ஊர்தி வேண்டிப் பெற்
றவர் (புறம். 39 9). செல்விக் கோமானை ஆதனெழினியைப் பாடி
யுள்ளார்.

32. ஒக்கூர் மாசாத்தனார் (14):—

ஒக்கூர் மாசாத்தியார் என்றொருவர் உளராதலால் இவர் உறவினர்போலும். எக்கூர் என்றும் பாடமுண்டு.

அவர்க்கு

33. ஒக்கூர் மாசாத்தியார் (324; 384):—

இவர் மூதின் முல்லைத் துறையிற் பாடிய பாடல் மிக்க வீரச் சுவை பயப்பதாகும் (புறம். 379). ஒக்கூர் மாசாத்தனார்க்கு இவர் உறவினர்போலும்.

34. ஓரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார் (23; 95; 191):—

இவ்வூர் உரோடோகம் எனவும் வழங்கும். ஓரகடம் என்று காஞ்சீபுரம் தாலூகாவில் ஓர் ஊர் வழங்குகிறது. இக்கந்தரத்தனார், அலர் கூறும் பெண்டிர் நிரயப்பெண்டிராவர் எனத் தலைவி நொந்து கூறுவதாகக் கூறுவது (அகம் 95) சுவைபயவாநிற்கும்.

35. ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன் (25):—

ஓல்லையூரை வென்று கொண்டமையால், இவனுக்கு ஓல்லையூர் தந்த என்றஅடை புணர்க்கப்பட்டது. இவன் சிறந்த வீரனும், [illegible]றை யுடையோனும், நீதிதவறாதவனும், நட்பினர்பாற் கோடா நட்புடையோனும் ஆவன். இவனது மனைவி பெருங் கோப்பெண்டு இவன் இறந்தபொழுது தீப்பாய்ந்தனள். அவளும் சிறந்த புலமை வாய்ந்தவள். இவனாற் பாடப்பெற்ற பொதியிற்செல்வன் திதியன் (அகம். 25) இவனது நட்பினருள் ஒருவனாதல்வேண்டும்.

36. ஓரம்போகியார் (286 ; 316):—

"மருதமோரம் போகி" என்று புகழ்ப் பெற்றமைக்கு இயைய இவர் அகத்தும் மருதத்திணையையே பாடியுள்ளார். "வெள்ளி விழுத்தொடி" என்னும் இவரது பாட்டினுக்கு (அகம். 286) நக்கீரனாரும், நச்சினார்க்கினியரும் வெவ்வேறுரை கூறியுள்ளார்கள். ஐங்குறுநூற்றில் மருதப்பாடல் நூறும் இவர் இயற்றியன வாகும்.

37. ஔவையார் (11 ; 147 ; 273 ; 303):—

இவர் சரித்திரம் மிக்க விரிவாய் வல்லார் பல்லோராலும் கூறப் பெற்றிருத்தலால்; ஈண்டு மிகச்சுருக்கமாகவே வரையப்படுகிறது. இவர் அஞ்சியதிகமான்பாற் பேரன்புடையார். அவனளித்த நெல் லிக்கனியை உண்டு நெடுங்காலம் உயிரோடிருந்தவர். அவனது செல்வக்காலையிலும் அல்லற்காலையிலும் அவனோடு பொருந்தி யிருந்து, அவனுக்கு ஊக்கமளித்து வந்தனர்

(புறம். 235 ; 315).
அவன்பகைஞரால் வேலெறிந்து கொல்லப்பெற்றமைக்குமிகவருந்து வாராயினர் (புறம். 93). தொண்டைமான் இளந்திரையன் அவ் வஞ்சிமேற் போர்தொடுக்க ஆயத்தப்பட்டபோது இவர் அத்திரை யன்பால் தூதுசென்று, அவனை அஞ்சுவித்துப் போர்க்கு எழா மற்றடுத்தனர் (புறம். 95). பாரி தன்மகளிரை மணஞ்செய்து கொடுக்க மறுத்தமையாற் பகைமை கொண்டு, மூவேந்தரும் அவ னது பறம்புமலையைச் சூழ்ந்துகொண்டபோது, அடைபட்டிருந்த எல்லார்க்கும் கபிலர் கிளிகளால் நெற்கதிர் கொணர்வித்து, உண விட்டுக் காத்ததைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார் (அகம். 303). வெள்ளி வீதியார் தம்கணவனைத்தேடிச் சென்று வருந்தியதனை விரித்துள் ளார் (அகம் 147).

38. கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனர் (167) :—

கடியல், ஓர்ஊர். உருத்திரன் இவரது தந்தைபெயர். கண் ணனர் இவரது இயற்பெயர். இவர் அந்தணர் (தொல். பொருள். மரபு, 74). பத்துப்பாட்டின் பெரும்பாணாற்றுப்படையும், பட் டினப்பாலையும் இவரால் இயற்றப் பெற்றன. தொண்டை மான் இளந்திரையனும், சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானும் இவ ரால் புகழப்பெற்ற அரசர்களாவார். கரிகாற்பெருவளத்தான் இவரியற்றிய பட்டினப்பாலையைக்கேட்டுப் பதினறு நூறாயிரம்

பொன் பரிசளித்தானென்று தெரிகின்றது (கலிங். இரா. 22.).

இவர் பாலை நிலத்தை வருணிப்பது பெருஞ்சுவை தருவதாகும்.

39. கடுந்தோடைக்காவினார் (109) :— காமரத்தில் பெரும்பாரமான பண்டங்களைத் தொடுத்துக் கட்டித் தோளிற் சுமந்து செல்லும் வழக்கமுடையராக இவர் இருந்தனர்போலும். சுரத்துவாழும் வேட்டுவர்தலைவன் கைப்பொருளின்றிவரும் சாத்தரைக் கொல்லாதுவிட்டதன் ஏவலிளையரிடமிருந்து தண்டமாகக் களிற்று மருப்பினையும், புலித்தோலையும் பெறுகின்றானென்று காட்டித்தலைவன் கொடுமையைக்கூறுகின்றார்.

40. கபிலர் (2 ; 12; 18 ; 42 ; 82 ; 118 ; 128 ; 158 ; 182 ; 203 ;

218 ; 238 ; 248 ; 278 ; 292 ; 318 ; 352 382) :—

இவர் அந்தணர் (புறம். 200).

குறிஞ்சித்திணையைப் பாடுவதில் இணையற்ற ஆற்றலுடையவர். ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சிப்பாட்டு நூறும், கலித்தொகையில் குறிஞ்சி 29 பாட்டும் இவர் பாடியன வாகும். இதனைப்,

"பெருங்கடுங்கோன் பாலை குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனிள நாகன் மருத - மருஞ்சோழ
னல்லுத் தரன்முல்லை நல்லந் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி."

என்ற வெண்பாவான் அறியலாம். இவ்வகத்தில் 203 ஆம் பாடல் ஒன்றொழிய ஏனையவெல்லாங் குறிஞ்சித் திணைக்குரியனவே. இவர் மழவர்பெருமகனாகிய நள்ளியையும், பேரரிணையும் புகழ்ந்து பாடி யுள்ளார் (அகம் 238 ; 382).

குறுந்தொகையில் ஓரியினது கொல்லிப்பாவையினையும், காரியினது மூள்ளூர்க்கானத்தையும் புகழ்ந்துள்ளார் (குறுந். 100; 198). நற்றிணையில் காரி மாவூர்ந்து நிரைகவர்தலையும்; அவன் ஓரியைக் கொன்றவரலாற்றினையும் கூறியுள்ளார் (நற் 291; 320). ஆரிய அரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்திக் குறிஞ்சிப்பாட்டுப் பாடியருளினர். செல்வக்கடுங்கோ ஆழியாதனைப் புகழ்ந்து பாடிய பத்துப்பாடல்கள் பதிற்றுப்பத்தில் 7 ஆம் பத்தாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. இன்னா நாற்பதும் கபிலம் என்னும் நூலும் இவர் இயற்றிய மற்ற நூல்களாகும். இவர் பரணருடன் வாதுசெய்தவர்.

பா. 2

இனிப்புறத்தில், பாரிவள்ளலைப் பலபடியாகப் புகழ்ந்துள்ளார் புறம் (105; 106 முதலியன) அப்பாரி தன்மகளிரை மணஞ்செய்து கொடுக்க மறுத்தமை காரணமாக மூவேந்தரும் அவனைப்பகைத்து அவனது பறம்புமலையை முற்றியபோது, உள்ளே உணவின்றி வருந்திய எல்லாரையும் காக்கக் கிளிகளாற் நெற்கதிர் கொணரச் சூழ்ந்தனர் (அகம் 78; 303). அம்மூவரும் பறம்பைக் கைக்கொள் வது அரிதென்று கண்டு மனந்தளர்ந்தகாலத்து, அவர்களை இவர் இகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (புறம் 109; 110). பாரி அவ்வேந்தரால் வஞ்சித்துக் கொல்லப்பெற்றபிறகு அவன் மகளிரை அழைத் துச் சென்று பார்ப்பார்பால் அடைக்கலம் வைத்தனர் (புறம் 113; 236). இப்பாரிமகளிர் தம் தந்தையின் மலையைச்சூழ்ந்து கொண்ட பகை வேந்தரது படையினளவு எவ்வெத்திசையில் எவ்வெவ்வளவு உண்டென்று உயர்ந்த குவடுகளிலேறிநின்று எண்ணிச்சொன்னார் களென்னும் குறிப்புத்தோன்றப் பாடியுள்ளார் (புறம். 116). பின்பு,

அம்மகளிர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய், அவர்களைமணந்துகொள் ளும்படி விச்சிக்கோனையும் இருங்கோவேளையும் அவர் புகழ்ந்து பாடினர் (புறம் 200 ; 201). அவர்கள் உடன்படாராக, அவர்களைச் சபித்துவிட்டு மீண்டனர். கடைசியாக அம்மகளிருள் ஒருத்தியைத்

திருக்கோவலூர் மலையனுக்கு மணஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டுப் பெண்ணையாற்றினிடையே ஒரு பாறையில் தீவளர்த்து அதிற்புகுந் தனரெனத் திருக்கோவலூர்ச் சாஸனமொன்றால் வெளியாகிறது (செந், தொகு. 4. பகு. 5. பக். 232).

41. கயமனார் (7 ; 17 ; 145 ; 189 ; 195 ; 219 ; 221; 259 ; 275 ; 321 ; 383 ; 397) :—

இவர் பாடியனவெல்லாம் பாலைத்திணைக் குரியனவேயாம். முதுபதி என்ற ஓர் ஊரினையும், குறுக்கைப் பறந்தலையில் அன்னிக்கும் திதியனுக்கும் ஒரு புன்னைமரங் காரணமாகப் போர் நிகழ்ந்ததனையும் கூறுகின்றார். புறத்தில், (254) காட்டினிடத்துத் தன் கணவனையிழந்த ஒருத்தி புலம்புவதாகச் செய்யுள்செய்துள்ளார்.

42. கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார் (18 ; 263):—

இவர் பெயர் கருவூர்க் கண்ணம்பரணனார் என்றும், கருவூர்க் கண்ணம்பாணனா ரென்றும் காணப்படுகின்றது. இவர் கோதையினது வஞ்சி நகரையும், அவ்வஞ்சிநகர் அக்கோதையால் ஓம்பிக்

காக்கப் பெறுகின்றதென்பதனையுங் கூறுகிறார்.
யும் பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

இவர் குறிஞ்சியை

43. கருவூர்க் கண்ணம்புல்லனார் (63):—

கண்ணன் என்பது இவர் தந்தையின் பெயர். புல்லன் என்பது இவர் இயற்பெயர். மகட்போக்கிய செவிலி புலம்புவதாகவுள்ள இவரது பாடல் படிப்போர்க்கு மிக்க சுவையினைப் பயப்பதாகும்.

44. கருவூர்க்கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார் (309):—

கந்தப்பிள்ளை என்பது இவர் தந்தை பெயர். இக்கந்தப் பிள்ளையார் பாடல்கள் புறத்தில் 2. (168 ; 380) காணப்படுகின்றன. இவர் மழவர் நிரைகவர்தலையும்; கவர்ந்தபின் அவர் வேப்பமரத்தடியில் கொழுத்த ஆவை வெட்டிக் கடவுட்குப் பலியிடுவதையும் வருணிக்கிறார். வானவன்பாற் பரிசில்பெறக் கோடியர் திரளாய்ச் செல்லுமதனைப் புகழ்ந்துள்ளார். புறத்தில் தென்னவன் மறவனை நாஞ்சில் வள்ளுவனையும் (380) பிட்டங்கொற்றனையும் புகழ்ந்துள்ளார்.

நாஞ்சில் வள்ளுவன் சேரன்படைத் தலைவன் அல்லன். அவனைச் "சேரனிடத் தன்புற்று அவனுக்குப் படைத்துணையாய் நின்றோன்" என்று புறநானூற்று அச்சுப்புத்தகத்துக் காணப்படுகின்றது.
கருவூர்க் கதப்பிள்ளை என்றும்பாடம்.

45. கருவூர்க் கலிங்கத்தார் (183):—

இவர் நீருண்ட மேகங்கள் கருவுற்ற பிடிபோல இடந்தொ றும் இடந்தொறும் பயவாகிற்கும்.

உலவுகின்றன என்று உவமை கூறுவது சுவை

46. கருவூர் நன்மார்பன் (277):—

இவர், தயிர்கடையும் ஓசை புலிமுழக்கம் போலுமென்றும்,

பனையின் செறும்பு (சிறும்பு) பன்றி மயிர்போலு மென்றும், கோழியின் எருத்தத்துச் சிவந்த மயிர் முருக்கின் பூங்கொத்துப் போலுமென்றும் வருணித்துள்ளார். இவர் பாடியது பாலைத்திணைப் பாடலாகும்.

47. கருவூர்ப் பூதஞ்சாத்தனார் (50):—

பூதன் என்பது இவர் தந்தையார் பெயர். சாத்தன் என்

பது இவர் இயற்பெயர். இவர் அன்றில் துணையைப் பிரியின் துயி

லாதென்று கூறுகின்றார்.

48. **கல்லாடனார்** (9 ; 83 ; 113 ;
171 ; 100 ; 290 ; 333);—
இவரது ஊர் கல்லாடம் என்பது.அது மலையாளம்
ஜில்லாவில்

உள்ளது. இவர் இருப்பைப்பூவை மொட்டம்புக்கு உவமித்துள்ளார். வினைமுற்றிமீளுந் தலைமகன் தலைவியை நினைந்து புலம்புவதாக இவர் கூறியபாடல் மிகவும் சுவையுடைத்து. புல்லி நாட்டிலுள்ள வேங்கடத்தினையும், ஆங்கு யானைக்கன்றைப்பிடித்து வந்து இளைஞர் கள்கொடையில்விற் கட்டிவிட்டுக் கள்ளருந்திப் போவதனையும் கூறுகின்றார். புறத்தினும் "புல்லி வேங்கட விறல்வரை" எனப் புகழ்ந்தனர். (புறம் 385). கோசரது நட்பிற் கோடாப் பெருங்குணத்தையும், அவர் அகுதையைக்காத்த பெருமையினையும், பாணன் என்ற சிற்றரசன் படைவீரர்கள் நிரைகவர்தற் சிறப்பினையும், வாகைப்பெருந்துறைப் போரில் பொலம்பூண் நன்னனைக் களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல் வென்று தான் இழந்தநாட்டை மீளக் கைப்பற்றின கதையினையும், ஆலங்கானப் போரில் நெடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தரையும், ஐம்பெருவேளிரையும் வென்ற சரிதையினையும் கூறியுள்ளார். புறத்தும் (23) இச்சரிதையைக் கூறினர். முள்ளூர் மன்னன்காரி, கொல்லித் தலைவனை ஓரியைக் கொன்று, அம்மலையைச் சேரலர்க்கு உரிமையாக்கின வரலாற்றினையும், கொல்லிப்பாவை கடவுளால் அமைக்கப்பெற்றதென்பதனையும் விரித்தனர். மற்றுமிவர் குறுந்தொகையில் தொண்டையரது மலையையும் (குறுந். 260). புறத்தில் (285; 391) அம்பர் கிழான் அருவந்தையையும், பொறையாற்று கிழானையும் பாடினர். திருக்குறளையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (வள். மா 9.) யாப்பருங்கல விருத்தியில் கல்லாடனார் சூத்திரங்கள் எனச் சில காணப்படுகின்றன.

49. **காவட்டனார்.** (378):—

இவர், சிறைப்புறமாகத் தலைவி சொல்லுவதாகக் கூறும்பாட்டுப் பெரிதுஞ் சுவையுடைத்து ; புறத்தில் இவர் அந்துவன்கீரனைப் பாடியுள்ளார் (புறம் 359)

50. கழார்க் கீரனெயிற்றியார் (163 ; 217 ; 235 ; 294):—

இவர் கீரன் என்பவர்க்கு உறவினர்போலும். காதலனைப் பிரிந்து புலம்பும் மகளிர் கூற்றாகவே இவர் பாடல்கள் செய்துள்ளனர்.

இவரது ஊர் சோழநாட்டில் தஞ்சை ஜில்லா மாயூரம் தாலுக்காவி லுள்ள கழார் என்பது. இவர் வேடர் மரபினர்.

51. காட்டூர்கிழார்மகனார் கண்ணனார் (85).—

இவர் வேளாளர். காட்டூரென்பது இன்னவிடத்துள்ளதென்று விளங்கவில்லை. இவர் தொண்டைமான் இளந்திரையனது வேங்கடமலையைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

52. காவன்முல்லைப் பூதனார். (21; 151; 241; 293; 391;)—

இவரது இயற்பெயர் பூதன்என்பது. காவன் முல்லை என்பது புறத்திணையில் ஒரு துறை. இவர் அத்துறையிற் பாடும் வல்லமையுடையார்போலும். இவர் உழிஞ்சிலின் கவர்த்த கோட்டிற்கு மான் கோட்டினை உவமித்துள்ளார்(அகம் 151). காட்டி லுதிரும்நெல்லிக் காயை வட்டக் கழங்காகக்கொண்டு செம்முக மந்தி ஆடும் என்றும் (அகம் 241), அதிரற்பூ வெருகின் எயிறு போலு மென்றும் கூறியுள்ளார் (அகம் 391). குறுந்தொகையில் இவர் பாடியனவாக இரண்டு பாடல்களும் நற்றிணையில் ஒன்றும் காணப்படுகின்றன.

53. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார். (107;123;285):—

இவரது ஊர் காவிரிப்பூம்பட்டினம். இவர் வணிகர் மரபினர் (தொல். பொருள். மரபு. 74).வடுகர் தேக்கிலையில் உண்ணும் வழக்கினையும் நிரைகோடற் சிறப்பினையும், வேட்டையில் செந்நாய்கள் மானின் ஒடுங்குறங்கறுத்து அதனை யெளிதிற் பற்றுவதனையும் பாராட்டுவர். இவர் தமது ஊராகியகாவிரிப் பூம்பட்டினத்தைச், "சோழர் கழைமாய் காவிரி கடன்மண்டு பெருந்துறை" எனச் சிறப்பித்துள்ளார். சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தமைக்கு வியந்துபாராட்டிப் பாடினர். பிட்டங் கொற்றனைப் புகழ்ந்தனர்.

52. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார் (103 ; 271):—

இவரது ஊரும் காவிரிப்பூம்பட்டினமே. இவர் அவியன் என்னும் கொடையாளி ஒருவனைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

55. குடவாயிற் கீரத்தனார் (35 ; 44 ; 60 ; 79 ; 119 ; 129 ; 287 ; 315 ; 345 ; 366 ; 385):—

இவரது ஊராகிய குடவாயில், தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ளது. இவர் நடுகற் சிறப்பினையும், அதற்கு நிவேதிக்கப்பெறும் தோப்பிக் கள்ளையும், இடப்பெறும் துரூஉப்பலியையும், சூட்டப் பெறும் மயிற்பீலியையும் பாராட்டி யுள்ளார். திருக்கோவலூர் அரசனை காரியின் பெண்ணையாற்றுக்கொடுங்கான் முன்றுறையையும், சேரன் படைத்தலைவர்களான நன்னன், ஏற்றை, அத்தி, கங்கன், கட்டி, புன்றுறை, கணையன் என்பார்கள் ஒன்றுசேர்ந்து பெரும்பூட் சென்னியைக்கழுமலத்தில் எதிர்த்த சரித்திரத்தையும், அக்கழுமலப் போரில் அச்சென்னியின் சேனாபதியான பழையன் பட்டிறக்கச் சோழன் சினந்து கணையனை அகப்படுத்தினதோடு கழுமலத்தையும் கைப்பற்றிக்கொண்டமையையும் கூறியுள்ளார். சோழரது திரவிய சாலை தமது குடவாயிலிலமைக்கப் பெற்றிருந்ததென்று கூறியுள்ளார் (அகம் 35 ; 44).

மற்று மிவர் பொறையன் தொண்டியையும், வழுதிகூடலையும், சோழர் காவிரியையும், ஏழிற்குன்றத்தையும், கொங்கரது ஆநிரைப் பெருக்கத்தையும், மழவர் கொழுப்பாவெறிந்து ஊன் புழுக் கயர்வதனையும், எவ்விநாட்டின்கண் மருதநிலமும், நெய்தல் நிலமும் மயங்கிக்கிடக்கும் அழகினையும் மிகச்சுவைபட வருணிக்கின்றார் (அகம் 60 ; 79 ; 129 ; 315 ; 345 ; 366 ; 385).

56. குமிழிஞாழார் நப்பசலையார். (160):—

இவர் பெண்பாற்புலவர். குமிழிஞாழார்க்கு உறவின ரென்று ஊகிக்கப்படுகிறார். இவர் பெண்யாமை முட்டையிடும் முறையினையும், அம்முட்டை ஆண்யாமையாற் பாதுகாத்துவரப்படுதலையும் விரிவாய்க் கூறியுள்ளார். குறுந்தொகையிலும் "தாயின் முட்டை போல வுட்கிடந்து சாயி னல்லது பிறிதெவ னுடைத்தோ, யானைப் பார்ப்பி னன்ன காமங் காதலர் கையற விடினே," எனப்பட்டது நோக்குக (குறுந். 152).

57. குறுங்குடி மருதனார். (4):—

இவரது ஊர் குறுங்குடி. இக்குறுங்குடி திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு விஷ்ணு ஸ்தலமாகவுள்ளது. இவர் உறையூர்க்குக்

கீழ்பாலுள்ள சிராப்பள்ளி மலையினைப் புகழ்ந்து
பாடியுள்ளார். இவர்
பாடலொன்று குறுந்தொகையிலும்
காணப்படுகின்றது (344).

58. குன்றியனார். (40; 41.):—

இவர் தலைவி புலம்புவதாகக் கூறிய 40 ஆம்
செய்யுளும், தலைவன் புலம்புவதாகக் கூறிய 41
ஆம் செய்யுளும் படிப்போர் கன்
மனத்தையுங் கரையச்செய்யும்.

59.
கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய சேரமான். (168):—
இவர் பெயர் கோட்டம் பலத்துத்துஞ்சிய
மாக்கோதை எனப்
புறத்து (245)வழங்கப்படுகிறது. இவர் மனைவியை
இழந்து பாடிய
பாடல் கன்மனத்தாரையும் இரங்கச்செய்யும்
(புறம் 245). ஆன்
குன்றிற் கருகிலுள்ள குழுமூரின்கண்
வருந்திவந்தோர்க்கு உண

வளித்தற்பொருட்டு உதியன் சமைத்த அட்டிலே வருணித்துள்ளார்.

60. கோடிமங்கலம் வாதுளி நற்சேந்தன். (179; 232.):—

கோடிமங்கலம் என்பது மதுரை ஜில்லாவிலுள்ளது. வாதூல கோத்திரத்து நற்சேந்தனெனவே இவர் அந்தணர் மரபினராவர். யானே, பேய்த்தேரை மழையெனநினைத்து வாய்திறக்கும் என்றும் மழை முழக்கங்கேட்டுப் புலி முழக்கமென்று அது அஞ்சியோடு மென்றும் கூறுவது சுவைபயவாநிற்கும்.

61. கோடியூர்கிழார்மகனார் நெய்தற்றத்தனார் (244).—

நெய்தல் தத்தனார் என்றமையால் இவர் நெய்தற் றிணையைப் பாடுவதில் வல்லார்போலும். அப்பாடல் கிடைத்திலது. இவர் வேளாளர். கோடியூர் எந்நாட்டிலுள்ளதென்று விளங்கவில்லை.

62. சாகலாசனர். (16 ; 270 ;):—

சாகல் என்பது இவர் ஊர்ப்பெயர்போலும். பரத்தைமனையி

னின்றும் வந்த தலைவன் நாணும்வண்ணம் தலைவிகூறுவதாக இவ ரியற்றியபாடல் மிகவும் சுவைபயப்பதொன்றாகும். இவர் குட்டு வனையும் அவனது கழுமலத்தையும் புகழ்ந்துள்ளார்.

63. செயலூர் இளம்பொன்சாத்தன் கொற்றனர். (177):—

சாத்தன் என்பது இவரது தந்தை பெயர். செயலூர் இவரது ஊராகும். இவர்

பொன்வாணிகர். மயில், பாகற்பழம் உண்டலைக்

கூறுகின்றார். அயிரியாறு இவராற்புகழப்
பெற்றுள்ளது. சிறு
குடிக்கிறைவனாகிய பண்ணனைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

64. செல்லூர்க் கோசிகன்கண்ணனார் (66):—
இவர் கௌசிக கோத்திரத்துக் கண்ணனார்
என்ற இயற்பெயரை
யுடைய அந்தணர். செல்லூர் சோழ நாட்டின்
கீழ் கடற்கரையின்
கண்ணதான ஓர் ஊர் (அகம் 90).
மக்கட்பேறுடையார்க்கே இம்மை
மறுமைப்பயன் உளவாகுமென்று கூறியுள்ளார்.

65. செல்லூர்கிழார்மகனார் பெரும்பூதங்கொற்றனார்
(250) :—
பெரும் பூதன் என்பது இவர் தந்தைபெயர்.

கொற்றன் இவ
ரது இயற்பெயர். இவர்

வேளாண்வருணத்தினர். இவர் நெய்
தலைப்புனைந்து பாடியுள்ளார்.

66. சேந்தங் கண்ணனார். (350):—

சேந்தன் இவரது தந்தை பெயர். கண்ணன் இவரதியற்பெயர். இவரது பாடல் நற்றிணையிலும் (54) காணப்படுகின்றது. இவர் நெய்தற்றிணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

67. சேரமா னிளங்குட்டுவன். (153)—

இவர் சேரர் மரபினர். இவர் பாலைத்திணையில் உடன் போக்குக் கூறுகின்றார். கோங்கின் மலர் உதிர்வது கைவிடுசுடர்போலுமென்று வருணிப்பது சுவைபயவாநிற்கும்.

68. தங்கால் பொற்கொல்லனார். (48 ; 108 ;
355):—

இவர் பொன்செய் கொல்லர். "தங்கால் பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஒரு விஷ்ணு ஸ்தலம். திருத்தண்கால் என வழங்கும். தங்கால் பூட்கோவலனர் என்றும், தாட்கோவலனர் என்றும் புறத்துக் காணப்படுகின்றது. இவர் புலி புலி என்று கூவிக் குறமகளிர் வேங்கைப்பூப் பறிக்கும் வழக்கினைக் கூறுகின்றார். செவிலித் தாய்க்குத் தோழி அறத்தொடு நிற்பதாக இவர் கூறும்பாடல் மிகச் சாதுரியமாக வுள்ளது. கோண்மா என்ற தீங்கிழைக்கும்

விலங்கு வழங்குகின்ற வழியென ஆற்றினருமை கூறுகின்றார். நம் உடம்பு மெலிவைக்காட்டித் தலைவனைப் போகாமல் தடுப்போம்வாவெனத் தலைவி தோழியை யழைப்பதாகச் சொல்லுவது சுவைபயவாநின்றது. இவர் பாடலாக நற்றிணையில் ஒன்றும், குறுந்தொகையில் ஒன்றும், புறத்தில் ஒன்றும் அகத்தில் மூன்றுமாக ஆறுபாடல்கள் காணப்படுகின்றன. தங்கான் முடக்கொற்றனார் என்றும் சில பிரதிகளில் இவர்பெயர் காணப்படுகின்றது.

69. தொண்டி ஆமூர்ச்சாத்தனார். (169).—

ஆமூர் என்பது சேரநாட்டில் குறும்பொறை மலைக்குக் கீழ்பாலுள்ள ஓர் ஊர். தொண்டி யாமூர் என்பது தொண்டி நாட்டைச் சார்ந்த ஆமூர் என்று பொருள்படும். இவர் பாலையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

79. தொல்கபிலர். (282):—

இவர் "பொய்யாநாவிற் கபிலன்; வாய்மொழிக் கபிலன்" எனப்படும் அந்தணக்கபிலரின் வேறு. இவரும் அக்கபிலரை ஒப்பக் குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

74. நக்கண்ணையார். (252):—

இவர் பெருங்கோழி நாய்கன் மகளாவார் (புறம்; 83 ; 84.). போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியைக் காதலித்து, இவர் அவனது மல்வென்றியைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அன்னை துஞ்சாமற் காத்தலை எடுத்து உவமை முகத்தாற் கூறிய இவரது பாடல் புலவர்களுக்குப் பெரிதும் மகிழ்வூட்டுவதொன்றும்.

72. நக்கீரனார். (36 ; 57 ; 78 ; 93 ; 120 ; 126 ; 161 ; 205 ; 227 ; 249 ; 253 ; 290 ; 310 ; 340 ; 346 ; 369 ; 389 ;) :—

இவர் பெயர் கீரன் என்பது; ந என்பது சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். இவர்தந்தையார் மதுரைக் கணக்காயனார். (கணக்காயனார் - பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்.) இவர்மகனார் கீரங்கொற்றனார். இறையனார் செய்த அகப்பொருட்சூத்திரத்திற்கு மெய்யுரைகண்டவர் இவர். நாலடி நாற்பதென்னும் யாப்பிலக்கணங் கூறும் ஒரு நூலும், பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படையும், நெடுநல்

வாடையும் இவர் இயற்றினவாம். பலவிடத்தும் (நற். 258 ; 358, அகம் 227) பாண்டியனுக்கு உரிய மருங்கூர்ப் பட்டினத்தையும், அதன்கண்ணதான ஆவணத்தையும் இவர் சிறப்பிக்கின்றார்.

செழியன் மறவனான வாணனது சிறுகுடியையும், அருமனது சிறு குடியையும் புகழ்ந்துள்ளார் (நற்றிணை 349; 367). இவர் தலையாலங் கானத்தில் நெடுஞ்செழியனோடு போரேற்ற எழுவரும் பட்டமை யையும், கபிலர் கிளிகளை வளர்த்து நெற் கதிர் கொணரவிடுத்துப் பாரியையும் அவன் படையையும் காத்தமையையும், சோழரது உறந்தைக்கண்ணதான அறந்துஞ் சு ம் அவையினையும் காவிரியை

யும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையும்,
கூடலையும் அதன் கண்ணதான

வழுதியின் கொற்கையினையும்
நாளங்காடியினையும், சேரனது

தொண்டி, கருவூர், ஆன்பொருநை முதலியவற்றையும், எவ்வி அடக்கவும் அடங்காமல் திதியனொடு பொருத அன்னி மாண்ட கதையினையும், கரிகாற் பெருவளத்தான் தான் இழந்த அரசுரிமையை மீட்டும் எய்திய வரலாற்றினையும், தூங்கல் பாடிய தழும்பனது ஊணூரையும், வேம்பிநாட்டினனான முசுண்டை யென்னும் கொடையாளி ஒருவன் அகவுநர்க்கு ஏற்றுப்பரிசில் முதலியன ஈயும் சிறப்பினையும், மழவர் நாகாவீழ்த்துத் திற்றி தின்றலையும் அவரது கோடை மலையையும், பசும்பூட்பாண்டியன் கொங்கரை ஓட்டியதனையும், வடுகர் தலைவனான எருமை என்பானது நாட்டிலோடும் அயிரியாற்றினையும், திரையனது பவத்திரியையும், பழையன் மாறன் கூடற்பறந்தலைக்கண்ணே கிள்ளிவளவனைச் சாய்த்தமை கண்டு கோதைமார்பன் உவந்ததனையும், வானவரம்பன் நன்னாட்டினையும் இவ்வகத்திற் புகழ்ந்துள்ளார். குயக்கொண்டான் என்

பான் ஒருவனைச் சாவவும் பிழைக்கவும் பாடினர் எனத்தொல்காப்பிய உரையில் (தொல். பொருள். 490) காணப்படுகிறது. புறத்தில் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனும், பிடவூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனும் இவராற்பாடப் பெற்றோராவர். பத்துப்பாட்டின் இரண்டாம் பதிப்பின் 9ஆம் பக்கத்தின் கீழ்க்குறிப்பில் அகநானூறு 57 ஆம் பாட்டிலுள்ளதாகக் காட்டப்பட்டுள்ள "வரைவயிறுகிழித்த நிழறிகழ் நெடுவேற், றிகழ்பூண் முருகன் றீம்புனலலைவாய்" என்ற அடிகள் எனக்குக் கிடைத்த அகநானூற்றுப் பிரதிகளில் ஒன்றிலாவது காணப்படவில்லை. "பையுண்மாலைப் பழுமரம்படரிய" என்று தொடங்கும் தொல்காப்பியவுரை மேற்கோட்பாட்டில் இவ்வடி காணப்படுகின்றது (தொல். பொருள். 114)!

73. நரைமுடி நெட்டையார். (339):—

இவர் நிரைமுடி நெட்டையாரெனவும் வழங்கப்பெறுவர்.
தோழிபதிந்த குழியில் நீரோடுவது பாம்பு வரிசையாக முடுகு
வதுபோலுமென்று கூறுவது வியப்புத்தராநின்றது,

74 நல்லாவூர்கிழார். (86) : —

இவரது ஊராகிய நல் ஆவூர் எவ்விடத்திலுள்ளதென்று
விளங்கவில்லை. இவர் வேளாளர். அகப்பாட்டிற்குப் பேரெல்லை யாகக் கூறப்படும் முப்பத்தோரடியுள்ள பாடல் இவருடைய[1]
தாகும். பண்டைக் காலத்துக் கலியாணச் சடங்கின் முறையை
இவர் பாடலால் அறியலாம். நற்றிணையில் 15

8 ஆம் பாடல்
இவர் பாடியதாகும்,

75. நன்பலூர்ச் சிறுமேதாவியார். (94 ; 394):—

இவர் நல்லூர்ச் சிறுமேதாவியாரெனவும் கூறப்படுவார். முல்லைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இடையர், வாயை மடித்து. விடும் வீளைக்கு முயல் வெருவிப் புதலின்கண் ஒளிக்குமென்றும், நரியினது ஊளை முதைப்புனங்காவலரது கோட்டோசையோடு ஒருங்கொலிக்குமென்றும் வியப்புறக் கூறியுள்ளார்.

76. நெய்தற்சாய்த்துய்த்த ஆவூர்கிழார். (112).—

இவர் வேளாண் வருணத்தினர், தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாவுவதாகச் செய்துள்ள இவர்பாடல் மிக்க சுவை பயக்கும்.

77. நொச்சிநியமங்கிழார். (92):—

இவர் வேளாளர்.

நொச்சிநியமம் ஓர் ஊர். வேங்கை மலரைக் கொய்யக் குறமகளிர் புலி புலி யென்றுகூற, ஆடவர் வில்லுங்கையு மாய்ப் புலிகாக்கவந்து வெள்கிப் போவதனைச் சுவைபடப் பாடியுள் ளார். நற்றிணையில் இவர்பாடிய பாடல்கள் நிரம்பச் சுவையுடையன வாய்க் காணப்படுகின்றன.

78. நோய்பாடியார். (67):—

"யானெவன் செய்கோ" என்னும் புலம்பு நோயை நன்கு புலப்படுத்தலால் இவரது பாட்டுப் பிரிந்த இவர்நோய் பாடியார் எனப் பட்டனர் போலும். நிலம்படு மின்மினிபோலப் பரல் கடத்திடத்து இமைக்கும் என்று வியப்புற வருணித்திருக்கிறார். நகைகற்குப் பீலி

சூட்டும் வழக்கினையும், நடுகலிடத்தவன் பிடித்த வேல்முதலிய
விகளை அங்குச் சார்த்தும் வழக்கினையும் வருணிக்கின்றார்.
கரு

79.
பரணர். (6; 62; 76; 116; 172; 125; 135; 142;
148; 152;
162; 178; 181; 186; 196; 168;
298, 212; 222; 228;
236; 246; 258; 262; 266; 276; 322; 326;
356; 367;
372; 376; 386; 396) :—

இவர் கபிலரை ஒப்பப் பாடும் பெரும்புலவர். நக்கீரர், ஔவை முதலியோரால் புகழப்பெற்றவர். பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம்பத்தினை இயற்றிய ஆசிரியர். அகத்தில் இவரால் பாடப்பெற்ற விஷயங்கள் மிகப்பல. அவற்றுட்சில அடியிற் கூறுவாம். அகுதை, அஞ்சி அன்னி, ஆஅய் அண்டிரன், ஆஅய் எயினன், ஆட்டனத்தி, எவ்வி, ஓரி, கட்டி, கணையன், கரிகால்வளவன், கழுவுள், குட்டுவன், குறும்பியன், தழும்பன், தித்தன், திதியன், நள்ளி, நன்னன் ஆஅய், நன்னன் உதியன், நீடூர்கிழவோன், பசும்பூட்பாண்டியன், பழையன், பாணன், பிண்டன், பேகன், பொறையன், மாந்தரம் பொறையன், மத்தி, மிஞிலி, வல்லங்கிழவோன், என்றதலைவர்களும்; அகுதை, அன்னிமிஞிலி, ஆதிமந்தி, ஐயை, மருதி என்ற தலைவியர்களும்; ஆரியர், பதினான்குவேளிர், பூழியர் என்ற கூட்டத்தார்களும்; கவிரத்துச்சூர்மகள், கொல்லிக்கடவுள், முக்கட்செல்வன், முருகன், பாழி அணங்கு, நள்ளி அடுக்கத்துச்சூர், என்றதெய்வங்களும்; திருச்சீர் அலைவாய், ஆலமுற்றம், கூடல் என்ற புண்ணியஸ்தலங்களும் பிறவும் இவரால் பாடப்பெற்றுள்ளன. திருக்குறளைப் புகழ்ந்தனர் (வள். மா. 6.).

80. பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார். (323):—

'கறுநீல நெய்தலும் கொட்டியுந் தீண்டிப், பிறநாட்டுப் பெண்டிர், முடிநாறும் பாரி, பறநாட்டுப் பெண்டிர் அடி" எனவருதலால், பறநாடு பாரியினது நாடாகும். யானைச் செல்வினம்போலப் புயல் இயங்காநின்றதென அழகிய உவமை கூறியுள்ளார்.

81. பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி. (28):—

இவர்பாண்டியர் மரபினர். ஞானியும் புலவர் பெருமானுமாகிய பிசிராந்தையாரொடு பழகிவந்தவர். அறிவுமுதிரப்பெற்றமையால் அறிவுடை என்னும் அடைபுணர்க்கப் பெற்றார். நம்பிஎன்பது புருஷச்

சிரேட்டன், பூர்ணன்
எனப்பொருள்படும், பகலேசிறைப்புறமாகத் தோழி
கூறுவதாகக்கூறும் இவரது பாடல்
வியப்பைத்தருவதாகும்.
மக்கட் பேறில்லார்க்கு எத்துணை தான் மற்றப்பேறு
நிரம்பியிருப்பி
னும்புருஷார்த்தம் நிறைவுற்றதின்று
என்றுகூறியுள்ளார்(புறம்188).

82. பாண்டியன் கானப்பேரெயில்தந்த
உக்கிரப்பெருவழுதி (26):—
இவர் இவ்வகப் பாட்டை உப்பூரிகுடிகிழார்
மகனுவார் உருத் திரசன்மரைக்கொண்டு
தொகுப்பித்தவர். கானப்பேரெயிலின்
கண்ணே குறு ம் புசெய்திருந்த
வேங்கைமார்பன் என்னும்கொடியோனை வென்று,
அக் கோட்டையைக் கைப்பற்றினமை நோக்கி இவர்
இவ்வாறு அடைகொடுக்கப் பெற்றார் (புறம் 2
1). இவரது அவையில்
திருக்குறள் அரங்கேறியதாக ஒருகதை

வழங்குகிறது. இவர் குறளைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார் (வள். மா 4). இவர் காலத்தவர் சேரமான் மாவண்கோவும், சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியுமாவார்.

83. பாண்டியன் ஏனாதிநெடுங்கண்ணனார் (373) :—

ஏனாதி என்பது அரசரால் வீரர்க்கு அளிக்கப்படும் பட்டம் (தொல். பொருள். புறத். 8). பாண்டிய அரசனால் ஏனாதிப்பட்டங் கொடுக்கப்பட்ட யுத்தவீரராவர் இவர். பகைவர் கோட்டையை அகப்படுத்தற் செய்தியும், மூனைகவர்ந்து கோடலாற் பீரெழுந்து பாழ்பட்ட மன்றங்களின் வருணனையும் இவர் பாடல்களிற் காணப் படுகின்றன.

84 பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் (கடவுள் வாழ்த்து.)

எட்டுத்தொகையுள் நற்றிணை, குறுந்தொகை முதலிய பெரும் பாலவற்றிற்கு இவர்பாடல்கள் கடவுள் வாழ்த்தாக முன்வைக்கப் பெற்றுள்ளன. நற்றிணையில் திருமாலையும், குறுந்தொகையில் முருகக்கடவுளையும்; ஐங்குறுநூறு அகம் புறம் மூன்றிலும் சிவபிரானையும் பரவிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. வடமொழிப் பாரதத்

தை இவர் தமிழிற்

கிடைத்திலது.

பாடியுள்ளார்.

அதுமுழுவதும் இக்காலத்துக்

85. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ (5 ; 09 ; 111; 155; 185; 223;

261; 267; 201; 313; 337; 397) :—

பாலைத்திணையைச் சுவைபடப்பாடும் போற்றல்கருதி இவர் பாலை பாடிய என்ற அடை கொடுக்கப்பெற்றார். சேரமான் என்ற

அடை இவர் பெயர்முன் காணப்படுதலால் (புறம் 11), இவர் சேரர் மரபினராவர். பெரும்புலவரேயன்றி மிக்க வீரமுமுடையவர். கலியில் பாலைக்கலி இவர்பாடியதாகும். இதனைப் "பெருங்கடுங்கோன் பாலை" என்றதனுன் அறியலாம். இவர், மழவர் தூதுசெல்லும் பார்ப்பானைத் தடிந்துவீழ்த்தி அவனிடத்து ஒன்றுங் காணது வறுங்கையராய்ப் போவதனை வருணித்துள்ளார் (அகம் 337).

86. பாவைக்கொட்டிலார் (336) :—

யானை அருளுதலாற் பாகன் பிழைத்திருப்பதுபோல யான் விழவிடத்து வாராதிருத்தலினால் இற்பரத்தை உயிர்வாழ்கின்றாளெனச் சேரிப்பரத்தை கூறுவதாகக் கூறும் இவரதுபாட்டு இன்சுவை பயவாநின்றது. சோழரது வல்லத்துப் புறங்காட்டில் ஆரியர் படை பட்டமையைக் கூறுகின்றார்.

87. பிசிராந்தையார்.—(337) :—

இவரது ஊர் பாண்டிநாட்டின் கண்ணதான பிசிர் என்பது (புறம் 215). இவர் சிறந்த ஞானி; அறிவு நிரம்பிய புதல்வர்களையும், கற்பிற்சிறந்த மனைவியையும், உள்ளம்போல ஏவல்செய்யும் ஏவ

லாளர்களையும், உடையவராய், ஞானிகளோடு பழகி வந்தவர் (புறம் 191). கோப்பெருஞ்சோழன் என்பான் பெரியஞானியென்று கேள்வியுற்று அவனை நேரில் காணுதிருக்கச்செய்தேயும், அவனோடு விள்ளாநட் புடைமை பூண்டு (புறம் 215), அவன் துறந்த காலத்து அவ்வரலாற்றை ஒத்த உணர்ச்சியால் அறிந்து (குறள் 399 உரை) உடன்துறந்த பெருமையுடையவர் (புறம் 218). மலைமீது சூழ்ந்துள்ள வெண்மழையைக் குயவன் சூளைமேற் சூழ்ந்துள்ள புகைக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்.

88. பெருங்குன்றூர்கிழார். (8) :—

இவர் வேளாளர். சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப்புகழ்ந்து பாடிய இவர் பாடல்கள் பதிற்றுப்பத்து 9 ஆம்பத்தாகத் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இவ்வரசன் தமையனை குடக்கோச்சேரலிரும் பொறையை இவர் இகழ்ந்து பாடியுள்ளார்; (புறம் 120; 211.). இவர்பாடிய அகம் 8 ஆம் பாட்டிற்கு அகப்பாட்டுரைகாரர் கூறிய உள்ளுறை இறைச்சி முதலியவற்றை நோக்கி மகிழ்க. புறத்தில் இவர் பேகனையும், சோழன் உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னியையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

89. பெருந்தேவனார். (51) :—
இவர் பாரதம்பாடிய
பெருந்தேவனாரின்வேறு என்பதை
யுணர்த்தவே ஓரடையுமின்றிப் பெருந்தேவனார்
என்றே கூறப்
பட்டனர் என ஊகித்தற்கிடனாகிறது.
கடுகுபெருந்தேவனார் என
ஒரு பாடம் காணப்படுகின்றமையால் இவர்
ஊர் கடுகு என்று
கொள்ளலாம். அன்றிக் கடுகுபெருந்தேவனார்
என்பார் வேறோர்
புலவராகவு மிருக்கலாம். எருவைப்பேடைக்கு
ஊனிடத்துள்ள
விருப்பத்தை நோக்கி ஊனைப்பதித்தாலன்ன
செஞ்செவி எருவை
என எருவையின் காதினை வருணிக்கின்றார்.

90. பேயனூர். (234).

இவர் ஐங்குறு நூற்றில் முல்லைப்பாட்டு நூறும் இயற்றியவர். முல்லைத்திணையைப் பாடுவதில் பேராற்றலுடையவர். தலைமகன் தேர்ப்பாகனை 'விரையத்தேரூர்வாயாக; யான் என் மனைவியைக் காணவேண்டு'மெனக் கூறுவதாகக் கூறும்பாடல் இன் சுவை பயப்பதொன்றாகும்.

91. போதும்பில்கிழான் வெண்கண்ணனார். (130; 192):—

இவர் வேளாளர். பொதும்பு பாண்டிநாட்டின் கண்ணதான ஓரூர். இவர் தாழையின்தலை பேய்த்தலைபோன் றுள்ளதென்றும், கிளியின் கழுத்திரேகை வானவிற்போன்று விளங்குகின்றதென் றும் கூறிய உவமைகள் வியப்பினைப் பயவாநின்றன. "அருவி யடித்துக்கொண்டுவந்த நாகரத்தினம் வீசிய ஒளியால் எம்மூரில் இரவு முழுதும் தீபம் வைத்ததுபோன்றிருத்தலால், தலைவி இரவுக் குறியிடத்து வரக்கூடாதவளாயிருக்கின்றா" ளெனத் தோழி கூற்

ருக இவர் கூறுவது மிக்க சுவையுடையதொன்ருகும். இவர் வெண்கண்ணனுரென்றுங் கூறப்படுவர்.

92. போதும்பிற் புல்லாளங் கண்ணியார்.

(154):—

இவரது ஊரும் மேற்சொன்ன பொதும்பு என்னும் ஊரே. கண்ணியார் என்றமையானே இவரைப் பெண்பாற் புலவராகக் கருதலாகும். புல்லாளனுக்கு இவர் உறவினர் போலும். இவர் தேரை ஒலிக்குச் சிறு பல்லியத்தை உவமை கூறுகின்ருர். கோடல் பிணியவிழ்வது பாம்பின் படம் விரிப்பதுபோன்றிராநின்ற தென்று வியப்புறவருணிக்கின்ருர்.

93. பொருந்தி லிளங்கீரனார். (19 ; 351):—

பொருந்தில் என்பது ஓர் ஊர். இளங்கீரன் என்பது இவரியற் பெயர். இவர், தலைமகன் தலைமகளை நினைந்து இரங்கிச் சொல்லுவதாகச்செய்த மேற்காட்டிய செய்யுள்களிரண்டும் இன்சுவை பயப்பனவாகும். 'குடிஞை சுட்டுக்குவி; குத்திப்புதை' என்று பொருள்பட ஒலிக்குமென்று கூறுகின்றார். இருப்பையின் குழை அழலைகைந்தாற்போல விளங்குகின்றன என்கின்றார். கணவனைப் பிரிந்த மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நாளெண்ணும் வழக்கினையும் சகுனங் கேட்கும் மரபினையும் வருணிக்கின்றார்.

பல்லி

94. போந்தைப் பசலையார். (110):—

தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்பதாக இவரியற்றிய பாடல் இனிமையினும் இனிமை பயவாநின்றது. புகார்த்தெய்வம் இவரால் கூறப்பெற்றுள்ளது.

95. மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார். (33 ; 144 ; 174 314 ; 344 ; 358):—

இவர் பெயர் மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனர் அம்மள்ளனர் என்றும், அம்மள்ளனர் என்றும் காணப்படுகின்றது. இவர் புறத்தில் (333) பாண்டியன் மறவனுன சிறுகுடிகிழான் பண்ணனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அகத்தில் வானவனது கொல்லியைப்புகழ்ந்துள்ளார் (அகம் 33). நற்றிணையில் இவர் இயற்றியனவாக மூன்று பாடல்கள் கிடைக்கின்றன.

96. மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனர். (56 ; 124 ; 230 ; 254 ; 272; 302.)

அறுவைவாணிகன் என்பது வஸ்திர வியாபாரி என்று பொருள்படும். இவர் வணிகர் மரபினர் (தொல். பொருள். மரபு. 74). திருவள்ளுவர்குறளைச் சிறப்பித்துப் பாடினுருள் இவரும் ஒருவர்(வள்.மா. 35). பாலைத்திணையொழிய ஏனையவெல்லாத் திணையையும் புனைந்து இவ்வகத்தில் இவர் பாடியுள்ளார். படுத்தயானை முதுகினைக் காற்றிலசையும் வழைத்தாழு தடவும் என்பர் (அகம் 302).

97. **மதுரை ஆசிரியர்நல்லந்துவனார். (43):—**
ஆசிரியர் எனவே, இவரை அந்தணராகக் கொள்ளலாகும். அந்துவன் என்பது இவரியற்பெயர். இவர் மதுரை மருதனிள நாகனாரால் புகழப்பெற்றவர். பரிபாடலில்இவர் முருகக் கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (6 ; 8 ; 11 ; 20). கலித்தொகையில் கடவுள் வாழ்த்தையும், நெய்தற்கலியையும் பாடி, அத்தொகையைக் கோத்தனர். இதனை "நல்லந் துவனுசான்...........வாழ்த்தொடு கொங்காங் கலியினையே, கூட்டினான் ஞாலத்தோர்க் கு'' என்ற பாடலால் அறியலாம். திருக்குறளைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (வள்-மா. 18).

98. **மதுரை இளங்கௌசிகனார். (381)·—**
கௌசிகனார் என்றமையாலே கௌசிக கோத்திரத்து வந்த அந்தணர் இவர் எனக் கொள்ளலாகும். இவர் வடுகரது விற்றிறத் தையும்,வானவன் அரணழிக்கும் சிறப்பினையும்

வருணித்துள்ளார்

99. மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேந்தன்கூத்தன். (102; 348):—

சேந்தன் என்பது இவர்தந்தைபெயர்; கூத்தன் என்றமையால் இவர் கூத்தாடுவதில் வல்லுநராகக் கருதப்படுகிறார். இவர் பாடியன வெல்லாம் குறிஞ்சித்திணைப்பாடலே யாகும். தினைமேயவந்த யானை கொடிச்சி பாடிய பாட்டைக்கேட்டுத் தினையைக்கவராது உறங்குமென்று கூறுவதனோடு, மூங்கிற் குழாயிலுள்ள பாம்பு விடம்போலக் கடுப்புடைய தோப்பிக் கள்ளை மலைத் தெய்வத்திற்கு நிவேதித்துவிட்டு, பின்பு அதனை எல்லாரும் குடிக்கும் மலைநாட்டார் வழக்கினையுங் கூறுகின்றார்.

100. மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் (88; 231; 307):—

ஈழத்தினின்றும் வந்து மதுரையிற்றங்கிய பூதன் மகனாகிய தேவனாரென இத்தொடர் பொருள்படும். தினைக்கதிருண்ண வரும் பன்றி பல்லிச் சகுனம் பார்த்துவரும் என்று கூறுவது

மிகுதியும் வியப்புடையதாகும்.
வண்டோசையை யாழிசை யென்று அசுணம்
ஆராயும் என்று கூறுகின்றார். பசும்பூட் பாண்
டியன் வெற்றிச் சிறப்பினையும் கூடலினது
புகழ்ந்துள்ளார்.
பெருமையினையும்

பா. 4

101. மதுரை எழுத்தாளனார். (84):—

இவர்பாடியது முல்லைத் திணைப்பாடலாகும். பாசறை யிருந்து சொல்லுவதாக இவரியற்றிய பாடல்

தலைமகன்
மிகச்சுவை
யுடையதாய்க் காணப்படுகின்றது.

101. மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தன்பூதனார். (207):—

இவர் மேற்சொன்னவர் தாமோ அன்றி வேறோ; ஒன்றும் விளங்கவில்லை. சேந்தன் என்பது இவர் தந்தைபெயர். பூதனார் என்பது இவரியற்பெயர். கழுதைமேல் உப்புப் பொதி யேற்றிப் போகும் உமணர் வழக்கினையும், அவர் தாம் புறப்படும் முன்னே புள் நிமித்தம் பார்த்துக்கொண்டு புறப்படுவதனையும் கூறுகின்றார். மகட்போக்கியதாய் கூறுவதாக இவர் இயற்றிய பாடல் மிக்க சுவை தருவதாகும்.

103. மதுரைக் கண்ணத்தனார். (360) .—

இவர், செவ்வானம் படிந்த மேல்கடல், சங்கரநாராயணர் அவதாரம்போன்றுளதென்று வருணிப்பது அறிஞர் யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சி தருவதாம். இவர் நெய்தற்றிணையை மிகச் சுவைபடப் பாடியுள்ளார்.

104. மதுரைக் கணக்காயனார். (27 ; 338 ; 342)

கணக்காயனாரென்பது ஒத்துரைப்போர், உவாத்தியாயர் எனப் பொருள்படும். இவர் ஊர் மதுரையாகும். இவர் அக்காலத்துப் பரந்த புகழுடைய சிறந்த பள்ளிக்கூட உவாத்தியாயராயிருந்தனர்போலும். குறுந்தொகையில் (304) கணக்காயன் தத்தன் என்றிருத்தலால், இவர் இயற்பெயர் தத்தனென்று ஒருவாறு கொள்ளலாகும். இவர் நக்கீரனாரது தந்தையும் கீரங்கொற்றனாரது பாட்டனாருமாவர். இவர் வேங்கடத்தரசர் பாண்டியர்க்குத் திறையாக யானைகளைத் தருவதனையும், கொற்கைப்பெருந்துறை முத்தின் சிறப்பையும், பசும்பூட்பாண்டியனது செங்கோல், வெற்றிப் பிரதாபமிவற்றினையும், பொறையனது கொல்லிமலையினையும், சோழரது பாக்கப்பெருந்துறையினையும் சிறப்பித்துக் கூறுவதோடு, தென்னன் ஒருவன் தொடாவண்ணம் அருவிபாயும் மலைக்குகையில் மறைந்துகொண்ட சில வரையர்மகளிரது செய்தியையும் விரித்துள்ளார்.

105. மதுரைக் கவுணியன் பூதத்தனார். (74) :—

கவுணியன் என்றமை
யானே, இவர் கவுண்டின்ய கோத்திரத்
துப் பிறந்த அந்தணராவர். பூதத்தனார்
என்பதிவர் இயற்பெயர். இவர்பாடிய பாடல்
முல்லைத்திணைக்குரியதாகும்.

106. மதுரைக் கள்ளிற்கடையத்தன்

வெண்ணாகனார் (170 :—
நாகனார் என்பது இவர் இயற்பெயர்.
அத்தன் இவரது தந்தை
யின் பெயர். இவர் அலவனைத் தலைவி
தூதுவிடுவதாகப் பாடல்
செய்துள்ளார். புறத்தில், "கள்ளின்வாழ்த்திக்
கள்ளின் வாழ்த்தி"
என்ற 316 ஆம் செய்யுளைப் பாடியுள்ளார்.

107 மதுரைக் கூத்தனார். (334): —

இவர் கூத்து ஆடுதலில் வல்லார் போலும். இவர் வீரமூாசத் திணைச்சிறபித்துள்ளார்.

108. மதுரைக்காஞ்சிப்புலவர் (89):—

பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி பாடிய சிறப்பு நோக்கி இவர் இவ்வாறு கூறப்பெற்றார் என்பர். மாங்குடி மருதனார் எனவும் இவர் பெயர் வழங்கும். தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ் செழியன் முதலியோரை இவர் புகழ்ந்துள்ளார். அகத்தில் இவர் மகட்போக்கிய தாய் கூற்றாகப் பாலையை வருணிப்பது இன்சுவை பயப்பதாகும். இவர் வேளாண்வருணத்தினர்.

109. மதுரைக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார் (204):—

பாலத்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். ந என்பது சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். இவர் வழுதியின் வெற்றிச் சிறப்பினையும், வாணன்

யுளளார.

சிறுகுடியினையும் பாராட்டிக் கூறி

110, மதுரைக் கூலவாணிகன்
229 ; 396 ; 320):—

சீத்தலைச்சாத்தனார் (53 ; 134 ;

கூலம், எள்ளுக் கொள்ளு முதலிய தானியங்களாகும். வாணிகன், இவற்றை விற்கும் வியாபாரி. சீத்தலைச்சாத்தன் என்பது உறுப்புப்பற்றி வந்த பெயர் என்பர் சேனாவரையர் (தொல். சொல். 174). இவர் சாத்தன் என்னும் இயற்பெயருடையவராய், மதுரையில் நவதானியங்கள் விற்று வந்தவராவர் மணிமே

கலை யென்னும் நூலை இயற்றியவர். பௌத்தமதத்தில் சிறந்த பயிற்சியுடையவர். நடுகல்லின் நிழலையே இனிய நிழலெனக் கருதிச் செந்நாய் வதியும் எனச் சுரத்தின் கொடுமை கூறுகின்றார். (அகம். 53). திருக்குறளைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் (வள். மா. 10).

111. மதுரைச் செங்கண்ணனார். (39):— சிவந்த கண்ணுடைமையால் இவர் செங்கண்ணனார் எனப்பட்டனர் போலும். பொருண்முற்றிய தலைமகன் தலைவியிடத்துக் கூறுவதாக இவர் கூறும் பாடல் மிக்க இனிமை பயப்பதாகும்.

112. மதுரைத் தத்தங்கண்ணனார். (335):— தத்தன் என்பது இவரது தந்தை பெயர். கண்ணன் என்பது இவரியற் பெயர்.

செழியனது கூடலை இவர் சிறப்பித்துப் பாடி யுளளாா.

113. மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன்

கடுவன்மள்ளனர்.(70;256;354):—

ஆரியக் கூத்து தமிழ்க்கூத்து என்னும் இருவகைக் கூத்துள் தமிழ்க்கூத்து ஆடுபவர் இவர். கடுவன் என்பது ஓர் ஊர். மள்ளன் இவரதியற் பெயர். தனுஷ் கோடிக்கரையில் இராமபிரான் மந்திரா லோசனை செய்தகாலத்து, ஓராலமரத்திற் புட்கள் மிக ஒலித்து ஆலோசனைக்கு இடையூறு செய்ய, அவ்வொலியை அவர் அவித்த கதையினைக் கூறியுள்ளார் (அகம். 70). கள்ளூரிலுள்ள ஒருத்தியைக் கற்பழித்த ஒருவனை அவ்வூர் அவையத்தார் சாட்சிகளாற் குற்ற வாளியென்று கண்டு, அவனை நீற்றிலிட்ட கதையினையுங் கூறினர்.

114. மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்தேவனர். (164):—

இவரும்தமிழ்க் கூத்து ஆடுகின்றவரே. நாகன் என்பது இவர் தந்தைபெயர். தேவன்என்பது இவரியற் பெயர். இவர் முல்லையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

115. மதுரை நல்வெள்ளியார். (32).—

இவர் பெண்பாற் புலவர். வெள்ளியார் என்பது இவரியற் பெயர். இவர்பாட்டிற்கு நச்சினார்க்கினியர் விளக்கமான உரை கூறியுள்ளார் (தொல். பொருள். 519).

116. மதுரைப் பண்டவாணிக னிளந்தேவனார்.

(58; 268; 328):—

பண்டம் - பலசரக்கு பண்டவாணிகன் - பலசரக்கு வியாபாரி.

இவர்பாடிய ன வெல்லாம் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களாகும்.

117.

மதுரைப் பாலாசிரியர் நப்பாலனார். (172):—

இவர் கானவன்கை இரும்புவடித்தது போலும் என்று கூறுவதனோடு, அக்கானவன் யானையைக் கொன்று வெண்கோடு பெறுவதனையும் வருணிக்கிறார்.

118. மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றுமனார். (92):—

தாமன் என்றது இவர் இயற்பெயர். தலைமகனைத் தோழி பகற்குறிநேர்ந்தவாய்பாட்டால் வரைவுகடாயதாக இவர் செய்த செய்யுள் மிக்க வியப்பினைப் பயப்பதொன்றாகும். திருவள்ளுவமாலையில் மதுரைப் பாலாசிரியர் என்றொருவர் காணப்படுகிறார். இவரும் அவரும் ஒருவரே வேறோ தெரியவில்லை.

116. மதுரைப் புல்லங்கண்ணனார். (161):—

புல்லன் இவரது தந்தைபெயர்.

கண்ணன் இவரியற் பெயர்.

பாலையைப் புனைந்து இவர் பாடியுள்ளார்.

120. மதுரைப் பேராலவாயார். (87; 298.):—

பூதப்பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தன்கணவனை இழந்தபோது தீப்பாய அவளைக்கண்டு இவர் வியந்து பாடினர் (புறம் 247). கொற்கைப்பொருநனை செழியனையும், அவனது கூடல் நகரையும், வையையையும் புகழ்ந்துள்ளார் (296).

121. மதுரைப் பொன்செய்கோல்லன் வெண்ணாகனார். (363):—

பொன் செய்கொல்லன் எனவே, இவர் தட்டார் ஆவர். இவர் பாலைநிலத்தில் நெல்லிக்காய் உதிர்வது பொலன்செய்காசு உதிர்வதுபோலு மென்று வருணித்துள்ளார்.

122. மதுரைப் போத்தனார். (75):—

நற்றிணையில் போதனார்

அவரும் ஒருவரோ வேறோ

என்றுஒருவர் காணப்படுகிறார். இவரும்
தெரியவில்லை. தலைமகன் பிரிவின்கண்

தோழி தலைவியைத்தேற்றுவதாகக்
சுவையை நல்குவ தொன்றாகும்.

கூறிய இவர் பாடல் இனிய

123. மதுரை

மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார். (247;364):

இவர் வேளாளர். ஆடு களப்பறையைப்போலத் தேரை ஒலிப்பன வென்றும், பொன்னுபரணத்தைத் தொங்கவிட்டாலன்ன கொன்றைப் பூங்கொத்து மலர்ந்து விளங்குகின்றன வென்றும் இவர் அழகிய உவமை கூறியுள்ளார். காடி இருப்பைப் பூவினையும் புற்றாம்பழஞ்சோற்றினையும் உண்டலை வருணித்துள்ளார்.

124. மதுரை மருதனிளநாகனார் (34; 59; 77; 90; 103; 121; 131; 184; 193; 206; 220; 245; 255, 269; 283; 297; 312; 343; 358; 365; 368; 380; 389):—

இவர் கலித்தொகையில் மருதக் கலிப்பாட்டு 35ம் பாடிய ஆசிரியராவர். இதனை "மருதனிள நாகன் மருதம்" என்றதனால் அறியலாம். அத்தொகையைக் கோத்த நல்லந்துவனாரிடத்துப் பெருமதிப்புடையவர். தொழுனை (யமுனை) யாற்றின் கரையில் கண்ணபிரான் கோபியரது வஸ்திரத்தைப் பறித்துக்கொண்டு குருந்தமர மேறிய கதையினைக் கூறியுள்ளார் (அகம். 56).

கொங்கரது உள்ளிவிழாவினையும், கழுவுளது காமூராங்கண் பூதந் தந்த வேங்கையினையும், வாணன் சிறுகுடியினையும், கடவுள ரெல்லாம் பலிபெறுதற்கிடமானதும் கோசரது சிறந்த நியமத்தை (கடைத்தெருவைக்)கொண்டுள்ளதுமான செல்லூரிலே பரசுராமன் வேள்விசெய்த வரலாற்றினையும், வேளிரது வீரைமுன்றுறையிலே உப்புக் குவடுமிக்குள்ளன வென்பதனையும், ஊணூர், சாய்க்கானம் முதலிய வற்றினையும் புகழ்ந்தனர். மற்றும் இவர் எருமையின் வளைந்த கொம்பு பேடிப் பெண்ணின் ஆடுகைபோன்றுள்ள தென்றும், இரலையின் திரிமருப்புக் கானவன் கவைபொறுத்தாற் போன்றுளதென்றும் வருணித்துள்ளார். குடவோலையெடுத்துப் பிரமாணம்வாங்கும் வழக்கினைக் கூறுவர். இறையனார் களவியலுக்கு இவருமோர் உரையியற்ற, அதனையும் உருத்திர சன்மர் ஒருவாறு அங்கீகரித்தனரென்று தெரிகிறது. இவர் ஐந்திணையையும் புனைந்துபாட வல்ல ஆற்றல் படைத்தவர்.

125. மதுரை.........மள்ளனார் (244):—

இவர் மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் மள்ளனாரோ, மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன் மள்ளனாரோ, அன்றி இருவரினும் வேறான

ஒருவரோ யாதும் விளங்கவில்லை. இவர் பாடியது முல்லைத் திணைப் பாடலாகும்.

126. மருங்கூர்கிழார் பெருங்கண்ணனார் (80):—

இவர் வேளாளர். மருங்கூர் என்னும் ஓர் ஊர் நாகபட்டினத்துக் கருகிலுள்ளது. "பசும்பூண்வழுதி மருங்கை" என (நற். 358) ஒரு மருங்கூர் கூறப்படுதலால், பாண்டி நாட்டகத்தும் மருங்கூர் ஒன்றுளதெனத் தெரிகிறது. இரவுக்குறி வந்த தலைமகற்குத் தோழி பகற்குறி நேர்வதாக இவர் பாடல் செய்துள்ளார்.

127. மருங்கூர்ப்பாகைச் சாத்தன்பூதனார் (327):—

மருங்கூர்ப்பாகை என்பது ஓர் ஊர்போலும். சாத்தன் இவர் தந்தைபெயர். இவரியற்பெயர் பூதனென்பது. அத்தத்திற் செல்லுவோரை வேடர் அம்புவிடுத்துக்

கொன்றுவிட்டுத் தமது அம்பு
சிதைந்தமைக்கு வருந்துவதல்லது இறந்தவர்க்கு இரங்கார் என
அவரது கொடுமையைக் கூறுகின்றார். பாம்பின் தோல் காற்றில்
நிவப்பது மலையருவி ஒழுகுவதனோ

டொக்குமென்கின்றார்.

128. **மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ** (96 ; 176.)— :

இவர் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோவின் சகோதரராகலாமென்றூகிக்கப்படுகிறார். அங்ஙனமாயின் இவர் சேரர் மரபினராவர். இவர் தாமரையின் தண்டு கழைபோன்று பருத்து உள்ளே தூம்புடைத்தாயிராநின்ற தென்றும், இலைகளிற்றுச் செவிபோன்றுள தென்றும், முகை கழு நிவந்தது போன்றுளதென்றும், மலர் மகளிர் முறுவன்முகம்போன்றிராநின்ற தென்றும் வருணிப்பது மன்றி, வேம்பு நனைபோல ஞெண்டின் கண் விளங்குகின்ற தென்றும் உவமை கூறியுள்ளார் (அகம். 176). அகுதை யென்ற வனப்பு மிக்க ஒருத்தியின் தந்தையராகிய சோழர் சேரபாண்டியரைப் பருவூரில் தாக்கி முறியடித்ததனைக் கூறியுள்ளார்.

129. **மாமூலனார்** (1 ; 16 31 ; 55 ; 61 ;
65 ; 91 ; 97 ; 101 ;
115 ; 127 ; 187 ;117 ; 201 ; 211 ;
233 ; 251 , 265 ;

281; 295; 331; 325; 3ϩ1; 347; 349; 359; 393.):—

இவர் அந்தணர்; முக்காலமும் உணர்ந்த யோகியாவார் (தொல். பொருள். 75-ஆம் சூ. நச்.). இவர் அகத்திற் பாடியனவெல்லாம் பாலைத்திணைக்குரிய பாடல்களே

ஆகும். இவராற் பாடப்பெற்றோர் பலராவார். இவர் ஆவிநெடு வேளையும் அவனது பொதினிநகரையும் பாடியது (அகம். 1; 61); குளு நாட்டையும் நன்னன் பாழியையும் பாடியது (அகம். 15); கரிகால் வளவனுக்கும் சேரலாதனுக்கும் வெண்ணியில் நடந்தபோரில் சேரலாதன் புறப்புண்பட்டானாக, அதற்கு அவன் நாணி, வடக்கிருக்கத் தலைப்படலும், சான்றோர் பலர் அவனுடன் வடக்கிருந்தனர் என்ற கதையினைக் கூறியது அகம். 55.); உதியஞ் சேரலது கொடைத்திறனைப் பாராட்டியது (அகம். 65); குடநாட்டையும் மழவரது களவுழவையும் குட்டுவனையும் கூறியது (அகம். 91); நன்னன் வேண்மானது வியலூரைப் புகழ்ந்தது (அகம். 97); மழவரது தலைமயிர் வருணனையையும், அவர் இருமல் தீர்க்கும் மருந்தை வாயிற் போகட்டுக்கொண்டு நிரைகவர்தற் சிறப்பினையும் கூறியது (அகம். 101); எருமையினது குடநாட்டையும், எவ்வி செருவில் வீழ்ந்தமையையும் கூறியது (அகம். 115.); சேரலாதன் கடலோட்டியதனையும் கடம்பெறிந்ததனையும் கூறியது (அகம் 347.); அவன் இமயத்துவிற்பொறித்ததனையும், மாந்தை முற்றத்தில் ஒன்னார் பணிந்துதந்த பொன்கலத்தினோடு வயிரம் முதலியவற்றையும் ஒரு பொற்பாவையையும் குவித்துவிட்டு உலகத்தைத் துறந்த விருத்தாந்தத்தையும் வருணித்தது (அகம். 127; 347); மழவரதுபூந்தொடை விழவினைச் சிறப்பித்தது (அகம். 187.); கண்ணனெழினியினது போர்த்திறனைப் புகழ்ந்தது (அகம். 197); பாண்டியரது கொற்கையில் வலம்புரி மூழ்குதலையும், சோழரது நன்னாட்டையும் புகழ்ந்தது (அகம். 201); வேங்கடத்தையும், மத்தி எழினி பல்லைப்பிடுங்கி வெண்

மணிவாயிற் கதவில் அழுத்தியதனையும் விரித்தது (அகம், 211.); உதியஞ் சேரல்பெருஞ் சோறு கொடுத்த கதையினைக்கூறியது(அகம். 288); நந்தன் வெறுக்கையையும், கோசர் பொதியிலையும், மோகூர் பணியாமையிற் பகைத்துவந்த மோரியர் தேருருள் குறைத்த வரலாற்றினையும் விரித்தது (அகம். 251.); இமயவரையையும், "நந்தர் பாடலிக்குழீஇ நீர்முதற் கரந்த நிதிய"த்தினையும், வேங்கடத்தையும் கூறியது (அகம். 265); மோரியரது தென்றிசைப் பிரவேசங் கூறியது (அகம். 281.); புல்லிகுன்றத்தினையும், வடுகர் தேயத்தினையும் கூறியது(அகம் 295;311); வளவனால் அதிகன் பிணிக்கப்பட்டதும், பாணன்நாட்டை வருணித்தும் (அகம்.325.); திதியன் வேளிரொடு பொருததனைக் கூறியது (அகம். 331.); நன்ன

னது ஏழிற்குன்றத்தைப் புகழ்ந்தது (அகம். 349.); வானவரம்பன் வெளியத்தையும் புல்லிமலையையும் புகழ்ந்தது (அகம். 359.); அப் புல்லி வேங்கடத்தைப் புகழ்ந்தது (அகம். 393.). மற்றுமிவர் கூறிய உவமைகளும், உள்ளுறை இறைச்சி முதலியனவும் மிகப்பல, விரிப் பிற் பெருகுமென்று அஞ்சிவிடுக்கப்பட்டன.

130 மாற்றூர்கிழார்மகனார் கொற்றங்கொற்றனார் (54):—

இவர் வேளாளர். இவர் பண்ணனையும் சிறுகுடியையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்.

131. மாறோக்கத்துக் காமக்கண்ணி நப்பாலத்தனார் (377):—

மாறோக்கம் கொற்கையைச் சூழ்ந்ததொரு நாடு. பாலத்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். அருஞ்சுரத்திலே மறவர் எறும்பு சேகரித்துவைத்திருக்கும் தானியத்தை எடுத்து உண்பதனைக் கூறுவதனோடு அவர் நிரைகவர்தலையும் வருணித்துள்ளார், மாறோகம் என்றும் பாடம்.

132. முடங்கிக்கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன் (30):—

முடங்கிக் கிடந்த என்றமையால் இவர் நடக்க வியலாது கிடந்தனர் எனத் தெரிகிறது. சேரலாதன் எனவே சேரர் குடியினர் என்பது வெளிப்படை. இவர் நெய்தலைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

133. முள்ளியூர்ப் பூதியார் (173):—

இவர் பெயர் முன்னியூர் வழுதியார் எனவும் காணப்படும். இவர், மூங்கிலினின்றும் தெறித்து விழும் முத்தம் கழங்குபோல உருளுகின்றதென்று வருணிக்கின்றார். நன்னனது பொன்விளை சுரங்களை யுடைய மலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

134. மோசிக்கரையனார். (260).—

மோசிக்கரை யென்பது ஓர் ஊர். இவர் நெய்தலைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். மாலைப் பொழுதை இவர் வருணிப்பது சுவையுடைத்தாகும்.

135. வடமவண்ணக்கன்

பேரிசாத்தனார். (38; 214; 242 268; 305.)

வண்ணக்கன்—நாணய பரிசோதகன். வடமவண்ணக்கன் எனவே வடமனாகிய நாணயசோதகன் எனப்பொருள்படும். இவர்

பா. 5

பேரி சாத்தனார் எனவும் கூறப்படுவர். இவர் குறிஞ்சியையும் லையையும் பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

முல்

136. வடமோதங்கிழார் (317):—

இவர், வேளாளர். கோங்கலரிற் குரவ மலர் உதிர்வது பொன் தராசுத் தட்டில் வெள்ளித் துண்டு சொரிவது போலு மென்று வருணிக்கின்றார்.

137. வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார் (49):—

இவர் இயற் பெயர் கந்தரத்தன் என்பது. "வண்ணப்புறவின் செங்காற் சேவல்" (நற். 71) என்று இவர் கூறிய தொடைச்சிறப்பு நோக்கி வண்ணப்புறக்கந்தரத்தனார் எனப்பட்டார் என்பர். மகட் போக்கிய செவிலித்தாய் இரங்குவதாக இவரியற்றிய பாடல் இன் சுவை பயப்பதொன்றாகும்.

138. வீற்றாற்று மூதெயினனார் (37 ; 136 ; 288):—

விற்றூறு என்பது ஓர் ஊர். எயினன் வேடன். இவர் முதிய வேடர் மரபினர். மகளிர் மாங்காட்டை வருணித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய அகம் 136 ஆம் பாட்டினைக் களவின்வழி நிகழ்ந்த கற்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச். (தொல், பொருள் 145).

139. வீரைவேளியன் தித்தனார் (188):—

தித்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். வீரை என்பது ஓர் ஊர் அகம் (206). மின்னல் ஒளிர்வது அரசர் உறைகழித்தவாள் மின்னுவது போலுமென்று வருணிக்கிறார். பாட்பெற்றோரில் இவர் ஒருவராவர்.

140. வெள்ளாடியனார் (29):—

புலி, தான் அடித்த களிறு இடப்புறம்வீழின் மிசையாது என்று இவர் அதன் மானத்தினைக் கூறுகின்றார். தலைமகன், புலந்து கூறிய தலைமகட்குச் சமாதானஞ் சொல்லுவதாக இவரியற்றிய பாடல் மிக வியப்புடையதாகும்.

141. வெள்ளி வீதியார் (45; 362):—

இவர் பெண்பாற் புலவர். இவர் தமது கணவனைத் தேடிக் கொண்டுபோன செய்தியை ஔவையார் எடுத்துக்கூறியிருக்கின்றார்.

(அகம். 147.). ஆதிமந்தி தன் கணவனைத்தேடிச்சென்ற செய்தியை இவர் எடுத்துக் கூறியுள்ளார் (அகம். 45.). அன்னி, திதியனது புன்னையைக் குறுக்கைப் பறந்தலையில் குறைத்துப் பெரும்போர் நடத்தியதனையும், வேலாற் கடலோட்டிய வானவரம்பனது அரணழிக்குங்கும் ஆற்றலையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார். புலிநகத்திற்கு முருக்கினரும்பை உவமை கூறியுள்ளார் (அகம். 362). திருக்குறளையும் சிறப்பித்துப் பாடினர் (வள். மா. 23).

142. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார் (22; 98.):—

இவர் வெறியாடலைப் பாராட்டி வருணித்துள்ளமையால் "வெறி பாடிய" என்ற அடை கொடுக்கப்பெற்றார். புறத்தில் இவர்பாடியன வாக இரண்டு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன

(புறம் 27 ; 302.).

143. வேம்பற்றூர்க் குமரனூர் (157.)—
குமரன் என்பது இவரியற் பெயர்.
வேம்பற்றூர் திருநெல்
வேலி ஜில்லாவிலுள்ளதோர் ஊர்.
அருஞ்சுரத்தில் வேடர்கள்
கள்ளை மிகுதியாகக் குடித்துவிட்டு வேட்டைவெறிகொண்டவர்களாய் வழியே போவாரைக் கொல்லுங் கொடுமையினை வருணித்துள்ளார். வல்லாண் முல்லைத்துறையில் இவர் பாடிய பாடல் புறத்தில் (317) காணப்படுகின்றது.

ஆசிரியர் பெயர் காணப்படாத பாடல்கள்:—

114 ; 117 ; 165.

தொகுத்தோர் வரலாறு

மதுரை உப்பூரிகுடிகிழார்மகனுவார்

உருத்திரசர்மர்

இவர் முருகக் கடவுளுடைய அவசாரம். ஒரு சாபத்திஞல் மூங்கையாய் வைசிய வருணத்தில் உப்பூரிகுடிகிழார்க்கு மகஞராக அவதரித்தனர். இறையஞ ரியற்றிய களவியல் என்ற அகப் பொருளிலக்கணத்திற்கு நக்கீரர் இயற்றிய உரையைக் கேட்டுப் பதந்தொறும் பதந்தொறும் மெய்சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர் உகுத்து, அதனை மெய்யுரையென்று அறிவித்தனர். மதுரை மரு தனிளநாகஞை

ரியற்றிய உரைக்கும் ஓரோவிடத்துக் கண்ணீர் உகுத்தனர் (இறை. களவு. பாயிரவுரை.). இவருக்குக் கூர்மையான செவியுணர்வுண்டு. இஃது 'இவரைப்பற்றிய இந்நூற்பாயிரத்தில் வந்துள்ள "தோலாச்செவியான்" என்ற அடையினால் அறியற்பாற்று. இவரைக்கொண்டு உக்கிரப் பெருவழுதியார் இவ்வகநானூற்றினைத் தொகுப்பித்தார்.

தொகுப்பித்தோர் வரலாறு

பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியார்

இவர் பாண்டியன் கானப்பேர் எயில்தந்த

உக்கிரப் பெரு வழுதியாராவர். இவர் வரலாற்றைப் பாடினோர் வரிசையிற் கண்டு கொள்க.

PRINTED AT THE COMMERCIAL PRESS,

TRIPLICANE, MADRAS.

ஸ்ரீ:

அரசர் முதலியோர் வரலாறு

[இவ்வரலாறு பெரும்பாலும் அகநானூறு ஸம்பந்தப்பட்டவளவே வரையப் பெற்றதாகும்.]

1. அஃதை (76, 113, 208) :—

இவன் சிறந்த கொடையாளி, பொருநர்க்குக் களிற்றுப் பரிசில் ஈவோன் (அகம். 76). இவன் கோசர்களால் ஒருகால் காக்கப்பெற்றான் (அகம். 113). தம் கணவனையிழந்து துன்புற்ற வேண்மகளிர் பூசலைக் களைந்தோன் (அகம். 208). இவன் அகுதை என்றும் கூறப்படுவான். இவன் மார்பில் பகைவர் சக்கராயுதம் தைத்தது என ஒருபொய் வார்த்தை பிறந்தது (புறம் 223).

2. அகுதை (96) :—

இவள் ஒரு சோழன் மகள்.

சோழர்க்கெல்லாம் இவள் மகண்
முறையாக நின்றுள் என்பர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். சொல். 461). இவட்குத் தந்தையாம் முறையினரான சோழர் இருபெரு வேந்தரைப் பருவூர்ப் பறந்தலையில் தாக்கிவென்று அவர் களிற்றைக் கவர்ந்தனர். இவ்வரலாற்றைக் கூறியவர் மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ.

3. அஞ்சி (352, 372) :—

இவனது இயற்பெயர் நெடுமிடல் என்பது (பதிற். 32). அதிகன் என்றும் எழினி என்றும் இவனுக்குப் பெயர்கள் வழங்கப்பெறும் (அகம். 105, 142, 162, 211, 325). இவனுக்குக் குதிரைமலை யுரியது (அகம். 372). அஞ்சியின் ஏவலிளையர் நிரைகவர்தற் சிறப்புக் கூறப்பெற்றுள்ளது (அகம். 105, 372). இவனது வெற்பகத்தில் பசும்பூட் பாண்டியன் தன் களிறுகளைப் பரப்பினதாக (அகம் 162) அறியலாவது.

இனி எழினி என்பான்பெருவேந்தனாகிய வளவன் ஏவற்படிவாராமையால், அவ்வளவன் மறவனான மத்தி இவ்வெழினியைப் பற்றிவந்து, பல்லைப் பிடுங்கித் தன் வெண்மணிவாயிற் கதவில் அழுத்தினான் (அகம். 211, 325). அதிகனென்று ஒருவன் பாழிக்

கண்ணே மிஞிலியாற் கொல்லப்பட்டதாக அகம் 142 ஆம் பாட்டால் அறியப்படுமாயினும், அப்பாட்டில் "அதிகற் கொன்று" என்றிருப்பது "எயினற் கொன்று" என்றிருத்தல் வேண்டுமென ஊகிக்கப்படுகின்றது. (அகம். 181, 208; புறம் 230 ஆம் பாடல்களை நோக்கியறிக.) நல்லெழினி என்றொருவர் பரிபாடலில் 13 ஆம் பாடலைப் பாடியவராகக் காணப்படுகிறார். அவர் இவ்வதிகமான் நெடுமான் அஞ்சியின் மரபினைச் சார்ந்தவரெனக் கொள்ளலாம்.

4. அண்டர்மகளிர் (59) :—

இவர் தொழுநை யாற்றங்கரையிலுள்ள கோகுலத்தில் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடன் விளையாடிவந்த இடைப் பெண்களாவர். இவர் தேவ ஸ்திரீகளின் அம்சமாவார். இவர்கள் வஸ்திரமில்லாமல் யமுனை யாற்றில் நீர் விளையாட, அது பிழையென்றுகண்ட ஸ்ரீ கண்ணபிரான், கரையிலிருந்த அவர் ஆடைகளைக்கவர்ந்துகொண்டு குருந்தமரத்து ஏறிக்கொண்டார். அவர்கள் நாணித் தாம் செய்தது பிழையென்றுணர்ந்து தம் வஸ்திரங்களைத் தரும்படி வேண்டுமளவில், அவ்விடத்திற்குப் பலராமன் வந்தாராக, அவர் பாராவண்ணம் எல்லாரும் ஒருமிக்க மறைந்துகொள்ள ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அக்குருந்த மரத்துக் கொம்பைத் தாழ்த்துக் கொடுத்தார். அக்கோபியர் அதில் மறைந்துகொண்டனர் என்பது வரலாறு. இவரைப் பாடினவர் மதுரை மருதனிளநாகனார்.

5. அத்தி (44) :—

இவன் சேரனுடைய படைத்தலைவரில் ஒருவன். இவனும் நன்னன் முதலியோரும் பெரும்பூட் சென்னியை எதிர்த்து, அவன் சேனபதி பழையனைக் கொன்றுவிட, அச்சென்னி சினஞ்சிறந்து கொடும்போர்செய்து சேரன் படைமுதலியான கணையனை அகப்படுத்திக் கழுமலத்தை வென்றுகொண்டான். இவனைப் பாடியவர் குடவாயிற் கீரத்தனார்.

6. **அவியன் (271) :—**

இப்பெயர் அவையன் எனவும் வழங்கப்படும். இவன் ஒரு கொடையாளி. இவன்மலை மேகங்களால் சூழப்பெற்றுள்ளதென்று வருணிக்கப் பெற்றுள்ளது. இவனைப் புகழ்ந்தவர் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்.

7. அன்னி (45, 126, 145) :—

இவன் திதியனுக்கு உரித்தான ஒரு புன்னைமரத்தை விரும்பி, எவ்வியென்பான் நன்மொழிகூறி அடக்கவும் அடங்கானாய் (அகம். 126), அதனை வெட்டி விட்டான் (அகம். 45: 145). உடனே திதியன் சினமூண்டு, குறுக்கைப் பறந்தலையில் அன்னியோடு போர் புரிந்து, அவனைக்கொன்று விட்டான் (அகம். 126). இவனைப் பாடியவர் வெள்ளிவீதியார், நக்கீரர், கயமனார்.

8. அன்னிமிஞிலி (196 ; 262):—

இவள் ஓரழகுவாய்ந்த பெண்மணி. இவள் தந்தையை ஊர்மூது கோசர் கண்ணைக்களைந்து அவமானப்படுத்திவிட (அகம். 196; 262), இவள் மிகச்சினந்து அக்கோசரை அழித்து விடுவதென்று சபதஞ் செய்து, கலத்து உண்ணாமலும் வெளிய வஸ்திரம் உடாமலும் தான்கொண்ட சினக்கோலத்தை மாற்றாமலுமிருந்து, குறும்பியனுக்கும் திதியனுக்கும் அக்கோசர்பால் பகையுண்டாகும்படி உரைத்து, அக்கோசரைக் கொல்லுவித்துச் சினந்தணிந்து, பேருவகையுமெய்தி, அத்திதியனது அழுந்தைக்கண்ணே பண்டைக் கோலத்தோடு செருக்குற்று உலாவினள் (அகம். 196). இவளைப் பாடியவர் பரணர்.

9. ஆஅய் அண்டிரன் (69 ; 152 ; 198):—

இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன் (புறம். 158). இவன் நாட்டில் கவிரமலை உள்ளது (அகம் 198). இவன் காடுகளில் சிறந்த யானைகள் பலவுள (அகம். 152). இவனது தலையாற்றிலுள்ள மலை மிக்க வளமுடையது. இவனது படைவீரர் மாற்றரசர் அரண்களைப் பொடியாக்கும் விற்றிறம் படைத்தவர் (அகம். 69). இவனைப்பாடியவர் உமட்டூர்கிழார்மகனார் பரங்கொற்றனார்; பரணர்.

10. ஆஅய் எயினன் (148 ; 181 ; 208 , 396):—

இவன் சிறந்த வீரனும் கொடையாளியுமாவன் (அகம். 181). எயினன் என்றமையால், வேடர்மரபினனாவான். இவன் பாழிக் கண்ணே மிஞிலியோடு போர்தொடுத்து, அப்போரிற் கொல்லப்பெற்றான் (அகம். 396). இவனைப் பாடியவர் பரணர்.

11. ஆட்டனத்தி (76, 222, 236, 376, 396):—

இவன் வஞ்சிக்கோன் ஆகிய சேர அரசன் (சிலப். வஞ்சின. அடி 11; 12). ஆட்டன் என்றமையானும், பொருநன் (அகம் 76) என்றமையானும் இவன் கூத்தாடுவதில் தேர்ச்சியுள்ளவன் என்று தெரிகிறது. சேரர்க்கு ஆடுதல் வழக்குண்மை ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் துணங்கையாடினமையால் அறியலாவது (பதிற். 52). இனி இவன் சரித்திரம் வருமாறு: கரிகால் வளவனுக்கு நல்லிசைப் புலமைவாய்ந்த (குறுந் 31) ஆதிமந்தி என்னும் பெயரிய ஒருமகள் சேரவரசனுன இவ்வாட்டனத்திக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தாள். அக் கரிகால் தன் சுற்றத்தோடு கழாஅர்ப் பெருந்துறையில் காவிரியின் புதுப்புனல் வருகையைக் கொண்டாடி விழாச்செய்ய, அதற்கு வந்திருந்த அவ்வத்தி அப்புனலிற் பலவகையாகக் கூத்து ஆடி விளையாடக்காவிரி அதனைக் காதலித்து அவனை இழுத்துக்கொண்டுபோய்க் கடலில் ஒளித்து விட்டது. அஃது அறியாத ஆதிமந்தி கலுழ்ந்த கண்ணளாய்ப் பலவிடங்களிலும் தேடி உழன்று, கடைசியாகக்

கடற்கரைக்குவர, ஆங்கு மருதி என்ற ஒருத்தி அவ்வாட்டனத்தியை அவ்வாதிமந்திக்குக் காட்ட, அவள் மிகமகிழ்ந்து கணவனோடு தன்னூடு சென்றடைந்தாள் என்பதாம். இவன் அத்தியென்றும் கூறப்படுவான். இவ்வரலாற்றை விரித்தவர் பரணர்.

12. ஆதனெழினி (216):—

இவன் செல்லிக்கோமானவான் (அகம் 216). இவனைப்பாடியவர் ஐயூர் முடவனார். வாட்டாற்று எழினியாதன் என்பான் ஒருவன் புறத்தில் (396) காணப்படுகின்றான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ, தெரியவில்லை.

13. ஆதிமந்தி (45 ; 76 ; 135 ; 222; 236; 396):—

இவள் கரிகால்வளவனது மகள். வஞ்சிக்கோவாகிய ஆட்டனத்திக்கு வாழ்க்கைப்பட்டாள். ஒருகால் இவள் தன்கணவனோடு கழார்ப்பெருந்துறையில் நடந்த காவிரிப்புதுப்புனல் விழவிற்கு வந்திருந்தபோது, அப்புதுப் புனலிற் "கல்லாயானைக்கடிபுனல் கற்றென" அவ்வத்தி நர்த்தனஞ்செய்து நீராடினனாக, அவ்வழகைக்கண்டு மோகித்துக் காவிரி அவனை இழுத்துக்கொண்டுபோய்க் கடலில் ஒளித்துவிட்டது. அஃதறியாத ஆதிமந்தி பேதுற்றுத் திசைகள்தோறும் அவனைத்தேடிக்கொண்டு, கண்டாரனைவரையும், "என்

கணவன், 'கச்சினன் கழலினன்,
தேன்தார் மார்பினன்,
வகையமைப் பொலிந்த வன்பமை தெரியற்,
சுரியலம் பொரு
நன்.' அவனைக் கண்டீரோ!" என
விசாரித்தும், ஒருவரும் சொல்லாமையால்,
காவிரி சென்றவழியே சென்று, கடலை
அடைந்து அங்குத் தேட, மருதியென்பாள்
அவனை அவளுக்குக்
காட்ட, அவள் கணவனைத் தழுவிக்கொண்டு
தன்னுடவந்தடைந்
தாள். இவள் நல்லிசைப் புலமைவாய்ந்தவள்
(குறிஞ். 31). வெள்ளி
வீதியாரால் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவள் (அகம்.
45). இவள்
கதையை விரித்துக்கூறியவர் பரணர்.

14. ஆரியபபொருநன் (386) :—

இவன் ஆரிய நாட்டிலுள்ளானாகிய சிறந்த
மல்லன். இவனுட

கும் பாணனுக்கும் மற்போருண்டாக,
அப்போரில் பாணன்
இவனால் தோல்வியுற அதைக்கண்டு,
கணையன்நாணி மறைந்தான்
இவனைப்பாடியவர் பரணர்.

5. ஆரியர் (276; 336; 396; 398):—

இவர் வடதிசைக்கண்ணே
வாழும் ஒரு பெருங் குழுவினர்.
இவருக்கும் தமிழ் அரசர்க்கும் பலகாலும்
போர்விளைந்து வந்தது
(அகம். 336). ஒருகால் இவர், தமிழ்நாட்டிற்
பிரவேசித்துச் சோழ
ரோடு போர்தொடுக்க, அச்சோழரால்
வல்லத்துப்புறமிளையில்
இவர் படையழிந்து தோற்றனர் (அகம். 336).
மற்றொருகால்
பெருஞ்சேரலாதன் வடநாட்டின்மேற்
படைசெலுத்திச் சென்று,
அவ்வாரியரை அலறத் தாக்கி அவர் அரசரைப்
பிணித்துத் தனது
விற்பொறியை இமயத்துப் பொறித்து மீண்டான்

(அகம். 396).
இவ்வாரியர் பிடியைப் பழக்கி
அவற்றைக்கொண்டு களிற்றைப்
பிடிக்குந்தொழில் கற்றவர் (அகம். 276).
இவருக்கு உரிய மலை
இமயவரை. இவரை அகத்திற் கூறினோர்
பரணர், பாவைக்
கொட்டிலார், இம்மென்கீரனார்.

6. இராமன் (70):—

இவர் தசரதர் குமாரர். இவர் தம்
பத்தினியைத் தேடிக்
கொண்டு, சுக்கிரீவன் முதலிய வானரவீரர்களுடன் தனுஷ்கோடிக் கரைக்கு வந்து, ஆங்கு ஓராலமரத்தடியில் தங்கி, சமுத்திரத்தைக்கடந்து இலங்கைக்குப்போகும் விஷயமாக அவ்வானர வீரர்க

ளுடன் மந்திராலோசனை
செய்யத் தொடங்குகையில், அவ்வாலிற் புட்கள்
மிகுதியாக ஒலிக்க, அவ்வொலியை அவித்தனர்.
என்பது வரலாறு (அகம். 70). இதனைப்
பாராட்டிக்கூறியவர் மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன்
கடுவன்மள்ளனார்.

17. இருங்கோவேண்மான் (36):—

இவன் வேளிர்மரபினன் (புறம். 201); சிறந்தவீரன்; கபிலர் வேண்டவும் பாரி மகளிரை மணக்க மறுத்தவன். இவன் தலை
யாலங்கானப்போரில் நெடுஞ்செழியனாற்
கொல்லப்பட்டான். இவ
னைப்பாடியவர் நக்கீரர்.

18. இளம்பெருஞ்சென்னி (375):—

இளஞ்சேட் சென்னியென்றும் இவன் வழங்கப்படுவான் (புறம். 370; 378). இவன் பாழியை நூறி, ஆங்கு எதிர்த்துவந்த வடுகரைத் தலைசவட்டினோன். இவனை அகத்திற்பாடியவர் இடையன் சேந்தன் கொற்றனார்.

19. உதியஞ்சேரல் (45; 65; 168; 233; 359; 389.):—

இவனுக்கு வானவரம்பன் உதியஞ்சேரல் என்றும் பெயர்

வழங்கப்பெறும் (புறம். 2; அகம். 45; 359; 389). இவன் வேலாற் கடலோட்டினான் (அகம். 45). மாற்றார் அரணை அழிக்கும் சிறந்த வீரன். பிறர் நாடுகளை வென்று, தன் வசமாக்கிக்கொண்டவன். பரிசிலர்க்கு வரையாது கொடுப்பவன் (அகம். 65). இவன் தன் பிதிரர்களுக்குச் செய்யும் பிண்டக்கிரியையில் பெருஞ்சோறு கொடுத்ததனாற் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் எனவும் (புறம். 2) அழைக்கப்படுவான். அப்பெருஞ்சோறு கொடுத்தகாலத்து, இவனது அட்டில் குழுமூரின்கண் அமைக்கப்பெற்றிருந்தது (அகம். 168). அக்குழுமூரின்கண்ணே ஆக்கள் மிகுதி. புறத்தில் (2) "ஈரைம் பதின்மர் பொருதுகளத் தொழியப் பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்" என்றும், அகத்தில் 233) "மறப்படைக் குதிரை மாறா மைந்திற், றுறக்க மெய்திய தொய்யாநல்லிசை, முதியற் பேணிய உதியஞ் சேரல், பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை" என்றும் வந்துள்ளமையால், பாரதப்போரில் இருதிறத்துப் படைக்கும் இவன் உணவளித்ததோடு, அப்போரில் இறந்தவர்க்கு இவன் பிண்டக்கிரியையும் செய்தான் என்று கொள்

43 ளலாகும். அக்காலத்துக் குறியவும் நெடியவுமான கூளிச்சுற்றம் இவனைச் சூழ்ந்திருந்தது (அகம். 233). இவனுடைய நாட்டில் வெளியம் என்னும் ஊர் மிகச்சிறப்புற்று விளங்கிற்று (359). இவன் புதல்வர் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனும், பல்யானைச் செல் கெழுகுட்டுவனுமாவர் (பதிற். 2, 3 பதிகங்கள்).

20. எருமையூரன் (36 ; 115 ; 253,:—

இவன் எருமை என்றும் கூறப்படுவான் (அகம். 115; 253). இவனது ஊராகிய எருமையூர், குடநாட்டின்கண்ணுள்ளது (அகம். 115). இவன் வடுக அரசன் (அகம். 253); ஐம்பெருவேளிருள் ஒருவன் (புறம். 19. உரை). இவன் நிரை கவருஞ் சிறப்பு வியப் புறக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவனைப் பாடியவர் நக்கீரனாரும், மாமூலனாரும். தலையாலங்கானப் போரில் இவன் நெடுஞ்செழியனாற் கொல்லப்பட்டவன்.

21. எவ்வி (115 ; 126 ; 266 ; 366):—

இவனது நாடு மிழலைக்கூற்றமெனப்படும். இக்கூற்றம் காவிரியால் நீரூட்டப்பெற்றுப் பயங்கெழுமியதாய் விளங்கிற்று. மீன் விற்கும் பாண்மகள் அம்மீனுக்கு விலையாக நெல்லைப் பெறுது முத்துக்களைப் பெறுவளென இந்நாட்டின் செல்வமிகுதியை நக்கீரர் பாராட்டுகிருர் (அகம். 126). மாங்குடி மருதனாரும் "தாங்காவிளை யுள் நல்லூர் கெழீஇய வோம்பா வீகை மாவேள் எவ்வி" (புறம். 24) என்பர். குடவாயிற் கீரத்தனாரும் "பொலம்பூண் எவ்வி நீழ லன்ன" என்பர் (அகம் 366). மற்றும் இவன் நாடு மருத நிலமும் நெய்தல் நிலமும் மயங்கியுள்ளதென்று மேற்சொன்ன மருதனாரும் கீரத்தனாரும் புகழ்ந்துள்ளார்கள் (புறம் 24; அகம். 366).

இனி இவ்வெவ்வி தொன்முதிர் வேளிர் குடியிற்றோன்றினுவன் (புறம். 24). இவன் சிறந்த கொடையாளியேயன்றி நடுவு நிலைமை தவருதவனுமாவன் (அகம். 115; 126; புறம். 24; குறுந். 19). இவன், அன்னிக்குப் பலவாறு புத்திசொல்லித் திதியனது புன்னையை வெட்டவேண்டாமென்று அடக்கினவன். இவன் தலையாலங்

கானத்துச் செருவென்றுகொண்ட நெடுஞ்செழியனால் மணவாயிலுறத்தூராங்கண் வெல்லப்பட்டுத் தனது முத்தூற்றையும் மிழலைக்கூற்றத்தையும் இழந்தனன் (அகம். 266). "எவ்விவீழ்ந்த செருவில்" என்றும் (அகம். 115), "எவ்வி யிழந்தவறுமை"

என்றும் (குறுந். 19.), கூறப்பட்டுள்ளமையால், இவன் அந் நெடுஞ் செழியனாலேயே செருவிடை வீழ்ந்தனன் போலும். இவன் நீடூர் கிழவோன் எனப் பாராட்டப்படுவான் (அகம். 266).

22. எழினி (36) :—

இவன் எழினி அதிகமான் தாயாதிகளில் ஒருவன். இவன் தலையாலங்கானத்துப் போரில் நெடுஞ்செழியனால் வென்று கொல்லப் பட்டான் (அகம். 36. புறம். 77.). இவன் ஒருவன் (புறம். 19உரை.). ஐம்பெருவேளிருள்

23. ஏற்றை (44) :—

இவன் சேரன் படைத்தலைவன்; பெரும்பூட் சென்னியைக் கழுமலத்தில் எதிர்த்தவன். ஏறைக்கோன் என்பானொருவன் புறத்துக் (157) கூறப்பட்டுள்ளான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

24. ஐயை (6) :—

இவள் சிறந்த அழகுவாய்ந்த பெண்மணி (அகம். 6). கற்புடைமை நோக்கித், தித்தன் "ஐயை தந்தை தித்தன்"

இவள்

எனப்

பட்டான் (அகம். 6). இவன் தந்தை தித்தன் வரலாற்றை அவன் பெயர் வரிசையிற் கண்டுகொள்க. இவளைப் பாடியவர் பரணர்.

25. கங்கன் (44) :—

இவன் சேரன் படைத்தலைவரில் ஒருவன். பெரும்பூட் ணியால் கழுமலத்தில் வெல்லப்பட்டோன் (அகம். 44).

சென்

26. கட்டி (44 ; 226) :—

இவனும் சேரன்படைத் தலைவரில் ஒருவனே. முற்சொன்ன பெரும்பூட் சென்னியோடு போரேற்றவன். ஒருகால் இவன் உறையூர்த் தித்தனோடு போர்புரியவந்து, இரவிற் பதிவிருக்கையில், அத்தித்தன் நாளவையில் முழக்கப்பெறும் "பாடின் றெண்கிணைப் பாடுகேட்டு அஞ்சி"ப் பொராது ஓடினோன். இவனைப் பாடியவர், குடவாயிற் கீரத்தனாரும், பரணருமாவர்.

27. கடல்கெழு செல்வி (370) :—

இவர் இலக்குமி தேவியாரர்வார்.

மூவனார்.

இவரைப்பாடியவர் அம்

28. கடலன் (81) :—

இவன் சிறந்த சூரனேயன்றி இரப்போர்க்கு வரையாது ஈவோன். இவனது ஊர், விளங்கில். இவனைப் பாடியவர், ஆலம் பேரிசாத்தனார். எருமை வெளியனார்க்கு மகனாராகிய கடலனாரும் இவனும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

29 கண்ணனெழினி (197) :—

இவன் எழினி வம்சத்தைச் சார்ந்தவன். இவன் முதுகுன்றத்துக்கிறைவன். சிறந்த வீரன். இவன் வம்சத்துவந்தாரான நல்லெழினி என்பார் பரிபாடலின் 13ஆம் பாடலாகிய திருமாலுக்குரிய பாட்டைப் பாடியுள்ளார்

30. கணையன் (44; 386) :—

இவன் சேரன்படைத்தலைவன் (அகம். 44). பெரும்பூட்சென்
ணியோடு கழுமலத்திற் பொருதவன். ஆரியப்பொருநனுல் பாணன்
மற்போரில் தோல்வியுற, இவன் நாணி மறைந்தான் (அகம். 386).

31. கபிலன் (78) :—

இவர் பெரும்புலவர். இவர் வரலாற்றைப் பாடினோர் வரிசை
யிற்கண்டு கொள்க.

32. கரிகால்வளவன் (55; 125; 141; 246; 376) :—

இவன் நெருப்பினுற் சுடப்பட்டுக் கால் கரிந்தானுதலால், கரி
காலன் எனவும், சோழர் மாபினனுதலால் வளவனெனவும் (பழ.
105.) கூறப்படுவோன். இவன் சிறந்த வீரன். பெருஞ்சேரலாத
னோடு வெண்ணிப் பறந்தலைக்கண்ணே போர்செய்து அவனைப் புண்
ணுறச்செய்தோன். புண்ணுற்ற

அச்சேரலாதன் நாணித் தான்
கொண்ட வாளொடு வடக்கிருந்தான் (அகம். 55.). இவ்வெண்
ணிப்போரில் அச்சேரலாதனுக்குத் துணையாய்ப் பாண்டியனொரு
வனும் வேளிர் குடியினருள் பதினொரு கூட்டத்தினரும் வந்து
தோற்றோடினர் (அகம். 246 பொருந். அடி 143-147). இவன்
மகளான ஆதிமந்தியின் கணவனான ஆட்டனத்தி கழார்ப் பெருந்
துறைக்கண் காவிரிப் புதுப்புனலில் இவன் காண நர்த்தனஞ்செய்து
நீராடியபோது, காவிரி அவ்வத்தியைக் கடலிற் கொண்டொளித்தது
(அகம். 376). இவன் ஒருகால் வாகைப்பறந்தலையில் ஒன்பது
குடைமன்னரை முறியடித்தான்

(அகம். 125). இளமையில்

இவன் அரசுரிமையிழந்து பின்பு அதனை யெய்தியவன் (அகம். 141 ; பழ. 105). இவனுக்குரித்தான இடையாறு என்னும் ஊர் சிறந்த செல்வமுடையது (அகம். 141). இவன் வரலாறு மிகப் பெரிதாதலால், ஈண்டுச் சுருக்கியே வரையப்பட்டது.

33. கவுரியர் (70 ; 342) :—

இவர் பாண்டியராவர். இவரது நாட்டில் திருவணைக்கரை உள்ளது (அகம். 70). இந்நாட்டிலுள்ள மலையொன்றி னிடத்து நீரிழி மருங்கிலே வரையரமகளிர் சிலர் தென்னன் ஒருவன் தொடா வண்ணம் கரந்தனர் (அகம். 342).

34. கழுவுள் (135 ; 365) :—

இடையர் தலைவனுன கழுவுள் என்பாளொருவன் பதிற்றுப் பத்தில் கூறப்படுகிறான் (பதிற். 71). இவனும் அவனும் ஒருவனே என்று சொல்லக்கூடவில்லை. இவன் சிறந்த புகழுடையான். இவனது ஊராகிய காமூரில் பூதத்தால் தரப்பட்ட வேங்கைமரம் உள்ள தென்று மதுரை மருதனிளநாகனார் கூறுகின்றார். இவனது காமூரைப் பதினான்கு குடியினராகிய வேளிர் ஒருங்குசேர்ந்து அழித்தனரெனப் பரணர் கூறியுள்ளார். காமூரென்றும் பாடம்.

35. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் (199) :—

இவன் சிறந்த சேரவரசன். இவன் தந்தை சேரலாதன் (பதிற்.40.பதி). இவன் சிறியவனு யிருக்கையில் இவனது நாட்டை நெடுமிடலும் நன்னன் முதலியோரும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர் பதிற் 32;40). இவன் காளைப் பருவமெய்திபவுடன் சிறந்த வீரனுகி, நெடுமிடலைச் சாய்த்து (பதிற். 32), மேற்றிசைக்கண்ணுள்ளபெருந்துறைச் செருவில் நன்னனைப் பொருதொழித்துத் தான் முன்பு இழந்த நாட்டை மீளப் பெற்றான் (அகம். 199).

36. காரி (35 ; 209) :—

இவன் மலையமான் திரிமுடிக்காரி எனவும் கூறப்படுவான்; இவன் திருக்கோவலூர் அரசன். முள்ளூர் இவனது ஊராகும் (அகம் 209). இவனது பெண்ணையாற்றுக் கொடுங்கால் என்னும் துறை சிறப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது (அகம். 35). இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன் (புறம். 158). இவன் தன்னை ஒத்த வள்ளலான வல்வில் ஓரியொடு பொருது அவனைக் கொன்று, அவன்

கைப்பற்றியிருந்த கொல்லி மலையைச்
சேரலர்க்கு உரிமையாக்கி
னோன் (அகம். 209). இவன் வரலாறு விரிவஞ்சி

விடுக்கப்பட்டது. 37. கானமர் செல்வி (345) :—
— இவள் துர்க்காதேவியாவாள்.
இத்தெய்வமகள் ஏழிற் குன்
றத்துக்குக் காவலாக வெண்காற் புரவிப்படைகளை
அருளினள்.

38. கிள்ளிவளவன் (346) :—
இவன் கூடலாங்கண் பழையன் மாறனைப் போரிற்சாய்க்கக் கோதைமார்பன் மிக உவந்தான். இளஞ்சேரவிரும் பொறையால் வெல்லப்பட்ட இளம் பழையன் மாறன் (பதிற். பதி. 90.) இப் பழையன்மாறனுக்குத் தம்பிபோலும்.

39. குறும்பியன் (262) :—

இவன் திதியனுடன் சேர்ந்து,
கோசரை உயிர் செகுத்தான்,

அன்னிமிஞிலி உரைத்ததனல்,

40. கோடுமுடி (159) :—

இவன் ஒரு சிறந்தவீரன். இவன் குறும்பொறை மலைக்குக் கீழ்பாலுள்ள ஆமூரில் வசித்தவன். பெரிய யானைப்படையுடன்வந்து போரேற்ற வானவனை வென்று, தன் ஆமூரைக் காத்தவன்.

41. கோசர் (15 ; 90 ; 113 ; 196 ; 205 ; 216 ; 251 ; 262) :—

இவர் வீரர்களாகிய ஒரு குழுவினர். "நாலூர்க்கோசர்" (குறுந். 15) எனப்படுவார். அகத்தில் துளுநாட்டுக்கோசர் ; செல்லூர்க்கோசர் ; பொதியிற் கோசர் (அகம் 15 ; 90 ; 251) என்பார் கூறப்பட்டுள்ளார். "இரும்பிடம் படுத்த வடுவுடை முகத்தர்" எனவும் சிறப்பிக்கப் பெற்றுள்ளார். "நன்றால் காலையும் நட்பிற் கோடா" ராய்ச் சென்று வழிப்படூஉம் திரிபற்ற அறிவையுடையார் (அகம்.113).இவர்களிற்

சிலர் அன்னிமிஞிலி தந்தையைக் கண்களைந்

தமை காரணமாகத் திதியனாலும் குறும்பியனாலும் கொல்லப்பட்டனர் (அகம் 196; 262).

மற்றொருமுறை பொலம்பூட்கிள்ளி என்பான் இக்கோசரது படையைநூறி, அவர் நிலத்தைக்கைக் கொள்ள விரும்பினான்.

42. கோதை மார்பன் (346) :—

கிள்ளிவளவன், கூடலிலே பழையன்மாறனைச் சாக்க, இவன் பெரிதும் உவந்தான்.

43. சிவபெருமான் (கடவுள்வாழ்த்து ; 181) :—

இவர் திரிமூர்த்திகளுள் ஒருவர். இவ்வகத்துப் பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனாரால், இவர் கொன்றைமாலை அணிந்தவரும், மார்பிடத்து யஞ்ஞோபவீத முடையவரும், நுதலிடத்துக் கண்ணுடையவரும், கையிடத்துக்குந்தாலி, மழு, சூலம் என்றவற்றை யுடையவரும், ஏற்றை ஊர்ந்தவரும், உமையொடு சேர்ந்தவரும், செவ்வானன்ன மேனியரும், வக்கிர தந்தங்களை யுடையவரும், சிவந்த சடையுடையவரும், சென்னியிடத்துப் பிறையை யுடையவரும், அரையில் புலித்தோலுடையவரும், சாமவேதம் பாடினமணி மிடற்றினை யுடையவரும், அந்தண வடிவினருமாகப் பரவப்பெற்றுள்ளார். ''நான்மறை முதுநூல் முக்கட்

செல்வன்" எனப்பர
ணராற் பரவப்பட்டுள்ளார் (அகம் 181).

44. செம்பியன் (36) :—

இவன் தலையாலங்கானத்தே நெடுஞ்செழியனால் செருவில் வெல்லப்பட்ட ஒருசோழன். இவனைப்பாடியவர் நக்கீரர்.

45. செல்லிக்கோமான் (216) :—

இவன் நாட்டில் பல இளங்கோசர் வாழ்ந்தனர். இவனுக்கு ஆதனெழினி என்றுபெயர். ஒரு களிற்றினோடு இவனுக்குப்போர் நிகழ்ந்த வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

46. சேரல் (36) :—

இவன் தலையாலங்கானத்திலே நெடுஞ்செழியனால் செருவில் வெல்லப்பட்ட சேரஅரசன். இச்சேரல் யானைக்கட் சேய்மாந்தரன் சேர லிரும்பொறை அன்று. நெடுஞ்செழியனால், ஆலங்கானத்து

வெல்லப்பட்ட இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெரு வேளிரும் கொல்
லப்பட்டு மரித்தன ரென்பது 77 ஆம் புறப்பாட்டாலும், 'எழுவர் நல்வலமடங்கக்...கொன்றுகளம் வேட்டஞான்றை,' என்ற 36 ஆம் அகப் பாட்டாலும் அறியப்படுதலாலும், யானைக்கட்சேய் மாந்தரன்
போரிற்படாது,தன் நாண்மீனை வீழ்மீன் நலிந்தமைபற்றி மரித்தமை 229ஆம் புறப்பாட்டான் அறியப்படுதலாலும் இது துணியப்படும்.

47. சேரலாதன் (55; 127; 347; 396):—
இவன் பெருஞ்சேரலாதன் எனவும் வழங்கப்பெறுவன் (புறம். 65). இவன் கரிகாலனொடு வெண்ணிப் பறந்தலையில் போர்

செய்து புண்ணுற்று(அகம். 55),நாணித் தான் கொண்ட வாளொடு
வடக்கிருந்தான். இவன் ஒருகால் கடலிற் பிரயாணஞ் செய்து போய்ப் பகைவரது கடம்பினை அறுத்து; அதனால் (அகம். 127,
347) வீரமுரசம் செய்துகொண்டோன். மற்றொருமுறை வடநாடு சென்று, ஆரியரை அலறத்தாக்கி, அவர் அரசரைச் சிறைசெய்து
இமயவரையில் தனது விற்பொறியைப் பொறித்தோன் (அகம். 396). இச்சிறந்தவீரன் பகைவர்பால் உயர்ந்த பொன்னுபரணங்
களையும் வயிரம் முதலிய இரத்தினங்களையும் எண்ணிறந்தவளவு
திறையாகப் பெற்றதோடு, ஒரு பொற்பாவையையும் பெற்று
னெனத் தெரிகிறது (அகம் 127). இவற்றை இவன் மாந்

தை முற்றத்துக் குவித்துவிட்டுப் புண்ணுக்கு நாணித் துறவு

பூண்டு வடக்கிருந்தான் (அகம் 127). அக்காலத்துப் பலசான்

றோர் இன்பமும் துன்பமு முடையராய் இவனோடு வடக்கிருந்தனர்.

48. தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் (36;

116; 162; 175; 209; 231; 253; 266; 338) :—

இவன் சிறந்தபுலவனும் வீரனு மாவான். இதனைப் புறநானூற்று 72ஆம் பாடலால் அறியலாம். இவனைப் பகைத்துச் சேரன்

சோழன் முதலியோர் போர்க்குவர, அவர்களை இவன் முதலிற்

கூடற்பறந்தலைக்கண் வென்றோட்டி (அகம். 116), பின்புத் தலை

யாலங்கானத்தளவுந் துரத்திக்கொண்டுபோய், ஆங்கு அவர்களைக்

கொன்றெறிந்தான் (அகம். 36 : புறம் 76; 77). இவனுக்குப் பசும்

பூட் பாண்டியன்
எனவும் (புறம் 76; அகம் 162; 231; 253;
338), பசும்பூண் வழுதி (நற்.
358) எனவும், பசும்பூண் (அகம்
266) எனவும் பெயர்கள் வழங்கப்பெறும்.
இவன் கொங்கர்
தலைவனான அதிகனை (குறுந். 393) வென்று,
அவன் வெற்பகத்துத்
தன் களிறுகளைப்பரப்பினோன் (அகம் 162;
253). இப்போர்
வாகைப்பறந்தலையில் நடந்ததென்று ஷெ குறுந்தொகைப்பாடலால் அறியலாம். மற்றொருகால் இவன் நீடூர்கிழவனான எவ்வியின் படை வீரரைச் சாய்த்து, மணவாயிலுறத்தூராங்கண் உண்டாட்டு ஆடினோன் (அகம். 266).

புறம் 24ஆம் பாட்டால் இப்பாண்டியன்
எவ்வியின் மிழலைக் கூற்றத்தையும் முத்தூற்றுக்
கூற்றத்தையும் கைக்கொண்டான்
என்று அறியலாவது.

பா 7

"அறங்கடைப் பிடித்த செங்கோ லுடனமர்

மறஞ்சாய்த் தெழுந்த வல்லுயர் திணிதோட் பலர்புகழ் திருவிற் பசும்பூட்பாண்டியன்" என இவன் மதுரைக் கணக்காயனாராற் புகழப்பெற்றுள்ளான் (அகம். 338). இவனை அகத்துப் பாடிய மற்றையோர் மதுரை நக்கீரர்; பரணர்; ஆலம் பேரிசாத்தனார்; கல்லாடனார்; மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் என்பார்.

49. தழும்பன் (227):—

இவன் பெரிய வீரனும் கொடையாளியுமாவன். உடம்பிற் படைக்கலங்கள் படுத்த தழும்புடைமை நோக்கித் தழும்பனெனப் பட்டான் போலும். "தமிழ் அகப்படுத்த இமிழிசைமுரசின்... தழும்பன்" எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவோன். வருநற்கு வரையாது ஈவோன். தூங்கல் என்னும் புலவராற் பாடப்பெற்ற சிறப்புடையான். இவனுக்கு ஊணூர் உரிமையுடையது (அகம் 227).

50. தித்தன் (6; 122; 152; 188; 226):—

இவன் தித்தன் வெளியனெனவும் வீரைவெளியன் தித்தன் எனவுங் கூறப்படுவான் (அகம். 152; 188; 226). இவன் சிறந்த வீரனே யன்றி பெரும்புலவனுமாவன் (அகம். 188.). இவ்னது தலைநகர் உறையூராகும். இவ்வூரை இவன் பகைவர் கைப்பற்ருவண்ணம் அரண்வலி மிகுத்த புறங்காடுடையதாகவும் படைகாவலுடையதாகவும் செய்து காத்திருந்தனன் (அகம். 122, தொல். பொருள். நச். 68). இவனுக்குக் கற்பிற் சிறந்தாளும் அழகில் மிக்காளுமான ஐயை என்னும் பெயருடைய ஒரு மகள் உண்டு. ஒருகால் வடுக அரசனை கட்டி யென்பான் பாணனொடு சேர்ந்துகொண்டு இத்தித்தனொடு பொரநினைத்து உறந்தைக்கு அருகில் வந்து பதிவிருக்கையில், அவ்வுறந்தைக்கண்ணே இத்தித்தனது நாளவைக்கண் ஒலிக்கப்பெறும் தெண்கிணைப்பாடு கேட்டு அஞ்சிப் பொராது ஓடினன் (அகம். 226). இவன் மகன் போர்வைக்கோப் பெருநற் கிள்ளி.

51. திதியன் (25; 322; 331):—

இவன் பொதியிலுக்குத் தலைவன். மிக்க செல்வமுடையோன். ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனது நண்பன். இவனைப் பாடியவர் அப்பாண்டியனும், பரணரும் மாமூலனாரும்.

52. திதியன் (45; 126; 145; 196; 262):—

இவன் தலையாலங்கானத்து நெடுஞ்செழியனால் செருவில் வெல்லப்பட்ட ஐம்பெருவேளிருள் ஒருவன். திருவழுந்தூரின் கண்ணே அரசுசெய்தவன் (அகம். 196). இவனுக்கும் அன்னிக்கும் பகையுண்டாக, இவனுக்குச் சொந்தமான ஒரு புன்னை மரத்தினை அவ்வன்னி வெட்டி வீழ்த்தினன் (அகம் 45; 145). அதுகாரணமாகக் குறுக்கைப் பறந்தலையில் இருவருக்கும் போர் விளைந்தது. அதனில் அன்னி உயிரிழந்தான்.

பின்பு ஒருகால், அன்னிமிஞிலியென்பாள் ஒருத்தி தன் தந்தையைக் கோசர் கண்களைந்தனர் என வந்து முறையிட, இத்திதியனும் குறும்பியனும் அக்கோசரை உயிர் செகுத்தனர். அது கண்டு அவ் வன்னிமிஞிலி பெரிதும் உவந்து தேரழுந்தூரில் செருக்குற்று உலவினள் (அகம் 196, 262).

53. திருமால் (59) :—

திருவாய்ப்பாடியிலே ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக அவதரித்தருளிய முழுமுதற்கடவுள். பல்லாயிரம் கோப கன்னிகைகளுடன் லீலைகள் செய்து வருகையில், ஒருகால் அக்கோபிகள், தமது வஸ்திரங் களைக் கரையில் அவிழ்த்து வைத்துவிட்டு, நிர்வாணமாக யமுனை யில் ஜலக்கிரீடைசெய்ய, அது பிழையென்றுணர்ந்த ஸ்ரீ கண்ண பிரான், அவர்கட்கு நல்லொழுக்கம் அறிவுறுத்தும் பொருட்டு அவ ரிட்டு வைத்திருந்த ஆடைகளைக் கவர்ந்துகொண்டு குருந்தமரத் தேறிக் கொண்டனர்.

அக்கோப கன்னிகைகள் நாணித் தாம் இனி அவ்வாறு செய்வதில்லை யென்று பிரதிஞ்ஞை செய்து, தமது வஸ் திரங்களைத் தந்தருளுமாறு வேண்டுமளவில், நம்பி மூத்தபிரான்

ஆண்டு வந்தாராக, அவர்க்கு எல்லாரும் ஒருங்கே யறைந்து கொள்ளும் பொருட்டுத் தாமேறியிருந்த அக்குருந்த மரத்துக் கொம்பை அவர் போமளவும் தாழ்த்துக் கொடுத்து மறைத்துவைத்தார்.

54. திரையன் (85 ; 340) :—

இவன் ஒரு கொடையாளி. தொண்டைமான் இளந்திரையன் என ஒருவன் புறம் முதலிய நூல்களிற் புலவனாகவும் வீரனாகவும் காணப்படுகிறான். இத்திரையனும் அவனும் ஒருவனோ வேறோ

அறியக் கூடவில்லை. இவ்வகத்துக் கூறப்படும் திரையனுக்கு உரிய ஊர் பவத்திரி; மலை வேங்கடம். இவனைப் பாடியவர் காட்டூர் கிழார் மகனார் கண்ணனாரும், நக்கீரரும்.

55. தூங்கல் (227) :—

இவர் ஒரு புலவர்; இவர் தழும்பனைப் பாடியுள்ளார் என நக்கீரர் கூறுகின்றனர். இவர் தூங்கல் ஓரியாரெனவும் வழங்கப்பெறுவர்.

56. தொண்டையர் (213) :—

இவர் தொண்டை நாட்டினர். இவரைப் பாடினவர் எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார். இவரது மலை வேங்கடமாகும்.

57. நந்தர் (265) :—

இவர் ஒன்பதின்மர் எனச் சரித்திரம் வல்லார் கூறுவர். இவருக்குப்பாடலிபுரம் உரியது. இவர் தமது பெருநிதியத்தைக் கங்கை நீரிடத்து மறைத்துவைத்தனர் (அகம். 265.). இவரைப் பாடியவர் மாமூலனார்.

58. நந்தன் (251) :—

இவன் முற்சொன்ன நவநந்தருள் ஒருவனோ, அன்றிப் பிறனொருவனோ ; அதனைத் துணிந்து சொல்ல இவ்வகப்பாட்டைக் கொண்டு இயலவில்லை. இவன்பால் மிக்க திரவிய மிருந்ததென்று மாமூலனார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

59. நம்பிமூத்தபிரான் (59) :—

இவர் இறைவனது அம்சமாய் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக்கு மூத்தவராய்த் திருவவதரித்தருளினர். ஸ்ரீ கண்ணபிரான் கோபிகளது வஸ்திரங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு குருந்தமரத்து ஏறியிருக்கையில், இவர் ஆண்டுவந்தாராக, இவருக்கு மறைந்துகொள்ளும் பொருட்டு ஸ்ரீ கண்ணபிரான் தாமேறியிருந்த குருந்தமரத்துக்கொம்பை இவர் போமளவும் தாழ்த்துக்கொடுத்து அக்கோபிகளை மறைத்துவைத்திருந்தார்.

60. நள்ளி (152; 238):—

இவன் கண்டீரக்கோப் பெருநள்ளி எனப் புறத்துவழங்கப் பெறுவன் (148; 149; 150). இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒரு

வன் (புறம். 158.). இவன் சோலையடுக்கத்துக்
வுண்டு (அகம். 152, 238).

கடவுட்காந்தள் பல

61. நன்னன் (15; 44; 97, 142; 152; 173;
199; 208; 258; 262
349; 356; 392; 396):—

இவன் நன்னன் வேண்மான் எனவும்,
நன்னன் உதியன் என

வும்(அகம். 97; 258). கூறப்படுவான். இவனுக்கு ஏழிற் குன்றமும் பாழிச்சிலம்பும், பறம்புமலையும் மலைகளாம் (அகம். 152; 356.). வியலூரும்; பாழிநகரும்; பாரமும் ஊர்களாம் (அகம். 97; 15; 152.). இவன் ஏற்றை முதலானோரோடு கூடிப் பெரும்பூட்சென்னியை எதிர்த்தான் (அகம். 44). மிக்க வீரமுடையோனான பிண்டனை வென்றான் (அகம். 152.). இவனது பாழியாங்கண் மிஞிலி * அதிகனென்பான் ஒருவனையும், ஆஅய் எயினன் என்பான் ஒருவனையும் வென்றுகொன்றான் (அகம். 142; 208; 396.). களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் இங்கன்னனைக் குடக்கின்கண்ணுள்ள பெருந்துறைச்செருவில் வென்றொழித்துத் தான் இழந்த நாட்டை மீட்டும் பெற்றான். ஒருகால் இவன் தன் பகையரசனோடு எதிர்த்து நிற்கவியலாது, காட்டிலமர்ந்திருந்தான் (அகம் 392). இவன் தன் நாட்டினின்றும் வெளியே துரத்தப்பெற்ற வரலாறு குறுந்தொகை 73 ஆம் பாட்டினும் குறிப்பிட்டுள்ளது. இவனது பாழியாங்கண் வேண்முதுமாக்கள் நிரம்பப் பொன்னைவைத்துக் காப்புள்ளதாய்ச் செய்திருந்தனர். இவன் சிறந்த கொடையாளி (அகம். 349). இவன் மலையிற் பொற்சுரங்கங்களுள (அகம். 173.).

62. நீரேர்கிழவோன் (266):—

இவன் வரலாற்றை எவ்வி வரலாற்றானறிக.

63. நெடுவேளாவி (1; 66):—

இவன் ஆவியர் குடியிற்றோன்றிய ஒரு கொடையாளி. வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன் இவ்வன் மரபிற் சேர்ந்தவன். இவனுக்கு ஊர் பொதினி (அகம். 61). மலையும் பொதினியாம் (அகம். 1). இவன் மழவரை ஓட்டினோன் (அகம். 1.). இவன் குறுநிலமன்னன் (அகம். 1.).

* அதிகனென்பது எயினன் என்றிருத்தல் பொருத்தமாகுமென்று தோன்றுகிறது. அஞ்சியின் வரலாற்றைப்பார்க்க.

64. பசும்பூட்பாண்டியன் (162; 231; 253; 266; 338):—

இவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனு வானெனத் தெரிதலினாலே, அவன் வரலாற்றில் இவன் விருத்தாந் தத்தைக் கண்டுகொள்க.

65. பசும்பூட்பொறையன் (303):—

இவன் ஔவையாராற் சிறப்பித்துப்

ரசன். இவன் கொல்லிக்கு இறைவன்.

பாடப்பெற்ற ஒரு சேரவ

66. பண்ணன் (54; 177):—

இவன் சிறந்தவீரனும் கொடையாளியுமாவான் (அகம். 177) இவன் ஊர் சிறுகுடியென்பது (அகம். 54). காவிரிக்கு வடபால் இவனுக்கு உரியதாய்ப் பிரசித்திபெற்ற ஒரு மாஞ்சோலையுண்டு

(அகம். 177). இவன் தென்னவன் மறவன் (புறம். 388).

நப்பண்ணனார் என்றொருவர் பரிபாடலில் 1

பாடியவராகக்
9 ஆம் பாடலைப்
உறவுண்டோ

காணப்படுகிறார். இப்பண்ணனுக்கும் அவருக்கும்
இல்லையோ விளங்கவில்லை. ஆயினும் வித்து

வானன சோழன்
இவன் நட்பாளனாய்,

குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுக்கு
அவனாற்பாடப்பெற்றவனாதலால் (புறம். 173),
இவனுஞ் சிறந்த வித்துவானாயிருக்கலாமென்றும்,
பரிபாடல் 19
ஆம் பாடலைப்- பாடியிருக்கலாமென்றும்
ஊகிக்க இடமுண்டு.

67. பண்ணி (13) :—

இவன் தென்னவன் மறவன்; கோட்டூர் என்னும் ஊருக்குத் தலைவன். இக்கோட்டூர் கோடையென்று வழங்கப்பெற்றுள்ளது. "வரைநிலை யின்றி இரவலர்க் கீயும்" வள்ளியோனென இவன் புகழப் பெற்றுள்ளான். இவன் களவேள்வி பல செய்துள்ளான்.

68. பதினொரு வேளிர் (246) :—

வேளிருள் இவ்வகத்தில் "ஈரெழுவேளி" ரென்றும் "தொன்முதிர் வேளி" ரென்றும் பலவகையினர் கூறப்பட்டுள்ளனர். இப்பதினொருவேளிர் சேரபாண்டியரொடு கூடிக்கொண்டு, வெண்ணிப் பறந்தலையில் சோழன் கரிகாலனை எதிர்த்து வலியழிந்தனர். அக்காலத்து அழுந்தூரின்கண் மிகப்பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று. வேளிர்யாவரென்பதனை "வேளி" ரென்ற விடத்துக் கண்டுகொள்க.

69. **பழையன்** (44 ; 186 ; 326) :—

இவன் சிறந்த வீரனேயன்றிக் கொடையாளியுமாவன். சோழன் சேனாபதி. இவனுக்கு ஊர் போஓர் என்பது; பேஎர் என்றும் வழங் குப்பெறும். அது காவிரிபாயும் நன்னாட்டின் கண்ணது (அகம். 326). இவன் கழுமலப் போரிற்பட்டானைப் பெரும்பூட் சென்னி சினஞ்சி றந்து சேரன்படை முதலியான கணையனை யகப்படுத்திக் கழுமலத் தைக்கைப் பற்றிக்கொண்டான் (அகம். 44).

70. **பழையன் மாறன்** (346) :—

இவனுக்கும் கிள்ளிவளவனுக்கும் கூடலிற் பெரும் போர் நிகழ, இவன் தோல்வியுற்றான்.

71. **பாணன்** (113 ; 226 ; 325 ; 386) :—

இவன் வடநாட்டின்கண்ணேயிருந்து அரசு செய்துவந்த ஒரு வீரன் (அகம். 325). இவன் நன்னாடு உணவுப்பொருள் நிறைந்து செழிப்புற்றிருந்தது (அகம். 13). இவன் கட்டியோடு சேர்ந்து உறையூர்த் தித்தன்மீது போர்க்குச்சென்று, பொராது ஓடினான் (அகம்.

226). ஆரியப் பொருநனைல் மற்போரில் தோல்வியுற்ருன் (அகம். 386).

72. பாரி (78 ; 303) :—

இவன் தன் மகளிரைக் கொடாமல் மகண் மறுத்தமை காரண மாக மூவேந்தரும் சினந்து, இவனது பறம்பு மலையைச் சூழ்ந்து கொண்டகாலையில், கபிலர் கிளிகளால் நெற்கதிர்கொணரச்சூழ்ந்த மையாலே உணவுப்பொருள்பெற்றுப் பல யாண்டு பொருது, அம் மூவ்வேந்தரையும் வென்ருேட்டினேன். இவனது பிற வரலாறு புறத்தில் விரிவாய்க் காணப்படும். ஆண்டை நோக்கி யறிக.

73. பிட்டன் (77 ; 143) :—

இவன் சேரன் படைத்தலைவன் ; சிறந்த வீரன் ; பெருங் கொடையாளி (அகம். 77; 143). யெனப்படும். இவனது மலை குதிரைமலை

74. பிண்டன் (152) :—

இவன் நிரம்பிய வலிபடைத்தோன் ; சிறந்த வீரன். இவனை வென்றவன், நன்னன்.

75. புல்லி (61 ; 83 ; 209 ;
295 ; 311 ; 359 ; 393) :—

இவன் சிறந்த வீரனேயன்றிக் கொடையாளியுமாவன். இவன் மலை வேங்கடமலையாகும். இவன் நாட்டில் யானைகள் மிகுதி.

76. புன்றுறை (44) :—

இவன் நன்னன் ஏற்றை
முதலியோரோடு கூடிக்கொண்டு
பெரும்பூட் சென்னியை யெதிர்த்துத் தோல்
வியுற்றோன்.

77. பூழியர் (6) :—

இவர் பூழிநாட்டவர்.
சேரர்க்கு உரியது.
பூழிநாட்டில் யானைமிகுதி. இந்நாடு

78. பேரியன் (100):—

இவன் சிறந்த கொடையாளி. புறந்தை (பொறையாறு) ஊராகும். அது சோழ நாட்டகத்தது.

இவன்

79. பெரும்பூட் சென்னி (44) :—

இவன் சிறந்த சூரன். நன்னன் ஏற்றை முதலியவரைக் கழுமலத்தில் வென்று, கணையனை அகப்படுத்தி, அக்கழுமலத்தையும் கைப்பற்றிக்கொண்டவன். இவனது ஊராகிய குடவாயில் காட்டு வருவாய் மிக்கது.

80. பேகன் (262):—

இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன் (அகம். 158.). இவனது மனைவி கண்ணகி என்று கூறப்படுவாள். மயிலுக்கு இவன் போர்வை கொடுத்தோன் (புறம். 141.). இவன் மலைக்குக் "கன்மா மலை" என்று பெயர்.

81. பொலம்பூட் கிள்ளி (205):—

இவன் சோழவரசன். இவனுக்கு ஊர்

இவன் கோசரைவென்ற புகழுடையான்.

காவிரிப்பூம் பட்டினம்.

82. மத்தி (6 ; 211 ; 226) :—

இவன் சோழன் மறவன்; பரதவர் கோமான் (அகம். 226). இவனுக்கு ஊர் காவிரிக்கரையிலுள்ள கழாஅர் என்பது (அகம். 6; 226). இவன் எழினி என்பான் பல்லைப் பிடுங்கி வெண்மணி வாயிற் கதவில் அழுத்தினேன் (அகம். 211).

83. மருதி (222):—

இவள் ஒரு பெரிய உபகாரி. ஆதிமந்தி தன் காதலனைப் பல
விடங்களிலும் தேடியபிறகு கடலிடத்தும் சென்றுதேட, ஆங்கு
இவள் ஆட்டனத்தியை அவளுக்குக்காட்டி மகிழ்வித்தவள். கொடும்புறமருதி என்று ஒருத்தி சேனாவரையர் உரைக்கண் (தொல். சொல். 174.) காணப்படுகிருள். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

84. மழவர் (1; 35; 91; 119; 127; 129; 187; 249; 269):—

இவர் மழ நாட்டு வீரர். மழநாடு சேரர்க்கு உரியது; அதனை, "மழவர்மெய்ம்மறை" என்று சேரரைப்புகழும் பதிற்றுப்பத்து அடியான் அறியலாம். இம்மழவர் புலத்தைப் புல்லி வணக்கினன் (அகம் 61). இவர் அயல் நாட்டிலிருந்து ஆத்தந்து ஓம்பும் குண
முடையார் (அகம் 35.). "தகர்மருப் பேய்ப்பச்
சுற்றுபு சுரிந்த சுவன் மாய் பித்தைச் செங்கண்
மழவர்" என இவர் தலைமயிர் வருணிக்கப்
பெற்றுள்ளது. இவர் செய்யும் பூந்தொடைவிழவு

மிகச்சிறப்புடை யது (அகம் 187). கோடைமலை இவர்க்குஉரியது (அகம் 249).

85. **மழுவாள் நெடியோன் (220):—**

இவர் திருமாலின் அம்சமாய் ஜமதக்னி மகரிஷிக்குப் புத்திர ராய்ப் பிறந்தவர். கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் இவர் தந்தையைக் கொன்றமையால், இவர் சினஞ்சிறந்து, இருபத்தொரு தலைமுறை மன்னரை மரபோடழித்தனர். தெய்வங்களெல்லாம் பலிபெறு தற்கிடமாகிய செல்லூரிலே இவர் பெரிய வேள்வி செய்தனர். இவ்வேள்வியிலேபோலும் இவர் காசிபனுக்குத் தாம் வென்ற இப் பூமி முழுவதையும் தானஞ்செய்தது.

86. **மாந்தரன் பொறையன் கடுங்கோ (142) :—**

இவன் சிறந்த கொடையாளி. இவன் கொடைச்சிறப்பைப் புலவர்கள் பெரிதும் வியந்து பாடியுள்ளார்கள். இவனை அகத்திற் பாடியவர் பரணர்.

87. மாநிதிக்கிழவன் (66):—

இவன் குபேரன். சங்கநிதி பதுமநிதிகளையுடைமையால் இவன் நிதிக்கிழவன் எனப்பட்டான்.

பா 8

88. மிஞிலி (142 ; 148 ; 181 ; 208 ; 396) :-

இவன் சிறந்தவீரன், நன்னனது படைத் தலைவனாய், அவனுடைய பாரமென்னும் நகருக்கு அதிபனாயிருந்தோன் (நற். 265). இவன் அதிகனொருவனைப் பாழியாங்கண் கொன்றானென்று 142 ஆம் பாட்டால் அறியலாவது. ஈண்டு "அதிகற்கொன்" றென்பதை "எயினற்கொன்" றென்றிருத்தல் வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. (அகம் 181, 208 ஆம் செய்யுள்களை நோக்கியறிக.). பிரதிகள் எல்லாவற்றினும் அதிகனென்றே பாடம் காணப்பட்டமையால், அவ்வாறே பதிப்பிக்கப் பெற்றது. ஆஅய் எயினனை இவன் நன்னன் உதவியால் பாழிக்கண்ணே போரிற் கொன்றான் (அகம் 148 ; 181; 208, 396.).

89. முசிறிமுற்றிய செழியன் (57 ; 149:) :—

முசிறிக் கண்ணே, இவன், பகைவர் களிறுகளைக் கொன்று வீரர்களைப்புண்ணுறச்செய்தவன். இம்முசிறி சுள்ளியம் பேரியாற்றங்கரையிலுள்ளதெனத் தெரிகின்றது (அகம் 149.). அப்போரில் இவன் சேரன் படிமம் ஒன்றை வென்றுகைப் பற்றிக்கொண்டான் (அகம் 149).

90. முசுண்டை (249) :—

இவன் சிறந்த கொடையாளி. ஏற்றுக்குப் 'பொன் கோட்டுச் செறித்துப் பொன்தார் பூட்டி', இமிலில் சந்தன முதலியன அப்பி அலங்கரித்துப் பரிசிலர்க்கு அளிப்பவன். தேர் களிறு முதலியனவும் ஈவோன். இவனுக்கு ஊர் வேம்பி. வேம்பி நாடென ஒன்று திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள தெனச் சாஸனங்களால் அறியப்படுகிறது.

91. முருகன் (1 ; 22 ; 59 ; 98 ; 118 ; 120 ; 149) :—

இவர் சிவபெருமானுக்குத் திருக்குமரராவர். குறிஞ்சி நிலத்திற்குத் தெய்வம். இவர் திருப்பரங்குன்றத்து எழுந்தருளியிருக்கும் சிறப்பு மிகுதியும் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றது. சூரபன்மன் என்ற அசுரனை இவர் தடிந்தவரலாறு புராணப் பிரசித்தமானது. சிறந்த வீரத்துக்கும் வனப்புக்கும் இவர் பல புலவர்களாலும் புகழப்பட்டுள்ளார். வெறியாட்டில் இவர் தோன்றுவதாகப் பண்டை நூல்களால் அறியப்படுகின்றது.

92. மோகூர் (251) :—

இவன் ஒரு குறுநில மன்னன், இவன் பணியாமையினாலே மோரியர் பகைத்து வந்தனர். இதனைக் கூறியவர் மாமூலனார்.

93. மோரியர் (69 ; 251 ; 281) :—

இவர் வட நாட்டின்கண்ணே இருந்த வீரராவர். இவர் போரை விரும்பித் தென்திசைக்கு வந்தனர். இவர்க்குப் பணியாமற் பகைவனாயினவன் மோகூர் என்பான். அம்மோரியர் தாம் வரும்போது தம் தேருருள் செல்ல ஒரு மலையைக் குறைத்தனர்.

94. யவனர் (149) :—

இவர் கிரேக்கர் முதலிய மேல் நாட்டாராவர். இவர் பொன் னேற்றிய மரக்கலங்களுடன் வந்து, முசிறிமுதலிய மேற்றிசைத் துறைகளில் வியாபாரம் செய்து மிளகேற்றிப் போயினர். இமய வரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனால் இவர்

ஒருமுறை தண்டிக்கப்பட் டனர்
எனப் பதிற்றுப்பத்தால் அறியலாவது (பதிற் 10. பதி). 95. **வடவர் (340):—**

இவர் வடநாட்டிலே வசிக்கும் மக்களாவர்.

96. **வடுகர் (107; 213; 253; 281; 295; 375; 381):** இவரது நாடு வேங்கடத்துக்கு அப்பாலாகும் (அகம் 213.).
இவர் மிக்க வீரமுடையவர். இவர் தலைவரிற் கட்டி, எருமை முதலியவர்கள் தமிழ்ப்புலவர்களாற் புகழப்பெற்றுள்ளார்கள் (அகம் 253; குறுந் 11). 'கடுங்குரற் பம்பைக் கதநாய் வடுகர்'; 'கல்லா நீண் மொழிக் கதநாய் வடுகர்; 'கற்றுரிக் குரம்பைக் கதநாய் வடுகர்' என்று புகழப்பெறுவார். இவ்வடுகர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு மோரியர் தென்றிசைமேற் படையெடுத்துவந்தனர் (அகம் 281.). பாழிப் பறந்தலைக்கண் இவர்களை இளம்பெருஞ்சென்னி புறங்கண்டனன்.

97. **வல்லங் கிழவோன் (356):—**

இவன் சோழர் மருகன், வல்லங்கிழான் மாறன் என்றொருவன் தொல்காப்பிய மரபியற் சூத்திர (74) உரை மேற்கோளிற் பேராசிரியராற் கூறப்படுகின்றான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ விளங்கவில்லை. இவ்வல்லம் தஞ்சாவூருக்கு அருகிலுள்ளது.

98. வல்வில் ஓரி (208 ; 209) :—

இவன் ஓரி என்றும் வழங்கப் பெறுவான். இவனுக்குக் கொல்லிமலை யுரியது. இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன் (புறம் 158.). இவனைக் காரிமன்னன் கொன்று இவனது கொல்லிமலையைச் சேரலர்க்கு ஈந்தான். இக்கொல்லிமலையில் கடவுளால் ஆக்கப்பட்ட பாவை யொன்றிருந்தது. இவன் "மழவர் பெருமகன் மாவள் ஓரி" எனப் புகழப்படுவான் (நற் 52). இவனை அகத்திற் பாடினோர் பரணரும் கல்லாடரும்.

99. வாணன் (117 ; 204 ; 269) :—

இவன் ஒரு கொடையாளி. இவன் ஊரான சிறுகுடிக்கு வடபால் ஒரு கான்யாறுண்டு. இச்சிறுகுடி செழியன் நாட்டகத்தது (நற். 340). பொய்யா நெல்வள முடையது (அகம் 204 ; 269.).

100. வெள்ளிவீதி (147) :—

இவள் வரலாற்றைப் பாடினோர் வரிசையிற் கண்டுகொள்க.

101. வேளிர் (135 ; 206 ; 258 ; 331 ; 372) :—

இவர் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல் வழிவந்தவர் என நச்சி ஞர்க்கினியர் கூறுவர் (தொல். பாயி, உரை.). இவர்களைப் பதி னெண்குடி வேளிர் எனவும், பதின்மூன்குவேளிர் எனவும் பதினொரு வேளிர் எனவும் வழங்குவதுண்டு. இவருக்குக் கடற்கரையி லுள்ள வீரைநகர் உரியது (அகம். 206). பாழிக்கண்ணே தொன் முதிர் வேளிர் பலர் பொன்னைச் சேமித்துவைத்துக் காத்திருந்தனர் (அகம் 258; 372). திதியனென்பான் வேளிர் கூட்டத்தார் ஒருவ ரோடு பொருதனன் எனத் தெரிகிறது (அகம் 331). இவர் வரலாற் றினை * "வேளிர் வரலாற்" றிற் பரக்கக் காண்க.

---

* இது, தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸில் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதராக வுள்ள ஸ்ரீ. உ. வே. மு. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளால் ஆராய்ந்து எழுதப்பெற்ற சிறந்த ஒரு நூலாகும்.

ஸ்ரீ:

உரையாசிரியர் வரலாறு

குறிப்புரைகாரர்:—இவ்வகத்தின்முதல் தொண்ணூறுபாட்டிற்குக்குறிப்புரை எழுதினார் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. இவரது உரையிற் காணப்படும் பலசொன்னயங்களால் இவரை வைணவ ராகக் கருதலாகும். இவர் குறிப்புரையின்றேல் இவ்வகத்துச் சில பாடல்களுக்கு உண்மைப்பொருள் காண்டல் தாகும்.

இக்காலத்து அரி

தேவன் :—இவர் பாலவண்ண தேவனான வில்லவதரையனார் எனவும் கூறப்படுவார். வளவன் நாட்டுள்ளதான இடையள நாட்டு மணக்குடியினர். இடையனென்றும் பாடம். இம்மணக்குடி, முதியவூரென்றும், இவர் மரபுதொன்மைசான்றதென்றும் அறியலாவது. பண்டையோர் அகப்பாட்டிற்குக் கூறிய உரை செவ்வியதல்லாதிருத்தலைக்கண்டு, இவர் பாட்டொடுபொருந்த அகவல் நடையாற் கருத்து இயற்றினர் எனப்பாயிரம் கூறுகின்றது.

வேறோர் உரைகாரர்:—இவர் சுருக்கமாகப் பல பாடல்கட்கு உரைகூறி யுள்ளார். இவ்வுரை, கருத்துரையாகவும், திணைவிளக்கமாகவும், பிறவாறுகவும் அமைந்து கிடக்கின்றது. அடியில்வரும் எண்ணுள்ள பாடல்களுக்கு இவர் உரை காணப்டுகின்றது: 37, 39, 81, 85, 88, 89, 101, 122, 123, 136, 139, 141, 156, 167, 176, 178, 194, 195, 201, 210, 216, 217, 225, 226, 233, 236, 138. 246, 255, 256, 269, 270, 276, 286, 287, 292, 302, 306, 313, 317, 318, 323, 325, 331, 336, 342, 346, 348, 351, 361, 366.

ஸ்ரீ:

அகநானூற்று
ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு

[அடியிற்கண்ட நாடுமுதலியன வந்துள்ள பாடல்களின் எண்களை அபிதானக்குறிப்பு, பொருட்குறிப்புகளிற் காண்க]

க. நாடுகள்.

இடையளநாடு	தொண்டை நாடு	மாறோக்க நாடு
குட நாடு	பாணன் நாடு	வடுகர் நாடு
கொங்கு நாடு	புகார் நாடு	வேம்பி நாடு
கோசர் நாடு	பூழி நாடு	வேளிர்நாடு
துளு நாடு	மழவர் நாடு	முதலியன

உ. ஊர்கள்.

அஞ்சில்
அட்டவாயில்
அரங்கம்
அரிமணவாயில்
அலைவாய்
அழுந்தூர்
அழும்பில்
அள்ளூர்
ஆமூர்
ஆர்க்காடு
ஆலங்கானம்
ஆலங்குடி
ஆலம்பேரி
ஆலமுற்றம்
ஆவூர்
இடையாறு
உமட்டூர்
உவர்க்கணூர்
உறையூர்
ஊணூர்
எயில்
எருக்காட்டூர்
எருமையூர்
எருமைவெளி
ஐயூர்
ஒக்கூர்
ஓரோடோகம்
ஒல்லையூர்
கடியலூர்
கடுகு
கருவூர்
கழாஅர்
கழுமலம்
கள்ளூர்
காட்டூர்
காமூர்
காவிரிப்பூம்பட்டினம்
கானப்பேர்
குடந்தை
குழுமூர்
குறுக்கை
குறுங்குடி
கூடல்
கொடுங்காலூர்
கொற்கை
சோட்டூர்
கோடி (தனுஷ்கோடி)
கோடிமங்கலம்
கோடியூர்
கோடை
கோவல்
சாய்க்கானம்
சிராப்பள்ளி
சிறுகுடி
செயலூர்
செல்லி
செல்லூர்
தகடூர்
தங்கால்
தலையாறு
தொண்டி
நல்லாவூர்
நன்பலூர்

நீடூர்
நொச்சிநியமம்
பருவூர்
புவத்திரி
பாக்கம்
பாடலி
பாரம்
பாழி
பிசிர்
பிரம்பு
புகார்
புறந்தை
பெருங்குன்றூர்
பெருந்துறை
பேரூர்
பொதும்பில்
பொருந்தில்
போஒர்
மணக்குடி
மணவாயிலுறத்தூர்
மதுரை
மருங்கூர்
மாங்காடு
மாந்தை
மாமூலக்கம்
முசிறி
முதுபதி
முள்ளியூர்
முள்ளூர்
மோகூர்
மோசியூர்
வஞ்சி
வல்லம்
வாகை
வியலூர்
விளங்கில்
விற்றூறு
வீரை
வெண்ணி
வெண்மணிவாயில்
வெளியம்
வேங்கடம்
வேம்பற்றூர்
வேம்பி
வேளூர்
முதலியன

௩. கூட்டத்தார்

ஆரியர்
கவுரியர்
குடவர்
கோசர்
சேரலர்
சோழர்
நந்தர்
மழவர்
மோரியர்
யவனர்
வடுகர்
வேளிர் முதலியோர்

ச. தெய்வங்கள்

அருந்ததி	சந்திரன்	பொதியில்தெய்வம்
இராமன்	சிவபெருமான்	மழுவாள்நெடியோன்
இல்லுறைகடவுள்	சூரியன்	முருகன்
உமை	செல்லூர்த்தெய்வம்	வேம்பினடிக்கடவுள்,
கண்ணபிரான்	நடுகற்கடவுள்	வேளூர்வாய்த் தெய்
கவிரமலைத்தெய்வம்	நள்ளியடுக்கத்துச்சூர்	வம் முதலியன.
குபேரன்	புகார்த்தெய்வம்	
கொல்லித்தெய்வம்	பாழியணங்கு	

ரு. ஆறுகள்

அயிரியாறு	காவிரியாறு	பெண்ணையாறு
ஆன்பொருநையாறு	சுள்ளியாறு	வையையாறு
கங்கையாறு	தொழுநையாறு	முதலியன.

௬. மலைகள்

அதகன்மலை
ஆவிமலை
ஆன்குன்றுமலை
இமயமலை
ஏழில்மலை
கவிரமலை
கன்மாமலை
குதிரைமலை
குறும்பொறைமலை
கொல்லிமலை
கோடைமலை
சிராப்பள்ளிமலை
சிறுமலை
திருப்பரங்குன்றமலை
நள்ளிமலை
பறம்புமலை
பாழிமலை
பொதியின்மலை
பொதினிமலை
முதுகுன்றமலை
முள்ளூர்மலை
மோரியர்குறைத்த மலை
வேங்கடமலை
வேங்கைசேர்ந்தவெற்பகம்
முதலியன.

௭. காடுகள்

அழும்பிற்காடு
ஆஅய்கானம்
ஆலங்கானம்
உம்பற்பெருங்காடு
உறந்தைப்புறங்காடு
ஓரிக்கானம்
குடவாயின்மிளை
சாய்க்கானம்
முள்ளூர்க்கானம்
வல்லத்துப்புறமிளை முதலியன

அ· புண்ணிய ஸ்தலங்கள்

அரங்கம்
அலேவாய்
அழுந்தூர்
ஆலமுற்றம்
கூடல்
செல்லூர்
தனுஷ்கோடி
பரங்குன்று
பவத்திரி
வேங்கடம்
வேளூர்
முதலியன.

கூ. நீர்த்துறைகள்

ஆன்பொருநைத்துறை
உறையூர்க்காவிரித்துறை
கழார்ப்பெருந்துறை
கானலம்பெருந்துறை
கூடற்பெருந்துறை
கொடுங்கான்முன்றுறை
கொற்கைப்பெருந்துறை
தொண்டிமுன்றுறை
தொழுநைமுன்றுறை
புகார்முன்றுறை
புறந்தைமுன்றுறை
மாந்தைமுன்றுறை
முசிறிமுன்றுறை
வாகைப்பெருந்துறை
வீரைமுன்றுறை
தனுஷ்கோடித்துறை
முதலியன.

க0· விழவுகள்

உள்ளிவிழவு
உறந்தைவிழவு
கழார்ப்புதுப்புனல்விழவு
கார்த்திகைவிழவு
கூடல்விழவு
பங்குனிவிழவு
பரங்குன்றவிழவு
பூந்தொடைவிழவு
யாழ்விழவு
வேல்விழவுமுதலியன,

கக. ஆவணங்கள்

கூடல் நாளங்காடி
| செல்லூர்க்கோசர் நியமம் மருங்கூர்ப்பட்டின
ஆவணம் | முதலியன.

உறந்தையவை

அண்டர் (இடையர்)
அத்தக்கள்வர்
அந்தணா
உமணர்

உழவர்
குயவர்
கொல்லர்

கஉ. அவைகள்

| கள்ளூர் அவை முதலியன.

கங. சாதியார்

| தட்டார்
| பரதவர்
| பழையர்
| பாணர்
| யானைப்பாகர்
| வேளாப்பார்ப்பார்

கச. தொழில்கள்

அரத்தால் வளைபோழ்தல்
அவலிடித்தல்
உப்புவித்துதல், விற்றல்
ஊன்புழுக்கயர்தல்
ஒற்றுச் செல்லுதல்
கவண்கல்லாலியானையை எறிதல்
கொழுப்பாவெறிதல்
சாத்தெறிதல்
சேக்கொள்ளத்தண்ணுமை
கொட்டல்
தினைகாவல்செய்தல், அழுத்தல்
நிரைகவர்தல், மீட்டல்
நெல்லரியுநர் தண்ணுமை கொட்டல்
மீன் உணக்கல்
மீன் விற்றல்
முத்துக் குளித்தல்
முதைப்புனஞ் சுடுதல்
யானைக்கன்றைப் பிடித்தல்
வலம்புரி மூழ்குதல்
முதலியன.

கரு. பிராணிகள்

அசுணம்	ஏறு	கோண்மா	முயல்
அத்திரி	ஒட்டகம்	சிங்கம்	முள்ளம்பன்றி
அரா	ஓந்தி	செந்நாய் [துரூஉ]	யாடு
ஆளி	கரடி	செம்மறித்	யானை
எருது	கலைமான்	பசு	வருடை
எருமை	கழுதை	பன்றி	வெளில் அணில்
எலி	குதிரை	புலி	முதலியன.
	குரங்கு	முசுக்கலை	

கூசா.

ஆமூர்ப் பறந்தலை
கழுமலப் பறந்தலை
குறுக்கைப் பறந்தலை
கூடற் பறந்தலை

தலையாலங்கானப் பறந்தலை
பருவூர்ப் பறந்தலை
பாழிப் பறந்தலை

பறந்தலைகள்

பெருந்துறைப் பறந்தலை
மணவாயிலுறத்தூர்ப் பறந்தலை
முசிறிப் பறந்தலை
வல்லப் பறந்தலை
வாகைப் பறந்தலை
வெண்ணிப் பறந்தலை
முதலியன.

கள. சில அரிய வழக்குகள் கழங்குக்குறி பார்த்தல்

குடவோலை யெடுத்துப் பிரமாணஞ் செய்தல்

நுளைச்சியர் சுறவுக்கோடு நட்டு கொடுத்தல்

வருணனுக்குப் பரவுக்கடன்

பார்ப்பார் தூதுசெல்லுதல்

மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நாளெண்ணுதல், பல்லிச் சகுனங்கேட்டல், பிறைதொழுதல், வேங்கை மலர் கொய்யப் புலி புலியென்று கூவல்

சிறுமியர் அலவனாட்டுதல், கிளிகடிதல், வண்டலயர்தல், சிற்றிலிழைத்துச் சிறுசோறடுதல், ஓரையாடுதல்

மன்னர் கடுக்காரரை யழைத்துப்

படைகாண்டல் வீரர்போர்க்குப் போகுமுன் பார்த்தல்

நடுகல்லைப் பூசித்தல், நன்னிமித்தம்

வேளாப்பார்ப்பான் சங்கறுத்தல்

கொங்கர் மணியரை யார்த்து மறுகின் ஆடுதல்

மணமகளைப் புதல்வர்ப்பெற்றமகளிர் நால்வர் குளிப்பாட்டல்

இடையர் இடபத்தின் கழுத்தில் மூங்கிற்குழாயில் உணவடைத்துக் கட்டி நிரைமேய்த்துச் செல்லல்.

இறந்த வீரனுக்குரிய நடுகலிடத்து அவன்பிடித்த கருவிகளை ஊன்றியும் சார்த்தியும் வைத்தல்

வேல்முதலிய

உமணர் கழுதைமேல் உப்புப்பொதியேற்றிச் செல்லல்.

ஸ்ரீ :

பாடிய ஆன்றோர் ச

ாதி முதலியன

க. அந்தணர்

ஆமூர்க் கௌதமன் சாதேவனார்
கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்
கபிலர்
கோடிமங்கலம் வாதுளிநற் சேந்தனார்
செல்லூர்க் கோசிகன்கண்ணனார்
நக்கீரனார்
மதுரை ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்
மதுரை இளங்கௌசிகனார்
மதுரைக் கணக்காயனார்
மதுரைக் கௌணியன் தத்தனார்
மாமூலனார்

உ. அரசர்

அண்டர்மகன் குறுவழுதியார்
அதியன் விண்ணத்தனார்
ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன்
கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய சேரமான்
சேரமான் இளங்குட்டுவன்
பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி
பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி
பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ
மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ
முடங்கிக்கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன்
வீரைவெளியன் தித்தனார்.

ரு. இடையர்

இடைக் காடனார்
இடையன் சேந்தன் கொற்றனார்
இடையன் நெடுங்கீரனார்
இருங்கோன் ஒல்லை ஆயன் செங்கண்ணனார்

ச. எயினர்

எயினந்தைமகன் இளங்கீரனார்
விற்றூற்று மூதெயினனார்

ரு. கூத்தர்

உறையூர் முதுகூத்தனார்
மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேந்தன்கூத்தனார்
மதுரைக் கூத்தனார்
மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன்மள்ளனார்
மதுரைத்தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்றேவனார்

சா. தட்டார்

மதுரைப் பொன்செய்கொல்லன் வெண்ணாகனார்
தங்காற் பொற்கொல்லனார்

எ. மந்திரத்தலைவர்

அ. வண்ணக்கர்

ஏனாதிநெடுங்கண்ணனார்

வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்

௯. வணிகர்

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக் | மதுரைக்

கூலவாணிகன் சீத்

கண்ணனார் | தலைச் சாத்தனார்

மதுரை அறுவைவாணிகன் இள | மதுரைப்பண்டவாணிகன் இளந்

வேட்டனார் | தேவனார்

௧௦. வேளாளர்

ஆர்க்காடுகிழார்மகனார் வெள்ளைக் கண்ணத்தனார்
ஆவூர்கிழார் மகனார் கண்ணத்தனார்
ஆவூர் மூலங்கிழார்
ஐயூர் முடவனார் ... ஷயார்மகனார் பெருந்தலைச் சாத்தனார்
உமட்டூர்கிழார்மகனார் பரங்கொற்றனார்
காட்டூர்கிழார்மகனார் கண்ணனார்
கோடியூர் கிழார்மகனார் நெய்தற்றத்தனார்
செல்லூர் கிழார்மகனார் பெரும்பூதங் கொற்றனார்
நல்லாவூர்கிழார்
நெய்தற்சாய்த்துய்த்த ஆவூர்கிழார்
நொச்சிநியமங்கிழார்
பெருங்குன்றூர் கிழார்
பொதும்பில்கிழார் வெண்கண்ணனார்
மதுரைக் காஞ்சிப்புலவர்
மதுரை மருதங் கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார்
மருங்கூர்கிழார் பெருங்கண்ணனார்
மாற்றூர்கிழார்மகனார் கொற்றங் கொற்றனார்
வடமோதங்கிழார்

கக. அருந்தொடரால் பெயர்பெற்றோர்

அந்தியிளங்கீரனார்
இம்மென்கீரனார்

ஊட்டியார்
நோய்பாடியார்

வண்ணப்புறக்கந்தரத்தனார்

12. பெண்பாற்புலவர்

அஞ்சில் ஆந்தைமகள் நாகையார்
அள்ளூர் நன்முல்லையார்
ஒக்கூர் மாசாத்தியார்
ஔவையார்
கழார்க்கீரனெயிற்றியார்
குமிழிஞாழார் நப்பசலையார்
நக்கண்ணையார்
போந்தைப்பசலையார்
மதுரை நல்வெள்ளியார்
முள்ளியூர்ப்பூதியார்
வெள்ளிவீதியார்
வெறிபாடியகாமக்கண்ணியார்

ஸ்ரீ:

ஐந்திணைக்குமுரியபாடல்கள்

[எண், பாட்டெண்]

முல்லை

4, 14, 24, 34, 44, 54 64, 74, 84, 94,
104, 114, 124,
134, 144, 154, 164, 174, 184, 194, 204,
214, 224, 234, 244, 254, 264, 274, 284,
294, 304, 314, 324, 334, 344, 354, 364, 374,
384, 394.

குறிஞ்சி

2. 8, 12, 18, 22, 28, 32, 38, 42,
48, 52, 58, 62, 68, 72, 78, 82, 88, 92, 98,
102, 108, 112, 118; 122, 128, 132, 138, 142,
148, 152, 158, 162, 168, 172 178, 182,
188, 192, 198, 202, 208, 212, 218, 222, 228,
232, 238, 242, 248, 252, 258, 262, 268, 272,
278, 282, 288, 292, 298, 302,

308, 312, 318, 322, 328, 332, 338, 342, 348, 352, 358,362, 368, 372, 378, 382, 388, 392, 398.

மருதம்

6, 16, 26, 36, 46, 56, 66, 76, 86, 96, 106, 116, 126, 136, 146, 156, 166, 176, 186, 196, 206, 216, 226, 236, 246, 256, 266, 276, 286, 296, 306, 316, 326, 336, 346, 356, 266, 376, 386, 396.

நெய்தல்

10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 110, 120, 130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 210, 220, 230,
240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310,
360, 370, 380, 390, 400.
320, 330 340, 350,

பாலை

1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21,
23, 25, 27,
29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47,
49, 51, 53, 55, 57,
59, 61, 63, 65, 67, 69, 71, 73, 75, 77, 79,
81, 83, 85, 87,
89, 91, 93, 95, 97, 99, 101, 103, 105, 107,
109, 111, 113, 115, 117, 119, 121, 123,
125, 127, 129, 131, 133, 135, 137, 139, 141,
143, 145, 147, 149, 151, 153, 155, 157, 159,
161, 163, 165, 167, 169, 171,
173, 175, 177, 179, 181, 183, 185, 187, 189,
191, 193, 195, 197, 199, 201, 203, 205, 207,
209,
211, 213, 215, 217, 219, 221, 223,
225, 227, 229, 231, 233, 235, 237, 239, 241,

243, 245, 247, 249, 251, 253, 525, 257, 259, 261, 263, 265, 267,

269, 271, 273, 275, 277, 279, 281,

283, 285, 287, 289, 291, 293,

295, 297, 299, 301, 303, 305,

307, 309, 311, 313,

315, 317, 319, 321, 323, 325, 327, 329,

331, 333, 335, 337, 339, 341, 343, 345, 347, 349, 351, 353, 355, 357, 359, 361, 363, 365, 367, 369, 371, 373, 375, 377, 379, 381, 383, 385, 387, 389, 391, 393, 395, 397, 399.

மேற்கூறிய எண்களுள், ஒற்றைப்பட்ட

பாடல்கள் எல்லாம்

பாலையாகவும், பத்துத் தொடர்ந்தன வெல்லாம் நெய்தலாகவும், நாலுதொடர்ந்தன வெல்லாம். முல்லை யாகவும், இரண்டும் எட்டுந் தொடர்ந்தன வெல்லாம் குறிஞ்சியாகவும், ஆறுதொடர்ந்தன வெல்லாம் மருதமாகவும், இம்முறையே நெடுந்தொகைப் பாடல்கள் கோக்கப்பட் டிருத்தல் காண்க.

ஸ்ரீ:

இலக்கணக்குறிப்பு

[எண், பாட்டெண்]

வினையெச்சத்திரிபு :—சாய்பு,

1 ; பரீஇ, 21 ; தாஅய், 53 ;

உரூஅ, 39.

வினைமுற்று எச்சமாதல் :— மோயினள் 5 ;

இழிந்தனன் 66.

ஸ்ரீ:

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பு விளக்கம்

அகப். விள. உரை - அகப்பொருள் விளக்க உரை; உரைகாரர்
அகம் - அகநானூறு
அரங்கு - அரங்கேறுகாதை
இரா - இராச பாரம்பரியம்
இறுதிக்கட் - இறுதிக்கட்டுரை
இறை. களவு - இறையனார் களவியல்
இடை - இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த படலம்
எ - து - என்பது; என்றது
எழுத்து - எழுத்ததிகாரம்
ஐங்கு - ஐங்குறுநூறு
கட - கடவுள்வாழ்த்து
கலி - கலித்தொகை
கலிங் - கலிங்கத்துப்பரணி
சொல் - சொல்லதிகாரம்
திருவிளை - திருவிளையாடற் புராணம்
தேவா - தேவாரம்
தொகு - தொகுதி
தொல் - தொல்காப்பியம்
நச் - நச்சினார்க்கினியர்; நச்சினார்க்கினியம்
நள - நளவெண்பா
நற் - நற்றிணை
பக் - பக்கம்
பகு - பகுதி
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல்
பழ - பழமொழி
பி - ம் - பிரதிபேதம்
புறத் - புறத்திணையியல்
புறம் - புறநானூறு
பேரா - பேராசிரியர்; பேராசிரியம்

குறுந் - குறுந்தொகை	பொருள் — பொருளதிகாரம்
சம் - சம்பந்தமூர்த்திநாயனர்	மரபு - மரபியல்
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்	மலை - மலைபடுகடாம்
சிறுபாண்—சிறுபாணாற்றுப்படை	முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
சிந் - சீவகசிந்தாமணி	யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி
சூ - சூத்திரம்	வஞ்சின - வஞ்சினமாலை
செந் - செந்தமிழ் [ரையம்	வள். மா - திருவள்ளுவமாலை
சேன - சேனவரையர்; சேனவ	வேளிர்வ - வேளிர்வரலாறு

ஸ்ரீ:

நெடுந்தொகை

ஆகிய

அகநானூறு

மூலமும் - உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்த்
தாரன் மாலையன் மலைந்த கண்ணியன்
மார்பி னஃதே மையி னுண்ஞா
ணுதல திமையா நாட்ட மிகலட்டுக்
கையது கணிச்சியொடு மழுவே மூவாய்
வேலு முண்டத் தோலா தோற்கே
யூர்ந்த தேறே சேர்ந்தோ ளுமையே

செவ்வா னன்ன மேனி யவ்வா
னிலங்குபிறை யன்ன விலங்குவால் வையெயிற்
றெரியகைந் தன்ன வவிர்ந்துவிளங்கு புரிசடை
முதிராத் திங்களொடு சுடருஞ் சென்னி
மூவா வமரரு முனிவரும் பிறரும்

யாவரு மறியாத் தொன்முறை மரபின்
வரிகிளர் வயமா னுரிவை தைஇய உடுத்த
யாழ்கெழு மணிமிடற் றந்தணன்
றாவி றாணிழற் றவிர்ந்தன்றா லுலகே.

என்பது: கடவுள் வாழ்த்து.

— பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

வரி

2. தாரன், மாலையன், மலைந்த கண்ணியன் - என்றது, தார் ஓர் விசேடமாக இடுவது; மாலை அழகுக்கு இடுவது; கண்ணி போர்ப்பூ.

இனித் தார் சேர்ப்பதாகவும், மாலை கட்டுவதாகவும், கண்ணி தனித்துத் தொடுப்பதாகவும் இவ் வேறுபாடு களென உரைப்பாரும் உளர்.

இம் மூன்று பெயரையும் முறைநிறீஇ 3. அவன் மார்பினது குற்றமற்ற நுண்ணிய நூலென்க.

5. கணிச்சி - குந்தாலி; 5. மூவாய் வேல் - சூலம்; 5. கையது என்னும் ஒருமை மழுவிற்குக் கொடுக்க. 6. வேலும் என்னும் உம்மை எச்ச உம்மை.

10-11. எரியகைந்தன்ன - எரி கப்புவிட்டாற்போன்ற; அவிர்ந்து விளங்குதல் - விட்டு விளங்குதல். சடை 11. திங்களொடு சுடருஞ் சென்னி என்க. 8. மேனியையும், 11. சென்னியையும் 15. மணிமிடற்றினையும் உடைய அந்தணன் எனக் கூட்டுக.

13. யாவரும் - முன் சொன்ன யாவரும்; மாபு - தன்மை.

15. யாழ்கெழு மணிமிடறு - சாமவேதம் பாடின மணி போலும் நிறத்தையுடைய மிடறு; அந்தணன் - இவை யெல்லாம் உடையானேர் அந்தணன். என, இவ் வுருவைத் தியானம் பண்ணுக என்றவாறு.

16. தவிர்ந்தன்று - தங்கிற்று; ஆதலால், இவ்வுலகிற்கு இடையூறு இல்லையென்றவாறு.

ஸ்ரீ:

முதலாவது

களிற்றியானைநிரை

---

1. பாலை

வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி யொண்கழ
லுருவக் குதிரை மழவ ரோட்டிய
முருக னற்போர் நெடுவே ளாவி
யறுகோட்டி யானைப் பொதினி யாங்கட்
சிறுகா ரோடன் பயினொடு சேர்த்திய
கற்போற் பிரியல மென்ற சொற்றா
மறந்தனர் கொல்லோ தோழி சிறந்த
வேய்மருள் பணைத்தோ ணெகிழச்
சேய்நாட்
பொலங்கல் வெறுக்கை தருமார் நிலம்பக
வழல்போல் வெங்கதிர் பைதறத்

தெறுதலி

னிழறேய்ந் துலறிய மரத்த வறைகாய்

பறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலர்தலி
னுகுநெற் பொரியும் வெம்மைய யாவரும்
வழங்குந ரின்மையின் வெளவுநர் மடியச்
சுரம்புல் லென்ற வாற்ற வலங்குசினை

நாரின் முருங்கை நவிரல் வான்பூச்
சூரலங் கடுவளி யெடுப்ப வாருற்
றுடைதிரைப் பிதிர்விற் பொங்கிமுன்
கடல்போற் றோன்றல காடிறந் தோரே.

என்பது : பிரிவிடை யாற்றாளாய தலைமகள் சொல்லியது.
தோழிக்குச்

—

வரி

மாமூலனார்.. 1. தகைந்த - சிதறின, மலர்ந்த.

2. உரு - உருவ என ஈறு திரிந்தது.

உட்கத்தக்க குதிரை
என்றலுமாம.

2. மழவரை ஓட்டிய; 3. ஆவிநெடுவேள் - குறுநில மன்னன்.

4. அறு கோடு - அறுத்துத்
வென்ற என்றுமாம்;

திருத்தின கோடு; சிங்கத்தை

பொதினி - ஆவி மலை.

5. காரோடன் - பணையான்; பயின் - அரக்கு.

6.

கல் - சாணை; அரக்குங் கல்லுங் கூட்டிச் செய்த கல்லை வேறு பிரிக்க ஒண்ணாதென்று 'கற்போற் பிரியலம்' என்றார். 4. பொதினியிடத்துச் 6. சொல்லிய சொல் என்க.

9. வெறுக்கை - செல்வம்; தருமார் - தரவேண்டி இறந்தோர் - எனக் கூட்டுக.

19. காடு

11.

தேய்ந்து - தேய; உலறிய - நேரான; காய்பு - காய.

14. வௌவுநர் - ஆறலைப்பார்.

16. நவிரல் - சூதல்.

17. சூரல் - சுழித்தடித்தல்; சூறற்கடுவளி அம் - சாரியை; ஆர் - ஆர்ப்பு.

- சூறாவளிக்காற்று;

18-19. முன் கடல் - கடல் முன்; காடிறந்தோர் 7. கொல்லோ எனக் கூட்டுக.

மறந்தனர்

11. மரத்த 13. வெம்மைய 15. ஆற்ற என்றவை காடு என்பதனோடு கொள்ளும்.

2. குறிஞ்சி

கோழிலை வாழைக் கோண்மிகு
பெருங்குலை
யூழுறு தீங்கனி யுண்ணுநர்த் தடுத்த
சாரற் பலவின் சுளையொ டூழ்படு
பாறை நெடுஞ்சுனை விளைந்த தேற
லறியா துண்ட கடுவ னயலது

கறிவளர் சாந்த மேறல் செல்லாது
நறுவீ யடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்குங்
குறியா வின்ப மெளிதி னின்மலைப்
பல்வேறு விலங்கு மெய்து நாட
குறித்த வின்ப நினக்கெவ னரிய
வெறுத்த வேஎர் வேய்புரை பணைத்தோ
ணிறுப்ப நில்லா நெஞ்சமொடு
நின்மாட்
டிவளு மினைய ளாயிற் றந்தை
யருங்கடிக் காவலர் சோர்பத னொற்றிக்
கங்குல் வருதலு முரியை பைம்புதல்
வேங்கையு மொள்ளிணர் விரிந்தன

நெடுவெண் டிங்களு மூர்கொண் டன்றே

என்பது : பகற்குறிக்கட் செறிப்பறிவுறீஇத் தோழி வரைவு
கடாயது.

— கபிலர்.

வரி

1. கோழிலை - கொழுவிய இலை; கோள் - காய்; குலையிடத்
துக் 2. கனி என்க.

3. ஊழ்படு - முறைமைப்பட்ட.

5. அறியாதுண்டல் - இதனை யறியாது நீர் வேட்கையால்
நீரென்று உண்டல்.

6. சாந்தம் ஏறுதென்றது, மரமாயிற் சாந்தமே உள்ள
தென்று.

7. வீஅடுக்கம் - பூப்படுக்கை.

8. குறியா இன்பம் என்றது, முயற்சியும் உளப்பாடும் இன்றி
வந்த இன்பமெனக் கடுவனுக்குந்
தலைவனுக்கும் ஏற்
பக்கொள்க.

10. எவன் அரிய - என் அரிய.

11. வெறுத்த - மிக்க,
பெருந்தோள்.

செறிந்த; ஏரையுடைய வேயை ஒத்த
பணைத்தோள் 13. இவள் எனக்
கூட்டுக.

12-13. நிறுப்ப நில்லா நெஞ்சம் - நின்ற நிலையினின்றும் அழியாமல் நிறுத்தவும், அவ்வளவில் நில்லாத நெஞ்சம். நெஞ்சமொடு நின்மாட்டு 13. இனையளாயினள் இவளும்.

13-14. தந்தையுடைய காவலர்: சோர்பதன் - இகழ்பதம்.

15. கங்குல் வருதலுமுரியை என்றது, இவள் நின்னையின்றி
யமையாளாய், நின்னைக் காண்டல்

வேண்டி, நின்
வரவிற் குடன்பட்டிருத்தலான்,
வருதற்குரியை நீ என்
றவாறு. பகற்குறியேயன்றிக் கங்குல்
வருதலுமுரியை.
16. வேங்கையும் விரிந்தன என்றது, தினைப்புனம்
அறுத்து
இற்செறிப்புண்டாள் என்றவாறு. எனவே,
பகற்குறி
யும் மறுத்துக், 14. காவலர் சோர்பதனொற்றி
எனவே
இரவுக்குறி யருமை கூறி, அதுவும் மறுத்துத்,
தோழி
வரைவுகடாயினவாறு.
17. நெடுவெண்டிங்கள் என்றூர் ஆதித்தனுக்கு
மேலாகலான்.
ஊர்கொண்டது என்றது, நிரம்பிற்று
என்றவாறு.
வளர்தல்கொண்டது என்றுமாம்.
வளர்பிறையின்றிக்
கல்யாணநாட் கொள்ளாராகலின், அதுவும்
ஆயிற்
றென்றூள்.
கடுவனுனது தேனே யறியாது

தொழிலாகிய மரமேறலு மாட்டாது,

நுகர்ந்து, பின்பு தனது
வேரோரிடத்துச் செல்
லவு மாட்டாது, தனக்கு அயலாகிய சந்தனத்தின் நிழலிற் பூமேலே உறங்குகின்றாற்போல நீயும் இக்கள வொழுக்கமாகிய இன்பம் நுகர்ந்து, நினது தொழிலாகிய அறநெறியையுந் தப்பி, இக்களவினைநீங்கி வரையவு மாட்டாது, இக்களவொழுக்க மாகிய இன்பத்திலே மயங்கா நின்றாய் என்றவாறு.

3. *பாலை

இருங்கழி முதலை மேஎந்தோ லன்ன
கருங்கா லோமைக் காண்பின் பெருஞ்சினைக்
கடியுடை நனந்தலை யீன்றிளைப் பட்ட
கொடுவாய்ப் பேடைக் கல்கிரை தரீஇய
மான்றுவேட் டெழுந்த செஞ்செவி யெருவை
வான்றோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅற்
றுளங்குநடை மரையா வலம்படத் தொலைச்சி
யொண்செங் குருதி யுவறியுண் டருந்துபு
புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை
கொள்ளை மாந்தரி னானாது கவரும்
புல்லிலை மராஅத்த வகன்சே ணத்தங்
கலந்தர லுள்ளமொடு கழியக் காட்டிப்
பின்னின்று துறக்கு நெஞ்ச நின்வாய்
வாய்போற் பொய்ம்மொழியெம் மெவ்வமென் களைமா
கவிரித ழன்ன காண்பின் செவ்வா
யந்தீங் கிளவி யாயிழை மடந்தை

கொடுங்குழைக் கமர்த்த நோக்க
நெடுஞ்சே ணரிடை விலங்கு ஞான்றே.

என்பது : முன்னொருகாலத்து நெஞ்சினாற் பொருள்வலிக்கப்
பட்டுப் பிரிந்தான் தலைமகன், பிரிந்து இடைச்சுரத்தினின்று
அவள் நலநயந்து மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறிப்போய்ப்
பொருண்முடித்துவந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள்வலிக்கப்
பட்ட நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

— எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

வரி

1. மேஎந்தோல் - மேவின தோல்.

3. கடி - காவல், உயரத்தால் ஏற ஒண்ணாமைபற்றி. இளைப்
பட்ட - காவற்பட்ட; வலைப்பட்ட என்றுமாம்,

4. அல்கு இரை - மிக்க இரை.

5. மான்று வேட்டு எழுந்த - மயங்கி இரை வேட்டு எழுந்த;
எருவை - பருந்தின் ஒரு சாதி.

6. விறல் வரை - தன் பெருமையால் பிறமலையை வெற்றியையுடைய மலை.

வென்ற

7. வலம்பட - வலத்தே வீழ; வெற்றிபட என்றுமாம். தொலைச்சி - கொன்று.

8. உவறி உண்டு - ஊற்றி உண்டு; அருந்துபு - ஆர்ந்து.

9. கலவு - மூட்டுவாய்; அதுகழிந்தகமுடை; முடை ஆகு
பெயரால் தசை, முடைநாற்ற முடைத்தாகலான்.

9. முடை 5. எருவை 10. கவரும் எனக் கூட்டுக. 10. கவ
ரும் 11. அத்தம் எண்க.

12. கலந்தரல் உள்ளமொடு கழியக் காட்டி என்றது — ஆபர
ணம் தரவேண்டும் என்னும் உள்ளத்தாலே போவதாக என்னை அறிவித்து.

கழிந்து

13. துரக்கும் - முடுகும்; நெஞ்சம் - விளி; 13-14. நின் வாயின் மெய்போன்ற பொய்ம்மொழி தத்தை எப்படிப் போக்கவற்று.

எமது வருத்

17. குழைக்கு அமர்த்த - குழையொடு மாறுபட்ட; 17. நோக்கம் வந்து 18. நெடுஞ்சேண் ஆரிடையிலே தடுக்கும் அன்று 13. நின் 14. பொய்ம்மொழி எப்படியாற் களைய வற்றோ எனக் கூட்டுக.

4. முல்லை

முல்லை வைந்நுனை தோன்ற வில்லமொடு
பைங்காற் கொன்றை மென்பிணி யவிழ
விரும்புதிரித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பரலவ லடைய விரலை தெறிப்ப
மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புபுறக் கொடுப்பக்
கருவி வானங் கதழுறை சிதறிக்
கார்செய் தன்றே கவின்பெறு கானங்
குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி

நரம்பார்ப் பன்ன வாங்குவள் பரியப்

பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி
மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேர
னுவக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கிசை விழவி னுறந்தைக் குணாது
நெடும்பெருங் குன்றத் தமன்ற காந்தட்
போதவி ழலரி னாறு
மாய்தொடி யரிவைநின் மாணலம்
படர்ந்தே. என்பது: தோழி தலைமகளைப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

— குறுங்குடி மருதனார்.

வரி

1. முல்லை வைந்நுனை என்றது - நுனையையுடைய மொட்டை. இல்லம் - தேற்றாமரத்திற் பூ; முதல்கூறச்சினை.

2. பிணி-மொட்டு. 3. இரும்பு திரித்தன்ன-இரும்பை முறுக்கினா லொத்த மருப்பு; 3. மருப்பின் 4. இரலை என்க.

4.
அவலடைய - பள்ளங்களெல்லாம்; தெறித்தல் - துள்ளு
தல். 5. புலம்பு - நீர்பெறாத வருத்தம்; புறக்
கொடுத்
தல் - புறத்தே போதல். 6. வானம் -
மேகம்.
7. கானம் கானத்தை; கார் - பருவம்; பதம்.
8.

குரங்குளைப் பொலிந்த-வளைந்த தலையாட்டத்தாற் பொலி
ந்த; புரவியினது 9. வள்பரியத் 13. தோன்று நாடன்
என்க. 9. நரம்பு * ஆர்த்தன்ன 11. பறவை என்க.

11. பறவை - வண்டு; பேதுறல் - மயக்கமுறுதல்;
அஞ்சு
தல் - அருளான் அஞ்சுதல். 12. தேரன் -
தேரனாய்.
13. குறும் பொறை - சிறு மலை.
14. உறந்தைக்குணது குன்றமென்றது,
பக்கத்ததாகிய சிராப்பள்ளி மலை.

உறையூர்க்குக் கீழ்ப்
17. அரிவை-விளி;

17. மின்னலமினைந்து 13. தோன்றுநாடன்
எனக்கூட்டுக.

பி - ம். 1. வைந்நுதி 5. புறங்கொடுப்ப; 12. யாத்த,

தேரவன். 13. உதுக்காண்.

* 'ஆர்ப்பன்ன' என்பது நச்சினார்க்கினியர் கொண்ட பாடம். தொல். பொருள். செய்யு. - 104. ம் சூத்திர உரை.

5. பாலை

அளிநிலை பொறாஅ தமரிய முகத்தள்
விளிநிலை கொள்ளா டமியள்
மென்மெல
நலமிகு சேவடி நிலம்வடுக் கொளாஅக்
குறுக வந்துதன் கூரெயிறு தோன்ற
வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவலள்
கண்ணிய துணரா வளவை
யொண்ணுதல்
வினைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன்
முளிந்த வோமை முதையலங் காட்டுப்
பளிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி
மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேய்ப்ப
வுதிர்வன படூஉங் கதிர்தெறு கவாஅன்
மாய்த்த போல மழுகுநுனை தோற்றிப்
பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல்
விரனுதி சிதைக்கு நிரைநிலை யதர
பரன்முரம் பாகிய பயமில் கான
மிறப்ப வெண்ணுதி ராயி னறத்தா
றன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி

யன்ன வாக வென்னுநள் போல
முன்னங் காட்டி முகத்தி னுரையா
வோவச் செய்தியி னொன்றுநினைந் தொற்றிப்
பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொ
டாகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத்
தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையன்
மோயின ளுயிர்த்த காலை மாமலர்
மணியுரு விழந்த வணியழி தோற்றங்
கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே யொண்டொடி
யுழைய மாகவு மினைவோள்
பிழையலண் மாதோ பிரிதுநா மெனினே.

என்பது: பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

— பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ.

வரி

1. பொருது அமரிய - பொருமையாலே மேவின.

2. விளிநிலை - அழைக்கும் நிலை; கொள்ளாள் என்றது போக்கிற்கு உடன்படாது ஆற்றுளாய் நின்ற நிலையைப்பற்றி; தமியள் - நாண்முதலான குணங்களொழியத் தானேயாதல்.

3. அவ்வடியாலே நிலம் வடுக்கொள்ள என்க. இயல்பாக மெத்தென நடக்கும் அடி, இப்பொழுது நிலம் வடுக்கொள்ள நடந்தவசத்தால் நிலத்தைக் காலாற் கீறி வடுப்படுத்தி என்றுமாம்.

5. வறிது - சிறிது. அகம் - இடம். 6. கண்ணியது உணரா

அளவை - நாம் கருதியது தான் அறிவதற்கு

7. வினை - ஆள்வினை.

முன்பே.

7. அதனை நாம் தலைப்படுதல் செய்யாதகல, 3. நிலத்தைக்

காலால் கீறி வடுப்படுத்தி என்றுமாம்;

கருத்துடனே.

8. முதையற்காடு; அம் - சாரியை; 10. மோடு - உய

ரம்; ஈட்டுதல் - குவித்தல். 11. உதிர்வன -

படுதல் - உண்டாதல். 12. மாய்த்தல் -

உதிர்ந்து;
நீட்டுதல்.
மழுகுதல் - தேய்தல்; தோற்றி -
தோற்றுவித்து.
13. பாத்தி அன்ன - பதித்து வைத்தா
லொத்த;
குடுமி - தலை; 14. நிரை நிலை அதர -
கல்லொழுங்கு
பட்ட நிலைமையையுடைய வழிகள்.
15. முரம்பு - வன்னிலம்.
17. தொன்றுபடு கிளவி - இயற்கைப் புணர்ச்சிக்
காலத்துச்
சொன்ன வார்த்தை. 18. அன்னவாக -
அங்ஙனம்
சொல்லிக் கழிக. 19. முன்னம் - குறிப்பு. 20.
ஒன்று
நினைந்து ஒற்றி - போக்கு உடம்படாமையை
நினைந்து
துணிந்து;
21. பாவை - கண்ணிற்பாவை; பனிநீர் - நடுக்கத்தைச்
செய்
கிற நீர்; நீர் நோக்கம்-நீரையுடைய பார்வை, 22.
ஒடுக்
கிய - அணைத்த. 23. பிணையல் - செங்கழுநீர்
மாலை.
25. மணி - பவளம்; தோற்றம் - காட்சி. 26.

கண்டே

என்னும் ஏகாரம் ஈற்றசை;

26. ஒண்டொடி யென்பது தொடங்கி ஆற்றலாற் கூறினேன்.

14. அதர 15. கானம் என்க.

6. மருதம்

அரிபெய் சிலம்பி னாம்பலந் தொடலை
யரம்போ ழவ்வளைப் பொலிந்த முன்கை
யிழையணி பணைத்தோ ளையை தந்தை
மழைவளந் தரூஉ மாவண் டித்தன்
பிண்ட நெல்லி னுறந்தை யாங்கட்
கழைநிலை பெறாஅக் காவிரி நீத்தங்
குழைமா ணொள்ளிழை நீவெய் யோளொடு
வேழ வெண்புணை தழீஇப் பூழியர்
கயநா டியானையின் முகனமர்ந் தாஅங்
கேந்தெழி லாகத்துப் பூந்தார் குழைய
நெருந லாடினை புனலே யின்றுவந்
தாக வனமுலை யரும்பிய சுணங்கின்
மாசில் கற்பின் புதல்வன் றாயென
மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை பயிற்றியெம்
முதுமை யெள்ளலஃ தமைகுந் தில்ல

சுடர்ப்பூந் தாமரை நீர்முதிர் பழனத்
தந்தூம்பு வள்ளை யாய்கொடி மயக்கி
வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்
முள்ளரைப் பிரம்பின் மூதரிற் செறியும்
பல்வேன் மத்தி கழாஅ ரன்னவெம்
மிளமை சென்று தவத்தொல் லஃகே

[கே.

யினிமையெவன் செய்வது

பொய்ம்மொழி யெமக்

என்பது: பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகற்குக் கூறியது.

கிழத்தி

வரி

— பரணர்.

2. வளைப்பொலிந்த - வளையாற் பொலிந்த.

3. ஐயை - ஒரு கற்புடைய மகள்; இவள்- இவள் கற்புடைமை நோக்கி.

தந்தை Sஎன்றது

4. மழைவளம் போலத்தரும் பெரிய வண்மை;
யாகிய நித்தன். 6. கழை - ஓடக்கோல்.
3. தந்தை
7. குழை

முதலான மாட்சிமையை யுடைய இழை;
பின பரத்தை. 8. வேழமாகிய தெப்பம்.

நீ விரும்

9.

யானை எனவே பிடியும் அடங்கிற்று. இன் - உவமம்;
ஆங்கு - அவ்விடத்து. 10. குழைய - பொலிவழிய.
13. கற்பின் தாய் என்க. 14. மாயம் - வஞ்சனை; தம்
மிடத்திற் சாய்ந்து; பயிற்றி - பலகாலிற்
சொல்லி.

15. முதுமை எள்ளல் - முதுமை எள்ளாதே கொள்.
அஃது
அமைகும் - அம்முதுமைக்கு நாங்கள்
பொருந்துவேம்;
அன்றியும் நீ செய்கின்றதற்கு அமைவேம்

என றுமாம;

'புதல்வன்தா யென்றதுகொண்டு முதுமை எள்ளல்'

என்றாள். தில் - விழைவு.

16. சுடர் - நெருப்பு; 19. அரில் - பிணக்கம்.

20. கழாஅர் - ஓர் ஊர்.

21. இளமை கழிந்து மிகப் பழைது.

22. நின் பொய்ம்மொழி எங்களுக்கு இனிமை செய்வது

எவனென்றாள்.

இதன் உள்ளுறை: நீர்நாய் வாளைக்குக் காவலாகிய வள்ளை

யினது நிலையை நெகிழ்த்து, இழிந்ததாகிய வாளையை நுகர்ந்து,

பிரம்பாகிய முதிய தூற்றிலே தங்கினாற்போல, நீயும் யர்க்குக் காவலாகிய தாய்முதலாயினாரது நிலைமையை

பரத்தை

நெகிழ்த்

துக், குலமகளிரல்லாத விலைமகளிரை நுகர்ந்து, முன்பு நுமக்

குண்டாகிய எங்கள் பழைமையைப் பற்ற ஒரு பயன் கருதாது

தங்குதன்மாத்திரத்திற்கு எம்மில்லில் வந்தீரென்றாளாம்.

7. பாலை

முலைமுகஞ் செய்தன முள்ளெயி றிலங்கின
தலைமுடி சான்ற தண்டழை யுடையை
யலமர லாயமொ டியாங்கணும் படாஅன்
மூப்புடை முதுபதி தாக்கணங் குடைய
காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகலை
பேதை யல்லை மேதையங் குறுமகள்

பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென
வொண்சுடர் நல்லி லருங்கடி நீவித்
தன்சிதை வறித லஞ்சி யின்சிலை
யேறுடை யினத்த நாறுயிர் நவ்வி
வலைகாண் பிணையிற் போகி
யீங்கோர்
தொலைவில் வெள்வேல் விடலையொ
டென்மக
ளிச்சுரம் படர்தந் தோளே யாயிடை
யத்தக் கள்வ ராதொழு வறுத்தெனப்
பிற்படு பூசலின் வழிவழி யோடி
மெய்த்தலைப் படுதல் செய்யே னித்தலை
நின்னொடு வினவல் கேளாய் பொன்னொடு
புலிப்பற் கோர்த்த புலம்புமணித் தாலி
யொலிக்குழைச் செயலை யுடைமா ணல்கு
லாய்சுளைப் பலவின் மேய்கலை யுதிர்த்த
துய்த்தலை வெண்காழ் பெறூஉங்
கற்கெழு சிறுகுடிக் கானவன் மகளே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சென்று நவ்விப் பிணைக்கண்டு சொல்லியது.

சுரத்திடைப்பின்

வரி

— கயமனார்.

1. முகம் செய்தல் - நிரம்புதல் ;
ந்து ஒளிவிடுதல்.

இலங்குதல் - விழுந்தெழு

2.

சான்ற - அமைந்தவள் ; பன்மை கூறிற்று - முடிப்பன்மை நோக்கி; தண்டழையை உடையாக வுடையை.

3. யாங்கணும் - எவ்விடத்தும் ; படால் - படாதே கொள்.

4. மூப்பு - பழமை. முதுபதி - பெயர் ; தாக்கணங்குடைய- வருத்துந் தெய்வமுடைய.

5. பூண்டி - பூண்டாய்; சின் - அசை; இவையெல்லாம் கூறி, ஆதலால் காவலும் பூண்டாய் ; இனி வாயிலிடத்துப் போகாதேகொள், 6. அறிவுடைய இளமகளே பேதையல்லை, 7. பெதும்பைப் பருவத்துப் புறத்து ஒதுங்கினை என - புறப்படாத பருவத்தேபோனாய் எனச் சொல்ல, அது கேட்டு.

8. சுடர் - விளக்கு. 9. தன் சிதைவு - தான் செய்த
குற்றம்;
என்றது - களவொழுக்கத்தை; அறிதல்
அஞ்சி -
யான் அறிகின்றேனென்று அஞ்சி; இன்சிலை -
இனிய
சிலைப்பு; உடகாரம் கூறிற்று.

10. நாறு உயிர் - தோன்றுகின்ற உயிர்ப்பு; என்றது
இளமை
யான் அதன் இளைப்புக்கூறியவாறு; நவ்வி -
விளி.
நவ்வி 13. படர்தந்தோள் என்க. நவ்வி
17. நின்
னொடு வினவுவல் என்க.

12. தொலைவு - தோல்வி; ஏகாரம் - ஈற்றசை; 13.
படர்
தந்தோள் ஒரு சொல்; ஆயிடை - அப்பொழுது.

14. அருஞ்சுரத்துக் கள்வர்; ஆ தொழு
அறுத்தென -
ஆவைத் தொழுவினின்றும் நேராகக்
கொண்டு வந்
தார்களென்று.

15. பிற்படு பூசல் - பிற்படச்சென்று மீட்கும்

பூசல் ; இன் - பொரு. வழிவழி ஓடி -
பின்னோடி.

16. மெய்த்தலைப்படுதல் செய்யேன் - அவள்
மேனியை

அணுகுதல் செய்யப்பெற்றிலேன். இத்தலை
- இவ்

விடத்து. 17. வினவல்கேள் - நின்னொடு
வினவுதற்

குக் காரணம் கேள். 18. பொன்னாற் செய்த
புலிப்

பல்லோடு கோத்த தனிமணித்தாலி. 19.
ஒலித்தல் -

தழைத்தல் ; குழைச் செயலை -
அசோகந்தளிர் ;

உடை - தழையுடை. அல்குல் 22. மகள்
என்க.

20. கலை - முசு. 21. துய் - தலையில் ஆர்க்கு.

22. அவள் கானக மகளாதலால் நினக்கும் ஓர்
அடைவுண்டு ;

இனி எங்ஙனம் செய்வேனென்று கேட்கிறாள்
செவிலி.

பி - ம். 11. பிணையிணைதுங்கி. 16. செல்லேன்.

8. குறிஞ்சி

ஈயற் புற்றத் தீர்ம்புறத் திறுத்த
குரும்பி வல்சிப் பெருங்கை யேற்றை

தூங்குதோற் றுதிய வள்ளுகிர் கதுவலிற்
பாம்புமத னழியும் பானாட் கங்குலு
மரிய வல்லமை னிகுளை பெரிய
:

கேழ லட்ட பேழ்வா யேற்றை
பலாவம லடுக்கம் புலர வீர்க்குங்
கழைநரல் சிலம்பி ஞாங்கண் வழையொடு
வாழை யோங்கிய தாழ்கண் ணசும்பிற்
படுகடுங் களிற்றின் வருத்தஞ் சொலியப்
பிடிபடி முறுக்கிய பெருமரப் பூசல்
விண்டோய் விடரகத் தியம்பு மவர்நாட்
டெண்ணரும் பிறங்கன் மானதர் மயங்காது
மின்னுவிடச் சிறிய வொதுங்கி மென்மெலத்
துளிதலைத் தலைஇய மணியே ரைம்பால்
சிறுபுறம் புதைய வாரிக் குரல்பிழியூஉ
நெறிகெட விலங்கிய நீயி ரிச்சுர
மறிதலு மறிதிரோ வென்னுநர்ப் பெறினே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் லுவாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

சொல்

வரி

— பெருங்குன்றூர் கிழார்.

3.

நான்ற தோல்வளையில் அடங்கின வலிய உகிராலே கது வுதலின்; துதிய உகிர் - உறைபுக்க உகிர்.

4. பானாட் - பாதிராளாகிய; இரவு. 6. ஏற்றை - புலியேறு. 9. அசும்பு - மலையின் நீர் அறாத குழி. 11. படி - படியாக; பூசல் - மரத்தோசை.; 12. விடரகம் - மலை முழை; இயம்பும் - ஆண்டுப்போய் ஒலிக்கும்.

13. பிறங்குகல் - பிறங்கல் என விகாரம்; வழியுயர்ச்சியுமாம்; ஒரு சொல்; மான்அதர் - மான்போம்வழி.

14. மின்னுவிட - மின்வழிவிட; சிறிய ஒதுங்கி - நடந்து; ஒதுங்க எனத்திரிக்க.

மெத்தென

14. ஒதுங்க 5. அரியவல்ல என முன்னே கூட்டுக. ஒதுங்கிச் செல்ல எனச் சொல் லெச்சமுமாம். மென்மெல என்பது தொடங்கி வேறு பிரித்துரைக்க.

16. புதைய - மறைய; வாரி - கோதி; குரல் - மயிர்க்கொத்து.

17. வழி, செலவுகெட விலங்கிய சுரம் என்க.

....

18. என்னுநரை - என்று சொல்லுவாரை; பெறிற்

4. பாணுட்கங்குலும் 14. சேறற்கு 5. அரியவல்ல என்ற

பொருளுரைக்க. 5. மன் - கழிவு. சொல்லுவாரில்லை

என்றவாறு.

இப் பாட்டினுள் ஏற்றையினது வள்ளுகிர் கதுவலின் பாம்பு மதனழியும் என்ற இறைச்சிப் பொருள்: — ஏற்றையானது பாம்பை வருத்தவேண்டும் என்னும் கருத்தில்லையாயினும், அது தன் காரியஞ் செய்யவே வள்ளுகிர் படுதலாகிய அவ்வளவிற்குப் பாம்பு வலியழிந்தாற்போல, அவர் நம்மை வருத்தவேண்டுமென்னும் கருத்தில்லையாயிருக்கவே, தமது காரியமாகிய களவின்பத்திலே ஒழுகவே, ஆறின்னாமை ஊறின்னாமை முதலாகிய இவ் வளவிற்கே நாம் வருந்தும்படியாய் விட்டது என்றவாறு.

'பெரிய கேழலட்ட' என்பது முதலாகப் 'புலாவீர்க்கும்' என்பதிறுதியாக நின்ற உள்ளுறைப்

பொருள்: — புலியானது தான் நுகர்தற்பொருட்டுக் கேழலையட்டுப் பழ நாற்றத்தை யுடைய பலாவமலடுக்கம் புலரவீர்த்தாற்போல, அவரும் இன்பந்துய்த்தற்பொருட்டு வந்து நம்மைக்கூடி, அக்கூட்டத்தாலே புகழ்ச்சியை யுடைத்தாகிய நம் குடியை இகழ்ச்சியுடைத்தாம்படி பண்ணினார் என்றவாறு.

'வழையொடு வாழையோங்கிய' என்பது முதலாக 'விண் டோய் விடரகத் தியம்பும்' என்பதிறுதியாக நின்ற சொற்களின் உள்ளுறைப் பொருள்:—வாழை நுகர வந்த யானை அதன் அயலாகிய அசும்பின் குழியிலே விழுந்ததாகப், பின்பு அக் குழியினின்றும் ஏறமாட்டாது வாழையாகிய உணவையும் இழந்துழிப், பிடி அது ஏறுதற்குப் படியாக மர முறிக்கின்ற ஓசை விண்டோய் விடரகத்து இயம்பினாற்போல, அவரும் நமது நலம் நுகரவந்து களவொழுக்கமாகிய குழியிலே விழுந்து, இக்கள வொழுக்கமாகிய இதனைவிட்டு வரையவுமாட்டாது நமது காவலருமையால் இக்கள வொழுக்கினை நுகரவுமாட் டாது துயரப்படுகின்றுழி, அறத்தொடு நிலை முதலாகிய இவற் றால் மகளிராகிய காமே வரைய முயலும் வழி, அம் முயற்சி யானே ஊரெல்லாம் அறியும்படி பண்ணினார் என்றவாறு.

பி – ம். 2. வள்ளுகிர்க்காலிற். 10. படிகடுங்.

9. பாலை

கொல்வினைப் பொலிந்த கூர்ங்குறும் புழுகின்
வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த
வப்புநுனை யேய்ப்ப வரும்பிய விருப்பைச்
செப்பட ரன்ன செங்குழை யகந்தோ
றிழுதி னன்ன தீம்புழற் றுய்வா
யுழுதுகாண் டுளைய வாகி யார்கழல்
பாலி வானிற் காலொடு பாறித்
துப்பி னன்ன செங்கோட் டியவி
னெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்திற் பரிக்கு
மத்த நண்ணிய வங்குடிச் சீறூர்க்
கொடுநுண் ணோதி மகளி ரோக்கிய
தொடிமா ணுலக்கைத் தூண்டுரற் பாணி
நெடுமால் வரைய குடிஞையோ டிரட்டுந்

குன்றுபின் னொழியப் போகி

யுரந்துரந்து

ஞாயிறு படினு மூர்சேய்த் தெனாது
துனைபரி துரக்குந் துஞ்சாச் செலவி
னெம்மினும் விரைந்துவல் லெய்திப்

பன்மா

ணோங்கிய நல்லி லொருசிறை நிலைஇப்
பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவிக்
கன்றுபுகு மாலை நின்றோ ளெய்திக்
கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப்
பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்
தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ
நாணொடு மிடைந்த கற்பின் வாணுத
லந்தீங் கிளவிக் குறுமகண்
மென்றோள் பெறநசைஇச் சென்றவென்

நெஞ்சே.

என்பது : வினைமுற்றிமீண்ட தலைமகன்
தேர்ப்பாகன் கேட்பச்
சொல்லியது.

— கல்லாடனார்

வரி

1. கொல்வினை - கொற்றொழில்; புழுகாகிய 3. அம்பென்
றது மெல்லிய முட்டை. 5. இன் - வந்தது.

அல்வழிக்கண்

4. செப்பு அடர் - செப்புத் தகடு.

5. துய்வாய் என்றதனைப் பெயர்ப்படுத்து ஆகுபெயராற்
பூ என்க. வாயையுடையது - வாய் என்றாயிற்று. துய்-
பஞ்சு; தீம் பூ என்று சேரும்; புழல் - துளை.

6. உழுது காண்டல் - துளைதான் நீக்கிக்காண்டல்; ஆர் -
ஆர்க்கு. 7. ஆலிவானின் - வானின்று விழும் ஆலி
போல; காலொடு - காலாற்; சிதறி. 8. கோடு - மேடு;
இயவு - வழி; 11. கொடுநுண் ஒதி - வளைந்தபனிச்சை;
ஓக்கிய - எடுத்த. 12. தூண்டுதல் - குத்துதல். 14.
வுரந்துரந்து - வலியாற் செலுத்தி. 16. துனைபரி -

விரைந்து செல்லுங் குதிரை; தூரத்தல் - பின்னும் முடுக்குதல்.

16. துஞ்சாச் செலவினையுடைய 17. எம் என்க. 17-18. பன்மாணல்லில் பலகட்டு மாட்சிமைப் பட்ட மாளிகை.

19. பாங்கர்-நல்ல பக்கம். 21. குறுகிக் கண்புதைத்து என்க; 22. பின்னகம்-பின்னின மயிர்; முறுக்கி முடித்த கொண்டை; 23. தோய்ந்தன்றுகொல் - தழுவிற்று கொல்.

பி - ம். 18. ஞெங்குயர்.

10. நெய்தல்

வான்கடற் பரப்பிற் றாவற் கெதிரிய
மீன்கண் டன்ன மெல்லரும் பூழ்த்த
முடவுமுதிர் புன்னைத் தடவுநிலை மாச்சினைப்
புள்ளிறை கூரு மெல்லம் புலம்ப
நெய்த லுண்கண் பைதல கலுழப்
பிரித லெண்ணினை யாயி னன்று
மரிதுதுற் றனையாற் பெரும வுரிதினிற்

கொண்டாங்குப் பெயர்தல் வேண்டுங் கொண்டலொடு
குரூஉத்திரைப் புணரி யுடைதரு மெக்கர்ப்
பழந்திமில் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர்
மோட்டுமணா லடைகரைக் கோட்டுமீன் கொண்டி
மணங்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்
வளங்கெழு தொண்டி யன்னவிவ ளணலனே.

என்பது: இரவுக்குறிவந்து தலைமகளைக் கண்ணுற்று நீங்கும் தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டுநின்று தோழி சொல்லியது.

வரி

அம்மூவனார்.

1. தூவல் - துவலையை; துவலையை யேற்ற 3. புன்னை.
2. மீன் - வானமீன்; ஊழ்த்த - புறப்படவிட்ட. 3. முடவு- முடத்தன்மை. 4. இறைகூரும் - தங்குதன் மிகும்.
5. பைதல கலுழ - வருத்தமுடையவாய் அழ.

7. அரிது துற்றனை - அரியதனைச் செலுத்துதலுற்றாய்;

உரிதினின் - இவளுக்கே உரித்தாக.

8. ஆங்கு - நின்னாரிடத்து; கொண்டலொடு - கீழ் காற்றால்.

10. கொன்ற - அழிவு சேர்ந்த.

12. பகுத்தல் - பலர்க்குங் கொடுத்தல்.

13. நலம் இவட்கு 7. உரித்தாகக் 8. கொண்டுபோகவேண்டு

மென்றது

வரைந்துகொண்டுபோகவேண்டும் என்ற

வாறு. அன்றாயின் இவள்

இறந்துபடுமென்பது

தோன்றக் கூறியவாறு.

புன்னையது கொம்பிலே புள்ளிறைகூரும்

என்றது புள்

ளுக்குப் புன்னை இருப்பிடமாயினாற்போல

மாகி நீ ஆயிற்றில்லை என்றவாறு.

எங்களுக்கு ஆதார

* 'பழந்திமில் கொன்ற' என்பது முதலாகக் 'கொண்டி'

என்பது ஈறாக நின்ற சொற்கு இறைச்சிப் பொருள்: பரதவர்

தாம் அழிவு சேர்ந்த திமிலானும் பண்ணின

வலையானும் தமது
தொழிலாகிய வேட்டைமேற் செல்லாது,
தேடாமல்வந்த
இழிந்த சுறுமீனை அகப்படுத்து, அதனை அழித்துக்
கூறுவைத்து
எல்லாரையும் அழைத்தாற்போல, நீயிரும் நுமக்கு
உறுதியாக

ஆக்கிக்கொள்ளப்பட்ட நன்மைகளான் நுமக்கு ஒழுக்கமாகிய நல்வழியின் ஒழுகாது, கண்டோ ரிகழ்ந்த களவொழுக்கிலே ஒழுகி, இக் களவினைப் பரப்பிப் பலரும் அலர் கூறும்படி பண்ணுகின்றீர் என்றவாறு.

பி - ம். 9. குருஉக்கிளை.

11. பாலை

வான மூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில
நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவி ரங்காட்
டிலையில மலர்ந்த முகையி லிலவங்
கலிகொ ளாய மலிபுதொகு பெடுத்த
வஞ்சுடர் நெடுங்கொடி பொற்பத் தோன்றிக்
கயந்துக ளாகிய பயந்தபு கான
மெம்மொடு கழிந்தன ராயிற் கம்மென
வம்புவிரித் தன்ன பொங்குமணற் கான்யாற்றுப்
படுசினை தாழ்ந்த பயிலிண ரெக்கர்
மெய்புகு வன்ன கைகவர் முயக்க
மவரும் பெறுகுவர் மன்னே நயவர
நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப வோமறந்

தறுகுள நிறைக்குந போல வல்கலு
மழுதன் மேவல வாகிப்
பழிதீர் கண்ணும் படுகுவ மன்னே.

என்பது : தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்து ஆற்ருளாய தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு ஆற்ருளாய தோழிக்குத் தலை மகள் ஆற்றுவலென்பதுபடச் சொல்லியது.

— ஔவையார்.

வரி

2. சிவத்தல் - கோபித்தல். உருப்பு - வெப்பம்.

3. இலை

யிலவாய்; 4. ஆயம் - மக்கள்தொகுதி.

விருப்ப

மிக்கு. 5. சுடர் நெடுங்கொடி - விளக்கின்

ஒழுங்கு;

என்றது கார்த்திகை விளக்கை. தோன்றி -

தோன்ற.

7. கம்மென - விரைய; தேய வழக்கு. 9.

படுசினை -

பெரிய கொம்புகள். எக்கரிடத்துக் 10.
ஐகைகவர்-ஐகை

விரும்புகின்ற. முயக்கினை 11. நயவரப் பெறுகுவர்.
12. நிகர்- ஒளி; ஓமறந்து - ஓவுதன் மறந்து. 14. மெலி
வான் மேவலவாய் அழுதல்;
பொருந்தாவாய்.

7.

கொண்டு கழிந்தோராயிற் கம்மென 11. அவரும் பெறுகு
வர் 15. கண்ணும்படும்; அது செய்கின்றிலர் என்ற
வாறு. மன் - கழிவு.

காரியவாய்பாடு சொல்லுதலால் ஆற்றுதல்
பெற்றும்.

பி - ம். 1. வயங்கொளிர். 3. டிலையின். 8.
விரிந்தன்ன. 13. வைகலும்.

12. குறிஞ்சி

யாயே கண்ணினுங் கடுங்கா தலளே
யெந்தையு, நிலனுறப் பொறாஅன் சீறடி
சிவப்ப

வெவனில குறுமக ளியங்குதி யென்னும்
யாமே, பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பி
னிருதலைப் புள்ளி னோருயி ரம்மே
யேனலங் காவல ராஅ தார்த்தொறுங்
கிளிவிளி பயிற்றும் வெளிலாடு பெருஞ்சினை
விழுக்கோட் பலவின் பழுப்பயங் கொண்மார்
குறவ ரூன்றிய குரம்பை புதைய
வேங்கை தாஅய தேம்பாய் தோற்றம்
புலிசெத்து வெரீஇய புகர்முக வேழ
மழைபடு சிலம்பிற் கழைபடப் பெயரு
நல்வரை நாட நீவரின்
மெல்லிய லோருந் தான்வா ழலளே.

என்பது : பகற்குறிவாராநின்ற தலைமகன் தோழியாற் செறிப் பறிவுறுக்கப் பட்டு இரவுக்குறிவாரா வரைவல் என்றற்கு அதுவும் மறுத்து வரைவுகடாயது. இப்பாட்டினுள் நீவரின் என்றது வரவு மறுத்தது. சீறடி சிவப்ப என்றது செறிப்பறிவுறீஇயது.

— * கபிலர்.

* தொல்கபிலர் என்றும் பாடம்.

வரி

3. எவனியங்குதி - என் செய்யப் போகின்றாய்? இல - எஉ;

குறமகள் - விளி; 4. துவரா - உவரா; நட்பின் - நட்

பினால். 5. புள்ளின் - புட்போல; யாங்கள் ஒரு

யிரம்; யாம் கண்டவிடத்து ஒருயிரம் என்றுமாம்.

8. கோள் - காய்; பழு - பழுப்பு; தொழிற்பெயர்;

கனியின் பயன் என்றவாறு.

9. ஊன்றிய - நாட்டிய; தோற்றம்-தோற்றத்தை; 12. கழை

பட - மூங்கில் காலிலே மடிய; 14. ஒரும் - அசை;

13. வரின் 14. மெல்லியல் வாழாள் என்க. 10. தேம்-தேன்;

யானையானது வெருவத்தகாத குரம்பையை வெருவத்தக்க புலியென்று கருதித் தனக் குணவாகிய கழை முறியப் பாய்ந் தாற்போல வெருவத்தகாத எங்கள் தமரை வெருவி வரைய முயலாது திரியவே,

நாங்கள் இறந்துபடும்படியாயிற்று என்றவாறு.

பி - ம். 2. பெருஅச்சீறடி. 8. பழஉப்பயம். 10. வேங் கைபாய.

13. பாலை

தன்கடற் பிறந்த முத்தி னாரமு
முனைதிறை கொடுக்குந் துப்பிற் றன்மலைத்
தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக்
குறவர் தந்த சந்தி னாரமு
மிருபே ராரமு மெழில்பெற வணியுந் திருவீழ்
மார்பிற் றென்னவன் மறவன் குழியிற் கொண்ட
மராஅ யானை
மொழியி னுணர்த்துஞ் சிறுவரை யல்லது
வரைநிலை யின்றி யிரவலர்க் கீயும்
வள்வா யம்பிற் கோடைப் பொருநன்
பண்ணி தைஇய பயங்கெழு வேள்வியின் விழுமிது
நிகழ்வ தாயினுந் தெற்கேர்பு
கழிமழை பொழிந்த பொழுதுகொ ளமையத்துச்
சாய லின்றுணை யிவட்பிரிந் துறையி

ஞெயின் றுக செய்பொருள் வயிற்பட
மாசி றாமடி விரிந்த சேக்கைக்
கவவின் புறுமைக் கழிக வளவய
லழனுதி யன்ன தோகை யீன்ற
கழனி நெல்லின் கவைமுத லலங்க
னிரம்பகன் செறுவின் வரம்பணையாத்
துயல்வரப்
புலம்பொடு வந்த பொழுதுகொள்
வாடை
யிலங்குபூங் கரும்பி னேர்கழை யிருந்த
வெண்குருகு நரல வீசு
நுண்பஃ றுவலைய தண்பனி நாளே.

என்பது: பொருள்வயிற் பிரியலுற்ற தலைமகனைத் செலவழுங்குவித்தது. உடம்பட்டதூஉமாம்.

தோழி

— பெருந்தலைச் சாத்தனார்.

வரி

1. முத்தின் - இன் அல்வழிச் சாரியை; முத்தாரம்; 2. துப்

பினை யுடையதான என்க. 2. பிறராற்
றெறுதலரிய
கடவுள்; பேணி - பூசை பண்ணி; 6. மறவன்
- படைத்
தலைவன். மறவனாகிய II. பண்ணி என்க.
7. மராஅ - மருவாத; 8. மொழியினுணர்த்தும் -
மொழியி
னாற் றெரிழிலறிவிக்கும்; சிறுவரை
யல்லது - சிறிது
பொழுதல்லது; 9. வரைநிலை யின்றி -
தனக்கென
வரைந்து நிறுத்தும் நிலைமையின்றி; IO.
கோடை -
கோட்டேர். II. தைஇய - செய்த;
வேள்வி - கள
வேள்வி; I2. விழுமிது நிகழ்வதாயினும் -
அப் பொரு
ளான் அறமுதலாயின விழுமிய
நடக்குமாயினும்;
I3. பொழுது - காலத்தன்மை; அமயம் -
கூதிர். இக்
காலத்து I4. இன் துணையாகிய இவள்
என்று தேர்
ந்து, இவளைத் 24. தண்பனி நாளிடத்துப்
I4. பிரிந்
துறைவராயின் என்று பொருளுரைக்க.

14. சாயலிவள் என்றது, கூதிர்க்குத்
துணையாகிய இவ
ளென்று உதவிகூறி, அதற்கு அநந்தரமாகிய
24. பனிக்
காலத்துப் பிரியாமற் கூறினள்.

24. பனி நாளகத்து 17. ஈண்டின்புறுமற் கழிவதாக; 15. நீ
தேடுகின்ற பொருட்கும் ஓர் குறை
பிறவாதொழிக
வென்றாள்; நோயுறுமென்று நினைத்து, அதுபடா
தொழிக என்றாள்.
17. இன்புறுப்ப என்னும் பாடத்திற்குக் குறிப்புரையாக்கிப்
பொருளுரைக்க. அதுவும் இன்புறுமைக் கழிக என்
னும் பொருளைக் கொள்ளும்.
18. அழல் நுதி - அழற்கோடு; தோகை - நெற்றோடு. கடை
கூர்த்துச் சிவந்திருத்தலான் அவ்வாறு கூறினார்.
19. அலங்கல் - ஆகுபெயரான் அசைகின்ற கதிர்; 20. நிரம்
பகன் செறு - ஒத்து அகன்ற செறு. துயல்வர - புடை
பெயர; பெயர வந்தலைக்கும் 21. வாடை.

22.

ஏர் கழை - ஓங்கினகழை; 23. நரல - கதற; 19. செய்ந்
நெல்லீன்ற முதலினொருகதிர். தோகைக்கதிராவது, அதனை முற்பட ஈனுமாதலின், அதனை ஈன்ற செய்ந் நெல் என்பாருமுளர்.

பி - ம். 1. தண்கடல்; 2. முறைநிறை; 3. தொல்லரு.

14. முல்லை

அரக்கத் தன்ன செந்நிலப் பெருவழிக்
காயாஞ் செம்மல் தாஅய்ப் பலவுட
னீயன் மூதாய் வரிப்பப் பவளமொடு
மணிமிடைந் தன்ன குன்றங் கவைஇய
வங்காட் டாரிடை மடப்பிணை தழீஇத்
திரிமருப் பிரலை புல்லருந் துகள
முல்லை வியன்புலம் பரப்பிக் கோவலர்
குறும்பொறை மருங்கி னறும்பூ வயரப்
பதவுமேய லருந்து மதவுநடை நல்லான
வீங்குமாண் செருத்த றீம்பால் பிலிற்றக்
கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரு

மாலையு முள்ளா ராயிற் காலை
யாங்காகு வங்கொல் பாண வென்ற
மனையோள் சொல்லெதிர் சொல்லல் செல்லேன்
செவ்வழி நல்யா ழிசையினென் பையெனக்
கடவுள் வாழ்த்திப் பையுண் மெய்ந்நிறுத்
தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே
விடுவிசைக் குதிரை விலங்குபரி முடுகக்
கல்பொரு திரங்கும் பல்லார் நேமிக்
கார்மழை முழக்கிசை கடுக்கு
முனைநல் லூரன் புனைநெடுந் தேரே.

என்பது: பாணன் தனக்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது.

— ஒக்கூர் மாசாத்தனார்.

2. தாய - தாவ ;

9. மேயலருந்து - மேயலாக ஆர்ந்த. மேயல் - உணவு. மதவு - வலி ; 10. செருத்தல் - ஆமடி ; பிலிற்ற - புறப்படவிட ;

12. மாலையும் என்ற உம்மை சிறப்பு ; காலை — இக் காலத்து.

14.

சொல்லல் செல்லேன் என்றான், கூறுதலருமையான் ; என்றது தலைவி ஆற்றாமை கூறியவாறு.

16. பையுண்மெய் - நோய்மெய் ;

19. நேமித் 21. தேர் என்க.

3 - 4 பவளமொடு மிடைந்தாலொத்த குன்ற மென்க. 4. ஒத்த

7. புலம் என்றுமாம்.

4. குன்றங் கவைஇய என்பதே தொடங்கி 7. முல்லையின் புலத்திற்கு அடை.

பி - ம்.

3. பரப்ப. 8. மருங்கினிறும் பூதயரப். 10. பிலிற்றி,

15. பாலை

எம்வெங் காம மியைவ தாயின்
மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செம்மற் கோசர்
கொம்மையம் பசுங்காய்க் குடுமி விளைந்த
பாக லார்கைப் பறைக்கட் பீலித்
தோகைக் காவிற் றுளுநாட் டன்ன
வறுங்கை வம்பலர்த் தாங்கும் பண்பிற் செறிந்த
சேரிச் செம்மன் மூதூ
ரறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல
தோழி மாரும் யானும் புலம்பச்
சூழி யானைச் சுடர்ப்பூ ணன்னன்
பாழி யன்ன கடியுடை வியனகர்ச்
செறிந்த காப்பிகந் தவனொடு போகி யத்த
விருப்பை யார்கழல் புதுப்பூத் துய்த்த வாய
துகணிலம் பரக்கக் கொன்றை
யஞ்சினைக் குழற்பழங் கொழுதி வன்கை யெண்கின்
வயநிரை பரக்கு
மின்றுணைப் படர்ந்த கொள்ளையொ டொராங்குக்
குன்ற வேயிற் றிரண்டவென்
மென்றோ ளஞ்ஞை சென்ற வாறே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

— மாமூலனார்.

வரி

1. எம் வெம் காமம் இயைவதாயின் 8. அறிந்த மாக்களை
யுடைத்தாக என்க. யாம் வேண்டின காரியம் முடியு
மாயின் அப்படியாக என்றாள்.

2. கோசர் 4. துளுநாடு.

3.

கொம்மை - பெருமை. அம் - சாரியை ; குடுமி - தலை
யில் ஆர்க்கு. குடுமியை யுடையது குடுமி ; காயாகிய
குடுமி; அது விளைந்த பாகல் என்றது பாகற்
பழத்தை;
விளைதல் - முற்றுதல்.

4. ஆர்கைத் 5. தோகை என்க.

4. பறைக்கண் - வட்டமானகண் ; 8. அறிந்தமாக்கள் - முக மறிந்தமாக்கள் 7. மூதூர் 8. உடைத்தாக என்க.

பாழி - ஊர் ; நகர் - மாளிகை. 14. வாய - வாயவாய் ; துகள் நிலத்திலே பரக்க.

19. அஞ்ஞை - அம்மை ;

9. புலம்பப் 12. போகிச் 19. சென்றவழி என்று சேர்க்க.

10. சூழி - முகபடாம் ; பட்டயானை ;

இப் பாட்டினுள் இறைச்சிப் பொருள்: கரடி ஆர்கழல் புதுப்பூவை நுகர்ந்த வாயையுடையவாய், அதிலே நிறைந்து கொன்றைப் பழத்தைக் கோதிப்போனாற்போல, அவளுந்தலைவனோடுகூடிய இன்பத்திலே நிறைந்தசெருக்கினாலே கூடிவளர்ந்த தோழிமாரையும், பெற்று வளர்த்த என்னையும் புறக் கணித்துப் போனாள் என்றவாறு.

பி - ம். 5. துள்ளு நாடன்ன. 12. காப்பிறந். 14. பரிப்ப.

16. மருதம்

நாயுடை முதுநீர்க் கலித்த தாமரைத்
தாதி னல்லி யயலிதழ் புரையு
மாசி லங்கை மணிமரு ளவ்வாய்
நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்
யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப் புதல்வனைத்
தேர்வழங்கு தெருவிற் றமியோற் கண்டே
கூரெயிற் றரிவை குறுகினள் யாவருங்
காணுந ரின்மையிற் செத்தனள் பேணிப்
பொலங்கலஞ் சுமந்த பூண்டாங் கிளமுலை
வருக மாளவென் னுயிரெனப் பெரிதுவந்து
கொண்டன ளின்றோட் கண்டுநிலைச் செல்லேன்
மாசில் குறுமக ளெவன்பே துற்றனை
நீயுந் தாயை யிவற்கென யான்றற்
கரைய வந்து விரைவனென் கவைஇக்

15 களவுடம் படுநிற் கவிழ்ந்துநிலங் கிளையா
நாணி நின்றோ ளிலைகண் டியானும்
பேணினெ னல்லனோ மகிழ்ந வானத்
தணங்கருங் கடவுள ன்னோணின்
மகன்றா யாதல் புரைவதாங் கெனவே.

என்பது : பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்த தலைமகன் யாரையும் அறியேனென்றாற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— சாகலாசனார்.

வரி

3. மணி - பவளமணி ; 4. நவிறல் - பழகுதல் ; நகை -
மகிழ்ச்சி ; 5. யாவரும் - பகைவரும் ; 6. தேர் -
சிறுதேர் ; தனியனாய்க் கண்டே.
8. செத்தனள் பேணி - கருதிப் பேணி ; செத்து - ஒப்பு
மாம் ; ஒப்பு - தலைவனை ஒப்பு.
9. முலை - முலையிடத்து 11. முலையிடத்துக் கொண்டு நின்

றாள் என்க.

10. மாள - அசை ; 11. நின்ற நிலையினின்றும் போகேனாய் :

12. என்ன மயக்கமுற்றாய் ? 13. விரையவந்து தழுவி;

15. களவு ; உடம்படுதல் - இசைதல் ; 17. பேணு தல் - விரும்புதல் ; 18. கடவுள் - அருந்ததி ; உன்னையொழிய அறியாதவள் என இகழ்ந்து கூறியவாறு.

19. புரைவதென்று மேல்நிற்றலின் 17. பேணினெனல் லனோ என்றாள். ஆங்கு அசை.

அவள் பதற்றங்கண்டு 12. எவன் பேதுற்றா யென்றாள்.

அணங்கருங் கடவுள் என்பதற்கு பிறரை வருத்துகின்ற எய்தற்கரிய தெய்வமகள் என்றுமாம்.

3. மாசில் அங்கை - இலக்கணக் குறையற்றகை.

பி - ம். 6. கண்ட. 8. குறுகியாவரும். 19. புரைவதா லெனவே.

17. பாலை

வளங்கெழு திருநகர்ப் பந்துசிறி தெறியினு
மிளந்துணை யாயமொடு கழங்குட னாடினு
முயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றசைஇ
மயங்குவியர் பொறித்த நுதல டண்ணென
முயங்கினள் வதியு மன்னே யினியே
தொடிமாண் சுற்றமு மெம்மு முள்ளா
ணெடுமொழித் தந்தை யருங்கடி நீவி

நொதும லாள னெஞ்சறப் பெற்றவென்
சிறுமுதுக் குறைவி சிலம்பார் சீறடி

வல்லகொல் செல்லத் தாமே கல்லென

ஆரெழுந் தன்ன வுருகெழு செலவி
னீரி லத்தத் தாரிடை மடுத்த
கொடுங்கோ லுமணர் பகடுதெழு தெள்விளி
நெடும்பெருங் குன்றத் திமிழ்கொள வியம்புங்
கடுங்கதிர் திருகிய வேய்பயில் பிறங்கற்
பெருங்களி றுரிஞ்சிய மண்ணரை யாஅத்
தருஞ்சுரக் கவலைய வதர்படு மருங்கி
னீளரை யிலவத் தூழ்கழி பன்மலர்
விழவுத் தலைக்கொண்ட பழவிறன் மூதூர்
நெய்யுமிழ் சுடரிற் கால்பொரச் சில்கி
வைகுறு மீனிற் றோன்று
மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

வரி
— கயமனார்.

1. சிறிது - சிறிதுபொழுது ; 3. அசைஇ - வருந்தி ; 4. செறிவியர் ; தண்ணென - குளிர ; 5. என்னைத் தழுவி ; மன் - கழிவு.

8. அற - தனக்கென ; 9. சிறுமுதுக் குறைவி - இளமை
யிலே அறிவு முதிர்ந்தவள் ; 11. ஊர் குடியாக எழு
தல் ; உரு - உட்கு ; 13. தெழித்தல் - உரப்புதல் ;
12. மடுத்த 13. பகடு ; 14. இமிழ் - இசை ; 15. ஆதித்
தன் ஒளி முடுகிய.
15. திருகிய 20. மலை ; பிறங்கல் 20. மலை.
16. மண்ணுரை யாம் - மாரிக்காலத்துண்டான சேறு உலர்
ந்து விறுவிறுத்த உடலை உரோசுதலால் மண்ணை
யுடைய அரை.
17.
20.

கவலையவதர் - கவர்த்தவழி.
கால் பொருகையாலே செய்யுமிழ் சுடர்போல 18. ஊழ்

கழி பன் மலர் 20. பின்பு சில்கி 21. மீனிற்றோன்றும் என்க.

18. ஊழ்கழி - முறைமை மிக்க; என்றது, நாட்புக்கு முதிர்ந்த பூவை நெய்யுமிழ் சுடர்போல விழும்படி காற்றுப் பொருதலாலே நின்றவை சில்கி, விடிகின்ற காலத்து மீன்போலத் தோன்றும் என்றுமாம்.

9-10. சீறடிதாஞ் செல்லவல்லவோ எனக் கூட்டுக.

11. செலவின் - செலவிடத்து.

15. திருகிய 17. அருஞ்சுரம் எனவுமாம்.

பி - ம். 3 முன்னே. 17. கவலையதர். 18. தூழ்படு.

18. குறிஞ்சி

நீர்நிறங் கரப்ப வூழுறு புதிர்ந்த
பூமலர் கஞலிய கடுவரற் கான்யாற்றுக்
கராஅந் துஞ்சுங் கல்லுயர் மறிசுழி
மராஅ யானை மதந்தப வொற்றி
யுராஅ வீர்க்கு முட்குவரு நீத்தங்
கடுங்கட் பன்றியி னடுங்காது துறந்து
நாம வருந்துறைப் பேர்தந் தியாமத்

தீங்கும் வருபவோ வோங்கல் வெற்ப
வொருநாள் விழும முறினும் வழிநாள்

வாழ்குவ னல்லனென் றோழி யாவது
மூறில் வழிகளும் பயில வழங்குநர்

நீடின் றாக விழுக்குவ ரதனு
லுலமரல் வருத்த முறுதுமெம் படப்
பைக்
கொடுந்தே னிழைத்த கோடுயர்
நெடுவரைப்
பழந்தூங்கு நளிப்பிற் காந்தளம்
பொதும்பிற் பகனீ வரினும் புணர்குவை
யகன்மலை
வாங்கமைக் கண்ணிடை கடுப்பயா
யோம்பின ளெடுத்தடமென் றோளே.

என்பது : தோழி இரவுவருவானைப் பகல்வர
வென்றது.

— கபிலர்.

வரி

3.

கல்லுயர் மறிசுழி - உயர்ந்த கல்லிலே மோதி மறிந்த சுழியெனக் கூட்டுக. 4. மராஅ யானை - மதத்தானே

பிடியொடுங் கன்றொடும் மருவாத யானை.

3. முதலை துஞ்சுஞ் சுழி [என்க.

மறிசுழியையுடைய 5.

நீத்தம்; நீத்தத் 7. துறையைப் பேர்ந்து.

9. விழுமம் - இடர்; வழிநாள் - பின்னாள்;

மம் அறிவது பின்னொன்று.

என்றது, விழு

12.

நீடின்று - நீடுதலில்லையாக; இழுக்குவர் - குற்றப்படுவர்;

15. நளிப்பு - செறிவு; 17. கண்ணிடை-இரண்டு கண்

ணுக்கும் நடுவு; 18. எடுத்த - எடுத்து

வளர்த்த;.

18. தோள் 16. பகலும் புணர்குவை எனக்

கூட்டுக.

தேனிழைத்த என்றதனுனே தேனழிக்க வருவாராலும்,
15. பழந்தூங்கு நளிப்பென்றதனுனே பழமெடுக்க

வருவாராலும், காந்தளம் பொதும் பென்றதனுனே பூப்பறிக்க வருவாராலும் பகற்குறியும் [1]அரிதென்று குறிப்பான்[2]மறுத்தாளாம்.

பி - ம். 3. மூறுசுழி. 6. அணிந்து.

19. பாலை

அன்றவ ணொழிந்தன்று மிலையே
வந்துநனி
வருந்தினை வாழியெ னெஞ்சே
பருந்திருந்
துயாவிளி பயிற்று மியாவுயர் நனந்தலை
யுருடுடி மகுளியிற் பொருடெறிந்
திசைக்குங்
கடுங்குரற் குடிஞைய நெடும்பெருங்
குன்ற
மெம்மொ டிறத்தலுஞ் செல்லாய்
பின்னின்
றொழியச் சூழ்ந்தனை யாயிற் றவிராது
செல்லினிச் சிறக்கநின் னுள்ளம் வல்லே
மறவ லோம்புமதி யெம்மே நறவின்
சேயித ழனைய வாகிக் குவளை
மாயிதழ் புரைய மலிர்கொ ளீரிமை
யுள்ளகங் கனல வுள்ளுதொ றுலறிப்
பழங்கண் கொண்ட கலிழ்ந்துவீ ழவிரறல்
வெய்ய வுகுதர வெரீஇப் பையெனச்

சில்வளை சொரிந்த மெல்விறை முன்கை
பூவீ கொடியிற் புல்லெனப் போகி
யடர்செ யாயகற் சுடர்துணை யாக
வியங்காது வதிந்தநங் காதலி
யுயங்குசாய் சிறுபுற முயங்கிய பின்னே.

என்பது : நெஞ்சினாற் பொருள்வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் தலைமகள் நலனயந்துள்ளிய நெஞ்சினைக் கழறியது*.

— † பொருந்தில் இளங்கீரனார்.

வரி

1. வந்து - போந்து ; 4. உருள் துடி - கடிப்பு உருளுகின்ற இழுகு பறை. மகுளி — ஓசை ; இன் - பொரு ; ஒப்புரைத்தது ஓசைமாத்திரம் பற்றி ; பொருடெரிதல்

---

* பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் இடைச் னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது என்றும் பாடம்.

சுரத்திற்றன்

† உலோச்சனார் என்றும் பாடம்.

குடிஞை யோசைக்குள்ளது ; 'குத்திப் புதை'
என்ற . தோர் பொருள் தோன்ற இசைக்கும்.
தெரிய எனத்
திரிக்க. பொருள் - போவார் காரியம்.
பொருளும்
ஆம். 7. ஒழிப்பு - ஓகையை ஒழிப்பு. 8.
செல் - திரி _
யப்போ ; உள்ளம் - நெஞ்சினது உள்ளம் ;
சிறத்தல் -
நினைத்தது பெறுதல். 9. எம்மைக் கடுக
மறப்பை,
மறவாதொழியவேண்டும் என்றான்.

9 - 14. 'நறவின்
சேயிதழ்...........பையென' என்றது - உள்
ளுந்தொறும் உள்ளகங்கனலுகையாலே
குவளையினது
கரிய இதழை ஒக்கும்
நீர்மிகுதல்கொண்ட கரிய
இமை பின்பு நறவின்
சேயிதழனையவாகி உலறிப்
பழங்கண் கொண்ட விரைந்துவிழுகின்ற
அவிரறல்
வெய்யவாகச் சொரிய என்க. நறவின்

சேயிதழ் செவ்
வரிக்கு உவமமாகவும், குவளை
கண்வடிவிற்கு உவம
மாகவும் உரைப்பாரும் உளர்.

12. உள்ளகம் - நெஞ்சு ; உலறி - வற்றி ; 13. பழுங்கண் -
புன்கண் ; அறல் - இமையிடத்து அற்று விழுகின்ற
நீர் ; கொண்ட அவிரறல் - கோடற்கு ஏதுவான அவி
ரறல்; 14. வெரீஇ - பிறர் காண்பரென்று அஞ்சிப்
பையெனப் 16. போகி என்க.

15. சில்வளை சொரிந்த என்றது பல்வளையெல்லாம் முன்பே
கழன்றோடின ; சில்வளைகள்தாமும் போயின என்ற
வாறு. 15. முன்கைக் 18. காதலி என்க.

17. அடர் - பொன்னடர். அகல் - விளக்கு அகல் ; 18. வலி
யின்மையின் உலவமாட்டாது ஓரிடத்தே இருந்த; 19.

உயங்குபுறம் - மெலிந்த புறம். சிறுபுறம் முயங்கிய என்றான், மறையகின்று பின்னே கட்டுதலான்; இதுவும் ஓர் செய்தி.

19. முயங்கியபின் 9. மறவலோம்பு எனக் கூட்டுக.

பி- ம். 12. உள்ளம். 13. கதழ்ந்து. 18. வதிந்தவெம்.

20. நெய்தல்

பெருநீ ரழுவத் தெந்தை தந்த
கொழுமீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்பி
யெக்கர்ப் புன்னை யின்னிழ லசைஇச்
செக்கர் ஞெண்டின் குண்டளை கெண்டி
ஞாழ லோங்குசினைத் தொடுத்த கொடுங்கழித்
தாழை வீழ்கயிற் றூச றூங்கிக்
கொண்ட விடுமணற் குரவை முனையின்
வெண்டலைப் புணரி யாயமொ டாடி
மணிப்பூம் பைந்தழை தைஇ யணித்தகப்
பல்பூங் கான லல்கினம் வருதல்
கவ்வை நல்லணங் குற்ற விவ்வூர்க்
கொடிதறி பெண்டிர் சொற்கொண் டன்னை
கடிகொண் டனளே தோழி

பெருந்துறை

யெல்லையு மிரவு மென்னாது கல்லென
வலவ னாய்ந்த வண்பரி
நிலவுமணற் கொட்குமோர் தேருண்
டெனவே.

என்பது: பகற்குறிவந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய், தலைமகன்கேட்பச் சொல்லியது.

— உலோச்சனார்.

வரி

1. அழுவம் - பரப்பு. 2-3. நிழலிடத்துத் தங்கி ஓப்பி என்க.

4. செக்கர் - சிவந்த; ஞெண்டு. 16. கொட்கை - பரந்து திரிய விடுதல்; 5 - 6. ஞாழலொடுந் தாழையொடும் பிணித்த ஊசல் என்க. 10. அல்கினம் வருதல்-தலைவனொடு தங்கிவருதல்; அல்கினம் வருதலைப் 12. பெண்டிர் சொற்கொண்டு அன்னை 13. காவல்கொண்டாள் என்க. 12. கொடிது - கொடுமைத் தொழில். 11. கவ்வை நல்லணங்குறுதல் -

அலராகிய பேய் பிடித்தல்.

பி - ம். 9. அணித்தகைப்; பொருந்தில் இளங்கீரனார்.

21. பாலை

மனையிள நொச்சி மௌவல் வான்முகைத்
துணைநிரைத் தன்ன மாவீழ் வெண்ப
லவ்வயிற் றகன்ற வல்குற் றைஇத்
தாழ்மென் கூந்தற் றடமென் பணைத்தோண்
மடந்தை மாணலம் புலம்பச் சேய்நாட்டுச்
செல்ல லென்றியான் சொல்லவு மொல்லாய்
வினைநயந் தமைந்தனை யாயின் மனைநகப்
பல்வேறு வெறுக்கை தருகம் வல்லே
யெழுவினி வாழியெ னெஞ்சே புரியிணர்
மெல்லவி ழஞ்சினை புலம்ப வல்லோன்
கோடறை கொம்பின் வீயுகத் தீண்டி
மராஅ மலைத்த மணவாய்த் தென்றல்
சுரஞ்சென் மள்ளர் சுரியற் றூற்று
மென்றூழ் நின்ற புன்றலை வைப்பிற்

பருந்திளைப் படூஉம் பாறுதலை யோமை
யிருங்கல் விடரகத் தீன்றிளைப் பட்ட
மென்புனிற் றம்பிணவு பசித்தெனப்
பைங்கட்
செந்நா யேற்றை கேழ றுக்க
விரியற் பிணவ றீண்டலிற் பரீஇச்
செங்கா யுதிர்ந்த பைங்குலை யீந்தின்
பரன்மட் சுவல முரணில முடைத்த
வல்வாய்க் கணிச்சிக் கூழார் கூவ
லூறு திட்ட வுவலைக் கூவல்
வெண்கோடு நயந்த வன்பில் கானவ
ரிகழ்ந்தியங் கியவி னகழ்ந்த குழிசெத்
திருங்களிற் றினநிரை தூர்க்கும்
பெருங்க லத்தம் விலங்கிய காடே.

என்பது: பொருள்வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் சுரத்து நின்று மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறியது.

இடைச்

— காவன்முல்லைப் பூதனார்.

வரி

1. நொச்சியிள மௌவல்; 2. மா - வண்டு;
திருவுமாம்.
3. அவ்வயிறு - ஐதானவயிறு; தைஇ -
கைசெய்து;
6. ஒல்லாய் - அதற்குப் பொருந்தாய்; அங்கே
நான்
சொல்லவும் அதற்குப் பொருந்தாயாய் 7.
வினையை
விரும்பி யவ்வினைக்கமைந்து
போந்தாயாயினென்க;
மனை - தலைவி; நக - மகிழ; இல் விளங்க
என்றுமாம்.
8. பல கூறுபட்டவெறுக்கை; தருகம் -
தருவேம்.
9. இனி-இப்போது; புரியிணர்-வலஞ் சுரிந்த
பூங்கொத்து.
10. அது மெத்தென மலர்கின்ற கொம்பு;
புலம்ப -
கொம்பே கொம்பாய்த் தனிப்ப; 10.
வல்லோன் -
பூக்கொள்ள வல்லவன்; 11. கோடு -
பெருங்கொம்பு;
கொம்பு - அடிக்குங் கோல். 13. சுரியல் -

குழன்ற
மயிர் ; 14. வைப்பு - ஊர்.

20 - 21. ஈந்தின்பரலொடுகூடிய மண்ணையுடைய மேடு ;
முரணிலம் - வன்னிலம் ; 22. கணிச்சி - குந்தாலி ;
23. ஊருதிட்ட - ஊருமையாலே அவர் விட்டுப்
போன ; உவலைக்கூவல், உண்டாயின் உள்ளது சரு
கென்றவாறு.

25. இகழ்ந்தியங் கியவென்றது-இங்கோரேத மில்லையென்று
மதியாது திரியும் வழி. குழியென்று கூவலருடை
த்த குழியைக் கருதித் தூர்க்கும் காடென்க.

13. தூற்றும் 14. வைப்பு.

15 - 16. ஓமையையுடைய கன் முழையில் காவற்பட்ட 17.
பிணவு என்க. 27. காட்டிலே 9. எழு என்க.
பி - ம். 1. மனைவளர் 4 - றகைமென், 6.
செல்லலமென்றியான்.

22. குறிஞ்சி

அணங்குடை நெடுவரை யுச்சியி னிழிதருங்
கணங்கொ ளருவிக் கான்கெழு நாடன்

மணங்கமழ் வியன்மார் பணங்கிய செல்ல
லிதுவென வறியா மறுவரற் பொழுதிற்

படியோர்த் தேய்த்த பல்புகழ்த்
தடக்கை
நெடுவேட் பேணத் தணிகுவ
ளிவளென
முதுவாய்ப் பெண்டி ரதுவாய் கூறக்
களநன் கிழைத்துக் கண்ணி சூட்டி

வளநகர் சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத்
துருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு நடுநா
ளார நாற வருவிடர்த் ததைந்த
சாரற் பல்பூ வண்டுபடச் சூடிக்
களிற்றிரை தெரீஇய பார்வ லொதுக்கி
னொளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி
போல
நன்மனை நெடுநகர்க் காவல ரறியாமைத்
தன்னசை யுள்ளத்து நந்நசை வாய்ப்ப
வின்னுயிர் குழைய முயங்குதொறு மெய்ம்மலிந்து
நக்கனெ னல்லனோ யானே யெய்த்த
நோய்தணி காதலர் வரவீண்

டேதில் வேலற் குலந்தமை கண்டே.

என்பது : 1. வரைவிடை வைத்துப்
மகள் ஆற்றாளாகத் தோழி தலைமகனை
இயற்பட மொழிந்தது.

பிரிந்தகாலத்துத் தலை
இயற்பழிப்பத் தலைமகள்

2. தலைமகன் இரவுக்குறிவந்து சிறைப்புறத்தானாகத் தோழியாற் சொல்லெடுக்கப்பட்டுத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

வரி

— வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

4. இதுவென வறியாமை - மார்பு வருத்தமென்றறியாமை. மறுவரல் - சுழற்சி; 5. படியோர் என்றது பிரதியோர் என்னும் வடமொழித் திரிவு; பல் புகழ் - வென்றியுந் தியாகமுமுதலாயினவற்றையுடைய புகழ்; 6. தணிதல் - செல்லல் தணிதல்; 7. வாய்கூற-மெய்யாக்கூற; 8. சூட்டி - சூட்ட; என்றது வேலிற்கு. அவ்வேலன் முருகனை இங்ஙனஞ் செய்து ஆற்றுப் படுத்தானென்க. 11. ஆற்றுப் படுத்தல் - மனையிற் கொண்டு புகுதல்.

14. ஒதுக்கின் - ஒதுக்கொடு ; 17. தன்னசையுள்ளம்-தன்னை நச்சுதலையுடைய உள்ளமென்று உள்ளத்திற்கு அடை; அதில் நம்முடை நசை யென்றது வேட்கையை. 19 - 20. எய்த்த நோய் - இளைத்தற்குக் காரணமாகிய நோய். 21. உலந்தமை கண்டு 19. நக்கனெனல்லனோ என்க.

வெறியெடுத்துந் தீராதவழியில் அஃதியாராலே வந்ததென்றயிராதபடி வரையவந்த பேருதவியினரைப் பொல்லாங்கு சொல்லக் கடவையோ என இயற்பட மொழிந்தது.

4. இதுவென வறியாமை - இதுவென்று துணிந்து தமரறி யாப் பொழுதென்றுமாம்.

பா - ம். 16. காவலறியாமை 18. குழைப்ப.

23. பாலை

மண்கண் குளிர்ப்ப வீசித் தண்பெயல்
பாடுலந் தன்றே பறைக்குர லெழிலி
புதன்மிசைத் தளவி னிதன்முட் செந்நனை
நெருங்குகுலைப் பிடவமொ டொருங்குபிணி யவிழக்
காடே கம்மென் றன்றே யவல
கோடுடைந் தன்ன கோடற் பைம்பயிர்ப்

பதவின் பாவை முனைஇ மதவுநடை
யண்ண லிரலை யமர்பிணை தழீஇத்
தண்ணறல் பருகித் தாழ்ந்துபட் டனவே
யனையகொல் வாழி தோழி மனைய
தாழ்வி னொச்சி சூழ்வன மலரு
மௌவன் மாச்சினை காட்டி
யவ்வள வென்றா ராண்டுச்செய் பொருளே.

என்பது: தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— ஓரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார்.

வரி

I. மண்கண் - மண்ணிடம்; வீசுதல் - கொடுத்தல்; மழை
யை வீசி.
2. பாடு - ஒலி; உலத்தல் - ஓசை ஆறுதல்; 5. கம் - அநு
கரணம். 6. கோடு - சங்கு; கோடலாகிய பயிர்.
கோடலைக்களையாக வுடைய வரகு முதலாகிய பயிர்
என்றுமாம். 9. தாழ்ந்துபடுதல் - ஓரிடத்தே சேர்ந்து
தங்குதல்; தாழ்விணைச்சி - குறுமையினையுடைய
நோச்சி; I2. மாச்சினை - மௌவல் சூழ்ந்த நொச்சிக்
கருங்கொம்பு. I3. என்றோரென்பது முற்று.

IO. அனையகொல் - அது மலர்ந்த மாத்திரையோ மேலே
போய்த்தோ என்றாள். மேலே பொருள் அங்ஙனம் சிறந்ததோ
போனபடி கூறுவாள்;

என் றுமாம்.

பி - ம். 4 பிடவொடு. 8. யமர்துணை.

24. முல்லை

வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந் துமித்த
வளைகளைந் தொழிந்த கொழுந்தி னன்ன
தளைபிணி யவிழாச் சுரிமுகப் பகன்றை
சிதரலந் துவலை தூவலின் மலருந்
தைஇ நின்ற தண்பெயற் கடைநாள்
வயங்குகதிர் கரந்த வாடை வைகறை
விசும்புரி வதுபோல் வியலிடத் தொழுகி
மங்குன் மாமழை தென்புலம் படரும்
பனியிருங் கங்குலுந் தமிய ணீந்தித்
தம்மூ ரோளே நந்நுதல் யாமே
கடிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொடிபிளந்து
நுதிமுக மழுகிய மண்ணைவெண் கோட்டுச்
சிறுகண் யானை நெடுநா வொண்மணி
கழிப்பிணிக் கறைத்தோற் பொழிகணை யுதைப்புத்
தழங்குகுரன் முரசமொடு முழங்கும் யாமத்துக்

கழித்துறை செறியா வாளுடை யெறுழ்த்தோ
ளிரவுத்துயின் மடிந்த தானை
யுரவுச்சின வேந்தன் பாசறை யேமே.

என்பது: 1. தலைமகன் பருவங்கண்டு சொல்லியது. 2. வினைமுற்றுந் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியதூஉ மாம்.

— ஆவூர் மூலங்கிழார்.

வரி

1. வேளாப் பார்பான் - யாகம்பண்ணுத ஊர்ப்பார்ப்பான்; இவர்களுக்குச் சங்கறுக்கையுந் தொழில்; 2. வளையாக் களைந்தொழிந்த; கொழுந்து - சங்கின் தலை; 4. சிதா வந்துவலை - சிதறுகின்ற துவலை; 5. தைஇ நின்ற - தைத்தன்மை நின்ற; 6. கதிர்கரந்தவைகறை; 8. மங்குல் - இருள்.

5. கடைநாளாகிய 9. பனிக்காலம் என்றது அற்சிரத்தை.

13. மணி - மணியோசை; 14. உதைப்பு - உதைப்பாலுள

தாகிய ஓசையை; கறைத்தோல் - கருங்கடகு;

16. கழித்து - உருவி. · 12 -

13. கோட்டியானை என்க. 10. யாம் 18. பாசறையேம்.

7. விசும்பு தோலுரிவதுபோலு மென்க; 12. மண்ணை வெண்கோடு-மழுமட்டையான கோடு; 16. வாளுடை

18. வேந்து என்க.

பி - ம். 2. தொழித்த. 12. மழுங்கிய.

25. பாலை

நெடுங்கரைக் கான்யாற்றுக் கடும்புனல் சாஅ
யவிரறல் கொண்ட விரவுமணலகன்றுறைத்
தண்கய நண்ணிய பொழிறொறுங் காஞ்சிப்
பைந்தா தணிந்த போதுமலி யெக்கர்
வதுவை நாற்றம் புதுவது கஞல
மாநனை கொழுதிய மணிநிற விருங்குயில்
படுநா விளியா னடுநின் றல்கலு

•

முரைப்ப போல வூழ்கொள்பு கூவ
வினைச்சித ருகுத்த விலவத் தாங்கட்
சினைப்பூங் கோங்கி னுண்டாது பகர்நர்
பவளச் செப்பிற் பொன்சொரிந் தன்ன
விகழுந ரிகழா விளநா ளமையஞ்
செய்தோர் மன்ற குறியென நீநின்
பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்ப
வாரா மையிற் புலந்த நெஞ்சமொடு
நோவல் குறுமக ளுயியரென் னுயிரென
மெல்லிய வினிய கூறி வல்லே
வருவர் வாழி தோழி பொருநர்
செல்சமங் கடந்த வில்கெழு தடக்கைப்
பொதியிற் செல்வன் பொலந்தேர்த் திதிய
னின்னிசை யியத்திற் கறங்குங்
கன்மிசை யருவிய காடிறந் தோரே.

என்பது : பருவங்கண் டழிந்த தலைமகளைத் தோழி
இயது. *

வற்புறுத்

வரி

— ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன்.

2. அறலாந்தன்மை கொண்ட 3. கயம் - மடு ; 4. தாதுமலர்ந்தபோது பூவுதிர்ந்த எக்கர். 5. நாற்றம் மிக ; புதுவதாகிய வதுவை நாற்றம் என்க ; 7. படுதல் - ஒலித்தல் ; அடு நின்று - வருத்தா நின்று ; நடுச் சொல்லுதவிலே நின்று என்றுமாம். 8. உரைப்பபோல - சில வார்த்தை சொல்லுவனபோல ; ஊழ் - முறைமை ; பேடை கூவச் சேவல் கூவ என்க.

9. சிதர் - வண்டு ; இனச் சிதரானது 10. கோங்கின் கண்ணே இருந்து 9. இலவத்தாங்கணுதிர்த்த 10. கோங்கின்தாது என்க.

10. பகர்நர் - விற்பார் ; 12. இகழ்ந்து பிரிவோரும் பிரிய ஒண்ணாத இளவேனிற் காலம் ; 15. அவர் வாராமை

---

* 'தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட' தலைமகளை என்றும் பாடம்.

யின் அவரைப் புலந்த நெஞ்சத்தொடு ; 16.
என்னுயிர்
நோவதாக வென்று நீ நோவாதேகொள்
என்று ஆற்
றுவித்தாள். உடலே யன்றி யுயிருநோவதாக
வெனச்
சொல்லி 17. மெல்லிய இனியகூறி, வல்லே
18. வரு
வரென்று வேறறுத்துரைக்க.

20. பொதியில் மலை.

பி - ம். 7. பாடுநா, னீடுநின். 8. நுவல. 18. வருப.
22. கன்
முகை.

26. மருதம்

கூர்முண் முள்ளிக் குவிகுலைக் கழன்ற
மீன்முள் ளன்ன வெண்கான் மாமலர்
பொய்தன் மகளிர் விழவணிக் கூட்டு

மவ்வய னண்ணிய வளங்கே ழூரனைப்

புலத்தல் கூடுமோ தோழி யல்கற்
பெருங்கதவு பொருத யானை மருப்பி
னிரும்புசெய் தொடியி னேர வாகி
மாக்க ணடைய மார்பகம் பொருந்தி
முயங்கல் விடாஅ லிவையென மயங்கி
யானோ மென்னவு மொல்லார் தாமற்
றிவைபா ராட்டிய பருவமு முளவே, யினியே,
புதல்வற் றடுத்த பாலொடு தடைஇத்
திதலை யணிந்த தேங்கொண் மென்முலை
நறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிள ரகலம்
வீங்க முயங்கல் யாம்வேண் டினமே
தீம்பால் படுத றாமஞ் சினரே, யாயிடைக்,
கவவுக்கை நெகிழ்ந்தமை போற்றி மதவுநடைச்
செவிலி கையென் புதல்வனை நோக்கி
நல்லோர்க் கொத்தனிர் நீயி ரிஃதோ
செல்வற் கொத்தனம் யாமென மெல்லவென்
மகன்வயிற் பெயர்தந் தேனே யதுகண்
டியாமுங் காதல மவற்கெனச் சாஅய்ச்

சிறுபுறங் கவையின னாகி வுறுபெயற்
றண்டுளிக் கேற்ற பலவுழு செஞ்செய்
மண்போ னெகிழ்ந்தவற் கலுழ்ந்தே
நெஞ்சறை போகிய வறிவி னேற்கே.

என்பது: தலைமகன் தோழியை வாயில்வேண்டி, அவளால் தான் வாயில்பெறாது ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புக்குக் கூடிய தலைமக னீக்கத்துக்கண் புக்கதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—பாண்டியன் கானப்பேரெயில்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி.

வரி

2. கால் - காம்பு; 3. விழவிற்கு அணியாகக் கூட்டும்; 5. கூடுமோ - பொருந்துமோ: அல்கல் - இரவு. 7. தொடியினேரவாகி என்றது - தொடியினது அழகையுடையவாகி யென்றவாறு.

8. அடைய - பொருந்த; மாக்கண் 9. இவை; 6. கிம்புரிக் குவமை 9. கண்.

9. மயங்கி - வருந்தி ; 10. ஓ மென்னவும் - ஒழியும் என்னவும் ; இடைக் குறைந்தது. 11. இவை என்றது முலையை ; 10. மற்று - அசை ; 11. பருவம் - காலம்.

12. தடைஇ-வளைந்து ;

கொள் - இடங்கொள் ;

சரிந்து என்றபடி ; 13. தேங்

பால்பற்றி இனிமையுமாம்.

13. முலை 15. வீங்கமுயங்கல் என்க. ஒழுகும்

விம்முதல்.

பொழுது

17.

ஆயிடை - அவ்விடை ; கவவுக்கை - அகத்திட்டொழுக்கம். நெகிழ்தல் - நழுவுதல் ; போற்றி - கருதி.

17. மதவு நடைப் 18. புதல்வன்.

18. செவிலிகை - செவிலியிடம் ; 19. புதல்வனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றாள் ; நல்லோர்க்கு ஒத்தனிர் என்று ; நல்லோர் - அழகியரான பரத்தையர். 19-20 இஃதோ செல்வன் - இந்தச் செல்வன் ;........ என்னுமிடைச்

சொல் இஃதோ என்த் திரிந்தது. 20.
செல்வன் -

பிள்ளை 22. சாஅய் --என்னிடத்தே தாழ்ந்து.
23. என்

முதுகைக் கட்டிக் கொண்டாளுக, 24.
பலபடியாக

வுழுத செம்பாட்டு நிலத்திற் செய்யின்மண்.
25 - 26.

அவன்கண் கண்கலங்கிக் கீழ்ற்ற அறிவினேற்குப்
5. புலத்தல் கூடுமோ தோழி என்க. 5 அல்கல்
26. அறைபோன என்க.

இதனுள்ளுறை : முள்ளியின் பக்கவிலே தோற்றிவாழும்பூ அதனைவிட்டுப் பிறர்க்குப் பயன்பட்டவாறுபோல நம்முடன் பிறந்த
வதுவை

நெஞ்சு அவருடன் ஏகுகையாயிற்று. அவருடைய
விழவிற்கும் உடலாய்த் திரியாநின்றால் புலத்தல்
கூடுமோ. என்க.

பி - ம். 14. நறுஞ்சாந்து புலர்ந்த 23. விருபெயற். 25. கலுழ்ந்தென்.

27. பாலை

கொடுவரி யிரும்புலி தயங்க நெடுவரை
யாடுகழை யிருவெதிர் கோடைக் கொல்குங்
கானங் கடிய வென்னார் நாமழ
நின்றதில் பொருட்பிணிச் சென்றிவட் டருமார்
செல்ப வென்ப வென்போய் நல்ல
மடவை மன்ற நீயே வடவயின்
வேங்கடம் பயந்த வெண்கோட் டியானை
மறப்போர்ப் பாண்டிய ரறத்திற் காக்குங்

கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தி னன்ன
நகைப்பொலிந் திலங்கு மெயிறுகெழு துவர்வாய்
தகைப்பத் தங்கல ராயினு மிகப்ப
யாங்ஙனம் விடுமோ மற்றே தேம்படத்
தெண்ணீர்க் கேற்ற திரள்காற் குவளைப்

பெருந்தகை சிதைத்து மமையாப்
பருந்துபட

வேத்தமர்க் கடந்த வென்றி நல்வேல்
குருதியொடு துயல்வந் தன்னநின்
னரிவே யுண்க ணமர்த்த நோக்கே.

என்பது : செலவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

— மதுரைக் கணக்காயனார்.

வரி

1. தயங்க - விளங்க ; 2. கழை - தண்டு ; வெதிர் - திணிமூங்கில். கோடை - மேல்காற்று. ஒல்கும் - ஒடுங்கும்.

வெதிர் சாய்ந்தால் உள்ளுக்கிடந்த புலி தோன்றுமென்று கூறிற்று.

4. நின்றதில் - இன்னவிடத்திலே நின்றதென்று சொல்லுதவில்லாத, பொருள் ; பிணி - பிணிப்பு. 5. போவர் என்று சொல்லாநின்றார்கள் என்று எனக்குச் சொல்லுவாய். 7. வேங்கடம் பயந்த - அங்குள்ள அரசர்

திறை
யிட்ட. 9. முத்தினன்ன 10. எயிறு ; நகையொடு
பொலிந்திலங்கும் பல். 11. தங்கலராயினும் ; இகப்ப-
போக, யாங்ஙனம் விடும் ? விடாதுகாண். 14. அமை
யா - அதனொடு விடாவாய் ; 15. வேந்து - வேத்தென
விகாரம். 16. துயல்வருதல் - அசைவருதல்;
17. கண்ணின் மலர்ந்த நோக்கு 12. எங்ஙனம் விடு மென்க.
3. கடிய வென்றாய்த் 4. தரவேண்டிச் 5. செல்வ
ரென்று நின்றாரென்க.
பி - ம். 1. தயங்கு. 11. தாங்கல.

28. குறிஞ்சி

மெய்யிற் றீரா மேவரு காமமொ
டெய்யா யாயினு முரைப்ப றோழி
கொய்யா முன்னுகுங் குரல்வார்பு தினையே
யருவி யான்ற பைங்கா றோறு

மிருவி தோன்றின பலவே நீயே
முருகுமுரண் கொள்ளுந் தேம்பாய்
கண்ணிப்
பரிய ஞயொடு பன்மலைப் படரும்
வேட்டுவற் பெறலொ டமைந்தனை யாழநின்
பூக்கெழு தொடலை நுடங்க
வெழுந்தெழுந்து
கிள்ளைத் தெள்விளி யிடையிடை பயிற்றி
யாங்காங் கொழுகா யாயி னன்னை
சிறுகிளி கடிதல் தேற்று ளிவளெனப்
பிறர்த்தந்து நிறுக்குவ ளாயி
னுறற்கரி தாகுமவன் மலர்ந்த மார்பே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

தலைமகட்குச்

இது பகலே சிறைப்புறம்.

— பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி.

வரி

I. காமமொடு - காமத்தால் 4. கால் முதல்; 6. முரண் கோடல் - பலபூவாதலாற் பலநாற்றமா யிருத்தல். 8. அமைந்தனை - அமைந்தாய். 9. எழுந்து நின்று; 10. கிள்ளைத் தெள்விளி - கிள்ளைகளை ஓட்டுகிற ஓசை; இடையிடை - அவற்றின் பேச்சுக் கிடையிடையே; பயிற்றி - பலகாற் சொல்லி; 11. அப்படியே அப் படியே; அவ்வவ்விடங்களிலே யென்றுமாம்; 12. தேற் றாள் - தெளிய அறியாள்.

13. பிறரைக் காக்கக்கொடுவந்து நிறுத்துவளாயின் 14. அவன் மார்பு உறுதற்கு அரிது என்க.

I. மெய்யிற்றீரா மேவருங்காமம் - ஒருவர் மெய்யினின்றும்

ஒருவர் தீராமைக்குக் காரணமாகிய காமம்.

பி-ம். 4 அருவியார்ந்த. 7. பரிப்பன்றொயொடு

8. டமர்ந்தனை.

9. வெழுந்து.

29. பாலை

தொடங்குவினை தவிரா வசைவி னோன்றாட்
கிடந்துயிர் மறுகுவ தாயினு மிடம்படின்
வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த
தாழ்வி லுள்ளந் தலைத்தலைச் சிறப்பச்
செய்வினைக் ககன்ற காலை யெஃகுற்
றிருவே றாகிய தெரிதகு வனப்பின்
மாவி னறுவடி போலக் காண்டொறு
மேவ றண்டா மகிழ்நோக் குண்க
ணினையாது கழிந்த வைக லெனையதூஉம்
வாழலென் யானெனத் தேற்றிப்
பன்மாண்
டாழக் கூறிய தகைசா னன்மொழி
மறந்தனிர் போறி ரெம்மெனச் சிறந்தநின்
னெயிறுகெழு துவர்வா யின்னகை யழுங்க
வினவ லானாப் புனையிழை கேளினி

வெம்மை தண்டா வெரியுகு பறந்தலைக்
கொம்மை வாடிய வியவுள் யானை
நீர்மருங் கறியாது தேர்மருங் கோடி
யறுநீ ரம்பியி னெறிமுத லுணங்கு
முள்ளுநர்ப் பனிக்கு மூக்கருங் கடத்திடை
வெள்ள ஞேணைப் பொருட்டால் விருப்பொடு
நாணுத்தலை யாக வைகி மாண்வினைக்
குடம்பாண் டொழிந்தமை யல்லதை
மடங்கெழு நெஞ்ச நின்னுழை யதுவே.

என்பது: வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன் எம்மையும் நினைத் தறிதிரோ என்ற தலைமகட்குச் சொல்லியது.

வரி

— வெள்ளாடியனார்.

1. நோன்றாட் புலி என்க ; தாளது என்றும் பாடம் 2. இடந்து 3. மிசையா.

2. மறுகுதல் - வருந்துதல் ; இடம்படின் - இடத்தேவீழின் 5. எஃகு-கத்தி ; 6. தெரிதகு-ஆராயத்தக்க ; 8. மேவ

றண்டா - பொருந்துதலைமையா ; 9. எனையதூஉம் - சிறிதும் ; 12. எம்மென - எம்மிடத்தென்று ; 14. வினவுதலமையாத. 15. பறந்தலை - பாழ்; 16. கொம்மை - பெருமை ; இயவுள் - தலைமை ; வழியிடத்தியானையுமாம். 17. நீருள்ள விடங்காணுது ; 18. அறுநீரம்பி - நீரற்றயாற்றிலம்பி.

20. எள்ளல் நோனு விருப்பெனக் கூட்டி - பிறரிகழ்தலைப்

பொருத விருப்பென்க.

21.

தொடங்கின காரியம் முடியவேண்டு மென்னும் மானம் தலையாக வைகி ; 23. மடங்கெழு நெஞ்சென்ருன், கூடின்றே என்னுற்றமை அறிவியா நெஞ்சு என்று.

நின்னுழையது என்பது முற்று.

5.

செய்விளைக்கு அகன்றகாலை 12. மறந்தனிர் என்க. 19. கடத்திடத்துத் 22. தங்கி யொழிந்தமை யல்லது என்க.

பி - ம்.

1 வசையிலேனென்றாட். 7. னவ்வடி. 13. இன்னகையிலங்க. 22. யல்லது. வெண்வட்டியார். வேளாவட்டனன்.

30. நெய்தல்

நெடுங்கயிறு வலந்த குறுங்க ணவ்வலைக்
கடல்பா டழிய வினமீன் முகந்து
துணைபுண ருவகையர் பரத மாக்க
ளிளையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றி
யுப்பொ யுமண ரருந்துறை போக்கு
மொழுகை நோன்பக டொப்பக் குழீஇ
யயிர்திணி யடைகரை யொலிப்ப வாங்கிப்
பெருங்களந் தொகுத்த வுழவர் போல
விரந்தோர் வறுங்கல மல்க வீசிப்
பாடுபல வமைத்துக் கொள்ளை சாற்றிக்
கோடுயர் திணிமணற் றுஞ்சுந் துறைவ

பெருமை யென்பது கெடுமோ

வொருநாண்

மண்ணை முத்த மருப்பிய புன்னைத்

7

தண்ணருங் கானல் வந்து நும
15. வண்ண மெவனோ வென்றனிர் செலினே.
என்பது : பகற்குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழி
சொல்லியது.
— முடங்கிக்கிடந்த
வரி
நெடுஞ்சேரலாதன்.

1. நெடுங்கயிறு - வலையிறுக்கும் பெருங்கயிறு ;
வலத்தல்.
அக்கயிறு கட்டப்படுதல் ; வலை - வலையால் ; 2.
பாடு -
பெருமை. 6. ஒழுகை - சகடம். 7. ஒலிப்ப
வாங்கி -
இழுத்த லருமையால் ஆரவாரித்து வாங்கி
யென்றாள்.
கரையிடத்து வலித்து. 8. தொகுத்த -
ஒருப்படுத்தின.
10. பாடு - கூறு ; தங்களிற் கூடுதல் சாற்றி ;
அமை
த்து. 12. என்பது - என்று
சொல்லப்படுகின்ற அது.

13. முத்தம் - முத்தம்போல; 14-15. வாராநின்றீர்,
வந்தாலிது கேட்கின்றிலீர் என்றாள்.

15. உங்களழகு செய்த தென்னென்று சொல்லி வினவிப்
போகிற், பெருமை கெடுமோ என்றாள், வண்ணங்
கேட்கில் வரைவரென்று: வண்ணத்திற்கு அழிவல்ல
தில்லாமையால்.

4. துவன்றி 6. குழீஇ 7. வாங்கி 9. வீசி 10. அமைத்து
11. மணற்கண்ணே துஞ்சு மென்க.

இதனுள்ளுறை: பெருங் கடலுட் சிக்கிக் கிடக்கின்ற மீனை
நுளையர் அதனின்று நீக்கி உயிர் செகுத்துக் கண்டா ரெல்லார்க்
குங் கூறுவைத்துப் பரப்பிப் பின்பு உயிர் வருத்தினோ மென்னு
மிரக்கமின்றி, மணற்குன்றிலே யுறங்கினாற்போல, பெருங்
குலத்துப் பிறந்த இவளை நீயிர் நும்வசமாக நீக்கி வருத்தி, வேறு
பாட்டா னெல்லாரு மிவளைச் சூழும்படி அலராக்கிப் பின்பு நீர்
துயரமின்றி உறங்குகின்றீர் என்றவாறு.

13. புன்னை அரும்பிய என்றதனலும், பகற்குறி யிடையீடு
குறியாதாகும்.

15. வண்ண மெவஞே வென்றது, இனிநீ ரென்செய்தீ ரென்று கேட்கு மளவல்ல, நும்மழகு என் செய்தது என்று கேட்கவேண்டு மென்றவாறு.

பி - ம். முடங்கிடந்த, முடக்கிடந்த.

31. பாலை

நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவிர் மண்டிலம்
புலங்கடை மடங்கத் தெறுதலின் ஞொள்கி
நிலம்புடை பெயர்வ தன்றுகொ லின்றென
மன்னுயிர் மடிந்த மழைமா றமையத்
திலையில வோங்கிய நிலையுயர் யாஅத்து
மேற்கவட் டிருந்த பார்ப்பினங் கட்குக்
கல்லுடைக் குறும்பின் வயவர் வில்லிட
நிணவரிக் குறைந்த நிறத்த வதர்தொறுங்
கணவிர மாலை யிடூஉக்கழிந் தன்ன
புண்ணுமிழ் குருதி பரிப்பக் கிடந்தோர்
கண்ணுமிழ் கழுகின் கான நீந்திச்
சென்றோ ரென்பிலர் தோழி வென்றியொடு
வில்லலைத் துண்ணும் வல்லாண் வாழ்க்கைத்
தமிழ்கெழு மூவர் காக்கு
மொழிபெயர் தேஎத்த பன்மலை யிறந்தே.

என்பது: பிரிவிடை ஆற்ருளாயினுளென்று பிறர் சொல்லக்
கேட்டு வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

வரி

— மாமூலனுர்.

1. சிவந்த - கோபித்த; 2. புலக்கடை புலங்கடையென
நின்றது; புலத்திட மென்றவாறு; மடங்க - பயிரெல்
லாம் தீய; ஞொள்கி - குறைவுபட்டு. 3. இன்று நிலம்
புடை பெயர்வ தல்லவோ எனச் சொல்லி; 4. மன்
னுயிர் - ஆண்டு வாழும் மக்கள். 9. கணவிரம் - செவ்
வரலி; இடூஉக் கழிந்தன்ன - விழவிட்டு. 10. குருதி
பரிப்ப - குருதி விழுந்தோரைச் சூழ.

4. மடிதல் - மரித்தல்; 7. குறும்பு - குறும்பரிடம்; வயவர்-
அக் குறும்பில் வீரர்; வில்லிட - விற்கள் விட; 8. நிண

வரி - நிணவொழுங்கு ;
குறைந்த - அற்ற ; விறந்த
வதர் - அதர்க்கடை...

IO.

புண்ணுமிழ்குருதி வாய்க்கொண்டுபோய்ப் 6. பார்ப்பிற்கு
II. உமிழ்ந்து கொடுக்குங் கானமென்க.

I2. வென்றியொடு - வென்றியால்.
இலர் ; என்றுசொல்லும்
என்று பெயர்ப் படுத்துக.

என்பிலர் - என்பு அளவு
வார்த்தையளவு இலர்
I3. வில்லா லலைத்துண்

ணும் I4. மூவர் காக்கும் தமிழ்கெழு I5. மொழி பெயர்ந்த தேசமென்க ; அந்நாட்டுப் பல மலைகளைக் கடந்து தூரப் போனார் என்க.

4. அமையத்துச் I2. சென்றாரென்க.

I2. சென்றாரென்று சொல்லுதலிலர், பிரிவாற்றாமை வருந்து

கின்றாளென்று சொல்லுவரென்றாள்.

பி - ம். 18. நிறைத்த.

32. குறிஞ்சி

நெருந லெல்லை யேனற் றோன்றித்
திருமணி யொளிர்வரும் பூணன் வந்து
புரவலன் போலுந் தோற்ற முறழ்கொள
விரவன் மாக்களிற் பணிமொழி பயிற்றிச்
சிறுதினைப் படுகிளி கடீஇயர் பன்மாண்
குளிர்கொ டட்டை மதனில புடையாச்
சூரர மகளிரி னின்ற நீமற்
றியாரை யோவெம் மணங்கியோ
யுண்கெனச்
சிறுபுறங் கவையின னாக வதற்கொண்
டிகுபெயன் மண்ணின் ஞெகிழ்பஞ
ருற்றவென்
னுள்ளவ னறித லஞ்சி யுள்ளில்
கடிய கூறிக் கைபிணி விடாஅ
வெரூஉமான் பிணையி னொரீஇ நின்ற
வென்னுரத் தகைமையிற் பெயர்த்துப்பிறி
தென்வயிற்
சொல்ல வல்லிற்று மிலனே யல்லாந்
தினந்தீர் களிற்றிற் பெயர்ந்தோ னின்றுந்
தோலாவா றில்லை தோழிநாஞ் சென்மோ

சாயிறைப் பணைத்தோட் கிழமை
தனக்கே
மாசின் றுதலு மறியா னேசற்
20. றென்குறைப் புறனிலை முயலு
மண்க ணாளனை நகுகம் யாமே.

என்பது: 1. பின்னின்ற தலைமகற்குக் தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.

குறைநேர்ந்த தோழி

2. தோழிக்குத் தலைமகள் சொற்றதூஉமாம்.

— நல்வெள்ளியார்.

வரி

3. புரவலன் - புரப்பவன் ; தோற்றம் - பொலிவு ; உறழ்கொள - மாறுகொள. 6. குளிர் - ஈரம். மதனில - வலியிலாதன ; தன்னை லெடுக்கலாவன. 7. சூரரமகளிரைப்போல வென்றான், தன்னை வருத்துதலான். 8. யாரையோ - யாரோ ; ஐ - அசை. உண்கென - உண்பேனெனச் சொல்லி ; 9. அதற்கொண்டு - அதனை மனத்தாலே கருதி ; 11. உள்ளறிதல் - நெகிழ்ந்தமை யறிதல். 12. கடியவை என்றாள், முன்சொல்லக் கடவனவாகச் சொன்னவை யல்ல என்று. கையைப் பிணிப்புவிடா. 17. சென்மோ - செல்வேம். அது 14. கழித்து ; இன் - அசை ;

18. சாயிறை - வளைந்த சந்து. 19. மாசின்றாதலும் - குற்றமின்றித் தன்க்கே யாதலும். எசற்று - வருத்தமுற்று ; 20. என் குறைக்கு - என்னுற் பெறுங் காரியத்திற்கு, என் பின்னிற்றலிலே முயலும். புறனிலை - பின்னிலை. 21. அண்கண் - கண் அண் என்க.

பி-ம். 14. வென்னூர்த். 15. சொல்லல்.

33. பாலை

விளைநன் றாதல் வெறுப்பக் காட்டி
மனைமாண் கற்பின் வாணுத லொழியக்

கணைவுமுறி யிழந்த செங்கிலை யாஅத்
தொன்றோங் குயர்சினை யிருந்த வன்பறை

விளைப் பருந்தின் கோள்வல் சேவல்
வளைவாய்ப் பேடை வருதிறம் பயிரு
மிளிதேர் தீங்குர லிசைக்கு மத்தஞ்
செலவருங் குரைய வென்னாது
சென்றவண்
மலர்பா டான்ற மையெழின்
மழைக்கண்
டெளியா நோக்க முள்ளினை யுளிவாய்
வெம்பர லதர குன்றுபல நீந்தி
யாமே யெமிய மாக நீயே
யொழியச் சூழ்ந்தனை யாயின்
முறுஅது
வெல்போர் வானவன் கொல்லி
மீமிசை

துணங்கமை புரையும் வணங்கிறைப் பணைத்தோள்
வரியணி யல்குல் வாலெயிற் றோள்வயிற்
பிரியா யாயி னன்றுமற் றில்ல
வன்றுநம் மறியா யாயினு மின்றுநஞ்
செய்வினை யாற்றுற விலங்கி
னெய்துவை யல்லையோ பிறர்நகு
பொருளே.

என்பது: தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் வியது.
தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்

— மதுரை அளக்கர்ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்.

வரி
1.

வெறுப்ப - மிக; மிகவென்றது செறிய; என்றது-அறப் பொருளாயிற்று.

2. மனையில் வாணுதல் ஒழிய; 4. ஒன்றோங்குயர் சினை - கப்பின்றி ஒன்றோங்கு உயர்சினை; ஓங்கின கொம்பு. 5. வீளை - சிள்ளென்ற ஓசை; பருந்தின் சேவல்; இரை !கொள்ளவல்ல சேவல்; 6. வருந் திறத்திலே யழைக்கும்; 7. இளியென்னும் பண்ணென்று கேட்டார் விசாரிக்குங் குரல்; மெத்தெனப் பேடையை அழைத்தலால் இளிபோன்றது.

8. அவள் 9. கண்; மலர் பெருமையழிதற்குக் காரண மாகிய கண். 10. தெளியா நோக்கம் - வெருவின பார்வை.

10. உள்ளினையாயின் 12. நீயே 13. ஒழியச்
சூழாநின்றா
யாயின்.
13. ஒழிய - ஊங்கே போக; முதுஅது -
பழைதாக. 16.
வரி - இதலே; 17. பிரியாயாயின் நன்றுமன்
; அது
மாட்டாயன்றே என்றான். தில் - அசை.
18. அன்று - பிரிகின்ற அன்று; நம்மை
அறியாயாயினும்
என்றது, நாம் முடியப்
போகமாட்டேமென்று உள்ள
படி அறியாதே பிரிந்தாயாயினும் என்றவாறு.
18-19. நம்வினை, அதுதான் செய்யும் வினை; வினை -
காரியம்;
ஆற்றுற விலங்கின் - செய்வினையை
வழியுற்றவள
விலே விலக்குவையாயின். 20. பிறர் நகு
பொருள் -
பிறர் சிரிக்கத் தகுங் காரியம்.
இங்கு வந்து மீள நம்மாலாகாதுகாண் என்று
நெஞ்சினை

மீளாதபடி கூறினான்.

I. காட்டிச் 8. சென்று; என்றது, போந்து என்றவாறு.

5. பருந்து 6. துணைப்பயிரும் 7. காட்டில் 8. அடைந்து

2. துணைப் பிரிந்தார்க்குப் 8. போதலரிதென்றது

என்றவாறு.

I2. யாமே, நீயே என்னும் ஏகாரம் பிரிநிலை.

பி - ம். 3. வீழ்ந்த. 4. வண்பறை. 7. மிளியேய். 8. செல்லருங்.

I. வெம்பராஅய. I2. தமியமாக. I4. வெவ்வேல்.

34. முல்லை

இறுகரும் பிடவின் வெண்டலைக் குறும்புதல்

கண்ணியின் மலருந் தண்ணறும் புறவிற்

றொடுதோற் கானவன் கவைபொறுத் தன்ன

விருதிரி மருப்பி னன்ன விரலை
செறியிலைப் பதவின் செங்கோன் மென்குரன்
மறியாடு மருங்கின் மடப்பிணை யருத்தித்
தெள்ளற றழீஇய வார்மண லடைகரை
மெல்கிடு கவுள துஞ்சுபுறங் காக்கும்

*

பெருந்தகைக் குடைந்த நெஞ்ச மேமுறச்
செல்க தேரே நல்வலம் பெறுந
பசைகொன் மெல்விரற் பெருந்தோட் புலத்தி
துறைவிட் டன்ன தூமயி ரெகினந்
துணையொடு திளைக்குங் காப்புடை வரைப்பிற்
செந்தார்ப் பைங்கிளி முன்கை யேந்தி
யின்றுவர லுரைமோ சென்றிசினோர் திறத்தென
வில்லவ ரறித லஞ்சி மெல்லென
மழலை யின்சொற் பயிற்று
நாணுடை யரிவை மாணலம் பெறவே.

என்பது: வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது

— மதுரை மருதன் இளநாகனார்.

வரி

I. வெண்டலையாயிற்று பூவால். 2. கண்ணியின் - தொடை போல. 3. கவை - கவைக்கோல்; பொறுத்தல் சுமத்தல். 8. அசை விடுகின்ற கவுளவாய் உறங்கு
புறத்தைப் பாதுகாக்கும் 9. பெருந்தன்மை. IO. வலம் - கடுக விடவல்லவெற்றி. II. பசை - கஞ்சிப்
பசை; கொல்லுதல் - வஸ்திரம் அறப் பண்ணுதல்;
I2. விட்டன்ன......; எகினம்-அன்னம்; I3. திளைத்
தல் - விளையாடல்.
வரைப்பு - மாளிகை; ஆகுபெயர்.

I5. சென்றிசினோர் திறத்து ஒன்று உரைப்பையாகில் அவர்
இன்று வருவர் என்னும் உரையை உரை என்றவாறு.
திறத்தென்புழி உரைக்கில் என ஒரு சொல் வருவிக்க.

I8. பெறச் IO. செல்க தேர் என்க.

2. புறவில் 6. அருத்திக் 8. காக்கும் என்க.

6. மறியாடு மருங்கின் மடப்பிணை - மறி

வயிற்றிலே முழுகி
விளையாடும் பக்கத்தையுடைய பிணை.

நம்மை இங்கே கலையும் பிணையும் வருத்த, அவளை
அங்கே
அன்னமும் துணையும் வருத்த என்றவாறு.

பி - ம். 5. புதவின்.

35. பாலை

ஈன்று புறந்தந்த வெம்மு முள்ளாள்
வான்றோ யிஞ்சி நன்னகர் புலம்பத்
தனிமணி யிரட்டுந் தாளுடைக் கடிகை
நுழைநுதி நெடுவேற் குறும்படை மழவர்
முனையாத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த
வில்லேர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்
வல்லாண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்
நடுகற் பீலி சூட்டித் துடிப்படுத்துத்
தோப்பிக் கள்ளொடு துரூஉப்பலி கொடுக்கும்
போக்கருங் கவலைய புலவுநா றருஞ்சுரந்
துணிந்துபிற ளாயின ளாயினு மணிந்தணிந்
தார்வ நெஞ்சமொ டாய்நல னளைஇத்தன்
மார்புதுணை யாகத் துயிற்றுக தில்ல
துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமா
னெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கான்

முனறுறைப

பெண்ணையம் பேரியாற்று நுண்ணறல்
கடுக்கு

நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்

கறியாத் தேஎத் தாற்றிய துணையே.
என்பது : மகட்போக்கிய நற்றாய் தெய்வத்திற்குப்
பராஅயது

— அம்மூவனார்.
வரி

3. தாள் - மூட்டுவாயில் விலங்கச் செறிக்கும்
கடையாணி ;

கடிகை - காம்பு.
4. குறும்படை - கோட்டை ; மழவர்-

வீரர் ; குறும்படைந்த வீரர் என்றுமாம். 5.
முனை

ஆ - பகைப் புலத்தவாய நிரை.

5 - 7.
'முனை தந்து ....பேண்மார்' - என்றது முனையிடத்து

ஆவைமீட்டு, முரம்பின்கண்ணே
வெட்சியாரை வீழ்த்த

மறவரது பதுக்கையெனக் கூட்டுக; வலிய
ஆண்மை

யாவிட்ட பதுக்கை ; பதுக்கைக் கடவுள்

என்றான்,

பதுக்கைக் கல்லிற் கடவுளுறைதலான்,

8

9. தோப்பிக்கள் - நெல்லாற் செய்யுங்கள்; தரு
- செம்
மறிக்குட்டி; 10. கவலையசுரம்
- அருவழிகளையுடைய
நெறி; 11. துணிந்து - போக்கை நிச்சயித்து.
14. கோவல் - திருக்கோவலூர். 15. கொடுங்கால்
ஊர்.
என்னும்
கொடுங்காலிற் 16. பெண்ணையாற்றின் 15.
முன்றுறை.
18. ஆற்றிய - செலுத்திய; துணை - தலைவன்.
1. உள்ளாளாய்ப் 11. பிறளாயினளாயினும் என்க.
பும்படி 11. பிறளாதல்.
2. புலம் .4. மழவர்-மழநாட்டார். 17. பேதைக்குத்
18. துணை என்க.
பி-ம். 8. துடிபடத். அம்மூவனார். அவர்

36. மருதம்

பகுவாய் வராஅற் பல்வரி யிரும்போத்துக்
கொடுவா யிரும்பின் கோளிரை துற்றி
யாம்பன் மெல்லடை கிழியக் குவளைக்
கூம்புவிடு பன்மலர் சிதையப் பாய்ந்தெழுந்
தரில்படு வள்ளை யாய்கொடி மயக்கித்
தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது
கயிறிடு கதச்சேப் போல மதமிக்கு
நாட்கய முழக்கும் பூக்கே ழூர

வந்புனல் வையை
திருமருதோங்கிய

வார்மண லகன்றுறைத்
விரிமலர்க் காவி

னறும்பல் கூந்தற் குறுந்தொடி மடந்தையொடு
வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வலரே
கொய்சுவற் புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழிய
னாலங் கானத் தகன்றலை சிவப்பச்
சேரல் செம்பியன் சினங்கெழு திதியன்
போர்வல் யானைப் பொலம்பூ ணெழினி
நாரரி நறவி னெருமை யூரன்
றேங்கம ழகலத்துப் புலர்ந்த சாந்தி
னிருங்கோ வேண்மா னியறேர்ப் பொருநனென்

றெழுவர் நல்வல மடங்க வொருபகல்
முரசொடு வெண்குடை யகப்படுத் துரைசெலக்
கொன்றுகளம் வேட்ட ஞான்றை
வென்றிகொள் வீர ரார்ப்பினும்
பெரிதே.

என்பது : தலைமகள் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த
தலைமகனொடு
புலந்து சொல்லியது.

— மதுரை நக்கீரர்.

வரி
2.

கோளிரை - அதற்குக் கூற்றமாகிய இரை ;
பன்னாடை ; நறவினையுடைய எருமையூர்.
நாள் ஒரு பகலிலே பொருதழக்கு மென்ப.

17. நார் -

20. ஓர்

I2. அலர் 20. ஆர்ப்பினும் பெரிது என்க.

3. ஆம்பன் மெல்லடை கிழியவும் குவளை மலர் 4. சிதையவும் எழுந்து பாய்ந்து எனக் கூட்டி, மெல்லடை கிழிய எழுந்து, குவளை மலர் சிதையப் பாய்ந்தென அறுக்க.

வேட்டுவன் தூண்டிலிற் கோத்த இரையை இலையின் கீழ்க் கிடந்தவாளை நுகர்ந்து, தூண்டிற்றுவக்கு விடாது இலை கிழிய எழுந்து குவளைப் பூ முறியப் பாய்ந்து அக்குவளையைச் சூழ்ந்த வள்ளையை மயக்கி, நாட்காலத்தே எல்லாரும் காணக் கயத்தை உழக்குகின்றாற்போல, நின்பாணனுடைய நெஞ்சுவலிதாய்ப் புறம்பு மெல்லிதாயிருக்கின்ற இன்சொல்லாலே அப்பரத்தையர் நலத்தை நுகர்ந்து, அப் பரத்தையர் தாய்மார் நெஞ்சுவருந்த அவ்விடத்தை விடாத அன்புடனே போந்து, நாங்கள் நுமது திறங்கண்டு வருந்த இங்கே வந்து, குவளை மலர்சூழ்ந்த வள்ளை போலும் எங்கள் சுற்றத்தார் மயங்க அவர்களை வருத்தி, ஊரையெல்லாமிப்படி எல்லாருமறியக் கலக்குவானொருவனல்லையோ என்றவாறு.

பி - மீ.

IO. வரிமலர். II. மகளிரொடு. தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்துவரத் தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.

37. பாலை

மறந்தவ ணமையா ராயினுங் கறங்கிசைக்

கங்கு லோதைக் கலிமகி ழுழவர்
பொங்கழி முகந்த தாவி ஞண்டுகள்

5

மங்குல் வானின் மாதிர மறைப்ப
வைகுபுலர் விடியல் வைபெயர்த் தாட்டித்
தொழிற்செருக் கனந்தர் வீட
வெழிற்றகை
வளியொடு சினைஇய வண்டளிர்
மாஅத்துக்
கிளிபோல் காய கிளைத்துணர் வடித்துப்
புளிப்பத னமைத்த புதுக்குட மலிர்நிறை
வெயில்வெரி நிறுத்த பயிலிதழ்ப்
பசுங்குடைக்
கயமண்டு பகட்டிற் பருகிக் காண்வரக்
கொள்ளொடு பயறு பால்விரைஇ
வெள்ளிக்
கோல்வரைந் தன்ன வாலவிழ் மிதவை
வாங்குகை தடுத்த பின்றை யோங்கிய
பருதியங் குப்பை சுற்றிப் பகல்செல
மருத மரனிழ லெருதொடு வதியுங்
காமர் வேனின் மன்னிது
மாணல னுகருந் துணையுடை யோர்க்கே.

என்பது: 1. தலைமகள் தோழிக்கு வன்புறை

யெதிரழிந்து
சொல்லியது.

2. பிரிவுணர்த்திய தோழி சொல்லியதூஉமாம்.
பொங்கழி யென்பது தூற்றுப்பொலி.

வரி
— விற்றூற்று மூதெயினனார்.

1. மறந்து அவ்விடத்துத் தங்காராயினும் என்றது அங்கு
மறந்து அமைகுவர் என்பது கொண்டு. 1 - 2. கறங்
கிசைக் கங்குல் - பள்ளியெழுச்சிக் காலம். ஓதை -
ஆளழைக்கு மாரவாரம். 3. பொங்கழி - தூற்றுப்
பொலி; தாவில் - வலியில்லாத; துகள் - கூளம்; 4.
மங்குல்வானின் - இருண்டமேகம்போல. 5. வைகு
புலர்விடியல் - இராப்பொழுது வைகின இருள்புலர்
கின்ற விடியல்; ஆட்டி - அலைத்து; கடாவிடுதல்.

6.

தொழிற் செருக்கால் வந்த மயக்கம். எழிற்றகையை யுடையவாய். 7. மா - அத்துச்சாரியை ; மாவில். 8. வடித்தல் - உறந்திடுதல். 9. புளிப்பதன் - மாதுளங்

காய் முதலாகிய இல்பதம் ; அமைத்தல் ;

புளிக்குஞ்

செவ்வி யுண்டாக்கப்பட்ட என்றுமாம் ; புதுக்குடங்க
ளின் மிருகின்ற நிறை - ஆகுபெயர் : ஊறின சாரம்
என்றவாறு.

10. வெயிலிடத்து முதுகு புறந்தோன்ற நட்ட; இதழ்-தோடு;
பசுங்குடை - செவ்வியிலாக்கின பனையோலைக்குடை. 10.- 11. குடையாற் பருகி.

12. விரவி - விரவ ; 13. கோல்வரைந்தா லொத்த என்க.
மிதவை - கூழ்; 14. வாங்குகை - வலித்துண்ணுங்கை ;
தேர்ந்துண்டல் ; விலக்குதல்.

15. பருதிபோன்ற செந்நெற்குப்பை ; சுற்றி - கூடாகச்
சுற்றி ; 16. எருதொடுவதிதல் - சாதி கூறியது.

18. நலத்தை யனுபவிக்குந் துணையுடையோர்க்கு 17. நல்ல வேனில் ; மன் - அது கழிந்ததென்றாள்; என்றது நம் காதலர் மறந்து அமையாராயினும் இதுதான் துணையுடையோர்க்கு நல்ல காலம் ; அது நமக்கென் என்றாள். 2. உழவர் 5. ஆட்டிப் 11. பருகி 15. சுற்றி என்க.

11. பருகி 14. உண்டபின் என்க.

பி - ம். 1. ணமைகுவ. 13. கோலறை.

38. குறிஞ்சி

விரியிணர் வேங்கை வண்டுபடு
கண்ணியன்
றெரியிதழ்க் குவளைத் தேம்பாய் தார
னஞ்சிலை யிடவ தாக வெஞ்செலற்
கணைவலந் தெரிந்து துணைபடர்ந் துள்ளி
வருதல் வாய்வது வான்றோய் வெற்பன்
வந்தன னாயி னந்தளிர்ச் செயலைத்
தாழ்வி லோங்குசினைத் தொடுத்த வீழ்கயிற்
றூசன் மாறிய மருங்கும் பாய்புட
னாடா மையிற் கலுழ்பில தேறி
நீடிதழ் தலைஇய கவின்பெறு நீலங்
கண்ணென மலர்ந்த சுனையும் வண்பறை
மடக்கிளி யெடுத்தல் செல்லாத்
தடக்குரற்
குலவுப்பொறை யிறுத்த கோற்றலை
யிருவி

கொய்தொழி புனமு நோக்கி
நெடிதுநினைந்து

15 பைதலன் பெயரலன் கொல்லோ
ஐதேய்

கயவெள் ளருவி சூடிய வுயர்வரைக்
கூஉங்க ணஃதெம் மூரென
வாங்கதை யறிவுறன் மறந்திசின்
யானே.

என்பது : 1. தோழி தலைமகன் குறை கூறியது.
2. பகலே சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச்
சொல்லு

வாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியதூஉமாம். *
3. தோழி குறிபெயர்த்திட்டுச் சொல்லியதூஉமாம்.
— வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனர்

வரி

2. தெரிதல் - நீதுகழித்தல்.
4. வலந் தெரிந்து - வலத்தை
ஆராய்ந்துகொண்டு. துணை-
தலைவி ; படர்ந்துள்ளி-வருந்திநினைந்து. 5.
வாய்வது-
வாய்ப்புடையது ; மெய்யென்றபடி. 6.
வந்தனனாயின்-

அங்ஙனம் வந்தாளுயின். 7. வீழ்கயிறு - தாழ்கயிறு.

8. மாறுதல் - ஆடாதொழிதல். மருங்கும் - பக்கத்தையும்.

10. இதழ் நெருங்கிக் கலந்த நீலம்.

12. எடுத்தல் செல்லாதென்றான் கனத்தால்; தடக்குரல் - பெரிய கதிர்.

13. குலவுப்பொறை - வளைந்தபாரம்; இறுத்த - முறித்த; கெடுத்தலுமாம்; கதிர்த்தலைபோய்க் கோற்றலையாயிற்று.

---

* "தன்குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை, வந்தனன் பெயர்ந்த வறுங்கள நோக்கித், தன்பிழைப் பாகத் தழீஇத் தேறல்" என்றதுக் குதாரணமாகக் காட்டி, "இதனுள் ஊசன் மாறுதலும், புனமும் தன்குறி தள்ளிய இடன்; மறந்திசின் என்றது தெருளாக்காலை; ஊங்கண்ணது ஊரெனஉணர்த்தாமையின் இடையீடுபடுவதன்றி அவன்கண் தவறுண்டோவெனத் தன்பிழைப்பா

கத் தழீஇயினன். இது சிறைப்புறமாகவரைவு
கடாயது" என்
றார் நச்சினார்க்கினியர். தொல். பொருள். களவு. 20.

பாங்கியாடிடம் விடுத்துக்கொண் டகறற்கு
உதாரணமாகக்
காட்டினார் அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர். சூத்.

156.

13-14. இருவிப்புனம், புனத்தையும் பார்த்து. செடிது - பெரி
தாக; தினைக்தெனவே எல்லாம் கூறியவாறு.
15. பைதலனாய்ப் போகமாட்டாது வருந்துகின்றா னின்றே
என்றாள். பெயரலன் என்று அங்கே அ றுத்து, பின்
தோழி தன்னுள்ளே * யரற்றல் கூறிற்றாக்குக.
16. அயவெள்ளருவி - சுனையினின்றும் தாழ்ந்துவிழுகின்ற
வெள்ளருவி.
18. ஆங்கு - அவ்விடத்து; அது - அதை என்று ஈறு திரிந்
தது. அதனை எனவிரியும். அதனை அறிவுறுத்துதல்
மறந்தேன், அதனால் 15. தேய்வேனாக என்றாள்.
4. தலைவி நோவாளாக 6. வந்தனனாயின் 15. பெயர
லன் என்க.
பி - ம். 7. காவிலோங்கு. 3. பாய்புடை. 15. போகுவன்.

39. பாலை

ஒழித்தது பழித்த நெஞ்சமொடு
துள்ளியு மறிதிரோ வெம்மென

வழிப்படர்க்
யாழகின்

முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய் முறுவ லழுங்க
நோய்முந் துறுத்து நொதுமன் மொழியளின்
ஞய்நல மறப்பனோ மற்றே சேணிகந்
தொலிகழை பிசைந்த ஞெலிசொரி
யொண்பொறி
படுஞெமல் புதையப் பொத்தி நெடுநிலை
முளிபுன் மீமிசை வளிசுழற் றுறுஅக்
காடுகவர் பெருந்தீ யோடுவயி னோடலி
னதர்கெடுத் தலறிய சாத்தொ
டொராங்கு
மதர்புலி வெரீஇய மையல் வேழத்
தினந்தலை மயங்கிய நனந்தலைப் பெருங்காட்டு
ஞான்றுதோன் றவிர்சுடர் மான்றுற் பட்டெனக்
கட்படரோதி நிற்படர்ந் துள்ளி
யருஞ்செல வாற்று வாரிடை ஞெரேரெனப்
பரந்துபடு பாய னவ்வி பட்டென

---

* யாற்றல் என்றும் படிக்கலாம்,

விலங்குவளை செறியா• விருத்த நோக்கமொடு
நிலங்கிளை நினைவினை நின்ற நிற்கண்
டின்னகை பினைய மாகவு மெம்வயி
னாடல் யாங்குவந் தன்றென யாழநின்
கோடேந்து புருவமொடு குவவுநுத னீவி
நறுங்கதுப் புளரிய நன்ன ரமையத்து
வறுங்கை காட்டிய வாயல் கனவி
னேற்றேக் கற்ற வுலமரல்
போற்றா யாகலிற் புலத்தியா லெம்மே.

என்பது: பொருண் முற்றிய * தலைமகன் தலைமகளைக்கண்டு சொல்லியது. இப்பாட்டு நிலத்தாற் பாலை

— மதுரைச் செங்கண்ணனார்.

வரி

1. ஒழித்தது - ஸ்திரீ வி ஸம்பன்னலாகாதென்று முன்னோர் கழித்தது. பழித்தல் - அதனை இகழ்தல். இர

வலர்க்கு இடம் இல்லாமல் அவரை
யொழித்ததனைப்
பழித்தலென்றுமாம். வழியிலே போந்து.

4. முந்துறுத்து - தோற்றுவித்து; 'நொதுமல்
மொழியல் -
ஏதின்மை சொல்லாதேகொள்.

5. ஆய்நலம் - ஆயத்தாரால் ஆராயப்பட்ட
அழகு; ஆயத்
தார்க்கு விநோதமிது; மற்று - வினைமாற்று.

6. பிசைதல் - ஒன்றோடொன்று தேய்த்தல்;
ஞெலி - கடை
யப்பட்ட மூங்கில்; ஆகுபெயர். 7. ஞெமல்
- சருகு.

6 - 7. ஒண்பொறி மறையப்பொத்தி என்க.
பொத்த எனத்
திரிக்க.

8. முளிபுல் - உலர்ந்த ஊசம் புல்; மூங்கிலுமாம்;
என்னை:

'புறக்காழனவே புல்லெனப் † படுமே' (தொல்.
பொருள். மரபு. 85.) என்றாராகலின். உறூஅ - உறு
த்தி; உறுத்த என்க.

---

* முற்றி மீண்ட என்பதும் பாடம்.

† மொழிப என்பது மூல பாடம்.

9. ஓடுவையின் ஓடல் - கர்நீரோடின விடமெங்கும் ஓடுதல்.

I O.

அதர் கெடுத் தலறிய சாத்தொடு - வழியற்றுக் கூப்பிட்ட சாத்தொடே; சாத்தரொடு 15. ஞெரேரென 16. பராந்துபட்ட பாயல் - ஞெரேரென்னும் அநுகரணத்துடன் கூட்டுக.

சாத்தரொடு பரந்து கண்படுபாயல் எனக்

16. படுதல் - கண்படுதல்; பாயல் - சயனம்.

I 3.

ஞான்று தோன்று அவிர் சுடர் - வீழ்கின்றபோது தாழ்ந்து தோன்றுகின்ற சுடர் ; மயங்கிப் பட்டதாக, ஆல் - அசை. கள் - வண்டு ; படர்தல் - வந்து படிதல் ; படர்ந்துள்ளி - நினைந்து நினைந்து.

15 - 16.

காட்டில் அருவழியில் பரந்துபட்ட பாயல். ஒஞரே ரென - பொதுக்கென ; குறிப்புமொழி ; அநுகரணமுமாம்; பரத்தல் - வேண்டினபடி கிடத்தல்; பாயலிடத்து

18. நின்னைக் கண்டென்க. நவ்வியைப் பட்டா

லொப்பத் 17. தாழ்ந்த நோக்கத்துடனே.

17-18. மெலிவாற் கழன்று விழுகின்ற வளையை யேறத் தடுக்கி, நிலத்தைக் காலாற் கீறுகின்ற வருத்த முடையையாய் நின்ற நின்னை யென்க. கவிழ்ந்து நிற்றலாற் றாழ்ந்த நோக்கமாயிற்று.

19. * இன்னகாய் ! இனையமாகவும் - நாங்கள் போந்து தனித்து வருந்தவும்.

இப்படிப்

எம்மிடத்து நீ ஊடுகின்ற ஊடல் யாங்கு வந்ததென்க, எனச் சொல்லி; என்று சொல்லெச்சமாக்கி ஒரு சொல் வருவிக்க. யாழ - அசை.

21. கோடு - பக்கம்; குவவுதல் - திரண்டு சிறுகுதல்; நீவி - துடைத்து. உளரிய - கோதிய; நன்னர் அமையம் - நல்ல பொழுது; என்றது கனவிற்கண்ட பொழுதாக லான்.

---

* இவ்வடிமுதலாக 'வாயல்கண' வென்பதீறாக நின்ற அடிகளைக் "கனவு முரித்தா லவ்விடத் தான" என்ற சூத்திரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல், பொருள். பொருளி. 3)

23. * வறுங்கை காட்டிய கனவாவது - புணர்ச்சி போலே யிருந்து பொய்படுத்தின கனவு; கையில் ஒன்றுள்ளது போலப்பிடித்துப் பின் வறுங்கை காட்டுதல் வழக்கு.

23-24. கனவிடத்துத் துயிலேற்றுக் காணாது ஏக்கற்றதுமாம்.

25. போற்றா யாகலின் - நீ புத்திபண்ணா யாகலின்; எம்மைப் புலக்கின்றா யன்றே யென்றான்.

20-21. புலவிதீர அவள் அளகமும் நுதலும் நீவினான்.

பி - ம். 6. மிசைந்த. 8. நுறாஅலிற். 13. மான்றாழ்பட்.

40. நெய்தல்

† கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப
நீனிறப் பெருங்கடல் பாடெழுந் தொலிப்ப
மீனார் குருகின் மென்பறைத் தொழுதி
குவையிரும் புன்னைக் குடம்பை சேர
வசைவண் டார்க்கு மல்குறு காலைத்

தாழை தளரத் தூங்கி மாலை
யழிதக வந்த கொண்டலொடு

கழிபடர்க்

காமர் நெஞ்சங் கையறு பிணையத்
துயரஞ் செய்துநம் மருளா ராயினு
மறாஅ லியரோ வவருடைக் கேண்மை
யளியின் மையி னவணுறை முனைஇ
வாரற்க தில்ல தோழி கழனி
வெண்ணெ லரிநர் பின்றைத் ததும்புந்
தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தா ணாரை
செறிமடை வயிரிற் பிளிற்றிப் பெண்ணை

---

* "இதனுள் 'வறுங்கை காட்டிய வாயல் கனவி' னென நனவின்றிச் சென்றவற்றைத் தலைவன் கூறியவாறு காண்க."

என்றார் நச்சினார்க்கினியரும் (தொல். பொருள். கற்பு.

5.) † 'நெய்தற்கு மாலையும் வந்த' தென

இவ்வடியினைக் காட் டாகக் காட்டினர் நச்சினா

திணை. 8.)

க்கினியர் (தொல். பொருள். அகத்

யகமடற் சேக்குந் துறைவ
னின்றுயின் மார்பிற் சென்றவென்
னெஞ்சே.

என்பது : தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவழிக்
கிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லியது.

— குன்றியனார்.

வரி 2. பாடெழுந்து - ஒலி மிக்கு.
3. தொழுதி - தொகுதி. 4. குவை - திரட்சி. 5. அசைவண்டென்பது, தாயிருந்த நீர்ப்பூவை விட்டுக் கோட்டுப்பூ வேறப் போவேமோ இல்லேமோவென்று அசைதல் ; அல்குறு காலை - எல்லாம் தம் பதிகளிலே சென்று தங்கும் அந்திக்காலம். 6. தளர - ஒல்க; தூங்கி - அசைந்து. ஒல்குறு காலை என்றதற்கு ஈங்கே 6. மாலையென்று பெயரிட்டார்.

7.

பிரிந்திருப்பார் அழிதற்கு வந்த கீழ்காற்று; 6. தூங்கி வந்த 7. கொண்டல்; கொண்டலொடு - கொண்டலான். 9. நம் - நம்மை.

II. உறை - உறைதல். I3.

ததும்பும் - ஒலிக்கும். I5. மடை - மூட்டுவாய்; கொம்பிற் றலையில் இரும்பாலும் செம்பாலும் பண்ணித் தைத்தலான் மூட்டாயிற்று. பிளிற்றி - ஒலித்து.

I2.

வாரற்க என்றான், இங்கு வந்தால் என்னொடு கிடந்து துயருறுமென்று. 4. சேர 5. அல்குறுகாலை என்க.

வெண்ணெல் அரிநர் தங் காரியஞ் செய்யப் பறைகொட்டுவிக்க, நாரை வேற்று நிலத்ததாகிய பெண்ணையிலே சென்று தங்கித் தான் வாழுமிடமாகிய மருத நிலத்தை மறந்தாற்போலத் தங்காரியஞ் செய்ய நம்மைப் பிரிவர் இல்லைப் பிரிந்தவழி நம்முடைய நெஞ்சு நம்மை விட்டுத் தனக்கு அந்நியமாகிய அவர் மார்பிலே சென்றது என்றவாறு.

பி - ம். 6. தூக்கி. II. னவணுறைவு.

* "இது பொருட் பிரிவிடைத் தோழிக் குரைத்தது. இக் களிற்றியானைநிரையுள் செய்தற்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப் பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது" என்றார் நச்சினார்க்கினியரும். (தொல். பொருள். அகத்திணை 3.)

41. பாலை

வைகுபுலர் விடியன் மைபுலம் பரப்பக்
கருநனை யவிழ்ந்த ஊழுறு முருக்கி
னெரிமருள் பூஞ்சினை யினச்சித ரார்ப்ப
நெடுநெ லடைச்சிய கழனியேர் புகுத்துக்
குடுமிக் கட்டிய படப்பையொடு மிளிர
வரிகால் போழ்ந்த தெரிபகட் டுழவ
ரோதைத் தெள்விளி புலந்தொறும் பரப்பக்
கோழிண ரெதிரிய மரத்த கவினிக்
காடணி கொண்ட காண்டகு பொழுதி
னாம்பிரி புலம்பி னலஞ்செலச் சாஅய்
நம்பிரி பறியா நலனொடு சிறந்த
நற்றோ ணெகிழ வருந்தினள் கொல்லோ

மென்சிறை வண்டின் தண்கமழ்
பூந்துணர்
தாதின் றுவலை தளிர்வார்ந் தன்ன
வங்கலுழ் மாமை கிளைஇய

நுண்பஃ றித்தி மாஅ யோளே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்வயிற்
பிரிந்தவிடத்துக் கிழத்
தியை நினைந்து சொல்லியது.

வரி

— குன்றியனார்.

1. மை - எருமை; 8. விளங்கி மரத்த 9. காடு
10. அழகு
கெட மெலிந்து. 11. நம்பிரிபறியா
12. நற்றோள்
13. வண்டின் - வண்டினையுடைய;
வண்டினையுடைய
பூங்கொத்து. 14. தாதிலுண்டான
மதுத்துவலை தளிரி
லொழுகின லொத்த
லொத்த மாமை நிறம்.

15. கலுழ்மாமை; ஒழுகின

15. கிளைஇய - தோற்றின.

10. சாய் 12. வருந்துகின்ற * ளேறே என்க.

11. பிரியறி

யாது

என்று வேறறுத்து, அது 12. நெகிழ் என்க.

பி - ம். 2. கருநனை. 4. அடக்கிய.

சேரமானந்தையார்.

---

* இது வைஷ்ணவ சம்பிரதாய நூல்களில் வழங்கும் 'இறே' என்பதனோடு ஒப்பிடத் தக்கது. ஒரு முற்றுச்சொற் போலும்.

௪௨. குறிஞ்சி

மலிபெயற் கலித்த மாரிப்
பித்திகத்துக்
கொயலரு நிலைஇய பெயலேர்
மணமுகைச்
செவ்வெரி நுறழுங் கொழுங்கடை
மழைக்கட்
டளிரேர் மேனி மாஅ யோயே
நாடுவறங் கூர நாஞ்சி றுஞ்சக்
கோடை நீடிய பைதறு காலைக்
குன்றுகண் டன்ன கோட்ட
யாவையுஞ்
* சென்றுசேக் கல்லாப் புள்ள வுள்ளி
லென்றூழ் வியன்குள நிறைய வீசிப்
†
பெரும்பெயல் பொழிந்த வேம வைகறைப்
பல்லோ ருவந்த வுவகை யெல்லா
மென்னுட் பெய்தந் தற்றே சேணிடை

யோங்கித் தோன்று முயர்வரை
வான்றோய் வெற்பன் வந்த மாறே.

என்பது: தலைமகன் வரைவு மலிந்தமை தோழி சொல்லியது.

தலைமகட்குச்

— கபிலர்.

வரி

1. பெயலால். 2. கொய்யலருமை பூவின் மிகுதியால்; பெயலுக்கு எழுச்சி பெற்ற முகைவெரிந் கண்ணுக்கு உவமை. 5. தொழிலின்றித் துஞ்சும் நாஞ்சில். 6. நீரில்லாத. 9. வீசி - உதவி. 13. தோன்றும் 14. வெற்பன். 13. வரை - பக்கமலை.

14. வந்தமாறு - வரையவந்தபடி சொல்லில்

11. பல்லோ
ருவந்த உவகையெல்லாம்
12. என்னுட் பெய்தந்தற்று
எனக் கூட்டி, 3. மண்முக்கண்ணும் 4.

தளிர்மேனியும்

---

* 'சென்றுசேக் கல்லாப் புள்ள — குளம்' என்பது 'அருங் கேடன்' என்பதுபோல நின்றது என்றார் பரிமேலழகர். (குறள் 210).

† இவ்வீரடியினையும் காட்டினார் பேராசிரியர்.

பயனிலை புவமத்திற்கு உதாரணமாகக்
(தொல். பொருள். உவமை. 14)

வேறுபட்டு நீ வருந்தாமல் வரைவொடு வந்தார்;
வவகை எனக்கு இவ்வாறிருந்த தென்றவாறு.

அவ்

பி-ம். 1. மழைபெயக் 2. முன்முகை. 8. சேர்கல்லா.

43. பாலை

கடன்முகந்து கொண்ட கமஞ்சூன் மாமழை
சுடர்நிமிர் மின்னொடு வலனேர் பிரங்கி
யென்றூ ழுழந்த புன்றலை மடப்பிடி
கைமாய் நீத்தங் களிற்றொடு படீஇய
நிலனு விசும்பு நீரியைந் தொன்றி
குறுநீர்க் கன்ன லெண்ணுந ரல்லது
கதிர்மருங் கறியா தஞ்சுவரப் பாஅய்த்
தளிமயங் கின்றே தண்குர லெழிலி,
யாமே,
கொய்யகை முல்லை காலொடு மயங்கி
மையிருங் கான நாறு நறுநுதற்

பல்லிருங் கூந்தன் மெல்லியன் மடந்தை
நல்லெழி லாகஞ் சேர்தன மென்று
மளியரோ வளியர் தாமே யளியின்
றேதில் பொருட்பிணிப் போகித்த
மின்றுணைப் பிரியு மடமை யோரே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்கடைக்கூட்டிய
நெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது.

வரி

— மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனார்.

2. சுடர்-ஒளி. 4. யானை யெடுத்த கை. 5. ஒன்றி-ஒன்ற. 6. குறுநீர் - நாழிகை வட்டிலில் அளவுபட்ட நீரால். கன்னல் - கன்னலே. 7. கதிர்மருங் கறியாமல் - ஆதித்தனின்ன வளவிலே சென்றானென் றறியாமல்; உலகமஞ்ச. 8. தளி - தளியொடு; எழிலி - ஆகுபெயராற் காலம். 9. கொய் முல்லை, அகைத்த முல்லை. காற்றுன்; மயங்குதல் - ஒன்றோடொன்று நெருங்குதல். 10. மை - பசுமை. 12. சேர்தனம் - முற்று. 13. அளியர் அளியர் என்பது விரைவு.

14. முன்போகி, இக் காலத்தைக் கண்டு வா
கினையாது 15.
பிரிந்தோர், 13. அளியரெனக் கூட்டுக.
அளியரென்
றது அறிவில்லாதோ ரென்றவாறு. ஓகாரம்
அசை,
குறிப்புமாம்.
பி - ம். 4. கழைமாய். 8. யின்குர.

44. முல்லை

வந்துவினை முடித்தனன் வேந்தனும்
பகைவருந்
தந்திறை கொடுத்துத் தமரா யினரே
முரண்செறிந் திருந்த தானை யிரண்டு
மொன்றென வோர்ந்தன படையேய்
ந்தின்றோர்
5 முன்னியங் கூர்தி பின்னிலை யீயா
* தூர்க பாக வொருவினை கழிய
நன்ன னேற்றை நறும்பூ ணத்தி
துன்னருங் கடுந்திறற் கங்கன் கட்டி
பொன்னணி வல்விற் புன்றுறை
யென்றாங்

கன்றவர் குழீஇய வளப்பருங் கட்டூர்ப்
பருந்துபடப் பண்ணிப் பழையன் பட்டெனக்
கண்டது நோனா னாகித் திண்டேர்க்
கணைய னகப்படக் கழுமலந் தந்த
பிணையலங் கண்ணிப் பெரும்பூட் சென்னி
யழும்பி லன்ன வறாஅ யாணர்ப்
பழம்பன் னெல்லின் பல்குடிப் பரவைப்
பொங்கடி படிகய மண்டிய பசுமிளைத்
தண்குட வாயி லன்னோட்

பண்புடை யாகத் தின்றுயில் பெறவே.

என்பது : வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

— குடவாயிற் கீரத்தனார்.

---

* இவ்வடியினைப் "பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும்" என்றதுறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, "இது தானுற்ற இன்பத் தினைப் பாகற்குக் கூறியது" பொருள். கற்பு. 5.)

என்றார் நச்சினார்க்கினியர். (தொல்,

வரி

1. வினை முடித்தல் - வினையை ஆக்குதல். 2. தந்திறை - தமக்கு நிச்சயித்திருந்ததிறை; தமராயின ரென்றது - பரிகரமாயினு ரென்றவாறு. 4-5. படையின் முன்னே இயங்குகின்ற நின்றோராகிய ஊர்தி; பின்னிலை யீயாதென்றது - இனிப் பின்னிற்றலைக் கூடாதென்றவாறு. 6. ஒருவினை யென்றது, மீண்ட தேர்களை ஒருவினையாய் என்க; கழிய வென்றது, இச் சுரத்தை நாம் கழிய என்றவாறு.

7.

நன்னன் முதலாயினர் சேரன் படைத்தலைவர். 11. பருந்துபலவு முண்டாகப் பண்ணிப் போர் செய்து; பழையன், சோழன் படைத்தலைவன். 13. கணையன், சேரன் படைமுதலி; முன் சொன்னவர்க்குப் பிரதானி; கழுமலம் - ஓர் ஊர்; 14. பிணையலங் கண்ணி - கட்டின கண்ணி; அல், அம் - சாரியை. சென்னி 18. குடவாயில் என்க. 15. அழும்பிலன்ன என்றதே தொடங்கிக்

14. குட்வாயிற்கு அடை. அழும்பில் - பாண்டிநாட்டூர்.

15. அழும்பிலன்ன 17. காட்டுப் 15. புதுவருவாயுடைய குட

வாயில். 16. பரவை - குடிப்பரப்பு. 17. பொங்கடி -

யானை; கயம் - கயத்தையும், நெருங்கிய விளையையும்.

மண்டுதல் - நெருக்கம்.

19. துயில்பெற 6. ஊர்கபாக எனக் கூட்டுக. 9. ஆங்கு -

அசை. 'என்று' என்றது, 'என்று சொல்லப்பட்ட'

என்று ஒரு சொல்லை ஏற்கும். 19. பண்புடையாகம்,

நாம் செல்லுமளவும் இறந்துபடாதாயிற்றிருந்த பண்பு.

பி-ம். 4. வறைந்தன. பணையே. 0. கழீஇய. 10. கடலூர்.

உறையூர்ச் சல்லியங்குமரனார்.

45. பாலை.

வாட லுழுஞ்சில் விளைநெற் றந்துண
ராடுகளப் பறைபி னரிப்பன

வொலிப்பக்

கோஙட நீடிய வகன்பெருங் குன்றத்து
நீரிலா ராற்று நிவப்பன களிறட்
டாளி லத்தத் அழுவை யுகளுங்

காடிறந் தனரே காதலர் மாமை
யரிநுண் பசலை பாஅய்ப் பீரத்
தெழின்மலர் புரைதல் வேண்டு மலரே
யன்னி குறுக்கைப் பறந்தலைத் திதியன்
றொன்னிலை முழுமுத றுமியப் பண்ணிப்
புன்னை குறைத்த ஞான்றை வயிரிய
ரின்னிசை யார்ப்பினும் பெரிதே யானே
காதலற் கெடுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்
தாதி மந்தி போலப் பேதுற்
றலந்தனெ னுழல்வென் கொல்லோ பொலந்தார்க்
கடல்கால் கிளர்ந்த வென்றி நல்வேல்
வான வரம்ப னடன்முனைக் கலங்கிய
வுடைமதி லோரரண் போல
வஞ்சுவரு நோயொடு துஞ்சா தேனே.

என்பது : வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— வெள்ளிவீதியார்.

வரி

1. துணர் - நெற்றின் கொத்து. 2. பறை - கரடிகை;

அரிப்
பன ஒலிப்ப - விட்டுவிட்டு இசைப்ப. 4.
ஆராறு -
போதற்கரிய வழி; நிவப்பன களிறு - ஓங்கின
களிறு.
5. உகளுதல் - திரிதல். 7. அரிநுண் பசலை -
ஐதாய
நுண்ணிதான பசலை. 13. கெடுத்தல் -
காணுதொழி
தல். 15. உழறல் - தேடித் திரிதல்;
உழல்வேனே
வென்றாள் இறந்து படுதலை நினைந்து. 16.
கடல்கால்
கிளர்தல் என்பது, கடலிடம் கிளர்தல்
என்றவாறு.
வேலாற் கடலோட்டினானாதலால், கிளர்ந்த
என்றார்;
கிளர்தல் - புடை பெயர்தல்.
17-18. முனையாற் கலங்கிய மதிலாகிய ஓரரண் என்க.
18-19.
அரண்போலத் துஞ்சாதுழல்வேனே என்றாள்
இறந்து
படுதலை நினைந்து; அரண் - ஆகுபெயர்.

பி - ம. 3. வியன்பெருங்.

IO

46. மருதம்

சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரா
னூர்மடி கங்குலி னோன்றளை பரிந்து
கூர்முள் வேலி கோட்டி னீக்கி
நீர்முதிர் பழனத்து மீனுட னிரிய
வந்தூம்பு வள்ளை மயக்கித் தாமரை
வண்டூது பனிமல ராரு மூர
யாரை யோநிற் புலக்கேம் வாருற்
றுறையிறந் தொளிருந் தாழிருங் கூந்தற்
பிறரு மொருத்தியை நம்மனைத் தந்து
வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வஃதியாங்
கூறேம் வாழிய ரெந்தை செறுநர்
களிறுடை யருஞ்சமந் ததைய நூறு
மொளிறுவாட் டானைக் கொற்றச் செழியன்
பிண்ட நெல்லி னள்ளூ ரன்னவென்
னொண்டொடி நெகிழினு நெகிழ்க
சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ. *

என்பது: வாயில் வேண்டிச் சென்ற தலைமகற்குத் வாயின் மறுத்தது. †

தோழி

— அள்ளூர்

வரி
நன்முல்லையார்.

7. புலக்கேம் - புலப்பேம்; அதற்கு யாரோ நீ யென்க. ஐகாரம் - இடைச் சொல்; என்ன உறவினை நீ என்றபடி; வாருற்று - நீட்சியுற்று. 8. உறை யிறந்து - மழை கால் வீழ்ச்சியைக் கடந்து. 9-10. பிறரு மொருத்தியை வதுவை யயர்ந்தாய் என்று நின்றார்கள்; என்று

* ஆசிரியம் ஓகாரத்தான் இற்றமைக்கு இதனையே காட்டாகக் காட்டினர் உரையாளர் பலரும். † "இது வாயின் மறுத்தது" என்றும், 'வண்டேது பனிமல'ரெனவே வைகறையும் வந்ததென்றும், "செல்லாக் காலைச் செல்கென விடுத்தது" என்றும், "உறுகண் காத்தற்பொருட்டாகத் தலைவி வருந்தினும் நீ செல்லென்றாள், தலைவன் செல்லாமை அறிதலின்" என்றும் கூறி

சொல்லுகின்றவர்கள் நம் மனையிலே
கொடுவந்து
சொல்லாநின்றார்கள் என்றவாறு; தருதல் -
அவளைச்
சொல்லும்பொழுது அவளைப் புகுதவிட்டுச்
சொல்லு
தல். 11. கூறேம் - நீ யயர்ந்தா யென்று
யாங்கள்
சொல்லேம். 12. தகைய நூறும் - போர்
சிதையைக்
கெடுக்கும். 14. அள்ளூர் - அள்ளியூர்;
அன்ன என்னு
டைய. 15. நெகிழ்தல் - கழறல். 14.
'என்' என்
றாள் தானவளென்னும் வேற்றுமை யின்மையால். 15.
ஒண்டொடி என்று ஆகுபெயரால் தலைவியை ஆக்கி
அவள் மெலியினும் மெலிக வென்பாரு முளர். 16.
சென்றீ - செல்; தகைக்குநர் - விலக்குவார்.

6. வண்டேது பனிமல ரென்றது, இராக்கால மா
னபடியாலே
வண்டு உள்ளே ஊதும் மலர்.

காரான் தனக்கு நிலையென்று புகுதப்பட்ட
கொட்டிலை

நீரா லுஞ் சாணகத்தா லுந் தானே சேருக்கிக்கொண்டு, தளையையு மறுத்துக்கொண்டு, பழனத்துக்குக் காவலாகிய வேலியையுங் கோட்டா லெடுத்து, மீன்களிரியத் தாமரையைச் சூழ்ந்த வள்ளையை மயக்கி, மலர்ச்சி யின்றி வண்டொடு குவிந்த தாமரையை ஆர்ந்தாற்போல, நீயே ஆதரித்துக் கொள்ளப்பட்ட இவளை நீ தானே வேறுப்படுத்தி நாணமாகிய தளையையு மறுத்துக் கொண்டு, பரத்தையர்க்குக் காவலாகிய விறலியையும் பாணனாகிய கோட்டாலே நீக்கி, அப் பரத்தையருடனுறையும் தோழிமாரிரிய அப்பரத்தையருடைய தாய்மாரையும் மயக்கி, அகமலர்ந் துன்னை எதிரேற்றுக் கொள்ளாத மகளிரை நுகர்வானொருத்த னல்லையோ என்றவாறு.

பி - ம். 9. யெம்மனை. 13. கொற்கைச். 14. ரன்ன வெம்மொ.

47. பாலை

அழிவி லுள்ளம் வழிவழிச் சிறப்ப
வினையிவண் முடித்தன மாயின்
வல்விரைந்
தெழுவினி வாழிய நெஞ்சே யொலிதலை

னர் நச். "'வண்டேது பனிமல' ரெனப் பிறர்க்குரிய மகளிரென வும், அவரை நயப்பா யெனவும் உள்ளுறையுவமம் மருதத்துக் கண் வந்தது" என்றார் பேரா. (தொல். பொருள். 3., 147., 239., 304.)

யலங்குகழை நரலத் தாக்கி விலங்கெழுந்து
கடுவளி யுருத்திய கொடிவிடு கூரெரி
விடர்முகை யடுக்கம் பாய்தலி னுடனியைந்
தமைக்கண் விடுநொடி கணக்கலை யகற்றும்
வெம்முனை யருஞ்சுர நீந்திக் கைம்மிக்
ககன்சுடர் கல்சேர்பு மறைய மனைவயி
னொண்டொடி மகளிர் வெண்டிரிக் கொளாஅலிற்
குறுநடைப் புறவின் செங்காற் சேவல்
நெடுநிலை வியனகர் வீழ்துணைப் பயிரும்
புலம்பொடு வந்த புன்கண் மாலை
யாண்டுளர் கொல்லெனக் கலிழ்வோ ளெய்தி
யிழையணி நெடுந்தேர்க் கைவண் செழியன்
மழைவிளை யாடும் வளங்கெழு

சிறுமலைச்

சிலம்பிற் கூதளங் கமழும் வெற்பின்
வேய்புரை பணைத்தோட் பாயு
நோயசா வீட முயங்குகம் பலவே.

என்பது: தலைமகன் இடைச்சுரத்து அழிந்த
சொல்லியது.

நெஞ்சிற்குச்

— ஆலம்பேரிச்சாத்தனார்.

வரி

1. வழிவழி - மேன்மேலும். 3. தழைத்த தலை. 4. விலங்கு-
பக்கம். 5. கடுவளி - சூறுவளி. உருத்திய - வெப்ப
முறப் பண்ணிய. 6-7. பரத்தலான், அமையிற்கண்
விடுகின்ற ஓசை. 8. முனை - போர் செய்யுமிடம். 10.
திரிக் கொள்ளுதலால், 12. பயிருமென்க.
சிறுமலை யென்னும் பெயரினையுடைய வெற்பு;

16-17.
சிலம்பு-

பக்கமலை. 18. தோளிடத்துப் பரந்த நோய். 19. அசா-
நோயான் வரும் வருத்தம்.

2. வினை முடித்தனமாயின் 19.
3. எழு நெஞ்சே என்றான்.

பலபடியாக முயங்குவேம்
8. நீந்தி 14. எய்தி என்க.

பி - ம். 5. யருத்திய. 7. கலைக்கணம். 12.
ரிளந்துணை.

48. குறிஞ்சி

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நின்மகள்
* பாலு முன்னாள் பழங்கண் கொண்டு
நனிபசந் தனளென வினவுதி யதன்றிறம்
யானுந் தெற்றென வுணரேன் மேனாண்
மலிபூஞ் சாரலென் றோழி மாரோ
டொலிசினை வேங்கை கொய்குவஞ் சென்றுழிப்
† புலிபுலி யென்னும் பூசறோன்ற
வொண்செங் கழுநீர்க் கண்போ லாயித
ழூசி போகிய சூழ்செய் மாலையன்
பக்கஞ் சேர்த்திய செச்சைக் கண்ணியன்
குயமண் டாகஞ் செஞ்சாந்து நீவி
வரிபுனை வில்ல னொருகணை தெரிந்துகொண்
டியாதோ மற்றம் மாதிறம் படரென

வினவி நிற்றந் தோனே யவற்கண்
டெம்முள் ளெம்முண் மெய்ம்மறை
நாணி நின்றனெ மாகப் பேணி

பொடுங்கி

ஐவகை வகுத்த கூந்த லாய்நுதன்
மையீ ரோதி மடவீர் நும்வாய்ப்
பொய்யு முளவோ வென்றனன்

பையெனப்

‡

பரிமுடுகு தவிர்த்த தேர னெதிர்மறுத்து
நின்மக ளுண்கண் பன்மா ணோக்கிச்
சென்றோன் மன்றவக் குன்றுகிழ

வோனே

பகன்மா யந்திப் படுசுட ரமையத்

---

* இது "பசியட நிற்றல்" என்றும், செவிலி கூற்றென்றும் கூறுவர் பேரா. (தொல். பொருள். 270., 510.)

† "இது புலிகாத்தற்கு வந்தானென இட்டுரைத்தது" என்பர் நச். (தொல். பொருள். 207.)

‡ இது "உருவு நிறுத்த காமவாயில்

என்பர் பேரா. (தொல்.

பொருள். 273.)

தவன்மறை தேஎ நோக்கி மற்றிவன்
* மகனே தோழி யென்றன
ளதனள வுண்டுகோண் மதிவல் லோர்க்கே.

என்பது: செவிலித்தாய்க்குத் தோழி அறத்தொடு
நின்றது. †

— தங்கால்முடக்கோற்றனார்.

வரி

1. வேண்டு - நான் சொல்லுகின்றதனை விரும்பு.
4. தெற்
றென-தெளிய; தோன்ற; 7. பூசல் தோன்ற-
தோன்
றிற்றாக. 8. கண் - மகளிர்கண். இதழ் - பூ.
9. ஊசி
யாற் கோத்துச் சுற்றின பூமாலை; ஊசி
போறலான்
அல்லி யென்று போகல்; அது கழித்துத்
தொடுத்த
என்றுமாம். 11. குயம் - முலை. குயமண்
டாகம்,
மார்பிற் கடை; நீவி - பூசி உலர்த்து. 12.
வரி - சித்
திரம்; வரிதலுமாம். 13. மா படர் திறம்

யாது?

திறம் - வழி; 14.

நிற்றந்தோன் - நின்றோன். 15.

மெய்ம்மறை பொடுங்கி - முதுகிலே

மறைந்தொடுங்கி.

16. பேணி 17. வகுத்த கூந்தல்.

18. மையீரோதி மகளீர் என்று ஒரு பெயர்ப்படுத்தி ஒன்றாக்குக. 19. என்றனனாய். 20. எதிர் மறுத்து நோக்குதல் - எதிர்த்துப் பார்த்துப் பார்த்துவிட்ட பின் பார்த்தல். 21-22. நோக்கிச் சேறல் - நோக்கா நின்று போதல். 23. பகற் பொழுது மாய்கின்ற அந்திப் பொழுது; படு சுடரை யுடைய பொழுது. 14. தேஎம் - திக்கு; மகனே - ஒரு புருஷனே; என்று வியந்து கூறிற்று புலி யென்னுங் காட்டிலே வந்து உதவினான் என்றவாறு. 26. அதனளவாக வுண்டோர் கோட்பாடு விசாரிப்பார்க்கு. ‡ கோள் - விசாரம்.

---

* இது தலைவனை ஏத்தல் என்றும், † "இது செவிலி கூற்றினைத் தோழி கொண்டு கூறியது" என்றும், ‡ "அதனளவுண்டு கோல்" என்று பாடங்கொண்டு "துணிவின்கண் ஐயஞ்சிறிது நினைத்தல்" என்றும் கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொருள். 207., 115.)

7. புலி யென்பது, வேங்கை மலர் கொய்யத் தாழ்ந்து கொடுக்கு மென்றோர் பேதைத் தன்மை. அதுவும் மலையில் வாழ்வார்க்கு உள்ளதோர் பண்பு.

பி - ம். 9. மூசு போகிய. 18. மகளிர். 26. இதனள் வுண்டுகொல்.

49. பாலை

கிளியும் பந்துங் கழங்கும் வெய்யோ
ளளியு மன்புஞ் சாயலு மியல்பு
முன்னாட் போலா விறீஇயரென் னுயிரெனக்
கொடுந்தொடைக் குழவியொடு வயின்மரத் தியாத்த
கடுங்கட் கறவையிற் சிறுபுற நோக்கிக்
குறுக வந்து குவவுநுத னீவி
மெல்லெனத் தழீஇயினே னாக வென்மக
ளன்ன ராகத் திடைமுலை வியர்ப்பப்
பல்கான் முயங்கினண் மன்னே யன்னோ
விறன்மிகு நெடுந்தகை பலபா ராட்டி
வறனிழ லசைஇ வான்புலந் துருந்திய

மடமா னசாவினந் திரங்குமரல்
சுவைக்குங்
காடுடன் கழித லறியிற் றந்தை
யல்குபத மிகுத்த கடியுடை வியனகர்ச்
செல்வுழிச் செல்வுழி மெய்ந்நிழற்
போலக்
கோதை யாயமொ டோரை தழீஇத்
தோடமை யரிச்சிலம் பொலிப்பவவ
ளாடுவழி யாடுவழி யகலேன் மன்னே.

என்பது: உடன்போயின தலைமகளை நினைந்து செவிலித்தாய் மனையின்கண் வருந்தியது. *

— வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார்.

‘‘

* இப் பாட்டினை இத்துறைக்கே உதாரணமாகக் கொண்டு ‘அல்குபத மிகுத்த கடியுடை வியனகர்’ என நெல்லுண்டமை கூறியவதனானே வேளாண்வருணமென்பது பெற்றாம்’’ என்றார் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொருள். 15. 42.)

வரி
I .

வெய்யோள் - பெயர். 2. இயல்பு - செய்தி. 3. முன்னாட் போலாமை, அவனொடு கூட்டத்தாலே வேறுபட்டிருத்தல்; என-எனச் சொல்லி. 4. கொடுங்தொடை- வளைந்தகால்; வயின்மரம் - மரத்துவயினென்க. ஓரிடத்து மரம் என்றுமாம். 5. கடுங்கட் கறவை - விரைந்து விரைந்து கன்றைப் பார்க்கின்ற பசு; இன் - உவமம்; சிறுபுறம் - முதுகு. 8. இடை முலை - முலையிடை. 9. முயங்குதல் - தழுவுதல்; மன் - கழிவு; அதனை அறியப்பெற்றிலேன் என்றவாறு. போக்கை நினைந்து, வியர்த்தும் பல்கால் முயங்கிற்று. அன்னோ - ஐயோ!

10. பாராட்டி - தன்னைக் கொண்டாடி. 11. வற்க டமா யுலறின நிழலிலே தங்கிக் 13. கழிதலறியின் என்க. 11. மேகத்தை வெறுத்து வருந்திய மடமா னாகிய இனம். 13. உடன் - அவளும் அவனுங் கூட.

14. பதம் - சோறு. 15. மெய்ந்நிழல் - அவள் மெய்யினிழல்...............திரட்சி;
18. அகலேன் என்க.

15. மெய்ந்நிழல் போல

பி - ம். 1. குறுகச் சென்று. வண்ணப்புறக்கல்லாடனார்.

50. நெய்தல்

கடல்பா டவிந்து தோணி நீங்கி
நெடுநீ ரிருங்கழிக் கடுமீன் கலிப்பினும்
வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கௌவை தூற்றினு
மாணிழை நெடுந்தேர் பாணி நிற்பப்
பகலு நம்வயி னகலா னாகிப்
பயின்றுவரு மன்னே பனிநீர்ச் சேர்ப்ப
னினியே, மணப்பருங் காமந் தணப்ப நீந்தி
வாரா தோர்நமக் கியாஅ ரென்னாது
மல்லன் மூதூர் மறையினை சென்று

சொல்லி னெவனோ பாண வெல்லி
மனைசேர் பெண்ணை மடிவா யன்றி
றுணையொன்று பிரியினுந் துஞ்சா காணெனக்

கண்ணிறை நீர்கொடு கரக்கு*
மொண்ணுத லரிவையா னென்செய்கோ வெனவே

என்பது : தோழி பாணனுக்குச் சொல்லியது.

— கருவூர்ப் பூதஞ்சாத்தனார்.

வரி

1-2. 'அவிந்து' 'நீங்கி' என்று நின்ற செய்தென்
னெச்சங்க
ளைத் திரித்துச் செய என் னெச்சமாக்கக்,
கடலோ
சையவிந்தாற் றோணியுள்ளே
புகுமென்றபடியாம்;நீங்க
என்றார் அக்காலம் பார்த்துக், கடுமீன்-சுறா
முதலியன,
கலித்தல் - செருக்கொடு திரிதல்; அவிய -
அவிந்த
காலத்திலே. 4. பாணி - தாமத காலம். 5.
பகலும்
என்ற உம்மை ....; 6. பயின்று -
அடுத்து;
மன், அது கழிந்தது; ஏகாரம் ஈற்றசை;
வரும் என்
பது முற்று. 7. மணப்பருங்காமம் -

களவுக்காலத்
துக் கூடுதற்கரிய வேட்கை; தணப்ப -
இது தமக்கு! நீங்குகையாலே; நீந்தி - கழித்து.
8. யாரென்னுது -
என்ன உறவினரென்னுது. 12. ஒன்று
துணை என்க;
ஒன்றுதல் - கூடுதல்; பிரியினும் என்ற உ
ம்மை எச்ச
வும்மை, நெடும் பிரிவின்றி இணைந்து
ஒன்றுதலை பிரியி
னுமென்றமையான்; துஞ்சா என்று பன்மை
கூறினர்,
இப்படியே அவ்வினங்கள் செய்வனவென்று.
13. ஆற்
றுத்தன்மை பிறரறியாமை மறைத்துச்
செலுத்தும்.
கூடி நீங்கிப்போம் வழியிலே தாம்
வருங்காலத்தும் அலர்
தூற்றினுராயினும் பயின்றுவரும் முன்; இப்பொழுது
வேட்கை
நீங்குதலான் வருகின்றிலான்; அங்ஙனம்
வாராதோர் நமக்கு
என்ன உறவினரென்னுது, துஞ்சாகாணென்று
சொல்லி, கண்
ணிறை நீர்கொடு காக்கும் யான் இதற்கு என்
செய்வேனென்று
நீ இதனைச் சொல்லின் என்னும் பாணனே எனப்

பாணனுக்குத்
தோழி கூற்றாக்குக.
வருத்தத்தை நோக்கி.

13. இதற்கென்றது அன்றில் துஞ்சா
11. மடிவாய் - வளைந்தவாய்.
பி - ம். 11. மடல்வா. கருவூர்ப் பூதனார்மகனார்
கொற்றனார்.

---

* இப்பாட்டினை "மெல்லியற் பொறையும்
நிறையும்" என்ற
துறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, "இதனுட் காம
மிகுதியால்
கண்தாமே அழவும், கற்பிற் காக்குமெனத் தலைவி

TT

பொறையும்

51. பாலை

ஆள்வழக் கற்ற சுரத்திடைக் கதிர்தெற
நீளெரி பரந்த நெடுந்தா ளியாத்துப்
போழ்வளி முழங்கும் புல்லெ னுயர்சினை
முடைநசை யிருக்கைப் பெடைமுக நோக்கி
யூன்பதித் தன்ன வெருவரு செஞ்செவி
யெருவைச் சேவல் கரிபுசிறை தீய
வேனி னீடிய வேயுயர் நனந்தலை
நீயுழந் தெய்துஞ் செய்வினைப் பொருட்பிணி
பல்லிதழ் மழைக்கண் மாஅ யோள்வயிற்
பிரியிற் புணர்வ தாயிற் பிரியா
தேந்துமுலை முற்றம் வீங்கப் பல்லூழ்
சேயிழை தெளிர்ப்பக் கவைஇ நாளு
மனைமுதல் வினையொடு முவப்ப
நினைமா னெஞ்ச நீங்குதன் மறந்தே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிவுகடைக்கூட்டிய தலைமகன் சொல்லியது.

நெஞ்சிற்குத்

வரி

— பெருந்தேவனார்.

2. மிக்க உஷ்ணம். 9. வயின் - இடத்தினின்றும். 10-11. தம்மிற் பிரியாதேந்தின முலை. முற்றம் - பரப்பு. 13. மனைமுதல் - தலைவி; வினை - இல்வாழ்க்கை.

நிறையும் தோழி பாணற்குக் கூறினள், அவன் தலைவற்கு இவ்வாறே கூறுவனெனக் கருதி. 'இனி' என்றதனால் கற்பும் பெற்றாம்'' என்றார் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருள். 152)

' "எல்லி, மனைசேர் ...... வெனவே'' என்பது துன்பத்துப் புலம்பல்; என்பது, பிரிவாற்றாது துன்புறுங்காலை, அவ்வாற்றாமை தலைமகற்கின்றித் தானே துன்புறுகின்றாளாகச் சொல்லுதல். அவை கூட்டத்தை வெறுத்த குறிப்பாயினும் அக்கூட்டத்திற்கே நிமித்தமாகும், ஆராய்ந்துணரி னென்றவாறு' என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 270.)

8. அப்பொருட் கூட்டழ் 10. பிரிவாயிற் புணர்வது. அங்ஙனம் பிரிய நினையாது 13. இல்வாழ்க்கைத் தொழிலொடு நிகழும்படி. 14. நினையாய் நெஞ்சே என்றான். என்றது, பிரியில் இவள் இறந்துபடும் என்பது கருதி.

பி - ம். 10. பிரியப்புணர்வ. கடுகு பெருந்தேவனார்.

52. குறிஞ்சி

வலந்த வள்ளி மரனோங்கு சாரற்
கிளர்ந்த வேங்கைச் சேணெடும் பொங்கர்ப்
பொன்னேர் புதுமலர் வேண்டிய குறமக
ளின்னா விசைய பூசல் பயிற்றலி
னேக லடுக்கத் திருளளைச் சிலம்பி
னாகொள் வயப்புலி யாகுமஃ தெனத்த

மலைசெழு சீறூர் புலம்பக் கல்லெனச்
சிலையுடை யிடத்தர் போதரு நாட
னெஞ்சமர் வியன்மார் புடைத்தென வன்னைக்
கறிவிப் பேங்கொ லறியலங் கொல்லென
இருபாற் பட்ட சூழ்ச்சி யொருபாற்
சேர்ந்தன்று வாழி தோழி யாக்கை
யின்னுயிர் கழிவ தாயினு நின்மக
ளாய்மல ருண்கட் பசலை
காம நோயெனச் செப்பா தீமே.

என்பது: தலைமகள் வேறுபட்டமையறிந்த செவிலித்தாய்க்குத் தோழி யறத்தொடு நிற்குமெனத் தலைமகள் சொல்லியது. *

— நொச்சிநியமங்கிழார்.

வரி

I-2. மரனோங்குசாரலிடத்து வலந்த வள்ளியையுடைய கிளர்ந்த வேங்கை யென்க. 9. நெஞ்சமர்வியன் மார்பு - நம்முடைய நெஞ்சம்மேவினவனுடைய பெரிய மார்

* "இது சிறைப்புறமாக "விட்டுயிர்த் தழுங்கல்" என்றும், "செறிவும் நிறையுஞ் செம்மையுஞ் செப்பு; மறிவு மருமையும் பெண்

பைக் காரணமாக வுடைத்து 14.

உண்கட்பசலை

என்க. 10. அறியலங்கொல்லென - அறிவியாதொழி யக்கடவேமோ என. 11. ஒருபாற் 12. சேர்ந்தன்று - சொல்லக்கடவதான ஒரு கூற்றிலே சேர்ந்தது. 15. அது சொல்லுமிடத்துக் காமநோயென்று இங்ங ணம் விளங்கச் சொல்லாது கூட்டமினுட்டத்தாற் சொல்லுக வென்றவாறு.

வேங்கையைக் கொடிசூழ அவ்வேங்கையிலே அலருண் டான அளவில் ஆண்டுவாழு மறவர் புலி யுலி என்று பூப்பறித்தற் குச் சொன்ன அரவத்தாலே ஊரெல்லாம் ஆரவாரித்தாற் போல அவரை நாம் தலைப்பெய்தவளவிலே அலர் பிறந்ததாக அவ் வலர் முதற்சீராலே முகிழ்முகிழ்த்துப் பின்னை யெல்லாரு மறிந்தது என்றவாறு.

பி - ம். 10. அறிவியேங்கொல்.

றங்கொற்றனர்.

மாற்றூர்கிழார்மகனார் கொற்

53. பாலை

அறியாய் வாழி தோழி யிருளற
விசும்புடன் விளங்கும் விரைசெலற்

றிகிரிக்

கடுங்கதி ரெறித்த விடுவாய் நிறைய
நெடுங்கான் முருங்கை வெண்பூத்

தாஅய்
நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடை
வள்ளெயிற்றுச் செந்நாய் வருந்துபசிப் பிணவொடு
கள்ளியங் காட்ட கடத்திடை யுழிஞ்சி
லுள்ளூன் வாடிய சுரிமூக்கு நொள்ளை
பொரியரை புதைத்த புலம்புகொ ளியவின்
விழுத்தொடை மறவர் வில்லிட வீழ்ந்தோ

பாலான" என்ற இலக்கணத்தோடொத்தமைந்தது "இன்னுயிர் கழிவ ...... தீமே" என்றது என்றும் கூறுவர் நச். இனிப்பேரா. இவ்வடிகளை "வாழ்க்கை முனிந்து தலைமகள் சொல்லியது" என்பர். (தொல். பொருள். 111., 209., 271.)

'ஏகலடுக்கம்' என்பதில் 'ஏ' பெருக்கத்தையும் அடுக்குதலையும் உணர்த்திற்று என்றார் நச். (தொல். சொல். 305.)

ரெழுத்துடை நடுக லின்னிழல் வதியு
மருஞ்சுரக் கவலை நீந்தி யென்று
மில்லோர்க் கில்லென் றியைவது
கரத்தல் வல்லா நெஞ்சம் வலிப்ப
நம்மினும் பொருளே காதலர் காத
லருளே காதல ரென்றி நீயே.

என்பது: வற்புறக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.*

— சீத்தலைச்சாத்தனார்.

வரி

1. அறியாய் காண். 2. திகிரி - ஆதித்தன் 3. எறித்தலாற் பிளந்த பிளப்பு. 4. தாஅய் - தாவ 5. நிரம்பா - தொலையாதாய் 6. அப்பிணவொடு 11. வதியும் 12. சுரம். 7. கோழரை யுழிஞ்சில். 9. பொரியரை புதைத்துப் பற்றிக் கிடக்கிற. 10. விழுத்தொடை - தப்பாத தொடை. 14. வல்லா - மாட்டா ;

5. காத

லர் காதல் பொருளே.

14. நம்மேல் அருளே காதலரென்னு நின்ற யாதலால்.

1. அறியாய் காண் என்க.

12. நீந்திக் 15. காதலித்தது என்க.

வேறு நிழலில்லாமையால் 11. கல்லின் நிழல் இனிய நிழலாயிற்று.

54. முல்லை

விருந்தின் மன்ன ரருங்கலந் தெறுப்ப
வேந்தனும் வெம்பகை தணிந்தனன்
தீம்பெயற் காரு மார்கலி தலையின்று தேரு
மோவத் தன்ன கோபச் செந்நிலம்
வள்வா யாழி யுள்ளுறு புருளக்

* இப்பாட்டினை, இத்துறைக்கே உதாரணமாகக் கொண்டு, பிரிதல் நிமித்தமென்றும், தலைவன்கண் நிகழ்ந்தது தலைவி நினைந்து தோழிக்குக்கூறியது என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 14, 43.)

* கடவுக காண்குவம் பாக மதவுநடைத்
தாம்பசை குழவி வீங்குசுரை மடியக்
கனையலங் குரல காற்பரி பயிற்றிப்
படுமணி மிடற்ற பயநிரை யாயங்
கொடுமடி யுடையர் கோற்கைக் கோவலர்
கொன்றையங் குழலர் பின்றைத் தூங்க
மனைமனைப் படரு நனைநகு † மாலைத்
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்
பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை நுண்ணிலைப்
புன்காழ் நெல்லிப் பைங்காய் தின்றவர்
நீர்குடி சுவையிற் றீவிய மிழற்றி
‡ முகிழ்நிலாத் திகழ்தரு மூவாத் திங்கள்
பொன்னுடைத் தாலி யென்மக னொற்றி
வருகுவை யாயிற் றருகுவென் பாலென
விலங்கமர்க் கண்ணள் விரல்விளி பயிற்றித்
திதலை யல்குலெங் காதலி
புதல்வற் பொய்க்கும் பூங்கொடி

நிலையே.

என்பது: வினைமுடித்துமீளுந் தலைமகன் சொல்லியது.

தேர்ப்பாகற்குச்

— மாற்றூர்கிழார்மகனார் வரி

கொற்றங்கொற்றனார்.

1. புதுமை; தெறுப்ப - குவிப்ப 2. வேந்தன் - தான் துணையாகப்போன வேந்தன். 3. ஆர்கலி தலையின்று - ஆரவாரத்தோடு பெய்தது; தலையிற்று என்பது தலை

---

* "இது பாகற் குரைத்தது" என்றும் † "முல்லைக்கட்காரும் மாலையும் வந்தது" என்றும், ‡"கார்காலத்து மீள்கின்றான் முகிழ் நிலாத்திகழ்தற்குச் சிறந்த வேனிலிறுதிக்கண் தலைவிமாட்டு நிகழ்வனகூறி, அவை காண்டற்குக் கடிது தேரைச செலுத் தென்றது" என்றும், "முல்லைக்கண் வேனில் வந்தது" என்றும், வேந்தன் பகைமையைத் தான்தணிவித்தமை கூறலின் அந்த ணன் தூதிற் பிரிந்தமை பெற்றாம்" என்றும் கூறினர் நச். (தொல். பொருள். 6. 12., 26.)

87

யின்று என மெலிந்தது. 4. ஓவம்போன்ற நிலம்; ஓவம் - சித்திரம். 5. உள்ளுற்றருள; உள்ளுறுதல் - 7. பெயலால் நனைதல்.

தாம்பாற்கட்டின குழவியிடத்தே தன் வீங்கின சுரை மடியவேண்டிக் 8. கனைக்கின்ற குரலவாய்க்காற் செலவைப் பயிலச் செய்து 12. மனைதொறும் படரும் என்க.

9. பயநிரைக் 7. குழவியையுடைய 12. மனை எனச்
சேர்ப்பாருமுளர்; 9. பாற்பசுவினம்.
10. கொடுமடி அடகுபறித்திடுதற்குக் குழியக்கோலின மடி.
11. பின்றை - ஆயத்தின்பின்; அங்க - மெத்தென
நடக்க. 12. நனைநகுமாலை - மொட்டு மலரும் மாலைக்
கண்ணே 16. இனிதாக வார்த்தை சொல்லி.
17. முகிழ்நிலா - முகிழ்க்கின்ற திங்கள்; விளி. 18. பொன்

னுடைய புலிப்பற்ருலி; * ஒற்றி - நினைந்து 20. ஒருக்

கடித்துப் பார்க்கும்

கண்ணளாய்; விரலால் அழைத்து. 22. பூங்கொடிநிலை 6. காண்குவம் கடவுக என்க.

பி - ம். 6. கடவிக் காண்குவம் 19. பயனிரையாயம். 15. னெல்வி. நொச்சி நியமங்கிழார் மகனார்.

புன்கா

55. பாலை

காய்ந்துசெலற் கனலி கல்பகத் தெறுதலி
னீந்து குருகுருகு மென்றாழ் நீளிடை
யுளிமுக வெம்பர லடிவருத் துறலின்
விளிமுறை யறியா வேய்கரி கானம்
5 வயக்களிற் றன்ன காளையொ டென்மகள்
கழிந்ததற் கழிந்தன்றோ விலனே யொழிந்தியா
னூதுலைக் குருகி னுள்ளுயிர்த் தசைஇ
வேவது போலும் வெய்ய நெஞ்சமொடு

* "வருவதொற்றி" என்னுமிடத்தும் 'ஒற்றல்' நினைதல் என்ருர் அடியார்க்குநல்லார். (சிலப். அரங்கு. 65.)

* கண்படை பெறேன் கனவ
வொண்படைக்
கரிகால் வளவனொடு வெண்ணிப்
பறந்தலைப்
பொருதுபுண் ணாணிய சேர லாத
னழிகள மருங்கின்
வின்ன வின்னுரை

வாள்வடக் கிருந்தென
கேட்ட சான்றோ
ரரும்பெற லுலகத் தவனொடு
செலீஇயர்
பெரும்பிறி தாகி யாங்குப் பிறிந்திவட்
காதல் வேண்டியெற் றுறந்து
போதல் செல்லா வென்னுயிரொடு
புலந்தே.

என்பது : புணர்ந்துடன்போன தலைமகட்
தெருட்டு மயவிலாட்டியர்க்கு உரைத்தது.

இரங்கிய தாய்

வரி
மாமூலனார்.

3.

உளிபோன்ற முகத்தை யுடைய பரல் 4. விளிமுறை யறியா - இன்ன விடத்தில் இன்ன கேடுவரு மென்று அறியாத; காடு; 6. ஒழிந்து - விட்டிருந்து 9. கனவ - வாய்வெருவ. 11. புண் - புண்ணுக்குத் தானழிந்தமை 12. வாள் - வாளொடு 13. இன்ன இன்னுரையாவது - மரிக்கின்றனென்ற இன்னைமையும், புறப்புண் பட்ட பழிதீர இருந்து உயிர்விடுகின்றனென்கிற இனிமையுமுடைய உரை. 14. உலகம் - வீரசுவர்க்கம் 15. இவட்காதல் வேண்டி - இவ்வுலகி லிருந்த ஆசையால். 16. என்னைப் பிரிந்துவிட்டுப் போதல்.

17. புலந்து - புலந்தேனெனத் தன்மை வினையாக்குக. உயிரொடு புலந்து 6. அழிந்தென்பாருமுளர். 6. ஒகாரம்- ஒழியிசை: 9. கனைக்கண்டு வருந்தும்படி 17. போகாதிருக்கின்ற என்னுயிரென்க.

சான்றோர் தங்களுக்கவ்வன்னியனாகியவன் வடக்கிருந்தவழி அச்சான்றோர் உயிர்துறந்தமாத்திரமும் யான் மாட்டிற்றிலேன் என்மகளுக்கு என்று அதற்கு நோகின்றேன் என்றவாறு.

பி - ம். 8. போலுமவல நெஞ்சமொடு.

* "தாய்க்கு முரித்தாற் போக்குடன் கிளப்பின்" என்ற சூத்திரத்திற்கு இவ் வடியை உதாரணமாகக் காட்டினர் நச், (தொல். பொருள். 198.)

56. மருதம்

* நகையா கின்றே தோழி நெருநன்
மணிகண் டன்ன துணிகயந் துளங்க
விரும்பியன் றன்ன கருங்கோட் டெருமை
யாம்பன் மெல்லடை கிழியக் குவளைக்
கூம்புவிடு பன்மலர் மாந்திக் கரைய
காஞ்சி நுண்டா தீர்ம்புறத் துறைப்ப
மெல்கிடு கவுள வல்குநிலை புகுதருந்
தண்டுறை யூரன் றிண்டா ரகலம்
வதுவை நாளணிப் புதுவோர்ப் புணரிய
பரிவொடு வரூஉம் பாணன் றெருவிற்
புனிற்றாப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி யாழிட்
டெம்மனைப் புகுதந் தோனே யதுகண்டு
மெய்ம்மலி யுவகை மறையினெ னெதிர்சென்
றிம்மனை யன்றஃ தும்மனை யென்ற
வென்னுந் தன்னு நோக்கி
மம்மர் நெஞ்சினோன் றொழுதுநின் றதுவே.

என்பது: பரத்தைமனைக்குச் செல்கின்ற பாணன் தன்மனைக்கு வந்தானாகத் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

வரி

னிளவேட்டனார்.

2. மணி - பளிக்கு மணி 3. இரும்பாற் செய்தா லொத்த கருங் கோடு. 7. மெல்கிடுதல் - அசையிடுதல். அல்கு நிலை - தங்கு மிடங்களிலே. 8. அகலம் 9. புணர வேண்டி. 9. வதுவை ஒப்பனையுடைய; புதுவோர் - பரத்தையர். 13. மெய்மலி உவகை - உடம்பு பூரிக்கும் படி யெழுந்த உவகை. 15. நோக்கி - விசாரித்து.

இரும்பியன் றன்ன கருங்கோட் டெருமை கயங் கலங்க ஆம்பன் மெல்லடை கிழியக் குவளைக் கூம்புவிடு பன்மலரை

---

* இது "பிறன் பேதைமை பொருளாக நக்கது" என்றார் பேரா. (தொல். பொருள். 252.)

மார்திக் காஞ்சி நுண்டாது புறத்தூறைப்ப மெல்கிடு கவுளவாய்த் தங்குநிலைக்கட் புகுதரு மென்றது, இரும்புபோன்ற நெஞ்சினை யுடையராகிய பரத்தையர் ஊர் முழுதுங் கலங்கத் தான் முன்பு கூடின பரத்தையர் தாய்மார் கலங்க, அப்பரத்தையர் அவ் வாம்பற்பூப்போலக் குவியக், குவிதல்விட்ட குவளை மலர் போலும் பூப்பெய்து கொள்ளப்பட்ட பரத்தையரை நுகர்ந்து வருகின்ற காலத்து, வழியிலகப்பட்ட சேடியர் முதலாயினரை நுகர்ந்து, பின்னுஞ் சிலரைக் கூடக் கொடுநோக் கெறிந்து கொண்டு, நம்மனையிலே தங்குதற்பொருட்டு வருகின்றான் என்று தோழிக்கு வாயின் மறுத்தது.

4. குவளைக் 5. கூம்புவிடு பன்மலரென்றதனானே ஆம்பற் பூக்குவிதல்கொள்க. பூ ஆண்டுக் கூறிற்றிலரேனும் குறிப்பினாற் கொள்க.

15. என்னுந்தன்னும் நோக்கி என்றது - எனது இகழ்ச்சியும் தனது இளிவரவும் நோக்கி என்க.

57. பாலை

சிறுபைந் தூவிச் செங்காற் பேடை
நெடுநீர் வானத்து வாவுப்பறை நீந்தி
வெயிலவி ருருப்பொடு வந்துகனி பெறாஅது
பெறுநாள் யாண ருள்ளிப் பையாந்து
புகலேக் கற்ற புல்லெ னுலவைக்
குறுங்கா லிற்றிப் புன்றலை நெடுவீ
ழிரும்பிணர்த் துறுகற் றீண்டி வளிபொரப்
பெருங்கை யானை நிவப்பிற் றூங்குங்
குன்ற வைப்பி னென்றூழ் நீளிடை
யாமே யெமிய மாகத் தாமே
பசுநிலா விரிந்த பல்கதிர் மதியிற்
பெருநல் லாய்கவி னொரீஇச் சிறுபீர்
வீயேர் வண்ணங் கொண்டன்று கொல்லோ
கொய்சுவற், புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழியன்
முதுநீர் முன்றுறை முசிறி முற்றிக்
களிறுபட வெருக்கிய கல்லென் ஞாட்பி

ணரும்புண் ணுறுநரின் வருந்தினள்
பெரிதழிந்து
பானாட் கங்குலும் பகலு
மானா தழுவோ ளாய்சிறு நுதலே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் சொல்லியது.

கிழத்தியை நினைந்து

வரி

— நக்கீரர்.

2. நெடுநீர் - நெடியதன்மை; பறையால் நீந்தி; அவ்வானத்தை நீந்தித் 4. தான் முன்பு கனிபெறுநாளின் வளனை நினைந்து. 5. புகுதலுக்கேக்கற்ற, பயனில்லாமையின் மரங்களைப் புகுதலின் எக்கற்ற; உலவையை உடைய 6. இற்றி; உலவை - கொம்பு, 8. நிவப்பு - ஓக்கம்; ...... யானை நிவப்பை ஒத்த 6. விழுது 7. கல்லைத்தீண்டி வளி பொருதலால் 8. அசையும் என்க. 9. குன்றவைப்பு - மலைகளையுடைய ஊர். 11. பசுநிலா - குளிர்ந்தநிலா; கதிர் - கிரணம்; மதியின் - மதிபோன்ற; 15. முதுநீர் - கடல்; 16. எருக்கிய - கெடுத்த; 17. அரும்புண் - தீர்தற்கரிய மருமத்திற்புண். 19. நுதல் 13. வீயோர் வண்ணம் கொண்டு 11. பரந்ததோ, பரந்திலதோ என்க.

பி - ம். 4. பெயர்ந்து. 8. ரேன்றுங். 16. வருத்திய.

58. குறிஞ்சி

இன்னிசை யுருமொடு கனைதுளி தலைஇ
மன்னுயிர் மடிந்த பானாட் கங்குற்
காடுதேர் வேட்டத்து விளிவிடம் பெறாஅது
வரியதட் படுத்த சேக்கைத் தெரியிழைத்
தேனுறு கதுப்பிற் கொடிச்சியர் தந்தை
கூதிரிற் செறியுங் குன்ற நாட
வனைந்துவர விளமுலை ஞெமுங்கப் பல்லூழ்
விளங்குதொடி முன்கை வளைந்துபுறஞ் சுற்ற
நின்மார் படைதலி னினிதா கின்றே
நும்மில் புலம்பினும் முள்ளுதொறு நலியுந்
தண்வர லசைஇய பண்பில் வாடை

பதம்பெறு கல்லா திடம்பார்த்து நீடி
மனைமர மொசிய வொற்றிப்
பலர்மடி கங்கு னெடும்புற நிலையே. *

என்பது: சேட்படுத்துவந்த தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— மதுரைப் வரி பண்டவாணிகனிளந்தேவனார்.

I. தலை...........3. வேட்டத்து - வேட்டையிடத்து; விளிவிடம் - உறங்குமிடம்; முடிவிடமுமாம். 4. வரிய தள் - புலித்தோல்; சேக்கையிடத்துக் 6. கூதிர்க் காலத்து இல்லிலேவந்து செறியும். 7. பண்ணினாற் போலே வருதலை யுடையமுலை. பல்லூழ் 8. புறஞ்சுற்ற 9. அடையுமதனினும். 10. புலம்பின் - புலம்பால்.
II. குளிர்ந்த வரவோ டசைகிற; பண்பு - குணம். 12.

காலம்; நீடி - தாழ்த்து; தன் வருத்தந் தோன்ற. 13. மனைமரம் முறிய வலித்து 14. எல்லாரும் உறங்கவும் தான் உறங்காது நெடுங்காலம் நிற்கிற

புறநிலை. 9.

இனிதாயிற் றென்க.

சேட்படுத்து வருதல் ...... தான்
செய்தொழிற்கு இடம்
பெறாது கூதிர்க்காலத்து இல்லிலே செறியும்
குன்றநாட என்ற
தனற் பயன் புறத்து வினையில்லாக் காலத்து எ
ம்மை நினைக்
கின்றாய் என்றாளாம்.

---

* இப்பாட்டினைப் "பெற்றவழி மலியினும்" என்ற சூத்திரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டி, "முயக்கம் இனிதென மகிழ்ந்து கூறுவாள் நும்மில் புலம்பால் வாடைக்கு வருந்தினேம் என்றலினிரண்டுங்கூறினாள்" என்றார் நச். (தொல்.பொருள். 111)

இனிப் பேராசிரியர் 'வளைந்துவரலிள மூலை......கின்றே' என்ற அடிகளை உதாரணமாகக் காட்டி, "இவை களவியலுள் உயிர்மெலிந்தவிடத்துப் புணர்ச்சி நிமித்தமெனக் கூறப்பட்டவை யின்றியும் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தவாறு" என்றும், இது கண்டவழி உவத்த லாகாதோ எனின், ஆண்டுத் தன் உவகை கூறாளன்றே கரந்திடத் தொழிந்தாளாகலின் என்பது என்றும், இது கிழத்திகூற்று என்றும், அதனைத் தலைமகன் கேட்டது என்றும் கூறுவர். (தொல். பொருள். 268., 502., 509.)

59. பாலை

தண்கயத் தமன்ற வண்டுபடு துணைமலர்ப்
பெருந்தகை யிழந்த கண்ணிணை பெரிதும்
வருந்தினை வாழியர் நீயே வடாஅது
* வண்புனற் றொழுநை வார்மண லகன்றுறை
யண்டர் மகளிர் தண்டழை யுடீஇயர்
மரஞ்செல மிதித்த மாஅல் போலப்
புன்றலை மடப்பிடி யுணீஇய ரங்குழை
நெடுநிலை யாஅ மொற்றி நனைகவுட்
படிஞிமிறு கடியுங் களிறே தோழி
சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற்
சினமிகு முருகன் றண்பரங் குன்றத்
†தந்துவன் பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை
யின்றீம் பைஞ்சுனை யீரணிப் பொலிந்த
தண்ணறுங் கழுநீர்ச் செண்ணியற் சிறுபுறந்
தாம்பா ராட்டிய காலையு முள்ளார்
வீங்கிறைப் பணைத்தோ ணெகிழச்

சேய்நாட்

டருஞ்செயற் பொருட்பிணி முன்னிநப்
பிரிந்துசே ணுறைநர் சென்ற வாறே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

— மதுரை மருதனிளநாகன்.

---

* "நீனிற வண்ண னன்று நெடுந்துகில் கவர்ந்து தம்முன்
பானிற வண்ண ஞேக்கிற் பழியுடைத் தென்று கண்டாய்
வேனிறத் தானை வேந்தே விரிபுனற் றொழுனை யாற்றுட்
கோனிற வளையி ஞர்க்குக் குருந்தவ னொசித்த தென்றான்." எனச் சிந்தாமணியினுங் (209) இக் கதை கூறப்பட்டுள்ளது.

† இவர் 'நல்லந்துவனூர்' என்னும் புலவர். "கையாற் றலை தொட்டேன் தண்பரங் குன்று" என்பது இவர் வாக்கு. "திறை கடன் முகந்து" என்று தொடங்கும் பரிபாடலிற் காண்க.

வரி

I. மலரினுடைய 2. பெருந்தன்மை. 5. அண்டர் - இடை
யர். 6. மரஞ்செல மிதித்த மால்: — ஆயர் பெண்கள்
குளியாநின்றார்களாக, அவர் இட்டுவைத்த துகிலெல்
லாம் பின்னை எடுத்துக்கொண்டு குருந்தமரத்தேறி
னாராக, அவ்வளவில் நம்பிமூத்தபிரான் வந்தாராக,
அவர்க்கு ஒருகாலத்தே கூடமறைதற்கு மற்றொரு
வழியின்மையின் ஏறிநின்ற குருந்தமரத்துக் கொம்
பைத் தாழ்த்துக்கொடுத்தார், அதற்குள்ளே அடங்கி
மறைவாராக. அவர் போமளவுந் தானையாகவுடுக்கத்
தாழ்த்தா ரென்பாரு முளர்.
7. குழை - தழை. 8. ஒற்றி - வளைத்து; மதத்தானனைந்த
கவுளிற் 9. படிகிற ஞிமிற்றைக் கடியும் களிறே

கணவர் சென்ற ஆற்றின்கண்; அவர்
இது கண்டு
வருவரென்று ஆற்றுவித்தாள்.
10. மருங்கு - சுற்றம்.
11 - 12. குன்றமாகிய வரை. அந்துவன் - ஒரு
புலவன்.
அத்து, சாரியை. சந்து - சந்தனம். 13 -
14. பைஞ்
சுனையிற் கழுநீர். ஈரணிப் பொலிந்த - பெரிய ஒப்பனை
யாற் பொலிவுபெற்ற. செண்ணுதல்
- கைசெய்தல்;
செண்ணுதலாற் செண்ணென்று கொண்டைக்குப் பெயராயிற்று. இயறல் - அசைவருதல். 15. உள்ளாராய்ப் 18. பிரிந்து தாழ்க்க உறைகின்றவர் போன வழி என்க.

பி - ம். 7. வங்குழை. 9. படுஞிமிறு. 13. ஈண்டிப் பொலிந்த.

60. நெய்தல்

பெருங்கடற் பரப்பிற் சேயிறு நடுங்கக்

கொடுந்தொழின் முகந்த செங்கோ
லவ்வலை

நெடுந்திமிற் றொழிலொடு வைகிய தந்தைக்
குப்புநொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோ
†றயிலை துழந்த வம்புளிச் சொரிந்து
கொழுமீன் றடியொடு குறுமகள் கொடுக்குந்
திண்டேர்ப் பொறையன் றொண்டி யன்னவெம்

† அயிரை என்பதும் பாடம்.

மொண்டொடி ஞெமுக்கா தீமோ
தெய்ய
ஆதை யீட்டிய வுயர்மண லடைகரைக்
கோதை யாயமொடு வண்ட றைஇ
யோரை யாடினு முயங்குநின்
ஞெளியெனக்
கொன்னுஞ் சிவப்போள் காணின் வெண்வேற்
கொற்றச் சோழர் * குடந்தை வைத்த
நாடுதரு நிதியினுஞ் செறிய
வருங்கடிப் படுக்குவ ளறனில் யாயே.

என்பது: தலைமகற்குத் தோழி செறிப்பறிவுறீஇ
வரைவு
கடாயது.

குடவாயிற்
கீரத்தனார்.

2. கோல் - வலையிற்கட்டின கோல்; வலையை யுடைய 3. திமில்; 3. தொழிலொடு - தொழிலால். 5. அயிலை - ஒருமீன்; அயிலையொடு வலந்தபுளி; புளி யென்றார் புளியிட்ட கறியை. 6. தடி - கருவாடு; கொடுக்கும் 7. தொண்டி. 8. ஞெமுக்குதல் - வளை தானிட்டுத் தழும்பாதல்; பரப்புதலுமாம். ஒண்டொடி யென்று தலைவியையாக்கி யவளை வருத்தாதேகொள் என்பாருமுளர். 11. உயங்கும் - மடங்கும். 12. கொன்னும் சிவப்போள் - ஒரு பயனின்றியுங் கோபிக்கு மவள், காணின் - இவளைக் காணில் 15. காவற் படுத்துவளாதலான் 7. ஞெமுக்காதே கொள் என்றாள்.

திமிற்றொழிலொடு வைகிய தந்தைக்கு இளமகளானவள் மீன் கொண்டு வருதற்கு முன்னே தான் உப்பு விற்ற நெல்லாலே ஆக்கப்பட்ட மூரல்வெண் சோற்றையும் புளிக் கறியையும் சொரிந்து கொழுமீன் தடியொடு கொடுத்தாற் போலத் தாம் வரைதற்குத் தாமும் புறம்பே முயல, நாங்களும் அறத்தொடுநிலை வகையால் ஈங்கே முயல்வேம் எனச் சொல்லியவாறுக்குக.

பி - ம். 8. ஞெமுங்கா.

---

* குடவாயில் என்பதனைக் குடந்தை யென மேலையோர் திரித்தார் என்பர் பேராசிரியர். (தொல். பொருள். 392.)

61. பாலை

* நோற்றோர் மன்ற தாமே கூற்றங்
கோளுற விளியார்பிறர் கொளவிளிந் தோரெனத்
தாள்வலம் படுப்பச் சேட்புலம் படர்ந்தோர்
நாளிழை நெடுஞ்சுவர் நோக்கி நோயுழந்
தாழல் வாழி தோழி தாழாது
உருமெனச் சிலைக்கு மூக்கமொடு பைங்கால்
வரிமா ணோன்ஞாண் வன்சிலைக் கொளீஇ
யருநிறத் தழுத்திய வம்பினர் பலருட
னண்ணல் யானை வெண்கோடு கொண்டு
நறவுநொடை நெல்லி னாண்மகி ழயருங்
கழல்புனை திருந்தடிக் கள்வர் கோமான்
மழபுலம் வணக்கிய மாவண் புல்லி
விழவுடை விழுச்சீர் வேங்கடம் பெறினும்

பழகுவ ராதலோ வரிதே முனைஅது
முழவுறழ் திணிதோ ணொடுவே ளாவி

பொன்னுடை நெடுநகர்ப் பொதினி யன்னநின்
னொண்கேழ் வனமுலைப் பொலிந்த
நுண்பூ ணாகம் பொருந்துதன் மறந்தே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிய
வேறுபட்ட தலை
மகட்குத் தோழி சொல்லியது.

— மாமூலனார்.

வரி

I-2. கூற்றங் கோடலுற விளிதல் - உபகாரமின்றி வெறிதே மரித்தல்; பிறர் கொள விளிதல் - பிறர் தம் கைப் பொருள் கொள்ளும்படி மரித்தல்; என்றது, உபகாரத் தோடே மரித்தல். 3. தாள் - உற்சாகம். 4. இழைத்தல் - கீறுதல். 5. ஆழல் - அழுந்தாதே. I2. மழபுலம்

---

* “இப் பாட்டின் மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமர்க்களத்து வீழ்ந்தாரே துறக்கம் பெறுவரெனத் தன் சாதிக்கேற்பத் தலைவன் புகழும் மானமும் எடுத்து வற்புறுத்தலைத் தோழி கூறினாள்” என்றார் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொருள். 44.)

வணக்குதல் - மழவர் தேயத்தை வணக்கி,
அவரைத்
திறைகோடல். 14. அங்கே
பழகவிருத்த லரிது.
முனைது - பழையதான. 16. பொதினி -
ஊர். 18. மறந்து 13. வேங்கடம் பெறினும்
14. பழகுவராதல்
அரிதென்க.
பி - ம். 7. வார்சிலை.

62. குறிஞ்சி

* அயத்துவளர் பைஞ்சாய் முருந்தி
னன்ன
நகைப்பொலிந் திலங்கு மெயிறுகெழு
துவர்வா
யாகத் தரும்பிய முலையள்
பணைத்தோண்
மாத்தாட் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன
மாயிதழ் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு
பேயு மறியா மறையமை புணர்ச்சி

பூசற் றுடியிற் புணர்வுபிரிந் திசைப்பக்
கரந்த கரப்பொடு நாஞ்செலற் கருமையிற்
கடும்புனன் மலிந்த காவிரிப் பேரியாற்று
நெடுஞ்சுழி நீத்த மண்ணுநீர் போல
நடுங்கஞர் தீர முயங்கி நெருந
லாக மடைதந் தோளே வென்வேற்
களிறுகெழு தானைப் பொறையன் கொல்லி
யொளிறுநீ ரடுக்கத்து வியலகம் பொற்பக்
கடவு ளெழுதிய பாவையின்
மடவது மாண்ட மாஅ யோளே.

என்பது : அல்லகுறிப்பட்டுழித் தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— பரணர்.

வரி

1. முருந்து - வேரின்மேற்றண்டு 2. நகை - ஒளி. 3. பேயு மறியா மறையமை புணர்ச்சி - களவின்கட் புணர்கிற

---

* "'களஞ்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகும்'
என்பதனல் தலைவியாற் குறிபெற்றும் தோழியை
இரக்கும்" என்று கொண்டு
அதற்கு இப் பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டிடுவர்
நச்.(தொல்
பொருள். 102)

13

போது பேயுமியங்காது வைகு காலத்துப் புணர்ச்சி.

மறை - இரகசியம். 7. பூசற்றுடியின் - துடிபோல;

புணர்வு பிரிந்திசைப்ப - தங்களிற் கூடியும் தனித்தும்

அயலார் சொல்லுவன; புணர்ந்தகாலத்து மேனி அழகாலும், பிரிந்தகாலத்து மேனி வேறுபாட்டாலும் அறிவிக்க என்றுமாம். இப்பொருட்குப் புணர்தலினும் பிரிதலினும் இசைப்ப என்க.

10-11. நீத்தம் மண்ணுநீர் போல முயங்கி - நீத்தத்திற் குளிக்குமிடத்துக் குளிருமாறுபோலக் குளிர முயங்கி

என்றவாறு.

5. மழைக்கண் மாயோளென்றது, குளிர்ந்த கண்கரியோளெனக் கண்ணிற்கேற்றுக, மாயோளெனப் பின்னுங் கூறுகின்றாதலின்.

பி - ம். 5. வாயிதழ். 10. மண்ணுநள்.

அல்லகுறிப்பட்டழிந்த.

63. பாலை

* கேளாய் வாழியோ மகளைநின் றோழி

திருநகர் வரைப்பகம் புலம்ப வவனொடு
பெருமலை யிறந்தது நோவே னோவல்
கடுங்கண் யானை நெடுங்கை சேர்த்தி
முடங்குதா ளுதைத்த பொலங்கெழு பூழி
பெரும்புலர் விடியல் விரிந்துவெயி லெறிப்பக்
கருந்தார் மிடற்ற செப்பூழ்ச் சேவல்
சிறுபுன் பெடையொடு குடையு மாங்க
ணஞ்சுவரத் தகுந கான நீந்திக்
கன்றுகா ணாதுபுன் கண்ண செவிசாய்த்து
மன்றுநிறை பைதல் கூரப் பலவுடன்
கறவை தந்த கடுங்கான் மறவர்
கல்லென் சீறூ ரெல்லியி னசைஇ
முதுவாய்ப் பெண்டின் செதுகாற் குரம்பை
மடமயி லன்னவென் னடைமெலி பேதை

---

* இப் பாட்டு அச்சங் கூறிற்று என்றார். நச்சினார்க்கினியார். (தொல். பொருள். 36.)

தோட்டுணை யாகத் துயிற்றத் துஞ்சாள்
வேட்டக் கள்வர் விசியுறு கடுங்கட்
சேக்கோ ளறையுந் தண்ணுமை
கேட்குநள் கொல்லெனக் கலுழுமென்
னெஞ்சே.

என்பது: தலைமகள் புணர்ந்துடன் செல்லச் செவிலி தன்
மகளுக்குச் சொல்லியது.

— கருவூர்க் கண்ணம் புல்லனார்.

வரி

1. ஓ - அசை; ஐகாரம் அசை; மகளே 3. போகின்றதற்கு
நோகின்றேனல்லேன், 19. கலங்கின நெஞ்சை 3.
நோகின்றேன் என்க. 5 பூழியிடத்தே 8. குடையும்;
6. விடிந்தகாலத்து வெயிலெறிக்கக்குள்ளக் * குடையு
மென்க. 8. குடையாநின்ற அவ்விடத்தை யுடைய
9. கானநீங்கி 13. இரவின்கண் அசைந்து.

11. மன்றுநிறைதலோடு பைதல் கூரும்படி 12. கறவைக் கணம் கொண்டுபோந்த மறவர். அம் மறவர் 13. சீறூரிலே இரவு தங்கிச் 14. சோர்ந்த காலையுடைய குடிவிடத்து 16. அவன் தன் தோளே துணையாக வுறக்க வுறங்காது. 17 - 18. கடுங்கண் தண்ணுமை, சேக் கொள்ளும்பொழுது அறையும் பறை.

பி - ம். 5. புலங்கெழு. 11. கூடி 12. கடுங்கண். 14. முதுகாற்.

64. முல்லை

களையு மிடனாற் பாக வுளையணி

வுலகுகடப் பன்ன புள்ளியற் கலிமா
வகையமை வனப்பின் வள்புநீ தெரியத்
தளவுப்பிணி யவிழ்ந்த தண்பதப் பெருவழி
ஐதிலங் ககலிலை நெய்கனி நோன்காழ்
வென்வேல் இளையர் வீங்குபரி முடுகச்
செலவுநா மயர்ந்தன மாயிற் பெயல

கடுநீர் வரித்த செந்நில மருங்கின்
விடுநெறி யீர்மணல் வாரணஞ் சிதரப்

*'குள்ளக்குளிரக்குடைந்து நீராடாதே' என்பது திருப்பாவை 13.

பாம்புறை புற்றத் தீர்ம்புறங் குத்தி
மண்ணுடைக் கோட்ட வண்ணல் லேஎ

றுடனிலை வேட்கையின் மடநாகு தழீஇ
யூர்வயிற் பெயரும் பொழுதிற் சேர்புடன்

கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரு
மாபூண் டெண்மணி யைதியம் பின்னிசை

புலம்புகொண் மாலை கேட்டொறுங்
கலங்கின ளுறைவோள் கையறு
நிலையே.

என்பது: வினைமுற்றிமீளும் தலைமகன்
லியது.
தேர்ப்பாகற்குச் சொல்

— ஆர்க்காடுகிழார்மகனார் வெள்ளைக்
கண்ணத்தனார்.

வரி

3. வள்பு-வாய்க்கயிறு. தெரிய-ஆராய; போகின்ற கடுமை யால் உறுமென நவமுத புரவி..............தெரிந்திட என றவாறு.

4. தண்பதம் - செவ்வி. 5. நெய் - எண்ணெய்; றண்டு. 6. இளையர் தாளான்........

காழ் - வேற்

9. நெறி - வழி; வாரணம் - காட்டுக்கோழி; சிதர - கிளர
14. நிறை - நிறையாக. 15. ஐதியம்புதல் - நடக்க நடக்க விட்டிசைக்கு மோசை. 3. தெரிய நீ 7. நாஞ் செலவை விரும்பினேமாயின் 17. அவள் கையறுநிலை 1. களையுமிடமிது என்க. 9. வாரணஞ் சிதரச் செய்தே 15. ஆ 13. ஊர்வயிற் பெயரும் பொழுது என்க.

3. வகையமை வனப்பின்வள்பு - செலுத்துங் கூறுபாடமை ந்த வனப்பினை யுடையவார்.

பி - ம். 3. தெரிந்த. 4. பெருவளி. 13. சேர்வு.

15. ஐதியங்கின்.

65. பாலை

உன்னங் கொள்கையொ டுளங்கரந் துறையு
மன்னை சொல்லு முய்க மென்னதூஉ
மீரஞ் சேரா வியல்பிற் பொய்ம்மொழிச்

* சேரியம் பெண்டிர் கௌவையு மொழிக
நாடுகண் ணகற்றிய வுதியஞ் சேரற்
பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல
வுவவினி வாழி தோழி யவரே
பொம்ம லோதி நம்மொ டொராங்குச்
செலவயர்ந் தனரா லின்றே மலைதொறு
மால்கழை பிசைந்த கால்வாய் கூரெரி
மீன்கொள் பரதவர் கொடுந்திமி
ணளிசுடர்
வான்றோய் புணரி மிசைக்கண் டாங்கு
மேவரத் தோன்றும் யாஅவுயர் நனந்தலை
† யுயவல் யானை வெரிநுச்சென் றன்ன
கல்லூர் பிழிதரும் புல்சாய் சிறுநெறிக்
காடுமீக் கூறுங் கோடேந் தொருத்த
லாறுகடி கொள்ளு மருஞ்சுரம்
பணைத்தோ
ளுறைங் கூந்தற் கொம்மை வரிமுலை
நிரையித ழுண்கண் மகளிர்க்
கரிய வாலென வழுங்கிய செலவே. ‡

என்பது : வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தலைமகன் வலித்தமை தோழி சொல்லியது.

உடன்போக்கு

— மாமூலனார்.

வரி

1-2. உன்னங் கொள்கையொடு - நம்மனக்கருத்தை யறிந்த அறிவோடே, தானறிந்தவற்றைக் கரந்து சொல்

* இது "'பாராட்டெடுத்தல், மடந்தப வுரைத்தல்' என்புழி அடங்கும் என்பது" என்றும், ''பாடிச்சென்ற ...... வாழி' என்பது உவகை யுவமம்' என்றும் கூறுவர் பேரா. நச்சினார்க்கினியர்,

† "யானையின் முதுகின்மேற் சென்றன்ன என விரிக்க" என்றும், (தொல். எழுத்து. 299.) ‡ "இதனுள் அன்னை சொல்லும் பெண்டிர் கௌவையும் தலைவரும் விழுமம் என்று தலைவிக்

குத் தோழி கூறினள்'' என்றும், ''அம்பலும் அலரும் அஞ்சிப் போக்குடன்பட்டது'' என்றும் கூறுவர். ''உடன்போக்கு நயப்பித்தது'' என்பர் இளம்பூரணவடிகள். (தொல். பொருள். 267., 294., 39., 225., 42.)

லாதே செலுத்துகிற அன்னை ; அறிந்தவை,

இக்கூட்

டங்காரணமாக அறிந்தவை.

1-2.

அன்னை மனத்திலே சிலவற்றை நினைந்து அது தோன்றாமற் சில சொல்லுகின்றவற்றையும் தப்புதும்.

5. நாடு கண்ணகற்றுதல் - பிறர்

நாடுகொண்டு தன

தாக்குதல். 9. அவர் நம்மொடு செலவை விரும்பினர். 7. இனி உவவாய் என்றாள். 10. மால்-மயக்கம்; காற்று வாய்த்த மிக்க எரி. எரி தோன்றும் 17. அருஞ் சுரம் 19. மகளிர்க்கு 20. அரியவெனச் சொல்லி அழுங்கின செலவு 8. நம்முடன் 9. செல்ல விரும்பினர் எனக் கூட்டுக.

இன்று

16.

காட்டை மேம்படச் சொல்லுதற்குக் காரணமான யானையின் 17. வழியைக் காவல்கொள்ளுஞ் சுரம். 19. மகளிர் என்றாள் பொதுவகையாக.

பி - ம். 14. உறுவல்யானை. வெருவச்சென்.

66. மருதம்

இம்மை யுலகத் திசையொடும் விளங்கி மறுமை
யுலகமு மறுவின் றெய்துப செறுநரும் விழையுஞ்
செயிர்தீர் காட்சிச் சிறுவர்ப் பயந்த செம்ம
லோரெனப்
பல்லோர் கூறிய பழமொழி யெல்லாம்
வாயே யாகுதல் வாய்த்தனந் தோழி
* நிரைதார் மார்ப னெருந லொருத்தியொடு
வதுவை யயர்தல் வேண்டிப் புதுவதி
னியன்ற வணிய னித்தெரு விறப்போன்
மாண்டொழின் மாமணி கறங்கக் கடைகழிந்து
காண்டல் விருப்பொடு தளர்புதளர் போடும்
பூங்கட் புதல்வனை நோக்கி நெடுந்தேர்
தாங்குமதி வலவவென் றிழிந்தனன் றாங்காது

---

* இதனைத் தலைவிபுலவிக்கட் புகழ்ந்ததற்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச். (தொல். பொருள். 228.)

மணிபுரை செவ்வாய் மார்பகஞ் சிவணப்
புல்லிப் பெரும செல்லினி யகத்தெனக்
கொடுப்போற் கொல்லான் கலுழ்தலிற்
றடுத்த மாநிதிக் கிழவனும் போன்மென
மகனொடு

தானே புகுதந் தோனே யானது
படுத்தனெ னாகுத னணி யிடித்திவற்.
கலக்கினன் போலுமிக் கொடியோ னெனச்சென்

றலைக்குங் கோலொடு குறுகத் தலைக்கொண்
டிமிழ்கண் முழவி னின்சீ ரவர்மனைப்
பயிர்வன போலவந் திசைப்பவுந் தவிரான்
* கழங்கா டாயத் தன்றுநம் மருளிய
பழங்க ணோட்டமு நலிய
வழுங்கின னல்லனோ வயர்ந்ததன்
மணனே.

என்பது: பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகற்கு
தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. †

வாயிலாய்ப் புக்க

— செல்லூர்க் கோசிகன் கண்ணனார்

வரி
2.

எய்துப - சேர்வர். 3. காட்சி - அழகு. 6. வாய்த்தனம் - மெய்த்தனம், உண்மையாகக் கண்டனம். 9. தெருவைக் கடப்போன் 10. கறங்குகையாலே அவ்வோசையைக் கேட்டுக் கடையைக் கழிந்து. 13. தாங்கு -

பிடித்துநில்; இழிந்தனன் - இழிந்து; தாங்காது - தாமதியாது. 14. மணி - பவளம். 16. கொடுப்போன் - தலைவன். 16. தடுத்த 17. மகனொடென்க. 17. நிதிக்கிழவன் - அளகேசுவரன். 16 - 18. தடுத்தமா நிதிக்கிழவனும் போலுமென்று கண்டார் சொல்லும்

* 'மெய்யே என்றல்' "கழங்கா......மணனே" என்பது. "தானே தன்மகனை வாயில் கொண்டு புக்காளாயினும், அதனைப் பழங்கணோட்டமும் நலிதரப் பொய்யே புகுந்தானென்று மெய்யாகத் துணிந்து கோடலால் அப் பெயர்த்தாயிற்று" என்பர் பேரா. இனி நச். † "'உரிய' என்றதனால் தோழி வாயிலாகச்

சென்றுழித் தலைவி வெளிப்படக் கூறுதலுங் கொள்க. அஃது 'இம்மையுலகு' என்னும் அகப்பாட்டினுட் காண்க" என்பர், (தொல். பொருள். 241. 270.)

படி மகனொடு புகுந்தா ளென்றுமாம். மகனேயன்றி இவ்வாறுஞ் சொல்ல நின்றமையால் எச்சவும்மை. 19. செல்வித்தே மாதற்கு நாணி. 21. தலைக்கொண்டு - பிள்ளையைத் தன்னிடத்தே எடுத்துக்கொண்டு. 22. சீர் - ஓசை. 23. தவிரான் - அழுத........தவிரானாய். 24. அன்று - இயற்கைப் புணர்ச்சிக் காலத்தொரு நாள். 26. தான் விரும்பின மணத்தைத் தவிர்ந்தன னென்க. 9 - 10. மாண்டொழின்மா என்க.

பி - ம். 1. யுலகமுமி 5. பய்மொ.

செயலூர்க்கோசங்கண்ணனார்

67. பாலை

*யானெவன் செய்கோ தோழி பொறிவரி
வானம் வாழ்த்தி பாடவு மருளா

திறைதுறந் தெழிலி நீங்கலிற்

பறைபுடன்
மரம்புல் லென்ற முரம்புயர் நனந்தலை
யரம்போழ் நுதிய வாளி யம்பி
னிரம்பா நோக்கி னிரையங் கொண்மார்
நெல்லி நீளிடை யெல்லி மண்டி
நல்லமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர்
பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும்
பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்
வேலூன்று பலகை வேற்றுமுனை கடுக்கும்
மொழிபெயர் தேஎந் தருமார் மன்னர்
கழிப்பிணிக் கறைத்தோ னிரைகண் டன்ன
வுவலிடு பதுக்கை யாளுகு பறந்தலை
யுருவில் பேஎ யூராத் தேரொடு
நிலம்படு மின்மினி போலப் பலவுட
னிலங்குபர லிமைக்கு மென்பநந்
நலந்துறந் துறைநர் சென்ற வாறே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்தவழி வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— நோய்பாடியார்.

---

* "இது மண்டிலத் தருமை தலைவன் கூறக் கேட்ட தோழி கூறியது" என்பர், நச். (தொல். பொருள். 44.)

வரி

2. வானம் வாழ்த்தி - வானம்பாடிப் புள். 3. இலை பறந்து.

5. போழ்தல் - அராவுதல் ; வாளியம்பு - எயிற்றம்பு.

6. நிரம்பா நோக்கு - ஆட்குறித்துப் பார்க்கும் பொழுது இடுக்கிப் பார்க்கும் பார்வை ; நிரயங்கொண்மார் - நரகம் புகுவார் ; கொள்ளவேண்டி என்றுமாம்.

4. நனந்தலை யுடைய 7. நீளிடை எல்லியிடத்து மண்டி

8. அமர்கடந்த மறவர். 9-10. எழுதி நடுதல், வேலை நட்டு அதன் கண்ணே பலகை சார்த்துதல் மரபு. வேற்று முனையிடத்து வேலூன்று பலகையைப் போர்க்கு நடுகல் என்க. 11. கடுக்கும் 12. தேம்.

11. வேற்றுமுனை கடந்தென்னும் பாடத்திற்கு நடுகல்லிடத் தவன் பிடித்த கருவிகளாய் ஊன்றியும்

சார்த்தியும்
வைக்கப்பட்ட வேலையும்,
பலகையையுமுடைய வேற்
றுமுனை என்க; அதனைக் கடந்து
என்றுரைக்க.

13. கழியாற் பிணிக்கப்பட்ட கருங்கடகு; மன்னர்
கடகுக் காரரை அழைத்துப் படைகாண்டல்.
14. உவவிடு
பதுக்கை கருகினவை கருங்கடகிற்கு உவமை. ஆரு
குதல் - ஆட்படுதல்; 15. உருவில் பேய் - பேய்த்தேர்;
கடுக்கும் தேசத்தைக் கொள்ளவேண்டி மன்னர் தோற்
படையைக் கண்டாலொத்த பதுக்கையென்க.

11. கடந்து 18. சென்ற ஆறு 15. தேரொடு
17. பரலி
மைக்கு மென்னுநின்றார்கள், 1. யானெவன்
செய்
வேன் தோழி யென்று 4. காட்டை நினைந்து
ஆற்று
ளாயினள்.

8. நாணுடை மறவர் - கரந்தையார்.

பி - ம். 3. உறையிறங், பறையுடன் 11. கடந்து. 12.
மள்ளர்
14. அழிதருபதுக்கை. நொய்ப்பாடியார்.

68. குறிஞ்சி

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம்

பட்டபைத

தண்ணயத் தமன்ற கூதளங் குழைய
வின்னிசை யருவிப் பாடு மென்னதூஉங்
கேட்டியோ வாழிவேண் டன்னைநம்

பட்ப்பை

14

* யூட்டி யன்ன வொண்டளிர்ச் செயலை
யோங்குசினைத் தொடுத்த வூசல்
பாம்பென
முழுமுத றுமிய வுருமெறிந் தன்றே
பின்னுங் கேட்டியோ வெனவுமஃ
தறியா
என்னையுங் கனைதுயின் மடிந்தன
ளதன்றலை
மன்னுயிர் மடிந்தன்றாற் பொழுதே
காதலர்
வருவ ராயிற் பருவ மிதுவெனச்
சுடர்ந்திலங் கெல்வளை நெகிழ்ந்த
நம்வயிற்
படர்ந்த வுள்ளம் பழுதன் றாக
வந்தனர் வாழி தோழி யந்தரத்
திமிழ்பெய றலைஇய வினப்பல
தவிர்வில் வெள்ளந் தலைத்தலை

கொண்மூத்
சிறப்ப
† கன்றுகா லொய்யுங் கடுஞ்சுழி நீத்தம்

புன்றலை மடப்பிடிப் பூசல் பலவுடன்
வெண்கோட் டியானை விளிபடத் துழவு
20 மகல்வாய்ப் பாந்தட் படாஅர்ப்
பகலு மஞ்சும் பனிக்கடுஞ் சுரனே.

என்பது: தலைமகன் இரவுக்குறிவந்தமையறிந்த மகட்குச் சொல்லியது. ‡

தோழி தலை

வரி

— ஊட்டியார்.

3. அருவிப்பாடு மென்னதூஉம் என்றது, இவ்வோசையு மேதேனுங் கேட்டாயோ என்றவாறு. 4. பின்னையும்

* "'ஊட்டி ... செயலை' என்புழி இன்னதனை யென்று தெரித்து மொழியாமையின் வழுவாம்பிற வெனின் — உவமை யென்னு மலங்காரமாயினன்றே இன்ன தொன்றனையெனல் வேண்டுவது; செயலையந் தளிரினது செய்யாத நிறத்தைச் செய்ததுபோலக் கூறுங் கருத்தினனாதலிற் பிறிதோ ரலங்காரமாம்" என்பர் சேனாவரையர். "ஊட்டாததனை ஊட்டியது போலக் கூறலின் வேறோர் உவமையிலக்கணமாம்" என்பர் நச். (தொல். சொல். 56.) † இது 'யானையுங் குதிரையுங்......ரிய' என்றதனால் அமைந்தது. (தொல். பொருள். 571.) ‡ "இதுதாயது துயிலுணர்ந்து தலைவன் வந்தமை தோழி தலைவிக்குக் கூறிக் குறிவயிற்சென்றது" என்றார் நச். (தொல். பொருள். 114.)

வேண்டென்றாள், மீறித்தொன்று

சொல்லுவாளாக.

5. ஊட்டுதல்-அரக்கூட்டுதல். 7. முதல்-செயலைமுதல். 11. பருவமிது-பொழுதிது. 12. சுடர்ந்திலங்குதல்-விட்டு விளங்குதல். 15. கொண்மூப்பெய்த 16. தவிர் வில் வெள்ளம். தலைத்தலை சிறப்ப - மேன்மேலும் மிக. 17. ஒய்யும் - இழுக்கிற. நீத்தந் 19. துழவும்.

18. பிடிப்பூசல் பலவுடன் யானைவிளியு முண்டாகத்

துழவு மென்க. 20. பாந்தட்படார் -,பாம்புச்செடி.

21. சுரத்தை 14. வந்தனரெனக் கூட்டுக.

யானைகளுங் கன்று காரணமாகப் பிடி வருந்திய பின்பு எடுக்க முயன்றாற்போல, அவரும் அலரானும் வழிய தருமையானும் நாம் நலனழிந்த பின்பு வரைய முயலுமதல்லது முன்பு முயலாரென்பது கருத்து.

பி - ம். 2. தண்கயத்.

69. பாலை

ஆய்நலந் தொலைந்த மேனியு மாமலர்த்
தகைவனப் பிழந்த கண்ணும் வகையில
வண்ணம் வாடிய வரியு நோக்கி

யாழ லான்றிசி னீயே யுரிதினி
னீத லின்பம் வெஃகி மேவரச்
செய்பொருட் டிறவ ராகிப் புல்லிலைப்
பராரை நெல்லி யம்புளித் திரள்காய்
கான மடமரைக் கணநிரை கவரும்
வேனி லத்த மென்னா தேமுற்று
விண்பொரு நெடுவரை யியறேர் மோரியர்
பொன்புனை திகிரி திரிதரக் குறைத்த
வறையிறந் தகன்றன ராயினு மெனையதூஉ
நீடலர் வாழி தோழி யாடியன்
மடமயி லொழித்த பீலி வார்ந்துதஞ்
சிலைமாண் வல்விற் சுற்றிப் பலமா
ணம்புடைக் கைய ரரண்பல நூறி
நன்கலந் தரூஉம் வயவர் பெருமகன்
சுடர்மணிப் பெரும்பூ ணாஅய் கானத்துத்

தலைநா ளலரி நாறுநின்
னலர்முலை யாகத் தின்றுயின் மறந்தே.

என்பது: பொருள்வயிற்பிரிந்து நீட்டித்தான் தலைமகனெனக்
கவன்ற தலைமகட்கு வருவரென்பதுபடச் சொல்லித் தோழி
யாற்றுவித்தது.

— உமட்டூர்கிழார்மகனார் பரங்கொற்றனார்.

வரி

2. வகையிலவாய் 3. அழகு வாடின இதலை. 4. உரித்தாக
5. ஈதலான் வரும் இன்பத்தை விரும்பிச் 6. செய்கிற
பொருட் கூற்றராய். 9. எமுற்று - மயக்கமுற்று.
10. நெடுவரை - பெருமலை; 14. வார்ந்து - உரித்து; 15.
பிலை - ஓசை; ஒரு மரமுமாம். 6. செய்பொருட் டிற
வராய் அத்தமென்று பாரார்து மயங்கி, 12. அறை
யிறந் தகன்றாராயினும் சிறிதும் 13. நீடலர்

என்க. 16.
கையராய்ப் பகைவர் அரண்களைப் பொடியாக்கி.

பி - ம். 10. நெடுங்குடை. 18. சுடர்மலி.

பரங்கொற்றனார்.

உருஉடேர்கிழார்மகனார்

70. நெய்தல்

கொடுந்திமிற் பரதவர் வேட்டம் வாய்த்தென
விரும்புலாக் கமழுஞ் சிறுகுடிப் பாக்கத்துக்
குறுங்க ணவ்வலைப் பயம்பா ராட்டிக்
கொழுங்க ணயிலை பகுக்குந் துறைவ
னம்மொடு புணர்ந்த கேண்மை முன்னே
யலர்வாய்ப் பெண்டி ரம்ப றூற்றப்
பலருமாங் கறிந்தனர் மன்னே யினியே
வதுவை கூடிய பின்றைப் புதுவது
பொன்வீ ஞாழலொடு புன்னை வரிக்குங்
கானலம் பெருந்துறைக் கழனி மாநீர்ப்
பாசடைக் கலித்த கணைக்கா னெய்தல்
விழவணி மகளிர் தழையணிக் கூட்டும்

வென்வேற் கவுரியர் தொன்முது கோடி
முழங்கிரும் பௌவ மிரங்கு முன்றுறை

வெல்போ ரிராம னருமறைக் கவித்த
பல்வீ ழாலம் போல
வொலியவிந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே.

என்பது : தலைமகன் வரைவுமலிந்தமை தோழி
சொல்லியது.
தலைமகட்குச்

— மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார்

வரி

கடுவன்மள்ளனார்.

3. வலையின் பயம் பின்பு கொண்டாடி; பாராட்டி 4. அயிலை யென்னும் மீனைக் கூறிடும் துறைவன் 5. கேண்மை யைப் 7. பலர் அறிந்தார். உம்மை - அசைநிலை; ஆங்கு- அவ்விடத்து; மன் - கழிவு.

9. வரிக்கும் - சித்திரமெழுதினாற்போல உதிர்ந்து அழகு செய்யும். 10. கழனி 11. தழைத்த நெய்தல். 13. கவுரியர் - பாண்டியர். 13. கோடி - திருவணைக்கரை; 15. மறை - அவ்விடத்துத் தாமும் பரிகாரமும் விசாரிக்

கபபுகக்மறை. மறை சொல்லுதல் காரணமாக, அவி
த்தல் - அவ் 16. வாவிற் புட்கள்கத்தாமல் அவித்தல்.
6. அலர் முன்பு பலரறிந்தது; அவன் 8. வரைய வரு
கின்றபொழுது இப்படியே 17. அவிந்ததென்றாள்.

8-9. புதுவதாக வரிக்கும்; 12-13. தழையணிக்குக் கூட்டும்
கோடி.

பரதவர் தம் முயற்சியானே வேட்டை வாய்த்ததாகிலும் குறுங்கண் வலையைப் பாராட்டி அம்முயற்சியானுண்டான அயிலையைக் கடலினின்றும் நீக்கி, எல்லார்க்கும் பகுத்துக்கொடுத்து மகிழ்வித்தாற்போல, அவரும் தம்முடைய முயற்சியானே வதுவை கூடிற்றாயினும் அதற்குத் துணையாக நின்ற என்னைக் கொண்டாடி, நின்னைப் பெரிய இச்சுற்றத்தினின்றுங் கொண்டு போய்த் தம்மூரின்கண்ணே நின்னைக்கொண்டு விருந்து புறந்தந்து தம்மூரையெல்லாம் மகிழ்விப்பர் என்றவாறு.

நெய்தற்பூவானது, ஞாழலும் புன்னையுங் கரையிலே நின்று தாதை யுதிர்த்துப் புறஞ்சூழ, நீரிடத்துத் தன்னை விடாதே அலைகள் சூழ நடுவேநின்று செருக்கி வளர்ந்து பின்னை விழவணி மகளிர் அல்குலுக்குத் தழையாய்ப் பயன்பட்டாற்போல, இரு முதுகுரவர் புறங்காப்ப ஆயவெள்ளத்தார் மெய்யை விடாதே

சூழ்ந்து புறங்காப்ப, இப்படிச் செல்வத்தால் வளர்ந்த நீயும் நம் பெருமானுடைய இல்லறமாகியபிரிவிற்குத் துணையாகப்போகா நின்றாயன்றோ வென்று வியந்து கூறியவாறு கண்டு கொள்க. பி - ம். 13. கவிரியர்.

71. பாலை

நிறைந்தோர்த் தேரு நெஞ்சமொடு குறைந்தோர்
பயனின் மையிற் பற்றுவிட் டொரூஉ
நயனின் மாக்கள் போல வண்டினஞ்
சுனைப்பூ நீத்துச் சினைப்பூப் படர
மையின் மானின மருளப் பையென
வெந்தாறு பொன்னி னந்தி பூப்ப
வையறி வகற்றுங் கையறு படரோ
டகலிரு வான மம்மஞ் சீனப்

பகலாற்றுப் படுத்த பழங்கண் மாலை
காதலர்ப் பிரிந்த புலம்பி னோதக
வாரஞ ருறுந ரருநிறஞ் சுட்டிக்
கூரெஃ கெறிஞரி னலைத்த லானா
தெள்ளற வியற்றிய நிழல்காண் மண்டி

லத்

துள்ளு தாவியிற் பைப்பய நுணுகி
மதுகை மாய்தல் வேண்டும் பெரிதழிந்
திதுகொல் வாழி தோழி யென்னுயிர்
விலங்குவெங் கடுவளி யெடுப்பத்
துளங்குமரப் புள்ளிற் றுறக்கும்

பொழுதே. *

என்பது : பொருள் வயிற் பிரிந்தவிடத்து மகட்குத் தோழி சொல்லியது.

ஆற்றுளாய தலை

வரி

— அந்தியிளங்கீரனர். †

I. நிறைந்தோர் - செல்வமுடையோர். 6. அந்தி - செக்கர்; ஒரு பூவுமாம். 7. வியக்கத்தக்க அறிவைப் போக்கு

* இப்பாட்டினை, "வேட்கை யொருதலை......" என்னுஞ் சூத்திரத்தினுள் சாக்காட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச். (தொல். பொருள். 100.). † அந்திலிளங்கீரனு ரென்பதும் பாடம்.

கின்ற செய்லறவைச்செய்யும் படர்; கூறிய
அறிவென்
றுமாம். 8. வானம் அம்மஞ்சின வென்றது,
அக்காலத்
துப் பல நிறத்தையுடைய மேகத்தைத் தரும்
வானம்
என்றவாறு. 7 - 8. பிரிந்திருப்பார்க்கு
நோவையும்
மேகத்தையுந்தர என்றபடி.
10. காதலரைப் பிரிந்த புலம்பான் நோகச்
செய்தே 9.
மாலே 12. யலைத்தலைமையாவெென முற்றுவிக்க.
11.
சுட்டி - கருதி. 13. மண்டிலம் - கண்ணுடி, அதில்
14.
ஆவி முன்பு பசந்து பின்பு சுருங்கினுற்போலக்
காணக்
காணச் சுருங்கி 15. என் வலிதான் மாய்தல்
வேண்டி.
யிராநின்றது. 17. விலங்குவளி - சூறுவளி;
எடுப்ப -
எழுப்ப; 16. உயிர் 18. புட்போலப்

போம்பொழுது

இதுவோ தோழி என்க.

72. குறிஞ்சி

இருள்கிழிப் பதுபோன் மின்னி வானந்
துளிதலைக் கொண்ட நளிபெய னடுநாள்
மின்மினி மொய்த்த முரவுவாய்ப் புற்றம்
பொன்னெறி பிதிரிற் சுடர வாங்கிக்
குரும்பி கெண்டும் பெருங்கை யேற்றை
யிரும்புசெய் கொல்லெனத் தோன்று
மாங்க
ணூறே யருமர பினவே யாறே
சுட்டுநர்ப் பனிக்குஞ் சூருடை முதலைய
கழைமாய் நீத்தங் கல்பொரு திரங்க
வஞ்சுவந் தமிய மெனணாது மஞ்சுசுமந்
தாடுகழை நரலு மணங்குடைக் கவாஅ
னீருயிர்ப் பிணவின் வயவுப்பசி களைஇய
விருங்களி றட்ட பெருஞ்சின வுழுவை
நாம நல்லராக் கதிர்பட வுமிழ்ந்த
மேய்மணி விளக்கிற் புலர வீர்க்கும்
வாணடந் தன்ன வழக்கருங் கவலை
யுள்ளுந ருட்குங் கல்லடர்ச் சிறுநெறி

* யருள்புரி நெஞ்சமொ டெஃகுதுணை யாக
வந்தோன் கொடியனு மல்லன் றந்த
நீதவ றுடையையு மல்லை நின்வயி †
ஞு வரும்படர் செய்த
யானே தோழி தவறுடை யேனே.

என்பது : தலைமகன் இரவுக்குறிக்கண் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

— எருமைவெளியனார்மகனார் கடலனார்.

வரி

I-2. வானம் துளியைத் தன்னிடத்தே கொண்ட. 3. புற்றத்தை; 4. சுடர - மின்மினி ஒளிவிட; வாங்கி - இடந்து; 6. தோன்றுமவ்விடத்து. 7. போதற்கரிய தன்மைய; ஆறு. 8. சூர் - பயம்; 9. இரங்க - ஒலிப்ப; இவ்

வளவும் வழியருமை சொல்லிற்று. இனித் தலைவன் கருத்தைக் கொண்டுகூறுகின்றது.

10. தமியமாதலால் அஞ்சுவ மென்னுது; 12. ஈருயிர்ப் பிணவு - சூற்பிணவு; வயவுப்பசி - வேட்கைப்பசி. 15. மேய்மணி-மேய்தல் காரணமாக உமிழ்ந்த மணி. விளக்கின், அதுவே விளக்காக. 16. கவலை - அருவழி; 17. கல்லடர்ந்து கிடக்கிற இட்டியவழி; வழியை இரண்டு கூறிட்டாள். 18. அருள் - நம்மேலருள். 19-20. தந்த நீ - கூட்டின நீ; 21. தோழி ஆற்ருளாம்படர்.

---

* தோழிகூட்டவே கூடுகின்றேன் என்பது அறிந்தே தலைமகள் கூடும் என்பதற்கு இது முதலாக ஐந்தடியும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. (இறை. களவு. 13.) † 'தன்னை அழிதல்' என்னுந் துறைக்கு இது முதலாக மூன்றடியினையும் உதாரணமாகக் காட்டி, "அவன் வரவினை உவவாது துன்பங்கூர்தல்

வழுவாயினும், அதுவும் அவன்கண் அன்பாதலின் அமைத்தார்"

என்பர் பேராசிரியர். இனி நச்சினார்க்கினியர் இப்பாட்டினை 'அவ

னளி சிறப்பினும்' என்ற துறைக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு,

" 'வந்தோன்' என்பது அவனளிசிறத்தல்; 'தவறுடையேன்'

என்பது தன்வயின் உரிமை, 'கொடியனு மல்லன்' என்பது

அவன்வயிற் பரத்தமை" என்பர். (தொல். பொருள். 210., 111.)

9 கல் பொருதிரங்க வென்பதனை 8 முதலைய வென்னும் முற்று வினைக்குறிப்பொடு முடிக்க.

புலி துணைபுறந்தருதற்குப் பிறவற்றைத் தீங்குசெய்யும் பாம்பும் அதற்குத் துணையாயினாற் போல, நீயுங் குடியோம்பற் செய்தி காரணமாக வரைவொடுவரிற் கடுஞ்சொற் சொல்லுகிற பேரும் இன்சொற்சொல்லி வரைவுடம்படுவர் என்பதாம்.

பி - ம். 6. தோன்றியாங்கண். 15. புலாலையீர். மோகமானக் கடலார்.

73. பாலை

* பின்னொடு முடித்த மண்ணா முச்சி
நெய்கனி வீழ்குழ லகப்படத் தைஇ
வெருகிரு ளோக்கி யன்ன கதிர்விடு
பொருகாழ் முத்த மிடைமுலை விளங்க
வணங்குறு கற்பொடு மடங்கொளச் சாஅய்
நின்னோய்த் தலையையு மல்லை தெறுவர
வென்னா குவள்கொ லளிய டானென
வென்னழி பிரங்கு நின்னொடி யானு
மாறன் றென்னா வேறல் காட்சி

யிருவே ;நம்படர் தீர வருவது
காணிய வம்மோ காதலந் தோழி
கொடிபிணங் கரில விருள்கொ ளாக
மடிபதம் பார்க்கும் வயமான் றுப்பி
னேனலஞ் சிறுதினைச் சேணோன் கையதைப்
பிடிக்கை யமைந்த கனல்வாய்க் கொள்ளி
விடுபொறிச் சுடரின் மின்னியவர்
சென்ற தேஎத்து நின்றதான் மழையே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிகின்றான் குறித்த பருவ வரவு கண்டு அழிந்த தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

— எருமைவெளியனார்.

* “‘பின்னொடு முடித்த மண்ணா முச்சி’ என்னும் பாட்டினுள் ‘அணங்குறு கற்பொடு......டியானும்’ என்றவழித் தலை

வரி

I. பின் - பின்னுதல்; மண்ணுமை - கை செய்யாமை; 2 நெய் - வாசநெய்; வீழ்குழல் - இருகுழல்; அகப்படக் கட்டி 3-4 வெருகு இருளிலே நோக்கினாற்போல ஒளிவிட்ட முத்தினொரு வடம் கதிர்விட்டு விளங்க என்க. 5 அணங்கு-அருந்ததி; கற்பொடு - கற்பினால். 6 நின்னுடைய நோயிடத்தையு மல்லே; தெறுவர - அச்சம் வர; 9 ஆறன்றென்ன வேறல் காட்சி - வழியல்லவென்று சொல்லாத வேறற்ற வறிவு; என்றது,

ஒன்றை அவள் நினைந்தால் தோழிக்கும் அதுவே அறிவாம். 8 நின்னொடு யானும் II காணவா; 10 இருவேம் படர்தீரக் II காணவா; ஓ - அசை.

I2 அரில் - அறு; நாகம் - யானை; I3 வயமான் - வலிமை.

I3-I4 அதன் வலியையுடைய சேஞேன் இதணின்
மேலிருக்கிறவன். I2-I3 யானைச் சாய்வு பார்க்கிற
I4 சேஞேன்.

I5. பிடி என்று பிடிக்குமிடமாக்கி, அது கையிடத்தமைந்த
கொள்ளி என்க. பிடிக்கைக்கு இடம்வைத்து அதல்லாத
விடம் சுட்டுக் கொள்ளியாக்குதல் இயல்பு.

I5-I6. கொள்ளிதான் விடுகிற சுடர்போல மின்னி; பொறி -
பொறியும்போது பறக்கும் பொறி.

I7. நின்றது மழை அதனைக் II காணியவா எனக் கூட்டுக.

2 தைஇ 5 சாய் 8 என்னழிவுக்கு இரங்குமென்க.
I3 துப்பிற் I4 சேஞேன் என்க.
பி - ம். 2. நெடுவீழகப்பட. 6. தெய்ய.

74. முல்லை

வினைவலம் படுத்த வென்றியொடு

மகிழ்சிறந்து

போர்வ லிளையர் தாள்வலம் வாழ்த்தத்

தண்பெயல் பொழிந்த பைதுறு காலைக்

மகன் பிரிவிற்குத் தோழி படர்கூர்ந்தாளெனச் சொல்லினமை
யின் அது பிறன்கட்டோன்றிய
தாம்" என்பர் பேரா. (தொல்,

இழவுபற்றி அவலம் பிறந்த
பொருள். 253.)

குருதி யுருவி னொண்செம் மூதாய்
பெருவழி மருங்கிற் சிறுபல வரிப்பப்
பைங்கொடி முல்லை மென்பதப் புதுவீ
வெண்கள ரரிமண னன்பல தாஅய்
வண்டுபோ தவிழ்க்குந் தண்கமழ் புறவிற்
கருங்கோட் டிரலை காமர் மடப்பிணை
மருண்டமா னோக்கங் காண்டொறு நின்னினைந்து
திண்டேர் வலவ கடவெனக் கடைஇ
யின்றே வருவ ரான்றிகம் பனியென
வன்புறை யின்சொ னன்பல பயிற்று
நின்வலித் தமைகுவன் மன்னே வல்கற்
புன்கண் மாலையொடு பொருந்திக் கொடுங்கோற்
* கல்லாக் கோவல ரூதும்
வல்வாய்ச் சிறுகுழல் வருத்தாக் காலே.

என்பது: தலைமகன் பிரிவின்கண் ணழிந்த கிழத்தி வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— மதுரைக் கவுணியன் பூதத்தனார்.

வரி

I. வினைவலம் படுத்தல் - வினையை வெற்றி படுத்தல்; அந்த வெற்றியொடு. பைது........5 சிறுபல வரிப்ப - பல வரிப்படச் சிறியவாகிய பலவும் பரக்க. 6 மெத்தென்ற செவ்விப் புதிய பூ, 7 தாய் - தாவ, தாவச் செய்தே. 9-10 பிணை மானின் மருண்ட நோக்கம்.

II கடவென்று முடுக்கி I2 வருவர். ஆன்றிகம்பனி- நடுக்கத்தை அமைவேம். I4 நீ சொன்னபடியை நிச்சயித்திருப்பேன். மன் - அது மாட்டுகிலேன்.

2. தாள் வலம் வாழ்த்த I2 இன்றே வருவர் எனக் கூட்டுக I7 வருத்தாக்கால் I2 அமைவேம்.

பி - ம். மதுரைக் கவுணியன் முத்தனார்.

---

* " 'கல்லா......காலே' என்புழி இன்பத்தை வெறுத்தனராயினும் புணர்ச்சிக் கேதுவாமென்பது கருத்து"

என்பர்.

பேரா. (தொல். பொருள். 270.)

75. பாலை

அருளன் றாக வாள்வினை யாடவர்
பொருளென வலித்த பொருளல் காட்சியின்
மைந்துமலி யுள்ளமொடு துஞ்சல் செல்லா
தெரிசினந் தவழ்ந்த விருங்கடற் றடைமுதற்
கரிகுதிர் மரத்த கான வாழ்க்கை
யடுபுலி முன்பிற் றொடுகழன் மறவர்
தொன்றியற் சிறுகுடி மன்றுநிழற் படுக்கு
மண்ண ணெடுவரை யாமறப் புலர்ந்த
கன்னெறிப் படர்குவ ராயி னன்னுதற்
செயிர்தீர் கொள்கைச் சின்மொழித் துவர்வா
யவிர்தொடி முன்கை யாயிழை மகளி
ராரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்
தாராக் காதலொடு தாரிடைக் குழையாது
சென்றுபடு விறற்கவி னுள்ளி யென்று

மிரங்குந ரல்லது பெயர்தந் தியாவருந்
தருநரு முளரோ விவ்வுலகத் தானென
மாரி யீங்கை மாத்தளி ரன்ன
வம்மா மேனி யைதமை நுசுப்பிற்
பல்காசு நிரைத்த கோடேந் தல்குன்
மெல்லியற் குறுமகள் புலந்துபல கூறி
யானு நோயை யாக யானே
பிரியச் சூழ்தலு முண்டோ
வரிதுபெறு சிறப்பி னின்வயி னானே.

என்பது: பொருள்வயிற் பிரிவரென வேறுபட்ட தலைமகட்குப் பிரியாரெனத் தோழி சொல்லியது.

வரி.

— மதுரைப் பேர்த்தனார்.

1-3. ஆடவர்கள்; * பொருளன்றாக ஆள்வினையைப் பொருள் என வலித்த பொருளல்லாத காட்சியையுடைய உள்ளம் என்க. 3 உள்ளமொடு - உள்ளத்தால், துஞ்சல் செல்லாது 9 கன்னெறிப் படர்குவராயி னென்க.

---

* பேரருள் என்றும் படிக்கலாம்.

4. எரிசினம் தவழ்ந்த - எரிகிற சினம் பரந்த; சினம் ஆகு
பெயர் - நெருப்பு. 4-5
கடற்றையடைந்தவிடத்து...
மரம்; கரிந்த குதிர்போலும் என்றுமாம். 7 தொன்
றியற் சிறு குடி - பழையதாய் வருகிற இயல்பையுடைய
குடி. 13 குழையாது - துவளாது; குழையாமலெனத்
திரிக்க. 18 ஐதமை நுசுப்பு; 14 போன வழகை
நினைந்து 15 வருந்துவதல்லது மறித்துக் கொண்டு
வந்து போன அழகைத் தந்து நிறுத்துவாரும் 16
உளரோ இவ்வுலகத்தென 20 மெல்லியற்குறுமகளே
நீ பல புலந்து கூறி 21 நோயை யாக நின்னிடத்து
நின்று அவர் பிரிய அவரொடு யான் விசாரிப்பது
உண்டோ என்க.

12. முலை யாகத்திலே 13 தங்கள் தாரை

இடையே குழை
வியாதே 15 இரங்குந ரல்லது என்க.

7. நிழற் படுக்கும் 8. வரையை யுடைய 9 நெறி என்க. 9 படர்வராயின் 15 இரங்குந ரல்ல தென்க.

பி - ம். 21. வவரே. பொருள்வயிற் பிரிய வேறுபட்ட தலைமகட் குப் பிரியேனெனத் தலைமகன் சொல்லியது.

76. மருதம்

* மண்கனை முழவொடு மகிழ்மிகத் தூங்கத்
தண்டுறை யூரனெஞ் சேரி வந்தென
வின்கடுங் கள்ளி னஃதை களிற்றொடு
நன்கல னீயு நாண்மகி ழிருக்கை
யவைபுகு பொருநர் பறையி னானாது
கழறுப வென்பவவன் பெண்டி ரந்திற்
கச்சினன் கழலினன் றேந்தார் மார்பினன்

---

* இப் பாட்டினைப் 'புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்' என்ற துறைக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, "இதனுள் 'எஞ்சேரி வந்தென.........கழறுப வென்ப அவன் பெண்டிர்' என முன்னை ஞான்று புல்லுதன் மயக்குதலால் தலைவி புலந்தவாறும், அது கண்டு காமக்கிழத்தி கொண்டு கைவலிப் லெனப் பெருமிதம் உரைத்தவாறும் காண்க" என்பர் நச். (தொல். பொருள். 151.)

வகையமைப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியற்
சுரியலம் பொருநனைக் காண்டி ரோவென
வாதி மந்தி பேதுற் றினையச்
சிறைபறைந் துரைஇச் செங்குணக் கொழுகு
மந்தண் காவிரி போலக்
கொண்டுகை வலித்தல் சூழ்ந்திசின் யானே.

என்பது: தலைமகனை நயப்பித்துக்கொண்டாளென்று கழறக் கேட்ட பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயினர்கேட்பச் சொல்லியது.

— பரணர்.

வரி

1. மகிழ் மிகத் தூங்க - கண்டார்க்கு மிக நாங்கள் கூத்தாட என்றவாறு. 2 அது காண வந்தானாக. 4-5 இருக்கையை யுடைய அவை. 6 கழறுதல் - வைதல்;

அந்தில் - அசை. 8 வகை
யமைதியோடு பொலிந்த
மாலையை யுடைய 9 மயிர்; வகை -
கூறுபாடு. 9 சுரி
யற் பொருநன்: கூத்தாடும் ஆட்டனத்தி.
காண்டிரோ-
கண்டீரோ, என. 11 சிறை - அணை. 13
சூட்கொண்டு;
கை வலித்தல் - என்னிடத்தே கொண்டு
கையாலே
பற்றிக் கோடல்.

ஆடற்றகையானுதல் பாடற் குரலானுதல் பெற்றேனென்று சொல்லுவாளாயின் இப்படிச் செய்கிறேன் என்றாள்.

பி-ம். 1. முழவமொடு. 9. காணீரோ. 11. சிறைபாய்ந்.

77. பாலை

நன்னுதல் பசப்பவு மாள்வினை தரீஇயர்
துன்னருங் கானந் துன்னுத லன்றெனப்
பின்னின்று சூழ்ந்தனை யாயினன் றின்னுச்
சூழ்ந்திசின் வாழிய நெஞ்சே வெய்துற
விடியுமிழ் வான நீங்கி யாங்கணுங்
குடிபதிப் பெயர்ந்த சுட்டுடை முதுபாழ்க்
கயிறுபிணிக் குழிசி யோலை கொண்மார்

பொறிகண் டழிக்கு மாவண மாக்களி
ஞுயிர்திறம் பெயர நல்லமர்க் கடந்த
தறுக ணாளர் குடர்தரீஇத் தெறுவரச்
செஞ்செவி யெருவை யஞ்சுவர விருக்குங்
கல்லதர்க் கவலை போகிற் சீறூர்ப்
புல்லரை யித்திப் புகர்படு நீழ
லெல்வளி யலைக்கு மிருள்கூர் மாலை
வானவன் மறவன் வணங்குவிற் றடக்கை
யானா நறவின் வண்மகிழ்ப் பிட்டன்
பொருந்தா மன்ன ரருஞ்சமத் துயர்த்த
திருந்திலை யெஃகம் போல
வருந்துயர் தருமிவள் பனிவார் கண்ணே.

என்பது : தலைமகன் பிரியக் கருதிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தது.

— மருதனிளநாகனார்.

வரி.

1. தரீயர் - பெறவேண்டி 3-4 மிகவும் சூழ்ந்தாய்.

5. இடிப்

போடு வெய்து றும்படி மழை பெய்யாது நீங்க.

6 சுட்

டு - இப்பாழ் பலருங் கருதிச் சொல்லப்

படுதல். 7

இதனிடத்து வைத்த, குழிசி - குடம். பொறி
- இலச்
சினை. ஆவண மாக்களின்-பிரமாணம்
வாங்குகிற மாக்
களைப்போல 9-10. உயிர் வேறொருதிறத்தே
போக
த்தெறுவர அமர் கடந்த என்க. 10-11
எருவை பட்ட
வீரர் குடரை வயிற்றினின்றும் வாங்கிப்
போகடுகிற.
13. புகர்-புள்ளி. 14 எல்வளி-பெருவளி;
தோற்றமும்
ஆம். 15. வானவன் மறவன் - சேரன்
படைத்தலைவன்.
மறவன் 16 பிட்டன். 16-18 பிட்டன்
எடுத்த
இலைத் தொழிலையுடைய வேல்.
14. மாலையிலே 19 துயர்தரும் இவள்
கண்ணுதலாற் 3
பின்னின்று விசாரித்தாயாயின் கொடியவை
விசாரித்
தாயாவை.
பி - ம். 3. விடுத்தனை, விடுத்தி. 5. நீங்க நீங்கி, 12.
நல்லதர்.

78. குறிஞ்சி

நனந்தலைக் கானத் தாளி யஞ்சி
யினந்தலைத் தரூஉ மெறுழ்கிளர் முன்பின்
வரிஞிமி றார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்துப்
பொறிநுதற் பொலிந்த வயக்களிற் றொருத்த
லிரும்பிணர்த் தடக்கையி னேமுறத் தழுவக்
கடுஞ்சூன் மடப்பிடி நடுங்குஞ் சாரற்
றேம்பிழி நறவின் குறவர் முன்றின்
முந்தூ ழாய்மல ருதிரக் காந்த
ணீடிதழ் நெடுந்துடுப் பொசியத் தண்ணென
வாடை தூக்கும் வருபனி யற்சிர
நம்மில் புலம்பிற் றம்மூர்த் தமிய
ரென்னா குவர்கொ லளியர் தாமென
வெம்விட் டகன்ற சின்னாட் சிறிது
முள்ளியு மறிதிரோ வோங்குமலை நாட

வுலகுடன் றிரிதரும் பலர்புகழ்
நல்லிசை
வாய்மொழிக் கபிலன் சூழச்
சேய்நின் று
செழுஞ்செய்ந் நெல்லின் விளைகதிர் கொண்டு
தடந்தா ளாம்பன் மலரொடு கூட்டி

யாண்டுபல
தாளிடூஉக்

கழிய வேண்டுவயிற் பிழையா
கடந்து வாளம ருழக்கி

யேந்துகோட் டியானை வேந்த ரோட்டிய
கடும்பரிப் புரவிக் கைவண் பாரி

தீம்பெரும் பைஞ்சுனைப் பூத்த
தேங்கமழ் புதுமலர் நாறுமிவ ணுதலே.

என்பது: களவுக்காலத்துப் பிரிந்து வந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

— மதுரை நக்கீரனார்.

வரி

2. இனந்தலைத்தரும் - இனத்தைத் தன்னிடத்தே குவித்துக் கொள்ளும். 1 தலை - அசை; அழைத்துக் கூடக்கொண்டு நோக்கும் 4 ஒருத்தல் - தலைவன். 1. ஆளியஞ்சிப் 6 பிடி நடுங்குஞ் சாரல்;

7. தேம் - இனிமை; தேஞ்சேற்பிழிந்த நறவுமாம். 8. மூங்.

அாழ் - மூங்கில். 10. வருபனி - தோன்றுகின்ற பனி;

அற்சிரம் - பனிக்காலம். 11. புலம்பின் - புலம்பால்.

16. கபிலன் சூழ என்றது, பாரியை அரசர் மூவரும் வளைத்

திருப்ப, அகப்பட்டிருந்து உணவில்லாமைக் கிளிகளை

வளர்த்துக் கதிர்கொண்டுவர விட்ட கதை.

18. ஆம்ப லவியுணவு.

யானை காக்கவும் பிடி நடுங்கினாற்போல நீயிரிவளைப் பாது காக்கவேண்டுமென்னுங் கருத்துடையரா யிருக்கவும், பிரிவிற்கு அஞ்சாநின்றாளென்றவாறு.

பி - ம். 10. தூங்கி. 18. நெடுந்தா. 20. நாளிடே.

மதுரைக்கீரனார்.

79. பாலை

தோட்பத னமைத்த கருங்கை யாடவர்
கனைபொறி பிறப்ப நூறி வினைப்படர்ந்து
கல்லுறுத் தியற்றிய வல்லுவர்ப் படுவிற்
பாருடை மருங்கி னூறன் மண்டிய

வன்புலந் துமியப் போகிக் கொங்கர்
படுமணி யாய நீர்க்குநிமிர்ந்து செல்லுஞ்
சேதா வெடுத்த செந்நிலக் குரூஉத்துக
ளகலிரு விசும்பி னூன்றித் தோன்று
நனந்தலை யழுவ நம்மொடு துணைப்ப
வல்லாங்கு
வருந்தினை

வருது மென்னு தல்குவர
வாழியென் னெஞ்சே யிருஞ்சிறை
வளைவாய்ப் பருந்தின் வான்கட் பேடை
யாடுதொறு கனையு மவ்வாய்க் கடுந்துடிக்
கொடுவி லெயினர் கோட்சுரம் படர
நெடுவிளி பயிற்று நிரம்பா நீளிடைக்
கல்பிறங் கத்தம் போகி
நில்லாப் பொருட்பிணிப் பிரிந்த நீயே.

என்பது: பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— குடவாயிற் கீரத்தனார்.

வரி

1. தோட்பதம் - தோளிலே கட்டு முடி கட்டுதல்;
2. நூறி -
வெட்டி: வினைப்பட்டர்ந்து - தொழிலிலே
செலுத்தி.
3. வல்லுவர் - மிக்க உவர். படு - கிணறு;
4. பார் -
வன்னிலம் ; மண்டிய - மண்டவேண்டி.
6. ஆயமாகிய 7 சேதா.
9. அழுவம் - காடு; துணைப்ப - துணையாக. 10.
வருதும் -
போவோம்; அல்குவர - இங்கே
தங்குதல்வர; வந்த
வளவிலே; 12. வான்கண் - வெள்ளைக்கண்.
13. ஆடு
தொறு கனைத்தல் - எயினர் ஆட ஒலித்தல்.
12. பேடை 14 எயினர் போர்க்குப்
போகிறதறிந்து 1
துணையை அழைக்கு மென்க.
1. தோட்பதனமைத்த என்றூர்,
சோறுங்கொண்டுபோய்க்
3 கல்லுதலின். 2. பொறி - வன்னில
மாதலிற் கல்லு

கிறபொழுது எழுந்த பொறி.

9. அவரும் நம்மொடு துணையாக IO வல்லபடிபோவோம் என்று அங்கு நினையாது இங்குவந்து II என்க.

வருந்தினை

8. ஊன்றித் தோன்றும் - மிக்குத் தோன்றும்

I. தோட் பயனமைத்த என்று பாடமாக்கித் தோண்டுகை முன்பே நீரைச் சொரிந்தமைத்தல் என்றுமாம்.

பி - ம். 2. பிறப்புற. 3. கல்லறுத்.

80 நெய்தல்

கொடுந்தாண் முதலையொடு கோட்டுமீன் வழங்கு
மிருங்கழி யிட்டுச்சுர நீந்தி யிரவின்
வந்தோய் மன்ற தண்கடற் சேர்ப்ப
நினக்கெவ னரியமோ யாமே யெந்தை
புணர்திரைப் பரப்பகந் துழைஇத் தந்த
பன்மீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்புதும்
முண்டகங் கலித்த முதுநீ ரடைகரை
யொண்பன் மலரக் கவட்டிலை யடும்பின்

செங்கேழ் மென்கொடி யாழி யறுப்ப
வினைமணிப் புரவி நெடுந்தேர் கடைஇ

மின்னிலைப் பொலிந்த விளங்கிண
ரவிழ்பொற்
றண்ணறும் பைந்தா துறைக்கும்
புன்னையங் கானற் பகல்வந் தீமே.

என்பது : இரவுக் குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழி
சொல்லியது.

— மருங்கூர்கிழார் பெருங்கண்ணனார்.

வரி

2. கழியாகிய இட்டிய சுரம். 4. எவன் - எப்படி. 7.
அடை
கரை - கரையடியில் 11. ஒளியையுடைய
இலையோடு
பொலிந்த இணர் ; அவிழ்தல் - மலர்தல். 13.
பகல்
வரிற் 6. புள்ளோப்புவோம் 13 புன்னையங்
கான
லிலே என்றாள்.

பி - ம். 5 பாக்கந். 6. ஓப்ப, நக்கீரர்.

31. பாலை

நாளுலா வெழுந்த கோள்வ லுளிய
மோங்குசினை யிருப்பைத் தீம்பழ
முனையிற்
புல்லளைப் புற்றின் பல்கிளைச் சிதலை

பொருங்குழுயன் றெடுத்த நனைவாய்
நெடுங்கோ
டிரும்பூது குருகி னிடந்திரை தேரு
மண்பக வறந்த வாங்கட் கண்பொரக்
கதிர்தெறக் கவிழ்ந்த வுலறுதலை
நோன்சினை
நெறியயல் மராஅ மேறிப் புலம்புகொள

வெறிபருந் துயவு மென்றாழ் நீளிடை
வெம்முனை யருஞ்சுர நீந்திச் சிறந்த

செம்ம லுள்ளந் துரத்தலிற் கறுத்தோ
ரொளிறுவே லழுவங் களிறுபடக் கடக்கு
மாவண் கடலன் விளங்கி லன்னவெம்
மையெழி லுண்கண் கலுழ

வைய சேறிரோ வகன்றுசெய்
பொருட்கே. என்பது : பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத்
தோழி தலைமகள் குறிப் பறிந்து வந்து சொல்லியது.
கொல்லன் உலைமூக்கு.

இப் பாட்டினுட் குருகு என்றது

— ஆலம்பேரி சாத்தனார்.

வரி

I. உலா - உலாவி; எழுந்த - எழுந்திருந்த. 3. புற்றின்
4 கோடு. 5. குருகின் - குருகுபோல, கரடி அகழ்
கின்ற காலத்து உயிர்த்தல். 6. கண்பொர - வெயில்
வெம்மையால் பார்க்க ஒண்ணுதபடி பொர. 9. எறி
தல் - இரையைப் பாய்ந்தெடுத்தல். 12. வேலமுவம்-
வேற் பரப்பு.

IO. நீந்திச் 15 சேறிரோ பொருட்கெனச், செலவழுங்கு
வானவது பயன்.

பி - ம். 4 இருங்கோடு.

82. குறிஞ்சி

ஆடமைக் குயின்ற வவிர்துளை மருங்கிற்
கோடை யவ்வளி குழலிசை யாகப்
பாடின் னருவிப் பனிநீ ரின்னிசைத்

தோடமை முழவின் றுதைகுர லாகக்
கணக்கலை யிகுக்குங் கடுங்குரற்
றாம்பொடு
மலைப்பூஞ் சாரல் வண்டியா ழாக
வின்பல் லிமிழிசை கேட்டுக் கலிசிறந்து
* மந்தி நல்லவை மருள்வன நோக்கக்
கழைவள ரடுக்கத் தியலியா டும்மயில்

---

* "மந்தி நல்லவை.........நாடன்" என்றவழிப் பண்டு ஒருகாலுங் கண்டறியாதபடி ஆடிற்று மயில் என்றமையிற் பிற பொருட்கட் டோன்றிய புதுமையாயிற்று" என்றும், "மலர் தார்.........ளேனே" என்பது தன்கட் டோன்றிய புதுமை பற்றிய வியப்புப் பிறந்தது; என்னை? தன் கருத்து வெளிப் படாது தன் மெய்க்கட் டோன்றிய புதுமையைத் தலைவி வியந் தாள்போலத் தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றமையின்" என்றும், "புலர்குரலேனல்........ளேனே" என்பது "கண்டுயின் மறுத்த" லென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகுமென்றும் கூறுவர் பேராசிரியர். நச்சினார்க்கினியர், "அவனை ஆயத்தார் பலரும் கண்டாரென வந்தோன் முட்டியவாறும் நெகிழ்ந்தோளேன் யானே எனத் தானே கூறியவாறும் என்பர். (தொல். பொருள். 255, 270, 112.)

அவருள்
காண்க"

நனவுப்புகு விறலியிற் றோன்று நாட
னுருவவல் விற்பற்றி யம்பு தெரிந்து
செருச்செய் யானை சென்னெறி வினாஅய்
புலர்குர லேனற் புழையுடை யொருசிறை
மலர்தார் மார்ப னின்றோற் கண்டோர்
பலர்தில் வாழி தோழி யவரு
ளாரிருட் கங்கு லணையொடு பொருந்தி
யோரியா னாகுவ தெவன்கொ
னீர்வார் கண்ணொடு நெகிழ்தோ ளேனே.

என்பது : தோழிக்குத் தலைவி அறத்தொடு நின்றது.

வரி
கபிலர்.

1. குயின்ற - செய்யப்பட்ட; கோடை மேல்காற்று. 3. பாடின்அருவி - ஒலியினிய அருவி; அருவியாகிய குளிர்ந்த நீர்; 4. துதைவு - செறிவு; 5. இகுத்தல் - தாழ்த்தல்; கலைதாழ விடுகிற குரல்; தூம்பு - பெருவங்கியம்; குரலாகிய தூம்பு. குரல் - கலையினோசை. 8. மந்தி

யவை - மந்தித்திரள். மருடல் - ஆச்சரியப்
படுதல்.

9. இயலி - உலாவி; 12. தன்னால் செருச்
செய்யப்

பட்ட யானை. சென்னெறி - சென்ற நெறி
; 18.

நெகிழ் தோளினை யுடையேன் 17
யாவொருத்தியுமே ;

அதற்குக் காரண மென்னோ என்றவாறு.

1-8. இவை இத்தன்மையைக் கருவிகளாக ஆடு
மயிலென்க.

பிறர்க்கெல்லாம் இன்பஞ் செய்யும் நாடனைக்
கண்டார் பலருள்ளும் நமக்கே துயராவா னென்னென
உள்ளுறை காண்க. பி - ம். 10. விழவுக்களவிறலி.

83. பாலை

வலஞ்சுரி மராஅத்துச் சுரங்கமழ் புதுவீச்

சுரியா ருளைத்தலை பொலியச் சூடிக்
* கறையடி மடப்பிடி கானத் தலறக்

* "வலஞ்சுரிமராத்து"; என்னுங் களிற்றியானை நிரையுள்
"கறையடி..........புல்லி" என யானைக்
கன்றைக் கவர்ந்தவாறு காண்க' என்றார் நச். (தொல்.
பொருள். 60.)

களிற்றுக்கன் றொழித்த வுவகையர் கலிசிறந்து
கருங்கான் மராஅத்துக் கொழுங்கொம்பு பிளந்து
பெரும்பொழி வெண்ணா ரழுந்துபடப் பூட்டி
நெடுங்கொடி நுடங்கு நியம மூதூர்
நறவுநொடை நல்லிற் புதவுமுதற் பிணிக்குங்
கல்லா விளையர் பெருமகன் புல்லி
வியன்றலை நன்னாட்டு வேங்கடங் கழியினுஞ்
சேய ரென்னா தன்புமிகக் கடைஇ
யெய்தவந் தனவாற் றேமே நெய்தற்
கூம்புவிடு நிகர்மல ரன்ன
வேந்தெழின் மழைக்கணெங் காதலி குணனே.

என்பது: தலைமகன் இடைச் சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

வ: ரி

— கல்லாடனார்

2. உளை மயிர் - தலையாட்டம்போல நான்ற மயிர்; 6. பெரும்பொழி - பெரிதாகவுரித்தஉரி; 7. ஙியமம் - அங்காடி. 8. நறவு விலையாக; புதவு முதல் - வாயிலிடம். 9. இளையர் - வேடர்; ....13. ஙிகர் - ஒளி. 14. குணங்கள் 12 எய்தவந்தன என்க. 6. பூட்டிக் கொடுபோந்து 7 ஊர் 8 வாயிற் பிணிக்கு மென்க.

பி - ம். 12. யல்கற்.

84. முல்லை

* மலைமிசைக் குலைஇய வுருகெழு திருவிற்
பணைமுழங் கெழிலி பௌவம் வாங்கித்

---

* "இது தூது கண்டு வருந்திக் கூறியது. இக்களிற்றியானைநிரையுள் தன்னூரும் 'அருமுனையியவிற் சீறூர்' என்றலின் தான் குறுநில மன்னனென்பது பெற்றாம்" என்றும், "குறுநில மன்னர் போல்வார் சென்றமைதோன்றக் கூறியது" என்றும், "ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கிலும்" என்னுந் துறைக்கு உதாரணமாகுமென்றும், "'வினைவயிற்.........யேமே' எனத் தலைவியை

நிலைவனவாகைக்கு வழுவாம்; அகத்திற்கு வழுவன்று" என்றும் கூறுவர் நச் (தொல். பொருள். 24., 27, 41., 76.)

தாழ்பெயற் பெருநீர் வலனேர்பு வளைஇ
மாதிரம் புதைப்பப் பொழிதலிற்
காண்வர
விருநிலங் கவினிய வேமுறு காலை
நெருப்பி னன்ன சிறுகட் பன்றி
யயிர்க்கட் படாஅர்த் துஞ்சுபுறம் புதைய
நறுவீ முல்லை நாண்மல ருதிரும்
புறவடைந் திருந்த வருமுனை யியவிற்
சீறா ரோளே யொண்ணுதல் யாமே
யெரிபுரை பன்மலர் பிறழ வாங்கி
யரிஞர் யாத்த வலங்குதலைப் பெருஞ்சூடு
கள்ளார் வினைஞர் களந்தொறு மறுகுந்
தண்ணடை தழீஇய கொடிநுடங்
காரெயி
லருந்திறை கொடுப்பவுங் கொள்ளான்
சினஞ்சிறந்து
வினைவயிற் பெயர்க்குந் தானைப்
புனைதார் வேந்தன் பாசறை யேமே

என்பது : தலைமகன் பாசறையிருந்து சொல்லியது.

— மதுரை
வரி
யெழுத்தாளன்

I. குலைஇய - வளைந்த; உரு - உட்கு; 3. பெருநீரைத் 4 திக்கெல்லாம் மறையப் பொழிதலால். 5. ஏமம் - ரக்ஷை. 7. அயிரிடத்துப் படாரிலே உறங்குகின்ற முதுகு.

9. புறவமடைந்த 10 சீறூர்; புறவு - சிறுகாடு. II. எரி புரை மலர் - தாமரை, செங்கழுநீர். பிறழ என்றது, பூவோடரிந்த நெல்லாதலால் கட்டுங் காலத்து அரி மாற வைத்துக் கட்டுதலால் பூக்கள் தம்மின் மாறுபட என்றவாறு. வாங்கி - வலித்து. I3. மறுகும் - கொடு போம் 14. எயில் - ஊர்.

16. வினையிட்த்தே போகவிடுஞ் சேனை. 10 யாம் 17 பாசறை யேம் 5 எழுறு காலையிடத்துச் 10 சீறூரோள் ஒண்ணுதல் எனத் தூதுபோக விடுதற்குத் தன் வருத்தந் தோன்றக் கூறியது.

85. பாலை

நன்னுதல் பசப்பவும் பெருந்தோ ணெகிழவு
முண்ணா வுயக்கமொ டுயிர்செலச் சாஅ
யின்ன மாகவு மிங்குநத் துறந்தோ
ரறவ ரல்ல ரவரெனப் பலபுலந்
தாழல் வாழி தோழி சார
லீன்றுநா ளுலந்த மென்னடை மடப்பிடி
கன்றுபசி களைஇய பைங்கண் யானை
முற்றா மூங்கில் முளைதரு பூட்டும்
வென்வேற் றிரையன் வேங்கட நெடுவரை
நன்னாட் பூத்த நாகிள வேங்கை
நறுவீ யாடிய பொறிவரி மஞ்ஞை
நனைப்பசுங் குருந்தி னறுசினை யிருந்து
துணைப்பயிர்ந் தகவுந் துணைதரு தண்கார்
வருதும் யாமெனத் தேற்றிய
பருவங் காணது பாயின்றன் மழையே.

என்பது: தலைமகன் பிரிய வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி

வற்புறுத்தியது. இப் பாட்டு எதிர்கால நோக்கிற்று.

— காட்டூர்கிழார்மகனார் கண்ணனார்

வரி

3. துறந்தோர் என்பது முற்றும்..........
ஆதலால் 4
அறவரல்ல ரென்று பொருளுரைக்க.

6. நாளுலந்த - நாள் முடிந்த; ஈன்றணிமை
கழிந்த; பிடி
7 கன்று இவற்றினென்க. 8.
கொடுத்தூட்டும். 8.
ஊட்டும் 9 வேங்கடமலை. 10. நாகிள
வேங்கை -
மிக்க இளமையையுடைய வேங்கை. 11.
ஆடிய -
குடைந்த; 13. பயிர்ந்தகவும் - அழைத்துக்
கூப்பிடும்.
14. வருகின்றேமென்று தேற்றிய 15
பருவம் 13
துணை தரு தண்கார். அதற்கு 15
மழையும் பரவா
நின்றது. அதனைப் பாராய் என்க.
13. துணையை அழைத்தல் பிரிவருமையால் கூட
அழைத்தல்.

பி - ம். 11 பொறிவரை. 13 பயிர்த்திறைஞ்சு.
துணைதரு.

86. மருதம்

* உழுந்துதலைப் பெய்த கொழுங்களி
மிதவை
பெருஞ்சோற் றமலை நிற்ப நிரைகாற்
றண்பெரும் பந்தர்த் தருமணன் ஞெமிரி
மனைவிளக் குறுத்து மாலை தொடரிக்
கனையிரு ளகன்ற கவின்பெறு காலைக்
கோள்கா னீங்கிய கொடுவெண் டிங்கட்
கேடில் விழுப்புகழ் நாடலை வந்தென
வுச்சிக் குடத்தர் புத்தகன் மண்டையர்
பொதுசெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர்
முன்னவும் பின்னவு முறைமுறை
தரத்தரப்
புதல்வற் பயந்த திதலையவ் வயிற்று
வாலிழை மகளிர் நால்வர் கூடிக்
கற்பினின் வழாஅ நற்பல வுதவிப்
பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை யாகென
நீரொடு சொரிந்த வீரித ழலரி
பல்லிருங் கதுப்பி னெல்லொடு தயங்க
வதுவை நன்மணங் கழிந்த பின்றைக்

கல்லென் சும்மையர் ஞெரேரெனப்

புகுதந்து

பேரிற் கிழத்தி யாகெனத் தமர்தர

---

* "இதனுள் வதுவைக்கு ஏற்ற காரணங்கள் நிகழ்ந்தவாறும் தமர் கொடுத்தவாறுங் காண்க. சுற்றஞ் சூழ்ந்து நிற்றலானும் தமர் அறிய மணவறைச் சேறலானும் களவாற் சுருங்கி நின்ற நாண் சிறந்தமையைப் பின்னர்த் தலைவன் வினவ அவள் மறுமொழி கொடாது நின்றமையைத் தலைவன் றோழிக்குக் கூறியவாறு காண்க. இதனானே இது களவின்வழி நிகழ்ந்த கற்பாயிற்று" என்றும் "காரணத்தின் அமைந்து முடிந்தது" என்றும் கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர். பேராசிரியர் 'அகமலியுவ...... யோளே' என்பது 'சிதைவு பிறர்க்கின்மை' என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகுமென்றும், இது

மெய்ப்பட்ட தென்பது" என்றும் கூறுவர்,

142, 146, 261.)

"தலைமகன் அறிய

(தொல். பொருள்,

வோரிற் கூடிய வுடன்புணர் கங்குற்
கொடும்புறம் வளைஇக் கோடிக் கலிங்கத்
தொடுங்கினள் கிடந்த வோர்புறந் தழீஇ
முயங்கல் விருப்பொடு முகம்புதை திறப்ப
வஞ்சின ளுயிர்த்த காலை யாழநின்
னெஞ்சம் படர்ந்த தெஞ்சா துரையென
வின்னகை யிருக்கைப் பின்யான் வினவலிற்
செஞ்சூட் டொண்குழை வண்காது துயல்வர
வகமலி யுவகைய ளாகி முகனிகுத்
தொய்யென விறைஞ்சி யோளே மாவின்
மடங்கொள் மதைஇய நோக்கி
னொடுங்கீ ரோதி மாஅ யோளே.

என்பது: வாயின்மறுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது. தலைமகளைக்கூடி யின்புற்றிருந்த தலைமகன் பண்டுநிகழ்ந்தது சொற்று இன்புற்றிருந்ததூஉமாம்.

வரி
— நல்லாவூர்கிழார்.

I. களி மிதவை - குழைதலையுடைய கும்மாயம்; மிதவையொடு 2 அமலைநிற்ப; நிற்ப என்றான், உண்பார் இடையறுமை பற்றி. 6. கோள்கால் - அசுபக்கிரகங்களிடம். * சகடம் திங்களையுடைய நாள், கல்யாண நாள். 7. வந்தென - வந்தவளவிலே; 8. புதிய அகன்ற மண்டை; 9. பொது - கல்யாணம் எல்லாரும் புகுதற்கு யோக்யமாதலால், அதனைச் செய்கிற ஆரவாரத்தினையுடைய செவ்விப் பெண்டிர்; கம்பலை யிடத்துத் 10 தரத்தர என்றுமாம். 10. முன்னவும் பின்னவும் - முற்படக் கொடுப்பனவும் பிற்படக் கொடுப்பனவும், முறைமுறையாகக் கொடுப்ப. 11-12 பிள்ளைபெற்ற மகளிர் நால்வர்கூடிக் குளிப்பாட்டுதல் மரபு.

14. உன்னைத் தனக்குப் பெற்றவனைப் பேணும் பேணுதலையுடையை யாவாய்; 15. அலரி-பூ. வதுவை நன்மணம்-

* "சகடமென்றது உரோகணியை" என்பர், "திங்கட், சகடம் வேண்டியதுகடிர்கூட்டத்து" என்னுமிடத்து. (அகம். 136.)

வதுவைக் கல்யாணம்; என்றது குளித்து விட்டபின் என்றவாறு; இதுவும் ஒருகல்யாணமாதலால். 20. ஓர் இல் - * சதுர்த்தியறை; உடன் புணர்தல் - கூடப் புணர்தல். 21-22. ஒடுங்கிக்கிடத்தலாற் கோடினபுறம். ஓர் - அசை. 25. நெஞ்சம் நிணைந்தது, எஞ்சா துரை - மறையாது உரை; 26. இனிய நகையொடு கூடின விருக்கையிடத்து. பின் - கல்யாணங் கழிந்தபின்.

5. கனையிருளகன்ற........என்றது, பூர்வ பக்ஷத்தையுடைய காலை; 21. கொடும்புறம்- நாணத்தால் வளைந்த உடம்பு. 26. இன்னகை இருக்கைப் பின் 25 எஞ்சாது உரையென 26 வினவலின் எனக் கூட்டுக.

30. மதைஇய நோக்கு - செருக்கின நோக்கு; என்றது எக் காலத்து மவள் என்னளவில் அன்புடையளாயிருப்பள், அவளறிவ தொன்றுண்டோ உன்னுடைய கொடுமை யல்லவோ இந்த மாறுதலெனத் தோழியொடு புலந்து கூறினன்.

பி-ம். 10. தரீஇய. 11. பயந்த.

19. நுமர்தர. நல்லார் பூரன்கிழார்.

87. பாலை

தீந்தயிர் கடைந்த திரள்கான் மத்தங்
கன்றுவாய் சுவைப்ப முன்றிற் றூங்கும்
படலைப் பந்தர்ப் புல்வேய் குரம்பை
நல்கூர் சீறா ரெல்லித் தங்கிக்
குடுமி நெற்றி நெடுமாச் சேவற்
றலைக்குரல் விடியற் போகி முனாஅது
கடுங்கண் மறவர் கல்கெழு குறும்பி
னெழுந்த தண்ணுமை யிடங்கட் பாணி
யருஞ்சுரஞ் செல்வோர் நெஞ்சந்
துண்ணெனக்
குன்றுசேர் கவலை யிசைக்கு மத்த
நனிநீ டுழந்தனை மன்னே யதனா
லுவவினி வாழிய நெஞ்சே மையற

---

* "நாலாம்காலை இரவின்கண்" உடன் புணருமறைற்.

வைகுசுடர் விளங்கும் வான்றோய்
வியனகர்ச்
சுணங்கணி வனமுலை நலம்பா ராட்டித்
தாழிருங் கூந்தனங் காதலி
நீளமை வணைப்பிற் றோளுமா ரணைந்தே.

என்பது : வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

இடைச்சுரத்துத் தன்

— மதுரைப் பேராலவாயார்.

வரி

2. முன்றிற்றூங்கும் 3 பந்தர். 3. படலைப்பந்தர் என்றது, மரநிழலாகிய பந்தரை; 3. குரம்பையையுடைய 4 சீறூர். 6. தலைக்குரல் - முதற் குரல்; 11. மன் - மிகுதி; 12. மை - இருள்; 13. வைகுசுடர் - விடியுமளவும் எரியும் விளக்கு; 14. முலையையும் பாராட்டித் 15 தோளையும் மணந்து 12 உவவினி எனக் கூட்டுக.

4. தங்கிப் 6 போய் 11 உழந்தனை என்க. 11. உழந்தனை - முறறு.

பி - ம். இடைச்சுரத்து மீளலுறும் நெஞ்சிற்குத் சொல்லியது.

தலைமகன்

88 குறிஞ்சி

முதைச்சுவற் கலித்த மூரிச் செந்தினை
யோங்குவணர்ப் பெருங்குர லுணீஇய
பாங்கர்ப்
பகுவாய்ப் பல்லிப் பாடோர்த்துக் குறுகும்
புருவைப் பன்றி வருதிற நோக்கிக்

கடுங்கைக் கானவன்
நெடுஞ்சுடர் விளக்க

கழுதுமிசைக் கொளீஇய
நோக்கி வந்துநந்
நடுங்குதுயர் களைந்த நன்ன ராளன்
சென்றனன் கொல்லோ தானே குன்றத்
திரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை யானைக்

கவுண்மலி பிழிதரும் காமர் கடாஅ
மிருஞ்சிறைத் தொழுதி யார்ப்ப யாழ்செத்
திருங்கல் விடரளை யசுண மோர்க்கும்

காம்பம விறும்பிற்பாம்புபடத் தலன்றிக்
கொடுவிர லுளியங் கெண்டும்
15 வடுவாழ் புற்றின வழக்கரு நெறியே.

என்பது : இரவுக்குறி வந்த தலைமகன்
தோழி சொல்லியது.
சிறைப்புறத்தாகைத்

இப் பாட்டினுட் புருவை என்பது இளமை

— ஈழத்துப்

வரி
பூதன்றேவனர்.

2. ஒங்குதல் - மேனோக்குதல்; வணர்தல் -
வளைதல்; நெறி
ப்புப்படுதலுமாம். 3. தன் பக்கத்துப்
பல்லிப்பாட்டை
விசாரித்துக் கிட்டச்
பல்லி; பாடு - ஓசை.

செல்லும் ; நன்னிமித்தமான
4. புருவை - இளமை; வரக்
கடவ திறம். 5. கழுது - பரண். 4.

நோக்கிக் 5 கொண்ட 6 விளக்கு; 6. அச்சுடரே வெளியாகப் பார்த்து வந்து; 7. களைந்த நன்னராளன் - நன்மை யையுடையவன்.

5. கொளீஇய - கொளுத்தின. 10. கடாத்திடத்து; 11 தொழுதி - வண்டின் கூட்டம்; செத்து - கருதி; 15. வழங்குதற்கரிய நெறியைச் 8 சென்றோரெனக் கூட்டுக. இத்தன்மையான வழியிலே வந்து போகின்றாரோ வென இரங்கிக்கூறக் கேட்டுவரைவானாவது பயன்.

தினை நுகர்தற்குப் பன்றி நிமித்தம்பார்த்து வருகையைச் செய்தேயும் கானவன் அது வருதிறமறிந்து சுடர் கொளுத்தி னாற் போலத், தாமும் பேணிவந்தாரேயாயினும் வரவு வெளிப் படும் என்றவாறு.

பி - ம். 13. காம்புபயி. ஏறத்துப் புதன்றேவன்.

89. பாலை

தெறுகதிர் ஞாயிறு நடுநின்று காய்தலி
னுறுபெயல் வறந்த வோடுதேர் நனந்தலை
யுருத்தெழு குரல குடிஞைச் சேவல்
புல்சாய் விடரகம் புலம்ப வரைய
கல்லெறி யிசையி னிரட்டு மாங்கண்

சில்வீடு கறங்குஞ் சிறியிலை வேலத்
தூழுறு விளைநெற் றுதிரக் காழியர்
கவ்வைப் பரப்பின் வெவ்வுவர்ப் பொழியக்
களரி பரந்த கன்னெடு மருங்கின்
விளைநன் றின்ற வீங்குசிலை மறவர்
மைபடு திண்டோண் மலிர வாட்டிப்
பொறைமலி கழுதை நெடுநிரை தழீஇய
திருந்துவாள் வயவ ருருந்தலை துமித்த
படுபுலாக் கமழு ஞாட்பிற் றுடியிகுத்
தருங்கலந் தெறுத்த பெரும்புகல் வலத்தர்
விலங்கெழு குறும்பிற் கொண்டிமுறை பகுக்குங்
கொல்லை யிரும்புன நெடிய வென்றூது
மெல்லென் சேவடி மெலிய வேக
வல்லுநள் கொல்லோ தானே தேம்பெய்
தளவுறு தீம்பா லலைப்பவு முண்ணு
ளிடுமணற் பந்தரு ளியலு
நெடுமென் பணைத்தோண் மாஅ

யோனே.

என்பது : மகட் போக்கிய செவிலித்தாய் பாட்டினுள் காழியர் என்றது வண்ணரை.

சொல்லியது. இப்

வரி

— மதுரைக் காஞ்சிப்புலவர்.

1. வேனிற் காலத்து மாத மிரண்டனுள் நடுவு என்னும் நாளிருபது. 3. வெம்மையுட னெழுகின்ற குரலையுடைய பேராந்தைச் சேவல்; 2. உறுபெயல் வறந்த நிலைநீராய் நின்ற ... எரிக்கப்பட்டான ...பெயலா லுண்டான நீர் இப்பொழுது ஓடுதோராய்ப் பரத்தல். 5. கல்லெறி இசை - மலையினின்றுங் கல்லு விழும்பொழுது எழுமோசை. 7. காழியர் - வண்ணார். 8. கவ்வைப் பரப்பு - சின்வீடு ஆரவாரத்தை யுடைய பரப்பு. 10. வீங்குசிலை - விசைதங்கு சிலை. 11. மை - கருமை; மலிர - பூரிக்க. 14. ஞாட்பு - பாக்கக்காரரும் கள்ளரும் பொருத பூசற் களம். 15. அருங்கலந் தெறுத்த- அரிய பண்டங்களைத் திறையாகக் குவித்த.

17. புனமாகிய கொல்லை யென்க. புனமென்பது, முன்பு
பயிராயதனை; கொல்லை யென்பது, பயிரின்றித் தரி
சாய்க் கிடந்த காட்டினை. 2. ஓடுதேர் நனந்தலையினை
யும், 5 கல்லெறியிசையின் இரட்டுமவ் விடங்களையும் 9
களிபரந்த கன்னெடு மருங்கினையுமுடைய 17 இரும்
புனக் கொல்லை எனக் காட்டிற்கு அடையாக்குக.

16. பருக்குங் 17 கொல்லை யென்க. 13. சாத்தரும் வீரரா
யிருப்பரென்று வயவரென்றாள்.

பி - ம். 3. குமிச்சேவல். 11. திணிதோள். 21. பந்தரியலு.

௯0. நெய்தல்

மூத்தோ ரன்ன வெண்டலைப் புணரி
யிளையோ ராடும் வரிமனை சிதைக்குந்
தளையவிழ் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைச்

சில்செவித் தாகிய புணர்ச்சி யலரெழ
வில்வயிற் செறித்தமை யறியாய் பன்னாள்
வருமுலை வருத்தா வம்பகட்டு மார்பிற்
றெருமர லுள்ளமொடு வருந்து நின்வயி
னீங்கு கென்றியான் யாங்ஙன மொழிகோ
வருந்திறற் கடவுட் செல்லூர்க் குணாஅது
பெருங்கடன் முழக்கிற் றாகி யாணர்
ரிரும்பிடம் படுத்த வடுவுடை முகத்தர்

கருங்கட் கோசர் நியம மாயினு
முறுமெனக் கொள்குந ரல்லர்
நறுநுத லரிவை பாசிழை விலையே. *

என்பது: பகற்குறி வந்து கண்ணுற்று நீங்குந் தலைமகனைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு நின்று இற்செறிப்பறிவுறீஇயது.

வரி
— மதுரை மருதனிளநாகனார்

2. வரிமனை - பண்ணின சிற்றில். 4. சிலர் செவிப்பட்ட மாத்திரமான புணர்ச்சி; அது அலரெழுகையாலே 5

* "இது பொருள் மிகக்கொடுத்தல்வேண்டுமென்கின்றது" என்பர் நச். (தொல். பொருள்., 114.)

இல்வயிற் செறித்தமை அறிகிலை. 6 வருமுலை வருத்தா என்றது வருமுலையை யுடையாளை வருத்தி என்றவாறு; மார்பின் வருத்தா என்க. வருத்தி 7 வருந்தும் நின் என முடிக்க. வருத்தாள் என்னும் பாடத்திற்கு வருமுலை வருத்தப் பண்ணாள் வருந்தும் பகட்டு மார்பினையுடைய நின் என்று சேர்த்துரைக்க. வருமுலை நெருமர லுள்ளமொடு வருத்தப் பண்ணாள் வருந்தும் பகட்டு மார்பின் நின் என்று பிரித்துப் பொருளுரைப்பாரு முளர். 8. எங்கண் வருத்தமறிந்து வரைந்துகொள்ள நினையாதவுமக்கு நீங்குகென்றறிய யான் சொன்னலுமறியீர் என்னுங் கருத்தான் யாங்ஙனமொழிகோ என்றாள். 9 கடவுட் செல்லூர்-தெய்வங்களெல்லாம் பலிபெறுதற்கிடமாகிய செல்லூர்.

10. பெருங்கடன் முழக்கிற்றாகி 4 அலரெழவெனக் கூட்டுக.
10. பெருங்கடல்போலு மாரவாரத்தை யுடைத்தாகக் கோசர்வாழு நியமமென்று மேலேற்றுவாரு முளர்.

10. யாணர் 12 நியமமென்க. 11. வேல் முதலாகிய இடம்படுத்தல். 14. விலை 12 நியமம் கொடுப்பினும் கொள்ளராதலால் அவர்களையும் ஆச்ரயித்துக் கொள்ளென்றாள்.

மூத்தோர் இளையோரை வருத்தாரன்றே, அது செய்யாது புணரி இளையோர் மனைசிதைத்தாற்போலப் பெரிய அறிவுடைய நீர் சிறியேமாகியவெங்களை வருத்தாநின்றீர் என்றவாறு.

பி - ம். எதிர்ப்பட்டு இற்செறிப்பறிவுறீஇயது.

[பழையவுரை இவ்வளவே உள்ளது]

---

91. பாலை

விளங்குபக லுதவிய பல்கதிர் ஞாயிறு
வளங்கெழு மாமலை பயங்கெடத் தெறுதலி
னருவி யான்ற பெருவரை மருங்கிற்
சூர்ச்சுனை துழைஇ நீர்ப்பயங் காணாது
பாசி தின்ற பைங்கண் யானை
யோய்பசிப் பிடியொ டொருதிற னொடுங்க
வேய்கண் ணுடைந்த வெயிலவிர் நனந்தலை

யரும்பொருள் வேட்கையி னகன்றன
ராயினும்
பெரும்பே ரன்பினர் தோழி யிருங்கே
ழிரலை சேக்கும் பரலுயர் பதுக்கைக்
கடுங்கண் மழவர் களவுழ வெழுந்த
நெடுங்கா லாசினி யொடுங்காட் டும்பர்
விசிபிணி முழவிற் குட்டுவன் காப்பப்
பசியென வறியாப் பணைபயி லிருக்கைத்
தடமருப் பெருமை தாமரை முணையின்
முடமுதிர் பலவின் கொழுநிழல் வதியுங்
குடநாடு பெறினுந் தவிரலர்
மடமா ணோக்கினின் மாணல மறந்தே.

என்பது :
தியது.

பி - ம். 2.

பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்

— மாமூலனார்.

வயங்கெழு. 3. பெருவளமருங்கிற்.

92. குறிஞ்சி

நெடுமலை யடுக்கங் கண்கெட மின்னிப்
படுமழை பொழிந்த பானாட் கங்குற்
குஞ்சர நடுங்கத் தாக்கிக் கொடுவரிச்
செங்க ணிரும்புலி குழுமுஞ் சாரல்
வாரல் வாழிய ரைய நேரிறை
நெடுமென் பணைத்தோ ளிவளும் யானுங்
காவல் கண்ணினந் தினையே நாளை
மந்தியு மறியா மரம்பயி லிறும்பி
ஞெண்செங் காந்த ளவிழ்ந்த வாங்கட்
டண்பல் லருவித் தாழ்நீ ரொருசிறை
யுருமுச்சிவந் தெறிந்த வுரனழி பாம்பின்
றிருமணி விளக்கிற் பெறுகுவை
யிருண்மென் கூந்த லேமுறு துயிலே.

என்பது: இரவுக்குறிச்சென்று தலைமகளைக்கண்ணுற்று நீங்குந் தலைமகனைப் பகற்குறிநேர்ந்த வாய்பாட்டாற் றோழி வரைவு கடாயது.

— மதுரைப்பாலாசிரியர் நற்றமனார்.

93. பாலை

* கேள்கே டூன்றவுங் கிளைஞ ராரவுங்
கேளல் கேளிர் கெழீஇயின ரொழுகவு
மாள்வினைக் கெதிரிய வூக்கமொடு
புகல்சிறந்
தாரங் கண்ணி யடுபோர்ச் சோழ
ரறங்கெழு நல்லவை யுறந்தை யன்ன
பெறலரு நன்கல னெய்தி நாடுஞ்
செயலருஞ் செய்வினை முற்றின மாயி
னரண்பல கடந்த முரண்கொ டானை
வாடா வேம்பின் வழுதி கூட
னாளங் காடி நாறு நறுநுத
னீளிருங் கூந்தன் மாஅ யோளொடு
வரைகுயின் றன்ன வான்றோய்
நெடுநகர்

நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
நிவந்த பள்ளி நெடுஞ்சுடர் விளக்கத்து
நலங்கே ழாகம் பூண்வடுப் பொறிப்ப
முயங்குகஞ் சென்மோ நெஞ்சே வரிநுத
லயந்திகழ் சிறுநுதல் வாய்புகு கடாத்து
மீளி மொய்ம்பொடு நிலனெறியாக் குறுகி
யாட்கோட் பிழையா வஞ்சுவரு தடக்கைக்

---

* "வாணிகர் பொருள்வயிற் பிரிந்தவாறு உணர்க" என்றும், "கேள்கே டேன்றவும்' என்னும் அகப்பாட்டுப் புறத்திணைத் தலைவர் பலராய் அகத்திணைக்கண் அளவிவந்தது" என்றும், 'கேள்கேடேன்றவுங்கிளைஞாரவும்' என்று மனமகிழ்ந்து கூறிய வாறு காண்க என்றும் கூறுவர் நச். இனிப் பேரா. "இன்ன காரணத்திற் பிரிந்துபோந்து வினைமுடித்தனமாயினும், அவளை 'முயங்குகம் சென்மோ' என்றமையின் தன் ஆள்வினைக்குத் தக்க பெண்மையான் அவள் ஆற்றி யிருந்தா ளென்பதூஉம், கருதிய கருத்திறைற் காமக்குறிப்புப் பிறந்தமையின் அஃது ஆண்மையாயிற்று" என்றும், "'நலங்கே........நெஞ்சே' என்பது மலிதல்" என்றும் கூறுவர். இப் பாட்டினை இத் துறைக்கே கொள்வர் இளம்பூரணவடிகளும். (தொல். பொருள். 28, 55, 147, 273, 500, 44.)

கடும்பகட் டியானை நெடுந்தேர்க் கோதை
திருமா வியனகர்க் கருவூர் முன்றுறைத்
தெண்ணீ ருயர்கரைக் குவைஇய
தண்ணான் பொருநை மணலினும் பலவே

என்பது : வினைமுற்றிமீளலுறுந் தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

பி - ம்.

— கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்.

22. தெண்ணீரேர்கரைக்.

94. முல்லை

* தேம்படு சிமயப் பாங்கர்ப் பம்பிய
குவையிலை முசுண்டை வெண்பூக் குழைய
வானெனப் பூத்த பானாட் கங்குல்
மறித்துரூஉத் தொகுத்த பறிப்புற விடையன்
தண்கமழ் முல்லை தோன்றியொடு விரைஇ
வண்டுபடத் தொடுத்த நீர்வார் கண்ணிய
ஐதுபடு கொள்ளி யங்கை காயக்

குறுநரி யுளம்புங் கூரிரு ணெடுவிளி
சிறுகட் பன்றிப் பெருநிரை கடிய
முதைப்புனங் காவலர் நினைத்திருந் தூதுங்
கருங்கோட் டோசையொ டொருங்குவந் திசைக்கும்
வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே யன்புகலந்
தார்வஞ் சிறந்த சாய
லிரும்பல் கூந்தற் றிருந்திழை யூரே.

என்பது
லியது.

: வினைமுற்றிமீளுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்
தலைமகன் பாங்கற்குச் சொற்றதூஉமாம்.

— நன்பலூர்ச் சிறுமேதாவியார்.

பி - ம். 3. வான்பூத்தன்ன. 9. கூடிய. கடியு.

---

* இது "இருத்தல் நிமித்தமாம், இக்காலம் வருந்துணையும் ஆற்றினளெனத் தான் வருந்துதலின்" என்பர் நச். (தொல். பொருள். 14.)

95. பாலை

* பைபயப் பசந்தது நுதலுஞ் சாஅ
யைதா கின்றென் றளிர்புரை மேனியும்
பலரு மறியத் திகழ்தரு மவலமு
முயிர்கொடு கழியி னல்லதை நினையி
னெவனோ வாழி தோழி பொரிகாற்
பொகுட்டரை யிருப்பைக் குவிகுலைக் கழன்ற
வாலி யொப்பின் றாம்புடைத் திரள்வீ
யாறுசெல் வம்பலர் நீளிடை யழுங்க
வீன லெண்கி னிருங்கிளை கவருஞ்
சுரம்பல கடந்தோர்க் கிரங்குப வென்னார்
கௌவை மேவல ராகி யிவ்வூர்
நிரையப் பெண்டி ரின்னா கூறுவ
புரைய வல்லவென் மகட்கெனப் பரைஇ
நம்முணர்ந் தாறிய கொள்கை
யன்னை முன்னர்யா மென்னிதற் படலே.

என்பது : போக்குடன்பட்ட தலைமகள்

தோழிக்குச் சொல்லியது.

— ஓரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார்.

பி-ம். 7. தூம்பிடைத். 10. கழிந்தோர். 14. தாற்றிய.

96. மருதம்

நறவுண் மண்டை நுடக்கலி னிறவுக்கலித்துப்
பூட்டறு வில்லிற் கூட்டுமுதற் றெறிக்கும்
பழனப் பொய்கை யடைகரைப் பிரம்பி
னரவா ளன்ன வம்மு ணெடுங்கொடி
யருவி யாம்ப லகலடை துடக்கி
யசைவரல் வாடை தூக்கலி னூதுலை
யிசைவாங்கு தோலின் வீங்குபு ஞெகிழுங்
கழனியம் படப்பைக் காஞ்சி யூர

---

* இப் பாட்டினை இத் துறைக்கே உதாரணமாகக் கொண்டார் நச். (தொல். பொருள். 42.)

* வொண்டொடி யாயத் துள்ளுநீ நயந்து
கொண்டனை யென்பவோர் குறுமகளதுவே
செம்பொற் சிலம்பிற் செறிந்த குறங்கி
னங்கலுழ் மாமை யஃதை தந்தை
யண்ணல் யானை யடுபோர்ச் சோழர்
வெண்ணெல் வைப்பிற் பருவூர்ப் பறந்தலை
யிருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தொழிய
வொளிறுவா ணல்லமர்க் கடந்த ஞான்றைக்
களிறுகவர் கம்பலை போல
வலரா கின்றது பலர்வாய்ப் பட்டே.

என்பது : தோழிவாயின் மறுத்தது.

— மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ.

பி - ம். 1. நுடக்கலின். 4. அரவாயன்ன. 8. காஞுறூர. 12. அகுதை. 15. வேந்தரும் பொருதுகளத்.

97. பாலை

† கள்ளியங் காட்ட புள்ளியம் பொறிக்கலை
வறனுற லங்கோ டுதிர வலங்கடந்து

* " 'ஒண்டொடி ... ...குறுமகள்' எனக் காமஞ் சாலா
இளமையோளைக் கூறிற்று" என்று கூறுவர் நச். 'புறஞ்சொன்
மாணுக் கிளவி'க்கு உதாரணமாக் கொள்வர், 'களிறு கவர்
கம்பலை போல வலராகின்றது பலர் வாய்ப்பட்டே' என்பதனைப்.
பேரா. (தொல். பொருள். 151, 272)

" 'அஃதை தந்தை அண்ணல் யானை அடுபோர்ச் சோழர்'
என்புழி, சோழரெல்லாம் அஃதைக்குத் தந்தையாம் முறைய
ராய் நிற்றலின் தந்தை யென்னும் ஒருமை சோழ ரென்னும்
பன்மையொடு தனித்தனி சென்று கூடுதலின் வழுவின்றேனும்
ஈற்றுப் பன்மை பற்றி வழுவமைத்தார்' ' என்பர் நச். (தொல்.
சொல். 461.) சேனுவரையரும் 'ஒருமைச் சொல் பன்மைச்
சொல்லொடு தொடர்தலுங்கொள்க' என்பர்.

† இப் பாட்டினை இத்துறைக்கே கொள்வர் நச். (தொல்.
பொருள். 9.)

புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை
யிரவுக்குறும் பலற நூறி நிரைபகுத்
திருங்கண் முடுக்கர்த் திற்றி கெண்டுங்
கொலைவி லாடவர் போலப் பலவுடன்
பெருந்தலை யெருவையொடு பருந்துவந்
மருஞ்சுர மிறந்த கொடியோர்க் கல்கலு

திருக்கு

மிருங்குழை யிரும்பி னையந்துகொண்

டறுத்த

துணங்குகட் சிறுகோல் வணங்கிறை

மகளிரொ

டகவுநர்ப் புரந்த வன்பிற் கழலொடி
நறவுமகி ழிருக்கை நன்னன் வேண்மான்
வயலை வேலி வியலூ ரன்னநின்
னலர்முலை யாகம் புலம்பப் பலபுலந்
தாழே லென்றி தோழி யாழவென்
கண்பனி நிறுத்த லெளிதோ குரவுமலர்ந்
தற்சிர நீங்கிய வரும்பவிழ் வேனி

லறலவிர் வார்மண லகவியாற் றடைகரைத்

துறையணி மருதமொ டிகல்கொள வோங்கிக்

கலுழ்தளி ரணிந்த விருஞ்சினை மாஅத்
திணர்ததை புதுப்பூ நிரைத்த பொங்கர்ப்
புகைபுரை யம்மஞ் சூர

நுகர்குயி லகவுங் குரல்கேட் போர்க்கே.

என்பது : வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

பி - ம்.
ததை.

— மாமூலனார்.

11. பண்பிற். 14. னகமலியாகம். 20. மாத்தி னிணர்
ஔவையார். குடவுழுந்தரார்.

98. குறிஞ்சி

* பனிவரை நிவந்த பயங்கெழு கவாஅற்
றுனியில் கொள்கையொ டவர்நமக் குவந்த
வினிய வுள்ள மின்னு வாக

* இப் பாட்டினை "வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன், வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும்" என்ற துறைக்கு உதாரண.

முனிதக நிறுத்த நல்க லெவ்வஞ்
சூருறை வெற்பன் மார்புறத் தணித
லறிந்தன ளல்ல ளன்னை வார்கோற்
செறிந்திலங் கெல்வளை நெகிழ்ந்தமை
நோக்கிக்
கையறு நெஞ்சினள் வினவலின்
முதுவாய்ப்
பொய்வல் பெண்டிர் பிரப்புளர் பிரீஇ
முருக னாரணங் கென்றலி னதுசெத்
தோவத் தன்ன வினைபுனை நல்லிற்
பாவை யன்ன பலராய் மாண்கவின்
பண்டையிற் சிறக்கவென் மகட்கெனப்
பரைஇக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்கக்
களனிழைத்
தாடணி யயர்ந்த வகன்பெரும் பந்தர்
வெண்போழ் கடம்பொடு சூடி யின்சீ
ரைதமை பாணி யிரீஇக்கை பெயராச்
செல்வன் பெரும்பெய ரேத்தி வேலன்
வெறியயர் வியன்களம் பொற்ப

வல்லோன்
பொறியமை பாவையிற் றூங்கல்
வேண்டி
னென்னுங் கொல்லோ தோழி மயங்கிய
மையற் பெண்டிர்க்கு நொவ்வ லாக
வாடிய பின்னும் வாடிய மேனி
பண்டையிற் சிறவா தாயி னிம்மறை

மாகக் காட்டி, “‘இன்னவாக........நிறுத்த எவ்வம்’ என்பது அவன் வயிற் பரத்தைமை; ‘உயிர் வாழ்தல் அரிது’

என்பது
தன்வயினுரிமை; அவை
றும், “‘பனிவரைநிவந்த’

வெறியஞ்சிய வழி நிகழ்ந்தன” என்
என்னும் அகப்பாட்டினுள் ‘பிரப்புளர்

பிரீஇ’ எனக் கட்டுவிச்சியைக் கேட்டவாறும், ‘என் மகட்கு’ எனச் செவிலிகூற்று நிகழ்ந்தவாறும் காண்க. இதனுள் ‘நெடுவேள் நல்குவனெனினே’ எனத் தலைவி அஞ்சவேண்டியது, இருவரும் (கட்டுவிச்சியும் வேலனும்) ஒட்டிக் கூறாமல் தெய்வந்தான் அருளுமென்று கோடலின்” என்றுங் கூறுவர் நச். இனிப் பேரா. “‘பாவையன்ன பலராய் மாண்கவின்’ என்புழி மகட்கண் காதல் காரணமாக உவமை பிறந்தது” என்பர், தொல், பொருள். 60, 111, 115, 279.)

யலரா காமையோ வரிதே யஃதான்
றறிவ ருறுவிய வல்லல்கண் டருளி
வெறிகமழ் நெடுவே ணல்குவ னெனினே
செறிதொடி யுற்ற செல்லலும் பிறிதெனக்
கான்கெழு நாடன் கேட்பின்
யானுயிர் வாழ்த லதனினு மரிதே

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது. தோழிக்குத் தலைமகள் சொல் லியதூஉமாம்.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார். பி - ம். 4. முனிவுதகவந்த. 7. நெகிழ்தனெக்கி. 27. நல்குவனேயெனிற்.

99. பாலை

வாள்வரி வயமான் கோளுகி ரன்ன
செம்முகை யவிழ்ந்த முண்முதிர் முருக்கின்
சிதரற் செம்ம லூஉய் மதரெழின்
மாணிழை மகளிர் பூணுடை முலையின்
முகைபிணி யவிழ்ந்த கோங்கமொ

டசைஇநனை

யதிரல் பரந்த வந்தண் பாதிரி
யுதிர்வீ யஞ்சினை தாஅ யெதிர்வீ
மராஅ மலரொடு விராஅய்ப் பராஅ
மணங்குடை நகரின் மணந்த பூவி
னன்றே கான நயவரு மம்ம
கண்டிசின் வாழியோ குறுமக ணுந்தை

யடுகளம் பாய்ந்த தொடிசிதை மருப்பிற்
பிடிமிடை களிற்றிற் றோன்றுங்
குறுநெடுந் துணைய குன்றமு முடைத்தே.

என்பது: உடன் போகிய தலைமகளைத் தலைமகன் மருட்டிச
சொல்லியது. *

— பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி-ம். 7. முதிர்வீ. 12. தொடி செறி 13. பிடியிடை.

---

* இத்துறைக்கே இப்பாட்டினைக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியரும். (தொல், பொருள் 41.)

100. நெய்தல்

அரையுற் றமைந்த வார நீவிப்
புரையப் பூண்ட கோதை மார்பினை
நல்லகம் வடுக்கொள முயங்கி நீவந்
தெல்லினிற் பெயர்த லெனக்குமா ரினிதே
பெருந்திரை முழக்கமொ டியக்கவிந் திருந்த
கொண்ட லிரவி னிருங்கடன் மடுத்த
கொழுமீன் கொள்பவ ரிருணீங் கொண்சுட
ரோடாப் பூட்கை வேந்தன் பாசறை
யாடியல் யானை யணிமுகத் தசைத்த
வோடை யொண்சுட ரொப்பத் தோன்றும்
பாடுநர்த் தொடுத்த கைவண் கோமான்
பரியுடை நற்றேர்ப் பெரியன் விரியிணர்ப்
புன்னையங் கானற் புறந்தை முன்றுறை
வம்ப நாரை யினனொலித் தன்ன
வம்பல் வாய்த்த தெய்ய தண்புலர்
வைகுறு விடியற் போகிய வெருமை

நெய்தலம் புதுமலர் மாந்தும்
கைதையம் படப்பையெம் மழுங்க லூரே.

என்பது : தோழி வரைவுகடாயது.

உலோச்சனார்.

பி - ம். 1. அரையற்றமை. 18. நெய்தற் புதுமலர்.

101. பாலை

அம்ம வாழி தோழி யிம்மை
நன்றுசெய் மருங்கிற் றீதில் லென்னுந்
தொன்றுபடு பழமொழி யின்றுபொய்த்
தன் றுகொ
றகர்மருப் பேய்ப்பச் சுற்றுபு புரிந்த
சுவன்மாய் பித்தைச் செங்கண் மழவர்
வாய்ப்பகை கடியும் மண்ணொடு கடுந்திறற்
றீப்படு சிறுகோல் வில்லொடு பற்றி

நுரைதெரி மத்தங் கொளீஇ நிரைப்புறத்
தடிபுதை தொடுதோல் பறைய வேகிக்
கடிபுலங் கவர்ந்த கன்றுடைக்
கொள்ளைய

ரினந்தலை பெயர்க்கு நனந்தலைப் பெருங்காட்
டகலிரு விசும்பிற் கூடம் போலப்
பகலிடை நின்ற பல்கதிர் ஞாயிற்
றுருப்பவிர் பூரிய சுழன்றுவரு கோடைப்
புன்கான் முருங்கை யூழ்கழி பன்மலர்
தண்கா ராலியிற் றூவன வுதிரும்
பனிபடு பன்மலை யிறந்தோர்க்கு
முனிதகு பண்பியாஞ் செய்தன்றோ விலமே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட கிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லியது. தோழி கிழத்திக்குச் சொல்லியதூஉமாம். இப் பாட்டினுள் வாய்ப்பகை கடியு மருந்து என்றது இருமல் தீர்க்கும் மருந்து.

— மாமூலனார்.

பி - ம். 4. சுற்றுபு சரிந்த. 12. கூட்டம். 15. வீகழி பன்மலர். 16. தாதின் றுதிரும். (தலைமகள்)

102. குறிஞ்சி

உளைமான் றுப்பி னோங்குதினைப் பெரும்புனத்துக்
கழுதிற் கானவன் பிழிமகிழ்ந்து வதிந்தென
வுரைத்த சந்தி னார விருங்கதுப்
பைதுவர லசைவளி யாற்றக் கைபெயரா
வொலியல் வார்மயி ருளரினள் கொடிச்சி
பெருவரை மருங்கிற் குறிஞ்சி பாடக்
குரலுங் கொள்ளாது நிலையினும் பெயராது
படாஅப் பைங்கண் பாடுபெற் றொய்யென
மறம்புகன் மழகளி றுறங்கு நாட
னார மார்பி னரிஞிமி றார்ப்பத்
தாரன் கண்ணிய னெஃகுடை வலத்தன்
காவல ரறித லோம்பிப் பையென
வீழாக் கதவ மசையினன் புகுதந்

துயங்குபட ரகல முயங்கித் தோண்மணந்
தின்சொ லளிஇப் பெயர்ந்தனன் றோழி
யின்றெவன் கொல்லோ கண்டிகு மற்றவ
னல்கா மையி னம்ப லாகி
யொருங்குவந் துலக்கும் பண்பி
னிருஞ்சூ ழோதி யொண்ணுதற்
பசப்பே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் சிறைப்புறமாகத்
லுவாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

தோழிக்குச் சொல்

— மதுரை யிளம்பாலாசிரியன்

சேந்தங்கூத்தன்.

பி - ம். மதுரைப் பாலாசிரியன் சேனங் கூத்தன்.

103. பாலை

நிழலறு நனந்தலை யெழிலேறு குறித்த
கதிர்த்த சென்னி நுணங்கு செந்நாவின்
விதிர்த்த போலு மந்நுண் பல்பொறிக்
காமர் சேவ லேமஞ் சேப்ப

முளியரில் புலம்பப் போகி முனாஅது
முரம்படைந் திருந்த மூரி மன்றத்
ததர்பார்த் தல்கு மாகெழு சிறுகுடி
யுறையுநர் போகிய வோங்குநிலை
வியன்மனை
யிறைநிழ லொருசிறை புலம்பயா வுயிர்க்கும்
வெம்முனை யருஞ்சுர நீந்தித் தம்வயி
னீண்டுவினை மருங்கின் மீண்டோர்
மன்னென
நள்ளென் யாமத் துயவுத்துணை யாக
நம்மொடு பசலை நோன்று தம்மொடு
தானே சென்ற நலனு
நல்கார் சொல்லோநா நயந்திசி னோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் சொற்றது.

தோழிக்குச்.

— காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார். பி-ம். 12. உயவுத் துணையாகிய.
13. தோன்றுக தம்மொடு.

104. முல்லை

* வேந்துவினை முடித்த காலைத் தேம்பாய்ந்
தினவண் டார்க்குந் தண்ணறும் புறவின்
வென்வே லிளைய ரின்புற வலவன்
வள்புவலித் தூரி னல்லது முள்ளுறின்
முந்நீர் மண்டில மாதி யாற்றா
நன்னால்கு பூண்ட கடும்பரி நெடுந்தேர்
வாங்குசினை பொலிய வேறிப் புதல
பூங்கொடி யவரைப் பொய்யத ளன்ன
வுள்ளில் வயிற்ற வெள்ளை வெண்மறி
மாழ்கி யன்ன தாழ்பெருஞ் செவிய
புன்றலைச் சிறாரோ டுகளி மன்றுழைக்
கவையிலை யாரி னங்குழை கறிக்குஞ்
சீறூர் பலபிறக் கொழிய மாலை

யினிதுசெய் தனையா லெந்தை வாழிய
பனிவார் கண்ணள் பலபுலந் துறையு
மாய்தொடி யரிவை கூந்தல்
போதுகுர லணிய வேய்தந் தோயே.

என்பது : வினைமுற்றிமீளுந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

— மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 1. வேந்துவினை முடித்தனன். 3. ரன்புற. 6. நன்னுன்கு 12. கொறிக்கும்.

105. பாலை

அகலறை மலர்ந்த வரும்புமுதிர் வேங்கை
யொள்ளிலைத் தொடலை தைஇ மெல்லென

* இப் "பாட்டினுள் சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கூறு வஞ்சி பொது வியலாய் வந்தவாறு காண்க" என்றும், "இதனுள் வினைமுடித்த காலைத் தேரினையர் செலவிற் கேற்ப ஊராது கோலூன்றின் உலகிறந்தன செலவிற்குப் பற்றுத குதிரைத்தேரேறி இடைச் சுரத்திற் றங்காது மாலைக் காலத்து வந்து பூச்சூட்டினை, இனிது செய்தனை எந்தை வாழிய எனத் தோழி கூறியவாறு காண்க" என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 60, 194.)

நல்வரை நாடன் றற்பா ராட்ட
யாங்குவல் லுநள்கொ றானே
மணிசெய் மண்டைத் தீம்பா

தேம்பெய்து
லேந்தி

யீனாத் தாயர் மடுப்பவு முண்ணா
ணிழற்கயத் தன்ன நீணகர் வரைப்பி
னெம்முடைச் செல்வமு முள்ளாள் பொய்ம்மருண்டு
பந்துபுடைப் பன்ன பாணிப் பல்லடிச்
சில்பரிக் குதிரைப் பல்வே லெழினி
கெடலருந் துப்பின் விடுதொழின் முடிமார்
கனையெரி நடந்த கல்காய் கானத்து
வினைவ லம்பின் விழுத்தொடை மறவர்
தேம்பிழி நறுங்கண் மகிழின் முனைகடந்து
வீங்குமென் சுரைய வேற்றினந் தரூஉ
முங்கைதலை திறந்த வேனிற்
பகைதலை மணந்த பல்லதர்ச் செலவே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

— தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம். 1. அகவரை. 10. வல்வேலெ. 15. விலங்குமென்.

106. மருதம்

* எரியகைந் தன்ன தாமரைப் பழனத்துப்
பொரியகைந் தன்ன பொங்குபல் சிறுமீன்
வெறிகொள் பாசடை யுணீஇயர் பைப்பயப்
பறைதபு முதுசிர லசைபுவந் திருக்குந்
துறைகே ழூரன் பெண்டுதன் கொழுநனை
நம்மொடு புலக்கு மென்ப நாமது
செய்யா மாயினு முய்யா மையிற்
† செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசிச் சிறிதவ

---

* இவ்வடியினை வினையுவமத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டி,

† "செறிதொடி ...... தோழி" என்றக்காற் தலைவிக்குப் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லிக் கூறல் வேண்டு மென்பது; வாயில்களும் தலைமகளை ஊடல்காப்பவல்லது சொல்லாரா

ணுலமந்து வருகஞ் சென்மோ தோழி
யொளிறுவாட் டானைக் கொற்றச் செழியன்
வெளிறில் கற்பின் மண்டம ரடுதொறுங்
களிறுபெறு வல்சிப் பாண னெறியுந்
தண்ணுமைக் கண்ணி னலைஇயர் தன்வயிறே.

என்பது : தலைமகள் தன்னைப் புறங்கூறினாளாகக் கேட்ட பரத்தை யவட்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது.

— ஆலங்குடி வங்கனார்.

பி - ம். 7. உய்யாமா. 8. சிறிதிவண். (கூறினளென.)

107. பாலை

நீசெல வயரக் கேட்டொறும் பலநினைந்
தன்பி னெஞ்சத் தசாஅப்பொறை மெலிந்த
வென்னகத் திடும்பை களைமார் நின்னொடு
கருங்கல் வியலறைக் கிடப்பி வயிறுதின்

றிரும்புலி துறந்த வேற்றுமா னுணங்க
னெறிசெல் வம்பல ருவந்தன ராங்க
ஞெலிகழை நெல்லி னரிசியொ டோராங்
கானிலைப் பள்ளி யளைபெய் தட்ட
வானிண முருக்கிய வால் அவெண்சோறு

புகரரைத் தேக்கி னகலிலை மாந்துங்
கல்லா நீண்மொழிக் கதநாய் வடுகர்
வல்லா னருமுனை நீந்தி யல்லாந்து
மன்னா றஞ்சு மொருகாற் பட்டத்
தின்னா வேற்றத் திழுக்கி முடங்கூர்ந்
தொருதனித் தொழிந்த வுரனுடை
நோன்பக
டங்குழை யிருப்பை யறைவாய் வான்புழல்
புல்லுளைச் சிறுஅர் வில்லி னீக்கி

மரைகடிந் தூட்டும் வரையகச் சீறூர்

கலாற் தலைமகள் கேட்பாளாகச் சொல்ல வேண்டு மென்பது' என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 287, 712.)

மாலை யின்றுணை யாகிக் காலைப்
பசுநனை நறுவீப் பரூஉப்பர லுறைப்ப
மணமனை கமழுங் கானந்
துணையீ ரோதியென் றோழியும் வருமே.

என்பது : தோழி தலைமகள் குறிப்பறிந்துவந்து
சொல்லியது.
தலைமகற்குச்

— காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்
காரிக்கண்ணனார். பி-ம். அன்புடை நெஞ்ச. 13.
பன்னாறங்.

108. குறிஞ்சி

புணர்ந்தோர் புன்க
கொத்தன்று மன்ற

ணருளலு முணர்ந்தோர்க்
வென்கொன் முத்தம்
வரைமுதற் சிதறிய வைபோல் யானைப்
புகர்முகம் பொருத புதுநீ ராலி
பளிங்குசொரி வதுபோற் பாறை
வரிப்பக்

கார்கதம் பட்ட கண்ணகன் விசும்பின்
விடுபொறி ஞெகிழியிற் கொடிபட
மின்னிப்
படுமழை பொழிந்த பானாட் கங்கு
லாருயிர்த் துப்பிற் கோண்மா வழங்கு
மிருளிடைத் தமியன் வருதல் யாவது
மருளான் வாழி தோழி யல்கல்
விரவுப்பொறி மஞ்ஞை வெரீஇ யரவி
னணங்குடை யருந்தலை பைவிரிப் பவைபோற்
* காயா மென்சினை தோய நீடிப்
பஃறுடுப் பெடுத்த வலங்குலைக் காந்த

* "காயா.........வோனே" என்புழி ஆடுதற்றொழில் பற்றியும் வடிவு பற்றியும் வண்ணம் பற்றியும் உவமை வந்தது என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 277.) நச்சினார்க்கினியரும் சுரும்பெழுந் திருந்துணுந் தொங்கல்' என்னுமிடத்து "'நறுந் தா தூதுந்தும்பி கையாடு வட்டிற்றோன்றும்' என்றார் பிறரும்" என்பர். (சிந். 661.)

ளணிமலர் நறுந்தா தூதுந் தும்பி
கையாடு வட்டிற் றோன்று
மையாடு சென்னிய மலைகிழ வோனே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

தலைமகட்குச் சொல்

— தங்காற் பொற்கொல்லனார்.

பி-ம். 3. வரைமிசைச்சித. 5. சொரிபவைபோற்.
பொறை. தங்கால் பூட்கோவனார்.

12. விரவுப்

109. பாலை

* பல்லிதழ் மென்மல ருண்க ணல்யாழ்
நரம்பிசைத் தன்ன வின்றீங் கிளவி
நலநல் கொருத்தி யிருந்த வூரே
கோடுழ களிற்றின் றொழுதி யீண்டிக்
காடுகால் யாத்த நீடுமரச் சோலை

விழைவெளி லாடுங் கழைவளர் நனந்தலை
வெண்ணுனை யம்பின் விசையிட வீழ்ந்தோ
ரெண்ணுவரம் பறியா வுவலிடு பதுக்கைச்
சுரங்கெழு கவலைக் கோட்பாற்
பட்டென
வழங்குநர் மடிந்த வத்த மிறந்தோர்
கைப்பொரு ளில்லை யாயினு
மெய்க்கொண்
டின்னுயிர் செகாவிட் டகன்ற பல்சூர்ப்
பெருங்களிற்று மருப்பொடு வரியத ளிறுக்கு
மறனில் வேந்த னாளும்
வறனுறு குன்றம் பலவிலங் கினவே.

என்பது : இடைச் சுரத்துத் தலைமகன்
சொல்லியது.

தன் னெஞ்சிற்குச்

— கடுந்தொடைக் காவினர்

பி-ம். 6. கழைவிரி. 7. வெண்ணுனை. 11. மெய்க்கட்.

* இப்பாட்டினுள் ' "அறனில்வேந்த........கினவே" எனக் காட்டுத் தலைவனை நாட்டுத்தலைவன் பெயராற் கூறினார்" என்பர் நச். (தொல், பொருள். 60.)

110. நெய்தல்

அன்னை யறியினு மறிக வலர்வா
யம்மென் சேரி கேட்பினுங் கேட்க
பிறிதொன் றின்மை யறியக் கூறிக்
* கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ நோக்கிக்
கடுஞ்சூ டருகுவ னினக்கே கானற்
றொடலை யாயமொடு கடலுட னாடியுஞ்
சிற்றி லிழைத்துஞ் சிறுசோறு குவைஇயும்
வருந்திய வருத்தந் தீர யாஞ்சிறி
திருந்தன மாக வெய்த வந்து
தடமென் பணைத்தோண் மடநல் லீரே
யெல்லு மெல்லின் றசைவுமிக வுடையேன்
மெல்லிலைப் பரப்பின் விருந்துண் டியானுமிக்
கல்லென் சிறுகுடித் தங்கின்மற் றெவனோ
வெனமொழிந் தனனே யொருவ னவற்கண்
டிறைஞ்சிய முகத்தெம் புறஞ்சேர்பு பொருந்தி
யிவைநுமக் குரிய வல்ல விழிந்த
கொழுமீன் வல்சி யென்றன மிழுமென
நெடுங்கொடி நுடங்கு நாவாய் தோன்றுவ

* "நெய்தல் நிலத்து நுளையர்க்கு வலைவளந் தப்பின் அம் மகளிர் இளையுடன் குழீஇச் சுறவுக்கோடு நட்டு பரவுக்கடன் கொடுத்தலின் ஆண்டு வருணன் வெளிப்படும்" என்று கூறி, அதற்கு இவ்வடியினை உதாரணமாக்கியும், "மெய்தொட்டுப் பயிறல்...." என்ற சூத்திரத்துப் "பிறவும்" என்றதனுற் கொள்க' என்று "மெல்லிலை......றெவனே" என்ற வடிகளை உதாரணமாக்கியும், அச் சூத்திரத்தே 'தலைவன் இரவுக்குறி வேண்டியதனைத் தோழி கூறியவாறு காண்க' என்றும், இது 'எளித்தல்' என்றும், '"பிறிதொன்......றினக்கே" இது தலைப்பாடு' என்றுங்கூறுவர், நச்சினர்க்கினியர். (தொல். பொருள். 5, 102, 207.) இனிச் சேனவரையர் "'கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ நோக்கிக் கடுஞ்சூடருகுவ னினக்கே' என முன்தேற்று உணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க; முன்தேற்று - புறத்தின்றித் தெய்வ முதலாயினவற்றின் முன்னின்று தெளித்தல்" என்பர். (தொல். சொல். 383.)

காணு மோவெனக் காலிற் சிதையா
* நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளு
மென்னே குறித்த நோக்கமொடு நன்னுத
லொழிகோ யானென வழிதகக் கூறி
யாம்பெயர் கென்ன நோக்கித் தான்ற
னெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பற்றி
நின்றோன் போலு மென்றுமென் மகட்கே.

என்பது: தோழி செவிலித்தாய்க்கு அறத்தொடு நின்றது.

— போந்தைப் பசலையார்.

பி-ம். 5. நினக்கெனக். 8. வருந்திய வருஞ்சுரக். மென்கட்கே 19. காவிற்சிதை.

25. மின்று

111. பாலை

உள்ளாங் குவத்தல் செல்லார் கறுத்தோ
ரெள்ள னெஞ்சத் தேஎச்சொ ணினி
வருவர் வாழி தோழி யரசர்
யானைக் கொண்ட துகிற்கொடி போல

வலந்தலை ஞெமையத்து வலந்த சிலம்பி
யோடைக் குன்றத்துக் கோடையொடு
துயல்வர
மழையென மருண்ட மம்மர் பலவுட
னோய்களி றெடுத்த நோயுடை நெடுங்கை
தொகுசொற் கோடியர் தூம்பி னுயிர்க்கு
மத்தக் கேழ லட்ட நற்கோட்
செந்நா யேற்றை கம்மென வீர்ப்பக்

---

* "நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோருள்ளும்" என்புழி முன்னர் எல்லாரும் உளப்பாடாகக் கூறிய தோழி ஈண்டும் பல்லோருள்ளும் என்னாது தன்னை நீக்கிக்கூறிய தென்னை எனின்: தலைமகன் தன்னை நோக்கி அழிவுதகக்கூறி ஆற்றாளாகி நின்ற நிலைமையைக் கண்டு அருள்பிறவாது ஆயமும் தலைவியும் போயவாறும், அதற்குத்தான் அழிவுதக்குநிற்றலின், அவரொடு போதலாற்றாது பின்னர்ப்போயவாறுந்தோன்றக் கூறுகின்றாளாதலிற் பல்லோருள்ளுமெனக் கூறினாள்" நச். (தொல். சொல். 463.)

குருதி யாரு மெருவைச் செஞ்செவி
மண்டம ரழுவத் தெல்லிக் கொண்ட
புண்டோர் விளக்கிற் றோன்றும்
விண்டோய் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி தலைமகளை வித்தது.

— பாலைபாடிய

யாற்று

பெருங்கடுங்கோ. பி - ம். 1. உள்ளாங்குறுத்தல். 2. ரல்லனெஞ். 14. புண்டோய்.

112. குறிஞ்சி

* கூன லெண்கின் குறுநடைத் தொழுதி
சிதலை செய்த செந்நிலைப் புற்றின்
மண்புனை நெடுங்கோ டுடைய வாங்கி
யிரைநசைஇப் பரிக்கு மரைநாட் கங்கு
லீன்றணி வயவுப்பிணைப் பசித்தென மறப்புலி
யொளிறேந்து மருப்பிற் களிறட்டுக் குழுமும்
பனியிருஞ் சோலை யெமிய மென்னாய்
தீங்குசெய் தனையே யிங்குவந் தோயே

நாளிடைப் படினென் றோழி வாழா
டோளிடை முயக்க நீயும் வெய்யை
கழியாக் காதல ராயினுஞ் சான்றோர்
பழியொடு வரூஉ மின்பம் வெஃகார்

வரையி னெவனோ வான்றோய் வெற்ப
கணக்கலை யிகுக்குங் கறியிவர் சிலம்பின்
மணப்பருங் காமம் புணர்ந்தமை யறியார்

---

* "ஆற்றதுதீமை அறிவுறு கலக்கமும்" என்னுந் துறைக்கு இதனை உதாரணமாகக் கொண்டும், '"கழியக்......வெஃகார்" எனப் பிறர்மேல் வைத்துத் தலைவனை அறிவு கொளுத்தினமையின் வழுவாயமைந்தது" என்றும், '"பழியொடு வரூஉ மின்பம் வெஃகார்" எனவே, புகழொடு வரூஉம் இன்பம் வெஃகுவரெ னக் கொள்ள வைத்தலின் நன்மையும் தீமையும் பிறிதின்மேல் வைத்துக் கூறிற்றும்' என்றும் கூறுவர் நச். பேரா. புகழ்பற்றிய பெருமிதம் என்பர். (தொல். பொருள். 114, 210, 257.)

தோன்றியன் மரபின், மன்ற லயரப்
பெண்கோ ளொழுக்கங் கண்கொள நோக்கி
நொதுமல் விருந்தினம் போலவிவள்
புதுநா ணொடுக்கமுங் காண்குவம் யாமே.

என்பது : இரவுக்குறி வந்த தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டு நின்று தோழி சொல்லி வரைவுகடாயது.

— நெய்தற்சாய்த்துய்த்த ஆவூர்கிழார்.

பி - ம். 1. கானலெண்கின். கூரலெண்கின். கூருகிரெண்கின். 10. முயங்கமதி. 11. கழியக் காதல. 15. மணப்பெருங்.

113. பாலை

நன்றல் காலையு நட்பிற் கோடார்
சென்று வழிப்படூஉந் திரிபில் சூழ்ச்சியிற்
புன்றலை மடப்பிடி யகவுநர் பெருமகன்
மாவீசு வண்மகி ழஃதைப் போற்றிக்
காப்புக்கை நிறுத்த பல்வேற் கோசர்

ரிளங்கட் கமழு நெய்தலஞ் செறுவின்
வளங்கெழு நன்னு டன்னவென்
ரோண்மணாந்
தழுங்கன் மூதூ ரலரெடுத் தரற்ற
நல்காது துறந்த காதல ரென்றுங்
கல்பொரூஉ மெலியாப் பரட்டி னோனடி
யகன்சூ லஞ்சுரைப் பெய்த வல்சிய
ரிகழ்ந்தன வாயினு மிடம்பார்த்துப்
பகைவ
ரோம்பின ருறையுங் கூழ்கெழு
குறும்பிற்
குவையிமில் விடைய வேற்றூ வொய்யுங்
கனையிருஞ் சுருணைக்
கனிகாழ் நெடுவேல்
விழவயர்ந் தன்ன கொழும்பஃ றிற்றி
யெழாஅப் பாண னன்னாட் டும்பர்
நெறிசெல் வம்பலர்க் கொன்ற தெவ்வ
ரெறிபடை கழீஇய சேயரிச் சின்னீ
ரறுதுறை யயிர்மணற் படுகரைப்
போகிச்
சேய ரென்றலிற் சிறுமை யுற்றவென்

கையறு நெஞ்சத் தெவ்வ நீங்க
வழாஅது முறைதலு முரியம் பராரை
யலங்க லஞ்சினைக் குடம்பை புல்லெனப்
புலம்பெயர் மருங்கிற் புள்ளெழுந் தாங்கு
மெய்யிவ ணொழியப் போகியவர்
செய்வினை மருங்கிற் செலீஇயரென்
னுயிரே.

என்பது: தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— கல்லாடனார்

(பி-ம். 2. திருவில் சூழ்ச்சி. 4. னன்மாவீசு. பொற்றி. 10. கால்பொருஉ. 11. யகனல்கு. 16. றித்தி.)

114. முல்லை

கேளா யெல்ல தோழி வேலன்
வெறியயர் களத்துச் சிறுபலி தூஅய
விரவுவீ யுறைத்த வீர்நறும் புறவி
னுரவுக்கதிர் மழுங்கிய கல்சேர் ஞாயி

றரவுநுங்கு மதியி னையென மறையுஞ்
சிறுபுன் மாலையு முள்ளா ரவரென
நப்புலந் துறையு மெவ்வ நீங்க
நூலறி வலவ கடவுமதி யுவக்கா
ணெடுங்கொடி நுடங்கும் வான்றோய்
புரிசை
யாமங் கொள்பவர் நாட்டிய நளிசுடர்
வானக மீனின் விளங்கித் தோன்று
மருங்கடிக் காப்பி னஞ்சுவரு மூதூர்த்
திருநக ரடங்கிய மாசில் கற்பி

னரிமதர் மழைக்க ணமைபுரை
பணைத்தோ
ளணங்குசா லரிவையைக் காண்குவம்
பொலம்படைக் கலிமாப் பூண்ட தேரே.

என்பது : வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன்
வியது.

தேர்ப்பாகற்குச் சொல்

பி - ம். 2. களந்தோ றுறுபல. 11.

வானமீனின். (வருகின்ற.)

115. பாலை

அழியா விழவி னஞ்சுவரு மூதூர்ப்
பழியில ராயினும் பலர்புறங் கூறு
மம்ப லொழுக்கமு மாகிய வெஞ்சொற்
சேரியம் பெண்டி ரெள்ளினு மெள்ளுக
நுண்பூ ணெருமை குடநாட் டன்னவெ
னாய்நலந் தொலையினுந் தொலைக வென்று
* நோயில ராகநங் காதலர் வாய்வா
ளெவ்வி வீழ்ந்த செருவிற் பாணர்
கைதொழு மரபின்முன் பரித்திடூஉப் பழிச்சிய
வள்ளுயர் வணர்மருப் பன்ன வொள்ளிணர்ச்
சுடர்ப்பூங் கொன்றை யூழுறு விளைநெற்
றுறைமிசைத் தாஅ மத்த நீளிடைப்
பிறைமருள் வான்கோட் டண்ணல் யானை
சினமிகு முன்பின் வயமா னஞ்சி
யினங்கொண் டொளிக்கு மஞ்சுவரு
கவலை
நன்ன ராய்கவின் றொலையச் சேய்நாட்டு
நந்நீத் துறையும் பொருட்பிணிக்

கூடா மையி னீடி யோரே.

என்பது : பிரிவிடை வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் சொல்லியது.

தலைமகள்

— மாமூலனார்

116. மருதம்

எரியகைந் தன்ன தாமரை யிடையிடை
யரிந்துகால் குவித்த செந்நெல் வினைஞர்
கட்கொண்டு மறுகுஞ் சாகா டளற்றுறி
னுய்கரும் படுக்கும் பாய்புன லூர
பெரிய நாணிலை மன்ற பொரியெனப்
புன்கவி ழகன்றுறைப் பொலிய வொண்ணுத

* "நோயிலராக நங்காதலர்" என்பது "நம்மை அறனன்றித் துறத்தலின் தீங்கு வருமென் றஞ்சி வாழ்த்தியது. நம்பொருட்டுத் தீங்கு வருமென்று நினைத்தலின் வழுவா யமைந்தது" என்றார் நச். (தொல். பொருள். 244.)

னறுமலர்க் காண்வருங் குறும்பல் கூந்தன்
மாழை நோக்கிற் காழின் வனமுலை
யெஃகுடை யெழினலத் தொருத்தியொடு
செருநை
வைகுபுன லயர்ந்தனை யென்ப வதுவே
பொய்புறம் பொதிந்தியாங் கரப்பவுங்
கையிகந்
தலரா கின்றாற் றானே மலர்தார்
மையணி யானை மறப்போர்ச் செழியன்
பொய்யா விழவிற் கூடற் பறந்தலை
யுடனியைந் தெழுந்த விருபெரு வேந்தர்
கடன்மருள் பெரும்படை கலங்கத் தாக்கி
யிரங்கிசை முரச மொழியப் பரந்தவ
ரோடுபுறங் கண்ட ஞான்றை
யாடுகொள் வியன்களத் தார்ப்பினும்
பெரிதே.*

என்பது : தோழி தலைமகனை வாயின் மறுத்தது.

பி - ம். 7. கூழை. 9. நெருநல். 11.
பரணர்

யான்கரப்பவுங் கைகடந்.
13. க்கடுந்தேர்ப்.

117 பாலை

மௌவலொடு மலர்ந்த மாக்குர
ஞெச்சியு
மவ்வரி யல்கு லாயமு முள்ளா
ளேதிலன் பொய்ம்மொழி நம்பி
யேர்வினை
வளங்கெழு திருநகர் புலம்பப் போகி
வெருவரு கவலை யாங்க ணருள்வரக்
கருங்கா லோமை யேறி வெண்டலைப்
பருந்துபெடை பயிரும் பாழ்நாட்*
டாங்கட்
பொலந்தொடி தெளிர்ப்ப வீசிச்
சேவடிச்
சிலம்புநக வியலிச் சென்றவென் மகட்கே
சாந்துளர் வணர்குரல் வாரி வகைவகுத்

---

* "இதனுள் 'நாணிலை மன்ற' எனத் தோழி கூறி 'அல ராகின்றால்' என வெளிப்படக் கிளத்தலின் வழுவா யமைந்தது"
என்றும், "எஃகுடை........ரூனே எனத் தலைவி பிறர் அலர்
கூறியவழிக் காமஞ் சிறந்து புலந்தவாறு காண்க"
என்றும் கூறி

வர் நச். (தொல். பொருள். 241, 164.)

தியான்போது துணைப்பத் தகர மண்ணு
டன்றோ ரன்ன தங்கைவெங் காதலன்
வெறிகமழ் பன்மலர் புனையப் பின்னுவிடச்
சிறுபுறம் புதைய நெறிபுதாழ்ந் தனகொ
னெடுங்கான் மாஅத் தூழுறு வெண்பழங்
கொடுந்தாள் யாமை பார்ப்பொடு கவரும்
பொய்கை சூழ்ந்த பொய்யா யாணர்
வாணன் சிறுகுடி வடாஅது
தீநீர்க் கான்யாற் றவிரறல் போன்றே.

என்பது : மகட் போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது. பி - ம். 10. வண்குழல். 18. ப்பண்ணன்.

118. குறிஞ்சி

கறங்குவெள் ளருவி பிறங்குமலைக் கவாஅற்
றேங்கம ழிணர வேங்கை சூடித்
தொண்டகப் பறைச்சீர் பெண்டிரொடு விரைஇ
மறுகிற் றூங்குஞ் சிறுகுடிப் பாக்கத்
தியன்முரு கொப்பினை வயநாய் பிற்படப்
* பகல்வரிற் கவ்வை யஞ்சுது மிகல்கொள
விரும்பிடி கன்றொடு விரைஇய கயவாய்ப்

பெருங்கை யானைக் கோட்பிழைத் திரீஇய
வடிபுலி வழங்கு மாரிரு ணடுநாட்
டனியை வருத லதனினு மஞ்சுது

மென்னு குவள்கொ ளுனே பன்னாட்
புணர்குறி செய்த புலர்குர லேனற்
கிளிகடி பாடலு மொழிந்தன
ளளிய டானின் னளியல திலளே.

என்பது: செறிப்பறிவுறீஇ யிரவும்பகலும் வாரலென்று வரைவுகடாயது †

— கபிலர்.

பி-ம். 5. திகன்முருகு. 6. யஞ்சுது.

* "இது பகல்வார லென்றது. (தொல். பொருள். 210.)
† இத்துறைக்கே கொள்வர் நக்கீரர். (இறை. களவி. 30.)

119 பாலை

நுதலுந் தோளுந் திதலை யல்குலும்
வண்ணமும் வனப்பும் வரியும் வாட
வருந்துவ ளிவளெனத் திருந்துபு நோக்கி
வரைவுநன் றென்னா தகலினு மவர்வறி
தாறுசென் மாக்க ளறுத்த பிரண்டை
யேறுபெறு பாம்பின் பைந்துணி கடுப்ப
நெறியயற் றிரங்கு மத்தம் வெறிகொள
வுமண்சாத் திறந்த வொழிகல் லடுப்பி
னோன்சிலை மழவ ரூன்புழுக் கயருஞ்
சுரன்வழக் கற்ற தென்னா துரஞ்சிறந்து
நெய்த லுருவி னைதிலங் ககலிலைத்
தொடையமை பீலிப் பொலிந்த கடிகை
மடையமை திண்சுரை மரக்காழ் வேலொடு

தனியம ரழுவந் தம்மொடு துணைப்பத்
துணிகுவர் கொல்லோ தாமே துனிகொள
மறப்புலி யுழந்த வசிபடு சென்னி

யுறுநோய் வருத்தமொ டுணீஇய மண்டிப்
படிமுழ வூன்றிய நெடுநல் யானை

கைதோய்த் துயிர்க்கும் வறுஞ்சுனை
மைதோய் சிமைய மலைமுத லாறே.

என்பது : செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் தோழி தலைமகட்குச் சொற்றதூஉமாம்.

சொற்றது.

குடவாயிற் கீரத்தனார்.

பா - ம். 6. வேறு பெறு. 7. நெறியவற். 8. உமண்சாக்கொண்ட. 11. நெய்யகலுருவி. 15. துனிகொள்பு. 16. வரிபடு.

120. நெய்தல்

நெடுவேண் மார்பி னாரம் போலச்
செவ்வாய் வானந் தீண்டிமீ னருந்தும்
பைங்காற் கொக்கி னிரைபறை யுகப்ப

வெல்லை மைப்பயக் கழிப்பிக் குடவயிற்
கல்சேர்ந் தன்றே பல்கதிர் ஞாயிறு
மதரெழின் மழைக்கண் கலுழ விவளே
பெருநா ணணிந்த சிறுமென் சாயன்
மாணலஞ் சிதைய வேங்கி யானா
தழுதொடங் கினளே பெரும வதனாற்
கழிச்சுறா வெறிந்த புட்டா ளத்திரி
நெடுநீ ரிருங்கழிப் பரிமெலிந் தசைஇ
வல்வில் லிளையரொ டெல்லிச்
செல்லாது
சேர்ந்தனை செலினே சிதைகுவ
துண்டோ
பெண்ணை யோங்கிய வெண்மணற்
படப்பை
யன்றி லகவு மாங்கட்
சிறுகுர னெய்தலெம் பெருங்கழி
நாட்டே. *

என்பது: தோழி பகற்குறிக்கட் டலைமகளை
யிடத்துய்த்து
வந்து தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டு நின்று
சொல்லியது.

பி-ம். 11. கடுநீ.

— நக்கீரனார்.

களிற்றியாவணநிரை முற்றும்

* இப் "பாட்டுப் பகற்குறிக்கண் இடத்துய்த்துத் தலைவனை எதிர்ப்பட்டு உரைத்தது" என்றும், "செய்தற்கு ஏற்பாடு வந்தது" என்றும், "வல்வில்........நாட்டே" என்பது களவு அறிவுறு மென்றஞ்சாது வருகவென்றலின் வழுவேனும் தலைவி வருத்தம்பற்றிக் கூறலின் அமைத்தார் என்றும், "இளையரோடு வந்து தனித்துக் கூடுதலும் கொள்க" என்றுங் கூறி, அதற்கு "வல்வில்........துண்டோ" என்ற அடிகளை உதாரணங் காட்டியும், தலைவன்பிறவும் ஊர்தற்குக், "கழிச்சுறாவெறிந்த புட்டாளத்திரி........தசைஇ" என்றதனைச் சான்று காட்டியுஞ் செல்வர். நச். (தொல். பொருள். 8., 210., 212.)

ஸ்ரீ :

இரண்டாவது

மணிமிடைபவளம்

---

121. பாலை

* நாணகை யுடைய நெஞ்சே கடுந்திறல்
வேனி னீடிய வானுயர் வழிநாள்
வறுமை கூறிய மண்ணீர்ச் சிறுகுளத்
தொடுகுழி மருங்கிற் றுவ்வாக் கலங்கல்
கன்றுடை மடப்பிடிக் கயந்தலை மண்ணிச்
சேறுகொண் டாடிய வேறுபடு
வயக்களிறு
செங்கோல் வாலிணர் தயங்கத் தீண்டிச்
சொரிபுற முரிஞிய நெறியயன் மராஅத்
தல்குறு வரிநிழ லசைஇ நம்மொடு
தான்வரு மென்ப தடமென் றோளி
யுறுகணை மழவ ருள்கிண் டிட்ட

வாறுசென் மாக்கள் சோறுபொதி வெண்குடைக்
கன்மிசைக் கடுவளி யெடுத்தலிற் றுணைசெத்து

* "உடன்சேறல் செய்கையொ டன்னவை பிறவு, மடம்பட வந்த தோழிக் கண்ணும்" என்ற துறையில் நெஞ்சிற்குக் கூறியதாக இப் பாட்டினைக் கொள்வர் நச். இனிப் பேரா. "பிறர் மடம் பொருளாக நகை தோன்றிற்று" என்பர். (தொல். பொருள். 146. 252.)

* வெருளேறு பயிரு மாங்கட்
கருமுக முசுவின் கானத் தானே.

என்பது : தோழியாற் றலைமகளை யுடன்வரு
தலைமகன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

மெனக் கேட்ட

— மதுரை மருதனிளநாகன்.

பி - ம். 1.
5. மடப்பிடி

நாகை. கடுந்தெறல். 4. கோடுகுழி. றாவற்கல.
கயந்தலை. 8. சொரிபுற முரிஞ்சிய. 11. புறுகண்.
13. கனைவிசை.

122. குறிஞ்சி

† இரும்பிழி மகாஅரிவ் வழுங்கன் மூதூர்
விழவின் றுயினுந் துஞ்சா தாகு
மல்ல லாவண மறுகுடன் மடியின்
வல்லுரைக் கடுஞ்சொ லன்னை
பிணிகோ ளருஞ்சிறை யன்னை

துஞ்சாள்

துஞ்சிற்

றுஞ்சாக் கண்ணர் காவலர் கடுகுவ
ரிலங்குவே லிளையர் துஞ்சின் வைபெயிற் று

* "பன்றி புல்வாயுழையே.........எறெனற்குரிய" என்ற சூத்திரத்துப் புல்வாய் எறெனப்பட்டதற்கு இவ்வடியை உதாரணமாகக் காட்டுவர். பேரா. (தொல். பொருள். 594.)

† இப்பாட்டுச் 'சிறைகாவலெல்லாம் வந்த செய்யுள்' எனக் கொள்வர் நக்கீரனர். (இறை. களவு. 30.) தாய் துஞ்சாமை, ஊர் துஞ்சாமை, காவலர் கடுகுதல், நிலவு வெளிப்படுதல், நாய் துஞ்சாமைபோல்வனவற்றுல் தலைவன் குறியின்கண் தலைவிவரப் பெறுமல் நீட்டித்தலுக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டியும், 'களவலராயினும்' என்ற சூத்திரத்து, 'அன்னபிறவும் செவிலிமேன' என்றதனுல் 'வல்லுரைக் கடுஞ்சொல் அன்னை துஞ்சாள்' என்பதுங் கொள்க என்றும், "நொச்சியாவது, காவல்; இதற்கு நொச்சி ஆண்டுச் சூடுதலும் கொள்க. அது மதிலைக் காத்தலும் உள்ளத்தைக் காத்தலுமென இருவர்க்குமாயிற்று. இக் கருத்தானே 'நொச்சி வேலித் தித்த னுறைந்தை' என்றூர் சான்றேரும்" என்றும் கூறுவர் நச். "முட்டுவயிற் கழற"லுக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, "இது தலைமகன் கேட்பக் கழறியுரைத்தது" என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 107., 115., 271.)

வலஞ்சுரித் தோகை ஞாளி மகிழ
மரவவாய் ஞமலி மகிழாது மடியிற்
பகலுரு வுறழ்நிலாக் கான்று விசும்பி
னகல்வாய் மண்டில நின்றுவிரி யும்மே
திங்கள்கல் சேர்பு கனையிருண் மடியி
னில்லெலி வல்சி வல்வாய்க் கூகை

கழுதுவழங் கியாமத் தழிதகக் குழறும்
வளைக்கட் சேவல் வாளாது மடியின்
மனைச்செறி கோழி மாண்குர லியம்பு
மெல்லா மடிந்த காலை யொருநா
ணில்லா நெஞ்சத் தவர்வா ரலரே,
லரிபெய் புட்டி லார்ப்பப் பரிசிறந்

யதனு

தாதி போகிய பாய்பரி நன்மா
நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தைக்
கன்முதிர் புறங்காட் டன்ன
பன்முட் டின்றாற் றோழிநங் களவே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொற்றது. தோழி சொல்லெடுப்பத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம். இப்பாட்டு இரவுக்குறி.

பி - ம். 8. மருளும். 9. குரையாது.

பரணர்.

123. பாலை

* உண்ணா மையி னுயங்கிய மருங்கி
னாடாப் படிவத் தான்றோர் போல
வரைசேர் சிறுநெறி நிரையுடன்
செல்லுங்

* "இது போவேமோ தவிர்வேமோ என்றது" என்றும், "'உண்ணாமையின்' என்னும் அகப் பாட்டினுள், 'இறவொடு வந்து.........பொருட்கே' என்றவழி 'அழிதக வுடைமதி வாழிய நெஞ்சே' என்றதனுன் நிலையின்றாகுதி என நெஞ்சினை உறுப்புடையது போலக் கழறி நன்குரைத்தவாறும் ஓதத்தையும் நெஞ்சையும் உயர்திணையாக்கி உவமவாயிற்படுத்தவாறுங் காண்க" என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 146, 196.)

கான யானை கவினழி குன்ற
மிறந்துபொரு டருதலு மாற்றாய் சிறந்த
சில்லைங் கூந்த னல்லகம் பொருந்தி
யொழியின் வறுமை யஞ்சுதி யழிதக
வுடைமதி வாழிய நெஞ்சே நிலவென
நெய்கனி நெடுவே லெஃகி னிமைக்கு
மழைமருள் பஃறோன் மாவண் சோழர்
கழைமாய் காவிரிக் கடன்மண்டு பெருந்துறை
யிறவொடு வந்து கோதையொடு பெயரும்
பெருங்கட லோதம் போல
வொன்றிற் கொள்ளாய் சென்றுதரு பொருட்கே.

எனபது : தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச்
லியது. இப் பாட்டினுட் படிவமென்பது விரதம்.

சொல்

பி·மி.

— காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

8. உடையைவாழியெ னெஞ்சே. 9. லெஃகிலை யிமைக்கும்.

124. முல்லை

* நன்கலங் களிற்றொடு நண்ணா ரேந்தி
வந்துதிறை கொடுத்து வணங்கினர் வழிமொழிந்து
சென்றீ கென்ப வாயின் வேந்தனு
நிலம்வருத் துறாஅ வீண்டிய தானையொ
டின்றே புகுதல் வாய்வது நன்றே
மாட மாநகர்ப் பாடமை சேக்கைத்
துனிதீர் கொள்கைநங் காதலி யினிதுறப்
பாசறை வருத்தம் வீட நீயு
மின்னுமிழ்ந் தன்ன பொன்னியற் புனைபடைக்
கொய்சுவற் புரவிக் கைகவர் வயங்குபரி

---

* "நன்கலங்..........வழிமொழிந்து' என்புழி நன்கலந் திறை கொடுத்தோ ரென்றலின், பகைவயிற் பிரிவே பொருள் வருவாயாயிற்று" என்பர் நச். (தொல். பொருள். 29)

வண்பெயற் கவிழ்ந்த பைங்கொடி முல்லை
வீகமழ் நெடுவழி யூதுவண் டிரியக்
காலை யெய்தக் கடவுமதி மாலை
யந்தி காவ லாம்பணை யிமிழிசை
யரமிய வியலகத் தியம்பு
நிரைநிலை ஞாயி னெடுமதி லூரே.

என்பது : தலைமகன் தேர்ப்பாகற் குரைத்தது.

— மதுரை அறுவைவாணிக னிளவேட்டனார்.

பி-ம். 6. மாடமாணகர். 9. பொன்னயிற். 11. வன்பெயற். 12. நெடுவெளி.

125. பாலை

அரம்போ ழவ்வளை தோணிலை நெகிழ
நிரம்பா வாழ்க்கை நேர்தல் வேண்டி
யீர்ங்கா ழன்ன வரும்புமுதி ரீங்கை
யாலி யன்ன வால்வீ தாஅய்
வைவா லோதி மையண லேய்ப்பக்
கோளுறு குவளைப் போதுபிணி யவிழப்
பாடாஅப் பைங்கட் பாவடிக் கயவாய்க்

கடாஅ மாறிய யானை போலப்
பெய்துவறி தாகிய வோங்குசெலற்
கொண்மூ
மைதோய் விசும்பின் மாதிரத் துழிதரப்
* பனியடூஉ நின்ற பானாட் கங்குற்
றமியோர் மதுகை தூக்காய் தண்ணென
முனிய வலைத்தி முரணில் காலைக்

---

* 'பனியடூஉ நின்ற........காலை' என முன்பனியாமங் குறிஞ்சிக்கண் வந்தது" என்றும், "பலருங் கைதொழும் மரபினையுடைய கடவுட் டன்மை யமைந்த செய்வினை யெனவே ஓதற்பிரிதலென்பது பெற்றாம்; 'சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே' என்பதனாற் கிழவனும் கிழத்தியும் இல்லறத்திற் சிறந்தது பயிற்றாக்கால் இறந்ததனாற் பயனின்றாதலின், இல்லறம்

கைதொழு மரபிற் கடவுட் சான்ற
செய்வினை மருங்கிற் சென்றோர் வல்வரின்
விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான்
வெருவரு தானையொடு வேண்டுபுலத் திறுத்த
பெருவளக் கரிகால் முன்னிலைச் செல்லார்
சூடா வாகைப் பறந்தலை யாடுபெற
வொன்பது குடையு நன்பக லொழித்த
பீடின் மன்னர் போல
வோடுவை மன்னால் வாடைநீ யெமக்கே.

என்பது : தலைமகன் வினைமுற்றி மீண்டமை தலைமகள் சொல்லியது.

தோழி யுணரத்

— பரணர்.

பி-ம். 5. வைவரலோதி 6. தாதுறு. 9. பொங்குசெலற். 10. திழிதர. 11. பனியடுகி. தலைமகன் வினைமுற்றி மீண்டமை யுணர்ந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

126. மருதம்

* நின்வாய் செத்து நீபல வுள்ளிப்
பெரும்புன் பைதலை வருந்த லன்றியு
மலைமிசைத் தொடுத்த மலிந்துசெல லீத்தந்
தலைநாண் மாமலர் தண்டுறைத் தயங்கக்
கடல்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்
றறல்வார் நெடுங்கயத் தருநிலை கலங்க

நிரம்பாதென்றற்கு 'நிரம்பா வாழ்க்கை' என்றார்" என்றும், "'பானாட் கங்குலின்........முனிய அலைத்தி...........கடவுட் சான்ற செய்வினை மருங்கிற் சென்றோர் வல்வரின்.........ஓடு வை' என்றது இராப் பொழுது அகலாது நீட்டித்ததற்கு ஆற்றாளாய்க் கூறினானென்று உணர்க" என்றும் கூறுவர் நச். தேவர் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவுக்கு இதனை உதாரணமாகக் கொள்வர் இளம்பூரணவடிகள். (தொல். பொருள். 7, 26, 188. 30.)

* தன்னெஞ்சினை இரவு விலக்கியது இப்பாட்டு எனக் கொள்வர் நச். (தொல். பொருள். 102.)

மாவிரு ணடுநாட் போகித் தன்னையர்
காலைத் தந்த கணைக்கோட்டு வாளைக்
கவ்வாங் குந்தி யஞ்சொற் பாண்மக
ணெடுங்கொடி நுடங்கு நறவுமலி மறுகிற்
பழஞ்செந் நெல்லின் முகவை கொள்ளாள்
கழங்குறழ் முத்தமொடு நன்கலம் பெறாஉம்
பயங்கெழு வைப்பிற் பல்வே லெவ்வி
நயம்புரி நன்மொழி யடக்கவு மடங்கான்
பொன்னிணர் நறுமலர்ப் புன்னை வெஃகித்
திதியனொடு பொருத வன்னி போல
விளிகுவை கொல்லோ நீயே கிளியெனச்

சிறிய மிழற்றுஞ் செவ்வாய்ப் பெரிய
கயலென வமர்த்த வுண்கட் புயலெனப்
புறந்தாழ் பிருளிய பிறங்குகுர லைம்பான்
மின்னேர் மருங்குற் குறுமகள்

பின்னிலை விடாஅ மடங்கெழு நெஞ்சே.

என்பது : 1. உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடற்கண் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. 2. அல்லகுறிப்பட் டழிந்த தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியதூஉமாம். 3. தோழியைப் பின்னின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 4. பரப்பின். 7. போகிய தன்னை. 12. கலந்தருஉம்
17, சொன்மோ.

127. பாலை

இலங்குவளை நெகிழச் சாஅ யல்கலுங்
கலங்கஞ ருழந்து நாமிவ ணொழிய
வலம்படு முரசிற் சேர லாதன்
முந்நீ ரோட்டிக் கடம்பெறிந் திமயத்து
முன்னோர் மருள வணங்குவிற் பொறித்து
நன்னகர் மாந்தை முற்றத் தொன்னார்

பணிதிறை தந்த பாடுசா னன்கலம்
பொன்செய் பாவை வயிரமொ டாம்ப
லொன்றுவாய் நிறையக் குவைஇ
யின்றவ
ணிலந்தினத் துறந்த நிதியத் தன்ன
வொருநா ளொருபகற் பெறினும்
வழிநாட்
டங்கலர் வாழி தோழி செங்கோற்
கருங்கா ன் மராத்து வாஅல்
மெல்லிணர்
சுரிந்துவணர் பித்தை பொலியச் சூடிக்
கல்லா மழவர் வில்லிடந் தழீஇ
வருநர்ப் பார்க்கும் வெருவரு கவலை
மொழிபெயர் தேஎத்த ராயினும்
பழிதீர் காதலர் சென்ற நாட்டே.

என்பது: பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்
தியது,

—மாமூலனார்.

பி. - ம். 4. முன்னீரோட்டி. கடம்பறுத். 9.

யன் றவண்,

128. குறிஞ்சி

மன்றுபா டவிந்து மனைமடிந் தன்றே

கொன்றோ ரன்ன கொடுமையொ
டின்றே
யாமங் கொளவரிற் கனைஇக் காமங்
கடலினு முரைஇக் கரைபொழி யும்மே
5 யெவன்கொல் வாழி தோழி மயங்கி
யின்ன மாகவு நன்னர் நெஞ்ச
மென்னொடு நின்னொடுஞ் சூழாது
கைம்மிக்
*இறும்புபட் டிருளிய விட்டருஞ்
சிலம்பிற்
குறுஞ்சுனைக் குவளை வண்டுபடச் சூடிக்

---

* "இறும்புபட்...கன்மிசைச் சிறுநெறி" என்பது குறிஞ்சி ஒழுக்கத்திற்குக் குறிஞ்சி நிலம் உரியதாயிற்று என்றும், "காமம் கரை பொழியா நிற்கவும் என்ன நன்றிகருதி இருவரொடுஞ் சூழாது

கான நாடன் வரூஉம் யானைக்
கயிற்றுப்புறத் தன்ன கன்மிசைச்
மாரி வானந் தலைஇ நீர்வார்
சிறுநெறி
பிட்டருங் கண்ண படுகுழி யியவி
னிருளிடை மிதிப்புழி நோக்கியவர்
தளரடி தாங்கிய சென்ற தின்றே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன்
தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்ச்

சிறைப்புறத்தானாகச்
சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம். 3. கொள்வரிற். 6. இன்னண.

13. படுஞ்சூழியவின்.

129. பாலை

உள்ளல் வேண்டு மொழிந்த

பின்னனை ; நள்ளென் கங்கு
னடுங்குதுணை யாயவர்
நின்மறந் துறைதல் யாவது புன்மறந்

சென்றது நெஞ்சு என இரண்டுங் கூறினாள். மனைமடிந்தன்றென்பது பொழுது. சிறுநெறியென்பது ஆற்றினருமை. இதனைப் பொருளியலுட்கூறுது, தன்வயினுரிமையும் அவன்வயிற்பரத்தைமையும் பற்றி ஈண்டுக்கூறினன் " என்றும், 'மன்றுபாடவிந்து' என்பது, பொழுதுவழுவுதலிற் குற்றங்காட்டியது என்றும், 'நெஞ்சம் தளரடிதாங்கிய சென்றதின்றே' என்பது உறுப்புடையதுபோல அழுகைபற்றிக் கூறியது என்றும்கூறி, அத்துறைக்கே உதாரணமாகக் கொள்வர் நச். (தொல். பொருள். 5; 111, 210, 196, 6.) இளம்பேரா. 'அச்சத்தினகறல்' என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு இதனைஉதாரணமாகக்காட்டி 'அதன்கருத்தாவது: நாம் அவர்இருளிடைவருதலேதமஞ்சி அகன்று வலித்திருப்பவும், என்னையும் நின்னையுங் கேளாது என்னெஞ்சு போவானேன் என்றவாறாயிற்று' என்பர். ஷை - ஷை. 271.) "செல்வர் மனத்தினேங்கி" என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளுரையில் 'யானைக் கயிற்றுப்புறத்தன்ன கன்மிசைச் சிறுநெறி" என்பது வழியின் ஓக்கத்தைக் கூறியதாகக் கொள்வர் நச், (சிந். 1416.)

தலங்கல் வான்கழை யுதிர்நென் ஞெக்கிக்
கலைபிணை விளிக்குங் கானத் தாங்கட்
கல்சேர் பிருந்த கதுவாய்க் குரம்பைத்
தாழிமுதற் கலித்த கோழிலைப் பருத்திப்
பொதிவயிற் றிளங்காய் பேடை யூட்டிப்
போகில்பிளந் திட்ட பொங்கர் வெண்காழ்
நல்கூர் பெண்டி ரல்குற் கூட்டுங்
கலங்குமுனைச் சீறூர் கைதலை
வைப்பக்
கொழுப்பா தின்ற கூர்ம்படை மழவர்
செருப்புடை யடியர் தெண்சுனை மண்டி
மருஞ்சுர மரிய வல்ல வார்கோற்
றிருந்திழைப் பணைத்தோட்
குவளை யுண்க ணிவளொடு

டேஞறு கதுப்பிற்
செலற்கென

நெஞ்சுவா யவிழ்ந்தனர் காதல
ரஞ்சி லோதி யாயிழை நமக்கே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்டதலைமகட்குத்
வியது.
தோழிசொல்

—குடவாயிற் கீரத்தனர்.

பி - ம். 3. முன்மனைந் 4. முதிர்நெல்,

10. ரல்கற்கூட்டும்.

130. நெய்தல்

*அம்ம வாழி கேளிர் முன்னின்று
கண்டனி ராயிற் கழறலிர் மன்னோ
நுண்டாது பொதிந்த செங்காற் கொழுமுகை
முண்டகங் கெழீஇய மோட்டுமண லடைகரைப்
பேஎய்த் தலைய பிணரரைத் தாழை
யெயிறுடை நெடுந்தோடு காப்பப் பலவுடன்
வயிறுடைப் போது வாலிதின் விரீஇப்

* பாங்கன் கழறத் தலைமகன் கழற்றெதிர் மறுத்ததற்கே உதாரணமாகக் கொண்டார் நக்கீரரும் (இறை. களவு. 3.)

புலவுப்பொரு தழிந்த பூநாறு பரப்பி
னிவர்திரை தந்த வீர்ங்கதிர் முத்தங்

* கவர்நடைப் புரவிக் கால்வடுத் தபுக்கு
நற்றேர் வழுதி கொற்கை முன்றுறை
வண்டுவாய் திறந்த வாங்குகழி நெய்தற்
போதுபுறங் கொடுத்த வுண்கண்
மாதர் வாண்முக † மதைஇய நோக்கே.

என்பது : கழறிய பாங்கற்குத் தலைமகன் கழற்றெதிர்மறுத்தது.

—வெண்கண்ணனார்.

பி - ம். 3. குறு முகை. 6: நெடுங்கோடு. 8. பொருதிழிந்த 10, கவர்பரி. கவர்காற். 12. திறக்கும் 13. புறக்கொடுத்த. (சொல்லியது. கழற்றெதிர்மறை.)

131. பாலை

† விசும்புற நிவந்த மாத்தா ளிகைப்

பசுங்கேழ் மெல்லிலை யருகுநெறித் தன்ன
வண்டுபடு பிருளிய தாழிருங் கூந்தற்
சுரும்புண விரிந்த பெருந்தண் கோதை
யிவளினுஞ் சிறந்தன் றீத னமக்கென
வீளை யம்பின் விழுத்தொடை மறவர்

---

* 'கவர்விருப்பாகும்' என்றசூத்திரத்திற்கு இவ்வடியை உதாரணமாகக் காட்டினர் சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும்.

† 'மத' வென்பது மாண்டு வனப்பினை உணர்த்திற்று. (தொல். சொல். 362, 378.) 'அம்மவாழி கேளிர்' என்பது பன்மை யுணர்த்திற்று. (சிந், 2300 உரை.)

‡ ஆபெயர்த்துத்தருதலும் என்னுந்துறைக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டி, "இதனுள் 'மறவர் நாளாவுய்த்த' எனவே துறுதொழில் அல்லாத வெட்சித்திணையும் பொதுவியற் கரந்தைக் கண்ணே கொள்க' என்றும், 'பெயரும் பீடுமெழுதி

யதர்தொறும்

நாளா வுய்த்த நாம வெஞ்சுரத்து
நடைமெலிந் தொழிந்த சேட்படர்
கன்றின்
கடைமணி யுகுநீர் துடைத்த வாடவர்
பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும் *

பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்
வேலூன்று பலகை வேற்றுமுனை
கடுக்கும்
வெருவரு தகுங் கான நம்மொடு
வருக வென்னுதி யாயின்
வாரே னெஞ்சம் வாய்க்கநின் வினையே.

என்பது : பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத்
தலைமகன்
சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 6. வீவாயம்பின். 15. வாரேநெஞ்சம்.

132. குறிஞ்சி

ஏனலு மிறங்குகுர லிறுத்தன
நோய்மலிந்
தாய்கவின் றொலைந்தவிவ ணுதலு
நோக்கி
யேதில மொழியுமிவ்
களிற்றுமுகந் திறந்த

வூரு மாகலிற்
கவுளுடைப் பகழி
வாணிணப் புகவிற் கானவர் தங்கை
யம்பணை மென்றோ ளாயிதழ் மழைக்க
ணொல்கியற் கொடிச்சியை நல்கினை
யாயிற்
கொண்டனை சென்மோ நுண்பூண்
மார்ப
துளிதலைத் தலைஇய சார னளிசுனைக்
கூம்புமுகை யவிழ்த்த குறுஞ்சிறைப்
பறவை

பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்' என அகத்திற்கும் வருதலிற்பொது வியலாயிற்று" என்னும் 'வருக வென்னுதி யாயின், வாரே னெஞ்ச வாய்க்கநின் வினையே' என்பது மறுத்துரைப்பதுபோலத் தறுகண் மைபற்றிய பெருமிதங் கூறிற்று" என்றுங் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 60,196.) * இம்மூன்றடிகளும் 67-ம்பாட்டினும் வந்தன.

வேங்கை விரியிண ரூதிக் காந்தட்
டேனுடைக் குவிகுலைத் துஞ்சி யானை
யிருங்கவுட் கடாஅங் கனவும்
பெருங்கல் வேலிநம் முறைவி
னார்க்கே.

என்பது : தோழி தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து தலைமகனை
யெதிர்ப்பட்டு நின்று வரைவுகடாயது.

— தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம். 6. ளாயிழைமழைக்கண். 9. துளிதலைக்கலைஇய 11. விரியிண
ருதிரக்காந்தட். (தையங் கண்ணனார். கையங்கண்ணனார். தகைடங்
கண்ணனார். கதையங் கண்ணனார்.)

133. பாலை

*குன்றி யன்ன கண்ண குருஉமயிர்ப்
புன்றாள் வெள்ளெலி மோவா யேற்றை
செம்பரன் முரம்பிற் சிதர்ந்த பூழி
நன்னாள் வேங்கைவீ நன்களம் வரிப்பக்
கார்தலை மணந்த பைம்புதற் புறவின்

வில்லெறி பஞ்சியின் வெண்மழை தவழுங்
கொல்லை யிதைய குறும்பொறை மருங்கிற்
கரிபரந் தன்ன காயாஞ் செம்மலொ
டெரிபரந் தன்ன விலமலர் விரைஇப்
பூங்கலுழ் சுமந்த தீம்புனற் கான்யாற்று
வான்கொ டேவல் வளிதர வுண்கு
மெம்மொடு வருதல் வல்லையோ மற்றெனக்
கொன்னொன்று வினவினர் மன்னே தோழி
யிதன்முள் ளொப்பின முகைமுதிர் வெட்சி
கொல்புனக் குருந்தொடு கல்லறைத் தாஅ
மிளைநாட் டத்தத் தீர்ஞ்சுவற் கலித்த

---

* இது பாலைக்கண் இரங்கல் நிகழ்ந்தது என்பர் நச்.
(தொல். பொருள், 15.)

வரிமாற் கறிக்கு மடப்பிணைத்
திரிமருப் பிரலைய காடிறந் தோரே.

என்பது : பிரிவிடை யாற்றாளாயினாளெனக் கவன்ற தலைமகள் ஆற்றுவலென்பதுபடச் சொல்லியது.

தோழிக்குத்

—உறையூர் மருத்துவன்றாமோதரனார்.

பி - ம். 6. பஞ்சினிளமழை.

10. பூங்கலுழ்சிறந்த. 11. வளைதர.

134. முல்லை

வானம் வாய்ப்பக் கவினிக் கானங்
கமஞ்சூன் மாமழை கார்பயந்

திறுத்தென

மணிமருள் பூவை யணிமல

ரிடையிடைச்

செம்புற மூதாய் பரத்தலி னன்பல

முல்லை வீகழ றாஅய் வல்லோன்
செய்கை யன்ன செந்நிலப் புறவின்
வாஅப் பாணி வயங்குதொழிற் கலிமாத்
தாஅத் தாளிணை மெல்ல வொதுங்க
விடிமறந் தேமதி வலவ குவிமுகை
வாழை வான்பூ வூழுறு புதிர்ந்த
வொழிகுலை யன்ன திரிமருப் பேற்றொடு
கணைக்கா லம்பிணைக் காமர் புணர்நிலை
க்கடுமான் றேரொலி கேட்பி
னடுநாட் கூட்ட மாகலு முண்டே !

என்பது : வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன் பாகற்குரைத்தது.

—சீத்தலைச் சாத்தனார்.

உண்டே என்பதன் கண்ணுள்ள ஏகாரம் வினா.

பி - ம். 3. மணிமலர்ப்பூவை. 9. தேருமதி. 14. ஆகலுமுண்டோ. வினைமுற்றி மறுத்தராநின்றான்; பாகற்குச் சொல்லியது.

135. பாலை

திதலை மாமை தளிர்வனப் பழுங்கப்
புதலிவர் பீரி னெதிர்மலர் கடுப்பப்
பசலை பாய்ந்த நுதலே னாகி
யெழுதெழின் மழைக்கண் கலுழ
நோய்கூர்ந்
தாதி மந்தியி னறிவுபிறி தாகிப்
பேதுற் றிசினே காதலந் தோழி
காய்கதிர் திருகலிற் கனைந்துகால் கடுகி
யாடுதளி ரிருப்பைக் கூடுகுவி வான்பூக்
கோடுகடை கழங்கி னறைமிசைத்
தாஅய்
காடிறந் தனரே காதல ரடுபோர்
வீயா விழுப்புகழ் விண்டோய்
வியன்குடை
யீரெழு வேளி ரியைந்தொருங் கெறிந்த
கழுவுள் காமூர் போலக்

விளிந்தன்று * மாதவர்த் தெளிந்தவென்
னெஞ்சே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொற்றது.

—பரணர்.

பி - ம். 13. காழூர். 14. கலங்கின்று.

136 மருதம்

மைப்பறப் புழுக்கி னெய்க்கனி வெண்சோறு
வரையா வண்மையொடு புரையோர்ப் பேணிப்
புள்ளுப்புணர்ந் தினிய வாகத் தெள்ளொளி
யங்க ணிருவிசும்பு விளங்கத் திங்கட்
சகடம் வேண்டிய துகடீர் கூட்டத்துக்
கடிநகர் புனைந்து கடவுட் பேணிப்
படுமண முழவொடு பரூஉப்பணை யிமிழ
வதுவை மண்ணிய மகளிர் விதுப்புற்றுப்
பூக்கணு மிமையார் நோக்குபு மறைய

* 'மாது' அசைநிலை. (தொல். சொல். 279.)

மென்பூ வாகைப் புன்புறக் கவட்டிலை
பழங்கன்று கறிக்கும் பயம்பம லறுகைத்
தழங்குகுரல் வானின் றலைப்பெயற் கீன்ற
மண்ணுமணி யன்ன மாயிதழ்ப் பாவைத்
தண்ணறு முகையொடு வெண்ணூல் சூட்டித்
தூவுடைப் பொலிந்து மேவரத் துவன்றி
மழைபட் டன்ன மணன்மலி பந்த
ரிழையணி சிறப்பிற் பெயர்வியர்ப் பாற்றித்
தமர்நமக் கீந்த தலைநா ளிரவி
னுவர்நீங்கு கற்பினெம் முயிருடம் படுவி
முருங்காக் கலிங்க முழுவதும் வளைஇப்
பெரும்புழுக் குற்றநின் பிறைநுதற் பொறிவிய
ருறுவளி யாற்றச் சிறுவரை திறவென
வார்வ நெஞ்சமொடு போர்வை வவ்வலின்

னுறைகழி வாளி னுருவுபெயர்ந்

திமைப்ப

மறைதிற னறியா ளாகிப் பையென
நாணினள் இறைஞ்சி யோளே பேணிப்
பரூஉப்பகை யாம்பற் குரூஉத்தொடை

நீவிச்

சுரும்பிமி ராய்மலர் வேய்ந்த
விரும்பல் கூந்த லிருண்மறை

யொளித்தே.

என்பது: உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடற்கண் தலைமகன் சிற்குச் சொல்லியது.

தன் நெஞ்

—விற்றூற்று மூதெயினனார்.

இப்பாட்டிற் சகடமென்றது உரோகணியை.

பி - ம்: 1. புழுக்கி னெய்க்கனி. 5. சகடமண்டிய. 8. விருப்புற்று. 11. பழங்கன்று கறித்த. 15. தோன்றி. 18. ஈத்த. 21. நுதற்குறுவியர். 29. இருண்மறை.

---

* இப்பாட்டினைக் களவின்வழி நிகழ்ந்த கற்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச். "பொய்யும் வழுவுந் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணமென்ப" என்ற சூத்திரவுரையில், "பெரும்

137. பாலை

ஆறுசெல் வம்பலர் சேறுகிளைத் துண்ட
சிறுபல் கேணிப் பிடியடி நசைஇக்
களிறுதொடூஉக் கடக்குங் கான்யாற்
றத்தஞ் சென்றுசேர் பொல்லா ராயினு நினக்கே
வென்றெறி முரசின் விறற்போர்ச்
சோழ ரின்கடுங் கள்ளி னுறந்தை யாங்கண்
வருபுன னெரிதரு மிகுகரைப் பேர்யாற்
றுருவ வெண்மணன் முருகுநா று
தண்பொழிற் பங்குனி முயக்கங் கழிந்த வழிநாள்
வீயிலை யமன்ற மரம்பயி லிறும்பிற்
றீயி லடுப்பி னரங்கம் போலப்
பெரும்பாழ் கொண்டன்று நுதலே
தோளுந் தோளா முத்திற் றெண்கடற் பொருநன்
றிண்டேர்ச் செழியன் பொருப்பிற்

கவாஅ

னல்லெழி னெடுவேய் புரையுந்
தொல்கவின் றொலைந்தன நோகோ

யானே.

என்பது: தலைமகன் பிரியுமெனக்கருதி வேறுபட்டதலை
தோழி சொல்லியது.
மகட்குத்

—உறையூர் முதுகூத்தனார்.

பி ம். சேர்பொல்வாரா, 10. மாபயிலிறும்பின்.

138. குறிஞ்சி

*இகுளை கேட்டிசிற் காதலந் தோழி
குவளை யுண்கண் டெண்பனி மல்க

________ புழுக்குற்றநின்......திறவென என்பது
'பொறிநுதல் வியர்த்தல்' என்னும் மெய்ப்பாடாகு
மென்றும், "இம்மெய்ப் பாடு தலைமகற்கு உரித்தன்று,
உட்கும் நாணும் அவற்கு இன்மையின்" என்றும்
கூறுவர் பேரா. (தொல். பொருள். 261.) மைப்பு -
ஒளிமழுக்கம்.

* இப்பாட்டினைக் "கட்டினுங்கழங்கினும் வெறியென இரு
வரு, மொட்டியதிறத்தாற் செய்தி' என்றதுறைக்கு உதாரணமா

வறிதியான் வருந்திய செல்லற்
கன்னை
பிறிதொன்று கடுத்தன் ளாகி
வேம்பின்
வெறிகொள் பாசிலை நீலமொடு சூடி
யுடலுநர்க் கடந்த கடலந் தானைத்
திருந்திலை நெடுவேற் றென்னவன் பொதியி
லருஞ்சிமை யிழிதரு மார்த்துவர லருவியிற்
றதும்புசீ ரின்னியங் கறங்கக் கைதொழு
துருகெழு சிறப்பின் முருகுமனைத் தரீஇக்
கடம்புங் களிறும் பாடித் தொடங்குபு
தோடுந் தொடலையுங் கைக்கொண் டல்கலு
மாடி னளாத னன்றே நீடு
நின்னொடு தெளித்த நன்மலை நாடன்
குறிவர லரைநாட் குன்றத் துச்சி
நெறிகெட வீழ்ந்த துன்னருங் கூரிருட்
டிருமணி யுமிழ்ந்த நாகங் காந்தட்
கொழுமடற் புதுப்பூ வூதுந் தும்பி

நன்னிற மருளு மருவிட
ரின்னா நீளிடை நினையுமென் னெஞ்சே

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லு வாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

— எழூஉப்பன்றி நாகன்குமரனார்.

(பி - ம். 11. நுடங்குபு. 12. டல்கலும் பாடின னுத (தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.)

னன்றோ நீடு,

139. பாலை

துஞ்சுவது போல விருளி விண்பக
விமைப்பது போலக் மின்னி யுறை கொண்

கக். கொண்டு, இதன்கண் "விதந்துகூறுமையின் இரண்டும் ஒருங்கு வந்தது" என்றும், "கடம்புங்களிறும்.....நன்றே" என்பது தலைவற்கு வெறியாட்டுணர்த்தியது என்றுங் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 115, 210.)

டேறுவது போலப் பாடுசிறந் துரைஇ
நிலநெஞ் சுட்க வோவாது சிலைத்தாங்
கார்தளி பொழிந்த வார்பெயற் கடைநா
ளீன்றுநா ளுலந்த வாலா வெண்மழை
வான்றோ யுயர்வரை யாடும் வைகறைப்
புதலொளி சிறந்த காண்பின் காலைத்
தண்ணறும் படுநீர் மாந்திப் பதவருந்து
வெண்புறக் குடைய திரிமருப் பிரலை
வார்மண லொருசிறைப் பிடவவிழ்
கொழுநிழற்
காமர் துணையொ டேமுற வதிய
வரக்குநிற வுருவி னீயன் மூதாய்
பரப்பி யவைபோற் பாஅய்ப் பல்வுட
னீர்வார் மருங்கி னீரணி திகழ
வின்னும் வாரா ராயி னன்னுதல்
யாதுகொன் மற்றவர் நிலையே காதலர்
கருவிக் காரிடி யிரீஇய

பருவ மன்றவர் வருதுமென் றதுவே.

என்பது : பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—இடைக்காடனார்.

இப்பாட்டுத் தொழிலாற் பாலையாயிற்று.

பி - ம். 6. வீன்றுவரலுழந்த. 8. புதலோணிந்த. 12. துணையோடமர்துயில். 18. இரீஇப் பருவ மன்னவர்.

---

* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கேகொண்டு, "இம்மணிமிடைபவளத்துப் பாலைக்கண் முன்பனியும் வைகறையும் ஒருங்குவந்தன" என்றும், "கருவிக்காரிடியிரீஇய பருவமன்றவர் வருதுமென்றதுவே" என்றது கார்குறித்து வருவலென்றலின், அறுதிங்கள் இடையிட்டது என்றும் கூறுவர். நச். (தொல். பொருள். 12, 189.)

மணிமிடைபவளம்

தறுமீன் சேரு மகலிரு ணடுநாண்
மறுகுவிளக் குறுத்து மாலை தூக்கிப்
பழவிறன் மூதூர்ப் பலருடன் றுவன்றிய
விழவுட னயர வருகதில் லம்ம
துவரப் புலர்ந்து தூமலர் கஞலித்
தகர நாறுந் தண்ணறுங் கதுப்பிற்
புதுமண மகடூஉ வயினிய கடிநகர்ப்
பல்கோட் டடுப்பிற் பாலுலை யிரீஇக்
கூழைக் கூந்தற் குறுந்தொடி மகளிர்
பெருஞ்செந் நெல்லின் வாங்குகதிர் முறித்துப்
பாசவ லிடித்த பெருங்கா ழவலைக்

கடிதிடி வெரீஇய
தீங்குலை வாழை

கமஞ்சூல் வெண்குருகு
யோங்குமட லிராது

நெடுங்கான் மாஅத்துக் குறும்பறை பயிற்றுஞ்
செல்குடி நிறுத்த பெரும்பெயர்க் கரிகால்

வெல்போர்ச் சோழ னிடையாற் றன்ன
நல்லிசை வெறுக்கை தருமார்
பல்பொறிப்
புலிக்கே ழூற்ற பூவிடைப் பெருஞ்சினை
நரந்த நறும்பூ நாண்மல ருதிரக்
கலைபாய்ந் துகளுங் கல்சேர் வேங்கைத்
தேங்கமழ் நெடுவரைப் பிறங்கிய
வேங்கட வைப்பிற் சுரனிறந் தோரே.

என்பது : பிரிவிடையாற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குக்
கிழத்தி
யுரைத்தது. ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்
லியதூஉமாம்.

இப்பாட்டினுள் அறுமீன் என்பது உரோகிணி.

— நக்கீரர்.

பி - ம். 10. துவன்றி விழவுடன். 18. பாசவலிடிக்கு மிருங்கா. 19. வெரீஇக்கமஞ்சூல் 21. மரத்து. 25. புலிக்கோளுற்ற. 29. வேங்கடவெற்பிற்.

142. குறிஞ்சி

இலமல ரன்ன வஞ்செந் நாவிற்
புலமீக் கூறும் புரையோ ரேத்தப்
பலர்மேந் தோன்றிய கவிகை வள்ள
ணிறையருந் தானை வெல்போர் மாந்தரன்
பொறையன் கடுங்கோப் பாடிச் சென்ற
குறையோர் கொள்கலம் போல நன்று
முவவினி வாழிய நெஞ்சே காதலி
முறையியல் வழாஅ தாற்றிப் பெற்ற
கறையடி யானை நன்னன் பாழி
யூட்டரு மரபி னஞ்சுவரு பேஎய்க்
கூட்டெதிர் கொண்ட வாய்மொழி ஞிமிலி
புள்ளிற் கேம மாகிய பெரும்பெயர்
வெள்ளத் தானை யதிகற் கொன்றுவந்
தொள்வா ளமலை யாடிய ஞாட்பிற்
பலரறி வுறுத லஞ்சிப் பைப்பய

நீர்த்திரள் கடுக்கு மாசில் வெள்ளிச்
சூர்ப்புறு கோல்வளை செறித்த முன்கைக்
குறையற லன்ன விரும்பல் கூந்த
லிடனில் சிறுபுறத் திழையொடு
துயல்வரக்
கடன்மீன் றுஞ்சு நள்ளென் யாமத்
*துருவுகிள ரேர்வினைப் பொலிந்த பாவை
யியல்கற் றன்ன வொதுக்கினள் வந்து

---

* "உருவுகிளரேர்......வொதுக்கினள்" என்றக்கால் வடிவுபற்றி உவமங்கொள்ளவே, உயிரில்லாதாள்போலஅச்சமின்றிஇரவிடை வந்தாளென்னும் பொருள்தோன்றும். "தொடிக்குண்வடுக்கொள... மொழிந்தே" என்பது புணர்ச்சிபற்றிய உவகை; என்னை! இவள் இவ்வாறு முயங்கினமையான் 'உவினிவாழிய நெஞ்சே' என்றமையின்" என்றுங் கூறுவர் பேரா. உருவு - வடிவழகு (தொல். பொருள். 276, 259.)

பெயலைக் கலங்கிய மலைப்பூங் கோதை
யியலெறி பொன்னிற் கோங்குசேர் புறைப்பத்
25 தொடிக்கண் வடுக்கொள முயங்கினள்
வடிப்புறு நரம்பிற் றீவிய மொழிந்தே.

என்பது: இரவுக்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 7. வாழியென்னெஞ். 8. முறையின்வழாஅ. 13. அதியற். 23. மிலைப்பூங். 24. வியலெறி.

143 பாலை

செய்வினைப் பிரித லெண்ணிக் கைம்மிகக்
காடுகவி ழொழியக் கடுங்கதிர் தெறுதலி
னீடுசினை வறிய வாக வொல்லென

வாடுபல் லகலிலை கோடைக் கொய்யுந்
தேக்கம லடுக்கத் தாங்கண் மேக்கெழுபு
முளியரிற் பிறந்த வளிவளர் கூரெரிச்
சுடர்மிமிர் நெடுங்கொடி விடர்முகை முழங்கும்
வெம்மலை யருஞ்சுர நீந்தி ஐய
சேறு மென்ற சிறுசொற் கிவட்கே
வசையில் வெம்போர் வானவன் மறவ
னசையின் வாழ்நர்க்கு நன்கலஞ் சுரக்கும்
பொய்யா வாய்வாட் புனைகழற் பிட்டன்
மைதவ ழுயர்சிமைக் குதிரைக் கவாஅ
னகலறை நெடுஞ்சுனைத் துவலையின் மலர்ந்த
தண்கமழ் நீலம் போலக்
கண்பனி கலுழ்ந்தன நோகோ யானே.

என்பது: பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகனைத் தோழி,

தலைமகளது ஆற்ருமைகண்டு, செலவழுங்குவித்தது.

—ஆலம்பேரிசாத்தனுர்.

பி - ம். 6. 2. காடுகவினழிய.

6. முளரியிற்பிறங். 8. வெம்முனை.

24.

144. முல்லை

வருது மென்ற நாளும் பொய்த்தன
வரியே ருண்க ணீரு நில்லா
தண்கார்க் கீன்ற பைங்கொடி முல்லை
வைவாய் வான்முகை யவிழ்ந்த கோதை
பெய்வனப் பிழந்த கதுப்பு முள்ளா
ரருள்கண் மாறலோ மாறுக வந்தி
லறனஞ் சலரே யாயிழை நமரெனச்
சிறிய சொல்லிப் பெரிய புலம்பினும்
பனிபடு நறுந்தார் குழைய நம்மொடு
துனிதீர் முயக்கம் பெற்றோள் போல
வுவக்குவள் வாழிய நெஞ்சே விசும்பி
னேறெழுந்து முழங்கினு மாறெழுந்து
சிலைக்குந்
கடாஅ யானை கொட்கும் பாசறைப்
போர்வேட் டெழுந்த மள்ளர் கையதை
கூர்வாட் குவிமுகஞ் சிதைய நூறி

மானடி மருங்கிற் பெயர்த்த குருதி
வான மீனின் வயின்வயி னிமைப்ப
வமரோர்த் தட்ட செல்வந்
தமர்விரைந் துரைப்பக் கேட்கு

ஞான்றே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன்
பாகற்குச் சொல்லியது.
தன்னெஞ்சிற்குரைப்பானுய்ப்

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனர் மள்ளனர்.

பி - ம். 2. வரியேயுண்கணீ. 14. கைய. 17. வானகமீனின். 18. வமரொறுத்.

145. பாலை

வேர்முழு துலறி நின்ற புழற்காற்
றேர்மணி யிசையிற் சிள்வீ டார்க்கும்
வற்றன் மரத்த பொற்றலை யோதி
வெயிற்கவி னிழந்த

வைப்பிற் பையுள்கொள

நுண்ணிதி னுளர்க்கும் வெண்ஞெமை வியன்
டாளி லத்தத் தளிய ளவனொடு [காட்
வாள்வரி பொருத புண்கூர் யானை
புகர்சிதை முகத்த குருதி வார
வுயர்சிமை நெடுங்கோட் டுருமென
முழங்கு
மருஞ்சுர மிறந்தன ளென்ப பெருஞ்சீ
ரன்னி குறுக்கைப் பறந்தலைத்
திதியன்
றொன்னிலை முழுமுத றுமியப்
பண்ணிய
நன்னர் மெல்லிணர்ப் புன்னை போலக்
கடுநவைப் படீஇயர் மாதோ களிமயில்
குஞ்சரக் குரல குருகொ டாலுந்
துஞ்சா முழவிற் றுய்த்தியல்
வாழ்க்கைக்
* கூழுடைத் தந்தை யிடனுடை
வரைப்பி
னூழடி யொதுங்கினு முயங்கு
மைம்பாற் சிறுபல் கூந்தற் போதுபிடித்

தருளா

20 தெறிகோல் சிதைய நூறவுஞ் சிறுபுற
மெனக்குரித் தென்னு ணின்றவென்
னமர்க்க ணஞ்ஞையை யலைத்த

கையே,

என்பது: மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம் 5. நுண்ணிதினிவக்கும்; னிழக்கு. 6. லத்தந்தமிய.

14. கடுநவி. 16. துயக்கில் வாழ்க்கை. 22. கண் மஞ்ஞை.

146. மருதம்

வலிமிகு முன்பி னண்ணல் லேறு
பனிமலர்ப் பொய்கைப் பகல்செல

மறுகி

மடக்க ணெருமை மாணகு தழீஇப்
பட்ப்பை நண்ணிப் பழனத் தல்குங்

''கூழுடைத்தந்தை.........முயங்கும்'' என நெல்லுடைமை

கூறியவதனனே, வேளாண் வருணமென்பது பெற்றும்

என்பர் நச்.

(தொல். பொருள். 15)

கலிமகி ழூர னொலிமணி நெடுந்தே
ரொள்ளிழை மகளிர் சேரிப் பன்னா
ளியங்க லானா தாயின் வயங்கிழை
யார்கொ லளிய டானே யெம்போன்
மாயப் பரத்தன் வாய்மொழி நம்பி
வளிபோர்த் துயல்வருந் தளிபொழி மலரிற்
றண்பனி யாகத் துறைப்பக் கண்பசந்
தாயமு மயலு மருளத்
தாயோம் பாய்நலம் வேண்டா
தோளே.

என்பது: வாயில் வேண்டிச்சென்ற பாணற்குத்
மறுத்தது.
தலைமகள் வாயின்

—உவாக்கண்ணூர்ப் புல்லங்கீரனார்.

பி - ம். 2. பகைசெல. 3. மடநாகு. 4.
5. கலிகேழூரன். 8. யார்கொல ளியர் தாமே

படப்பைநண்ணிய.
9. பரத்தை.

147. பாலை

* ஓங்குமலைச் சிலம்பிற் பிடவுடன் மலர்ந்த
வேங்கை வெறித்தழை வேறுவகுத் தன்ன
வூன்பொதி யவிழாக் கோட்டுகிர்க் குருளை
மூன்றுட னீன்ற முடங்கர் நிழத்தத்
துறுகல் விடரளைப் பிணவுப்பசி கூர்ந்தெனப்
பொறிகிள ருழுவைப் பேழ்வா யேற்றை
யறுகோட் டுழைமா னுண்குர லோர்க்கு

---

* இதனுள் வெள்ளிவீதியைப் போலச் செல்லத்துணிந்து, யான் பலவற்றிற்கும் புலந்திருந்து ...பிரிந்தோர் பெயர்வுக்குத் தோணலந் தொலைய உயிர்செலச் சாஅய் இரங்கிப், பிறிதுமருந் தின்மையின், செயலற்றேன் என மிகவும் இரங்கியவாறு மெய்ப்பாடுபற்றி உணர்க. 'மக்கணுதலிய வகனைந்திணையுஞ் சுட்டி யொருவர்ப் பெயர் கொளப் பெறா' என்றசூத்திரத்துள் 'வெள்ளி வீதியைப்போல......யானே' என்ற அடிகளைக்காட்டி, இதன்கட் பெயர் கொண்டது அகத்திணைக் கண்சார்த்துவகையான் வந்த தன்றித் தலைமைவகையால் வந்திலது. (தொல். பொருள். 15, 54.)

நெறிபடு கவலை நிரம்பா நீளிடை
வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றுஞ்
செலவயர்ந் திசினால் யானே பலபுலந்
துண்ணு வுயக்கமொ
டுயிர்செலச் சாஅய்த்
தோளுந் தொல்கவின் றொலைய நாளும்

பிரிந்தோர் பெயர்வுக் கிரங்கி

மருந்துபிறி தின்மையி னிருந்துவினை
யிலனே.

என்பது : செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—ஔவையார்.

148. குறிஞ்சி

பனைத்திர ளன்ன பரேரெறுழ்த்
தடக்கைக் கொலைச்சினந் தவிரா
மதனுடை முன்பின்

வண்டுபடு கடாஅத் துயர்மருப் பியானை
தண்கமழ் சிலம்பின் மரம்படத்
தொலைச்சி
யுறுபுலி யுரறக் குத்தி விறல்கடிந்து
சிறுதினைப் பெரும்புனம் வவ்வு நாட
கடும்பரிக் குதிரை யாஅ யெயின
னெடுந்தேர் மிஞிலியொடு பொருதுகளம்
பட்
காணிய செல்லாக் கூகை நாணிக்
[டெனக்
கடும்பகல் * வழங்கா தாஅங்
கிடும்பை
பெரிதா லம்ம விவட்கே யதனான்
மாலை வருதல் வேண்டுஞ் சோலை
முளைமேய் பெருங்களிறு வழங்கு
மலைமுத லடுக்கத்த சிறுக லாறே.

என்பது : பகல் வருவானை இரவு வருகென்றது.

—**பரணர். பி - ம்.** 6. வவ்வுநாட்டுக் 10. தாஅங்கு மிடும்பை.

---

* கடும்பகல் - விளக்கமான பகல். (தொல். சொல். 383)

149. பாலை

சிறுபுன் சிதலை சேண்முயன் றெடுத்த
நெடுஞ்செம் புற்றத் தொடுங்கிரை
முனையிற்
புல்லரை யிருப்பைத் தொள்ளை
வான்பூப்
பெருங்கை யெண்கி னிருங்கிளை கவரு
மத்த நீளிடைப் போகி நன்று
மரிதுசெய் விழுப்பொரு ளெளிதினிற்
வாரேன் வாழியெ னெஞ்சே சேரலர்
பெறினும்
சுள்ளியம் பேரியாற்று வெண்ணுரை
கலங்க
யவனர் தந்த வினைமா ணன்கலம்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு
பெயரும்
வளங்கெழு முசிறி யார்ப்பெழ வளைஇ

யருஞ்சமங் கடந்து படிமம் வவ்விய
நெடுநல் யானை யடுபோர்ச் செழியன்

கொடிநுடங்கு மறுகிற் கூடற்
குடாஅது
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரிய
* வொடியா விழவி னெடியோன்
குன்றத்து
வண்டுபட நீடிய குண்டுசுனை நீலத்
தெதிர்மலர்ப் பிணைய லன்னவிவ
ளரிமதர் மழைக்கண் டெண்பனி
கொளவே.

என்பது : தலைமகன் றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

—எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம். 12. பெருஞ்சமம். (ஏர்க்காட்டூர்)

150. நெய்தல்

பின்னுவிட நெறித்த கூந்தலும்
பொன்னென
வாகத் தரும்பிய சுணங்கும் வம்புடைக்
கண்ணுருத் தெழுதரு முலையு நோக்கி

* ஒடியாவிழவு—தவிராவிழவு (சிந். 76.)

1

யெல்லினை பெரிதெனப் பன்மாண்
கூறிப்
பெருந்தோ ளடைஇ முயங்கி நீடினைந்
தருங்கடிப் படுத்தனள் யாயே
கடுஞ்செலவ்
வாட்சுறா வழங்கும் வளைமேய்
பெருந்துறைக்
கனைத்த நெய்தற் கண்போன் மாமலர்
நனைத்த செருந்திப் போதுவா யவிழ
மாலை மணியிதழ் கூம்பக் காலைக்
கண்ணுறு காவியொடு கண்ணென
மலருங்
கழியுங் கானலுங் காண்டொறும்
பலபுலந்து
வாரார் கொல்லெனப் பருவருந்
தாரார் மார்பநீ தணந்த ஞான்றே.

என்பது :
தலைமகனை

பகற்குறிவந்து கண்ணுற்று நீங்கும் தலைமகனைத்தோழி இடத்துய்த்துவந்து, செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

—குறுவழுதியார்.

பி - ம். 2. வம்புவிட. 4. எல்லிவள் 11. தண்ணெனமலரும்.

151. பாலை

தங்கயங் துறைவோர்த் தாங்கித் தாயங்
தின்னமர் கேளிரொ டேமுறக் கெழீஇ
நகுத லாற்றூர் நல்கூர்ந் தோரென
மிகுபொரு ணினையு நெஞ்சமொ
டருள்பிறி
தாபமன் வாழி தோழி கால்விரி
புறுவளி யெறிதொறுங் கலங்கிய
பொறிவரிக்
கலைமான் றலையின் முதன்முதற்
கவர்த்த
கோடலங் கவட்ட குறுங்கா லுழிஞ்சிற்
றுறுசினை விளைந்த நெற்ற மாடுமக
ளரிக்கோற் பறையி னையென
வொலிக்கும்

பதுக்கைத் தாய செதுக்கை நீழற்

---

* 'அளவுமிகத் தோன்றினும்' என்னுந் துறையினுள் "இது தோழி கொண்டுகூறியது" என்பர் நச். (தொல். பொருள். 115.)

கள்ளி முள்ளரைப் பொருந்திச் செல்லுநர்க்
குறுவது கூறுஞ் சிறுசெங் நாவின்
மணியோர்த் தன்ன தெண்குரற்
கணிவாய்ப் பல்லிய காடிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் சொல்லியது

—காவன்முல்லைப் பூதனார்.

பி-ம் 14. மணிபெயர்த், திண்குரல். காவன்முல்லை மழுக்காத்தனார.

152. குறிஞ்சி

நெஞ்சுநடுங் கரும்படர் தீர வந்து
குன்றுழை நண்ணிய சீறூ ராங்கட்
செலீஇய பெயர்வோள் வணர்சுரி யைம்பா
லுண்கோ லகவுநர்ப் புரந்த பேரிசைச்
சினங்கெழு தானைத் தித்தன் வெளிய

ணிரங்குநீர்ப் பரப்பிற் கானலம் பெருந்துறைத்
தனந்தரு நன்கலஞ் சிதையத் தாக்குஞ்
சிறுவெள் ளிறவின் குப்பை யன்ன
வுறுபகை தரூஉம் மொய்ம்மூசு பிண்ட
னுண்மூர னுடையக் கடந்த வென்வே
லிசைநல் லீகைக் களிறுவீசு
வண்மகிழ்ப்
பாரத்துத் தலைவ னார நன்ன
னேழி னெடுவரைப் பாழிச் சிலம்பிற்
களிமயிற் கலாவத் தன்ன தோளே
வல்வில் லிளையர் பெருமக னள்ளி
சோலை யடுக்கத்துச் சுரும்புண விரிந்த
கடவுட் காந்த ளுள்ளும் பலவுட
னிறும்பூது கஞலிய வாய்மலர் நாறி
வல்லினும் வல்லா ராயினுஞ் சென்றோர்க்குச்
சாலவிழ் நெடுங்குழி நிறைய வீசு

மாஅல் யானை யாஅய் கானத்துத்
தலையாற்று நிலைஇய சேயுயர் பிறங்கல்
வேயமைக் கண்ணிடை புரைஇச்
சேய வாயினு நடுங்குதுயர் தருமே*

என்பது : இரவுக்குறிவந்து நீங்கும் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி. ம். 2. குன்றுறைநண். 6. னிலங்குநீர். 10. முனைமுரணுடைய. 23. கடுப்ப.

153. பாலை

நோகோ யானே நோதகு முள்ள
மந்தீங் கிளவி யாயமொடு கெழீஇப்
பந்துவழிப் படர்குவ ளாயினு நொந்துநனி
வெம்பும னளிய டானே யினியே
வன்க ணாளன் மார்புற வளைஇ
யின்சொற் பிணிப்ப நம்பி நங்க
ணுறுதரு விழுமம் முள்ளா ளொய்யெனத்

தெறுகதி ருலைஇய வேனில் வெங்காட்
டுறுவளி யொலிகழைக் கண்ணுறுபு தீண்டலிற்
பொறிபிதிர் பெடுத்த பொங்கெழு கூரெரிப்
பைதறு சிமையப் பயநீங் காரிடை
நல்லடிக் கமைந்த வல்ல மெல்லியல்
வல்லுநள் கொல்லோ தானே யெல்லி
யோங்குவரை யடுக்கத் துயர்ந்த சென்னி
மீனொடு பொலிந்த வானிற் றோன்றித்
தேம்பாய்ந் தார்க்குந் தெரியிணர்க் கோங்கின்
காலுறக் கழன்ற கண்கமழ் பனிமலர்
கைவிடு சுடரிற் றோன்று

* இப்பாட்டினைத் திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறற்கு உதாரணமாகக்காட்டுவர் அகப்பொருள்விளக்க உரைகாரர். (சூத். 158.)

மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொற்றது. —சேரமானிளங்குட்டுவன்.

பி - ம். 17. தண்கமழ் : புதுமலர்.

154. முல்லை

படுமழை பொழிந்த பயமிகு புறவி
னெடுநீ ரவல பகுவாய்த் தேரை
சிறுபல் வியத்தி னெடுநெறிக் கறங்கக்
குறும்புதற் பிடவி னெடுங்கா லலரி
செந்நில மருங்கி னுண்ணயிர் வரிப்ப
வெஞ்சின வரவின் பையணந் தன்ன
தண்கமழ் கோட ரூதுபிணி யவிழத்
திரிமருப் பிரலை தெள்ளறல் பருகிக்
காமர் துணையொ டேமுற வதியக்
காடுகவின் பெற்ற தண்பதப் பெருவழி
யோடுபரி மெலியாக் கொய்சுவற் புரவித்
தாடாழ் தார்மணி தயங்குபு வியம்ப
வூர்மதி வலவ தேரே சீர்மிகு
நம்வயிற் புரிந்த கொள்கை

யம்மா வரிவையைத் துன்னுகம் விரைந்தே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—போதும்பிற் புல்லாளங் கண்ணியார்.

பி - ம். 9. காமர்பிணையோ. 12. தோடார்மணி; தயங்குபியம்ப

14. பரிந்த கொள்கை. (புல்லங்கண்ணியார்.)

155. பாலை

அறன்கடைப் படாஅ வாழ்க்கையு மென்றும்
பிறன்கடைச் செலாஅச் செல்வமு மிரண்டும்
பொருளி னாகும் புனையிழை
யென்றுநம்
மிருளே ரைம்பா ணீவி யோரே

நோய்நா முழக்குவ மாயினுந் தாந்தஞ்
செய்வினை முடிக்க தோழி பல்வயிற்

பயநிரை சேர்ந்த பாழ்நாட் டாங்க
ணெடுவிளிக் கோவலர் கூவற் றோண்டிய
கொடுவாய்ப் பத்தல் வார்ந்துகு சிறுகுழி
நீர்காய் வருத்தமொடு சேர்விடம் பெறாது
பெருங்களிறு மிதித்த வடியகத் திரும்புலி
வொதுங்குவன கழிந்த செதும்ப லீர்வழி
செயிர்தீர் நாவின் வயிரியர் பின்றை
மண்ணார் முழவின் கண்ணகத் தசைத்த
விரலூன்று வடுவிற் றோன்று
மரல்வாடு மருங்கின மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ. 156. மருதம்

முரசுடைச் செல்வர் புரவிச் சூட்டு

மூட்டுறு கவரி தூக்கி யன்ன
செழுஞ்செந் நெல்லின் சேயரிப்

புனிற்றுக்கதிர்

மூதா தின்ற லஞ்சிக் காவலர்
பாக லாய்கொடிப் பகன்றையொடு பரீஇக்
காஞ்சியி னகத்துக் கரும்பரிதி யார்க்குந்
தீம்புன லூர திறவ தாகக்
குவளை யுண்க ணிவளும் யானுங்
கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிப் பகைத்தழை
காமர் ஞாயிற் ருகத் தலைப்பெயப்
பொய்த லாடிப் பொலிகென வந்து
நின்னகாப் பிழைத்த தவறோ பெரும
கள்ளுங் கண்ணியுங் கையுறை யாக
நிலைக்கோட்டு வெள்ளை நால்செவிக்

கடாஅய்

15 நிலைத்துறைக் கடவுட் குளப்பட

வோச்சித்

தணிமருந் தறியாள் யாயழ

மணிமருண் மேனி பொன்னிறங்

கொளலே.

என்பது : தலைமகனை இடத்துய்த்துவந்த தோழி

தலைமகனை

வரைவுகடாயது. *

—ஆலூர் மூலங்கிழார்.

இப்பாட்டு மருதத்துக்களவு. இப்பாட்டின்

ஒன்றுசிதைய ஒன்றுசெய்வான் என்றவாறு.

கருத்து

பி - ம். 9. கழனியாம்ப.

யுலைத்துறைக்கடவுட். 16.

12. நின்னெதிர்ப்பட்டதவறே. 15.

தருமருந்தறி; தணிமருங்கறி.

157. பாலை

அரியற் பெண்டி ரல்கிற் கொண்ட
பகுவாய்ப் பாளைக் குவிகுலை சுரந்த
வரிநிறக் கலுழி யார மாந்திச்

செருவேட் டிலைக்குஞ் செங்க ணாடவர்
வில்லிட வீழ்ந்தோர் பதுக்கைக் கோங்கி

னெல்லி மலர்ந்த பைங்கொடி யதிரல்
பெரும்புலர் வைகறை யரும்பொடு
வாங்கிக்
கான யானை கவளங் கொள்ளு
மஞ்சுவரு நெறியிடைத் தமியர் சென்மார்
நெஞ்சுண் மொழிப மன்னே தோழி
முனைபுலம் பெயர்த்த புல்லென் மன்றத்துப்
பெயலுற நெகிழ்ந்து வெயிலுறச் சாஅய்
வினையழி பாவையி னுலறி
மனையொழிந் திருத்த லாற்று வோர்க்கே.

என்பது: பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள்
சொல்லியது.

—வேம்பற்றூர்க்குமரனார்.

பி - ம். பெண்டிரல்குர். 2 குறுகுலைதந்த. 14 நல்வல்லுவோர்க்கே.

* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கேகொள்வர் நச். (தொல். பொருள். 12.) 'சிலைக்கோட்டு வெள்ளை கால்செவிக்கடாவும்' என்பது யாடு

158. குறிஞ்சி

உருமுரறு கருவிய பெருமழை தலைஇப்
பெயலான் றவிந்த தூங்கிரு ணடுநாண்
மின்னுநிமிர்ந் தன்ன கனங்குழை யிமைப்பப்
பின்னுவிடு நெறியிற் கிளைஇய
கூந்தலள்
வரையிழி மயிலி னொல்குவன
ளொதுங்கி
*மிடையூர் பிழியக் கண்டனெ
னிவளென
வலையல் வாழிவேண் டன்னைநம்
படப்பைச்
சூருடைச் சிலம்பிற் சுடர்ப்பூ வேய்ந்து
தாம்வேண் டுருவி னணங்கு மார்வருமே
நனவின் வாயே போலத் துஞ்சுநர்க்
கனவாண்டு மருட்டலு முண்டே
யிவடான்
சுடரின்று தமியளும் பனிக்கும்
வெருவர

மன்ற மராஅத்த கூகை குழறினு
நெஞ்சழிந் தரணஞ் சேரு மதன்றலைப்
புலிக்கணத் தன்ன நாய்தொடர் விட்டு
முருகி னன்ன சீற்றத்துக் கடுந்திற
லெந்தையு மில்ல னாக
வஞ்சுவ ளல்லளோ விவளிது செயலே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி செவிலித்தாய்க்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி-ம். 3. மின்னு மிளிர்ந்தன்ன. 14. தாணஞ். னாக. 18. இவளது. 17. இல்லா

---

* இது மிடையேறி இழிந்தாளென்றது காரணமாக ஐயுற்ற தாயைக் கனவுமருட்டலுமுன் மாற்றி, அணங்கும் வருமென

டென்றது முதலாகப் பொய்யென
மெய்வழிக் கொடுத்தது. இது

சிறைப்புறமாகக்கூறி வரைவுகடாதல் என்றும், தலைவி புறத்துப் போகக்கண்டு செவிலிகூறியதனைத் தோழி கொண்டுகூறினாள் என்

159. பாலை

தெண்கழி விளைந்த வெண்க லுப்பின்
கொள்ளை சாற்றிய கொடுநுக
வொழுகை
யுரனுடைச் சுவல பகடுபல பரப்பி
யுமணுயிர்த் திறந்த வொழிக
லடுப்பின்
வடியுறு பகழிக் கொடுவி லாடவ
ரணங்குடை நோன்சிலை வணங்க
வாங்கிப்
பல்லா னெடுநிரை தழீஇக் கல்லென
வருமுனை
கனைகுரற்
யலைத்த பெரும்புகல் வலத்தர்
கடுந்துடிப் பாணி தூங்கி

யுவலைக் கண்ணிய ரூன்புழுக் கயருங்
கவலை காதல ரிறந்தன ரெனநனி
யவலங் கொள்ளன்மா காதலந் தோழி
விசும்பி னல்லேறு சிலைக்குஞ் சேட்சிமை
நறும்பூஞ் சாரற் குறும்பொறைக் குணாஅது
வில்கெழு தடக்கை வெல்போர் வானவன்
மிஞிறுமூசு கவுள சிறுகண் யானைத்
தொடியுடைத் தடமருப் பொடிய நூறிக்
கொடுமுடி காக்குங் குரூஉக்க ணெடுமதிற்
சேண்விளங்கு சிறப்பி னாமூ ரெய்தினு
மாண்டமைந் துறைநு ரல்லர்நின்
பூண்டாங் காகம் பொருந்துதன் மறந்தே.

என்பது:பிரிவிடை

வேறுபட்டதலைமகளைத்தோழிவற்புறுத்தியது.

—ஆமூர்க்கவுதமன் சாதேவனார்.

பி - ம். 20. துறையுநரல்லர்; ஆலூர்க்கவுதமன்சாதேவனார்.

றும், கூறுவர் நச். 'உருமுரறு கருவிய பெருமழை தலைஇய' என்ற அடியினை உருட்டுவண்ணத்திற்கு உதாரணமாக் கொள்வர் பேரா. (தொல். பொருள். 114., 115, 544.)

160. நெய்தல்

ஓடுங்கீ ரோதி நினக்கு மற்றோ
நடுங்கின் றளித்தெ னிறையி னெஞ்ச
மடும்புகொடி சிதைய வாங்கிக் கொடுங்கழிக்
குப்பை வெண்மணற் பக்கஞ் சேர்த்தி
நிறைச்சூல் யாமை மறைத்தீன்று புதைத்த
கோட்டுவட் டுருவின் புலவுநாறு முட்டைப்
பார்ப்பிட னாகு மளவைப் பகுவாய்க்
கணவ னோம்புங் கானலஞ் சேர்ப்பன்
முள்ளுறிற் சிறத்த லஞ்சி மெல்ல
வாயுடை மையின் வள்பிற் காட்டி
யேத்தொழி னவின்ற வெழினடைப் புரவி
செழுநீர்த் தண்கழி நீந்தலி னாழி
நுதிமுகங் குறைத்த பொதிமுகிழ் நெய்தல்
பாம்புயர் தலையிற் சாம்புவன நிவப்ப

விரவந் தன்றூற் றிண்டேர் கரவா
தொல்லென வொலிக்கு மிளையரொடு வல்வா
யரவச் சீறூர் காணப்
பகல்வந் தன்றூற் பாய்பரி சிறந்தே.

என்பது : தோழி வரைவுமலிந்து சொல்லியது.

—குமிழிஞாழார் நப்பசலையார்.

பி - ம். 3. அடம்புகோட்.

161. பாலை

வினைவயிற் பிரிதல் யாவது வணர்சுரி
வடியாப் பித்தை வன்க ணாடவ
ரடியமை பகழி யார வாங்கி
வம்பலர்ச் செகுத்த வஞ்சுவரு கவலைப்
படுமுடை நசைஇய வாழ்க்கைச் செஞ்செவி

யெருவைச் சேவ லீண்டுகிளை பயிரும்
வெருவரு கான நீந்திப் பொருள்புரிந்
திறப்ப வெண்ணின ரென்பது சிறப்பக்
கேட்டனள் கொல்லோ தானே தோட்டாழ்பு
சுரும்புண வொலிவரு மிரும்பல் கூந்த
லம்மா மேனி யாயிழைக் குறுமகள்
சுணங்குசூ ழாகத் தணங்கென
நல்வர விளமுலை நனையப்

வருத்த

பல்லித ழுண்கண் பரந்தன பனியே.

என்பது. பிரிவுணர்த்திய தோழி தலைமகளதுவேறுபாடுகண்டு முன்னமே யுணர்ந்தா ணம்பெருமாட்டியென்று தலைமகனைச் செலவு விலக்கியது,

—மதுரைப் புல்லங்கண்ணனார்.

பி - ம். 8. எண்ணினி. 13. நனைப்ப. 14. பல்லிதழ்மழைக்கண்.

162. குறிஞ்சி

கொளக்குறை படாஅக் கோடுவளர் குட்டத்
தளப்பரி தாகிய குவையிருந் தோன்றல
கடல்கண் டன்ன மாக விசும்பி
னழற்கொடி யன்ன மின்னுவசிபு நுடங்க
கடிதிடி யுருமொடு கதழுறை சிதறி
விளிவிட னறியா வானுமிழ் நடுநா
ளருங்கடிக் காவல ரிகழ்பத னோக்கிப்
பனிமயங் கசைவளி யலைப்பத் தந்தை
நெடுநக ரொருசிறை நின்றனெ னாக
வறலென வவிர்வருங் கூந்தன் மலரென
வாண்முகத் தலமரு மாயிதழ் மழைக்கண்
முகைநிரைத் தன்ன மாவீழ் வெண்ப
னகைமாண் டிலங்கு நலங்கெழு துவர்வாய்க்
கோலமை விழுத்தொடி விளங்க வீசிக்

1

காலுறு தளிரி னடுங்கி யாநது
நோயசா வீட முயங்கினள் வாய்மொழி
நல்லிசை தருஉ மிரவலர்க் குள்ளிய
நசைபிழைப் பறியாக் கழறொடி யதிகன்
கோளற வறியாப் பயங்கெழு பலவின்
வேங்கை சேர்ந்த வெற்பகம் பொலிய
வில்கெழு தானைப் பசும்பூட் பாண்டியன்
களிறணி வெல்கொடி கடுப்பக் காண்வர
வொளிறுவன விழிதரு முயர்ந்துதோன்
ற.ருவி
நேர்கொ ணெடுவரைக் கவாஅற்
சூரர மகளிரிற் பெறற்கரி யோளே.

என்பது: இரவுக்குறிக்கட்
டலைமகளைக் கண்ணுற்றுநீங்கிய தலை
மகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். அதியன். (நீங்கும்)

163. பாலை

விண்ணதிர்பு தலைஇய விரவுமலர் குழையத்
தண்மழை பொழிந்த தாழ்பெயற் கடைநா
ளெமிய மாகத் துனியுளங் கூரச்
சென்றோ ருள்ளிச் சில்வளை நெகிழப்
பெருநசை யுள்ளமொடு வருநசை நோக்கி
விளியு மெவ்வமொ டளிய ளென்னது
களிறுயிர்த் தன்ன கண்ணழி துவலை
முளரி கரியு முன்பனிப் பானாட்
குன்றுநெகிழ்ப் பன்ன குளிர்கொள் வாடை
யெனக்கே வந்தனை போறி புனற்கா
லயிரிடு குப்பையி னெஞ்சுநெகிழ்ந் தவிழக்
கொடியோர் சென்ற தேஎத்து மடியா

திணையை யாகிச் சென்மதி
வினைவிதுப் புறூந ருள்ளலு முண்டே.

என்பது: பிரிவின்கண் வற்புறுக்குந்தோழிக்குத்
ருமை மீதூரச் சொல்லியது.
தலைமகள் ஆத்

—கழார்க்கீரனெயிற்றியார்.

பி - ம்: 6. விளியா.

164. முல்லை

* கதிர்கை யாக வாங்கி ஞாயிறு
பைதறத் தெறுதலிற் பயங்கரந்து
மாறி
விடுவாய்ப் பட்ட வியன்கண்
மாநிலங்
காடுகவி னெதிரக் கனைபெயல்
பொழிதலிற்
பொறிவரி யினவண் டார்ப்பப்
பலவுட

னறுவீ முல்லையொடு தோன்றி
தோன்ற
வெறியேன் றன்றே வீகமழ் கான
மெவன்கொன் மற்றவர் நிலையென
மயங்கி
யிகுபனி யுறைக்குங் கண்ணொ
டினைபாங்
கின்னா துறைவி தொன்னலம்
பெறாஉ
மிதுநற் காலங் காண்டிசிற் பகைவர்
மதின்முக முருக்கிய தொடிசிதை
கந்துகா லொசிக்கும் யானை
மருப்பிற்
வெஞ்சின வேந்தன் வினைவிடப்
பெறினே.

என்பது : பாசறைக்கணிருந்த தலைமகன்
லியது.
தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்

—மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்றேவனுர்.

பி - ம்: 9—10. டினையா வின்ளுது, 12. மதிஸ் மூடு

கதவ முருக்கிய.

---

* இதுபிரிதற் பகுதியாகிய பாசறைப்புலம்பல் எனினும் நிலம் பற்றி முல்லையாயிற்று" (தொல், பொருள். 24.

இளம்பூ.)

165. பாலை

* கயந்தலை மடப்பிடி பயம்பிற்
பட்டெனக்
களிறுவிளிப் படுத்த கம்பலை வெரீஇ
யொய்யென வெழுந்த செவ்வாய்க்
தாதெரு மறுகின் மூதா ராங்க
குழவி
ணெருமை நல்லான் பெருமுலை
மாந்து
நாடுபல விறந்த நன்ன ராட்டிக்
காயமு மணியிழந் தழுங்கின்று தாயு
மின்றோ டாரா யிறீஇயரென்
னுயிரெனக்
கண்ணு நுதலு நீவித் தண்ணெனத்
தடவுநிலை நொச்சி வரிநிழ லசைஇத்
தாழிக் குவளை வாடுமலர் சூட்டித்

தருமணற் கிடந்த பாவையென்
மருமக ளேயென முயங்கின ளழுமே.

என்பது: மகட்போக்கிய தாயது நிலைமை கண்டார் சொல்லியது.

பி - ம்: 8. இன்றேட்டாராய். 11. சூடி.

166. மருதம்

† நன்மரங் குழீஇய நனைமுதிர் சாடி
பன்னா ளரித்த கோயுடை யுப்பின்
மயங்குமழைத் துவலையின் மறுகுடன் பனிக்கும்
பழம்ப னெல்லின் வேளூர் வாயி
னறுவிரை தெளித்த நாறிணர் மாலைப்

---

* இம்மணிமிடைபவளத்துத் தாய்நிலையும் ஆயத்துநிலையும் கண்டோர் கூறியவாறுணர்க என்றும், "தருமணற்கிடந்த ..... அழுமே" என்பது நற்றாய் மணற்பாவையைப் பெண்பாலாகக் கூறித் தழீஇக்கொண்டழுதலிற் பால்கெழுகிளவியாயிற்று றுங் கூறுவர். நச். (தொல். பொருள். 36, 199.)

என்

† இப்பாட்டினை "இல்லோர் செய்வினை யிகழ்ச்சிக்கண்" என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, இதுபாரத்தை பிறர்நுலர்

பொறிவரி யினவண் டூதல் கழியு
முயர்பலி பெறாஉ மூருகெழு
தெய்வம்
புனையிருங் கதுப்பி னீவெய்
யோள்வயி
னனையே னாயி னணங்குக
வென்னென
மனையோட் டேற்று மகிழ்ந ராயின்

யார்கொல் வாழி தோழி நெருநற்
றார்பூண் களிற்றிற் றலைப்புணை தழீஇ
வதுவை யீரணிப் பொலிந்த
நம்மொடு
புதுவது வந்த காவிரிக்
கோடுதோய் மலிர்நிறை யாடி யோரே.

என்பது : பரத்தையொடு புனலாடிய தலைமகன்
தலைமகளிடைப்
புக்கு, யானாடிற்றில னென்று சூளுற்றானென்பதுகேட்ட

தன்பாங்காயினுர் கேட்பச் சொல்லியது.

பரத்தை

—

—இடையனெடுங்கீரனுர்.

பி - ம் : 2. கோதுடை வைப்பின். 4. பேரூர். 8 தோடுதோய். (பாங்கிக்குச்சொற்றது.)

நீகடுத்தோள். 15.

167. பாலை

* வயங்குமணி பொருத வகையமை வனப்பிற்
பசுங்கா ழல்குன் மாஅ யோளொடு
வினைவனப் பெய்திய புனைபூஞ் சேக்கை
விண்பொரு நெடுநகர்த் தங்கி யின்றே
யினிதுடன் கழிந்தன்று மன்னே நாளைப்

பொருந்தாக் கண்ணேம் புலம்புவந் துறுதரச்
சேக்குவங் கொல்லோ நெஞ்சே சாத்தெறிந்
ததர்கூட் டுண்ணு மணங்குடைப் பகழிக்

கூறியவழிக்காமஞ்சிறந்து புலந்தவாறு என்பர் நச். (தொல். பொருள். 151, 164.)

* இது ஆரமர்ஓட்டல் என்னுந்துறையில் சாத்தெறிதலும் வந்ததற்கு உதாரணமாகு மென்றும், நெஞ்சினாற் பிரியக்கருதி வருந்திக்கூறியது என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள் 60. 146.)

205

கொடுவி லாடவர் படுபகை வெரீஇ
யூரெழுந் துலறிய 'பீரெழு முதுபாழ்
முருங்கை மேய்ந்த பெருங்கை யானை
வெரிநோங்கு சிறுபுற முரிஞ வொல்கி
யிட்டிகை நெடுஞ்சுவர் விட்டம்
வீழ்ந்தென
மணிப்புறாத் துறந்த மரஞ்சேர் மாடத்
தெழுதணி கடவுள் போகலிற் புல்லென்
றொழுகுபலி மறந்த மெழுகாப்
புன்றிணைப்
பானாய் துள்ளிய பறைக்கட் சீறிற்
குயில்காழ் சிதைய மண்டி யயில்வாய்க்
கூர்முகச் சிதலை வேய்ந்த
போர்மடி நல்லிறைப் பொதியி லானே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

—கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

இப்பாட்டினுட் பாறாய்துள்ளிய பறைக்கட் சீறில் என்பது
தொகுபொருண்மறை.
பி-ம். 14. மாடக்கெழுதணி. 17. பாறாய்துள்ளிப் பறைகட்.

168. குறிஞ்சி

யாம நும்மொடு கழிப்பி நோய்மிகப்
பனிவார் கண்ணேம் வைகுது மினியே
யான்றல் வேண்டும் வான்றோய் வெற்ப
பல்லான் குன்றிற் படுநிழற் சேர்ந்த
நல்லான் பரப்பிற் குழுமூ ராங்கட்
கொடைக்கட னேன்ற கோடா நெஞ்சி
னுதிய னட்டில் போல வொலியெழுந்
தருவி யார்க்கும் பெருவரைச் சிலம்பி
னீன்றணி யிரும்பிடி தழீஇக்

களிறுதன்

றாங்குடைக் குழவி துயில்புறங் காப்ப
வொடுங்களை புலம்பப் போகிக் கடுங்கண்
வாள்வரி வயப்புலி கன்முழை யுரறக்
கானவர் மடிந்த கங்குன்
மானதர்ச் சிறுநெறி வருத னீயே.

என்பது : இரவுக்குறி வந்த தலைமகனை இரவுக்குறி விலக்கி வரைவு கடாயது.

—கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய சேரமான்.

பி - ம். 4. வல்லாண் குன்றிற்.

169. பாலை

மரந்தலை கரிந்து நிலம்பயம் வாட
வலங்குகதிர் வேய்ந்த வழறிகழ் நனந்தலைப்
புலிதொலைத் துண்ட பெருங்களிற் றொழியூன்
கலிகெழு மறவர் காழ்க்கோத் தொழிந்ததை
ஞெலிகோற் சிறுதீ மாட்டி யொலிதிரைக்
கடல்விழை யமிழ்தின் கணஞ்சா லுமணர்

சுனைகொ டீர்ச் சோற்றுலைக் கூட்டுஞ்
சுரம்பல கடந்த நம்வயிற் படர்ந்துளனி
பசலை பாய்ந்த மேனிய

ணெடிதுநினைந்து

செல்கதிர் மழுகிய புலம்புகொண்

மாலை

மெல்விரல் சேர்த்திய நுதலண்

மல்கிக்

கயலுமிழ் நீரிற் கண்பனி வாரப்

பெருந்தோ ணெகிழ்ந்த செல்லலொடு
வருந்துமா ளளிய டிருந்திழை

தானே.

என்பது: தலைமகன் இடைச்சுரத்துத்
லியது.

தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்

—தொண்டியாமூர்ச்சாத்தனார்.

பி - ம். 2.

வயங்கு. 10. செல்சுடர்மழுங்கிய. (தொண்டிமாமூர்.)

170. நெய்தல்

* கானலுங் கழறாது கழியுங் கூறாது
தேனிமிர் நறுமலர்ப் புன்னையு மொழியா
தொருநின் னல்லது பிறிதியாது மிலனே
யிருங்கழி மலர்ந்த கண்போ னெய்தற்
கமழிதழ் நாற்ற மமிழ்தென நசைஇத்
தண்டா தூதிய வண்டினங் களிசிறந்து
பறவை தளருந் துறைவனை நீயே
சொல்லல் வேண்டுமா லலவ பல்காற்
கைதையம் படுசினை யெவ்வமொ டசாஅங்
கடற்சிறு காக்கை காமர் பெடையொடு
கோட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டமடி பரப்பின்
வெள்ளிறுக் கனவு நள்ளென் யாமத்து
நின்னுறு விழுமங் களைந்தோ
டன்னுறு விழும நீந்துமோ வெனவே.

என்பது : தலைமகள் காமமிக்க கழிபடர் கிளவியாற் சொற்றது.

—மதுரைக் கள்ளிற்கடையத்தன் வெண்ணாகனார்.

பி - ம். 3. தொருநீய 7. கிளருங். 8. வேண்டுமா ரலவ.

171. பாலை

நுதலு நுண்பசப் பிவருந் தோளு
மகன்மலை யிறும்பி னாய்ந்துகொண்
டறுத்த

---

* இது செய்தல் ஒழுக்கத்திற்கு செய்தல்நிலம் உரியதாயிற்று என்றும், இவ்வகப்பாட்டு இரங்கலுரிப்பொருட்டாயிற்று என்றும், இதுசொல்லாமரபின் சொல்லுவனவாக அழுகை பற்றிக் கூறியது என்றும், இவை உயர்திணையுமாயிற்று என்றும் கூறுவர் நச். இனிப் பேரா "நின்னுறுவிழுங்...வெனவே" என்பது 'துன்பத்துப் புலம்பல்' என்னுந் துறைக்கு உதாரணமாகு மென்றும், "கானலுங்கழறு து... ரலவ" என்புழிக்கூறப்பட்டனவெல்லாம் தூதாகலின் தூதுவிடுதலை வெறுத தன்மை கூறியதாம் இப்பாட்டு என்றும் கூறுவர். (தொல.

பணையெழி லழிய வாடு நாளு
நினைவன் மாதவர் பண்பென் றோவா
தினையல் வாழி தோழி புணர்வ
ரிலங்குகோ லாய்தொடி நெகிழப்
தலந்தலை ஞெமையத் ததரடைந்

பொருள்புரிந்
திருந்த
மால்வரைச் சீறூர் மருள்பன் மாக்கள்
கோள்வ லேற்றை யோசை யோர்மார்
திருத்திக் கொண்ட வம்பினர் நோன்சிலை
யெருத்தத் திரீஇ யிடந்தொறும் படர்தலிற்
கீழ்ப்படு தாரமுண்ணு மேற்கிளைப்
பழம்போற் சேற்ற தீம்புழ லுணீஇயக்
கருங்கோட் டிருப்பை யூரும்
பெருங்கை யெண்கின் சுரனிறந் தோரே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட வற்புறீஇயது.

தலைமகளைத் தோழி

—கல்லாடனார்.

பி-ம் : 4. வினையுமர்த.

172. குறிஞ்சி

வாரண முரறு நீர்திகழ் சிலம்பிற்
பிரசமொடு விரைஇய
யின்னிசை யிமிழியங்

வயங்கு வெள்ளருவி
கடுப்ப விம்மெனக்
கன்முகை விடரகஞ் சிலம்ப வீழுங்
காம்புதலை மணந்த வோங்குமலைச்
சார
விரும்புவடித் தன்ன கருங்கைக்
கானவன்
விரிமலர் மராஅம் பொருந்திக்
கோறெரிந்து
வரிநுதல் யானை யருநிறத் தழுத்தி
யிகலடு முன்பின் வெண்கோடு கொண்டுதன்

பொருள். 5; 14, 196., 270., 271.) "தூது முனிவின்மை" என்னுந் துறைக்கு இப்பாட்டு உதாரணமாகும் என்பர் நச்; சிந். 996.

புல்வேய் குரம்பை புலர வூன்றி
முன்றி னீடிய முழவுறழ் பலவிற்
பிழிமகி ழுவகையன் கிளையொடு கலிசிறந்து
சாந்த ஞெகிழியி னூன்புழுக் கயருங்
குன்ற நாடநீ யன்பிலை யாகுத
லறியேன் யானஃ தறிந்தனெ னாயி
னணியிழை யுண்க ணாயிதழ்க் குறுமகள்
மணியேர் மாணலஞ் சிதையப்
பொன்னேர் பசலை பாவின்று மன்னே

என்பது: தோழி தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து தலைமகனை வரைவு கடாயது.

—மதுரைப்பாலாசிரியர் நப்பாலனார்.

பி-ம்: 8. அணிநுதல். 10. புதல்போற் குரம்பை. முதற் பலவி. 17. யாயின்று.

11. முழவு

173. பாலை

* (அறந்தலைப் பிரியா தொழுகலுஞ்) சிறந்த
கேளிர் கேடுபல வூன்றலு நாளும்
வருந்தா வுள்ளமொ டிருந்தோர்க் கில்லெனச்
செய்வினை புரிந்த நெஞ்சினர் நறுநுதன்
மையீ ரோதி யரும்படர் றுழத்தல்
சின்னாட் டாங்கல் வேண்டு மென்றுநின்
னன்மா ணெல்வளை திருத்தின ராயின்
வருவர் வாழி தோழி பலபுரி

வார்கயிற் றொழுகை நோன்சுவற் கொளீஇப்
பகடுதுறை யேற்றத் துமண்விளி வெரீஇ
யுழைமா னம்பிணை யினனிரிந் தோடக்
காடுகவி னழிய வுரைஇக் கோடை
நின்றுதின விளிந்த வம்பணை நெடுவேய்க்
கண்விடத் தெறிக்கு மண்ணா முத்தம்

27

கழங்குறழ் தோன்றல' பழங்குழித் தாஅ
மின்களி நறவி னியறேர் நன்னன்
விண்பொரு நெடுவரைக் கவாஅற்
பொன்படு மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத்தோழி வற்புறுத்தியது.

பி - ம். (முன்னியூர் வழுதியார்.)

—முள்ளியூர்ப் பூதியார்.

174. முல்லை

* இருபெரு வேந்தர் மாறுகொள் வியன்களத்
தொருபடை கொண்டு வருபடை பெயர்க்குஞ்
செல்வ முடையோர்க்கு நின்றன்று

விறலெனப்
பூக்கோ ளேய தண்ணுமை விலக்கிச்
செல்வே மாத லறியாண் முல்லை
நேர்கான் முதுகொடி குழைப்ப
நீர்சொரிந்து
காலை வானத்துக் கடுங்குரற்
கொண்மூ
முழங்குதொறுங் கையற் றொடுங்கிப்
புலந்து
பழங்கண் கொண்ட பசலை மேனியள்
யாங்கா குவள்கொ றானே வேங்கை
யூழுறு நறுவீ கடுப்பக் கேழ்கொள
வாகத் தரும்பிய மாசறு சுணங்கின
ணன்மணல் வியலிடை நடந்த
சின்மெல் லொதுக்கின் மாஅ
யோளே.

என்பது : பாசறைக்கட் டலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார்.

பி - ம். 8. கையற்றிரங்கி. 11. பூழுறுகிளர்வீ.

---

* இது மீன்வான் னெஞ்சிற் குரைத்தது என்றும், "ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்" என்னும் பகுதிக்கு உதாரணமாம் என்றுங் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள், 24, 41.)

175. பாலை

வீங்குவிளிம் புரீஇய விசையமை நோன்சிலை
வாங்குதொடை பிழையா வன்க ணாடவர்
விடுதொறும் விளிக்கும் வெவ்வாய் வாளி
யாறுசெல் வம்பல ருயிர்செலப் பெயர்ப்பிற்
பாறுகிளை பயிர்ந்து படுமுடை கவரும்
வெஞ்சுர மிறந்த காதலர் நெஞ்சுணர
வரிய வஞ்சினஞ் சொல்லியும் பன்மாண்
டெரிவளை முன்கை பற்றியும் வினைமுடித்து
வருது மென்றன ரன்றே தோழி
காலிய னெடுந்தேர்க் கைவண் செழிய
னாலங் கானத் தமர்கடந் துயர்த்த
வேலினும் பல்லூழ் மின்னி முரசென
மாயிரு விசும்பிற் கடியிடி பயிற்றி
நேர்கதிர் நிரைத்த நேமியஞ் செல்வன்

போரடங் ககலம் பொருந்திய தார்போற்
றிருவி றேஎத்துக் குலைஇ யுருகெழு
மண்பயம் பூப்பப் பாஅய்த்
தண்பெய லெழிலி தாழ்ந்த போழ்தே.

என்பது : பிரிவின்கண் வற்புறுக்குந்தோழிக்குத்

தலைமகள்சொல்

லியது. (தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்?)

பிரிவின்கண்

வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொற்றதூஉமாம்.

—ஆலம்பேரி சாத்தனார்.

பி-ம்: 14. நிறைந்த நெவியன் செல்வன். 16. உருகெழ.

176. மருதம்

* கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் பரப்பி
னிலம்பக வீழ்ந்த வேர்முதிர் கிழங்கின்

* இப்பாட்டு "புகன்றவுள்ளமொடு.....ஈரத்து மருங்கினும்" என்னும் பகுதிக்கு உதாரணமாம் என்பர் நச். இளிப்

பேரா, "எழு

கழைகண் டன்ன தூம்புடைத்
திரள்காற்
களிற்றுச்செவி யன்ன பாசடை மருங்கிற்
கழுநிவந் தன்ன கொழுமுகை யிடையிடை
முறுவன் முகத்திற் பன்மலர் தயங்கப்

பூத்த தாமரைப் புள்ளிமிழ் பழனத்து
வேப்புநனை யன்ன நெடுங்க ணீர்ஞெண்
டிரைதேர் வெண்குரு கஞ்சி யயல
தொலித்த பகன்றை யிருஞ்சேற் றள்ளற்
றிதலையின் வரிப்ப வோடி விரைந்துதன்
னீர்மலி மண்ணளைச் செறியு மூர
மனைநகு வயலை மரனிவர் கொழுங்கொடி
யரிமல ராம்பலொ டார்தழை தைஇ
விழவாடு மகளிரொடு தழுவணிப் பொலிந்து
மலரே ருண்கண் மாணிழை முன்கைக்
குறுந்தொடி துடக்கிய நெடுந்தொடர் விடுத்த
துடன்றனள் போலுநின் காதலி யெம்போற்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் பயந்து
நெல்லுடை நெடுநகர் நின்னின் றுறைய
வென்ன கடத்தளோ மற்றே தன்முகத்
தெழுதெழில் சிதைய வழுதன ளேங்கி

தெழில்........சென்மே" என்பது பரத்தையை நீஎள்ளினையென்று அழுது வருகின்றாள் என்று தலைமகற்குச் சொல்லியதாகலின் இது தன்கட்டோன்றிய இளிவரல்பொருளாக அவலச்சுவை பிறந்தது என்றும், "வேப்புநனை.........மூர" என்புழித் தலைமகன்வாயில் வேண்டிச்சென்றானைப் பிறர்கூறும்பழிக்கு வந்தாயென்றமையின் இஃது உள்ளது உவர்த்தலாயிற்று என்றும், "எம்போற், புல்லுளை ...மற்றே" என்புழிப் புதல்வற்பயந்து நின்னின்றுறைவும் கடத்தினம்யாம் என்றமையின், இஃது அன்புதொக நிற்றலாயிற்று என்றும், "உயர்ந்ததன்மேற்றே யுள்ளுங்காலை" என்ற சூத்திரத்திற்குக் "கடல்கண்டன்ன கண்ணகன்பரப்பின்" என்ற

காட்டியுஞ் செல்வர். (தொல். பொருள். 147., 253., 272., 278.)

வடித்தென வுருத்த தித்திப் பல்லூழ்
நொடித்தெனச் சிவந்த மெல்விரற் றிருகுபு
கூர்நுனை மழுகிய வெயிற்ற
ளோர்முழுது நுவலுநிற் காணிய சென்மே.

என்பது: தோழி தலைமகனை வாயின்மறுத்தது.

—மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ.

இப்பாட்டின்கருத்துப் பிறர்சொல்லும் பழிக்கு வருவான் என்றவாறு.

பி-ம். 10. தொலிந்த. 13. மனைநடு, 20. நின்னின்றுடையா ளென்ன. 21. மற்பிற. (நெடுங்கோ.)

177. பாலை

தொன்னலஞ் சிதையச் சாஅ யல்கலு
மின்னும் வாரா ரினியெவன் செய்கெனப்
பெரும்புலம் புறுத லோம்புமதி சிறுகண்
ணிரும்பிடித் தடக்கை மான நெய்யருந்
தொருங்குபிணித் தியன்ற வெறிகொளாம்பாற்
றேங்கமழ் வெறிமலர் பெய்ம்மார் காண்பின்

கழையமல் சிலம்பின் வழைதலை வாடக்
கதிர்கதங் கற்ற வேக னெறியிடைப்
பைங்கொடிப் பாகற் செங்கனி நசைஇக்
கான மஞ்ஞைக் கமஞ்சூன் மாப்பெடை
யயிரியாற் றடைகரை வயிரி னரலுங்
காடிறந் தகன்றோர் நீடின ராயினும்
வல்லே வருவர் போலும் வெண்வே
லிலைநிறம் பெயர வோச்சி மாற்றோர்
மலைமருள் யானை மண்டம ரொழித்த
கழற்காற் பண்ணன் காவிரி வடவயி
னிழற்கயந் தழீஇய நெடுங்கான் மாவின்
றளிரே ராகந் தகைபெற முகைந்த

வணங்குடை வனமுலைத் தாயநின்
சுணங்கடை வரித்த ஞெய்யிலை நினைந்தே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தி யது.

—செயலூர் இளம்பொன்சாத்தன் கொற்றனார். பி-ம், 6. காம்பின். 8. னெடியிடை. 19—20. தாஅய சுணங்கிடை விரிந்த நின்ஞெய்யிலை நினைந்தே. (செல்லூர்இளம்பொன் சாத்தன் கொற்றன்; உறையூர் இளம்பொன் வாணிகன் சாத்தன்கொற்றன்.)

178. குறிஞ்சி

வயிரத் தன்ன வையேந்து மருப்பின்
வெதிர்வே ரன்ன பரூஉமயிர்ப் பன்றி
பறைக்க ணன்ன நிறைச்சுனை பருகி
நீலத் தன்ன வகலிலைச் சேம்பின்
பிண்ட மன்ன கொழுங்கிழங்கு மாந்திப்
பிடிமடிந் தன்ன கன்மிசை யூழிழி
பியாறுசேர்ந் தன்ன வூறுநீர்ப் படாஅர்ப்

பைம்புத ளொிசினைக் குருகிருந் தன்ன
வண்பிணி யவிழ்ந்த வெண்கூ தாளத்

தலங்குகுலை யலாி தீண்டித் தாதுகப்
பொன்னுரை கட்டளை கடுப்பக்
காண்வரக்
கிளையமல் சிறுதினை விளைகுரன்
மேய்ந்து
கண்ணினிது படுக்கு நன்மலை
நாடனொ
டுணர்ந்தனை புணர்ந்த நீயு நின்றோட்
பணைக்கவி னழியாது துணைப்புணர்ந்
தென்றுந்
தவலி லுலகத் துறைஇயரோ தோழி
யெல்லையு மிரவு
மென்னது கல்லெனக்
கொண்டல் வான்மழை பொழிந்த
வைகறைத்
தண்பனி யற்சிரந் தமியோர்க்
காிதெனக்
கனவினும் பிாிவறி யலனே யதன்றலை

முற்றான் கண்ட ஞான்றினும்
பிற்பெரி தளிக்குந்தன் பண்பி னானே.

என்பது : தோழி வரைவுமலிந்து சொல்லியது.

—பரணர்.

இப்பாட்டின்கருத்துக் கருதிற்றினை
என்றவாறு.

முடிக்கும் நாடன்

பி - ம். 8. நளிசிமை. 10. நீண்டவினைகர். 20. பிரிபதியலரே.
18. கொண்டல்வளம் பொழிந்த குளிர்கொள் வைகறை.

179. பாலை

விண்டோய் சிமைய விறல்வரைக்
கவாஅன்
வெண்டே ரோடுங் கடங்காய்
மருங்கிற்
றுனையெரி பரந்த துன்னரும்
வியன்காட்டுச்
சிறுகண் யானை நெடுங்கை நீட்டி
வான்வாய் திறந்தும் வண்புனல்
பெறாஅது
கான்புலந்து கழியுங் கண்ணகன்

பரப்பின்

விடுவாய்ச் செங்கணைக் கொடுவி

லாடவர்

நன்னிலை பொறித்த கன்னிலை யதர
வரம்புகொள் பூசல் களையுநர்க் காணாச்
சுரஞ்செல விரும்பினி ராயி

னின்னகை [வாய்க்

முருந்தெனத் திரண்ட

முள்ளெயிற்றுத் துவர்

குவளை நாண்மலர் புரையு

முண்கணிம்

மதியேர் வாண்முகம் புலம்பப்
பதிபெயர்ந் துறைத லொல்லுமோ

நுமக்கே.

என்பது : பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

செலவழுங்கச்

—கோடிமங்கலத்து வாதுளி நற்சேந்தனார்.

பி - ம். 5. வறள்வாய் 9.
13. வாணுதல் புலம்ப. 14.

விரும்புகொள். 12. புனையுமுணச.
பதிபெயர்த்துறை.

180. நெய்தல்

நகைநனி யுடைத்தாற் றோழி தகைமிகக்
கோதை யாயமொடு குவவுமண லேறி
வீததை கானல் வண்ட லயரக்
கதழ்பரித் திண்டேர் கடைஇ வந்து
தண்கயத் தமன்ற வொண்பூங் குவளை
யரும்பலைத் தியற்றிய சுரும்பார் கண்ணி
பின்னுப்புறந் தாழக் கொன்னே சூட்டி
நல்வர விளமுலை நோக்கி நெடிதுநினைந்து
நில்லாது பெயர்ந்தன னொருவ னதற்கே
புலவுநா றிருங்கழி துழைஇப் பலவுடன்
புள்ளிறை கொண்ட முள்ளுடை நெடுந்தோட்டுத்
தாழை மணந்து ஞாழலொடு கெழீஇப்
படப்பை நின்ற முடத்தாட் புன்னைப்

பொன்னேர் நுண்டாது நோக்கி
யென்னு நோக்குமிவ் வழுங்க லூரே.

என்பது : இரந்து பின்னின்ற தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகளைக் குறைநயப்பக்கூறியது. தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

—கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார்.

பி-ம். 11. முள்ளிடை. கருவூர்க்கண்ணம்பாணனார்; கண்ணன் பாணனார்.

181. பாலை

துன்னருங் கானமுந் துணித லாற்றாய்
பின்னின்று பெயரச் சூழ்ந்தனை யாயி
னென்னிலை யுரைமோ நெஞ்சே யொன்னா
ரோம்பரண் கடந்த வீங்குபெருந் தானை
யடுபோர் மிஞிலி செருவிற் குடைஇ
முருகுறழ் முன்பொடு பொருதுகளஞ் சிவப்ப
வண்மை யெயினன் வீழ்ந்தென ஞாயிற்

றெண்கதி ருருப்பம் புதைய வோராங்கு
வம்பப் புள்ளின் கம்பலைப் பெருந்தோடு
விசும்பிடை தூர வாடி மொசிந்துடன்
பூவிரி யகன்றுறைக் கணைவிசைக் கடுநீர்க்
காவிரிப் பேரியாற் றயிர்கொண் டீண்டி
யெக்க ரிட்ட குப்பை வெண்மணல்
வைப்பின் யாணர் வளங்கெழு வேந்தர்
ஞால நாறு நலங்கெழு நல்லிசை
நான்மறை முதுநூல் முக்கட் செல்வ
னால முற்றங் கவின்பெறத் தைஇப்
பொய்கை சூழ்ந்த பொழின்மண மகளிர்
கைசெய் பாவை துறைக்க ணிறுக்கு
மகர நெற்றி வான்றோய் புரிசைச்
சிகரந் தோன்றாச் சேணுயர் நல்லிற்
புகாஅர் நன்னாட் டதுவே பகாஅர்
பண்ட நாறும் வண்டட ரைம்பாற்
பணைத்தகைத் தடைஇய காண்பின்
மென்றோ
ளணங்குசா லரிவை யிருந்த
மணங்கமழ் மறுகின் மணற்பெருங்

குன்றே.

என்பது : இடைச்சுரத்து ஒழியக்கருதிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 5. செருவேல்கடைஇ, 7. ஆஅயெயினன். 12. அயிர் கொடண்டி. 14. வெற்பின். 16. நால்வகை 18. பொழின்மனை மகளிர். 22. பகர்வர். 23. வண்டாடைம்பா.

182. குறிஞ்சி

பூங்கண் வேங்கைப் பொன்னிணர்
மிலைந்து

வாங்கமை நோன்சிலை யெருத்தத் திரீஇத்
தீம்பழப் பலவின் சுளைவிளை தேறல்

வீளை யம்பி னிளையரொடு மாந்தி
போட்டியல் பிழையா° வயநாய் பிற்பட
வேட்டம் போகிய குறவன் காட்ட
குளவித் தண்புதல் குருதியொடு
துயல்வர
முளவுமாத் தொலைச்சுங் குன்ற நாட

வரவெறி யுருமோ டொன்றிக்

கால்வீழ்த்
துரவுமழை பொழிந்த பானாட் கங்குற்
றனியை வந்த வாறுநினைந் தல்கலும்
பனியொடு கலுழுமிவள் கண்ணே யதனாற்
கடும்பகல் வருதல் வேண்டுந் தெய்ய
வதிர்குரன் முதுகலை கறிமுறி முனைஇ
யுயர்சிமை நெடுங்கோட் டுகள வுக்க
கமழித ழலரி தாஅய் வேலன்
வெறியயர் வியன்களங் கடுக்கும்
பெருவரை நண்ணிய சார லானே.

என்பது : தோழி இராவருவானைப் பகல்வர வென்றது.

—கபிலர்.

பி - ம். 1. மலைந்து. 4. விளையாநாவி.

10. இரவு மழை.

183. பாலை

குவளை யுண்கண் கலுழவுந் திருந்திழைத்
திதலை யல்கு லவ்வரி வாடவு

மத்தம ரழுவ நத்துறந் தருளார்
சென்றுசே ணிடைய ராயினு நன்று
நீடல ரென்றி தோழி பாடான்று
பணித்துறைப் பெருங்கட லிறந்துநீர் பருகி
குவவுத்திரை யருந்து கொள்ளைய குடக்கேர்பு
வயவுப்பிடி யினத்தின் வயின்வயிற் றோன்றி
யிருங்கிளைக் கொண்மூ வொருங்குடன் றுவன்றிக்

காலை வந்தன்றாற் காரே மாலைக்
குளிர்கொள் பிடவின் கூர்முகை யலரி
வண்டுவாய் திறக்குந் தண்டா நாற்றங்
கூதி ரற்சிரத் தூதை தூற்றப்
பனியலைக் கலங்கிய நெஞ்சமொடு
வருந்துவ மல்லமோ பிரிந்திசினோர்
திறத்தே.

என்பது: தலைமகன் குறித்த பருவவரவு கண்டு தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—கருவூர்க் கலிங்கத்தார்.

பி-ம். 6. பெருங்கடலிரைத்துநீர்.

184. முல்லை

கடவுட் கற்பொடு குடிக்குவிளக் காகிய
புதல்வற் பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பி
னன்ன ராட்டிக் கன்றியு மெனக்கு
மினிதா கின்றாற் சிறக்கநின் னாயு

எருந்தொழின் முடித்த செம்ம லுள்ளமொடு
சுரும்பிமிர் மலர கானம் பிற்பட
வெண்பிட வவிழ்ந்த வீகமழ் புறவிற்
குண்டைக் கோட்ட குறுமுட் கள்ளிப்
புன்றலை புதைத்த கொழுங்கொடி முல்லை
யார்கழல் புதுப்பூ வுயிர்ப்பி னீக்கித்
தெள்ளறல் பருகிய திரிமருப் பெழிற்கலை
புள்ளியம் பிணையொடு வதியு மாங்கட்
சோடுடைக் கையர் துளரெறி வினைஞ
ரரிய லார்கையர் வினைமகிழ் தூங்கச்
செல்கதிர் மழுகிய வுருவ ஞாயிற்றுச்
செக்கர் வானஞ் சென்ற பொழுதிற்
கற்பா லருவியி னொலிக்கு நற்றேர்த்

தார்மணி பலவுட னியம்பச்
சீர்மிகு குரிசினீ வந்தீநின் றதுவே.

என்பது : தலைமகன் வினைவயிற்பிரிந்துவந்து
எய்தியவிடத்துத்
தோழி புல்லுமகிழ்வுரைத்தது.

—மதுரை மருதனிளநாகனூர்.

பி - ம். 2. புதல்வர்ப்பயந்த. 13. கோடுடைத்தலை.

185. பாலை

எல்வளை ஞெகிழச் சாஅ யாயிழை
நல்லெழிற் பணைத்தோ ளிருங்கவி
னழியப்
பெருங்கை யற்ற நெஞ்சமொடு
நத்துறந்
திரும்பி னின்னுயி ருடையோர் போல
வலித்து வல்வினர் காதலர் வாட
லொலிகழை நிவந்த நெல்லுடை

நெடுவெதிர்
கலிகொண் மள்ளர்வில் விசையி
னுடையப்
பைதற வெம்பிய கல்பொரு பரப்பின்
வேனி லத்தத் தாங்கண் வானுலந்
தருவி யான்ற வுயர்சிமை மருங்கிற்
பெருவிழா விளக்கம் போலப்
பலவுடன்
ணிலையில மலர்ந்த விலவமொடு
நிலையுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லி யது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 5. வலித்துவல்லிமர். 8. கல்பொரி பாம்பின்.

186: மருதம்

வானம் வேண்டா வறனில் வாழ்க்கை
நோன்ஞாண் வினைஞர் கோளறிந்

தீர்க்கு

மீன்முதி ரிலஞ்சிக் கலித்த தாமரை
நீர்மிசை நிவந்த நெடுந்தா ளகலிலை
யிருங்கயந் துளங்கக் காலுறு தோறும்
பெருங்களிற்றுச் செவியி னலைக்கு மூரனொ
டெழுந்த கௌவையோ பெரிதே நட்பே

கொழுங்கோல் வேழத்துப் புணை துணை யாகப்
புனலாடு கேண்மை யனைத்தே யவனே
யொண்டொடி மகளிர் மண்டை பாழ்பட
வீர்ந்தண் முழவி னெறிகுணில் விதிர்ப்பத்
தண்ணறுஞ் சாந்தங் கமழுந் தோண்மணந்
தின்னும் பிறள்வயி னானே மனையோ
ளெம்மொடு புலக்கு மென்ப வெஃவேன்

மாரி யம்பின் மழைத்தோற் பழையன்
காவிரி வைப்பிற் போஒ ரன்னவென்
செறிவளை யுடைத்தலோ விலனே யுரிதினின்
யாந்தன் பகையே மல்லேஞ் சேர்ந்தோர்
திருநுதல் பசப்ப நீங்கும்
கொழுநனுஞ் சாலுந்தன் னுடனுறை பகையே.

என்பது : தலைமகட்குப்பாங்காயினர் கேட்ப இல்லிடைப்பரத்தை சொல்லிநெருங்கியது.

—பரணர்.

பி - ம். 5. இருங்கயந்தயங்க. 7. டெழுந்த கேண்மை. 14. வெல்பரி.

187. பாலை

தோள்புலம் பகலத் துஞ்சி நம்மொடு
நாள்பல நீடிய கரந்துறை புணர்ச்சி
நாணுடை மையி னீங்கிச் சேய்நாட்
டரும்பொருள் வலித்த நெஞ்சமொ டேகி

5 நம்முயர் வுள்ளினர் காதலர் கழுத்தோர்

தெம்முனை சிதைத்த கடும்பரிப் புரவி
வார்கழற் பொலிந்த வீன்கண் மழவர்
பூந்தொடை விழவின் றலைநா ளன்ன
தருமணன் * ஞெமிரிய திருநகர் முற்றம்
புலம்புறுங் கொல்லோ தோழி சேணோங்
கலந்தலை ஞெமையத் தாளி லாங்கட்
கலைசேர் பிருந்த சில்குடிப் பாக்கத்
தெல்விருந் தயர வேமத் தல்கி
மனையுறை கோழி யணற்றாழ் பன்ன
கவையொண் டளிர கருங்கால் யாஅத்து
வேனில் வெற்பிற் கானிலங் காய
முனையெழுந் தோடிய கெடுநாட் டாரிடைப்
பனைவெளி றருந்து பைங்கண் யானை

யொண்சுடர் முதிரா விளங்கதி

ரமையத்துக்

கண்படு பாயற் கையொடுங் கசைஇலை
வாள்வாய்ச் சுறவின் பனித்துறை

நீந்தி

நாள்வேட் டெழுந்த நயனில் பரதவர்
வைகுகட லம்பியிற் றோன்று
மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே.

என்பது : பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியதூஉமாம்.

—மாமூலனார்.

பி - ம். 10 - 11. செய்நாட்டலந்தலை. 16. கானங் காய. 17. நெடுநாட்டரி.

வேனில் வைப்பிற்

188. குறிஞ்சி

† பெருங்கடன் முகந்த விருங்கிளைக் கொண்மூ
விருண்டுயர் விசும்பின் வலனேர்பு வளைஇப்

* ஞெமிர்தல் - பரத்தல் (தொல். சொல். 361.]

† இதனுள் "கொன்னே செய்தியோ அரவம்" என்பதனைப் பயனின்றி அலர் விளைத்தியோ எனவுங்கூறி, ஏனைப்புறமும் தருதி

போர்ப்புறு முரசி னிரங்கி முறைபுரிந்
தறனெறி பிழையாத் திறனறி மன்ன
ரருஞ்சமத் தெதிர்ந்த பெருஞ்சே யாடவர்
கழித்தெறி வாளி னளிப்பன விளங்கு
மின்னுடைக் கருவியை யாகி நாளுங்
கொன்னே செய்தியோ வரவம் பொன்னென
மலர்ந்த வேங்கை மலிதொட ரடைச்சிப்
பொலிந்த வாயமொடு காண்டக வியலித்
தழலை வாங்கியுந் தட்டை யோப்பியு
மழலேர் செயலை யந்தழை யசைஇயுங்
குறமகள் காக்கு மேனற்
புறமுந் தருதியோ வாழிய மழையே.

என்பது: இரவிற் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

—வீரைவெளியன் தித்தனார்.

பி - ம். 1. பல்கிளைக்கொண்மூ 5. பெருஞ்செய் 11. யோச்சியு.
12. தையுந்.

189. பாலை

பசும்பழப் பலவின் கானம் வெம்பி
விசும்புகண் ணழிய வேனி னீடிக்
கயங்கண் ணற்ற கல்லோங்கு வைப்பி
னாருயிர் மடப்பிடி தழீஇ வேறுநாட்டு
விழவுப்படர் மள்ளரின் முழவெடுத் துயரிக்
களிறதர்ப் படுத்த கல்லுயர் கவாஅன்
வெவ்வரை யத்தஞ் சுட்டிப் பையென
வயலையம் பிணையல் வார்ந்த கவாஅற்
றிதலை யல்குற் குறுமக ளவளொடு
சென்று பிறளாகிய வளவை யென்றும்

யோ என்பதனால், வரைந்துகொள்வையோ எனவுங்கூறித் தலைவனை மழைமேல்வைத்துக் கூறலின் சுட்டாயிற்று. கொன்னே செய்

துயோ என்றதனால் வழுவாயினும் வரைதல் வேட்கையாற் கூறினமையின், அமைந்தது என்பர் நச். (தொல். பொருள். 242.)

படர்மலி யெவ்வமொடு மாதிரந் துழைஇ
மனைமருண் டிருந்த வென்னினு நனைமகிழ்
நன்ன ராளர் கூடுகொ ளின்னியந்
தேரூர் தெருவிற் றதும்பு
மூரிழந் தன்றுதன் வீழ்வுறு பொருளே.

என்பது: மகட்போக்கிய செவிலி சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி-ம். 11. யுள்ளமொடு.

190. நெய்தல்

திரையுழந் தசைஇய நிரைவளை யாயமொ
டுப்பின் குப்பை யேறி யெற்பட
வருதிமி லெண்ணுந் துறைவனொ டூரே
யொருதன் கொடுமையி னலர்பா டும்மே
யலமான் மழைக்க ணமர்ந்து

கோக்கா
னலையல் வாழிவேண் டன்னை
யுயர்சிமைப்
பொதும்பிற் புன்னைச் சினைசேர்
பிருந்த
வம்ப நாரை யிரிய வொருநாட்
பொங்குவர லூதையொடு புணரி
யலைப்பவு
முழைக்கடல் வழங்கலு முரிய
னதன்றலை
யிருங்கழிப் புகாஅர் பொருந்தத் தாக்கி
வயச்சுறா வெறிந்தென வலவ னழிப்ப
வெழில்பயங் குன்றிய சிறையழி
தொழில
நிரைமணிப் புரவி விரைநடை தவிர
விழுமென் கானல் விழுமண லசைஇ
யாய்ந்த பரியன் வந்திவண்
டான்ற மாலைச் சேர்ந்தன்றோ
விலனே.

என்பது. தோழி செவிலித்தாய்க்கு
அறத்தொடுநின்றது.

—உலோச்சனர்.

பி - ம். 10. வெய்யனதன்றலே. 12. வைச்சுரு.

14. கிரைநடை.

191. பாலை

அத்தப் பாதிரி துய்த்தலைப் புதுவீ
யெரியித ழலரியொ டிடைபட விரைஇ
வண்டோட்டுத் தொடுத்த வண்டுபடு கண்ணித்
தோல்புதை சிரற்றடிக் கோலுடை யுமண
ரூர்கண் டன்ன வாரம் வாங்கி
யருஞ்சுர மிவர்ந்த வசையி னோன்றாட்
டிருந்துபகட் டியம்புங் கொடுமணி புரிந்தவர்
மடிவிடு வீளையொடு கடிதெதி ரோடி

யோமையம் பெருங்காட்டு வரூஉம்
கேமஞ் செப்பு மென்றாழ் நீளிடை

வம்பலர்க்

யரும்பொரு ணசைஇப் பிரிந்துறை

வவ்விச்

சென்றுவினை யெண்ணுதி யாயி னன்று
முரைத்திசின் வாழியென் னெஞ்சே நிரைமுகை
முல்லை யருந்து மெல்லிய வாகி
யறலென் விரிந்த வுறலின் சாய
லொலியிருங் கூந்த றேறுமென
வலிய கூறவும் வல்லையோ மற்றே.

என்பது: தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லிச்
செலவழுங்கியது.

—ஓரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார்.

இப்பாட்டிற் சிரத்தடி என்றது பொல்லா அடியை.

பி - ம். 3. வெண்கோட்டு. 6. நோன்சுவல் வன்றூட். 11. வல்வி 13. உரையினி. 14. மெல்லியல்வாங்க. (உரோடோகக் கவுணியன் சேந்தன்.)

192. குறிஞ்சி

மதியிருப் பன்ன மாசறு திருநுதல்
பொன்னேர் வண்ணங் கொண்டன் றன்றோ
யாங்காகு வள்கொ ருனே விசும்பி

ணெய்யா வரிவி லன்ன பைந்தார்ச்
செவ்வாய்ச் சிறுகிளி சிதைய வாங்கிப்
பொறைமெலிந் திட்ட புன்புறப் பெருங்குரல்
வளைசிறை வாரணங் கிளையொடு கவர
வேனலு மிறந்துபொறை யுயிர்த்தன பாறை
ணீவந் தளிக்குவை யெனினே மால்வரை
மைபடு விடரகந் துழைஇ யொய்யென
வருவி தந்த வரவுமிழ் திருமணி
பெருவரைச் சிறுகுடி மறுகுவிளக் குறுத்தலி
னிரவு மிழந்தன ளளிய ளூரவுப்பெய
லுருமிறை கொண்ட வுயர்சிமைப்
பெருமலை நாடநின் மலர்ந்த மார்பே.

என்பது : தோழி தலைமகனைச் செறிப்பறிவுறீஇ இரவுக்குறிமறுத்தது.

—போதும்பில்கிழான் வெண்கண்ணனார்.

பி - ம். 1. மதியரும் பன்ன மாசறு சுடர்நுதல். 8. இறங்குகுரலிறுத்தன; இறங்குபொறையிறுத்தன. 10. வியலகம். 11. கருமணி. (செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.)

193. பாலை

காணுயர் மருங்கிற் கவலை யல்லது
வானம் வேண்டா வில்லே ருழவர்
பெருநாள் வேட்டங் கிளையெழ வாய்த்த
பொருகளத் தொழிந்த குருதிச் செவ்வாய்ப்
பொறித்த போலும் வாணிற வெருத்தி
னணிந்த போலுஞ் செஞ்செவி யெருவை
குறும்பொறை யெழுந்த நெடுந்தாள் யாஅத்
தருங்கவட் டுயர்சினைப் பிள்ளை யூட்ட
விரைந்துவாய் வழுக்கிய கொழுங்க ஞான்றடி

கொல்பசி முதுநரி *வல்சி யாகுஞ்
சுரனமக் கெளிய மன்னே நன்மனைப்
பன்மாண் டங்கிய சாய லின்மொழி
முருந்தேர் †முறுவ லிளையோள்
பெருந்தோ ளின்றுயில் கைவிடு கலனே.

என்பது : பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லித் தலைமகன் செலவழுங்கியது,

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 4, பொருகளத்துழந்த. 6. செஞ்செவிச் சேவல். 7. பொறையடைந் தெழுந்த, 7-8 யாஅக் கருங்கவட். 10. தொல்பசி முதுநரிவல்சியர்கும். 12. பன்மாண்டடங்கிய.

194. முல்லை

பேருறை தலைஇய பெரும்புலர் வைகறை
யேரிடம் படுத்த விருமறுப் பூழிப்
புறமாறு பெற்ற பூவ லீரத்
தூன்கிழித் தன்ன செஞ்சுவ னெடுஞ்சால்

வித்திய மருங்கின் விதைபல நாறி
யிரலை நன்மா னினம்பரந் தவைபோற்

கோடுடைத் தலைக்குடை சூடிய வினைஞர்
கறங்குபறைச் சீரி னிரங்க வாங்கிக்
களைகால் கழீஇய பெரும்புன வரகின்
கவைக்கதி ரிரும்புறங் கதூஉ வுண்ட
குடுமி நெற்றி நெடுமாத் தோகை
காமர் கலவம் பரப்பி யேமுறக்
கொல்லை யுழவர் காடுழ வொழித்த

வல்லிலைக் குருந்தின் வாங்குசினை
யிருந்து
கிளிகடி மகளிரின் விளிபடப் பயிருங்
கார்ம னிதுவாற் றோழி போர்மிகக்
கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் பூண்ட கடும்பரி

விரியுளை நன்மான் கடைஇ
வருது மென்றவர் தெளித்த போழ்தே.

என்பது: பருவங்கண்டு ஆற்ருமைமீதூரத் தலைமகள் சொல்லியது.

— இடைக்காடனுர்.

இப்பாட்டின் பயன் தோழிகேட்பின் தூதுவிடுவது ; அன்றெனின் சொல்லியாற்றுவது.

பி - ம். 9. கணைக்கால் கழீஇய, 13. கூழ்நிழலொழித்த, 14. பல்லிலைக்குருந்தின். 16. கார்மனிகுளை தோழி.

195. பாலை

* அருஞ்சுர மிறந்தவென் பெருந்தோட் குறுமகள்
திருந்துவேல் விடலையொடு வருமெனத் தாயே
புனைமா ணிஞ்சி பூவ லூட்டி
மனைமண லடுத்து மாலை நாற்றி
யுவந்தினி தயரு மென்ப யானு
மான்பிணை நோக்கின் மடநல் லாளை
யீன்ற நட்பிற் கருளா னாயினு
மின்னகை முறுவ லேழையைப் பன்னாட்
கூந்தல் வாரி நுசுப்பிவர்ந் தோம்பிய

10 நலம்புனை யுதவியோ வுடையன்
மன்னே

---

* இது தெய்வத்தொடுபடுத்துப் புலம்பியது
என்றும், "எம்
மனை......குறிப்பே" என்றாற்போல்வன கற்பினுக்கத்துக் கருத்து
நிகழ்தல் என்றும், வெளிப்படுவதன்முன்னர்க் கொண்டுதலைக்க
ழிந்துழிக் கொடுப்போரின்றியும் கரணம்
நிகழ்ந்தமையின், அது
வும் வெளிப்படாமல் வரைந்ததாம் என்றும் கூறுவர் நச்.
இனிப்
பேரா: இதனை மறைவெளிப்பாடு என்பர். இனி
நக்கீரர், "மகள்
வருகின்றாளெனக் கேட்ட தாய் நம் நெடுநகர்க்கே வருமோ தன்
கடிமனைக்கே கொண்டுபோமோ வென அவன் குறிப்பறிதற்கு வேல
னை வினவும்" என்பர் (தொல். பொருள். 36., 116., 140., 143.,
499.) (இறை. களவு. 23.)

யஃதறி கிற்பினோ நன்றுமற் றில்ல
வறுவை தோயு மொருபெருங் குடுமிச்
சிறுபை நாற்றிய பஃறலைக் கொடுங்கோ
லாகுவ தறியு முதுவாய் வேல
கூறுக மாதோநின் கழங்கின் றிட்ப
மாறு வருபனி கலுழுங் கங்குலி
லானது துயருமெங் கண்ணினிது
றெம்மனை முந்துறத் தருமோ

படீஇய

தன்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே.

என்பது : மகட் போக்கிய நற்றாய் சொல்லியது.

—கயமனார்.

இப்பாட்டிற் பூவலூட்டி என்றது சுவரைச் செய்து என்றவாறு. பூவல் - சிவப்பு.

புதுக்கோலஞ்

பி - ம். 10. நலம்புனை யுதவியு முடையன்.

னன் றுமற் றில்ல.

11. அஃதறி கற்பி

196. மருதம்

நெடுங்கொடி நுடங்கு நறவுமலி பாக்கத்து
நாட்டுறைப் பட்ட மோட்டிரு வராஅற்
றுடிக்கட் கொழுங்குறை நொடுத்துண் டாடி
வேட்டமறந்து துஞ்சுங் கொழுநர்க்குப் பாட்டி
யாம்ப லகலிலை யமலைவெஞ் சோறு
தீம்புளிப் பிரம்பின் றிரள்கனி பெய்து
* விடியல் வைகறை யிடூஉ மூர
தொடுகலங் குறுக வார றந்தை
கண்கவி னழித்ததன் றப்பற் றெறுவர [இய
வொன்றுமொழிக் கோசர்க் கொன்றுமுரண் போ
கடுந்தேர்த் திதிய னழுந்தைக் கொடுங்குழை

---

* "விடியல்வைகறை யிடூஉ மூர" என்றது விடியற்கு முன்னர்த்தாகிய வைகறையென உருபுதொக்கு முன்மொழிநிலையலாயிற்று என்பர் நச். (தொல். பொருள். 8.)

யன்னி மிஞிலியி னியலு
நின்னலத் தகுவியை முயங்கிய
மார்பே.

என்பது : பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகற்குக் கிழத்தி சொல்
லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 7. யிடுமூதூர. 9. னழித்ததன்றவற் றெறுவர. 11.
அறந்தை.

197. பாலை

மாமலர் வண்ண மிழந்த கண்ணும்
பூநெகி ழணையிற் சாஅய தோளு
நன்னர் மாக்கள் விழைவன ராய்ந்த
தொன்னல மிழந்த துயரமொ
டென்னதூஉ
மினையல் வாழி தோழி முனையெழ
முன்னுவ ரோட்டிய முரண்மிகு
திருவின்
மறமிகு தானைக் கண்ண னெழினி

தேமுது குன்ற மிறந்தன ராயினு
நீடலர் யாழநின் னிரைவளை நெகிழத்
தோடாழ் பிருளிய குவையிருங்
கூந்தன்
மடவோட் டூழீஇய விறலோன்
மார்பிற்
புன்றலைப் புதல்வ னூர்பிழிந் தாங்குக்
கடுஞ்சூன் மடப்பிடி தழீஇய
வெண்கோட்
டினஞ்சால் வேழங் கன்றூர் பிழிதரப்
பள்ளி கொள்ளும் பனிச்சுர நீந்தி

யொள்ளிணர்க் கொன்றை யோங்குமலை
விணவலி யுறாஉ நெஞ்சமொ

யத்தம்

டிணைய ராகிப் பிரிந்திசி னோரே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி

வற்புறீஇ
யது.

—மாமூலனர்.

பி - ம். 6, முன்னுநர்,

8. தேமுதிர்குன்ற. 14 கஃறூர் பிழியும்.

198. குறிஞ்சி

* கூறுவங் கொல்லோ கூறலங்
கொல்லெனக்
கரந்த காமங் கைந்நிறுக் கல்லாது
நயந்துநாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி
யரைநாள் யாமத்து விழுமழை கரந்து
கார்விரை கமழுங் கூந்தற் றூவினை
நுண்ணூ லாகம் பொருந்தினள் வெற்பி
னிளமழை சூழ்ந்த மடமயில் போல
வண்டுவழிப் படரத் தண்மலர் வேய்ந்து
வில்வகுப் புற்ற நல்வாங்கு குடச்சூ
லஞ்சிலம் பொடுக்கி யஞ்சினள் வந்து
துஞ்சூர் யாமத்து முயங்கினள்
பெயர்வோ
ளான்ற கற்பிற் சான்ற பெரிய
வம்மா
தாஅய்

வரிவையோ வல்ல டெனூஅ
நன்னாட் டணங்குடைச் சிலம்பிற்
கவிரம் பேரிய வுருகெழு கவாஅ
னேர்மலர் நிறைசுனை யுறையுஞ்
சூர்மகண் மாதோ வென்னுமென்
னெஞ்சே.

என்பது : புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகளது

போக்குநோக்கிய தலை
மகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 5. கார்மலர்கமழுங். 7. இ.எமழை.
ரிய. 16. நிறைச்சுனை.

15. கவுரியம் பெய

199. பாலை

கரைபாய் வெண்டிரை கடுப்பப் பலவுட
னிரைகா லொற்றலிற் கல்சேர் புதிரும்

* இஃது இரவுக்குறிக்கண் அவட்பெற்று மலிந்தது என்றும், "அஞ்சிலம் பொடுக்கி........பெயர்வோள்" என்றது "மனையோர் கிளவிகேட்கும் வழியது" என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 103.131.) பேரிய - பேர் பெற்ற (தொல். சொல். நச். 72.)

வரைசேர் மராஅத் தூழ்மலர் பெயல்செத்
துயங்கல் யானை நீர்நசைக் கலமரச்
சிலம்பி வலந்த வறுஞ்சினை வற்ற
லலங்க லுலவை யரிநிழ லசைஇத்
திரங்குமரற் கவ்விய கையறு தொகுநிலை
யரந்தி னூசித் திரணுதி யன்ன
திண்ணிலை யெயிற்ற செந்நா யெடுத்தலின்
வளிமுனைப் பூளையி னொய்யென் றலறிய
கெடுமா னினநிரை தரீஇய கலையே
கதிர்மாய் மாலை யாண்குரல் விளிக்குங்
கடல்போற் கானம் பிற்படப் பிறர்போற்
செல்வே மாயினெஞ் செலவுநன் றென்னு

மாசை யுள்ள மசைவின்று துரப்ப
நீசெலற் குரியை நெஞ்சே வேய்போற்
றடையின் மன்னுந் தண்ணிய
திரண்ட
பெருந்தோ ளரிவை யொழியக்
குடாஅ
திரும்பொன் வாகைப் பெருந்துறைச்
செருவிற்
பொலம்பூ ணன்னன் பொருதுகளத்
வலம்படு கொற்றந் தந்த வாய்வாட்
தொழிய
* களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர
லிழந்த நாடுதந் தன்ன
வளம்பெரிது பெறினும் வாரலெ
னியர்னே.

என்பது : பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் சொல்லியது.

தலைமகன்

—கல்லாடனார்.

பி - ம். 7. தொகைகிலே. 10. ஞெய்யெனவலறிய.
20. பொருகளத்தொழி. 22. நாண்முடிச் சேரல்.

11. தேரிய

---

* "களங்காய்க்கண்ணி............யானே" என்பது வன்புறை குறித்துச் செலவழுங்குதலின் பாலையாயிற்று என்பர் நச். (தொல். பொருள். 185.)

200. நெய்தல்

* நிலாவி னிலங்கு °மணன்மலி மறுகிற்
புலாலஞ் சேரிப் † புல்வேய் குரம்பை
யூரென வுணராச் சிறுமையொடு நீருடுத்
தின்னா வுறையுட் டாயினு மின்ப
மொருநா ளுறைந்திசி னோர்க்கும்
வழிநாட்
டம்பதி மறக்கும் பண்பி னெம்பதி
வந்தனை சென்மோ வளைமேய் பரப்ப
பொம்மற்
மரனோங்
படுதிரை கம்மென வுடைதரு
கொருசிறைப் பலபா ராட்டி
யெல்லை யெம்மொடு கழிப்பி யெல்லுற
நற்றேர் பூட்டலு முரியீ ரற்றன்று
சேர்ந்தனிர் செல்குவி ராயின் யாமு
மெம்வரை யளவையிற் பெட்குவ

நும்மொப் பதுவோ வுரைத்திசி
னெமக்கே. என்பது: தலைமகள்குறிப்பறிந்த தோழி
தலைமகற்குக் குறை
நயப்பக் கூறியது.

—உலோச்சனார். பி-ம். 4. இன்னுவரையுட்டா. 13.
பெட்குவோமது; பெட்கு வெநும் மொப்பது. 14.
விரித்திசி. (நக்கீரர்.)

201. பாலை

அம்ம வாழி. தோழி பொன்னி
னவிரெழி னுடங்கு மணிகிள ரோடை

வினைநவில் யானை விறற்போர்ப்
பாண்டியன்
புகழ்மலி சிறப்பிற் கொற்கை முன்றுறை
5 யவிர்கதிர் முத்தமொடு வலம்புரி
சொரிந்து

* இப்பாட்டினை ''நன்னயப்
பெற்றுழி நயம்புரி யிடத்தினும்''
என்ற பகுதிக்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச்.
114.) † இங்குப் புல் என்பது பனையோலை,

தழையணிப் பொலிந்த கோடேந் தல்குற்
பழையர் மகளிர் பனித்துறை பரவப்
பகலோன் மறைந்த வந்தி யாரிடை
யுருகெழு பெருங்கட லுவவுக் கிளர்ந்தாங்
கலரு மன்றுபட் டன்றே யன்னையும்
பொருந்தாக் கண்ணள் வெய்ய
வுயிர்க்குமென்
றெவன்கை யற்றனை யிகுளை சோழர்
வெண்ணெல் வைப்பி னன்னாடு
பெறினு
மாண்டமைந் துறைந ரல்லர் முனாஅது
வான்புகு தலைய குன்றத்துக் கவாஅற்
பெருங்கை யெண்கின் பேழ்வா யேற்றை
யிருடெணிந் தன்ன குவவுமயிர்க் குருளை
தோன்முலைப் பிணவொடு திளைக்கும்
வேனி னீடிய சுரனிறந் தோரே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

இப்பாட்டிற் பழையர் மகளிர் என்பார் * பாத்தியர்.

பி - ம். 17. இருடணிந்தன்ன. 18. பிணையொடு.

202. குறிஞ்சி

வயங்குவெள் ளருவிய குன்றத்துக் கவாஅற்
கயந்தலை மடப்பிடி யினனே மார்ப்பப்
புலிப்பகை வென்ற புண்கூர் யானை
கல்லகச் சிலம்பிற் கையெடுத் துயிர்ப்பி
னல்லிணர் வேங்கை நறுவீ கொல்லன்
குருகூது மிதியுலைப் பிதிர்விற் பொங்கிச்
சிறுபன் மின்மினி போலப் பலவுடன்
மணிநிற விரும்புதற் ருவு நாட

* மூத்தியா ரென்றும் பாடம்,

யாமே யன்றியு முளர்கொல் பானா
ளுத்தி யரவின் பைந்தலை துமிய
வுரவுரு முரறு முட்குவரு நனந்தலைத்
தவிர்வி லுள்ளமொ டெஃகுதுணை யாகக்
கனையிருள் பரந்த கல்லதர்ச் சிறுநெறி
தேராது வரூஉ நின்வயி
னாரு ரரும்படர் நீந்து வோரே.

என்பது: இரவுக்குறிக்கண் வந்துநீங்குந் தலைமகற்குத் சொல்லி வரைவுகடாயது.
தோழி

—ஆவூர்கிழார்மகனார் கண்ணனார்.

பி - ம். 2. இனனேரார்ப்ப.
கிழார் மள்ளனுகனார்)

13. கல்லகச் 14. நும்வயி. (ஆவூர்

203. பாலை

உவக்குந ளாயினு முடலுந ளாயினும் யாயறிந்
துணர வென்னார் தீவா
யலர்வினை மேவ லம்பற் பெண்டி ரின்ன
ளினையணின் மகளெனப் பன்னா ளெனக்குவங்

துரைப்பவுந் தனக்குரைப் பறியே னாணுவ
ளிவளென நனிகரந் துறையும் யானிவ் வறுமனை
யொழியத் தானே யன்னை யறியி னிவணுறை
வாழ்க்கை யெனக்கெளி தாக வில்லெனக்
கழற்கால் மின்னொளிர் நெடுவே லிளையோன்
முன்னுறப் பன்மலை யருஞ்சுரம் போகிய தனக்கியா
னன்னே னன்மை நன்வா யாக
மானதர் மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி வெய்திடை
யுரூஅ தெய்தி முன்னர்ப் புல்லென் மாமலைப்
புலம்புகொள் சீறூர்ச் செல்விருந் தாற்றித் துச்சி

லிருக்க

நுனைகுழைத் தலமரு நொச்சி
மனைகெழு பெண்டியர் னுகுக மன்னே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய்சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம். 2. யாப்பறிந்; தாயறிந் 16. துச்சிலிருந்த. நோக்கி. (செவிலி) 17. தலமரு

204. முல்லை

உலகுட னிழற்றிய தொலையா வெண்குடைக்
கடல்போற் றானைக் கலிமா வழுதி
வென்றம ருழந்த வியன்பெரும் பாசறைச்
சென்றுவினை முடித்தன மாயி னின்றே
கார்ப்பெயற் கெதிரிய காண்டகு புறவிற்
கணங்கொள் வண்டி னஞ்சிறைத்

தொழுதி
மணங்கமழ் முல்லை மாலை யார்ப்ப
வுதுக்காண் வந்தன்று பொழுதே
வல்விரைந்து
செல்க பாகநின் னல்வினை நெடுந்தேர்
வெண்ணெ லரிநர் மடிவாய்த்
தண்ணுமை
பன்மலர்ப் பொய்கைப் படுபுள்
ளோப்புங்
காய்நெற் படப்பை வாணன்
சிறுகுடித்
தண்டலை கமழுங் கூந்த
லொண்டொடி மடந்தை தோளிணை
பெறவே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரைக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார்.

பி - ம். 3, வேத்தமருழந்த. 12, பண்ணன்.

205. பாலை

உயிர்கலந் தொன்றிய தொன்றுபடு
நட்பிற்

செயிர்தீர் நெஞ்சமொடு செறிந்தோர் போலத்
தைய னின்வயிற் பிரியலம் யாமெனப்

பொய்வ லுள்ளமொடு
துணிவில் கொள்கைய

புரிவுணக் கூறித்
ராகி யினியே
நோய்மலி வருத்தமொடு நுதல்பசப் பூர
நாமழத் துறந்தன ராயினுந் தாமே
வாய்மொழி
வளங்கெழு

நிலைஇய சேண்விளங்கு நல்லிசை
கோசர் விளங்குபடை நூறி

நிலங்கொள வெஃகிய பொலம்பூட் கிள்ளி
பூவிரி நெடுங்கழி நாப்பட் பெரும்பெயர்க்
காவிரிப் படப்பைப் பட்டினத் தன்ன

செழுநகர் நல்விருந் தயர்மா ரேமுற
விழுநிதி யெளிதினி னெய்துக தில்ல
மழைகா லற்சிரத்து மாவிரு ணீங்கி
நீடமை நிவந்த நிழல்படு சிலம்பிற்
கடாஅ யானைக் கவுண்மருங் குறழ
வாழூர் பிழிதரு காமர் சென்னிப்
புலியுரி வரியதள் கடுப்பக் கலிசிறந்து
நாட்பூ வேங்கை நறுமல ருதிர
மேக்கெழு பெருஞ்சினை யேறிக்

கணக்கலே

கூப்பிடூஉ வுகளுங் குன்றகச் சிறுநெறிக்
கற்பிறங் காரிடை விலங்கிய
சொற்பெயர் தேஎத்த சுரனிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது.

வற்புறுக்குந்

—நக்கீரர்.

பி - ம். 5. துணிவுள். 18. வாழூர்பிழியும். 22. குன்றச்சிறு நெறி.

206. மருதம்

* என்னெனப் படுங்கொ ரேழி

நன்மகிழ்ப்

பேடிப் பெண்கொண் டாடுகை கடுப்ப

---

* இவ்வடியின் கண்ணுள்ள "என்" என்பது என்ன தீவினை கொல் என்னும் பொருட்டு. (சிந். 1632. உரை)

நகுவரப் பணைத்த திரிமருப் பெருமை
மயிர்க்கவின் கொண்ட மாத்தோ விரும்புறஞ்
சிறுதொழின் மகாஅ ரேறிச் சேணோர்க்குத்
துறுகல் மந்தியிற் றோன்று மூரன்
மாரி யீங்கை மாத்தளி ரன்ன
வம்மா மேனி யாயிழை மகளி
ராரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்
தாராக் காதலொடு தாரிடைக் குழைய
முழவுமுகம் புலரா விழவுடை வியனகர்
வதுவை மேவல னாகலி னதுபுலந்
தடுபோர் வேளிர் வீரை முன்றுறை
நெடுவெள் ளுப்பின் னிரம்பாக் குப்பை
பெரும்பெயற் குருகி யாஅங்குத்
திருந்திழை நெகிழ்ந்தன தடமென்

ரேளே.

என்பது : வாயில்வேண்டிச்சென்ற விறலிக்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்தது.

—மதுரை மருதனிளநாகனுர்.

பி - ம். 3. நகுவரப்படைத்த. 5 சேஞர்க்குந்.

207. பாலை

அணங்குடை முந்நீர் பரந்த செறுவி
ஞணங்குதிறம் பெயர்ந்த வெண்கலமிழ்தங்
குடபுல மருங்கி னுய்ம்மார் புள்ளோர்த்துப்
படையமைத் தெழுந்த பெருஞ்சேயாடவர்
நிரைப்பரப் பொறைய நரைப்புறக் கழுதைக்
குறைக்குளம் புதைத்த கற்பிற
வெஞ்சுரம் போழ்ந்த வஞ்சுவரு
ழியவின்

கவலை

மிஞிறுர் கடாஅங் கரந்துவிடு கவுள
வெயிறின வருந்திய நீடுமருப் பொருத்தல்

பிணரழி பெருங்கை புரண்ட கூவற்
றெண்க ணுவரிக் °குறைக்குட முகவை
யறனி லாளன் றோண்ட
வெய்துயிர்த்துப்
பிறைநுதல் வியர்ப்ப வுண்டனள்
கொல்லோ
தேங்கலந் தளீஇய தீம்பா லேந்திக்
கூழை யுளர்ந்து மொழிமை கூறவு

மறுத்த சொல்ல ளாகி
வெறுத்த வுள்ளமொ டுண்ணு தோளே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய்சொல்லியது.

—மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தம்பூதனார்.

பி - ம். (செவிலி)

208. குறிஞ்சி

யாம விரவி னெடுங்கடை நின்று
தேமுதிர் சிமையக் குன்றம் பாடு
நுண்கோ லகவுநர் வேண்டின்
வெண்கோட்
டண்ணல் யானை யீயும் வண்மகிழ்

வெளியன் வேண்மா னாஅ யெயின
னளியியல் வாழ்க்கைப் பாழிப் பறந்தலை
யிழையணி யானை யியறேர் மிஞிலியொடு
நண்பக லுற்ற செருவிற் புண்கூர்ந்
தொள்வாண் மயங்கமர் வீழ்ந்தெனப் புள்ளொருங்
கங்கண் விசும்பின் விளங்கு ஞாயிற்
றொண்கதிர் தெறாமைச் சிறகரிற் கோலி
நிழல்செய் துழறல் காணேன் யானெனப்
படுகளங் காண்டல் செல்லான் சினஞ்சிறந்
துருவினை நன்ன னருளான் கரப்பப்
பெருவிதுப் புற்ற பல்வேண் மகளிர்
குரூஉப்பூம் பைந்தா ரருக்கிய பூசல்
வசைவிடக் கடக்கும் வயங்குபெருந் தானை

யகுதை களைதந் தாங்கு மிகுபெய
லுப்புச்சிறை நில்லா வெள்ளம் போல
நாணுவரை நில்லாக் காம நண்ணி
நல்கினள் வாழியர் வந்தே யோரி
பல்பழப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லிக்
கார்மலர் கடுப்ப நாறு
மேர்நுண் ணோதி மாஅ யோளே.

என்பது: புணர்ந்துநீங்கும் தலைமகன் றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி-ம். 11. தெருமரற்சிறக. 12. காணெனச்சினைஇ. 16. தாராக்கிய. 17. வரைவிட. 20. நாணுவரையில்லா.

209. பாலை

* தோளுந் தொல்கவின் றொலைந்தன நாளு

மன்னையு மருந்துய ருற்றன ளலரே
பொன்னணி நெடுந்தேர்த் தென்னர்

கோமா

னெழுவுறழ் திணிதோ ளியறேர்ச்

செழிய

னேரா வெழுவ ரடிப்படக் கடந்த
வாலங் கானத் தார்ப்பினும்

பெரிதெண

வாழல் வாழி தோழி யவரே
மாஅல் யானை மறப்போர்ப் புல்லி
காம்புடை நெடுவரை வேங்கடத்

தும்ப

ரறையிறந் தகன்றன ராயினு

நிறையிறந்

துள்ளா ராதலோ வரிதே செவ்வேன்
முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி
செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வில்

---

* "என்புநெகப் பிரிந்தோள்........வன்புறைக் கண்ணும்"

என்னும் பகுதிக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச்.

(தொல். பொருள். 114.)

வோரிக் கொன்று சேரலர்க் கீத்த
செவ்வேற் பலவின் பயங்கெழு
நிலைபெறு கடவு ளாக்கிய

கொல்லி

பலர்புகழ் பாவை யன்னநின் னலனே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

பி - ம்.

—கல்லாடனார்.

(வற்புறுத்துந் தோழி சொல்லியது.)

210. நெய்தல்

குறியிறைக் குரம்பைக் கொலைவெம் பரதவ
ரெறியுளி பொருத வேமுறு பெருமீன்
புண்ணுமிழ் குருதி புலவுக்கடன் மறுப்பட
விசும்பணி வில்லிற் போகிப்

பசும்பிசிர்த்
திரைபயி லழுவ முழக்கி யுரனழிந்து
நிரைதிமின் மருங்கிற் படர்தருந்
துறைவன்
பாண ளிரவினம் பணைத்தோ
ளுள்ளித்
தாளிவண் வந்த காலை நம்மூர்க்
கானலம் பெருந்துறைக் கவின்பா
ராட்டி
யாணது புகழ்ந்திசி னோனே
யினித்தன்
சாயன் மார்பிற் பாயன் மாற்றிக்
கைதையம் படுசினைக் கடுந்தேர்
விலங்கச்
செலவரி தென்னு மென்பது
பலகேட் டனமாற் றோழி நாமே.

என்பது: தோழி
தலைமகன்சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச்சொல்லு
வாளாய்ச் சொல்லியது.

—உலோச்சனர்.

இப்பாட்டின்கருத்து எம்மை

இறந்துபடுவிக்குமாடனென்பது

பி - ம். 4. பசும்பிதிர்.

6 படருந்துறைவன்.

31

211. பாலை

கேளா யெல்ல தோழி வாலிய
சுதைவிரிந் தன்ன பல்பூ மராஅம்
பறைகண் டன்ன பாவடி நோன்றாட்
டிண்ணிலை மருப்பின் வயக்களி றுரிஞுதொறுந்
தண்மழை யாலியிற் றாஅ யுழவர்
வெண்ணெல் வித்தி னறைமிசை யுணங்கும்
பனிபடு சோலை வேங்கடத் தும்பர்
மொழிபெயர் தேஎத்த ராயினு நல்குவர்
குழியிடைக் கொண்ட கன்றுடைப் பெருநிரைப்
பிடிபடு பூசலி னெய்தா தொழியக்
கடுஞ்சின வேந்த னேவலி னெய்தி
நெடுஞ்சே ணாட்டிற் றலைத்தார்ப் பட்ட
கல்லா வெழினி பல்லெறிந் தழுத்திய
வன்கட் கதவின் வெண்மணி வாயின்

மத்தி நாட்டிய கல்கெழு பனித்துறை
நீரொலித் தன்ன பேஎ
ரலர்நமக் கொழிய வழப்பிரிந்

தோரே.

என்பது : பிரிவின்கண்வேறுபட்டதலைமகளது வேறுபாடுகண்டு தோழி சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

பி - ம். 2. சுரை. 8. தேஎத்த ரென்பவல்கலும். 16-17. பாஅரலர்.

212. குறிஞ்சி

* தாவி னன்பொன் றைஇய பாவை
விண்டவ ழிளவெயிற் கொண்டுநின் றன்ன
மிகுகவி னெய்திய தொகுகுர லைம்பாற்

---

* தா - வலி. 4. மணற்கின்ற - மணலுள் என்ற (தொல். சொல். 344, 106.) இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே உதாரணமாகக் காட்டி

னர் நச். (தொல். பொருள். 134.)

கிளையரி ஞாணற் கிழங்குமணற் கீன்ற
மூளையோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத்
துவர்வாய்
நயவன் றைவருஞ் செவ்வழி நல்யா
ழிசையோர்த் தன்ன வின்றீங் கிளவி
யணங்குசா லரிவையை நசைஇப்
பெருங்களிற்
றினம்படி நீரிற் கலங்கிய பொழுதிற்
பெறலருங் குரைய ளென்னாய் வைகலு
மின்னா வருஞ்சுர நீந்தி நீயே
யென்னை யின்னற் படுத்தனை மின்னுவசிப்
புரவுக்கால் கடுப்ப மறலி மைந்துற்று
விரவுமொழிக் கட்டூர் வேண்டுவழிக்
கொளீஇப்
படைநிலா விலங்குங் கடன்மரு டானை
மட்டவிழ் தெரியன் மறப்போர்க்
குட்டுவன்
பொருமுரண் பெறாஅது விலங்குசினஞ்
சிறந்து
செருச்செய் முன்பொடு முந்நீர் முற்றி

யோங்குதிரைப் பௌவ நீங்க வோட்டிய
நீர்மா ணெஃக நிறத்துச்சென் றழுந்தக்
கூர்மத னழியரோ நெஞ்சே யானு
தெளிய ளல்லோட் கருதி
விளியா வெவ்வந் தலைத்தந் தோயே.

என்பது : அல்லகுறிப்பட்டுநீங்கும்
நெருங்கிச் சொல்லியது,

தலைமகன் தன்னெஞ்சினை

—பரணா.

பி - ம். மொழித்தகட்டோர். 17. விலங்கியசினஞ்.
முற்றி. 22. எல்லோட்கு வருந்தி. (நோக்கி.)

18. முன்னர்

213. பாலை

வினைநவில் யானை விறற்போர்த்
தொண்டைய
ரினமழை தவழு மேற்றரு நெடுங்கோட்

டோங்குவெள் ளருவி வேங்கடத் தும்பர்க்

கொய்குழை யதிரல் வைகுபுல ரலரி
சுரியிரும் பித்தை சுரும்புபடச் சூடி
யிகன்முனைத் தழீஇய வேறுடைப்
பெருநிரை
நனைமுதிர் நறவி னூட்பலி கொடுக்கும்

வாணிணப் புகவின் வடுகர் தேஎத்து
நிழற்கவி னிழந்த நீரி னீளிடை
யழலவி ரருஞ்சுர நெடிய வென்னா
தகற லாய்ந்தன ராயினும் பகல்செலப்
பல்கதிர் வாங்கிய படுசுட ரமையத்துப்
பெருமரங் கொன்ற கால்புகு வியன்புனத்
தெரிமருள் கதிர திருமணி யிமைக்கும்
வெல்போர் வானவன் கொல்லிக்
குடவரை
வேயொழுக் கன்ன சாயிறைப்
பணைத்தோட்
பெருங்கவின் சிதைய நீங்கி யான்றோ

ரும்பெற லுலக மமிழ்தொடு பெறினுஞ்
சென்றுதா கீடலோ விலரே யென்றுங்
கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கை
வலம்படு வென்றி வாய்வாட் சோழ
ரிலங்குநீர்க் காவிரி யிழிபுனல் வரித்த
வறலென நெறிந்த கூந்த
லுறவில் சாயலொ டொன்றுதன் மறந்தே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—தாயங்கண்ணனார்.

பி-ம். 1. வினைநல், 13. சால்புகுவியன். 14. தெரிமருள் கதிர் மணியிமைக்குமத்தம், (தையங்கண்ணனார். இதையங்கண்ணனார்.)

214. முல்லை

அகலிரு விசும்பகம் புதையப் பாஅய்ப்
பகலுடன் கரந்த பல்கதிர் வாண

மிருங்களிற் றினநிரை குளிர்ப்ப வீசிப்
பெரும்பெய லழிதுளி பொழித லானது
வேந்தனும் வெம்பகை முரணி யேந்திலை
விடுகதிர் நெடுவேல் இமைக்கும் * பாசறை
யடுபுகழ் மேவலொடு கண்படை யிலனே
யமருந் தம்வயி னதுவே நமரென
நம்மறிவு தெளிந்த பொம்ம லோதி
யாங்காகு வள்கொ ரூனே யோங்குவிடைப்
படுசுவற் கொண்ட பகுவாய்த் தெண்மணி
யாபெயர் கோவல ராம்பலொ டூஉஇப்
பையு ளல்யாழ் செவ்வழி வகுப்ப
வாருயி ரணங்குந் தெள்ளிசை
மாரி மாலையுந் தமியள் கேட்டே. †

என்பது:
பாசறைக்கட் டலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

பி - ம். 7. அடுபுகழ்வேலொடு. 9. நம்மறிவுதெளித்த.

215. பாலை

‡ விலங்கிருஞ் சிமையக் குன்றத் தும்பர்
வேறுபன் மொழிய தேஎ முன்னி
வினைநசைஇப் பரிக்கு முரன்மிகு
நெஞ்சமொடு

---

* "பாடி......மண்டமர்
என முல்லைப்பாட்டினுள்ளும்

நசையொடு கண்பண்ட பெறுஅது"
வந்தது காண்க. (அடிகள் 28-67)

† இப்பாட்டுப் பொருள்நோக்கினால் அதுகண்டு
யது என்பர் நச். (தொல். பொருள். 24)

வருந்திக் கூறி

‡ "விலங்கிருஞ்.........செலன்மாண்புற்ற"
என்புழி வேறு
பன் மொழிய தேஎத்தைக் கொள்ளக்கருதிப்
போர்த்தொழிலைச் செலுத்தும் உரன்மிக்க
நெஞ்சமென்றலின், இது குறுநிலமன்னன்
தன் பகைவயின் நாடுகொள்ளச் சென்றதாம்,
வேந்தனெனப்பெயர்
கூறாமையின் என்பர் நச். (தொல், பொருள். 32,)

புனைமா ணஃகம் வலவயி னேந்திச்
செலன்மாண் புற்ற நும்வயின் வல்லே

வலனு கென்றலு நன்றுமற் றில்ல
கடுத்தது பிழைக்குவ தாயிற் றொடுத்த
கைவிரற் கவ்வுங் கல்லாக் காட்சிக்

கொடுமரம் பிடித்த கோடா வன்கண்
வடிநவி லம்பி னேவ லாடவ
ராளழித் துயர்த்த வஞ்சுவரு
பதுக்கைக்
கூர்நுதிச் செவ்வா யெருவைச் சேவல்
படுபிணப் பைந்தலை தொடுவன குழீஇ
மல்லன் மொசிவிர லொற்றி
மணிகொண்டு
வல்வாய்ப் பேடைக்குச் சொரியு
மாங்கட்
கழிந்தோர்க் கிரங்கு நெஞ்சமொ
டொழிந்திவ ணுறைத லாற்று

வோர்க்கே.

என்பது: செலவுணர்த்தியதோழி மகனைச் செலவழுங்குவித்தது.

தலைமகள்குறிப்பறிந்து தலை

—இறங்குகுடிக் குன்றநாடன்.

பி - ம். 2. தேய முன்னி.

3. முரண்மலி; முரன்மலி.

216. மருதம்

நாண்கொளுண் கோலின் மீன்கொள்
பாண்மகள்
தான்புன லடைகரைப் படுத்த வராஅ
னாரரி நறவுண் டிருந்த தந்தைக்கு
வஞ்சி விறகிற் சுட்டுவா யுறுக்குந்
தண்டுறை யூரன் பெண்டி ரெம்மைப்
பெட்டாங்கு மொழிப வென்ப வவ்வலர்ப்
பட்டன மாயி னினியெவ னாகியர்
கடலாடு மகளிர் கொய்த ஞாழலுங்
கழனி யுழவர் குற்ற குவளையுங்
கடிமிளைப் புறவிற் பூத்த முல்லையொடு

பல்லிளங் கோசர் கண்ணி யயரு
மல்லல் யாணர்ச் * செல்லிக் கோமா
னெறிவிடத் துலையாச் செறிசுரை
வெள்வே
லாத னெழினி யருநிறத் தழுத்திய
பெருங்களிற் றெவ்வம் போல
வருந்துவர் மாதவர் சேரியாஞ்
செலினே.

என்பது : தலைமகட்குப்பாங்காயினர் கேட்பத்
யினர்க்குப் பரத்தை சொல்லியது.

தனக்குப்பாங்கா

—ஐயூர் முடவனர்.

இப்பாட்டின் கருத்துப் பிறராலும் இன்பம் பெறுவான்
என்றவாறு.

பி - ம். 1. ஞாண்கொணுன் கோனன் மீன்கொள். 2.
தண்புன.

217. பாலை

பெய்துபுலந் திறந்த பொங்கல்

வெண்மழை
யெஃகுறு பஞ்சித் துய்ப்பட் டன்ன
துவலை தூவல் கழிய வகல்வய
னீடுகழைக் கரும்பின் கணைக்கால்
வான்பூக்
கோடைப் பூளையின் வாடையொடு
துயல்வரப்
பாசிலைப் பொதுளிய புதலொறும்
பகன்றை
நீலுண் பச்சை நிறமறைத் தடைச்சிய
தோலெறி பாண்டிலின் வாலிய மலரக்
கோழிலை யவரைக் கொழுமுகை யவிழ
ஊழுறு தோன்றி யொண்பூத் தளைவிட்
புலந்தொறுங் குயிஞ நரலக் கல்லென
வகன்றுறை மகளி ரணிதுறந்து நடுங்க
வற்சிரம் வந்தன் றமைந்தன் றிதுவென
வெப்பொருள் பெறினும் பிரியன்மி
ஞேயெனச்
செப்புவல் வாழியோ துணையுடை
யீர்க்கென
நல்காக் காதலர் நலனுண்டு துறந்த

* செல்வி என்றது செல்லூர்.

பாழ்படு மேனி நோக்கி நோய்பொர
விணரிறு புடையு நெஞ்சமொடு புணர்வுவேட்
டெயிறுதீப் பிறப்பத் திருகி
நடுங்குதும் பிரியின்யாங் கடும்பனி யுழந்தே.

என்பது: பிரிவுணர்த்தியதோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றாமைமீதூரச் சொல்லியது.

—கழார்க் கீரனெயிற்றியார்.

இப்பாட்டு எதிர்காலம் நோக்கிற்று.

பி - ம் 1. பெய்துபுறந்தந்த. 2. பஞ்சின்றுய் 8. வாலிதின் 9. கொழுமுகையுடைய 11. குருகினுரல ; குருகினரல. 18. ரிறு புடைபு. 19. பரப்ப.

218. குறிஞ்சி

* கிளைபா ராட்டுங் கடுநடை வயக்களிறு
முளைதரு பூட்டி வேண்டுகுள கருத்த
வாணிற வுருவி னொளிறுபு மின்னிப்

பருஉவுறைப் பஃறுளி சிதறிவா
னவின் று

பெருவரை நளிர்சிமை யதிர வட்டித்துப்
புயலே றுரைஇய வியலிரு ணடுநாள்
விறலிழைப் பொலிந்த காண்பின்
சாயற்
றடைஇத் திரண்டநின் றோள்சேர்
பல்லதைப்
படாஅ வாகுமெங் கண்ணென நீயு
மிருண்மயங் கியாமத் தியவுக்கெட
விலங்கி
வரிவயங் கிரும்புலி வழங்குநர்ப் பார்க்கும்
பெருமலை விடரகம் வரவரி தென்னாய்
வரவெளி தாக வெண்ணுதி யதனா
னுண்ணிதிற் கூட்டிய படுமா ணாரந்
தண்ணிது கமழு நின்மார் பொருநா
ளடைய முயங்கே மாயின் யாமும்

* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே கொண்டார் நச். (தொல் பொருள். 3.)

விறலிழை நெகிழச் சாஅய்து மதுவே
யன்னை யறியினு மறிக வலர்வா
யம்பன் மூதூர் கேட்பினுங் கேட்க
வண்டிறை கொண்ட வெரிமரு டோன்றியொ
டொண்பூ வேங்கை கமழுந்
தண்பெருஞ் சாரற் பகல்வந் தீமே.

என்பது : தோழி தலைமகளை இடத்துய்த்து வந்து பகற்குறி சேர்ந்த வாய்பாட்டாற் றலைமகனை வரைவுகடாயது.

—கபிலர்.

பி - ம். 2, குளகருந்த. 5. களிச்சிமை. 12, வரலரிதென். 20-21. டோன்றல பொன்பூ; டோன்ற வொண்பூ.

219. பாலை

சீர்கெழு வியனகர்ச் சிலம்புநக வியலி
யோரை யாயமொடு பந்துசிறி தெறியினும்
வாரா யோவென் றேத்திப் பேரிலைப்

பகன்றை வான்மலர் பனிநிறைந்
ததுபோற்
பால்பெய் வள்ளஞ் சால்கை பற்றி
யென்பா டுண்டனை யாயி னொருகா
னுந்தை பாடு முண்ணென் றோட்டப்
பிறந்ததற் கொன்றுஞ் சிறந்தவை
செய்தியா
னலம்புனைந் தெடுத்தவென் பொலந்தொடிக்
ளறனி லாளனொ டிறந்தன ளினியென [குறுமக
மறந்தமைந் திராஅ நெஞ்ச நோவென்
பொன்வார்ந் தன்ன வைவா லெயிற்றுச்
செந்நாய் வெரீஇய புகருழை
யொருத்தல்
பொறியரை விளவின் புன்புற விளைபழ
மழலெறி கோடை தூக்கலிற் கோவலர்

குழலென நினையு நீரி னீளிடை
மடத்தகை மெலியச் சாஅய்
நடக்குங் கொல்லென நோவல் யானே.
32

என்பது : மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

பி - ம்.

—கயமனார்.

8. பிறந்ததற்கொண்டுஞ் சிறந்தவை செய்தியர்.

220. நெய்தல்

ஊருஞ் சேரியு முடனியைந் தலரெழத்
தேரொடு மறுகியும் பணிமொழி பயிற்றியுங்
கெடாஅத் தீயி னுருகெழு செல்லூர்க்
கடாஅ யானைக் குழூஉச்சமந் ததைய
மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
முன்முயன் றரிதனின் முடித்த வேள்விக்
கயிறரை யாத்த காண்டகு வனப்பி
னருங்கடி நெடுந்தூண் போல யாவருங்
காண லாகா மாணெழி லாக
முள்ளுதொறும் பனிக்கு நெஞ்சினை நீயே

நெடும்புற நிலையினை வருந்தினை யாயின்
முழங்குகட லோதங் காலைக்
கொட்கும்
பழம்ப னெல்லி னூணூ ராங்க
ணேலா விருபுட் போல நெஞ்சமர்ந்து
காதன் மாறாக் காமர் புணர்ச்சியி
னிருங்கழி முகந்த செங்கோ லவ்வலை
முடங்குபுற விறவோ டினமீன் செறிக்கு
நெடுங்கதிர்க் கழனித் தண்சாய்க் கானத்து
யாணர்த் தண்பணை யுறுமெனக் கான
லாய மாய்ந்த சாயிறைப் பணைத்தோ
ணல்லெழில் சிதையா வேமஞ்
சொல்லினித் தெய்யயாங் தெளியு மாறே.

என்பது : இரவுக்குறிவந்துநீங்குந் தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டுத் தோழி சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 4. குருஉச்சமம். 11. நிலையின் வருந்தினை. 14. இரும்புள்.

221. பாலை

நனைவிளை நறவின் றேறன் மாந்திப்
புனைவினை நல்லிற் றருமணற் குவைஇப்
பொம்மல வோதி யெம்மகண் மணனென
வதுவை யயர்ந்தனர் நமரே யதனாற்
புதுவது புனைந்த செயலை வெள்வேன்
மதியுடம் பட்ட மையணற் காளை
வாங்குசினை மலிந்த திரளரை
மராஅத்துத்
தேம்பாய் மெல்லிணர் தளிரொடு
கொண்டுநின்
றண்ணறு முச்சி புனைய வவனொடு
கழைகவின் போகிய மழையுயர்
நனந்தலைக்
களிற்றிரை பிழைத்தலிற் கயவாய்
வேங்கை
காய்சினஞ் சிறந்து குழுமலின் வெரீஇ
யிரும்பிடி யிரியுஞ் சோலை
யருஞ்சுரஞ் சேற லயர்ந்தனென் யானே.

என்பது : தலைமகற்குப் போக்குடன்பட்டதோழி தலைமகட்குப் போக்குடன்படச் சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம். 3. யென்மகண். 7. வாங்குசினைக்கொய்த. 8. தேம் பாய்தளிரொடு மெல்லிணர் கொண்டு.

222. குறிஞ்சி

வானுற நிவந்த நீனிறப் பெருமலைக்
கான நாட னுறீஇய நோய்க்கென்
மேனி யாய்நலந் தொலைதலின்
மொழிவென்
முழவுமுகம் புலராக் கலிகொ ளாங்கட்
5 கழாஅர்ப் பெருந்துறை விழவி னாடு
மீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்துகுவவு
மொய்ம்பி
னட்ட னத்தி நலனயந் துரைஇத்
தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி வவ்வலின்

மாதிரந் துழைஇ மதிமருண் டலந்த
வாதி மந்தி காதலற் காட்டிப்
படுகடல் புக்க பாடல்சால் சிறப்பின்
மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெறீஇயர்

சென்மோ வாழி தோழி பன்னா
ளுரவுரு மேறொடு மயங்கி
யிரவுப்பெயல் பொழிந்த வீர்ந்த ணாறே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி-ம். 9. மருண் டுடருழந்த. 10. காதலிற்காட்டி. 11. பாடு சால். 12. மந்தியன்ன.

223. பாலை

பிரிதல் வல்லிய ரிதுநத் துறந்தோர்

மறந்து மமைகுவர் கொல்லென்
றெண்ணி
யாழல் வாழி தோழி கேழல்
வளைமருப் புறழு முளைநெடும் பெருங்காய்
நனைமுதிர் முருக்கின் சினைசேர் பெருங்கற்
காய்சினக் கடுவளி யெடுத்தலின் வெங்கட்
டழல்பொழி யானையி னையெனத் தோன்று
நிழலி லோமை நீரி னீளிடை
யிறந்தன ராயினுங் காதலர் நம்வயின்
மறந்துகண் படுதல் யாவது புறந்தா
ழம்பணை நெடுந்தோட் டங்கித் தும்பி
யரியினங் கடிக்குஞ் சுரிவண ரைம்பா
லுண்கே ழடங்க வாரிப் பையுள்கெட
நன்முகை யதிரப் போதொடு குவளைத்
தண்ணறுங் கமழ்தொடை வேய்ந்தநின்
மண்ணார் கூந்தன் மரீஇய துயிலே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 1. வல்லியாது நத். 4. நெடும் பொங்கர். 6. வெங்காட். 13. ஞுண்டுகளடங்க. பையுள்கெடு. 15. கமழ்தொடர்.

224. முல்லை

செல்க பாக வெல்லின்று பொழுதே
வல்லோ னடங்குகயி றமைப்பக் கொல்லன்
விசைத்துவாங்கு துருத்தியின் வெய்ய வுயிராக்
கொடுநுகத் தியாத்த தலைய கடுநடைக்

காற்கடுப் பன்ன கடுஞ்செல விவுளி
பால்கடை நுரையின் பரூஉமிதப் பன்ன
வால்வெண் டெவிட்டல் வழிவார் நுணக்கஞ்
சிலம்பி நூலி னுணங்குவன பாறிச்
சாந்துபுல ரகல மறுப்பக் காண்டகப்
புதுநலம் பெற்ற வெய்துநீங்கு புறவிற்
றெறிநடை மரைக்கண மிரிய மனையோ

ளா துணங்கு வல்சி
திரிமரக் குரலிசை

பெய்துமுறுக் குறுத்த
கடுப்ப வரிமண
லலங்குகதிர்த் திகிரி யாழி போழ
வருங்கொ ரேழிநம் மின்னுயிர்த்

துணையெனச்
சில்கோ லெல்வளை யொடுக்கிப் பல்கா
லருங்கடி வியனகர் நோக்கி

வருந்துமா லளிய டிருந்திழை தானே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—ஆவூர்மூலங்கிழார்மகனர்

பெருந்தலைச்சாத்தனார். (பி - ம். 7. வால்வெண்
சாத்தன்.)

போட்டல், (ஆவூர்க்கிழார்மகன் பெருஞ்

225. பாலை

* அன்பு மடனுஞ் சாயலு மியல்பு
மென்பு நெகிழ்க்குங் கிளவியும் பிறவு

மொன்றுபடு கொள்கையொ டோராங்கு முயங்கி
யின்றே யிவண மாகி நாளைப்
புதலிவ ராடமைத் தும்பி குயின்ற
வகலா வந்துளை கோடை முகத்தலி
னீர்க்கியங் கினநிரைப் பின்றை வார்கோ
லாய்க்குழற் பாணியி னைதுவந் திசைக்குந்
தேக்கமல் சோலைக் கடறோங் கருஞ்சுரத்
தியாத்த தூணித் தலைதிறந் தவைபோற்
பூத்த விருப்பைக் குழைபொதி குவியிணர்
கழறுளை முத்திற் செந்நிலத் துதிர

மழைதுளி மறந்த வங்குடிச் சீறூர்ச்
சேய்குவங் கொல்லோ: நெஞ்சே

பூட்புனை

15 புயலென வொலிவரும் தாழிருங் கூந்தற்
செறிதொடி முன்கைநங் காதலி
யறிவனுர் நோக்கமும் புலவியு நினைந்தே.

என்பது : பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

—எயினந்தை மகனுர் இளங்கீரனுர்.

இப்பாட்டினுள் துணித்தலை திறத்த லென்பது லென்றவாறு.

உறைகழித்த

226. மருதம்

உணர்குவெ னல்லெ னுரைமினின்

மாய

நாணிலை மன்ற யாண ரூர
வகனு ளாங்க ணம்பகை மடிவைக்

---

* இது நெஞ்சினுற் பிரியக்கருதி வருந்திக்கூறியது என்பர்

கச். (தொல். பொருள். 146.)

குறுந்தொடி மகளிர் குரூஉப்புனன் முனையிற்
பழனப் பைஞ்சாய் கொழுதிக் கழனிக்
கரந்தையஞ் செறுவின் வெண்குரு கோப்பும்
வல்வி லெறுழ்த்தோட் பரதவர் கோமான்
பல்வேன் மத்தி கழாஅர் முன்றுறை
நெடுவெண் மருதொடு வஞ்சி சாஅய
விடியல் வந்த பெருநீர்க் காவிரித்
தொடியணி முன்கை நீயெவ் யோளொடு
முன்னா ளாடிய கவ்வை யின்னாள்
வலிமிகு முன்பிற் பாணனொடு மலிதார்த்
தித்தன் வெளிய னுறந்தை நாளவைப்
பாடின் றெண்கிணைப் பாடுகேட் டஞ்சிப்
போரடு தானைக் கட்டி
பொராஅ தோடிய வார்ப்பினும் பெரிதே.

என்பது: தலைமகற்குத் தோழி வாயின்மறுத்தது.

—பரணர்.

இப்பாட்டினுள் மடிவையென்றது தழையை.

227. பாலை

நுதல்பசந் தன்றே தோள்சா யினவே
திதலை யல்குல் வரியும் வாடின
வென்னா குவள்கொ லிவளெனப்
பண்மா
ணீர்மலி கண்ணொடு நெடிதுநினைந்
தொற்றி
யினையல் வாழி தோழி நனைகவுட்
காய்சினஞ் சிறந்த வாய்புகு கடாத்தொடு
முன்னிலை பொருஅது முரணிப்
பொன்னினர்ப்
புலிக்கேழ் வேங்கைப் பூஞ்சினை புலம்ப
முதல்பாய்ந் திட்ட முழுவலி
யொருத்தல் செந்நிலப் படுநீ ருடிச்
செருமலைந்து
களங்கொண் மள்ளரின் முழங்கு
மத்தம்
பலவிறந் தகன்றன ராயினு நிலைஇ

நோயில ராகநங் காதலர் வாய்வாட்
டமிழகப் படுத்த
வருநர் வரையாப்
விமிழிசை முரசின்
பெருநா ளிருக்கைத்
தூங்கல் பாடிய வோங்குபெரு
நல்லிசைப் • பிடிமிதி வழுதுணைப்
பெருப்பெயர்த் தழும்பன்
கடிமதில் வரைப்பி னூணூ ரும்பர்
விழுநிதி துஞ்சும் வீறுபெறு திருநக
ரிருங்கழிப் படப்பை மருங்கூர்ப்
பட்டினத்
தெல்லுமி ழாவணத் தன்ன
கல்லென் கம்பலை செய்தகன்
றோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண்வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது. பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலை

மகள் சொல்லிய தூஉமாம்.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 3,-4. பன்னுணீர்மலி. 17. பிடிமகி
ழுறு துணைப். 19. விழ
வுறு திருநகர்; வீழ்வுறு. 21. தெல்லிமிழ்

228. குறிஞ்சி

பிரசப் பல்கிளை யார்ப்பக் கல்லென
வரையிழி யருவி யாரந் தீண்டித்
தண்ணென நனைக்கு நளிமலைச் சிலம்பிற்
கண்ணென மலர்ந்த மாயிதழ்க் குவளைக்
கன்முகை நெடுஞ்சுனை நம்மொ டாடிப்
பகலே யினிதுடன் கழிப்பி யிரவே
செல்வ ராயினு நன்றுமற் றில்ல
வான்கண் விரிந்த பகன்மரு ணிலவிற்
சூரன் மிளைஇய சார லாராற்
றேங்கன் மிசைஇய வேங்கை யொள்வீப்
புலிப்பொறி கடுப்பத் தோன்றலிற் கயவா

யிரும்பிடி யிரியுஞ் சோலைப்

பெருங்கல் யாணர்த்தஞ் சிறுகுடி

யானே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

—அண்டர்மகன் குறுவழுதியார்.

இப்பாட்டு, பகலே சிறைப்புறம்.

229. பாலை

பகல்செய் பல்கதிர்ப் பருதியஞ் செல்வ
னகல்வாய் வானத் தாழி போழ்ந்தென
நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடைக்
கயந்தலைக் குழவிக் கவியுகிர் மடப்பிடி
குளகுமறுத்[3] துயங்கிய மருங்குல் பலவுடன்
பாழூர்க் குரம்பையிற் றோன்று மாங்க
ணெடுஞ்சே ணிடைய குன்றம் போகிய
பொய்வ லாளர் முயன்றுசெய் பெரும்பொரு
ணம்மின் றாயினு முடிக வல்லெனப்

பெருந்துனி மேவ னல்கூர் குறுமக
ணெய்மலிர் துகுத்த நொசிவரற் சின்னீர்
பல்லிதழ் மழைக்கட் பாவை மாய்ப்பப்
பொன்னேர் பசலை யூர்தரப் பொறிவரி
நன்மா மேனி தொலைத னோக்கி
யினைய லென்றி தோழி சினைய
பாசரும் பீன்ற செம்முகை முருக்கினப்
போதவி ழலரி கொழுதித் தாதருந்
தந்தளிர் மாஅத் தலங்கன் மீமிசைச்
செங்க ணிருங்குயி லயவரக் கூஉ
மின்னிள வேனிலும் வாரா
ரின்னே வருது மெனத்தெளித் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகளை வற்புறுத் தும்தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்து சொல்லியது.

—மதுரைக்கூலவாணிகன்

பி - ம். 10. மேவநல்கூர்.

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

230. நெய்தல்

*உறுகழி மருங்கி னோதமொடு
மலர்ந்த
சிறுகரு நெய்தற் கண்போன் மாமலர்ப்
பெருந்தண் மாத்தழை யிருந்த வல்கு
லைய வரும்பிய சுணங்கின்
வையெயிற்று
மையீ ரோதி வாணுதற் குறுமகள்
விளையாட் டாயமொடு வெண்மண
லுதிர்த்த
புன்னை நுண்டாது பொன்னி னொண்டூ
மணைபுறந் தருதி யாயி னெனையதூஉ
மிம்மனைக் கிழமை யெம்மொடு
புணரிற்
றீது முண்டோ மாத ராயெனக்
கடும்பரி நன்மான் கொடிஞ்சி
நெடுந்தேர்
கைவல் பாகன் பையென வியக்க

யாந்தற் குறுகின மாக வேந்தெழி
லரிவே யுண்கண் பனிவா லொடுக்கிச்
சிறிய விறைஞ்சின டலையே
பெரிய வெவ்வம் யாமிவ ணுறவே.

என்பது : தலைமகளைக் கண்ணுற்றுநீங்குந் தலைமகன் சிற்குச் சொல்லியது.

தன்னெஞ்

—மதுரை அறுவைவாணிகன்

இளவேட்டனார்.

பி - ம். 3.—4. தழையருந்த வல்குலை, மையவரும்பிய

; வல்குலை

யரும்பிய சுணங்கி னைய வையெற்று 14. லரிவையுண்.

231. பாலை

செறுவோர் செம்மல் வாட்டலுஞ் சேர்ந்தோர்க்
குறுமிடத் துலக்கு முதவி யாண்மையு
மில்லிருந் தமைவோர்க் கில்லென் றெண்ணி

---

* "கைப்பட்டுக்கலங்கினும்"

என்னுந் துறைக்கு இப்பாட்டினை

உதாரணமாகக் கொண்டு, இதனைத் தலைவன் கூறியது

என்பர் நச்.

(தொல், பொருள். 111.)

நல்லிசை வலித்த நாணுடை மனத்தர்
கொடுவிற் கானவர் கணையிடத்
படுகளத் துயர்த்த மயிர்த்தலைப்

தொலைந்தோர்
பதுக்கை

கள்ளியம் பறந்தலைக் களர்தொறுங்

குழீஇ

யுள்ளுநர்ப் பனிக்கு மூக்கருங்

கடத்திடை

வெஞ்சுர மிறந்தன ராயினு நெஞ்சுருக
வருவர் வாழி தோழி பொருவர்
செல்சமங் கடந்த செல்லா நல்லிசை
விசும்பிவர் வெண்குடைப் பசும்பூட்

பாண்டியன்

பாடுபெறு சிறப்பிற் கூட லன்னநின்
னுடுவண் டாற்று முச்சித்
தோடார் கூந்தன் மரீஇ யோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண்

சொல்லியது.

வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி .

—மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனர்.

பி - ம். 3. இல்லெனை வெண்ணி, 15. தோடார்

மென்றேன் மீஇ.

232. குறிஞ்சி

காணினி வாழி தோழி பாணுண்
மழைமுழங் கரவங் கேட்ட கழைதின்
மாஅல் யானை புலிசெத்து வெரீஇ
யிருங்கல் விடரகஞ் சிலம்பப் பெயரும்
பெருங்க ணாடன் கேண்மை யினியே
குன்ற வேலிச் சிறுகுடி யாங்கண்
மன்ற வேங்கை மணநாட் பூத்த
மணியே ரரும்பின் பொன்வீ தாஅய்
வியலறை வரிக்கு முன்றிற் குறவர்
மனைமுதிர் மகளிரொடு குரவை தூங்கு
மார்கலி விழவுக்களங் கடுப்ப நாளும்
விரவுப்பூம் பலியொடு விரைஇ யன்னை

கடியுடை வியனகர்க் காவல் கண்ணி
முருகென வேலற் றரூஉம்
பருவ மாகப் பயந்தன்றா னமக்கே. என்பது:

தோழி தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

—கோடிமங்கலத்து வாதுளி நற்சேந்தனார்.

பி - ம். 2. மழைமுழங்கோலங்.

233. பாலை

அலமரன் மழைக்கண் மல்குபனி வாரநின்
னலர்முலை நனைய வழாஅ தோழி
யெரிகவர் புண்ட கரிபுறப் பெருநிலம்
பீடுகெழு மருங்கி னோடுமழை துறந்தென
வூனில் யானை யுயங்கும் வேனின்
மறப்படைக் குதிரை மாறா மைந்திற்

றுறக்க மெய்திய தொய்யா நல்லிசை
முதியர்ப் பேணிய வுதியஞ் சேரல்
பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை யிரும்பல்
கூளிச் சுற்றங் குழீஇயிருந் தாங்குக்
குறியவு நெடியவுங் குன்றுதலை மணந்த
சுரனிறந் தகன்றன ராயினு மிகநனி
மடங்கா வுள்ளமொடு மதிமயக் குறூஉப்
பொருள்வயி னீடலோ விலர்நின்
னிருளேர் கூந்த லின்றுயின் மறந்தே.

என்பது : பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

இப்பாட்டில் தொய்யா வென்றது கெடாத வென்றவாறு.

234. முல்லை

கார்பயம் பொழிந்த நீர்திகழ் காலை
நுண்ணயிர் பரந்த தண்ணய மருங்கி னிரைபறை
யன்னத் தன்ன விரைபரிப் புல்லுளைக் கலிமா
மெல்லிதிற் கொளீஇய வள்பொருங் கமையப்
பற்றி மூழ்கிய பல்கதி ராழி மெல்வழி யறுப்பக்
காலென மருள வேறி நூலியற்
கண்ணோக் கொழிக்கும் பண்ணமை நெடுந்தேர்
வல்விரைந் தூர்தி நல்வலம் பெறுந
ததர்தழை முனைஇய தெறிநடை மடப்பிணை
யேறுபுண ருவகைய வூறில வுகள
வஞ்சிறை வண்டின் மென்பறைத் தொழுதி
முல்லை நறுமலர்த் தாதுநயந் தூத
வெல்லை போகிய புல்லென் மாலைப்
புறவடைந் திருந்த வுறைவி னல்லூர்க் கழிபட
ருழந்த பனிவா ருண்க
ணன்னிறம் பரந்த பசலையண்
மின்னே ரோதிப் பின்னுப்பிணி விடவே.

என்பது: தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—பேயனார்.

பி-ம். 1. கார்பயன். 10. ததர்களை. (கழார்க்கீரனெயிற்றியார்.)

235. பாலை

அம்ம வாழி தோழி பொருள்புரிந்
துள்ளார் கொல்லோ காதல ருள்ளியுஞ்
சிறந்த செய்தியின் மறந்தனர் கொல்லோ
பயனிலங் குழைய வீசிப் பெயன்முனிந்து
விண்டு முன்னிய கொண்டன் மாமழை

மங்கு லற்கமொடு பொங்குபு துளிப்ப
வாடையொடு நிவந்த வாயிதழ்த்
தோன்றி
சுடர்கொ ளகலிற் சுருங்குபிணி
யவிழச்
சுரிமுகிழ் முசுண்டைப் பொதியவிழ்
விசும்பணி மீனிற் பசும்புத லணியக்
வான்பூ
கள்வன் மண்ணளைச் செறிய
வகல்வயற்
கிளைவிரி கரும்பின் கணைக்கால்
வான்பூ
மாரியங் குருகி னீரிய குரங்க
நனிகடுஞ் சிவப்பொடு நாமந் தோற்றிப்
பணிகடி கொண்ட பண்பில் வாடை
மருளின் மாலையொ டருளின்றி நலிய

நுதலிறை கொண்ட வயலறி
பசலையொடு
தொன்னலஞ் சிதையச் சாஅ
யென்னள்கொ லளிய ளென்னு
தோரே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகள் மீதூரத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

ஆற்றாமை

—கழார்க் கீரனெயிற்றியார்.

பி - ம். 11. வகல்வயிற், 14. நாமக்தோன்றி. 16.
டருளின்று.

236. மருதம்

மணிமருண் மலர முள்ளி யமன்ற

துணிநீ ரிலஞ்சிக் கொண்ட பெருமீ
னரிநிறக் கொழுங்குறை வெளவினர்
மாந்தி
வெண்ணெ லரிநர் பெயர்நிலைப்
பின்றை

யிடனில நெரிதரு நெடுங்கதிர்ப் பல்சூட்டுப்
பனிபடு சாய்ப்புறம் பரிப்பக் கழனிக்
கருங்கோட்டு மாஅத் தலங்குசினைப் புதுப்பூ
மயங்குமழைத் துவலையிற் ரூஅ மூரன்
காமம் * பெருமை யறியே னன்று
முய்ந்தனென் வாழி தோழி யல்க

* பெருஉம் என்றும் படிக்கலாம்.

* லணிகிளர் சாந்தி னம்பட் டிமைப்பக்
கொடுங்குழை மகளிரி ஞெடுங்கிய
விருக்கை
யறியா மையி னழிந்த நெஞ்சி
னேற்றிய லெழினடைப் பொலிந்த
மொய்ம்பிற்
றேட்டிருஞ் சுரியன் மணந்த பித்தை
யாட்ட னத்தியைக் காணீ ரோவென
நாட்டி னாட்டி னூரி னூரிற்
[னக்
கடல்கொண் டன்றெனப் புனலொழிந் தன்றெ
கலுழ்ந்த கண்ணள் காதலற் கெடுத்த

வாதி மந்தி போல †
வேதஞ் சொல்லிப் பேதுபெரி துறலே.

என்பது : ஆற்றாமைவாயிலாகப் புக்க
தலைமகனீக்கத் துக்கண்

புக்க தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—பரணர்.

இப்பாட்டின் கருத்து, ஒன்று ஒன்றாய்த்தோன்று மூரனு தலால், நல்லார்போலத் துக்கத்தினைச் செய்வான் என்றவாறு.

பி - ம். 3. வெவ்விளர். 5. யிடைநில். 7. மாஅத்த வஞ்சினைப்.

237. பாலை

புன்காற் பாதிரி யரிநிறத் திரள்வீ
நுண்கொடி யதிரலொடு நுணங்கறல் வரிப்ப
வாலெயிற் றன்ன வரும்புமுதிர் குரவின்
றேனிமிர் நறுஞ்சினைத் தென்றல் போழக்
குயில்குரல் கற்ற வேனிலுந் துயிறுறந்
தின்னு கழியுங் கங்கு லென்றுநின்

* இது புலவிப் பொருளாக அச்சம்பிறந்தது என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 256.)

† ஆதிமந்திதன்பெயராலும், காதலனாகிய ஆட்டனத்தி பெயராலும் கூறிற் காஞ்சிப்பாற்படும். "ஆதி மந்தி போல......துறலே" என அகத்திணைக்கண் சார்த்துவகையான் வந்தன என்பர் நச். (தொல். பொருள். 54.)

னன்மா மேனி யணிநலம் புலம்ப
வினைத லான்றிசி னாயிழை கனைதிறற்
செந்தீ யணங்கிய செழுநிணக் கொழுங்குறை
மென்றினைப் புன்க முதிர்த்த மண்டையொ
டிருங்கதி ரலமருங் கழனிக் கரும்பின்
விளைகழை பிழிந்த வந்தீஞ் சேற்றொடு
பால்பெய் செந்நெற் பாசவற் பகுக்கும்
புனல்பொரு புதவி னுறந்தை யெய்தினும்
வினைபொரு ளாகத் தவிர்விலர் கடைசிவந்
தைய வமர்த்த வுண்கணின்
வையேர் வாலெயி றூறிய நீரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம். 10, புன்கமுயர்த்த.

238. குறிஞ்சி

மான்றமை யறியா மரம்பயி லிறும்பி
னீன்றிளைப் பட்ட வயவுப்பிணைப் பசித்தென
மடமான் வல்சி தரீஇய நடுநா
ளிருண்முகைச் சிலம்பி னிரைவேட் டெழுந்த
பணைமரு ளெருத்திற் பல்வரி யிரும்போத்து
மடக்க ளுமான் மாதிரத் தலறத்
தடக்கோட் டாமா னண்ண லேஎறு
நனந்தலைக் கானத்து வலம்படத் தொலைச்சி
யிருங்கல் வியலறை சிவப்ப வீர்க்கும்
பெருங்க ளுடை பிரிதி யாயின்
மருந்து முடையையோ மற்றே யிரப்போர்க்
கிழையணி நெடுந்தேர் களிறொ டென்று
மழைசுரந் தன்ன வீகை வண்மகிழ்க்
கழறொடித் தடக்கைக் கலிமா னள்ளி

நளிமுகை யுடைந்த நறுங்கா
ரடுக்கத்துப்
போந்தை முழுமுத னிலைஇய காந்தண்
மென்பிணி முகையவிழ்ந் தலர்ந்த
தண்கமழ் புதுமலர் நாறுநறு நுதற்கே.

என்பது : இரவுக்குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

—கபிலர்.

இப்பாட்டின் கருத்து, யாதனுனாயினும் நச்சப்படும் நாடன் என்ற வாறு.

பி - ம். 9. வசிப்ப. 14. கடுமானள்ளி. 15. நளிமுகை யுடைத்த.

239. பாலை

அளிதோ தானே யெவனு வதுகொன்
மன்றுந் தோன்றுது மரனு மாயும்
புலியென வுலம்புஞ் செங்க ணுடவர்

ஞெலியொடு பிடித்த வார்கோ
லம்பின
ரெல்லூ றெறிந்து பல்லாத் தழீஇய
விளிபடு பூசல் வெஞ்சுரத் திரட்டும்
வேறுபஃ றேனத் தாறுபல நீந்திப்
.
புள்ளித் தொய்யிற் பொறிபடு சுணங்கி
னொள்ளிழை மகளி ருயர்பிறை
தொழூஉம்
புல்லென் மாலை யாமிவ ணொழிய
வீட்டருங் குரைய பொருள்வயிற்
செலினே
நீட்டுவி ரல்லிரோ நெடுந்தகை
யீரெனக்
குறுநெடும் புலவி கூறி நம்மொடு
நெருநலுந் தீம்பல மொழிந்த
சிறுநல் லொருத்தி பெருநல் லூரே.

, என்பது: பொருள்வயிற்
நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் தன்

—எயினந்தைமக னிளங்கீரனார்.

பி - ம். 1. அணிதோதானே எவனுகுவங்கொன். 14. செருநையு.
34

240. நெய்தல்

* செவ்வீ ஞாழற் கருங்கோட் டிருஞ்சினைத்
தனிப்பார்ப் புள்ளிய தண்பறை நாரை
மணிப்பூ நெய்தன் மாக்கழி நிவப்ப
வினிப்புலம் பின்றே கானலு நளிகடற்
றிரைச்சுர முழந்த திண்டிமில் விளக்கிற்
பன்மீன் கூட்ட மென்னையர்க் காட்டிய
வெந்தையுஞ் செல்லுமா றிரவே யந்தி
† வணங்குடைப் பணித்துறை கைதொழு தேத்தி
யாயு மாயமோ டயரு நீயுந்
தேம்பா யோதி திருநுத னீவிக்
கோங்குமுகைத் தன்ன குவிமுலை

யாகத்

தின்றுயி லமர்ந்தனை யாயின்

வண்டுபட

விரிந்த செருந்தி வெண்மணன்

முடுக்கர்ப்

‡ பூவேய் புன்னையந் தண்பொழில்

வாவே தெய்ய மணந்தனை செலற்கே.

என்பது: தோழி இரவுக்குறிவந்த தலைமகற்குப் பகற்குறிநேர்ந்தது.

—எழூஉப்பன்றி நாகன்குமரனார்.

பி - ம். 1. கோட்டஞ்சினை.

241. பாலை.

துனியின் றியைந்த துவரா நட்பி
னீய ரம்ம வவரென முனியாது

நல்குவர் நல்ல கூறினு மல்கலும்

* இப்பாட்டு, தோழி களஞ்சுட்டியது என்றும், † நுளையர்க்கு வலைவளந்தப்பின் அம்மகளிர் கிளையுடன் குழீஇச் சுறவுக்கோடு நட்டுப் பரவுக்கடன்கொடுத்தலின் ஆண்டு வருணன் வெளிப்படும் என்று கொண்டும், ‡ "பகற்புணர் களனே புறனென மொழிப" என்ற சூத்திரத்திற்கு இவ்வடிகளை உதாரணங்காட்டியுஞ்செல்வர் நச். (தொல். பொருள். 5, 121, 132.)

பிரியாக் காதலொ டுழைய ராகிய
நமர்மன் வாழி தோழி யுயர்மிசை
மூங்கி லிளமுளை திரங்கக் காம்பின்
கழைநரல் வியலகம் வெம்ப
மழைமறந்
தருவி யான்ற வெருவரு நனந்தலைப்
பேஎய் வெண்டேர்ப் பெயல்செத்
தோடித்
தாஅம் பட்ட தனிமுதிர் பெருங்கலை
புலம்பெயர்ந் துறைதல் செல்லா
தலங்குதலை
விருந்தின் வெங்காட்டு வருந்தி வைகு
மத்த நெல்லித் தீஞ்சுவைத் திரள்காய்
வட்டக் கழங்கிற் றாஅய்த்
துய்த்தலைச்
செம்முக மந்தி யாடு
நீண்மர மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது: பிரிவிடை வேறுபட்டதலைமகள் வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—காவன்முல்லைப் பூதனார்.

பி - ம். 2.
னீயாரம்ம; ணினியரம்ம. 11. தலைக்கு நிலே. 16. நன்மா.

242. குறிஞ்சி

அரும்புமுதிர் வேங்கை யலங்கன் மென்சினைச்
சுரும்புவாய் திறந்த பொன்புரை நுண்டாது
மணிமருள் கலவத் துறைப்ப வணிமிக்
கவிர்பொறி மஞ்ஞை யாடுஞ் சோலைப்
பைந்தாட் செந்தினைக் கொடுங்குரல் வியன்புனஞ்
செந்தார்க் கிள்ளை நம்மொடு கடிந்தோன்
பண்புதர வந்தமை யறியா னுண்கேழ்
முறிபுரை யெழினலத் தென்மக டுயர்மருங்
கறிதல் வேண்டுமெனப் பல்பிரப் பிரீஇ
யறியா வேலற் றரீஇ யன்னை

வெறியயர் வியன்களம் பொலிய வேத்தி
மறியுயிர் வழங்கா வளவைச் சென்றியாஞ்
செலவரத் துணிந்த சேண்விளங் கெல்வளை
நெகிழ்ந்த முன்கை நேரிறைப் பணைத்தோ
ணல்லெழி லழிவிற் றொல்கவின் பெறீஇய
முகிழ்த்துவர விளமுலை மூழ்கப் பல்லூழ்
முயங்க லியைவது மன்னோ தோழி
நறைகால் யாத்த நளிர்முகைச் சிலம்பிற்
பெருமலை விடரக நீடிய சிறியிலைச்
சாந்த மென்சினை தீண்டி மேலது
பிரசந் தூங்கு சேட்சிமை

வரையக வெற்பன் மணந்த மார்பே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

தலைமகட்குச்

—பேரிசாத்தனார்.

பி - ம். 10. நரீஇயென்னை. 18. களிமுகை. 22. மலர்ந்தமார்பே.

243. பாலை

அவரை யாய்மல ருதிரத் துவரிள
வாங்குதுளைத் துகிரி னீங்கை பூப்ப
விறங்குபோ தவிழ்ந்த வீர்ம்புதற் பகன்றைக்
கறங்குநுண் டுவலையி னாருறை யணியப்
பெயனீர் புதுவர றவிரச் சினைநேர்பு
பீள்விரிந் திறைஞ்சிய பிறங்குகதிர்க் கழனி
நெல்லொலி பாசவ றுழைஇக் கல்லெனக்
கடிதுவந் திறுத்த கண்ணில் வாடை

நெடிதுவந் தனையென நில்லா தேங்கிப்
பலபுலந் துறையுந் துணையில் வாழ்க்கை
நம்வலத் தன்மை கூறி யவர்நிலை

யறியுந மாயி னன்றுமற் றில்ல
பணிவார் கண்ணே மாகி யினியது
நமக்கே யெவ்வ மாகின்
றனைத்தாற் றோழிநந் தொல்வினைப் பயனே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றேனென்பதுபடச் சொல்லியது.

—கோடியூர்கிழார்மகனார் நெய்தற்றத்தனார்.

பி - ம். 1 - 2. தவரின், வாங்கு துளைத் துகளினீங்கை. 3. வீங்கு போதவிழ். 4. ஞாருளை. 8. கன்னிவாடை. 11. வலித்தன்மை.

15. தொழில் வினைப்பயனே. (குடிக்கிழார்மகனார் நெய்தற்றத்தனார்)

244. முல்லை

* பசைபடு பச்சை நெய்தோய்த் தன்ன
சேயுயர் சினைய மாச்சிறைப் பறவை
பகலுறை முதுமரம் புலம்பப் போகி

முகைவாய் திறந்த நகைவாய் முல்லை
கடிமகள் கதுப்பி ஞறிக் கொடிமிசை
வண்டினங் தவிர்க்குந் தண்பதக் காலை
வரினும் வாரா ராயினு மாண்டவர்க்
கினிதுகொல் வாழி தோழி யெனத்தன்
பல்லிதழ் மழைக்க ணல்லகஞ் சிவப்ப
வருந்துய ருடைய ளிவளென விரும்பிப்
பாணன் வந்தனன் றூதே நீயும்
புல்லார் புரவி வல்விரைந்து பூட்டி
நெடுந்தே ரூர்மதி வலவ
முடிந்தன் றம்மநா முன்னிய வினையே.

---

* இப்பாட்டினுள் "முடிந்தன்றம்ம நாம் முன்னியவினையே"

என்றலின், தானே குறுநிலமன்னன் சென்றதாம் என்பர் நச்.

(தொல். பொருள். 32.)

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை...மள்ளனார்.

:பி - ம். 1. பகைபடுபச்சைநெய்தோற்றொழிந்தன்ன. ந்துவளவளென. 13. நெடுங்தே ரேவுமதி.

10. வரு

245. பாலை

உயிரினுஞ் சிறந்த வொண்பொரு
டருமார்
நன்றுபுரி காட்சியர் சென்றன
ரவரென
மனைவலித் தொழியு மதுகைய ளாத
னீநற் கறிந்தனை யாயி னீங்கி
5 மழைபெயன் மறந்த கழைதிரங்

கியவிற்

செல்சாத் தெறியும் பண்பில் வாழ்க்கை
வல்வி லிளையர் தலைவ ரெல்லுற
வரிகிளர் பணைத்தோள் வயிறணி

திதலை

யரிய லாட்டிய ரல்குமனை வரைப்பின்
மகிழ்நொடை பெறூஅ ராகி நனைகவுட்

கான யானை வெண்கோடு சுட்டி
மன்றொடு புதல்வன் புன்றலை நீவு
மருமனைப் பாக்கத் தல்கி வைகுற
நிழல்படக் கவின்ற நீளரை யிலவத்

தழலைகந் தன்ன வலங்குசினை யொண்பூக்
குழலிசைத் தும்பி யார்க்கு மாங்கட்
குறும்பொறை யுணங்குந் ததர்வெள் ளென்பு
கடுங்கா லொட்டகத் தல்குபசி தீர்க்குங்
கன்னெடுங் கவலைய கான நீந்தி
யம்மா வரிவை யொழியச்
சென்மோ நெஞ்சம் வாரலென் யானே.

என்பது : பொருள்கடைக்கூட்டியநெஞ்சினைக் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

கழறித் தலைமகன்

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 6, செல்சமத் தெறியு மன்பில். 11. கோடுகட்டி. 18.
கடுங்கால் வேட்டத்தல்குபசி.

246. மருதம்

* பிணர்மோட்டு நந்தின் பேழ்வா யேற்றை
கதிர்மூக் காரல் கள்வ னாக
நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துணையொடு புணரு
மலிநீ ரகல்வயல் யாண ரூர
போதார் கூந்தல் நீவெய் யோளொடு
தாதார் காஞ்சித் தண்பொழி லகல்யா
றாடினை யென்ப நெருநை யலரே
காய்சின மொய்ம்பிற் பெரும்பெயர்க் கரிகா
லார்கலி நறவின் வெண்ணி வாயிற்
சீர்கெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பி
னிமிழிசை முரசம் பொருகளத் தொழியப்
பதினொரு வேளிரொடு வேந்தர் சாய
மொய்வலி யறுத்த ஞான்றைத்

தொய்யா வழுந்து ராா்ப்பினும்
பெரிதே.

என்பது : தோழி தலைமகற்கு வாயின்மறுத்தது.

—பரணர்.

இப்பாட்டினுள் கள்வனென்றது சுரிவளை.

(பி - ம். 5. கூர்தனல்லவளோடு 8. சினமுன்பிற்.)

247. பாலை

மண்ணா முத்த மொழுக்கிய வனமுலை

நன்மா ணாகம் புலம்பத் துறந்தோ

---

* "ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற்கெல்லாம்,
ஏற்றைக்
கிளவி யுரித்தென மொழிப" என்
றசூத்திரக்கருத்தினானே 'பிணர்
மோட்டு நந்தின் பேழ்வாயேற்றை'
(தொல்,பொருள். 604.)
என்று கூறினார் என்பர் பேரா.

ரருளிலர் வாழி தோழி பொருள்புரிந்
திருங்கிளை யெண்கி னழல்வா யேற்றை
கருங்கோட் டிருப்பை வெண்பூ முனையிற்
பெருஞ்செம் புற்றி னிருந்தலை யிடக்கு
மரிய கான மென்னார் பகைபட
முனைபாழ் பட்ட வாங்கணுட் பார்த்துக்
கொலைவல் யானை சுரங்கடி கொள்ளு
மூறுபடு கவலைய வாறுபல நீந்திப்
படுமுடை நசைஇய பறைநெடுங் கழுத்திற்
பாறுகிளை சேக்குஞ் சேட்சிமைக்
கோடுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடுகண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார். பி - ம். 2. புலம்பத்துறந்தவ. 6, யிடிக்கு (வெண்ணகனார்.)

248. குறிஞ்சி

* நகைநீ கேளாய் தோழி யல்கல்
வயநா யெறிந்து வன்பறழ் தழீஇ
யிளைய ரெய்துதன் மடக்கிளை யோடு

---

* இது, வந்தோன் செவிலியை எதிர்ந்துழிக் என்பர் நச். இனிப்பேரா. "நகை நீ கேளாய் தோழி"

கூறியது

என்பது

தன் பேதைமை பொருளாக நகைபிறந்தது; என்னை? "தான் செய்த தவற்றிற்குத் தாய் தன்னை வெகுண்டது தனக்கு நகையாகக் கொண்டமையின்" என்றும், "நல்லைமன்னென நகூஉப்பெயர்ந் தோளே" என்பது பிறர் எள்ளியது பொருளாகத் தன்கண் நகை பிறந்தது; என்னை? தன் மகள் தன்னை மதியாது இகழ்ந்தாளென நக்கவாறு; இது வெகுளிப் பொருளாக நக்கதன்றோ, வெனின் அது வீரர்க்கே உரித்தாகல்வேண்டும். இவள் அவளை வெகுண்டு தண்டஞ்செய்வாளல்லள், அதற்கே உவப்பினல்லது: என்றுங் கூறுர். (தொல். பொருள். 112, 251.)

நான்முலைப் பிணவல் சொலியக் கானொழிந்
தரும்புழை முடுக்க ராட்குறித்து நின்ற
தறுகட் பன்றி நோக்கிக் கானவன்
குறுகினன் றொடுத்த கூர்வாய்ப் பகழி
மடைசெலன் முன்பிற்றன் படைசெலச்
செல்லா
தருவழி விலக்குமெம் பெருவிறல் போன்மென
வெய்யாது பெயருங் குன்ற நாடன்
செறியரி றுடக்கலிற் பரீஇப் புரியவிழ்ந்
தேந்துகுவவு மொய்ம்பிற் பூச்சேர் மாலை
யேற்றிமில் கயிற்றி னெழில்வந்து துயல்வர
வில்வந்து நின்றோற் கண்டன ளன்னை
வல்லே யென்முக நோக்கி
நல்லை மன்னென நகூஉப்பெயர்ந்
தோளே.

என்பது : இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் வாளாய்த் தலைமகன் கேட்பத் தோழி சொல்லியது.

சொல்லு

—கபிலர்.
பி - ம்.
மன்றங்

2. வலனாயெறி. 8-9. செலாஅ தருவழி. 16. நல்வண் கூய்ப்பெயர்க் தோளே; நல்லோன். மன்ற கூஉப்பெயர்.

249. பாலை

அம்ம வாழி தோழி பன்னா
ளிவ்வூ ரம்ப லெவனோ வள்வார்

விசிபிணித் தியாத்த வரிகோற் றெண்கிணை
யின்குர லகவுந ரிரப்பி னாடொறும்
5

பொன்கோட்டுச் செறித்துப் பொலந்தார் பூட்டி
சாந்தம் புதைத்த வேந்துதுளங் கெழிலிமி
லேறுமுந் துறத்துச் சால்பதங்

குவைஇ
நெடுந்தேர் களிற்றொடு சுரக்குங் கொடும்பூட்
பல்வேன் முசுண்டை வேம்பி யன்னவென்
னல்லெழி லிளநலந் தொலையினு நல்கார்

பல்பூங் கானத் தல்குநிழ லசைஇத்
தோகைத் தூவித் தொடைத்தார் மழவர்

நாகா வீழ்த்துத் திற்றி தின்ற
புலவுக்களந் துழைஇய துகள்வாய்க்
கோடை
நீள்வரைச் சிலம்பி னிரைவேட் டெழுந்த

வாள்வரி வயப்புலி தீண்டிய விளிசெத்து
வேறுவேறு கவலைய வாறுபரிந் தலறி
யுழைமா னினநிரை யோடுங்
கழைமாய் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடுகண்டு ஆற்றாளாய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—நக்கீரனார்.

பி - ம். 6. வேர்துதளங்கிமிலெழில். 14. துகள்வாய்க் கொண்டை.

250. நெய்தல்

எவன்கொல் வாழி தோழி மயங்குபிசிர்
மல்குதிரை யுழந்த வொல்குநிலைப் புன்னை
வண்டிமி ரிணர நுண்டாது வரிப்ப
மணங்கம ழிளமண லெக்கர்க் காண்வர
கணங்கொ ளாயமொடு புணர்ந்துவிளை
யர்டக்
கொடுஞ்சி நெடுந்தே ரிளையரொடு நீக்கித்
தாரன் கண்ணியன் சேரவந் தொருவன்
வரிமனை புகழ்ந்த கிளவியன் யாவது
மறுமொழி பெறாஅன் பெயர்ந்தன
னதற்கொண்
டரும்பட ரெவ்வமொடு பெருந்தோள்
சாஅ
யவ்வலைப் பரதவர் கானலஞ் சிறுகுடி
வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கவ்வையிற் கலங்கி
யிறைவளை நெகிழ்ந்த நம்மொடு
துறையுந் துஞ்சாது கங்கு லானே.

என்பது : தலைமகற்குக்குறைநேர்ந்ததோழி தலைமகட்குக் நயப்பக் கூறியது.

துறை

—செல்லூர்கிழார்மகனார்
பெரும்பூதங்கொற்றனார்.

பி - ம். 1. பிதிர்.

251. பாலை

தூதுஞ் சென்றன தோளுஞ் செற்று
மோதி யொண்ணுதற் பசலையு மாயும்
வீங்கிழை நெகிழச் சாஅய்ச் செல்லலொடு
நாம்படர் கூரு மருந்துயர் கேட்பி
னந்தன் வெறுக்கை யெய்தினு மற்றவட்
டங்கலர் வாழி தோழி வெல்கொடித்
துனைகா லன்ன புனைதேர்க் கோசர்
தொன்மூ தாலத் தரும்பணைப் பொதியி
லின்னிசை முரசங் கடிப்பிகுத் திரங்கத்
தெம்முனை சிதைத்த ஞான்றை மோகூர்
பணியா மையிற் பகைதலை வந்த
மாகெழு தானை வம்ப மோரியர்

புனைதேர் நேமி யுருளிய குறைத்த
விலங்குவெள் ளருவிய வறைவா யும்பர்
மாசில் வெண்கோட் டண்ணல் யானை
வாயுட் டப்பிய வருங்கேழ் வயப்புலி
மாநில நெளியக் குத்திப் புகலொடு

காப்பில் வைகுந் தேக்கமல் சோலை
நிரம்பா நீளிடைப் போகி
யரம்போ ழவ்வளை நிலைநெகிழ்த் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண்
வேறுபாடுகண்டு தோழி சொல்லியது.

வேறுபட்ட தலைமகளது

—மாமூலனார்.

பி - ம். 4. கூருந்துயர் கேட்டின்னு; 8. தரும்பிணை. 9-10. கடிப்பிகுத் தியம்பொரத் தெம்முனை. 14. வரைவாயும்பர். 17. குத்தியபுகலொடு. 18. காம்பில்.

252. குறிஞ்சி

இடம்படு பறியா வலம்படு வேட்டத்து
வாள்வரி நடுங்கப் புகல்வந் தாளி
யுயர்நுதல் யானைப் புகர்முகத் தொற்றி
வெண்கோடு புய்க்குந் தண்கமழ் சோலைப்
பெருவரை யடுக்கத் தொருவே லேந்தித்
தனியன் வருத லவனு மஞ்சான்
பனிவார் கண்ணே னாகி நோயட
யெமியே னிருந்தலை யானு மாற்றேன்
யாங்குச் செய்வாங்கொ றோழி யீங்கைத்
தூய்யவிழ் பனிமல ருதிர வீசித்
தொழின்மழை பொழிந்த பானாட் கங்கு
லெரிதிரைத் திவலை தூஉஞ் சிறுகோட்டுப்
பெருங்குளங் காவலன் போல
வருங்கடி யன்னையுந் துயின்மறந்

தனளே.

என்பது : தலைமகன்சிறைப்புறத்தானாகத்
வாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

தோழிக்குச் சொல்லு

—நக்கண்ணையார்.

பி – ம். 6. தனியயன். 8. எளியே, 11. தெழின் மழை.
பொற் கோழிக்காவிதிமகன் கண்ணனார். நக்கணன்.)

(இன்

253. பாலை

வைக லேறும் பசலை பாயவென்
மெய்யும் பெரும்பிறி தாகின்
றெய்யென
வன்னையு மமரா முகத்தின ளலரே
வாடாப் பூவிற் கொங்க ரோட்டி
நாடுபல தந்த பசும்பூட் பாண்டியன்

பொன்மலி நெடுநகர்க் கூட லாடிய
இன்னிசை யார்ப்பினும் பெரிதே
யிங்கியான்
சிலநா ளுய்யலென் போன்மெனப்
பலநினைந்
தாழல் வாழி தோழி வாடா
தாரிரு ணடுநா ளேறா வுய்யப்
பகைமுனை யறுத்துப் பல்லினஞ் சாஅய்க்
கணஞ்சால் கோவலர் நெடுவிளிப் பயிர றிந்
தினந்தலைத் தரூஉந் துளங்கிமி னல்லேற்றுத்
தழூஉப்பிணை ரெருத்தந் தாழப் பூட்டிய
வந்தூம் பகலமைக் கமஞ்செலப் பெய்த
துறுதாழ் வல்சியர் தொழுவறை வெளவிக்
கன்றுடைப் பெருநிரை மன்றுநிறை தரூஉ
நேரா வன்றோள் வடுகர் பெருமகன்
பேரிசை யெருமை நன்னாட் டுள்ளதை
யயிரியா றிறந்தன ராயினு மயரிறந்

துள்ளுப தில்ல தாமே பணைத்தோட்
குரும்பை மென்முலை யரும்பிய

சுணங்கி

னுசுப்பழித் தொலிவரும் தாழிருங்

கூந்தன்

மாக விசும்பிற் றிலகமொடு பதித்த
திங்க ளன்னநின் திருமுகத்
தொண்சூட் டவிர்குழை மலைந்த

நோக்கே. என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண்
சொல்லியது.

வேறுபட்டதலைமகட்குத் தோழி

—நக்கீரர்.

பி - ம். 6. நெடுமதிற்கூடல், 10. ளோராயு.

254. முல்லை

நரைவிரா வுற்ற நறுமென் கூந்தற்
செம்முது செவிலியர் பலபா ராட்டப்
பொலன்செய் கிண்கிணி நலம்பெறு

சேவடி

மணன்மலி முற்றத்து நிலம்வடுக் கொளாஅ
மனையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
றுணையொடு குறும்பறை பயிற்றி மேற்செல
விளையா டாயத் திளையோர்க் காண்டொறு
நம்வயி னினையு நன்னுத லரிவை
புலம்பொடு வதியுங் கலங்கஞ ரகல
வேந்துறு தொழிலொடு வேறுபுலத் தல்கி
வந்துவினை முடித்தன மாயி னீயும்
பணைநிலை முனைஇய வினைநவில் புரவி
யிழையணி நெடுந்தே ராழி யுறுப்ப
நுண்கொடி மின்னிற் பைம்பயிர் துமியத்
தளவ முல்லையொடு தலைஇத் தண்ணென
வெறிகமழ் கொண்ட வீததை புறவி
னெடியிடை பின்படக் கடவுமதி

யென் றியான்

சொல்லிய வளவை நீடாது

வல்லெனத்

தார்மணி மாவறி வுறூஉ

20 வூர்நணித் தந்தனை யுவகையாம்

பெறவே.

என்பது : வினைமுற்றிவந்தெய்திய தலைமகன்

தேர்ப்பாகற்குச்

சொல்லியது.

—மதுரை அறுவைவாணிக னிளவேட்டனார்.

பி-ம். 2. பலர்பாராட்ட. 11. மாயினினியு. 15.

முல்லையொடு

தோன்றிதோன்ற. 18. சொல்லிய வளவையினீடாது.

(கபிலர்.) **255. பாலை**

* உலகுகிளர்ந் தன்ன வுருகெழு வங்கம்
புலவுத்திரைப் பெருங்கட னீரிடை போழ
விரவு மெல்லையு மசைவின் றாகி
விரைசெல லியற்கை வங்கூ ழாட்டக்

---

* கலத்திற்பிரிவு தலைமகனைஒழியப் பிரிந்தமைக்கு உதாரணமாகஇப்பாட்டினைக் கொண்டார் இளம்பூரணவடிகள். இது தோழி தூது விடுவது காரணமாக உரைத்தது; இம்மணிமிடைபவளத்துப்

கோடுயர் திணிமண லகன்றுறை நீகான்
மாட வொள்ளெரி மருங்கறிந் தொய்ய
வாள்வினைப் பிரிந்த காதலர் நாள்பல
கழியா மையே யழிபட ரகல
வருவர் மன்னாற் றோழி தண்பணைப்
பொருபுனல் வைப்பி னம்மூ ராங்கட்
கருவிளை முரணிய தண்புதற் பகன்றை
பெருவன மலர வல்லி தீண்டிப்
பலவுக்காய்ப் புறத்த பசும்பழப் பாகல்
கூதள மூதிலைக் கொடிநிறை தூங்க
வறனின் றலைக்கு மாரி வாடை
கடிமனை மாடத்துக் கங்குல் வீசத்
திருந்திழை நெகிழ்ந்து பெருங்கவின் சாய
நிரைவளை யூருந் தோளென
வுரையொடு செல்லு மன்பினர்ப் பெறினே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகள் ஆற்றாமை மீதூரத்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

—மதுரைமருதனிள நாகனுர்.

இப்பாட்டு தொழிலாற் பாலை.

பி - ம். 7. வினைப்புரிந்த 8. கழியாமையினழிபட- 12. பெருவள

14. கூழை. 16. கங்குல் வீச.

256. மருதம்

பிணங்கரில் வள்ளை நீடிலைப் பொதும்பின்

மடிதுயின் முனைஇய வள்ளுகிர் யாமை

நொடிவிடு கல்லிற் போகி யகன்றுறைப்

பின்பனி வந்தவாறும், நண்பகல் கூறுமையும், அவர் குறித்த காலம் இஃதென்பது தோன்றியவாறுந் தன்ன'' என்னும் அகப்பாட்டுள்

காண்க என்றும், ''உலகுகிளர்ந் வணிகன் தலைவனுகவும் கொள்

* ளக் கிடத்தலின், தலைவியும் அவ்வருணத் தலைவியாமென்றுணர்க என்றுங் கூறுவர் நச். (தொல், பொருள், 36, 11, 24.)

பகுவாய் நிறைய நுங்கிற் கள்ளி
னுகுவா ரருந்து மகிழ்பியங்கு நடையொடு
தீம்பெரும் பழன முழக்கி யயல
தாம்பன் மெல்லடை யொடுங்கு மூர
பொய்யா லறிவெனின் மாய மதுவே
கையகப் பட்டமை யறியாய் நெருநை
மையெழி லுண்கண் மடந்தையொடு வையை
யேர்தரு புதுப்புன லுரிதினி னுகர்ந்து
பரத்தை யாயங் கரப்பவு மொல்லாது
கவ்வையா கின்றாற் பெரிதே காண்டகத்
தொல்புகழ் நிறைந்த பல்பூங் கழனிக்
கரும்பமல் படப்பைப் பெரும்பெயர்க் கள்ளூர்த்
திருநுதற் குறுமக ளணிநலம் வவ்விய
வறனி லாள னறியே னென்ற
திறனில் வெஞ்சூ ளறிகரி கடாஅய்

முறியார் பெருங்கிளை செறியப் பற்றி
நீறுதலைப் பெய்த ஞான்றை
வீறுசா லவையத் தார்ப்பினும் பெரிதே.

என்பது: தோழி தலைமகற்கு வாயின்மறுத்தது.

—மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார்

கடுவன்மள்ளனார்.

இப்பாட்டின் ....யவனென் றவாறு.

பி - ம். 5. ஞுகர்வாருக். 8. பொய்யானறிவ, 15.

கரும்பயல்.

257. பாலை

* வேனிற் பாதிரி கூனி மாமலர்
நறைவாய் வாட ஞறு நாட்சுர
மரியார் சிலம்பிற் சீறடி சிவப்ப
வெம்மொடொ ராறு படீஇயர் யாழநின்

---

* இதுகொண்டு தலைக்கழிதற்கண் தலைவன் நடையை வியந்தது என்பர் நச். (தொல். பொருள். 15.)

பொம்ம லோதி பொதுள வாரி
யரும்பற மலர்ந்த வாய்பூ மராஅத்துச்
சுரும்புசூ ழலரி தைஇ வேய்ந்தநின்
றேம்பாய் கூந்தற் குறும்பல மொசிக்கும்
வண்டுகடிந் தோம்ப றேற்று யணிகொள
நுண்கோ லெல்வளை தெளிர்க்கு முன்கை
மெல்லிறைப் பணைத்தோள் விளங்க வீசி
வல்லுவை மன்னு னடையே கள்வர்
பகைமிகு கவலைச் சென்னெறி காண்மார்
மிசைமரஞ் சேர்த்திய கவைமுறி
யாஅத்து
நாரரை மருங்கி னீர்வரப் பொழித்துக்
களிறுசுவைத் திட்ட கோதுடைத் ததரல்
கல்லா வுமணர்க்குத் தீமூட் டாகுந்
துன்புறு தகுந வாங்கட் புன்கோட்
டரிலிவர் புற்றத் தல்கிரை நசைஇ
வெள்ளரா மிளிர வாங்கும்
பிள்ளை யெண்கின் மலைவயி னானே. என்பது

: உடன்போகா நின்றதலைமகட்குத் தலைமகன்சொல்லியது.

—உறையூர்மருத்துவன்றாமோதரனார்.

பி - ம். 8. குறும்பலோதிக்கும்.

258. குறிஞ்சி

* நன்ன னுதிய னருங்கடிப் பாழித்
தொன்முதிர் வேளி ரோம்பினர் வைத்த
பொன்னினு மருமைநற் கறிந்து
மன்னோட்
டுன்னல மாதோ வெனினுமஃ
தொல்லாய்
தண்மழை தவழுந் தாழ்நீர் நனந்தலைக்
கடுங்காற் றெடுக்கு நெடும்பெருங்
குன்றத்து

---

* இப்பாட்டு நெஞ்சினை இரவுவிலக்கியது என்பர்நச் (தொல். பொருள். 102.)

மாய விருளை மாய்கற் போல
மாய்கதில் வாழிய நெஞ்சே நாளு
மெல்லியற் குறுமக ணல்லக நசைஇ
யரவிரை தேரு மஞ்சுவரு சிறுநெறி
யிரவி னெய்தியும் பெறுஅ யருள்வரப்
புல்லென் கண்ணை புலம்புகொண் டுலகத்
துள்ளோர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாகக்
காமங் கைம்மிக வுறுதர
வானு வ நம்படர் தலைத்தந் தோயே.

என்பது : அல்லகுறிப்பட்டுப் பதிப்பெயர்ந்த தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 8. வாழியென்னெஞ்சே.
(அல்லகுறிப்பட்ட தலைமகன்.)

259. பாலை

* வேலும் விளங்கின விளையரு மியன்றனர்
தாருந் தையின தழையுந் தொடுத்தன

நிலநீ ரற்ற வெம்மை நீங்கப்
பெயனீர் தலைஇ யுலவையிலை நீத்துக்
குறுமுறி யீன்றன மரனே நறுமலர்
வேய்ந்தன போலத் தோன்றிப்
பலவுடன்
றேம்படப் பொதுளின பொழிலே
கானமு
நனிநன் ருகிய பனிநீங்கு வழிநாட்
பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலைப்
போதுவந் தன்று தூதே நீயுங்
கலங்கா மனத்தை யாகி யென்சொ
னயந்தனை கொண்மோ நெஞ்சமர் தகுவி
தெற்றி யுலறினும் வயலை வாடினு'

---

* இவ்வகைப்பாட்டுப் போக்குதற்கண் என்பர் நச். (தொல். பொருள், 39.)

முயங்கிக் கூறியது

நொச்சி மென்சினை வணர்குரல் சாயினு
நின்னினு மடவ ண்ணிநின் னயந்த
வன்னை யல்ல றாங்கி நின்னையர்
புலிமருள் செம்ம லேறேக்கி
வலியா யின்னுந் தோய்கநின் முலையே.

என்பது : உடன்போக்குநேர்ந்ததோழி
தலைமகட்குச்சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம். 12. நயந்தனைகேண்மோ 15. மடவனன்னின்னயந்த. (தலைமகட்கு உடன்போக்குச் சொல்லியது, (கையனார்)

260. நெய்தல்

* மண்டில மழுக மலைநிறங் கிளர
வண்டினம் மலர்பாய்ந் தூத மீமிசைக்
கண்டற் கானற் குருகின மொலிப்பத்
திரைபா டவியத் திமிறொழின் மறப்பத்
தகையா டலவ னளைவயிற் செறியச்
செக்கர் தோன்றத் துணைபுண ரன்றி
லெக்கர்ப் பெண்ணை யகமடல் சேரக்

கழிமலர் கமழ்முகங் கரப்பப்
பொழின்மனைப்
புன்னை நறுவீ பொன்னிறங் கொளாஅ
வெல்லை பைப்பயக் கழிப்பி யெல்லுற
யாங்காகு வள்கொ ருனே நீங்காது
முதுமரத் துறையு முரவுவாய் முதுபுட்
கதுமெனக் குழறுங் கழுதுவழங் கரைநா

---

* "எழுத்து முதலா வீண்டிய அடியிற், குறித்த பொருளை முடிய நாட்டில், யாப்பென மொழிப" என்ற சூத்திரத்துள் இரு சீரானும் முச்சீரானும் நாற்சீரானும் குறித்தபொருளை முடிய நாட்டியதற்கு "மண்டில…… மொலிப்ப" என்ற மூன்றடியினையும் உதாரணமாகக் காட்டுவர் பேரா. நச்சினார்க்கினியர் சிறிது வேறுபடக் கூறுவர். (தொல். பொருள். 390.) "திரைபாடவிய" (4) என்னுமிடத்து 'அவிதல்' குறைதலை உணர்த்திற்று. (சிங். 289.)

ணெஞ்சுநெகிழ் பருவரல் செய்த
வன்பி லாள னறிவுநயந் தேனே.

என்பது: இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தோழியாற் சொல்லெடுக்கப்பட்டுத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மோசிக்கரையனார்.

பி - ம்: 2. மலர்பரந்தூதமிசைய, 11. யாங்காகுவன் கொல்யானே,

15. வன்பிலாளறிவு. (மோனகர்க்கற்றையனார்.)

261. பாலை

* கானப் பாதிரி கருந்தகட் டொள்வீ
வேனி லதிரலொடு விரைஇக் காண்வரச்
சில்லைங் கூந்த லழுத்தி மெல்லிணர்த்
தேம்பாய் மராஅ மடைச்சி வான்கோ

விலங்குவளை தெளிர்ப்ப வீசிச் சிலம்புநகச்
சின்மெல் லொதுக்கமொடு மென்மெல வியலிநின்
னணிமாண் சிறுபுறங் காண்கஞ் சிறுநனி
யேகென வேக ஞணி யொய்யென
மாகொ ஞேக்கமொடு மடங்கொளச் சாஅய்
நின்றுதலை யிறைஞ்சி யோளே யதுகண்
டியாமுந் துறுதல் செல்லே மாயிடை
யருஞ்சுரத் தல்கி யேமே யிரும்புலி
களிறட்டுக் குழுமு மோசையுங் களிபட்டு
வில்லோர் குறும்பிற் றதும்பும்
வல்வாய்க் கடுந்துடிப் பாணியுங் கேட்டே.

என்பது: புணர்ந்துடன் போயினகாலை இடைச்சுரத்துப்பட்ட தனை மீண்டுவந்தகாலத்துத் தோழிக்குத்

தலைமகள்சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 7. சிறுபுறங்காண்குதுஞ்.

---

* இது மீண்டுவந்தோன் தோழிக்குரைத்தது என்பர் நச். (தொல். பொருள். 45.)

262. குறிஞ்சி

முதைபடு பசுங்காட் டரிற்பவர் மயக்கிப்
பகடுபல பூண்ட வுழவுறு செஞ்செ
யிடுமுறை நிரம்பி யாகுவினைக் கலித்துப்
பாசிலை யமன்ற பயறு புக்கென
வாய்மொழித் தந்தையைக் கண்களைந் தருளா
தூர்முது கோசர் நவைத்த சிறுமையிற்
கலத்து முண்ணாள் வாலிது முடாஅள்
சினத்திற் கொண்ட படிவ மாறாள்
மறங்கெழு தானைக் கொற்றக் குறும்பியன்
செருவிய னன்மான் றிதியற் குரைத்தவ
ரின்னுயிர் செகுப்பக் கண்டுசின மாறிய
வன்னி மிஞிலி போல மெய்ம்மலிந்
தானா வுவகையே மாயினேம் பூமலிந்
தருவி யார்க்கு மயந்திகழ் சிலம்பி
னுண்பஃ றுவலை புதன்மிசை நனைக்கும்
வண்டுபடு நறவின் வண்மகிழ்ப் பேகன்
கொண்டகன் மாமலை நாறி
யந்தீங் கிளவி வந்த மாறே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகளைப்புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 4. பயநுழ்புக். 16. வரைமகிழ்ப். 18. வந்தவாறே.

263. பாலை

தயங்குதிரைப் பெருங்கட லுலகுதொழத் தோன்றி
வயங்குகதிர் விரிந்த வுருவுகெழு மண்டிலங்
கயங்கண் வறப்பப் பாஅய் நன்னிலம்
பயங்கெடத் திருகிய பைதறு காலை
5 வேறுபல் கவலைய வெருவரு வியன்காட்

டாறுசெல் வம்பலர் வருதிறங் காண்மார்
வில்வ லாடவர் மேலரி னொற்றி
நீடுநிலை யாஅத்துக் கோடுகொ ளருஞ்சுரங்
கொண்டனன் கழிந்த வன்கட் காளைக்
கவடுணி வறிந்தனெ னாயி னன்னே
வொளிறுவேற் கோதை யோம்பிக் காக்கும்
வஞ்சி யன்னவென் வளநகர் விளங்க
வினிதினிற் புணர்க்குவென் மன்னே துனியின்று
திருநுதற் பொலிந்தவென் பேதை
வருமுலை முற்றத் தேமுறு துயிலே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

—கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார்.

பி - ம். 1. நயங்குதிரை. 8. மராஅத். 15. முற்றத் தெளிதுறு

துயிலே.

246. முல்லை

* மழையில் வான மீனணிந் தன்ன
குழையமன் முசுண்டை வாலிய மலர
வரிவெண் கோடல் வாங்குகுலை
வான்பூப்
பெரிய சூடிய கவர்கோற் கோவல
ரெல்லுப்பெய லுழந்த பல்லா
னிரையொடு
நீர்திகழ் கண்ணிய ரூர்வயிற் பெயர்தர
நனிசேட் பட்ட மாரி தளிசிறந்
தேர்தரு கடுநீர் தெருவுதொ றொழுகப்
பேரிசை முழக்கமொடு சிறந்துநனி மயங்கிக்
கூதிர் நின்றன்றாற் பொழுதே காதலர்

---

* இது தோழிக்குத் தலைவிகூறியது என்றும், மிடைபவளத்துள் முல்லையுட் கூதிர்வந்தது என்றும், இம்மணி இதுதலை வன்பாசறைப்புலம்பின்மை கூறக் கேட்ட தலைவி "நந்நிலையறியா

ராயினும்'' எனக் கூறினள் என்றுங் கூறுவர் நச். (தொல், பொருள். 12, 44.)

நந்நிலை யறியா ராயினுந் தந்நிலை
யறிந்தனர் கொல்லோ தாமே
யோங்குநடைக்
காய்சின யானை கங்குற் சூழ
வஞ்சுவர விறுத்த தானை
வெஞ்சின வேந்தன் பாசறை யோரே.

என்பது : பருவங்கண்டு வன்புறை யெதிரழிந்து தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

—உம்பர்க்காட் டிளங்கண்ணனார்.

பி-ம். 3. விரிவெண்கோடல், 6. கண்ணியர் காவயிற்.
(உம்பற் காட்டு.)

265. பாலை

புகையிற் பொங்கி வியல்விசும் புகந்து
பனியூ ரழற்கொடி கடுப்பத் தோன்று
மிமயச் செவ்வரை மானுங் கொல்லோ
பல்புகழ் நிறைந்த வெல்போர் நந்தர்
சீர்மிகு பாடலிக் குழீஇக் கங்கை
நீர்முதற் கரந்த நிதியங் கொல்லோ

வெவன்கொல் வாழி தோழி வயங்கொளி
நிழற்பா லறலி னெறித்த கூந்தற்
குழற்குரற் பாவை யிரங்க நத்துறந்
தொண்டொடி நெகிழச் சாஅய்ச்
செல்லலொடு
கண்பனி கலுழ்ந்தியா மொழியப்
பொறையடைந்
தின்சிலை யெழிலேறு கெண்டிப் புரைய
நிணப்பொதி விழுத்தடி நெருப்பின்
வைத்தெடுத்
தணங்கரு மரபிற் பேஎய் போல
விளரூன் றின்ற வேட்கை நீங்கத்
துகளற விளைந்த தோப்பி பருகிக்
குலாஅ வல்விற் கொடுநோக் காடவர்
புலாஅற் கையர் பூசா வாய

றொராஅ வுருட்டுங் குடுமிக் குராலொடு
மராஅஞ் சீறூர் மருங்கிற் றூங்குஞ்
செந்நுதல் யானை வேங்கடந் தழீஇ
வெம்முனை யருஞ்சுர மிறந்தோர்
நம்மினும் வலிதாத் தூக்கிய பொருளே.

என்பது :
பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகள் ஆற்றாமைமீதூரத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

மாமூலனார்.

பி - ம். 1. விசும்புகுர்து. 5. பாடலிற் குழீஇ. 12, கெண்டிப் பரைய, 16, தகளற விரைந்த. 13. புலராக்கையர், 20. பராஅஞ்சீறூர்.

266. மருதம்

* கோடுற நிவந்த நீடிரும் பரப்பி
னந்தீம் பராய்ப் புதுப்புன னெருநை
மைந்துமலி களிற்றிற் றலைப்புணை

தழீஇ
நரந்தை நாறுங் குவையிருங் கூந்த
விளந்துணை மகளிரொ டூரணிக்
கலைஇ
நீர்பெயர்ந் தாடிய வேந்தெழின்
மழைக்க
ணோக்குதொறு நோக்குதொந்
தவிர்விலை யாகிக்
காமங் கைம்மிகச் சிறத்தலி ணணிழந்
தாடினை யென்ப மகிழ்நனை யதுவே
யாழிசை மறுகி னீடூர் கிழவோன்
வாய்வா ளெவ்வி யேவன் மேவார்

நெடுமிடல் சாய்த்த பசும்பூட் பொருந்தில
ரரிமண வாயி லுறத்தூ ராங்கட்
கள்ளுடைப் பெருஞ்சோற் றெல்வியி
முன்ன

---

* "சூள்நயத் திறத்தாற் சோர்வுகண்
டழியினும்" என் ம்
பகுதிக்கு இப்பாட்டினை உதாரமாகக் கொண்டு,

இதனை தோழி

கூற்றுகக் காட்டுவோருமுளர் என்பர் நச். (தொல். பொருள். 150.

கவ்வை யாகின்றாற் பெரிதே யினியஃ
தவல மன்றும னெமக்கே யயல
கழனி யுழவர் கலிசிறந் தெடுத்த
கறங்கிசை வெரீஇப் பறந்த தோகை
யணங்குடை வரைப்பகம் பொலியவந்
திருமணி விளக்கி னலைவாய்ச்

திறுக்குந்

செருமிகு சேஎயொ டுற்ற சூளே.

என்பது : புறத்தையிற் பிரிந்துவந்து கூடிய
கள் சொல்லியது.

தலைமகற்குத் தலைம

பரணர்.

பி - ம். 3. மைந்துமலைகளிற்,
12. பெரும்பூட் பொருந்தல,

6. நீள்பெயர். 9. மகிழ்கவதுவே,
16. வயவர். 19. திருக்குர்.

267. பாலை

நெஞ்சு நெகிழ்தகுந கூறி யன்புகலந்
தறாஅ வஞ்சினஞ் செய்தோர் வினைபுரிந்து
திறம்வே றாக லெற்றென் றொற்றி
யினைத லான்றிசி னீயே சினைபாய்ந்
துதிர்த்த கோடை யுட்குவரு கடத்திடை
வெருக்கடி யன்ன குவிமுகி ழிருப்பை
மருப்புக் கடைந்தன்ன கொள்ளை வான்பூ
மயிர்க்கா லெண்கி னீரினங் கவர
* மைபட் டன்ன மாமுக முசுவினம்
பைதறு நெடுங்கழை பாய்தலி னொய்யென
வெதிர்படு வெண்ணெல் வெவ்வறைத் தாஅ
யுகிர்நெரி யோசையிற் பொங்குவன பொரியு
மோங்கல் வெற்பிற் சுரம்பல விறந்தோர்
தாம்பழி யுடைய ரல்லர் நாளு
நயந்தோர்ப் பிணித்த றேற்றா வயங்குவினை

---

* "நிலையிற் றப்பெயர் முசுவின் கண்ணும்" என்ற சூத்திர மேற்கோள் இவ்வடி. (தொல். பொருள். 601.)

வாளே ரெல்வளை நெகிழ்த்த

தோளே தோழி தவறுடை யவ்வே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளது ஆற்றாமைகண்டு ஆற்றுளாகிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 1. நெஞ்சுநெகிழ்க்குந. 4. யுளைதலான்றிசி; 7. கொள்ளை வரட்டூ. 9. முசுக்கலை. 12. யுதிர்வனவோசை. யுதிர்நெறி. 16. நெகிழ்ந்த.

268. குறிஞ்சி

அறியாய் வாழி தோழி பொறிவரிப்

பூநுதல் யானையொடு புலிபொரக் குழைந்த

குருதிச் செங்களம் புலவற வேங்கை

யுருகெழு நாற்றங் குளவியொடு விலங்கு
மாமலை நாடனொடு மறுவின் றாகிய
காமங் கலந்த காத லுண்டெனி
னன்றுமன் னதுநீய நாடாய் கூறுதி
* நாணு நட்பு மில்லோர்த் தேரின்
யானல தில்லையிவ் வுலகத் தானே
யின்னுயி ரன்ன நின்னொடுஞ் சூழாது
முளையணி மூங்கிலிற் கிளையொடு
பொலிந்த
பெரும்பெய ரெந்தை யருங்கடி நீவிச்
செய்துபின் னிரங்கா வினையொடு
மெய்யல் பெரும்பழி யெய்தி
னேனே.

என்பது : குறை வேண்டிப் பின்னின்ற தலைமகனுக்குக் நேர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.

குறை

—வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

பி - ம். 2. பகைநுதல்யர்ஜை. 3. பொலிவற. 7. னதுநீ.

---

* எப்பொரு ளாயினும் அல்ல தில்லெனி, னப்பொரு ளல்லாப்
பிறிது பொருள்கூறல்'' என்ற சூத்திரவுரையில் இவ்வடிகளை
உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச். (தொல். சொல். 35.)

269. பாலை

தொடிதோ ளிவர்க வெவ்வமுந் தீர்க
நெறியிருங் கதுப்பிற் கோதையும் புனைக
வேறுடை யினநிரை பெயரப் பெயராது
செறிசுரை வெள்வேல் மழவர்த் தாங்கிய
தறுக ணாளர் நல்லிசை நிறுமார்
பிடிமடிந் தன்ன குறும்பொறை மருங்கி
னட்ட போலு நாடா நெடுங்க
லகலிடங் குயின்ற பல்பெயர் மண்ணி
நறுவிரை மஞ்ச ளீர்ம்புறம் பொலிய
வம்புகொண் டறுத்த வார்நா ருரிவையிற்
செம்பூங் கரந்தை புனைந்த கண்ணி
வரிவண் டார்ப்பச் சூட்டிக் கழற்கா
லிளையர்பதிப் பெயரு மருஞ்சுர மிறந்தோர்
தைஇ நின்ற தண்பெயற் கடைநாட்
பொலங்காசு நிரைத்த கோடேந் தல்கு
னலங்கேழ் மாக்குரல் குழையொடு
துயல்வரப்
பாடேர் பெழுதரும் பகுவாய் மண்டிலத்து
வயிரிடைப் பட்ட தெள்விளி யியம்ப

வண்டற் பாவை யுண்டுறைத் தரீஇத்
திருநுதன் மகளிர் குரவை யயரும்
பெருநீர்க் கான றழீஇய விருக்கை
வாணன் சிறுகுடி வணங்குகதிர் நெல்லின்
யாணர்த் தண்பணைப் போதுவா யவிழ்ந்த
வொண்செங் கழுநீ ரன்னநின்

கண்பனி துடைமார் வந்தனர் விரைந்தே.

என்பது: பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

இப்பாட்டு எதிர் காலம் நோக்கிற்று.

பா - ம். 9. மஞ்சணீர்ப்பு. 13. இளைபதிப் பெயரு. 21. பெருவிழத் கானமழீஇய.

270. நெய்தல்

இருங்கழி மலர்ந்த வள்ளிதழ் நீல
புலாஅன் மறுகிற் சிறுகுடிப் பாக்கத்
தினமீன் வேட்டுவர் ஞாழலொடு மிலேய்
மெல்லம் புலம்ப நெகிழ்ந்த தோளே
சேயிருத் துழந்த நுரைபிதிர்ப் படுதிரைப்
பராஅரைப் புன்னை வாங்குசினை தோயுங்
கானலம் பெருந்துறை நோக்கி யிவளே
கொய்சுவற் புரவிக் கைவண் கோமா
னற்றேர்க் குட்டுவன் கழுமலத் தன்ன
வம்மா மேனி தொன்னலந்

தொலையத்
துஞ்சாக் கண்ண ளலமரு நீயே
கடவுண் மரத்த முண்மிடை
குடம்பைச்
சேவலொடு புணராச் சிறுகரும்
பேடை
யின்னா துயங்குங் கங்குலு
நும்மூ ருள்ளுதிர் போகோ யானே.

என்பது : பகற்குறிக்கண் வந்து நீங்குந்
தலைமகனைத்தோழி
வரைவுகடாயது.

—சாகலாசனார்.

இப்பாட்டிற் பேடையென்பது அன்றில்.

பி - ம். 2. புகாஅர் மறுகிற். 5. சேயிருமுகத்த. 10. சிதைய. 15. நும்மூருள்ளுவை.

தொன்னலஞ்

271. பாலை

பொறிவரிப் புறவின்

செங்காற் சேவல்
சிறுபுன் பெடையொடு சேட்புலம் போகி
யரிமணி யியவிற் பரதேர்ந் துண்டு

வரிமரல் வாடிய வானீங்கு நனந்தலைக்
குறும்பொறை மருங்கிற் கோட்சுர நீந்தி
நெடுஞ்சேண் வந்த நீர்நசை வம்பலர்
செல்லுயிர் நிறுத்த சுவைக்காய் நெல்லிப்
பல்கா யஞ்சினை யகவு மத்தஞ்
சென்றுநீர் வணிக ராகி நின்றுதரு
நிலையரும் பொருட்பிணி பிணைந்தனி ரெனினே
வல்வ தாகநுஞ் செய்வினை யிவட்கே
களிமலி கள்ளி னற்றே ரவிய
னாடிய விளமழை சூடித் தோன்றும்
பழந்தூங்கு விடரகத் தெழுந்த காம்பின்
கண்ணிடை புரையு நெடுமென் பணைத்தோட்
டிருந்துகோ லாய்தொடி ஞெகிழின்
மருந்து முண்டோ பிரிந்துறை நாட்டே.

என்பது : செலவுணர்த்தியதோழி தலைமகளது குறிப்பறிந்து தலைமகனைச் செலவழுங்கச் சொல்லியது.

—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்.

பி - ம். 11. ‡வாய்வதாக. 12. அவையன்.

(பிரிவுணர்த்திய.)

272. குறிஞ்சி

* இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை வேழத்துப்
புலவுநாறு புகர்நுதல் கழூவக் கங்கு
லருவி தந்த வணங்குடை நெடுங்கோட்
டஞ்சுவரு விடர்முகை யாரிரு ளகற்றிய
மின்னொளி ரெஃகஞ் சென்னெறி விளக்கத்
தனியன் வந்து பணியலை முனியா
னீரிழி மருங்கி னாரிடத் தமன்ற

* இம் மணிமிடைபவளத்துத் தலைவனைச் செவிலிகண்டு முருகெனப் பராவினமை தோழி கொண்டுகூறினள் (தொல். பொருள். 115.)

என்பர் நச்.

குளவியொடு மிடைந்த கூதளங்
கண்ணி
யசையா நாற்ற மசைவளி பகரத்
துறுக னண்ணிய கறியிவர்
படப்பைக்
குறியிறைக்
மெய்ம்மலி
குரம்பைநம் மனைவயிற் புகுதரு
யுவகைய னந்நிலை கண்டு
முருகென வுணர்ந்து முகமன் கூறி
யுருவச் செந்தினை நீரொடு தூஉய்
நெடுவேட் பரவு மன்னை யன்னோ
வென்னா வதுகொ றானே
பொன்னென
மலர்ந்த வேங்கை யலங்குசினை
பொலிய
மணிநிற மஞ்ஞை யகவு

மணிமலை நாடனொ டமைந்தநந்
தொடர்பே.

என்பது : இரவுக்குறிவந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
மகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழிசொல்லியது.

தலை

—மதுரை அறுவைவாணிக
பி - ம். 6. பனிபலை.
னிளவேட்டனார்,

273. பாலை

விசும்பு விசைத்தெழுந்த கூதளங்
கோதையிற்
பசுங்கால் வெண்குருகு வாப்பறை
வளைஇ
யார்கலி வளவயிற் போதொடு பரப்பப்
புலம்புனிறு தீர்ந்த புதுவர லற்சிர
நலங்கவர் பசலை நலியவு நந்துய
ரறியார் கொல்லோ தாமே யறியினு
நம்மனத் தன்ன மென்மை
யின்மையி
னம்முடை யுலக முள்ளார் கொல்லோ

யாங்கென வுணர்கோ யானே
தலைவரம் பறியாத் தகைவரல்

வீங்குபு

வாடையொடு
முலையிடைத் தோன்றிய நோய்வள

ரிளமுலை

யசைவுடை நெஞ்சத் துயவுத்திர ணீடி
யூரோ ரெடுத்த வம்ப லஞ்சினை

யாராக் காத லவிர்தளிர் பரப்பிப்
புலவர் புகழ்ந்த நாரில் பெருமா
நிலவரை யெல்லா நிழற்றி
யலரரும் பூழ்ப்பவும் வாரா தோரே.

என்பது: பிரிவின்கண் தலைமகள் அறிவுமயங்கிச் சொல்லியது.

—ஔவையார்.

பி - ம் 1. விசைத்தெறிந்த. 7. தன்மையன்மையி. 10. நிலை வரம்பறியா. 11. தோய்வரலிளமுலை, 12. உயவுத்திறனீடி.

274. முல்லை

இருவிசும் பதிர முழங்கி யரநலிந்
திகுபெய லழிதுளி தலைஇ வானம்
பருவஞ் செய்த பானாட் கங்குல்
லாடுதலைத் துருவின் றோடே மார்பக்
கடைகோற் சிறுதீ யடைய மாட்டித்
திண்கா லுறியன் பானைய னதல

னுண்பஃ றுவலை யொருதிற னனைப்பத்
தண்டுகா லூன்றிய தனிநிலை யிடையன்
மடிவிடு வீளை கடிதுசென் றிசைப்பத்
தெறிமறி பார்க்குங் குறுநரி வெரீஇ
முள்ளுடைக் குறுந்தூ றிரியப் போகுந்
தண்ணறும் புறவி னதுவே நறுமலர்
முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியற் குறுமக ளுறைவி னூரே.

என்பது : தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—இடைக்காடனார்.

பி - ம் 1. வானவின்று. 3. கோலூன்றிய. 11 பெயருந். பெருவளஞ். 6. னதள. 8. தண் (கல்லாடனார்.)

275. பாலை

ஓங்குநிலைத் தாழி மல்கச் சார்த்திக்
குடையடை நீரின் மடையின னெடுத்த
பந்தர் வயலைப் பந்தெறிந் தாடி
யிளமைத் தகைமையை வளமனைக் கிழத்தி
பிதிர்வை நீரை வெண்ணீ ருகென
யாந்தற் கழறுங் காலைத் தான்றன்
மழலை யின்சொற் கழற லின்றி
யின்னுயிர் கலப்பக் கூறி நன்னுதல்
பெருஞ்சோற் றில்லத் தொருங்கிவ ணிராஅ
ளேதி லாளன் காத னம்பித்
திரளரை யிருப்பைத் தொள்ளை வான்பூக்
குருளை யெண்கி னீரினங் கவரும்
* வெம்மலை யருஞ்சுர நம்மிவ

ஞெழிய
விருநில னுயிர்க்கு மின்னுக் கான
நெருநைப் போகிய பெருமடத்
தகுவி
யைதக லல்குற் றழையணிக் கூட்
டுங்
கூழை நொச்சிக் கீழ தென் மகள்
செம்புடைச் சிறுவிரல் வரித்த
வண்டலுங் காண்டிரோ கண்ணுடை
யீரே.

என்பது: மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

—கயமனர்.

பி-ம் 3. பரந்தவயலைப்பந்தெறிந்தாடி. 4. வளமனைகழிப்பி, 7. கழறலையின்றி. 12. யெண்கிளிருங்கிளை. 13. வெம்முனையருஞ். (செவிலிசொல்.)

---

* "வெம்மலை யருஞ்சுர...காண்டிரோ கண்ணுடையீரே" என்பது வண்டலைக் காணுத்தேளத்துநின்று
காணில் ஆற்றீரெனக்
கூறினமையின், ஆயத்தினை
அகன்று இற்புறஞ்சென்று சேரியோர்க்
குத்தாய் உரைத்ததாயிற்று என்பர் நச்.

(தொல். பொருள். 37.)

276. மருதம்

* நீளிரும் பொய்கை யிரைவேட் டெழுந்த
வாளை வெண்போத் துணீஇய நாரைதன்
னடியறி வுறுத லஞ்சிப் பைப்பயக்
கடியிலன் புகூஉங் கள்வன் போலச்
சாஅ யொதுங்குந் துறைகே ழூரனொ
டாவ தாக வினிநா ணுண்டோ
† வருகதில் லம்மவெஞ் சேரி சேர
வரிவே யுண்கணவன் பெண்டிர் காணத்
தாருந் தானையும் பற்றி யாரியர்
பிடிபயின்று தரூஉம் பெருங்களிறு போலத்
தோள்கந் தாகக் கூந்தலிற் பிணித்தவன்
மார்புகடி கொள்ளே னாயி னார்வுற்
திரந்தோர்க் கீயா தீட்டியோன் பொருள்போற்
பரந்து வெளிப்படா தாகி
வருந்துக தில்லயா யோம்பிய நலனே.

என்பது : தலைமகட்குப்பாங்காயினர்கேட்பப் பரத்தைசொல்லியது.

—பரணா.

இப்பாட்டின் கருத்து, ஒளித்துப் பிறரை நர்வோன் என்றவாறு.

பி - ம். 3. பையென, 4. கடியில் புகூஉம்; கடியிலம்புகூஉம்.

277. பாலை

தண்கதிர் மண்டில மவிரறச் சாஅய்ப்
பகலழி தோற்றம் போலப் பையென

---

* இப்பாட்டினுட் "பரந்து வெளிப்படா தாகி வருந்துக" என் னலன் என்றமையிற் சேரிப்பரத்தையைப் புலந்து கூறுதன் முதலியனவுங் கொள்க என்பர் நச். (தொல். பொருள். 151.) † "விழை வே கால மொழியிசைக் கிளவியென், றம்மூன் றென்ப தில்லைச் சொல்லே" என்ற சூத்திரத்து ஒழியிசைப் பொருளில் 'தில்' வந்ததற்கு இவ்வடியினை உதாரணங் காட்டி, "வந்தக்கால் இன்னது செய்வல்" என்பது பொருள் என்பர் எல்லா ஆசிரியரும்.

நுதலொளி கரப்பவு மாள்வினை தருமார்
தவலி லுள்ளமொ டெஃகுதுணை யாகக்
கடையலங் குரல வாள்வரி யுழுவை
பேழ்வாய்ப் பிணவின் விழுப்பசி நோனு
திரும்பனஞ் செறும்பி னன்ன பருஉமயிர்ச்
சிறுகட் பன்றி வருதிறம் பார்க்கு
மத்தம ரழுவத் தாங்க ணனந்தலைப்
பொத்துடை மரத்த புகர்படு நீழ
லாறுசெல் வம்பல ரசைவின ரிருக்கு
மீரமில் வெஞ்சுர மிறந்தோர் நம்வயின்
வாரா வளவை யாயிழை கூர்வா
யழலகைந் தன்ன காமர் துதைமயிர்

மனையுறை கோழி மறனுடைச் சேவற்
போர்புரி யெருத்தம் போலக் கஞலிய

பொங்கழல் முருக்கி னொண்குரன் மாந்திச்
சிதர்சிதர்ந் துகுத்த செவ்வி வேனில்

வந்தன் றம்ம தானே
வாரார் தோழிநங் காத லோரே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண் தலைமகள் கண்டழிந்து சொல்லியது.

தோழிக்குப் பருவங்

—கருவூர் நன்மார்பன்.

பி - ம். 7. செறும்பினனைய. 11. கான் முருக்கின். ரசையுநரிருக்கும். 17. புன்

278. குறிஞ்சி

குணகடன் முகந்த கொள்ளை வானம்
பணைகெழு * வேந்தர் பல்படைத் தானைத்

தோனிரைத் தனைய வாகி வலனேர்பு

---

* "ஒளிறுவாட் பொருப்ப ,னுடல்சமத் திறுத்த களிறு நிரைத் தவைபோற் கொண்மூ" எனப் பரிபாட்டினுள்ளும் வந்தது காண்க 22.

கோணிமிர் கொடியின் வசிபட மின்னி
யுருமுர றதிர்குர றலைஇப் பானாட்
பெருமலை மீமிசை முற்றின வாயின
வாளிலங் கருவி தாஅய் நாளை
யிருவெதி ரங்கழை யொசியத் தீண்டி
வருவது மாறோ வண்பரி யுந்தி
நணிபெரும் பரப்பி னம்மூர் முன்றுறைப்
பனிபொரு மழைக்கண் சிவப்பப் பானாண்
முனிபட ரகல மூழ்குவங் கொல்லோ
மணிமருண் மேனி யாய்நலந் தொலையத்
தணிவருந் துயரஞ் செய்தோ
னணிகிளர் நெடுவரை யாடிய நீரே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகன்சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

பி - ம், 6. பெருவரை. 11, சிவப்பப் பன்னாண்.

—கபிலர்.

279. பாலை

நட்டோ ரின்மையுங் கேளிர் துன்பமு
மொட்டா துறையுநர் பெருக்கமுங் காணூஉ
வொருபதி வாழ்த லாற்றுப தில்ல
பொன்னவிர் சுணங்கொடு செறிய வீங்கிய
மென்முலை முற்றங் கடவா தோரென
நள்ளென் கங்குலும் பகலு மியைந்தியைந்
துள்ளம் பொத்திய வுரஞ்சுடு கூரெரி
யாள்வினை மாரியி னவியா நாளுங்
கடறுழந் திவண மாகப் படருழந்
தியாங்கா குவள்கொ றானே தீந்தொடை
விளரி நரம்பி னயவரு சீறியாழ்

மலிபூம் பொங்கர் மகிழ்குரற் குயிலொடு
புணர்துயி லெடுப்பும் புனறெளி காலையு

நம்முடை மதுகைய ளாகி யணிநடை
யன்னமாண் பெடையின் மென்மெல
வியலிக்
கையறு நெஞ்சின ளடைதரு
மையீ ரோதி மாஅ யோளே.

என்பது : பொருள்வயிற்பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன்
சிற்குச் சொல்லியது.

தன்னெஞ்

—இருங்கோன் ஒல்லையாயன்
செங்கண்ணனார்.

பி - ம். 8. மாரியின் வீயா, 12. நறைமலி பொங்கர்.
காலை (இருங்கோக்கண்ணனார்.)

13. புன்றெளி

280. நெய்தல்

* பொன்னடர்ந் தன்ன வொள்ளிணர்ச் செருந்திப்
பன்மலர் வேய்ந்த நலம்பெறு கோதைய
டிணிமண லடைகரை யலவ னாட்டி
யசையின ளிருந்த வாய்தொடிக்
குறுமக [ளினும்

ணலஞ்சால் விழுப்பொருள் கலநிறை கொடுப்
பெறலருங் குரைய ளாயி னறந்தெரிந்து
நாமுறை தேஎ மரூஉப்பெயர்ந் தவணொ
டிருநீர்ச் சேர்ப்பி னுப்புட னுழுதும்
பெருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புக்கும்
படுத்தனம் பணிந்தன மடுத்தன மிருப்பிற்
றருகுவன் கொல்லோ தானே விரிதிரைக்
கண்டிரண் முத்தங் கொண்டு ஞாங்கர்த்
தேனிமி ரகன்கரைப் பகுக்குங்
கானலம் பெருந்துறைப் பரதவ னமக்கே.

என்பது: தலைமகளைக் கண்ணுற்றுநீங்குந் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. அல்லகுறிப்பட்டுப் போகாநின்றவன் சொல்லியதூஉமாம்.

—அம்மூவனார்.

---

* இதனுள் ஈண்டுள்ள பொருள் கொடுத்தால் பெறலரியளாயின் தன்னை வழிபட்டால் தந்தை தருவானோ, அது நமக்கு அரிதாகலின் இன்னும் பொருள் நாம் மிகத்தேடி வந்து வரைதுமெனப்

பி -
10.

ம். 4. 5. குறுமக ளஞ்சொல்விழுப்பொருள். 6. ளாயினந்தில் மடுத்தனம் விரும்பிற் 13. தேளிமிர் தண்கரை.

281. பாலை

செய்வது தெரிந்திசிற் றோழி யல்கலு
மகலு ளாண்மை யச்சறக் கூறிய
சொற்பழு தாகு மென்று மஞ்சா
தொல்கியன் மடமயி லொழித்த பீலி
வான்போழ் வல்விற் சுற்றி நோன்சிலை
யவ்வார் விளிம்பிற் கமைந்த
நொவ்வியற்
கணைகுர லிசைக்கும் விரைசெலற்
கடுங்கணை
முரண்மிகு வடுகர் முன்னுற
மோரியர்

தென்றிசை மாதிர முன்னிய வரவிற்கு
விண்ணுற வோங்கிய பனியிருங் குன்றத்
தொண்கதிர்த் திகிரி யுருளிய குறைத்த
வறையிறந் தவரோ சென்றனர்
பறையறைந் தன்ன வலர்நமக் கொழித்தே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு ஆற்றாளாய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

பி - ம். 1. செல்வது. 2. மகனுநாணமை 5. வராவிளிம்பிற். 8. மொழியர்.

விற்கட்டி. 6. யவ்

— 282. குறிஞ்சி

*பெருமலைச் சிலம்பின் வேட்டம்
போகிய
செறிமடை யம்பின் வல்விற் கானவன்

பொருள்வயிற்பிரியக் கருதியவாறு காண்க என்பர் நச். (தொல். பொருள். 141.)

* இதனுள் "தோள் பாராட்டி யாயுமவனே என்னும்" என்று யாய்தெய்வம் பராயினளென்பதுபடக்கூறி, யாம் அத்தெய்வத்திற்குப் பலிகொடுக்குதும் என்றவாறு காண்க என்பர் நச். (தொல். பொருள். 115.)

பொருதுதொலை யானை வெண்கோடு கொண்டு
நீர்திகழ் சிலம்பி னன்பொன் னகழ்வோன்
கண்பொரு திமைக்குந் திண்மணி கிளர்ப்ப
வைந்நுதி வான்மருப் பொடிய வுக்க
தெண்ணீ ராலி கடுக்கு முத்தமொடு
மூவேறு தாரமு மொருங்குடன்
சாற்றிச்
சாந்தம் பொறைமர மாக நறைநா
வேங்கைக் கண்ணிய னிழிதரு நாடற்
கின்றீம் பலவி னேர்கெழு செல்வத்
தெந்தையு மெதிர்ந்தனன் கொடையே
யலர்வா
யம்ப லூரு மவனொடு மொழியுஞ்
சாயிறைத் திரண்ட தோள்பா ராட்டி
யாயு மவனே யென்னும் யாமும்
வல்லே வருக வரைந்த நாளென
நல்லிறை மெல்விரல் கூப்பி

யில்லுறை கடவுட் காக்குதும்
பலியே.

என்பது : இராக்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது. தலைமகன் பிரிவின் கண் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

—தொல்கபிலன்.

பி - ம். 5. திருமணிகிளர. 8. மொருங்குடன் கொண்டு.

183. பாலை

நன்னெடுங் கதுப்பொடு பெருந்தோ
ணீவி
நின்னிவ ணொழித லஞ்சிய வென்னினுஞ்
செலவுதலைக் கொண்ட பெருவிதுப் புறவி
பல்கவர் மருப்பின் முதுமான் போக்கிச்
சில்லுணாத் தந்த சீறூர்ப் பெண்டிர்
திரிவயிற் றெவுட்டுஞ் சேட்புலக் குடிஞைப்

பைதன் மென்குர லைதுவந் திசைத்தொறும்
போகுநர் புலம்பு *மாறே யேகுதற்
கரிய வாகுமென் னுமைக் கரிமரங்
கண்ணகை யிளங்குழை கான்முதற்
கவினி
விசும்புட னிருண்டு வெம்மை நீங்கப்
பசுங்கண் வானம் பாய்தளி
பொழிந்தெனப்
புன்னுகும் பெடுத்த நன்னெடுங் கானத்
தூட்டு பஞ்சிப் பிசிர்பரந் தன்ன
வுண்ணு மூதாய் தண்ணிலம் வரிப்ப
வினிய வாகுக தணிந்தே
யின்னு நீப்பி னின்னொடு செலற்கே. என்பது
லியது.

: உடன்போக்குவலித்ததோழி தலைமகற்குச் சொல்

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம் 8. யேகு நர்க்கு. 15. பரிப்ப.

284. முல்லை

சிறியிலை நெல்லிக் காய்கண் டன்ன
குறுவிழிக் கண்ண கூரலங் குறுமுயல்
முடந்தை வரகின் வீங்குபீ ளருந்துபு
குடந்தையஞ் செவிய கோட்பவ ரொடுங்கி
யின்றுயி லெழுந்து துணையொடு போகி
முன்றிற் சிறுநிறை நீர்கண் டுண்ணும்
புன்புலந் தழீஇய பொறைமுதற் சிறுகுடித்
தினைக்கள் ளுண்ட தெறிகோன் மறவர்
விசைத்த வில்லர் வேட்டம் போகி
முல்லைப் படப்பைப் புல்வாய் கெண்டுங்
காமர் புறவி னதுவே காம
நம்மினுந் தான்றலை மயங்கிய
வம்மா வரிவை யுறைவி னூரே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

சொல்லியது;

—இடைக்காடனார்.

பி - ம். 8. தெறிகொண்மறவர்.

285. பாலை

ஓழியச் சென்மார் செல்ப வென்றுநா
மழிபட ருழக்கு மவல நெஞ்சத்
தெவ்வ மிகந்துசே ணகல வையெயிற்
றானைசைப் பிணவி னுறுபசி களைஇயர்
காடுதேர் மடப்பிணை யலறக் கலையி
ஞெமிகுறங் கறுத்த செந்நா யேற்றை
வெயில்புலந் திளைக்கும் வெம்மைய பயில்வரி
யிரும்புலி வேங்கைக் கருந்தோ லன்ன
கல்லெடுத் தெறிந்த பல்கிழி யுடுக்கை
யுலறுகுடை வம்பல ருயர்மர மேறி
யேறுவேட் டெழுந்த வினந்தீ

ரெருவை
யாடுசெவி நோக்கு மத்தம்
பணைத்தோட்
குவளை யுண்க ணிவளு நம்மொடு
வருது மென்றனரே காதலர்
வாராய் தோழி முயங்குகம் பலவே.

என்பது : உடன்போக்குடன்படுவித்ததோழி
தலைமகட்குச்
சொல்லியது.

—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

பி - ம்- 3, தெவ்வமிகுந்து, தெவ்வமிகழ்ந்து,
(உடன் போக்
கமைந்த,)

286. மருதம்

*வெள்ளி

விழுத்தொடி மென்கருப் புலக்கை \
வள்ளி நுண்ணிடை வயின்வயி
னுடங்க

* "கட்டமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானும்" என்றபகுதிக்கு 'விழையாவுள்ளம்...தெரியுங்காலை" என்றஅடிகளை உதாரணமா

மீன்சினை யன்ன வெண்மணற் குவைஇக்
காஞ்சி நீழற் றமர்வளம் பாடி
யூர்க்குறு மகளிர் குறுவழி விறந்த
வராஅ லருந்திய சிறுசிரன் மருதின்
றாழ்சினை யுறங்குந் தண்டுறை யூர
விழையா வுள்ளம் விழையு மாயினும்
என்றுங், கேட்டவை தோட்டி யாக மீட்டாங்
கறனும் பொருளும் வழாமை நாடித்
தற்றக வுடைமை நோக்கி மற்றதன்
பின்னா கும்மே முன்னியது முடித்த
லனைய பெரியோ ரொழுக்க மதனை

கக்காட்டியும், இப்பாட்டினுள் அறனென்றது இல்லறத்தை; 'தற்றகவுடைமை நோக்கி'' என்றது தன்னால் அவ்வறனும் பொருளும் தகுதிப்பாடுடையவாம் தன்மையை நோக்கி என்றவாறும். "முன்னியது" என்றது, புறத்தொழுக்கத்தை; "பெரியோர் ஒழுக்கம் அனைய"-பெரியோர் ஒழுக்கம் பெரிய என்றவாறு; இது முன்னர் நிகழ்ந்த பொய்ச்சூள்பற்றி நும்மனோர் மாட்டும் இன்ன பொய்ச்

சூள் பிறக்குமாயின் இவ்வுலகத்து மெய்ச்சூள் இனிஇன்றாம் ; அதனாற் பெரியோரைத்தமது ஒழுக்கத்தைத் தேருங்காலை அரியவாயிருந்தனவெனத் தலைவனை நோக்கித் தோழிகூறலின், அவனை வழிபாடுதப்பினளாயிற்றுஎன்றும் கூறினார் நச். (தொல். பொருள்.76. 150.) இனி நக்கீரனார் "செறிப்பறிவுறுக்கப்பட்ட தலைமகன் தெருள்வானாயின் இந்நாள் வரைவல், அத்துணையும் இவளை ஆற்றுவித்துக்கொண்டிரு; நினக்கு அடைக்கலமெனக் கைப்பற்றும். கைப்பற்றியதனைத் தோழி சூளுறவாகக் கருதினாள். உலகத்துச் சூளுறுவார் பசுவையும் பார்ப்பாரையும் பெண்டிரையும் தொட்டுச் சூளுறுவராகலாற், சூளுறவாற்றாரென்பது நினைந்து,

'நீ வரைவல்

என்றதே அமையாதோ! சூளுறல்வேண்டுமோ?

பொய்த்தலும்

வாய்த்தலும் உடையாரன்றே சூளுறுவர்;

மெய்யல்லது சொல்லா

தார்க்குச் சூளுறவு வேண்டுமோ? நின்கண்ணும்

பொய்யுண்டா

கில் மெய்யென்பது இவ்வுலகத்து நிலைபெற்றவழி இல்லையாகாதே'

என்னும்; அதற்குச் செய்யுள்" என்று உரைத்து, இப்பாட்டினை உதாரணங் காட்டுவர். (இறை. களவு. 18.)

லரிய பெரியோர்த் தெரியுங் காலை
நும்மோ ரன்னோர் மாட்டு மின்ன
பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன்றின்
மெய்யாண் டுளதோவிவ் வுலகத் தானே.

என்பது : வரைந்தெய்துவலென்று நீங்குந்தலைமகன் தலைமகளை ஆற்றுவித்துக்கொண்டிருத்தல்வேண்டுமென்று தோழியைக் கைப்பற்றினாற்குக் கைப்பற்றியது தன்னைத் தொட்டுச் சூளுறுவானாகக் கருதித் தோழி சொல்லியது.

—ஓரம்போகியார்.

இப்பாட்டின் கருத்து ஒன்றுபிழைப்பினும் ஒன்று பிழையாதென்றவாறு.

பி - ம். 5. ஊர்க்கோமகளிர், 8. விழையாவுள்ளம் விழை

வதாயினும். 9. தோட்டியாக வேட்டாங்.

287. பாலை

தொடியணி முன்கைத் தொகுவிரற் குவைஇப்
படிவ நெஞ்சமொடு பகறுணை யாக
நோங்கொ லளிய டானே தூங்குநிலை
மரையேறு சொறிந்த மாத்தாட் சந்தின்
சுரையிவர் பொதியி லங்குடிச் சீறூர்
நாட்பலி மறந்த நரைக்க ணிட்டிகைப்
புரிசை மூழ்கிய பொரியரை யாலத்
தொருதனி நெடுவீ ழுதைத்த கோடை
துணைப்புறா விரிக்குந் தூய்மழை நனந்தலைக்
கணைக்கா லம்பிணை யேறுபுற நக்க
வொல்குநிலை யாஅத் தோங்குசினை பயந்த
வல்குறு வரிநிழ லசையின நோக்க
வரம்புவந் தலைக்கு மாலை
நிரம்பா நீளிடை வருந்துதும் யாமே.

என்பது : பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துநின்று

தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

இப்பாட்டினுள் நரைக்கணிட்டிகை என்பது பலிபீடம்.

பி - ம். 9. துணைப்புறுவிருக்கும்

(அரைக்கணிட்டிகை.)

288. குறிஞ்சி

சென்மதி சிறக்கநின் னுள்ள நின்மலே
யார நீவிய வம்பகட்டு மார்பினை
சாரல் வேங்கைப் படுசினைப் புதுப்பூ
முருகுறு ரண் கொள்ளு முருவக்
கண்ணியை
யெரிதின் கொல்லே யிறைஞ்சிய வேன
லெவ்வங் கூறிய வைகலும் வருவோய்
கனிமுதி ரடுக்கத்தெந் தனிமை
காண்டலி
னெண்மை செய்தனை யாகுவை
நண்ணிக்
கொடியோர் குறுகு நெடியிருங்
குன்றத்
திட்டா றிரங்கும் விட்டொளி ரருவி

யருவரை யிழிதரும் வெருவரு
படாஅர்க்
கயந்தலை மந்தி யுயங்குபசி களைஇயர்
* பார்ப்பின் றந்தை பழச்சுளை
தொடினு
நனிநோ யேய்க்கும் பனிகூ ரடுக்கத்து
மகளிர் மாங்காட் டற்றே துகளறக்
கொங்தோ டுதிர்த்த கதுப்பி
னந்தீங் கிளவித் தந்தை காப்பே.

என்பது: பகற்குறிக்கட்டோழி
செறிப்பறிவுறீஇவரைவுகடாயது.

—விற்றூற்று மூதெயினனார்.

பி - ம். நனிநோயெய்க் 15. மகளிரரங்காட. 16.
கொங்கோடுதிர்த்
தகதுப்பின். (முத்தூற்றுமூதெயினனார்.)

289. பாலை

சிலையே றட்ட கணைவீழ் வம்பல
ருயர்பதுக் கிவர்ந்த ததர்கொடி யதிரல்
நெடுநிலை நடுக ணாட்பலிக் கூட்டுஞ்

---

* "மாவும்...பார்ப்பும்—அப்பாலான" என்ற விதிப்படி மந்
திப்பார்ப்பு எனப்பட்டது. (தொல். பொருள். 569.)

சுரனிடை விலங்கிய மரனேங் கியவின்
வந்துவினை வலித்த நீம்வயி னென்றுந்
தெருமர லுள்ளமொடு வருந்த லானது
நெகிழா மென்பிணி வீங்கிய கைசிறி
தவிழினு முயவு மாய்மடத் தகுவி
சேணுறை புலம்பி னுண்முறை யிழைத்த
திண்சுவர் நோக்கி நினைந்து கண்பனி
நெகிழ்நூன் முத்தின் முகிழ்முலைத் தெறிப்ப
மையற விரிந்த படையமை சேக்கை
யையமென் றூவி யணைசேர் பசைஇ
மையல் கொண்ட மதனழி யிருக்கையள்
பகுவாய்ப் பல்லி படுதொறும் பரவி
நல்ல கூறென நடுங்கிப்
புல்லென் மாலையொடு பொருங்கொ

ரூனே.

என்பது : பிரிந்துபோகாநின்றதலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச்சொல்லியது.

—எயினந்தைமக னிளங்கீரனர்.

பி - ம். 3. சிரைநிலைநடுகல்.

290. நெய்தல்

குடுமிக் கொக்கின் பைங்காற் பேடை
யிருஞ்சேற் றள்ள லாட்புலம் போகிய
கொழுமீன் வல்சிப் புன்றலைச் சிறாஅர்
நுண்ஞா ணவ்வலைச் சேவல் பட்டென
5 வல்குறு பொழுதின் மெல்கிரை மிசையாது
பைதற் பிள்ளை தழீஇ யொய்யென
வாங்கட் பெண்ணை யன்புற நரலுஞ்
சிறுபஃ றொல்குடிப் பெருநீர்ச் சேர்ப்பன்
கழிசேர் புன்னை யழிபூங் கானற்
10 றணவா நெஞ்சமொடு தமியன் வந்துநம்

309

வெண்கோட் டியானை விறற்போர்க் குட்டுவன்
றெண்டிரைப் பரப்பிற் றொண்டி முன்றுறைச்
சுரும்புண மலர்ந்த பெருந்த ணெய்தன்
மணியேர் மாணல மொரீஇப்
பொன்னேர் வண்ணங் கொண்டவென் கண்ணே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச்சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 1, பெட்டை. துஞ்ஞாண் வயலைச் 10 தண்வரனெஞ்ச. 11 மன்னவர்தோழி, 15. மலரேர்மாணல.

291. பாலை

வானம் பெயல்வளங் கரப்பக் கான
முலறி யிலையில வாகப் பலவுட

னேறுடை யாயத் தினம்பசி தெறுப்பக்
கயனற வறந்த கோடையொடு நயனறப்

பெருவரை நிவந்த மருங்கிற் கொடுவரிப்

புலியொடு பொருது சினஞ்சிறந்து வலியோ
டிரவுக்களி றொதுங்கிய மருங்கிற் பரூஉப்பரல்
சிறுபன் மின்மினி கடுப்ப வெவ்வாயு
நிறைவன விமைக்கு நிரம்பா நீளிடை
யெருவை யிருஞ்சிறை யிரீஇய விரியிணர்
தாதுண் டும்பி முரலிசை கடுப்பப்
பரியின துயிர்க்கு மம்பினர் வெருவர
வுவலை சூடிய தலையர் கவலை
யார்த்துட னரும்பொருள் வவ்வலின் யாவதுஞ்
சாத்திடை வழங்காச் சேட்சிமை யதர
சிறியிலை நெல்லித் தீஞ்சுவைத் திரள்கா
யுதிர்வன தாஅ மத்தந் தவிர்வின்று
புள்ளி யம்பிணை யுணீஇய வுள்ளி
யறுமருப் பொழித்த தலைய தோல்பொதி

மறுமருப் பிளங்கோ டதிரக் கூஉஞ்
சுடர்தெற வருந்திய விருஞ்சுர

மிறந்தாங்

குள்ளினை வாழிய நெஞ்சே

போதெனப்

புலங்கமழ் நாற்றத் திரும்பல் கூந்த
னல்லெழின் மழைக்கணங் காதலி
மெல்லிறைப் பணைத்தோள்

விளங்குமாண் கவினே.

என்பது : பொருள்வயிற்போகாநின்ற தலைமகன்
துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

இடைச்சுரத்

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 4. நயன்றகப் 6. சினந்தணிந். 7.
யிணர். 15. சாத்திடை விலங்கா. 16.
பொழிந்த. 20. மறுமருப்பினங்.

களிறுெடுங்கு. 10. வரி

செறியிலே. 19. மருப்

292. குறிஞ்சி

கூறுய் செய்வது தோழி வேறுணர்ந்
தன்னேயும் பொருளுகுத் தலமரு மென்முறிச்
சிறுகுள கருந்து தாய்முலே பெறுஅ

மறிகொலேப் படுத்தல் வேண்டி வெறிபுரி
யேதில் வேலன் கோதை துயல்வரத்
தூங்கு மாயி னதூஉ நாணுவ
விலங்குவளே நெகிழ்ந்த செல்லல் புலம்படர்ந்
திரவின் மேய மரூஉம் யானேக்
கால்வ லியக்க மொற்றி நடுநாள்

வரையிடைக் கழுதின் வன்கைக் கானவன்
கடுவிசைக் கவணி னெறிந்த சிறுக
லுடுவுறு கணேயிற் போகிச் சாரல்
வேங்கை விரியிணர் சிதறித்தேன் சிதையூஉப்
பலவின் பழத்துட் டங்கு
மலேகெழு நாடன் மணவாக் காலே.

என்பது : வெறியச்சுறீஇத் தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

—கபிலர்.

இதன்கருத்துஇன்பத்தலைமகன் என்றவாறு.

பி - ம். 8. மேயன்மரூஉ மேயலமரூஉ மோங்கல்; 9. காவலரி யக்கமொற்றி. காவலியக்க 10. வன்கட்கானவன். 14. புலவிளம் பழத்துட்.

293. பாலை

இலையொழித் துலறியற் புன்றலை யுலவை
வலைவலந் தனைய வாகப் பலவுடன்
சிலம்பி சூழ்ந்த புலங்கெடு வைப்பிற்
றுகிலாய் செய்கைப் பாவிரிந் தன்ன
வெயிலவிர் நுடங்கும் வேல்வெங் களரிக்
குயிற்கண் ணன்ன குரூஉக்காய் முற்றி
மணிக்கா சன்ன மாநிற விருங்கனி
யுகாஅ மென்சினை யுதிர்வன கழியும்
வேனில் வெஞ்சுரம் தமியர் தாமே
செல்ப வென்ப தோழி யாமே
பண்பில் கோவலர் தாய்பிரித் தியாத்த
நெஞ்சமர் குழவி போல நொந்துநொந்

தின்று மொழிது மென்ப
வென்மயங் கினர்கொனங் காத
லோரே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன் குறிப்பறிந்து தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப் பட்ட தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

—காவன்முல்லைப் பூதனார்

பி - ம். 1. இலையொழிந்துலறிய புன்றலை. 4. துகிலானெய்கை.
10. செல்ப வென்னுநர். 14. வென்மயங்கினர்கங்.

294. முல்லை

மங்குன் மாமழை விண்ணதிர்பு முழங்கித்
துள்ளுப்பெயல் கழிந்த பின்றைப் புகையுறப்
புள்ளிநுண் டுவலை பூவகந் திறையக்
காதலர்ப் பிரிந்த கையறு மகளிர்

நீர்வார் கண்ணிற் கருவிளை மலரத்
துய்த்தலைப் பூவின் புதலிவ ரீங்கை
நெய்த்தோய்த் தன்ன நீர்நனை யந்தளி
ரிருவகி ரீருளி னீரிய துயல்வர
வவரைப் பைம்பூப் பயில வகல்வயற்
கதிர்வார் காய்நெல் கட்கினி திறைஞ்சச்
சிதர்சினை தூங்கு மற்சிர வரைநாட்
காய்சின வேந்தன் பாசறை நீடி
நந்நோ யறியா வறனி லாள
ரிந்நிலை களைய வருகுவர் கொல்லென
வானா தெறிதரும் வாடையொடு
நோனேன் றோழியென் றனிமை யானே.

என்பது : பருவவரவின்கண் வற்புறுக்கும் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.*

—கழார்க் கீரனெயிற்றியார்.

பி - ம். 2. பொழிந்தபின்றை. 9. வகல்வயிற் 16.

றனிமையினனே.

295. பாலை

நிலநீ ரற்று நீள்சுனை வறப்பக்
குன்றுகோ டகையக் கடுங்கதிர் தெறுதலி
னென்றூழ் நீடிய வேய்படு நனந்தலை
நிலவுநிற மருப்பிற் பெருங்கை சேர்த்தி
வேங்கை வென்ற வெருவரு பணைத்தோ
ளோங்கல் யானை யுயங்கிமதந் தேம்பிப்
பன்மர வொருசிறைப் பிடியொடு வதியுங்
கல்லுடை யதர கான நீந்திக்
கடனீ ருப்பின் கணஞ்சா லுமண

---

* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே கொண்டு, இம்மணிமிடை பவளத்து முல்லையுள் முன்பனிவந்தது, என்பர் நச். (தொல். பொருள். 12).

நிலழுங்கருவு மயங்கிற்று

ருயங்குபக டுயிர்ப்ப வசைஇ முரம்பிடித்
தகலிடங் குழித்த வகல்வாய்க் கூவ
லாறுசெல் வம்பல ரசைவிட வூறும்
புடையலங் கழற்காற் புல்லி குன்றத்து

நடையருங் கானம் விலங்கி நோன்சிலைத்
தொடையமை பகழித் துவன்றுநிலை
வடுகர்
பிழியார் மகிழர் கலிசிறந் தார்க்கு
மொழிபெயர் தேஎய மிறந்தன ராயினும்
பழிதீர் மாணலந் தருகுவர் மாதோ
மாரிப் பித்திகத் தீரிதழ் புரைய
மங்கலுழ் கொண்ட செங்கடை
மழைக்கண்
மணங்கம ழைம்பான் மடந்தைநின்
னணங்குநிலை பெற்ற தடமென் றோளே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகட்குத்
தோழிசொல்லியது.

—மாமூலனார்.

பி - ம். 16. உலையாமகிழர்.

296. மருதம்

கோதை யிணர குறுங்காற் காஞ்சிப்
போதவிழ் நறுந்தா தணிந்த கூந்த
லரிமதர் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு
நெருனையுங் கமழ்பொழிற் றுஞ்சி யின்றும்
பெருநீர் வையை யவளொ டாடிப்
புலரா மார்பினை வந்துநின் றெம்வயிற்
கரத்தல் கூடுமோ மற்றே பரப்பிற்
பன்மீன் கொள்பவர் முகந்த விப்பி
நாரரி நறவின் மகிழ்நொடைக் கூட்டும்
பேரிசைக் கொற்கைப் பொருநன் வென்வேற்
கடும்பகட்டி யானை நெடுந்தேர்ச் செழியன்
மலைபுரை நெடுநகர்க் கூட னீடிய

மலிதரு கம்பலை போல
வலரா கின்றது பலர்வாய்ப் பட்டே.

என்பது : வாயில்வேண்டிச்சென்ற தலைமகற்கு தோழி சொல்லியது.

வாயின்மறுக்கும்

—மதுரைப் பேராலவாயார்.

பி - ம். 4. றுஞ்சினையின்றும். 12. கூடலாடிய. தோழி வாயின்மறுத்தது)

(தலைமகற்குத்

297. பாலை

பானாட் கங்குலும் பெரும்புன் மாலையு
மானா நோயொ டழிபடாக் கலங்கி

நம்வயி னினையு மிடும்பை கைம்மிக
வென்னை யாகுமோ நெஞ்சே நம்வயி

னிருங்கவி னில்லாப் பெரும்புன் றாடிக்
கடுங்கண் மறவர் பகழி மாய்த்தென
மருங்கு னுணுகிய பேஎமுதிர் நடுகற்
பெயர்பயம் படரத் தோன்று குயிலெழுத்
தியைபுட னோக்கல் செல்லா தசைவுட
னுறுசெல் வம்பலர் விட்டனர் கழியுஞ்
சூர்முத லிருந்த வோமையம் புறவி
னீர்முள் வேலிப் புலவுநாறு முன்றி
லெழுதி யன்ன கொடிபடு வெருகின்
பூளை யன்ன பொங்குமயிர்ப் பிள்ளை
மதிசூழ் மீனிற் றாய்வழிப் படூஉஞ்
சிறுகுடி மறவர் சேக்கோட்

டண்ணுமைக்

கெருவைச் சேவ லிருஞ்சிறை பெயர்க்கும்
வெருவரு கான நம்மொடு
வருவ லென்றோண் மகிழ்மட
னோக்கே.

என்பது : பொருள்வயிற்போகாநின்ற தலைமகன் சொல்லியது.

தன்னெஞ்சிற்குச்

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம், 6. கடுங்கணை மழவர். 7. மருங்கினுணுகிய.
9. ஞெ
ழுக்கல் செல்லாநசையுட. ஞெக்கல்செல்லா
முதலிருந்த. 13. கொடிபடு வெரிந.

நசையுட. 11. சுர

298. குறிஞ்சி.

பயங்கெழு திருவிற் பல்கதிர் ஞாயிறு
வயங்குதொழி றரீஇயர் வலனேர்பு
விளங்கி
மல்குகடற் றோன்றி யாங்கு மல்குபட
மணிமருண் மாலை மலர்ந்த வேங்கை
5 யொண்டளி ரவிர்வரு மொலிகெழு
பெருஞ்சினைத்
தண்டுளி யசைவளி தைவரு நாட
கொன்றுசினந் தணியாது வென்றுமுரண்
சாம்பா
திரும்பிடித் தொழுதியி னினந்தலை
மயங்காது
பெரும்பெயற் கடாஞ் செருக்கி
வளமலை

யிருங்களி றியல்வரும் பெருங்காட் டியவி
னூரிரு டேமிய வெள்வே லேந்தி
மென்பிணி யவிழ்ந்த தாழ்பூங் கோதை
யூதுவண் டிரிய வழிப்பணை முயங்கிய
நீவந் ததனினு மினிதா கின்றே
தூவற் கள்ளிற் றுணைதே ரெந்தை
கடியுடை வியனக ரோம்பின ளுறையும்

யாயறி வுறுத லஞ்சிப் பானாட்
காவ னெஞ்சமொடு காமஞ் செப்பேன்

யானின் கொடுமை கூற நினைபாங்
கினையல் வாழி தோழிநத் துறந்தவர்
நீடல ராகி வருவர் வல்லெனக்
கங்கு லுயவுத்துணை யாகிய
துஞ்சா துறைவி யிவளுவந் ததுவே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மதுரைப் பண்டவாணிக னிளந்தேவனார்.

பி-ம். 9. பெரும்புகற்கடாஅஞ்.

299. பாலை

எல்லையு மிரவும் வினைவயிற் பிரிந்து
முன்ன முன்னுறு படைய வுள்ளிய
பதிமறந் துறைதல் வல்லுந மாயினு
மதுமறந் துறைத லரிதா கின்றே
கடுவளி யெடுத்த கால்கழி தேக்கிலை
நெடுவிளிப் பருந்தினம் வெறியெழுந் தாங்கு
விசும்புகண் புதையப் பாஅய்ப் பலவுட
னகலிடஞ் செல்லுந ரறிவுகெடத் தாஅய்க்
கவலை கரக்குங் காடக லத்தஞ்
செய்பொருண் மருங்கிற் செலவுதனக் குரைத்
வைகுநிலை மதியம் போலப் பையெனப் [தென
புலம்புகொ ளவலமொடு புதுக்கவி னிழந்த
நலங்கெழு திருமுக மிறைஞ்சி நிலங்கிளையா
நீரொடு பொருத வீரிதழ் மழைக்க
ணிகுதரு தெண்பனி யாகத்
துறைப்பக்
காணிலை செல்லாது கழிபடர்க் கலங்கி
நாநடுக் குற்ற நவிலாக் கிளவியொ

டறன்மருள் கூர்தலின் மறையின டிறன்மாண்டு
திருந்துக மாதோநுஞ் செலவென வெய்துயிராப்
பருவர லெவ்வமொ டழிந்த
பெருவிதுப் புறுவி பேதுறு நிலையே.

என்பது: இடைச்சுரத்துப்போகாநின்றதலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—எயினந்தைமகனா ரிளங்கீரனார்.

பி-ம். 1. எல்லியுமிரவும். முள்ள முள்ளுறுபுடைய முள்ளி. 3. வல்லின மாயினும், 6. பருந்தின். 7 பாஅய்ப்பகலுட; பாஅய்ப்பரந்து. 8. னகலிடைச்செல்லுந. 9. காய்கல. 19, நின் செலவென.

---

* இதனுள் ''தான்பெரிது கலுழ்ந்து தீங்காயினள்'' எனவே அக்குறிப்புத் தலைவன் போகாமல் தடுப்பக் கூறிய தென்று உணர்

300. நெய்தல்

* நாள்வலை முகந்த கோள்வல் பரதவர்
நுணங்குமண லாங்க ணுணங்கப் பெய்ம்மார்
பறிகொள் கொள்ளையர் மறுக வுக்க
மீனார் குருகின் கானலம் பெருந்துறை
யெல்லை தண்பொழிற் சென்றெனச் செலீஇயர்
தேர்பூட் டயர வேஎய் வார்கோற்
செறிதொடி திருத்திப் பாறுமயிர் நீவிச்
செல்லினி மடந்தைநின் றோழியொடு மனையெனச்
சொல்லிய வளவை தான்பெரிது கலுழ்ந்து
தீங்கா யினளிவ ளாயிற் றாங்காது
நொதுமலர் போலப் பிரியிற் கதுமெனப்
பிறிதொன் றாகலு மஞ்சுவ லதனாற்
சேணின் வருநர் போலப் பேணா

யிருங்கலி யாணரெஞ் சிறுகுடித்
தோன்றின்

வல்லெதிர் கொண்டு மெல்லிதின் வினைஇத்
துறையு மான்றின்று பொழுதே சுறவு
மோத மல்கலின் மாறு யினவே

யெல்லின்று தோன்றல் செல்லா
தீமென
வெமர்குறை கூறத் தங்கி யேமுற
விளையரும் புரவியு மின்புற நீயு
மில்லுறை நல்விருந் தயர்த
லொல்லுதும் பெருமநீ நல்குதல்
பெறினே.

என்பது : பகற்குறிவந்துநீங்குந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

—உலோச்சனார்.

பி - ம். 9. கலிழ்ந்து. பேணுப் 14, பெருங்கலியாணர், 17. மோத மலி கடலின். 21, விருந்தாகுத.

இவை நூற்றெண்பதும் மணிமிடைபவளம்
முற்றும்.

ந்து தோழிகூறினள் என்றும், "வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும்" என்ற பகுதிக்கு இப்பாட்டு உதாரண மாகுமென்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 107, 114.)

ஸ்ரீ:

மூன்றாவது
நித்திலக்கோவை

---

301. பாலை

வறனுறு செய்தியின் வாடுபு வருந்திப்
படர்மிகப் பிரிந்தோ ருள்ளுபு நினைதல்
சிறுநனி யான்றிக மென்றி தோழி
நல்குர வொழித்த கூலிச் சில்பத
மொழிவை யின்றி யோம்பா தூண்டு
நீர்வாழ் முதலை யாவித் தன்ன
* வாரை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடத்

தூரிஃ தென்னா வூறில் வாழ்க்கைச்
சுரமுதல் வருத்த மரமுதல் வீட்டிப்
பாடின் றெண்கிணை கறங்கக் காண்வரக்
குவியிணர் வெருக்கின் றதர்பூங் கண்ணி
யாடூஉச் சென்னி தகைப்ப மகடூஉ

முளரித் தீயின் முழங்கழல் விளக்கத்துக்
களரி யாவிரைக் கிளர்பூங் கோதை
வண்ண மார்பின் வனமுலை துயல்வரச்

* இவ்வடி முழுவதும் பெரும்பாணிலும் வந்தது. (அடி 50.) ஆண்டு நச்சினார்க்கினியர் "தொத்துளிப் பாயாலே வேய்ந்த ஒலிக்கின்ற வாயையுடைய சகடம்" என்று உரை கூறுவர்.

செறிநடைப் பிடியொடு களிறுபுணர்ந் தென்னக்
குறுநெடுந் தூம்பொடு முழவுபுணர்ந் திசைப்பக்
கார்வான் முழக்கி னீர்மிசைத் தெவுட்டுந்
தேரை யொலியின் மாணச் சீரமைத்துச்
சில்லரி கறங்குஞ் சிறுபல் லியத்தொடு
பல்லூர் பெயர்வன ராடி யொல்லெனத்
தலைப்புணர்த் தசைத்த பஃறொகைக் கலப்பைய
ரிரும்பே ரொக்கற் கோடிய ரிறந்த
புன்றலை மன்றங் காணின் வழிநா
ளழுங்கன் மூதூர்க் கின்னா தாகு
மதுவே மருவின மாலை யதனாற்
காதலர் செய்த காதல்

ணீடின்று மறத்தல் கூடுமோ மற்றே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள்
ழிக்குச் சொல்லியது.
வற்புறுத் துந் தோ

—அதியன் விண்ணத்தனார்.

பி - ம். 11. ததர்பெருங்கண்ணி. 18. தெவிட்டுந்.
(பிரிவின் கண்;
அதியவன் வண்ணத்தினார்.)

302. குறிஞ்சி

சிலம்பிற் போகிய செம்முக வாழை
யலங்க லந்தோ டசைவளி
யுறுதொறும்
பள்ளி யானைப் பரூஉப்புறந் தைவரு

நல்வரை நாடனொ டருவி யாடியும்
5 பல்விதழ் நீலம் படுசுனைக் குற்று
நறுவீ வேங்கை யினவண் டார்க்கும்
வெறிகமழ் சோலை நயந்துவிளை யாடலு
மரிய போலுங் காதலந் தோழி
யிருங்க லடுக்கத் தென்னைய ருழுத
10 கரும்பெனக் கவினிய பெருங்குர
லேனல்

கிளிபட விளைந்தமை யறிந்துஞ்

செல்கெனா

நம்மவண் விடுநள் போலாள் கைம்மிகச்
சில்சுணங் கணிந்த செறிந்துவீங் கிளமுலை
மெல்லிய லொலிவருங் கதுப்பொடு
பல்கா ஞேக்கு மறனில் யாயே.

என்பது : பகலேசிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

—மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார்.

இப்பாட்டின் கருத்து இன்பத்தலைமகன் என்றவாறு.

303. பாலை

இடைபிற ரறித லஞ்சி மறைகரந்து
பேஎய் கண்ட கனவிற் பன்மா
ணுண்ணிதி னியைந்த காமம் வென்வேன்
மறமிகு தானைப் பசும்பூட் பொறையன்
கார்புகன் றெடுத்த சூர்புக னனந்தலை

மாயிருங் கொல்லி யுச்சித் தாஅய்த்
ததைந்துசெல் லருவியி னலரெழப்
பிரிந்தோர்
புலங்கந் தாக விரவலர் செலினே
வரைபுரை களிற்றொடு நன்கல னீயு
முரைசால் வண்புகழ்ப் பாரி பறம்பி
னிரைபறைக் குரீஇயினங் காலைப்
போகி
முடங்குபுறச் செந்நெற் றரீஇய
ரோராங்
கிரைதேர் கொட்பின வாகிப்
பொழுதுபடப்
படர்கொண் மாலைப் படர்தந் தாங்கு
வருவரென் றுணர்ந்த மடங்கெழு
நெஞ்ச
மையந் தெளியரோ நீயே பலவுடன்
வறன்மரம் பொருந்திய சிள்வீ டுமணர்
கணநிரை மணியி னார்க்குஞ் சுரனிறந்
தழிநீர் மீன்பெயர்ந் தாங்கவர்
வழிநடைச் சேறல் வலித்திசின் யானே.

என்பது : தலைமகள் பிரிவின்கண் வேட்கைமீதூர்ந்த தலைமகள்
தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

ஔவையார்,

பி - ம். 2. பொய்கண்ட. 4. மார்மிகுதானை. 19. திழிநீர்.

304. முல்லை

இருவிசும் பிவர்ந்த கருவி மாமழை
நீர்செறி நுங்கின் கண்சிதர்ந்
தவைபோற்
சூர்பனிப் பன்ன தண்வர லாலியொடு
பருஉப்பெய லழிதுளி தலைஇ
வானமின்று
5 குரூஉத்துளி பொழிந்த பெரும்புலர்
வைகறை
* செய்துவிட் டன்ன செந்நில
மருங்கிற்
செறித்துநிறுத் தன்ன தெள்ளறல்
பருகிச்

சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை
மடப்பிணை
வலந்திரி மருப்பி னண்ண லிரலையொ
டலங்குசினைக் குருந்தி னல்குநிழல்
வதியச்
சுரும்பிமிர் பூதப் பிடவுத்தளை யவிழ
யரும்பொறி மஞ்ஞை யால வரிமணன்
† மணிமிடை பவளம் போல
வணிமிகக்
காயாஞ் செம்ம ரூஅய்ப் பலவுட
னீயன் மூதா யீர்ம்புறம் வரிப்பப்
புலனணி கொண்ட காரெதிர் காலை
யேந்துகோட் டியானை வேந்தன்
பாசறை
வினையொடு வேறுபுலத் தல்கி நன்று
மறவ ரல்லர்நம் மருளா தோரென
நந்நோய் தன்வயி னறியா
ளெந்நொந்து புலக்குங்கொன் மாஅ
யோளே.

என்பது : பாசறைக்கட் டலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—இடைக்காடனார்.

* "வல்லோன் செய்கையன்ன செந்நிலம்" 134-ம் பாட்டு.

† இம்மூன்றடிகளின்கருத்து 14-ம் பாட்டினும் வந்தது.

பி - ம். 2. சிதர்த்தவைபோல். 12. விரும்பொறி; விரிமணன். 13. மணியிடை. 19. நந்நோய் தன்மையி. (பாசறைப்பிரிந்த.)

305. பாலை

பகலினு மகலா தாகி யாமந்
தவலி னீத்தமொ டையெனக் கழியத்
தளிமழை பொழிந்த தண்வரல் வாடையொடு
பனிமீக் கூறும் பைதற் பானாட்
பல்படை நிவந்த வறுமையில் சேக்கைப்
பருகு வன்ன காதலொடு திருகி
*மெய்புகு வன்ன கைகவர் முயக்கத்
தோருயிர் மாக்களும் புலம்புவர் மாதோ
வருளி லாளர் பொருள்வயி னகல
வெவ்வந் தாங்கிய விடும்பை நெஞ்சத்
தியானெவ னுளனே தோழி தானே
பராரைப் †பெண்ணைச் சேக்குங் கூர்வா
யொருதனி யன்றி லுயவுக்குரல் கடைஇய
வுள்ளே கனலு முள்ள மெல்லெனக்

கனையெரி பிறப்ப வூது
நினையா மாக்க டீங்குழல் கேட்டே.

என்பது: பிரிவுணர்த்தப்பட்டதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதூஉமாம.

—வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனர்.

பி - ம். 1. யிரவந். (பெருஞ்சாத்தன்.)

306. மருதம்

பெரும்பெயர் மகிழ்ந பேணா தகன்மோ
பரந்த பொய்கைப் பிரம்பொடு நீடிய
முட்கொம் பீங்கைத் துய்த்தலைப் புதுவீ

* இவ்வடி 11; 379-ம் பாடல்களினும் வந்தது.
† பனையில் அன்றில் வாழ்தல் (50; 120.)

யீன்ற மாத்தி னிளந்தளிர் வருட
வார்குரு குறங்கு நீர்சூழ் வளவயற்

கழனிக் கரும்பின் சாய்ப்புற மூர்ந்து
பழன யாமை பசுவெயிற் கொள்ளு
நெல்லுடை மறுகி னன்ன ரூர
விதுவோ மற்றுநின் செம்மன் மாண்ட
மதியே ரொண்ணுதல் வயங்கிழை யொருத்தி
யிகழ்ந்த சொல்லுஞ் சொல்லிச் சிவந்த
வாயிதழ் மழைக்கண் ணுயுற நோக்கி
தண்ணறுங் கமழ்தார் பரீஇயின
ேடினள் சிறுதுனி செய்தெம்

ணும்மொ

மணன்மலி மறுகி னிறந்திசி னோளே.

என்பது: தோழி தலைமகற்கு வாயின்மறுத்தது.

—மதுரைக் கூலவாணிகன்

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

இதன்கருத்துக் * குறியாவின்பத் திணைப் பெறுவான் என்றவாறு. பி - ம். 5. நீர்சூழகல்வயல். 10—11 யொத்ததிகந்த. 13, பரிஇயின ணம்மொ. 14. டேவி.

(மதுரைக் கந்தரருகன்.)

307. பாலை

சிறுநுதல் பசந்து பெருந்தோள் சாஅ
யகலெழி லல்கு லவ்வரி வாடப்
பகலுங் கங்குலு மயங்கிப் பையெனப்
பெயலுறு மலரிற் கண்பனி வார
வீங்கிவ ளுழக்கு மென்னாது

வினையயர்ந்து

நீங்க லொல்லுமோ வைய வேங்கை
யடுமுரண் டொலைத்த நெடுநல் யானை
மையலங் கடாஅஞ் செருக்கி மதஞ்சிறந்
தியங்குநர்ச் செகுக்கு †மெய்படு நனந்தலைப்
பெருங்கை யெண்கினங் குரும்பி தேரும்

* "குறியாவின்ப..........மெய்துநாடன்" (2.) † (295.)

புற்றுடைச் சுவர புதலிவர் பொதியிற்
*கடவுள் போகிய கருந்தாட் கந்தத்
துடனுறை பழைமையிற் றுறத்தல்
செல்லா
திரும்புறாப் பெடையொடு பயிரும்
பெருங்கல் வைப்பின் மலைமுத
லாறே.

என்பது : பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி
விலக்கியது.
தலைமகனைச் செலவு

—மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்.

308. குறிஞ்சி

உழுவையொ டுழந்த வுயங்குநடை யொருத்த
னெடுவகிர் விழுப்புண் கழாஅக் கங்கு
லாலி யழிதுளி பொழிந்த வைகறை
வால்வெள் ளருவிப் புனன்மலிந் தொழுகலி
னிலங்குமலை புதைய †வெண்மழை கவைஇக்

கலஞ்சுடு புகையிற் றோன்று நாட
விரவின் வருத லெவனோ பகல்வரிற்
றொலையா வேலின் வண்மகி ழெந்தை
களிறணந் தெய்தாக் கன்முகை யிதணத்துச்
சிறுதினைப் படுகிளி யெம்மொ டோப்பி
மல்ல லறைய மலிர்சுனைக் குவளைத்
தேம்பா யொண்பூ நறும்பல வடைச்சிய
கூந்தன் மெல்லணைத் துஞ்சிப் பொழுதுபடக்
காவலர்க் கரந்து கடிபுனந் துழைஇய
பெருங்களிற் றொருத்தலிற் பெயர்குவை
கருங்கோற் குறிஞ்சிநும் முறைவி னூர்க்கே.

என்பது: இரவு வருவானைப் பகல் வருகென்றது.

பி ம்.

—பிசிராந்தையார்.

15. போகுவை. 16. மிறையி னூர்.

---

* "மாடக், கெழுதணிகடவுள் போகலின்" என வந்தது. (167.)

† "புகை புரை அம்மஞ்சு" (97)

309. பாலை

வயவா ளெறிந்து வில்லி னீக்கிப்
*பயநிரை தழீஇய கடுங்கண் மழவ
ரம்புசேட் படுத்து வன்புலத்
துய்த்தெனத்
தெய்வஞ் சேர்ந்த பராரை வேம்பிற்
†கொழுப்பா வெறிந்து குருதி
தூஉய்ப்
புலவுப் புழுக்குண்ட வான்க
ணகலறைக்
களிறுபுற முரிஞ்சிய கருங்கா லிலவத்
தரலை வெண்கா ழாலியிற் றாஅங்
காடுமிக நெடிய வென்னார் கோடியர்
பெரும்படைக் குதிரை நற்போர் வானவன்
றிருந்துகழற் சேவடி
நாஞ்செலி னெவனோ

நசைஇப் படர்ந்தாங்கு
தோழி காம்பின்

வணைகழை யுடைந்த கவண்விசைக் கடியிடிக்
‡கனைசுட ரமையத்து வழங்கல் செல்லா
திரவுப்புன மேய்ந்த வுரவுச்சின வேழந்
தண்பெரும் படாஅர் வெரூஉம்
குன்றுவிலங் கியவினவர் சென்ற நாட்டே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடுகண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார்.

பி - ம். 2. மறவர். 10. பசும்படை. 11. னிருங்கழற். 13. விளைகழை யுடைந்தகனை. 14. சுடர்வையத்து. 15. விரவுப்புன. (கதப்பிள்ளை.)

310. நெய்தல்

கடுந்தே ரிளையரொடு நீக்கி நின்ற
நெடுந்தகை நீர்மையை யன்றி நீயுந்
தொழுதகு மெய்யை யழிவுமுந் துறுத்துப்

* "கடிபுலங் கவர்ந்த கன்றுடைக் கொள்ளையர்." (101.)

† "கொழுப்பா தின்ற கூர்ம்படை மழவர்." (129)

‡ "யானைப், பகல்நிலை தளர்க்குங் கவணுமிழ் கடுங்கல்" மலை.205-6.

பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றலிற்
குவளை யுண்கண் கலுழ நின்மாட்
டிவளும் பெரும்பே துற்றன ளோருந்
தாயுடை நெடுநகர்த் தமர்பா ராட்டக்
காதலின் வளர்ந்த மாத ராகலிற்
பெருமட முடையரோ சிறிதே யதனாற்
குன்றிற் றோன்றுங் குவவுமணற் சேர்ப்ப
வின்றிவண் விரும்பா தீமோ சென்றப்
பூவிரி புன்னை மீதுதோன்று பெண்ணைக்
கூஉங்க ணஃதே தெய்ய வாங்க
ணுப்பொய் யுமண ரொழுகையொடு வந்த
விளைப்படு * பேடை யிரியக் குரைத்தெழுந்
துருமிசைப் புணரி யுடைதரும்

பெருநீர் வேலியெஞ் சிறுநல் லூரே.

என்பது : தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி சொல்லியது.

பி-ம் 7. தாயுறைவியனகர். 9. முடையள்

—நக்கீரனார்.

சிறிதே. 11. சென்றிப்.

311. பாலை

இரும்பிடிப் பரிசிலர் போலக் கடைநின்
றருங்கடிக் காப்பி னகனக ரொருசிறை
யெழுதி யன்ன திண்ணிலைக் கதவங்
†கழுதுவழங் கரைநாட் காவலர் மடியத்
திறந்துநப் புணர்ந்து நம்மிற் சிறந்தோ
ரிம்மை யுலகத் தில்லெனப் பன்னாட்
பொம்ம லோதி நீவிய காதலொடு
பயந்தலை பெயர்ந்து மாதிரம் வெம்ப
வருவழி வம்பலர்ப் பேணிக் கோவலர்
மழவிடைப் பூட்டிய ‡குழாஅய்த் தீம்புளி

* ஈண்டுப் பேடையென்றது மந்திபை. (சிறுபாண் அடி. 56.)

† கழுதுவழங்குயாமம் (122). ‡ சுரைப்பெய்த வல்சி. (113.)

செவியடை தீரத் *தேக்கிலை பகுக்கும்
புல்லி நன்னாட் டும்பர்ச் செலவருஞ்
சுரமிறந் தேகினு நீடல
ரருண்மொழித் தேற்றிநம் மகன்றிசி

னோரே.

என்பது : பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத்
லியது.
தோழிசொல்

பி - ம். 4. மடிந்தெனத். 5. நும்மிற்.

—மாமூலனார்.

8. மழைதலை,

312. குறிஞ்சி

நெஞ்சுடம் படுதலி னொன்றுபுரிந்
யிரவின் வரூஉ மிடும்பை நீங்க

தடங்கி

வரையக் கருது மாயிற் பெரிதுவந்

தோங்குவரை யிழிதரும் வீங்குபெய லீத்தங்
காந்தளஞ் சிறுகுடிக் கௌவை பேணா
தரிமதர் மழைக்கண் சிவப்ப நாளைப்
பெருமலை நாடன் மார்புபுணை யாக
வாடுகம் வம்மோ காதலந் தோழி
வேய்பயி லடுக்கம் புதையக் கால்வீழ்த்
தின்னிசை முரசி னிரங்கி யொன்னா
ரோடுபுறங் கண்ட தாடோய் தடக்கை
வெல்போர் வழுதி செல்சமத் துயர்த்த
வடுபுக ழெஃகம் போலக்
கொடிபட மின்னிப் பாயின்றான்
மழையே. என்பது. தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது. தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி-ம். 2. தீர. 4. வீங்கிய, 6. சேப்ப. 8. வாடுவமன்னோ.

313. பாலை

இனிப்பிறி துண்டோ வஞ்ச
லோம்பென
வணிக்கவின் கவான்வர முயங்கி
நெஞ்சம்

* தேக்கிலையில் உண்டலை (107.) ம் பாட்டினுங் காண்க.

பிணித்தோர் சென்ற வாறு நினைத்தலுங்
குளித்துப்பொரு கயலிற் கண்பனி மல்க
வைய வாக வெய்ய வுயிரா
விரவு மெல்லையும் படரட வருந்தி
* யரவநுங்கு மதியி னுதலொளி கரப்பத்
தம்மல தில்லா நம்மிவ ணொழியப்
பொருள்புரிந் தகன்றன ராயினு மருள்புரிந்து
வருவர் வர்ழி தோழி பெரிய
நிதியஞ் சொரிந்த நீவி போலப்
பாம்பூன் றேம்பும் வறங்கூர் கடத்திடை
நீங்கா வம்பலர் கணையிடத் தொலைந்தோர்
வசிபடு புண்ணின் குருதி மாந்தி
யொற்றுச்சென் மாக்களி னொடுங்கிய

குரல

வில்வழிப் படூஉங் காக்கைக்
கல்லுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது :
பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகளைத்தோழிவற்புறுத்தியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

இப்பாட்டினுள் நீவி என்பது பை.

பி - ம். 2. வணிக்கவின் வளர. 15. கால. 16. வில்வழிப்படருங்.

314. முல்லை

† நீலத் தன்ன நீர்பொதி கருவின
மாவிசும் பதிர முழங்கி யாலியி
னிலந்தண் ணென்று கானங்
குழைப்ப
‡ வினந்தே ருழவ ரின்குர லியம்ப

---

* "அரவு நுங்குமதியின்" (114.)

† இது, முன்பு தலைவிக்கு நிகழ்ந்த ஆற்றாமையும் அதுகண்டு
தான் கலங்கிய வாறும் தலைவற்குக் கூறியது என்பர் பொருள், 150.)

‡ ஓதைக் கலிமகிழ் உழவர்" என்றும் "உழவர்
ஓதைத் தெள்
விளி" என்றும் வந்தன. (37, 41.)

மறியுடை மடப்பிணை தழீஇப் புறவிற்
றிரிமருப் பிரலை மைம்பயி ருகள
வார்பெய லுதவிய *கார்செய் காலை
நூனெறி நுணங்கிய கானவில் புரவிக்
கல்லெனக் கறங்குமணி யியம்ப
வல்லோன்
*வாச்செல வணக்கிய தாப்பரி
நெடுந்தே
ரீர்ம்புற வியங்குவழி யறுப்பத்
தீந்தொடைப்
பையு ணல்லியாழ் செவ்வழி பிறப்ப
விங்கிலை வாரா ராயிற் றங்கிலை
யெவன்கொல் பாண வுரைத்திசிற்
சிறிதெனக்
கடவுட் கற்பின் மடவோள் கூறச்
செய்வினை யழிந்த மைய னெஞ்சிற்
றுனிகொள் பருவர றீர வந்தோ
யினிதுசெய் தனையால் வாழ்கநின்
கண்ணி
வேலி சுற்றிய வால்வீ முல்லைப்

பெருந்தார் கமழும் விருந்தொலி கதுப்பி
னின்னகை யிளையோள் கவவ
மன்னுக பெரும நின் மலர்ந்த மார்பே.

என்பது: வினைமுற்றிப் புகுந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

12. மறப்ப.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் அம்மள்ளனார்.

பி-ம். 4. வினத்தே; விணைத்தே. 7. கார்பெய். 11. யிமைப்ப.

315. பாலை

† கூழையுங் குறுநெறிக் கொண்டன முலையுஞ்
சூழி மென்முகஞ் செப்புட னெதிரின
பெண்டுணை சான்றன ளிவளெனப் பண்மாண்
கண்டுணை யாக நோக்கி நெருநையு

---

* "வாஅப் பாணி வயங்குதொழிற் கலிமாத், தாஅத் தாளிணை மெல்ல ஒதுங்க" (134.)

இம் மூன்றடிகளின் கருத்து 7ம் பாட்டிலும்
42

வந்தது.

மயிர்த்தன்று மன்னே நெஞ்சம் பெயர்த்து
மறியா மையிற் செறியேன் யானே
பெரும்பெயர் வழுதி கூட லன்னதன்
னருங்கடி வியனகர்ச் சிலம்புங் கழியாள்
சேணுறச் சென்று வறுஞ்சுனைக் கொல்கிப்
புறவுக் குயின்றுண்ட புன்காய் நெல்லிக்
கோடை யுதிர்த்த குவிகட் பசுங்கா
யறுநூற் பளிங்கின் றுளைக்காசு கடுப்ப
வறுநிலத் துதிரு மத்தங் கதுமெனக்
கூர்வேல் விடலை பொய்ப்பப் போகிச்
சேக்குவள் கொல்லோ தானே தேக்கி
னகலிலை கவித்த புதல்போல் குரம்பை
யூன்புழுக் கயரு முன்றிற்
கான்கெழு வாழ்நர் சிறுகுடி யானே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

—குடவாயிற்கீரத்தனார்.

பி - ம். 9. சுனைக்கோங்கி. 12. துணைக்காசு 13. வறனிலத். 16.

குவித்த.

316. மருதம்

* துறைமீன் வழங்கும் பெருநீர்ப் பொய்கை
யரிமல ராம்பன் மேய்ந்த †நெறிமருப்
பீர்ந்த ணெருமைச் சுவல்படு முதுபோத்துத்
தூங்குசேற் றள்ளற் றுஞ்சிப் பொழுதுபடப்
பைங்கிண வராஅல் குறையப் பெயர்தந்து
குரூஉக்கொடிப் பகன்றை சூடி மூதூர்ப்
போர்செறி மள்ளரிற் புகுதரு மூரன்

* இது தோழி தலைவியை
என்றும், "அது புலந்துறைதல்

வெருண்டு ஆக்கியவாறு காண்க
வல்லியோரே ...தடலுமோரே"
எனப்புலவியால் கின் இல்வாழ்க்கை
குறைவுபடுமெனத் தோழி
கூறியவாறு காண்க என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள்.
150, 226) † "தடமருப் பெருமை". (91.)

றோர்தர வந்த தெரியிழை நெகிழ்தோ
ளூர்கொள் கல்லா மகளிர் தரத்தரப்
பரத்தைமை தாங்கலோ விலனென
வறிதுநீ
புலத்த லொல்லுமோ மனைகெழு
மடந்தை
யதுபுலந் துறைதல் வல்லி யோரே
செய்யோ ணீங்கச் சில்பதங்
கொழித்துத் தாமட் டுண்டு தமிய ராகித்
தேமொழிப் புதல்வர் திரங்குமுலை
சுவைப்ப
வைகுந ராகுத லறிந்து
மறியா ரம்மவஃ துடலு மோரே.

என்பது: தலைமகற்கு வாயில் நேர்ந்த தோழி தலைமகளை நெருங்கிச்
சொல்லியது.

—ஓரம்போகியார்.

பி - ம்: 5. போதந்து. 6. பருஉக்கொடி.
7. போர்ச் செறி.
8. நெகிழ்த்தோள்.

317. பாலை

மாக விசும்பின் மழைதொழி லுலந்தெனப்
பாஅ யன்ன பகலிருள் பரப்பிப்
* புகைநிற வுருவி னற்சிர நீங்கக்
குவிமுகை முருக்கின் கூர்நுனை வையெயிற்று
நகைமுக மகளி ரூட்டுகிர் கடுக்கு
முதிராப் பல்லித ழுதிரப் பாய்ந்துடன்
மலருண் வேட்கையின் சிதர்சிதர்ந் துகுப்பப்
பொன்செய் கன்னம் பொலிய வெள்ளி
நுண்கோ லறைகுறைந் துதிர்வன போல
வரவ வண்டின மூதுதொறுங் குரவத்
தோங்குசினை நறுவீ கோங்கல ருறைப்பத்
துவைத்தெழு தும்பித் தவிரிசை விளரி
புதைத்துவிடு நரம்பி னிம்மென விமிரு

* "புகையிற்பொங்கி வியல்விசும்புகந்து பனியூரழற் கடுப்பத் தோன்றும்" (265.)

கொடி

மராஅ முற்ற காமர் வேனில்
வெயிலவிர் புரையும் வீததை
மராஅத்துக்
குயிலிடு பூச லெம்மொடு கேட்ப
வருவே மென்ற பருவ மாண்டை
யில்லை கொல்லென மெல்ல நோக்கி
நினைந்தன மிருந்தன மாக நயந்தாங்
குள்ளிய மருங்கி னுள்ளம் போல
வந்துநின் றனரே காதலர் நத்துறந்
தென்னுழி யதுகொ ளூனே பன்னா
ளென்னையு மறிவுற வணங்கி
நன்னுதற் பாஅய பசலை நோயே.

என்பது :
தலைமகன்வரவுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குச்சொல்லியது.

—வடமோதங்கிழார்.

இப்பாட்டினுட் கன்னமென்றது தட்டார்
சின்னத்தட்டை.

பி - ம். 12. தவரிசை. 14. மானேமுற்ற. 16.
எம்மொடு கொட்ப.
21. நத்துறந்.

318. குறிஞ்சி

* கான மானதர் யானையும் வழங்கும்
வான மீமிசை யுருமுநனி யுரறு
மரவும் புலியு மஞ்சுதக வுடைய
விரவழங்கு சிறுநெறி தமியை வருதி
வரையிழி யருவிப் பாட்டொடு பிரச

முழவுசேர் நரம்பி னிம்மென விமிரும்
பழவிற னனந்தலைப் பயமலை நாட

---

* "ஆற்றதுதீமை அறிவுறுகலக்கம்"
என்றபகுதியினுட்கலக்
கம் எனப் பொதுப்படக்கூறியவதனல், ஆற்றிடை
ஏதமின்றிச்
சென்றமைதோன்ற ஆண்டு ஓர்குறி செய்க எனக்
கூறுவனவுங்
கொள்க எனக்கூறி, "வரினே, யெம்முறுதுயரமொடி
யாமிவணெ
ழிய நின்னுய்பயிர்
குறிநிலைகொண்டகோட்டை ஊதல்வேண்டுமாற்
சிறிது' என்றவாறுகாண்க என்பர் நச். (தொல்.
பொருள். 114)

மன்றல் வேண்டினும் பெறுகுவை
யின்றுதலை யாக வாரல் வரினே

யொன்றோ

யெம்முறு துயரமொ டியாமிவ ணொழிய
வெற்கண்டு பெயருங் காலை யாழநின்
* கற்கெழு சிறுகுடி யெய்திய பின்றை
யூதல் வேண்டுமாற் சிறிதே வேட்டொடு
வேய்பயி லழுவத்துப் பிரிந்தநின்
னாய்பயிர் குறிநிலை கொண்ட கோடே.

என்பது: இரவுக்குறிவந்த தலைமகனை வரவுவிலக்கிவரைவு கடாயது.

—கபிலர்.

இதன்கருத்து வேண்டியது முடிக்கும் என்பது. பி - ம். 10. யேமுறுதுயரம் யாமிவணொழிய.

319. பாலை

மணிவாய்க் காக்கை மாநிறப் பெருங்கிளை
பிணிவீ ழாலத் தலங்குசினை யேறிக்
கொடுவி லெயினர் குறும்பிற் கூக்குங்

கடுவினை மறவர் வில்லிடத்
தொலைந்தோர்
படுபிணங் கவரும் பாழ்படு நனந்தலை
யணங்கென வுருத்த நோக்கி னையெள
நுணங்கிய நுசும்பி னுண்கேழ் மாமைப்
பொன்வீ வேங்கைப் புதுமலர் புரைய
நன்னிறத் தெழுந்த சுணங்கணி
வனமுலைச்
சுரும்பார் கூந்தற் பெருந்தோ
ளிவள்வயிற்
பிரிந்தனி ரகறல் சூழி னரும்பொரு
ளெய்துக மாதோ நுமக்கே கொய்தழைத்
தளிரே ரன்ன தாங்கரு மங்கை
மெல்லிய ளிளைய ளனிபே ரன்பினள்
செல்வே மென்னு நும்மெதி

ரொழிவே மென்னு மொண்மையோ

விலளே.

---

* "கற்கொழுசி றகுடி" (7)

என்பது : செல்வுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி செலவழுங்கச்
சொல்லியது.

—எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம். 1. மானிற. 8. புரையு.
12.—13.கொய்குழைத் தளிரோரன்
னதாங்கரு மங்கையள். 14. மெல்லியல் 16.
ஒழியோமெ.

320. நெய்தல்

ஓங்குதிரைப் பரப்பின் வாங்குவிசைக் கொளீஇத்
திமிலோன் றந்த கடுங்கண் வயமீன்
றழையணி யல்குற் செல்வத் தங்கையர்
விழவயர் மறுகின் விலையெனப் பகருங்
கானலஞ் சிறுகுடிப் பெருநீர்ச் சேர்ப்ப
மலரே ருண்கணெந் தோழி யெவ்வ

மலர்வாய் நீங்கநீ யருளாய் பொய்ப்பினு
நெடுங்கழி துழைஇய குறுங்கா லன்ன
மடும்பம ரெக்க ரஞ்சிறை யுளருந்
தடவுநிலைப் புன்னைத் தாதணி பெருந்துறை
நடுங்கயிர் போழ்ந்த கொடிஞ்சி நெடுந்தேர்
வண்டற் பாவை சிதைய வந்துநீ
தோழ்புதி துண்ட ஞான்றைச்
சூளும் பொய்யோ கடலறி கரியே.

என்பது: பகற்குறிக்கண் வந்த தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

—மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைசாத்தனார்.

பி-ம். 3. செல்வர் தங்கை.
சிறை. 14. கடலறிகடனே.

4. நுவலு. 9. அடும்பூரெக்க ரொரு

(சீதங்கஞ்சாத்தன்)

321. பாலை

பசித்த யானைப் பழங்க ணன்ன

வறுஞ்சுனை முகந்த கோடைத்

தெள்விளி

விசித்துவாங்கு பறையின் விடரகத்

தியம்பக்

கதிர்க்கா லம்பிணை யுணீஇய புகலேறு

குதிர்க்கா லிருப்பை வெண்பூ வுண்ணு
தாண்குரல் விளிக்குஞ் சேண்பால்
வியன்சுரைப்
படுமணி யினநிரை யுணீஇய கோவலர்
விடுநில முடைத்த கலுழ்கட் கூவற்
கன்றுடை மடப்பிடி களிறொடு
தடவரும்
புன்றலை மன்றத் தங்குடிச் சீறூர்த்
துணையொடு துச்சி லிருக்குங் கொல்லோ
கணையோ ரஞ்சாக் கடுங்கட் காளையொ
டெல்லி முன்னுறச் செல்லுங்
கொல்லோ
வெவ்வினை செயுங்கொ ளேகோ யானே
யரிபெய்து பொதிந்த தெரிசிலம்பு கழீஇ
யாயறி வுறுத லஞ்சி
வேயுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோளே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலி சொல்லியது.

—கயமனார். பி - ம். 6. வியன்சுவர். 13. கற்கூவல். 16. யாயறிந்துணர்தலஞ்சி,

322. குறிஞ்சி

வயங்குவெயின் ஞெமியப் பாஅய்
மின்னுவசிபு
மயங்குதுளி பொழிந்த பானாட் கங்கு
லாராக் காம மடூஉநின் றலைப்ப
இருவரை வீழ்நரி னடுங்கித் தெருவரப்
பாம்பெறி கோலிற் றமியை வைகித்
தேம்புதி கொல்லோ நெஞ்சே
யுருமிசைக்
களிறுகண் கூடிய வாண்மயங்கு ஞாட்பி
னொளிறுவேற் றானைக் கடுந்தேர்த்
திதியன்
வருபுன விழிதரு மரம்பயி லிறும்பிற்
பிறையுறழ் மருப்பிற் கடுங்கட் பன்றிக்
குறையார் கொடுவரி குழூமுஞ் சார

லறையறு தீந்தேன் குறவ ரறுப்ப
முயலுநர் முற்ரு வேற்றரு நெடுஞ்சிமைப்
புகலரும் பொதியில் போலப்
பெறலருங் குரையளெம் மணங்கி
யோளே.

என்பது : அல்லகுறிப்பட்டுப் போகின்ற தலைமகன்
சிற்குச் சொல்லியது.
தன்னெஞ்

—பரணர்

பி - ம். 9. மாபயிலிறும்பில். 11-12. சோலை யறை. 14. போலும். 15. பெறலருங் குரையணம்.

323. பாலை

இம்மென் போரி யிவ்வூர் நம்வயிற்
செறுவோ ரேச்சொல் வாடக் காதலர்
வருவ ரென்பது வாய்வ தாக
வைய செய்ய மதனில சிறியநின்
னடிநில னுறுத லஞ்சிப் பையத்
தடவர லொதுக்கந் தகைகொள
வியலிக்

காணிய வம்மோ கற்புமேம் படுவி
பலவுப்பல தடைஇய* வேய்பயி லடுக்கத்
தியானைச் செல்லினங் கடுப்ப வானத்து
வயங்சுகதிர் மழுங்கப் பாஅய்ப் பாம்பின்
பைபட விடிக்குங் கடுங்குர லேற்றொ
டாலி யழிதுளி தலைஇக்
கால்வீழ்த் தன்றுநின் கதுப்புறழ் புயலே.

என்பது : பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத் தியது.

—பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார்.

இப்பாட்டு எதிர்காலநோக்கிற்று.

பி - ம் 1. இம்மென் போல்வர். 4. வாய்வதாக லைய.

---

* "வரைசேர் சிறுநெறி நிரைபுடன் செல்லுங் கானயானை" (123.)

324. முல்லை

* விருந்தும் பெறுகுநள் போலுந் திருந்திழைத்
† தடமென் பணைத்தோண் மடமொழி யரிவை
தளிரியற் கிள்ளை யினிதினி னெடுத்த
வளராப் பிள்ளைத் தூவி யன்ன
வுளர்பெயல் வளர்த்த பைம்பயிர்ப் புறவிற்
‡ பறைக்க ணன்ன நிறைச்சுனை தோறுந்
துளிபடு மொக்கு டுள்ளுவன சாலத்
தொளிபொரு பொகுட்டுத் தோன்றுவன மாய
வளிசினை யுதிர்த்தலின் வெறிகொள்பு
சிரற்சிற கேய்ப்ப வறற்கண் வரித்த தாஅய்ச்
வண்டு ணறுவீ துமித்த நேமி

தண்ணில மருங்கிற் போழ்ந்த வழியு
ணிரைசெல் பாம்பின் விரைபுநீர்
முடுகச்
செல்லு நெடுந்தகை தேரே
முல்லை மாலை நகர்புக லாய்ந்தே.

என்பது: வினைமுற்றிய தலைமகன் கருத்துணர்ந்து
உழையர்
சொல்லியது.

—ஒக்கூர் மாசாத்தியார்.

பி-ம். 1. பெறுகுவள். 2. மடமாவரிவை. 4.
வளரிளம்பிள்ளை.

325. பாலை

அம்ம வாழி தோழி காதலர்
வெண்மணை ணிவந்த பொலங்கடை
நெடுநகர்
நளியிருங் கங்குற் புணர்குறி வாய்த்த

---

* தலைவன் மீளுங்கால் விருந்து பெறுகுவள்கொல்லென
இளையோர் தலைவிநிலையுரைத்தலுக்கு இப்பாட்டினை
உதாரணமாகக்காட்டி, "வளராப்பிள்ளை" 'அவர்கள்
தங்களுக்குவளராப் பிள்ளை யென்றலுமாம்' என்றும்,
கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 170.) "விருந்தோ
பெற்றனள்; திருந்திழை தானே" (384.)

† "தடமென் பணைத்தோள், மடநல்லீரே" (110.) ‡

பறைக்க ணன்ன பிறைச்சுனை" (178.)

43

களவுங் கைம்மிக வளர்ந்தன் *றன்னையு
முட்கொண் டோவாள் காக்கும் பிற்பெரி
திவணுறை வெவனோ •வளியளென் றருளி
யாடுநடைப் பொலிந்த புகற்சியி னொடுகொள்
வளவன் பிணித்த வதியன் பின்றை
வள்ளுயர் மாக்கிணை கண்ணவிந் தாங்கு
மலைகவி னிழந்த கனைகடற் றருஞ்சுரம்
வெய்ய மன்றநின் வைவெயி றுணீஇய
தண்மழை யொருநாட் டலையுக வொண்ணுத
லொல்கிய லரிவை நின்னொடு செல்கஞ்
சின்னா ளான்றனை யாகெனப் பன்னா
ளுலைவி லுள்ளமொடு வினைவலி யுறீஇய
வெல்லாம் பெரும்பிறி தாக வடாஅது
பல்வேற் பாண னன்னாட் டுள்ளதை
வாட்கண் வானத் தென்றூழ் நீளிடை

† யாட்கொல் யானை யதர்பார்த் தல்குஞ்
சோலை யத்த மாலைப் போகி
யொழியச் சென்றோர் மன்ற
பழியெவ னுங்கொ னோய்தரு பாலே.

என்பது: கொண்டு நீங்கக்கருதி யொழிந்த தலைமகன் பிரிவின்கட்
டலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—மாமூலனர்

இப்பாட்டுக் களவின்வழிப் பாலை.

பி - ம். 4. வலர்ந்தன் றன்னையு. 8. வள்ளைப் பணித்த. 9. கண்
ணவிந்தன்ன. 17. நல்வேற்பாணர்நன்றுட்.
(தலைமகன் குறிப்
பறிந்ததோழி தலைமகட்கு. களவில்வழிப்பாலை.)

326. மருதம்

ஊற லவ்வா யுருத்த தித்திப்
பேரமர் மழைக்கட் பெருந்தோட் சிறுநுத
னல்ல ளம்ம குறுமகள் செல்வர்

---

* "உன்னங் கொள்கையொ டுளங்கரந் துறையும்

அன்னை'' (65.)

† யானை ஆட்கொல்ல அதர்களில் அல்கல். (247.)

* கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்க
ணெடுங்கொடி நுடங்கு மட்ட வாயி
லிருங்கதிர்க் கழனிப் பெருங்கவி னன்ன
நலம்பா ராட்டி நடையெழிற் பொலிந்து

விழவிற் செலீஇயர் வேண்டும் வென்வே
லிழையணி யானைச் சோழர் மறவன்
கழையளந் தறியாக் காவிரிப் படப்பைப்
புனன்மலி புறவிற் போஒர் கிழவோன்
பழைய ஞேக்கிய வேல்போற்
பிழையல கண்ணவ ணோக்கியோர்
திறத்தே. என்பது : தோழி தலைமகனை வாயின் மறுத்தது.

—பரணர்.

பி - ம். 11. பேஎர்கிழவோன்.

327. பாலை

இன்பமு மிடும்பையும் புணர்வும் பிரிவு
நன்பக லமையமு மிரவும் போல
வேறுவே றியல வாகி மாறெதிர்

துளவென வுணர்ந்தனை யாயி னொரு
மின்னா வெஞ்சுர நன்னசை துரப்பத்
துன்னலுந் தகுமோ துணிவி னெஞ்சே
நீசெல வலித்தனை யாயின் யாவது
நினைதலுஞ் செய்தியோ வெம்மே கனைகதி
ராவி யவ்வரி நீரென நசைஇ
மாதவப் பரிக்கு மாறிரங்கு நனந்தலைக்
களர்கால் யாத்த கண்ணகன் பரப்பிற்
செவ்வரைக் கொழிநீர் கடுப்ப வரவி
னவ்வரி யுரிவை யணவரு மருங்கிற்
புற்றரை யாத்த புலர்சினை மரத்த

* இவ்வடி புறத்தினும் வந்தது "விரைந்ததேர் தெருவின் கண்ணே" என்பது பொருள். (புறம். 15.)

குழித்த

மைந்நிற வுருவின் மணிக்கட் காக்கை
பைந்நிணங் கவரும் படுபிணக் கவலைச்
சென்ருேர் செல்புறத் திரங்கார்
கோல்கழி பிரங்கு மதர கொன்ருேர்
வேய்பயி லழுவ மிறந்த பின்னே.

என்பது : பொருள்கடைக் கூட்டிய நெஞ்சினைக் கழறியது.

— மருங்கூர்ப்பாகைச் சாத்தன்பூதனுர்.

பி - ம். 5. சுரநசைதூரந் தியக்க. 8. நினைதலு நினைதியோ.

328. குறிஞ்சி

வழையம லடுக்கத்து வலனேர்பு * வயிரியர்
முழவதிர்ந் தன்ன முழக்கத் தேருே
டிரவுப்பெயல் பொழிந்த நள்ளென் யாமத்

தரவின் பைந்தலை யிடறிப் பாறு

ளிரவின் வந்தெம் மிடைமுலை பொருந்தித்
துனிக ளகல வளைஇக் கங்குலி
னினிதி னியைந்த நண்பவர் முனித
றேற்ரு குதனற் கறிந்தன மாயி

னிலங்குவளை நெகிழப் பரந்துபட ர
லைட்பயா
முயங்குதொறு முயங்குதொறு முயங்க
முகந்து
டடக்குவ மன்னோ தோழி மடப்பிடி
[கொண்
மழைதவழ் சிலம்பிற் கடுஞ்சூ லீன்று
கழைதின் யாக்கை விழைகளிறு
தைவர
வாழையஞ் சிலம்பிற் றுஞ்சுஞ்
சாரல் நாடன் சாயன் மார்பே.
என்பது :

இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லெடுப்பத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மதுரைப் பண்டவாணிக னிளந்தேவனர்.

* "வளைஞர் அரிப்பறையின் குரற் றளிமழை" என்ற அடிகளொடு இவ்வடிகள் ஒப்புமையுடையன என்பர் நச். (மதுரைக்காஞ்சி அடிகள் 262—3.)

பி - ம். 1. வழையமையடுக்க. 3. டிரவுப் பெயல். 6. துனிக்
கண்ணகல. 7. கண்பர் (வாணிகனீழந்தேவனூர்.)

329. பாலை

பூங்கணு நுதலும் பசப்ப நோய்கூர்ந்
தீங்கியான் வருந்தவு நீங்குத றுணிந்து
வாழ்தல் வல்லுந ராயிற் காதலர்
குவிந்த குரம்பை யங்குடிச் சீறூர்ப்
படுமணி யியம்பப் பகலியைந் துமணர்
கொடுநுகம் பிணித்த செங்கயிற் றொழுகைப்
பகடசாக் கொள்ளும் வெம்முனைத் துகடொகுத்
தெறிவளி சுழற்று மத்தஞ் சிறிதசைந்
தேகுவர் கொல்லோ தாமே பாய்கொள்
புறுவெரி நொடிக்குஞ் சிறுவரிக் குருளை
நெடுநல் யானை நீர்நசைக் கிட்ட
கைகறித் தூறு மைதூங் கிறும்பிற்
புலிபுக் கீனும் வறுஞ்சுனைப்

பனிபடு சிமையப் பன்மலை யிறந்தே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.

பிரிவுணர்த்தியதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

—உறையூர் முதுகூற்றனர்.

பி - ம். 3. ஞெமிழி. 7. பகடயாக்கொள். 14. பயன்மலை.

330. நெய்தல்.

* கழிப்பூக் குற்றுங் கான லல்கியும்
வண்டற் பாவை வரிமண லயர்ந்து

---

* இப்பாட்டில் "அறியாமையின் அயர்ந்த நெஞ்சமொடு' என்பது தன்வயினுரிமை என்றும், இகந்து மாயும் என்பது அவன் வயிற்பரத்தைமை என்றும், "கழிப்பூக்குற்றுங்கானலல்கியும்" என்றற்போலச் சிலபொருளொழித்துச்சிலபொருண்மேனிற்றல்உரையிற் கொள்க'' என்றுங்கூறுவர் நச்.(தொல். பொருள்.111., சொல். 53.)

மின்புறப் புணர்ந்து மிளிவரப்
பணிந்துந்
தன்றுயர் வெளிப்படத் தவறி நந்துய
ரறியா மையி னயர்ந்த நெஞ்சமொடு
செல்லு மன்னோ மெல்லம் புலம்பன்
செல்வோன் பெயர்புறத் திரங்கிமுன்
னின்று
தகைஇய சென்றவென் னிறையி
னெஞ்ச
மெய்தின்று கொல்லோ தானே
யெய்தியுங்
காமஞ் செப்ப நாணின்று கொல்லோ
வுதுவ காணவ ரூர்ந்த தேரே
குப்பை வெண்மணற் குவவுமிசை
யானு
மெக்கர்த் தாழை மடல்வயி னானு
மாய்கொடிப் பாசடும்ப பரிய வூர்பிழிபு
சிறுகுடிப் பரதவர் பெருங்கடன்
மடுத்த
கடுஞ்செலற் கொடுந்திமில் போல

நிவந்துபடு தோற்றமொ டிகந்துமா
யும்மே.

என்பது : தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி
தலைமகட்குக் குறை
நயப்பக்கூறியது.

பி - ம். 4. வெளிப்படவிறீஇ. 11. 21
—உலோச்சனர்.
உதுக்காண்.

331. பாலை.

நீடுநிலை யரையச் செங்குழை
யிருப்பைக்
கோடுகடைந் தன்ன கொள்ளை
வான்பூ
வாடுபரந் தன்ன வீன வெண்கின்
சேடுசினை யுரீஇ யுண்ட மிச்சில்
5 பைங்குழைத் தழையர் பழையர்
மகளிர்
கண்டிர ணீட்மைக் கடிப்பிற்
றெகுத்துக்
குன்றகச் சிறுகுடி மறுகுதொறு
சீறூர் நாடு பலபிறக் கொழியச்
மறுகுஞ்

சென்றோ ரன்பிலர் தோழி யென்று
மருந்துறை முற்றிய கருங்கோட்டுச்

சீறியாழ்ப்

பாண ரார்ப்பப் பல்கல முதவி
நாளவை யிருந்த நனைமகிழ்த் திதியன்
வேளிரொடு பொரீஇய கழித்த
§ வாள்வா யன்ன வழுஞ்சுர மிறந்தே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மாமூலனார்.

இப்பாட்டிற் பழையர்மகளிரென்பது வேட்டுவிச்சியரையும் உழத்தியரையும்.

பி - ம். 3. வாடுயர்ந்தன்ன. யாடுபரந்தன்ன, 4. லெண்கின்றோடு சினையுரைஇயுண்ட, 5. தழையரம்பழையர். 14. வருஞ்சுர.

332. குறிஞ்சி.

* முளைவளர் முதல மூங்கின்
கிளையொடு மேய்ந்த கேழ்கிளர்

முருக்கிக்

யானை
நீர்நசை மருங்கி னிரம்பா தொடங்கிய
† பொருமுரா
ணுழுவை தொலைச்சிக் கூர்நுனைக்
குருதிச் செங்கோ டழிதுளி கழாஅக்
கன்முகை யடுக்கத்து மென்மெல
வியலிச்
செறுபகை வாட்டிய செம்மலொ
டறுகால்
யாழிசைப் பறவை யிமிரப்
பிடிபுணர்ந்து
‡ வாழையஞ் சிலம்பிற் றுஞ்சு நாட
னின்புரைத் தக்க சாயல னெனநீ
யன்புரைத் தடங்கக் கூறிய
வின்சொல்
வாய்த்தன வாழி தோழி
வேட்டோர்க்,

---

§ " வாணடந் தன்ன வழக்கருங் கவலை " (72.)

* கிளைபா ராட்டுங் கடுநடை வயக்களிறு,
முளைதரு பூட்டி
வேண்டுகுள கருந்த" (218.)

† உழுவையொ டுழந்த வுயங்குநடை யொருத்தல்,

நெடுவேநிர் விழுப்புண் கழாஅக்" 308.

‡ இவ்வடி 328 ம் பாட்டிலும் வந்தது.

கமிழ்தத் தன்ன கமழ்தார் மார்பின்
வண்டிடைப் படாஅ முயக்கமுந்
தண்டாக் காதலுந் தலைநாட்
போன்மே.

என்பது : இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத்
தோழிக்குத்தலைமகள்
இயற்பட மொழிந்தது.

—கபிலர்.

பி - ம். 1. முழைவளர். 3.
நிறம்பார்த்தொடுங்கிய. 6. கண
முகை. 8. பிடியுணர்ந்து.

333. பாலை.

* யாஅ வொண்டளி ரரக்குவிதிர்த்
தன்னநின்
னாக மேனி யம்பசப் பூர
வழிவுபெரி துடையை யாகி யவர்வயிற்
பழிதலைத் தருதல் வேண்டுதி
மொழிகொண்டு
தாங்க லொல்லுமோ மற்றே
யாங்குநின்
னெவ்வம் பெருமை யுரைப்பிற்

வயங்கா தாயினும் பயங்கெடத்

செய்பொருள்
தூக்கி
நீடலர் வாழி தோழி கோடையிற்
† குருத்திறு புக்க வருத்தஞ் சொலாது
தூம்புடைத் துய்த்தலைக் கூம்புபு
திரங்கிய
வேனில் வெளிற்றுப்பனை போலக்
கையெடுத்
தியானைப் பெருநிரை வானம் பயிரு

மலைச்சே ணிகந்தன ராயினு
நிலைப்பெயர்ந்து
நாளிடைப் படாமை வருவர் நமரெனப்
பயந்தரு கொள்கையி னயந்தலை
திரியாது
நின்வா யின்மொழி நன்வா யாக
வருவ ராயினோ நன்றே வாரா
தவணர் காதல ராயினு மிவணம்
பசலை மாய்த லெளிதுமற் றில்ல
சென்ற தேஎத்துச் செய்வினை முற்றி

* "சாரல் யாஅத் துயர்சினை குழைத்த, மாரி யீர்ந்தளி ரன்ன மேனி" (337) † குருத்து—யானை மருப்பினடி; (தேவா. திருக்கேதாரம். 9 சம்)

மறுதர லுள்ளத்த ரெனினுங்
குறுகுபெரு நகையொடு தூதுவரப்
பெறினே.

என்பது : பிரிவிடைவற்புறுத்துந் தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லி
யது.

—கல்லாடனர்.

பி - ம். 14. நாளிடைப்படாது. 18. தவணராகு
காதல,

334. முல்லை

* ஓடா நல்லேற் றுரிவை தைஇய
வாடுகொண் முரச மிழுமென முழங்க
நாடுதிரை கொண்டன மாயிற் பாக

பாடிமிழ் கடலி னெழுந்த சும்மையொடு
பெருங்களிற்றுத் தடக்கை புரையக் கால்வீழ்த்
† திரும்பிடித் தொழுதியி னீண்டுவன குழீஇ
வணங்கிறை மகளி ரயர்ந்தன ராடுங்
கழங்குற ழாலியொடு கதழுறை சிதறிப்
பெயலெழுடங் கின்றால் வானம் வானின்
‡ வயங்குசிறை யன்னத்து நிரைபறை

கடுப்ப

§ நால்குடன் பூண்ட கானவில்
கொடிஞ்சி நெடுங்தேர் கடும்பரி

புரவிக்
தவிரா

தினமயி லகவுங்
கோன்கூட் டாழி

கார்கொள் வியன்புனத்து
யீர்நிலந் துமிப்ப

---

* "கொல்லேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த, மாக்கண் முரசம்" (மதுரைக்காஞ்சி 732-3); "புனைமருப் பழுந்தக்குத்தி புலியொடு பொருது வென்ற, கனைகுரலுருமுச் சிற்றக் கதழ்விடையுரிவை போர்த்த, துனைகுரன் முரசம்" (சிந். 2899.)

† "யானைச் செல்லினங் கடுப்ப வானத்து.........கால்வீழ்த் தன்று.........புயல்" (323.)

‡ "நிரைபறை யன்னத் தன்ன விரைபரிப்,

புல்லுளைக் கலிமா"

(234.) § "நன்னால்கு பூண்ட கடும்பரி நெடுந்தேர்."

44

(104.)

வீண்டே காணக் கடவுமதி பூங்கேழ்ப்
பொலிவன வமர்த்த வுண்க
ணொலியற் கூந்த லாய்சிறு நுதலே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரைக் கூத்தனார்.

பி -ம். 2. பாடுகொண்முரச. 7. ரமர்ந்தன. 10. யன்னத் திண் பறைகடுப்ப. (மதுரைக்காடாரத்தனார்; மதுரைக்கந்தாரத்தனார்; மதுரைக்கடாரத்தனார்.)

335. பாலை

இருள்படு நெஞ்சத் திடும்பை தீர்க்கு
மருணன் குடைய ராயினு மீதல்
பொருளில் லோர்க்கஃ தியையா

தாகுதல்
யானு மறிவென் மன்னே *யானைதன்
கொன்மருப் பொடியக் குத்திச்
சினஞ்சிறந் (
தின்னு வேனி லின்றுணை யார
முளிசினை மராஅத்துப் பொளிபிளந்
தூட்டப்
புலம்புவீற் றிருந்த நிலம்பகு வெஞ்சுர
மரிய வல்லமன் னமக்கே விரிதா
ராடுகொண் முரசி னடுபோர்ச்
செழியன்
மாட மூதூர் மதிற்புறந் தழீஇ
நீடுவெயி லுழந்த குறியிறைக்
கணைக்காற்
றொடையமை பன்மலர்த் தோடுபொதிந்
தியாத்த குடையோ ரன்ன கோளமை
யெருத்திற்
பாளை பற்றழிந் தொழியப் புறஞ்சேர்பு
வாள்வடித் தன்ன வயிறுடைப்

பொதிய

நாளுறத் தோன்றிய நயவரு வனப்பி

ஞரத் தன்ன வணிகிளர் புதுப்பூ

---

* "புன்றலை மடப்பிடி புணீஇய ரங்குழை, நெடுநிலையாஅ மொற்றி" (59.)

வாருறு கவரியின் வண்டுணை விரிய
முத்தி னன்ன வெள்வீ தாஅ
யலகி னன்ன வரிநிறத் தாலி
நகைநனி வளர்க்குஞ் சிறப்பிற்
றகைமிகுப்
பூவொடு வளர்ந்த மூவாப் பசுங்காய்
நீரினு மினிய வாகிக் கூரெயிற்
றமிழ்த மூறுஞ் செவ்வா
யொண்டொடிக் குறுமகட் கொண்டனஞ்
செலினே.

என்பது : தலைமகன் பொருள்கடைக்கூட்டிய
நெஞ்சினைக்கழறிச்
செலவழுங்கியது.

—மதுரைத் தத்தங்கண்ணனார்.

பி - ம். 8. கிலம்படு. 13.
ருடையமைபன்மலர்க்கோடு. 19.
வாடுறுகவரி. 23. பூவாப்பசுங்காய்.

336. மருதம்

*குழற்காற் சேம்பின் கொழுமட
லகலிலைப்
பாசிப் பரப்பிற் பறழொடு வதிந்த
வுண்ணாப் பிணவி னுயக்கஞ் சொலிய
நாளிரை தரீஇய வெழுந்த † நீர்நாய்

---

*இதனுள் "யானவண் வாரா
மாறே" எனத் தான் மனை
யோளைப்போல இல்லுறைதல்கூறி, ஆண்டுச்செல்லிற்
சுடரொடு
திரியும் நெருஞ்சிபோல என்மகளிரை யான் செல்வுழிச்
செல்லும்
சேடியர் போலத்திரியும்படி பண்ணிக்கொள்வல்
எனக்கூறியவாறு
காண்க என்பர் நச். உவமிக்கப்படும் பொருள்
இழிந்துவரல்வேண்
டும் என்றதற்கு "மாரியம்பின் மழைத்தோற்
சோழர்" என்ற
அடியினை உதாரணமாகக் காட்டுவர் பேரா. (தொல்.
பொருள்.
151., 278.)
† "வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்"
"பொய்கை நீர்

[illegible]ய்ப் புலவுநா றிரும்போத் துவாளைநாளிரைதேரும்''

(6;386)

வாளையொ டுழப்பத் துறைகலுழ்ந்
தெண்கட் டேறல் மாந்தி மகளிர்
தலைமயிற்
நுண்செய லங்குட• மிரீஇப் பண்பின்
மகிழ்நன் பரத்தைமை பாடிய
வீழிணர்க்
* காஞ்சி நீழற் குரவை யயருந்
தீம்பெரும் பொய்கைத் துறைகே
றோர்தர வந்த நேரிழை மகளி
ழூரன்
ரேசுப வென்பவென் னலனே
யதுவே
பாக னெடிதுயிர் வாழ்தல் காய்சினக்
கொல்களிற் றியானை நல்கன் மாறே
தாமும் பிறரு முளர்போற் சேறன்

முழவிமிழ் துணங்கை தூங்கும்
விழவின்
யானவண் வாரா மாறே வரினே,
வானிடைச்
† சுடரொடு திரிதரு நெருஞ்சி போல
வென்னொடு திரியா னாயின்
வென்வேன்
மாரி யம்பின் ‡ மழைத்தோற் சோழர்
வில்லீண்டு குறும்பின் வல்லத்துப்
புறமிளை
யாரியர் படையி னுடைகவென்

னேரிறை முன்கை வீங்கிய வளையே.

என்பது : நயப்புப்பரத்தை இற்பரத்தைக்குப் கேட்பச் சொல்லியது.

பாங்கரியினர்

—§ பாவைக்கோட்டிலார்.

இப்பாட்டில் மழைத்தோல் என்பது
தோற்கிடுகு.

பி - ம். 1 புழற்காற் ; றூற்காற். 2 பாசிழைப்பரப்பின்; 4. தழீஇய. 19. திரியேனுயின். 21. வல்லத்துக்குறமினை.

---

* "காஞ்சி கீழத்தமர் வளம்பாடி" 286

† "நீள்சுடர் நெறியைநோக்கு நிரையிதழ் (சிந்.461.)

நெருஞ்சிப்பூ"

‡ "மழைமருள் பஃறோல் மாவண்சோழர்"; "பழையன்காவிரிவைப்பிற்போலூர்" (123; 186.)

மழைத்தோற்

§ இப்பொழுது இவ்வூர் நாகபட்டினக் கோவிலென வழங்குகிறது.

தாலுகாவிற்பாட்பூ

337. பாலை

* சாரல் யாஅத் துயர்சினை குழைத்த
மாரி யீர்ந்தளி ரன்ன மேனிப்
பேரமர் மழைக்கண் புலம்புகொண் டொழிய
வீங்குப்பிரிந் துறைத லினிதன் றுகவி
னவண தாக பொருளென் றுமணர்
கணநிரை யன்ன பல்காற் குறும்பொறைத்
தூதொய் பார்ப்பான் மடிவெள் ளோலைப்
படையுடைக் கையர் வடுதொடர் நோக்கி
யுண்ணா மருங்கு லின்னோன் கையது
பொன்னா குதலு முண்டெனக் கொன்னே
தடிந்துடன் வீழ்த்த கடுங்கண் மழவர்
திறனில் சிதாஅர் வறுமை நோக்கிச்

செங்கோ லம்பினர் கைங்கொடியாப்
பெயரக்
கொடிவிடு குருதித் தூங்குடர் கறீஇ
வரிமர வியவி ஞெருநரி யேற்றை
வெண்பா லிமைக்குங் கண்பறி கவலைக்
கள்ளி நீழற் கதறுபு வதிய
மழைகண் மாறிய வெங்காட் டாரிடை
யெமியங் கழிதந் தோடும் பனியிருட்
பெருங்கலி வானந் தலைஇய
விருங்குளிர் வாடையொடு வருந்துவ
ளெனவே.

என்பது : முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்துவந்த தலைமகன் பின்னும்பொருள்கடைக் கூட்டியநெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 8. கையர்தேரநோக்கி. 11. கடிந்துடன் வீழ்த்த. 14. தழீஇ; கதீஇ. 18. மழைக்கணமாறிய. 21. வருந்துவனெனவே.

---

* "யாஅவொண் டளிரரக்கு விதிர்த்தன்ன....

ஆகமேனியம் பசப்பூர" (333)

338. குறிஞ்சி

குன்றோங்கு வைப்பி னாடுமீக் கூறு
மறங்கெழு தானை யரச ருள்ளு
(மறங்கடைப் பிடித்த செங்கோ னுடன்)மர்
மறஞ்சாய்த் தெழுந்த வலனுயர் திணிதோட்
பலர்புகழ் திருவிற் பசும்பூட் பாண்டிய
னணங்குடை யுயர்நிலைப் பொருப்பிற் கவாஅற்
சினையொண் காந்த ணாறு நறுநுதற்
றுணையீ ரோதி மாஅ யோள்வயி
னுண்கோ லவிர்தொடி வண்புறஞ் சுற்ற
முயங்க லியையா தாயினு மென்றும்
வயவுறு நெஞ்சத் துயவுத்துணை யாக
வொன்னார் தேஎம் பாழ்பட நூறுந்
துன்னருந் துப்பின் வென்வேற் பொறைய

ணகலிருங் கானத்துக் கொல்லி போலத்
தவாஅ லியரோ நட்பே யவள்வயி
னரூஅ லியரோ தூதே பொரூஅர்
விண்பெறக் கழித்த திண்பிடி
யொள்வாட்
* புனிற்றுன் றரவி னிளையர்
பெருமகன்
தொகுபோர்ச் சோழர் பொருண்மலி
பாக்கத்து
வழங்க லானுப் பெருந்துறை
முழங்கிரு முந்நீர்த் திரையினும் பலவே.

என்பது : அல்லகுறிப்பட்ட தலைமகன்
றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்
லியது.

—மதுரைக கணககாயனூ.

பி - ம். 9. வன்பிற்சுற்ற; யன்புறச்சுற்ற. 17.
கண்போற்க
ழித்த; விண்பொரக்கழித்த.

* "ஆகொண் மூதூர்க் கள்வர் பெருமகன்
ஏவலிளையர் தலை
வன்" (342.)

339. பாலை

வீங்குவிசைப் பிணித்த விரைபரி நெடுந்தேர்
நோன்கதிர் சுமந்த வாழியாழ் மருங்கிற்
பாம்பென முடுகுநீ ரோடக் கூம்பிப்
பற்றுவிடு விரலிற் பயறுகா யூழ்ப்ப
வற்சிர நின்றன்றாற் பொழுதே முற்பட
வாள்வினைக் கெழுந்த வசைவி லுள்ளத்
தாண்மை வாங்கக் காமந் தட்பக்
கவைபடு நெஞ்சங் கட்க ணகைய
விருதலைக் கொள்ளி யிடைநின்று வருந்தி
யொருதலைப் படாஅ வுறவி போன்றன
நோங்கொ லளிய டானே யாக்கைக்
குயிரிடைத் தன்ன நட்பி னவ்வுயிர்
வாழ்த லன்ன காதல்
சாத லன்ன பிரிவரி யோளே

என்பது : போகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்

சொல்லியது.

—நரைமுடி நெட்டையார்.

பி-ம். 6. வசையிலுள்ள. 12. குயிரீந்தன்ன.
(நிரைமுடி நெட்
டையார்.)

340. நெய்தல்

* பன்னா ளெவ்வந் தீரப் பகல்வந்து
புன்னையம் பொதும்பி னின்னிழற்
கழிப்பி
மாலை மால்கொள நோக்கிப்
பண்ணாய்ந்து
வலவன் வண்டே ரியக்க நீயுஞ்

* "வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும்" என்னுந்
துறைக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக்காட்டி, இதனுள் தனக்கும்
புரவிக்கும் கொடுப்பனகூறித் தடுத்தவாறு காண்க என்பர் நச்.
(தொல். பொருள். 114.) உலகியன்மேம்பட விருந்து விலக்கலுக்கு
இப்பாட்டினைக் கொள்வர், (அகப். விள. உரை. 149.)

செலவிருப் புறுத லொழிகதில் லம்ம
செல்லா நல்லிசைப் பொலம்பூட் டிரையன்
பல்பூங் கானற் பவத்திரி யன்னவிவ
ணல்லெழி லிளநலந் தொலைய வொல்லெனக்
கழியே யோத மல்கின்று வழியே
வள்ளெயிற் றரவொடு வயமீன் கொட்குஞ்
சென்றோர் மன்ற மான்றின்று பொழுதென
நின்றிறத் தவலம் வீட வின்றிவட்
சேப்பி னெவனோ பூக்கேழ் புலம்ப
பசுமீ னொடுத்த வெண்ணென் மாஅத்
தயிர்மிதி மிதவை வார்குவ நினக்கே
* வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டங்
† குடபுல வுறுப்பிற் கூட்டுபு நிகழ்த்திய
வண்டிமிர் நறுஞ்சாந் தணிகுவந் திண்டிமி
லெல்லுத்தொழின் மடுத்த வல்வினைப்

பரதவர்
கூர்வளிக் கடுவிசை மண்டலிற்
பாய்ந்துடன்
கோட்சுருக் கிழித்த கொடுமுடி
நெடுவலை
தண்கட லசைவளி யெறிதொறும்
வினைவிட்டு
முன்றிற் ருழைத் தூங்குந்
தெண்கடற் பரப்பினெம் முறைவி
னூர்க்கே.

என்பது : பகற்குறிக்கண் தோழி
தலைமகற்குச்சொல்லியஃது.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 2. னின்னிழநழீஇ. 8. ணல்லெழிலின்னலந்,
15. தயிர்
மிதிமாஅவார்குவ. 16. வூன்கேழ் சாந்தம். 18.
சாந்தயர்குவந்.
20. கூருளிக் கடுவிசை மாட்டலிற் பாய்புடன். 24.
தெண்டிரைப்
பரப்பின் எம்முறை வினூரே.

---

* இவ்வடி நெடுநல்வாடையினும் வந்தது.
அதற்கு "வட நாட்டினுள்ளார் கொண்டுவந்த வெள்ளிய

நிறத்னதயுடைய சிலா

வட்டம்" என்றுஉரை கூறுவர் நச். (அடி 51.) †

தேசம். (சிலப். 4-35.)

குடபுலம் - யவன

341. பாலை

உய்தகை யின்றாற் றோழி பைப்பயக்
கோங்குங் கொய்குழை யுற்றன குயிலுந்
தேம்பாய் மாஅத் தோங்குசினை விளிக்கு
நாடார் காவிரிக் கோடுதோய் மலிர்நிறைக்
கழையழி நீத்தஞ் சாஅய வழிநாள்
மழைகழிந் தன்ன மாக்கான் மயங்கறல்
பதவுமேய லருந்து துளங்கிமி ழல்லேறு
மதவுடை நாட்கோ ளசைவிடப் பருகிக்
குறுங்காற் காஞ்சிக் கோதை மெல்லிணர்ப்
பொற்றகை நுண்டா துறைப்பத் தொக்குடன்
குப்பை வார்மண லெக்கர்த் துஞ்சும்
யாணர் வேனில் மன்னிது
* மாணல நுகருந் துணையுடை
யோர்க்கே. என்பது: பிரிவின்கட் டோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

பி - ம் 6. மழைமகிழ்ந் தன்ன.

—ஆவூர் மூலங்கிழார்.

342. குறிஞ்சி

ஓறுப்ப வோவலை நிறுப்ப நில்லலை
புணர்ந்தோர் போலப் போற்றுமதி
நினக்கியான்
கிளைஞ னல்லனோ நெஞ்சே தெனாஅது
வெல்போர்க் கவுரியர் நன்னாட் டுள்ளதை
மண்கொள் புற்றத் தரும்புழைத் திறப்பி
† னாகொண் மூதூர்க் கள்வர் பெருமக
னேவ விளையர் தலைவன் மேவா
ரருங்குறும் பெறிந்த வாற்றலொடு
பருந்துபடப்
பல்செருக் கடந்த செல்லுறழ் தடக்கைக்

---

* இவ்வடி 37 ஆம் பாட்டினும் வந்தது காண்க.
† "புனிற்றான் றரவினிளையர்பெருமகன்" (338).

கெடாஅ நல்லிசைத் தென்னன் றொடாஅ
நீரிழி மருங்கிற் கல்லளைக் கரந்தவவ்
வரையர மகளிரி னரிய
ளவ்வரி யல்கு லணையாக் காலே.

என்பது : அல்லகுறிப்பட்ட தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லியது.

—மதுரைக் கணக்காயனார்.

இப்பாட்டிற் 'செல்' என்பது மேகம்.

பி - ம். 4, கவிரியர்.

343. பாலை

வாங்கமை புரையும் வீங்கிறைப் பணைத்தோட்
சில்சுணங் கணிந்த பல்பூண் மென்முலை
நல்லெழி லாகம் புல்லுத லயந்து
மரங்கொ லுமண்மகள பெரும பருகிப்

புன்றலை சிதைத்த வன்றலை * நடுகற்
கண்ணி வாடிய மண்ணா மருங்குற்
கூருளி குயின்ற கொடுமர பெழுத்த
மாறுசெல் வம்பலர் வேறுபயம் படுக்குங்
கண்பொரி கவலைய கானத் தாங்க
ணனந்தலை யாஅத் துந்தளிர்ப் பெருஞ்சினை
யில்போ னீழற் செல்வெயி லொழிமார்
நெடுஞ்செவிக் கழுதைக் குறுங்கா லேற்றைப்
புறநிறை பண்டத்துப் பொறையசாஅக் களைந்த
பெயர்படை கொள்ளார்க் குயவுத்துணை யாகி
யுயர்ந்த வாள்வினை புரிந்தோய் பெயர்ந்துநின்
றுள்ளினை வாழியென் னெஞ்சே கள்ளின்
மகிழின் மகிழ்ந்த வரிமதர் மழைக்கட்

---

* "நடுகற், பெயர்பயம்

டைேக்கல் செல்லாது" (297).

படாத்தோன் றுகுயிலெழுத்தியைபு

சின்மொழிப் பொலிந்த துவர்வாய்ப்
பன்மாண் பேதையிற் பிரிந்த நீயே.

என்பது: தலைமகன் இடைச்சுரத்து மீளக்கருதிய நெஞ்சினைக் கழறிப்போயது.

— மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 14. படைகொளாளர்க். 18. செவ்வாய் 19. பெயர்ந்தநீயே.

344. முல்லை

வளமழை பொழிந்த வாணிறக் களரி
யுளர்தரு தண்வளி யுறுதொறு நிலவெனத்
தொகுமுகை விரிந்த முடக்காற் பிடவின்
வையேர் வாலெயிற் றொண்ணுதன் மகளிர்
கைமாண் டோணி கடுப்பப் பையென
மயிலினம் பயிலு மரம்பயில் கான

மெல்லிடை யுருஅ வளைவை வல்லே
கழலொலி நாவிற் றெண்மணி கறங்க
நிழலொழிப் பன்ன நிமிர்பரிப் புரவி
வயக்குறு கொடிஞ்சி பொலிய வள்பாய்ந்
தியக்குமதி வாழியோ கையுடை வலவ
பசப்புறு படரட வருந்திய
நயப்பின் காதலி நகைமுகம் பெறவே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார்.

பி - ம். 3. முதுகாற்பிடவி. 5. கையாடோளி. 8. சுழலொலி.
9. நிழலொளிப். (அம்மள்ளனார்.)

345. பாலை

விசும்புதளி பொழிந்து வெம்மை நீங்கத்
தண்பதம் படுதல் செல்கெனப் பன்மா
ணுஞ்செல விழைந்தன மாக
வோங்குபுகழ்க்

கானமர் செல்வி யருளலின்
வெண்காற்
பல்படைப் புரவி யெய்திய தொல்
லிசை
நுணங்குநுண் பனுவற் புலவன்
பாடிய
வினமழை தவழு மேழிற் குன்றத்துக்
கருங்கால் வேங்கைச் செம்பூம்
பிணைய
லைதேந் தல்குல் யாமணிந் துவக்குஞ்
சின்னாள் கழிக வென்று முன்னா
ணம்மொடு பொய்த்தன ராயினுந்
தம்மொடு
திருந்துவே லிளையர் சுரும்புண
மலைமார்
மாமுறி யீன்று மரக்கொம் பகைப்ப
வுறைகழிந் துலந்த பின்றைப்
பொறைய
சிறுவெள் ளருவித் துவலையின்

மலர்ந்த
கருங்கா லுணவின் பெருஞ்சினை
வான்பூச்
செம்மணற் சிறுநெறி கம்மென
வரிப்பக்
காடுகவின் பெறுக தோழி யாடுவளிக்
கொல்குநிலை யிற்றி யொருதனி
நெடுவீழ்
கல்கண் சீக்கு மத்த
மல்குவெயி னீழ லசைந்தனர்
செலவே.

என்பது : தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

பி - ம். 21. மல்குபயனீழலசைந்தவர்.

346. மருதம்

* நகைநன் றம்ம தானே
யிறைமிசை
மாரிச் சுதையி னீர்ம்புறத் தன்ன
கூரற் கொக்கின் குறும்பறைச்
சேவல்

வெள்ளி வெண்டோ டன்ன
கயல்குறித்துக்

* "பிழைத்து வந்திருந்த கிழவனை நெருங்கி, யிழைத்தாங் காக்கிக் கொடுத்தற் கண்ணும்" என்ற துறைக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டினர் நச். (தொல். பொருள். 150.)

கள்ளா ருவகைக் கலிமகி ழுழவர்
காஞ்சியங் குறுந்தறி குத்தித் தீஞ்சுவை
மென்கழைக் கரும்பி னன்பல மிடைந்து
பெருஞ்செந் நெல்லின் பாசமல் பொற்றி
வருத்திக் கொண்ட வல்வாய்க் கொடுஞ்சிறை
மீதழி கடுநீர் நோக்கிப் பைப்பயப்
பார்வ லிருக்கும் பயங்கே ழூர
யாமது பேணின்றோ விலமே நீநின்
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாணனொடு விசிபிணி
மண்ணார் முழவின் கண்ணதிர்ந் தியம்ப
மகிழ்துணைச் சுற்றமொடு மட்டு மாந்தி
யெம்மனை வாரா யாகி முன்னா
ளும்மனைச் சேர்ந்த ஞான்றை யம்மனைக்
குறுந்தொடி மடந்தை யுவந்தன ணெடுந்தே
ரிழையணி யானைப் பழையன் மாறன்
மாடமலி மறுகிற் கூட லாங்கண்
வெள்ளத் தானையொடு வேறுபுலத் திறுத்த

கிள்ளி வளவ னல்லமர் சாஅய்க்
கடும்பரிப் புரவியொடு களிறுபல வவ்வி
யேதின் மன்ன னூர்கொளக்
கோதை மார்ப னுவகையிற் பெரிதே. என்

பது : தோழி தலைமகற்கு வாயின் மறுத்தது.

—நக்கீரர்.

இப்பாட்டின் கருத்துப் பிறரைப் பார்ப்பான்
என்றவாறு. பி - ம். 3. குறும்பொறை. 21.
வேண்டுபுலத் திறுத்த.

347. பாலை

* தோளுந் தொல்கவின் றொலைய நாளு
நலங்கவர் பசலை நல்கின்று நலியச்

---

* இவ்வடி 147-ம் பாட்டினும் வந்தது.

சால்பெருந் தானைச் சேர லாதன்
மால்கட லோட்டிக் கடம்பறுத் தியற்றிய
பண்ணமை முரசின் கண்ணதிர்ந் தன்ன
கவ்வை தூற்றும் வெவ்வாய்ச் சேரி
யம்பன் மூதூ ரலர்நமக் கொழியச்
சென்றன ராயினுஞ் செய்வினை யவர்க்கே
வாய்க்கதில் வாழி தோழி வாயாது
மழைகரந் தொளித்த கழைதிரங் கடுக்கத்
தொண்கேழ் வயப்புலி பாய்ந்தெனக் குவவடி
வெண்கோட் டியானை முழக்கிசை வெரீஇக்
கன்றொழித் தோடிய புன்றலை மடப்பிடி
கைதலை வைத்த மையல் விதுப்பொடு
கெடுமகப் பெண்டிரிற் றேரு
நெடுமா மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

பி - ம். 12. முழக்கிக்கைவெரீஇ.

—மாமூலனார்.

348. குறிஞ்சி

என்னா வதுகொ றுனே முன்றிற்
றேன்றோர் சுவைய திரளரை

மாஅத்துக்

கோடைக் கூழ்த்த கமழ்நறுந் தீங்கனி
பயிர்ப்புறப் பலவி னெதிர்ச்சுளை யளைஇ
யிறாலொடு கலந்த வண்டுமூ சரிய
* னெடுங்க ணுடைமைப் பழுநிக் கடுந்திறற்
† பாம்புக்கடுப் பன்ன தோப்பி வான்கோட்டுக்
கடவு ளோங்குவரைக் கோக்கிக் குறவர்

---

* "திருந்தமை விளைந்த தேக்கட்டேறல்"; "வேய்பெயல்விளையுட்டேக்கட்டேறல்" (மலை. 171; 522.") "அம்டணை விளைந்த தேக்கட்டேறல்" (368.) † "பாம்பு வெகுண்டன்ன தேறல்" (சிறுபாண். 237.) "தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்" (புறம். 392.)

முறித்தழை மகளிர் மடுப்ப மாந்தி
யடுக்க லேன விரும்புன மறந்துழி
யானை வவ்வின தினையென நோனு
திளையரு முதியருங் கிளையுடன் குழீஇச்
சிலையாய்ந்து திரிதரு நாட
னிலையா நன்மொழி தேறிய நெஞ்சே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் சொல்லியது.
தோழி சொல்லெடுப்பத்

—மதுரை இளம்பாலாசிரியன்
சேந்தன் கூத்தனார்.

இதன் கருத்து ஒன்றுசிதைய ஒன்றுசெய்வான் என்றவாறு. பி - ம். 2. மாஅத்து. 11. தினையெனனோனு து. 14. நிலையா வின்மொழி.
(சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.)

349. பாலை

அரம்போ ழவ்வளை செறிந்த முன்கை
வரைந்துதாம் பிணித்த தொல்கவின்

ஞெலைய
வெவ்வாய்த் தனர்கொ ரேழி ஞெமன்ன்
றெரிகோ லன்ன செயிர்தீர் செம்மொழி
யுலைந்த வொக்கல் பாடுநர் செலினே
யுரன்மலி யுள்ளமொடு முனைபா ழாக
வருங்குறும் பெறிந்த பெருங்கல
வெறுக்கை
சூழாது சுரக்கு நன்ன னன்னாட்
டேழிற் குன்றத்துக் கவாஅற்
கேழ்கொளத்
திருந்தரை நிவந்த கருங்கால் வேங்கை
யெரிமருள் கவள மாந்திக் களிறுதன்
வரிநுதல் வைத்த வலிதேம்பு தடக்கை
கல்லூர் பாம்பிற் றோன்றுஞ்
* சொல்பெயர் தேஎத்த சுரனிறந்
தோரே.

* "மொழிபெயர்தேஎம்" (127; 211.)

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

பி - ம். 9. கேழ்கிளரத்.

—மாமூலனார்.

350. நெய்தல்

கழியே, சிறுகுர னெய்தலொடு காவி கூம்ப
வெறிதிரை யோதந் தரலா னாதே
துறையே, மருங்கிற் போகிய மாக்கவை மருப்பி
னிருஞ்சேற் றீரளை யலவ னிவப்ப
வழங்குந ரின்மையிற் பாடான் றன்றே
கொடுநுக நுழைந்த கணைக்கா லத்திரி
வடிமணி நெடுந்தேர் பூண வேவா
தேந்தெழின் மழைக்க ணிவள்குறை

யாகச்

சேர்ந்தனை சென்மோ பெருநீர்ச்

சேர்ப்ப

விலங்கிரும் பரப்பி னெறிசுறா நீக்கி
வலம்புரி மூழ்கிய வான்றிமிற் பரதவ
ரொலிதலைப் பணில மார்ப்பக்

கல்லெனக்

கலிகெழு கொற்கை யெதிர்கொள
குவவுமண னெடுங்கோட் டாங்க

விழிதருங்

னுவக்காண் டோன்றுமெஞ் சிறுநல்

லூரே.

என்பது: பகற்குறிவந்து நீங்குந் தலைமகற்குத்

தோழிசொல்லியது.

—சேந்தன் கண்ணனார்.

பி - ம். 15. னுவவுக்காண். (பகற் குறிவந்த

தலைமகற்குத்)

351. பாலை

வேற்றுநாட் டுறையுள் விருப்புறப் பேணிப்
பெறலருங் கேளிர் பின்வந்து விடுப்பப்
பொருளகப் படுத்த புகன்மலி நெஞ்சமொடு
குறைவினை முடித்த னிறைவி னியக்க

மறிவுறூஉங் கொல்லோ தானே கதிர்தெறக்
கழலிலை யுகுத்த கால்பொரு தாழ்சினை
யழலகைந் தன்ன வங்குழைப் பொதும்பிற்
புழல்வீ யிருப்பைப் புன்காட் டத்த
மறுதர லுள்ளமொடு குறுகத் தோற்றிய
*செய்குறி யாழி வைகறு றெண்ணி
யெழுதுசுவர் நினைந்த வழுதுவார் மழைக்கண்
விலங்குவீ ழரிப்பனி பொலங்குழைத் தெறிப்பத்
திருந்திழை முன்கை யணலசைத் தூன்றி
யிருந்தனை மீது பொருந்துழிக் கிடக்கை
வருந்துதோட் பூசல் களையு மருந்தென
வுள்ளுதொறு படூஉம் பல்லி
புள்ளுத்தொழு துறைவி செவிமுத லானே.

என்பது : பொருண்முற்றி மறுத்தராகின்ற தலைமகன் * தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பொருந்தி லிளங்கீரனார்.

இப்பாட்டு நிலத்தாற் பாலை.

பி-ம். 9. மறிதரலுள். 11. நனைந்த. 14. பொருந்துவீக்கிடக்கை.

352. குறிஞ்சி

முடவுமுதிர் பலவின் குடமருள் பெரும்பழம்
பல்கிளைத் தலைவன் கல்லாக் கடுவன்
பாடிமி ழருவிப் பாறை மருங்கி
னாடுமயின் முன்ன தாகக் கோடியர்
விழவுகொண் மூதூர் விறலி பின்றை
முழவன் போல வகப்படத் தழீஇ
யின்றுணைப் பயிருங் குன்ற நாடன்
குடிநன் குடையன் கூடுநர்ப் பிரியலன்
கெடுநா மொழியல னன்பின னெனநீ

---

* "நாளிழை நெடுஞ்சுவர் நோக்கி நோயுழந்து"
"நாண்முறை யிழைத்த திண் சுவர் நோக்கி" (61; 289.)

வல்ல கூறி வாய்வதிற் புணர்த்தோய்
நல்லை காணிற் காதலந் தோழீஇ
கடும்பரிப் புரவி நெடுந்தே ரஞ்சி
நல்லிசை நிறுத்த நயவரு பனுவற்
றொல்லிசை நிறீஇய வுரைசால்
பாண்மக
னெண்ணுமுறை நிறுத்த பண்ணி
புதுவது புனைந்த திறத்தினும்

னுள்ளும்

* வதுவை நாளினு மினியனு
லெமக்கே.

என்பது : வரைந்தெய்திய பின்றை மணமனைக்கட்சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது; வரைவுமலிந்து சொல்லிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

—அஞ்சிலாந்தைமக னாகையார்.

பி - ம். 1. முடவுமுதற்பலவின். 4. கோடியர். 9. 10. வல்லிற்கூறி. 11. தோழி. (அஞ்சியத்தைமகனார்:)

353. பாலை

ஆள்வினைப் பிரிதலு முண்டோ
பிரியினுங்
கேளினி வாழிய நெஞ்சே நாளுங்
கனவுக் கழிந்தனை யாகி நனவி
னுளது செலவு மூப்பினது வரவு

மரிதுபெறு சிறப்பிற் காமத் தியற்கையு
மிந்நிலை யறியா யாயினுஞ் செந்நிலை
யமையா டங்கழை தீண்டிக் கல்லென
ஞெமையிலை யுதிர்த்த வெரிவாய்க் கோடை
நெடுவெண் களரி நீறுமுகந்து சுழலக்
கடுவெயி றிருகிய வேனில் வெங்காட்
டியங்குநடை மடப்பிணை தழீஇய வயங்குபொறி
யறுகோட் டெழிற்கலை யறுகய நோக்கித்

*"முற்றுறன் கண்ட ஞான்றினும், பிற்பெரிதளிக்கும் பண்பி னனே" (178,) தண்டாக்காதலுந் தலைநாட்போன்மே" (332.)

தெண்ணீர் வேட்ட சிறுமையிற்
றழைமறந்
துண்ணீ ரின்மையி னொல்குவன தளர
மரநிழ லற்ற வியவிற் சுரனிறந்
துள்ளுவை யல்லையோ மற்றே யுள்ளிய
விருந்தொழி வறியாப் பெருந்தண்
பந்தர்
வருந்தி வருந ரோம்பித் தண்ணெனத்
தாதுதுக ளுதிர்த்த தாழையங் கூந்தல்
வீழித ழலரி மெல்லகஞ் சேர்த்தி
மகிழணி முறுவன் மாண்ட சேக்கை
நம்மொடு நன்மொழி நவிலும்
பொம்ம லோதிப் புனையிழை குணனே.

என்பது : முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த
தலைமகன்
பொருண்முற்றி வந்திருந்தகாலத்து மீண்டும்பொருள்
நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
கடாவின

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார்.

பி - ம். 3. கழிந்தனையவாகி 10. வேனிலங்காட் 17. பெருந்தோண் மாதர். (பின்னும்பொருள் வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்கு. அம்மள்ளனார்.)

354. முல்லை

மதவலி யானை மறலிய பாசறை
யிடியுமிழ் முரசம் பொருகளத் தியம்ப
வென்றுகொடி யெடுத்தனன் வேந்தனுங்
கன்

கறவைப் புல்லினம் புறவுதொ றுகளக் [றெடு
குழல்வாய் வைத்தனர் கோவலர் வல்விரைந்
திளைய ரேகுவனர் பரிய வியப்ப
விரியுளைக் கடுநடைப் புரவி வழிவா
யோட வலவன் வள்புவலி யுறுப்பப்
புலவர் புகழ்குறி கொண்ட வுலவிய
சுரும்புகடி கொண்ட பொலந்தா ரகலத்துத்
தண்கமழ் சாந்த நுண்டுக ளணிய
வென்றிகொ ளுவகையொடு புகுதல் வேண்டின்

யாண்டுறை வதுகொ ருனே மாண்ட
போதுறழ் கொண்ட வுண்கட்
டீதி லாட்டி திருநுதற் பசப்பே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகற்கு உழையர் சொல்லியது.

—மதுரைத்தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன்மள்ளனார்.

பி - ம். 1. வலியபாசறை. 2. யிடியிமிழ்முரசம். 4. டல்லினம். 10. சுரும்புகுடிகொண்ட.

கறவைப்

355. பாலை

மாவும் வண்டளி ரீன்றன குயிலு
மின்றீம் பல்குரற் கொம்பர் நுவலு
மூதிலை யொழித்த போதவிழ் பெருஞ்சினை
வல்லோன் றைவரும் வள்ளுயிர்ப் பாலை

*நரம்பார்த் தன்ன வண்டின முரலுந்
துணிகயந் துன்னிய தூமண லெக்கர்த்
தாதுகு தண்பொழி லல்கிக் காதலர்
செழுமனை மறக்குஞ் செவ்வி வேனி
றானே வந்தன் றாயி னானே

திலங்குவளை நெகிழ்ந்த வெவ்வங் காட்டிப்
புலந்தனம் வருகஞ் சென்மோ தோழி
† யாமே யெமிய மாக நீயே
பொன்னயந் தருளிலை யாகி
யின்னை யாகுத லொத்தன் றா லெனவே.

என்பது: பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—தங்காற் பொற்கொல்லனார்.

பி - ம். 10. நெகிழ்த்த, 11. சென்மா. 12. யாமே யெளியமாக. (தங்கான் முடக்கொற்றனார்; கோவனார்.)

---

* இரண்டாம் பாட்டினும் நரம்பார்த்தன்ன பறைவ எனவந்தது.

† இவ்வடி 33, 57-ம் பாடல்களினும் வந்துள்ளது.

356. மருதம்

மேற்றுறைக் கொளீஇய கழாலிற் கீழ்த்துறை
யுகுவா ரருந்தப் பீகுவா யாமை
கம்பு ளியவ னாக விசிபிணித்
தெண்கட் கிணையிற் பிறழு மூர
னிடைநெடுந் தெருவிற் கதுமெனக் கண்டென்
பொற்றொடி முன்கை பற்றின னாக
வன்னா யென்றனெ னவன்கைவிட் டனனே
தொன்னசை சாலாமை நன்னன் பறம்பிற்
*சிறுகா ரோடன் பயினொடு சேர்த்திய
கற்போ னவினே னாகி மற்றது
செப்பலென் மன்னால் யாய்க்கே நற்றேர்க்
கடும்பகட் டியானைச் சோழர் மருக
னெடுங்கதிர் நெல்லின் வல்லங் கிழவோ
னல்லடி யுள்ளா னாகவு மொன்னார்

கதவ முயறலு முயல்ப வதாஅன்
றொலிபல் கூந்த னம்வயி னருளாது
கொன்றன னாயினுங் கொலைபழு தன்றே
யருவி யாம்பல் கலித்த முன்றுறை
நன்னா னாஅய்பிரம் பன்ன
மின்னீ ரோதி யென்னைநின் குறிப்பே.

என்பது : பின்னின்ற தலைமகற்குக்
மகளைக் குறைநயப்பக் கூறியது.

குறைநேர்ந்ததோழி தலை

—பரணர்.

பி - ம். 14. மொல்லார்.

357. பாலை

கொடுமு ளீங்கைச் சூரலொடு மிடைந்த
வான்முகை யிறும்பின் வயவொடு வதிந்த

---

* இவ்வுவமை முதற்பாட்டிலும் வந்தது நோக்குக.

வுண்ணாப் பிணவி னுயக்கந் தீரிய
தடமருப் பியானை வலம்படத்
தொலைச்சி
வியலறை சிவப்ப வாங்கி
முணங்குநிமிர்ந்து
புலவுப்புலி புரண்ட புல்சாய் சிறுநெறி
பயிலிருங் கானத்து வழங்கல்
செல்லாது
பெருங்களிற் றினநிரை கைதொடூஉப்
தீஞ்சுளைப் பலவின் றொழுதி யும்பர்ப்

பெயருந்

பெருங்கா டிறந்தன ராயினும்
யாழநின்
திருந்திழைப் பணைத்தோள் வருந்த நீடி
யுள்ளா தமைதலோ விலரே நல்குவர்
மிகுபெய னிலைஇய தீநீர்ப் பொய்கை
யடையிறந் தவிழ்ந்த தண்கமழ் நீலங்

காலொடு துயல்வந் தன்னநின்
னுயிதழ் மழைக்க ணமர்த்த நோக்கே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம். 8. கைகொடுஉப்பெயரும். 12. நல்குவர.

358. குறிஞ்சி

நீலத் தன்ன நிறங்கிள ரெருத்திற்
காமர் பீலி யாய்மயிற் றோகை
யின்றீங் குரல துவன்றி மென்சீ
ராடுதகை யெழினலங் கடுப்பக் கூடிக்
கண்ணே ரிதழ தண்ணறுங் குவளைக்
குறுந்தொட ரடைச்சிய நறும்பல் கூழை
நீடுநீர் நெடுஞ்சுனை யாயமொ டாடா
துயங்கிய மனத்தை யாகிப் புலம்புகொண்
டின்னை யாகிய நின்னிற நோக்கி
யன்னை வினவின ளாயி
வென்னென வுரைக்கோ

ஸன்றோ
யானோ   தூன்ஸிய

பெருவரை யிழிதரு நெடுவெள் ளருவி
யோடை யானை யுயர்மிசை யெடுத்த
வாடுகொடி கடுப்பத் தோன்றுங்
கோடுயர் வெற்ப னூறீஇய நோயே.

என்பது : பகலே சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

பி - ம்.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்

10. யன்னை வினவுவளாயி. (மதுரை மருதங்கண்ணனார்.)

359. பாலை

பணிவா ருண்கணும் பசந்த தோளு
நனிபிற ரறியச் சாஅய் நாளுங்
கரந்தன முறையு நம்பண் பறியார்
நீடினர் மன்னோ காதல ரெனநீ
யெவன்கை யற்றனை யிகுளை யவரே
வான வரம்பன் வெளியத் தன்னநம்

மாணலந் தம்மொடு கொண்டனர் முறைஅ
தருஞ்சுரக் கவலை யசைஇக் கோடியர்

பெருங்கல் மீமிசை யியமெழூந்
* வீழ்பிடி கெடுத்த நெடுந்தாள்

தாங்கு
யானை

சூர்புக லடுக்கத்து
பொய்யா நல்லிசை

மழைமாறு முழங்கும்
மாவண் புல்லி

† கவைக்கதிர்
முதைச்சுவல்

வரகின் யாணர்ப் பைந்தாண்
மூழ்கிய கான்சுடு குரூஉப்புகை
யருவித் துவலையொடு மயங்கும்
பெருவரை யத்த மியங்கி யோரே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகட்குத்

தோழிசொல்லியது.

பி-ம். 11. முழக்கும்.

—மாமூலனார்.

---

*"வீழ்பிடி கெடுத்த வெண்கோட்டியானை, உண்குளகுமறுத்த வுயக்கம்" (392.) † "வாதிகை யன்ன கவைக்கதிர்" (மலை. 112.)

360. நெய்தல்

பல்பூந் தண்பொழிற் பகலுடன் கழிப்பி
யொருகா லூர்திப் பருதியஞ் செல்வன்
குடவயின் மாமலை மறையக் கொடுங்கழித்
தண்சேற் றடைஇய கணைக்கா னெய்த
னுண்டா துண்டு வண்டினந் துறப்ப
வெருவரு கடுந்திற லிருபெருந் தெய்வத்
துருவுட னியைந்த தோற்றம் போல
வந்தி வானமொடு கடலணி கொளாஅ
வந்த மாலை பெயரின் மற்றிவள்
பெரும்புலம் பினளே தெய்ய வதனாற்
* பாணி பிழையா மான்வினைக் கலிமா
துஞ்சூர் யாமத்துத் தெவிட்ட லோம்பி
நெடுந்தே ரகல நீக்கிப் பையெனக்
குன்றிழி களிற்றிற் குவவுமண னீந்தி
யிரவின் வம்மோ வுரவுநீர்ச் சேர்ப்ப
வினமீ னருந்து நாரையொடு பனைமிசை

யன்றில் சேக்கு முன்றிற் பொன்னென
நன்மலர் நறுவீ தாஅம்
புன்னை நறும்பொழிற் செய்தநங்
குறியே.

என்பது : பகற்குறிவந்த தலைமகற்குத்
தோழிபகற்குறி மறுத்து
இரவுக்குறி நேர்ந்தது.

—மதுரைக் கண்ணத்தனர்.

பி - ம். 12. துஞ்சாயாமத்து. 19. புன்னைய
நறும் பொழிற்
செய்தனங்குறியே

361. பாலை

† தூமலர்த் தாமரைப் பூவி னங்கண்
மாயிதழ்க் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன

---

* பாணிவயங்கு தொழிற்கலிமா (134.).

† "தாமரைப் போதிற் பூத்த தண்ணறுங் குவளைப்பூப்போற்,
காமருமுகத்திற் பூத்த கருமலைழத்தடங்கண்" சிந். 2133. "குவளை
மலர்ந்த தாமரை" (கம்பராமாயணம். ஆரணிய காண்டம். மாரீசன்
வதைப்படலம் 115.)

திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க
ணணிவளை முன்கை யாயிதழ் மடந்தை
வார்முலை முற்றத்து' நூலிடை விலங்கினுங்
கவவுப்புலர் துறையுங் கழிபெருங் காமத்
தின்புறு நுகர்ச்சியிற் சிறந்ததொன் றில்லென
வன்பான் மொழிந்த வென்மொழி கொள்ளாய்
பொருள்புரி வுண்ட மருளி னெஞ்சே
கரியாப் பூவிற் பெரியோ ரார
* வழலெழு தித்திய மடுத்த யாமை
நிழலுடை நெடுங்கயம் புகல்வேட் டாஅங்
குள்ளூத லோம்புமதி யினிநீ முள்ளெயிற்றுச்
சின்மொழி யரிவை தோளே பன்மலை
வெவ்வறை மருங்கின் வியன்சுர
மெவ்வங் கூர விறந்தனம் யாமே.

என்பது : பொருள்வயிற்பிரிந்துபோகாநின்றதலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

இப்பாட்டினுள் 'தித்தியம்' என்பது வேள்விக் குண்டம்.

பி - ம். 4. ணரிமயிர் முன்கை, 13. குள்ளூதலொழிமதிநீயே.

362. குறிஞ்சி

பாம்புடை விடர பனிநீ ரிட்டுத்துறைத்
தேங்கலந் தொழுக யாறுநிறைந் தனவே
வெண்கோட் டியானை பொருத புன்கூர்ந்து
பைங்கண் வல்லியங் கல்லளைச் செறிய
முருக்கரும் பன்ன வள்ளுகிர் வயப்பிணவு
கடிகொள வழங்கா ராறே யாயிடை

---

* "நெடுமணி ஞூபத்திட்ட தவழ்நடை யாமை நீணீர்த், தொடு மணிக் குவளைப் பட்டந் துணையொடு நினைப்பதேபோல்" சிந். 2878.

யெல்விற் றென்னன் வெண்வே
லேந்தி
நசைதர வந்த நன்ன ராள
னெஞ்சுபழு தாக வுறுவியன் பெயரி
னின்றிப் பொழுதும் யான்வா
ழலனே
யெவன்கொல் வாழி தோழிநம்
மிடைமுலைச்
சுணங்கணி முற்றத் தாரம் போலவுஞ்
சிலம்புநீடு சோலைச் சிதர்தூங்கு
நளிர்ப்பி
னிலங்குவெள் ளருவி போலவு
நிலங்கொண் டனவாற் றிங்களங்
கதிரே.

என்பது: இரவுக்குறிச்சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

—வெள்ளிவீதியார்.

பி - ம். 1. மணி நீ. 5. முருகரும்பன்னவல்லுகிர்.

363. பாலை

நிரைசெல லிவுளி விரைவுடன்

கடைஇ
யகலிரு விசும்பிற் பகல்செலச்
சென்று
மழுகுசுடர் மண்டில மாமலை மறைய
பொழுதுகழி மலரிற் புனையிழை
சாஅ
யணையணைந் தினையை யாகல்
கணையரைப்
புல்லிலை நெல்லிப் புகரில் பசுங்காய்
கல்லதர் மருங்கிற் கடுவளி யுதிர்ப்பப்
பொலஞ்செய் காசிற் பொற்பத் தாஅ
மத்த நண்ணி யதர்பார்த் திருந்த
கொலைவெங் கொள்கைக்
கொடுந்தொழின் மறவ
ராறுசென் மாக்க ளருநிறத் தெறிந்த
வெஃகுறு விழுப்புண் கூர்ந்தோ
ரெய்திய
வளைவாய்ப் பருந்தின் வள்ளுகிர்ச்
சேவல்
கிளைதரு தெள்விளி கெழுமுடைப்
பயிரு
மின்னு வெஞ்சுர மிறந்தோர்
முன்னிய

செய்வினை வலத்த ராகி யிவணயங்

தெய்த வந்தனரே தோழி மையெழிற்
றுணேயே ரெதிர்மல ருண்கட்
பிணேயோர் நோக்கம் பெருங்கவின்
கொளவே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகட்குத்
தோழிசொல்லியது. —மதுரைப்
பொன்செய்கொல்லன் வெண்ணகனர்.

பி - ம். 3. மழுங்குசுடர். 4. சாஅயவீணே. 14,
கிளைதரு
வெள்விளி கெடுமுடைப் பயிரு. 16. செய்விணே
மனத்த.

364. முல்லை

மாதிரம் புதையப் பாஅய்க் கால்வீழ்த்
தேறுடைப் பெருமழை பொழிந்தென
வவரோ
* ருடுகளப் பறையின் வரிநுணல்
கறங்க
† வாய்பொன் னவிரிழை தூக்கி
யன்ன

நீடிணர்க் கொன்றை கவின்பெறக் காடுடன்
சுடர்புரை தோன்றிப் புதறலைக் கொள்ள
முல்லை யில்லமொடு மலரக் கல்ல
பகுவாய்ப் பைஞ்சுனை மாவுண மலிரக்
கார்தொடங் கின்றே காலை காதலர்
வெஞ்சின வேந்தன் வியன்பெரும் பாசறை
வென்றி வேட்கையொடு நம்மு முள்ளார்
யாதுசெய் வாங்கொ றோழி நோதகக்
கொலைகுறித் தன்ன மாலை
துனைதரு போழ்தி னீந்தலோ வரிதே.

என்பது : பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார்.

பி - ம். 5. கவின்பெறக்காட்ட. 12. யாது செய்வர்கொ.

* தேரை சிறுபல்லியம்போல ஒலித்தல் 154 ; 301
ஆம் பாடல்
களினுங் கூறப்பட்டது காண்க.

† "பொலன்செய் கிண்கிணிக், காசி னன்ன
போதீன் கொன்
றை" (குறுந். 148.)

365. பாலை

அகல்வாய் வான மாலிருள் பரப்பப்
பகலாற்றுப் படுத்த பையென் றேற்றமொடு
சினவல் போகிய புன்கண் மாலை
யத்த நடுக லாளென் வுதைத்த
கான யானைக் கதுவாய் வள்ளுகி
ரிரும்பனை * யிதக்கையி னொடியு மாங்கட்
கடுங்க ணுடவ ரேமுயல் கிடக்கை
வருந ரின்மையிற் கலையுநர்க் காணா
வென்றூழ் வெஞ்சுரந் தந்த நீயே
துயர்செய் தாற்று யாகிப் பெயர்பாங் குள்ளினை
வாழிய நெஞ்சே வென்வேன்
மாவண் கழுவுள் காமூ ராங்கட்
பூதந் தந்த பொரியரை வேங்கைத்
தண்கமழ் புதுமலர் நாறு
மஞ்சி லோதி யாய்மடத் தகையே.

என்பது : தலைமகன் இடைச்சுரத்துநின்று

சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 7. ரேவியல்கிடக்கை. 11.
(இடைச்சுரத்துச்சொல்லியது.)

வாழியெனெஞ்சே. 12. காழூர்.

366. மருதம்

தாழ்சினை மருதந் தகைபெறக் கவினிய
நீர்சூழ் வியன்களம் பொலியப் போர்பழித்துக்
கள்ளார் களமர் பகடுதலை மாற்றிக்
கடுங்காற் றெறியப் போகிய துரும்புடன்
காயற் சிறுதடி கண்கெடப் பாய்தலி
னிருநீர்ப் பரப்பிற் பனித்துறைப் பரதவர்

---

* இத்தகை - நுங்கின் தலையிலுள்ளதோடு. இஃதியானையின் கால் நகம் போலும்.

தீம்பொழி வெள்ளுப்பு சிதைத்தலிற் சினைஇக்
கழனி யுழவரொடு மாறெதிர்ந்து மயங்கி
யிருஞ்சேற் றள்ள லெறிசெருக் கண்டு
* நரைமூ தாளர் கைபிணி விடுத்து
நனைமுதிர் தேற லுனையர்க் கீயும்
பொலம்பூ ணெவ்வி நீழ லன்ன
நலம்பெறு பணைத்தோ ணன்னுத லரிவையொடு
மணங்கமழ் தண்பொழி லல்கி
நீதற் பிழைத்தமை யறிந்து
நெருநை
கலுழ்ந்த கண்ணளெம் மணங்கி னோளே.

என்பது: பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் வாயில் வேண்டிய விடத்துத் தோழி சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

இப்பாட்டினுட் "காயற் சிறுதடி"

என்பது உப்புப்பாத்தி. பி - ம். 6. னீணீர்ப்பரப்பிற். 7. தீம்புளி வெள்ளுப்பு

367. பாலை

இலங்குசுடர் மண்டிலம் புலந்தலை பெயர்ந்து
பல்கதிர் மழுகிய கல்சே ரமையத்
தலந்தலை மூதே ருண்குரல் விளிப்ப
மனைவளர் நொச்சி மாசேர்பு வதிய
முனையுழை யிருந்த வங்குடிச் சீறூர்க்
கருங்கால் வேங்கைச் செஞ்சுவல் வரகின்

மிகுபத நிறைந்த தொகுகூட் டொருசிறைக்
† குவியடி வெருகின் பைங்க ணேற்றை
யூனசைப் பிணவி னுயங்குபசி களைஇயர்

* நரையையுடைய முதியோர். (புறம். 52.)

† "வெருக்கடியன்ன குவிமுகிழிருப்பை." (257.)

* தளிர்புரை கொடிற்றிற் செறிமயி ரெருத்திற்
கதிர்த்த சென்னிக் கவிர்ப்பூ வன்ன
நெற்றிச் சேவ லற்றம் டார்க்கு
புல்லென் மாலையு மினிதுமன் றம்ம
நல்லக வனமுலை யடையப் புல்லுதொ
றுயிர் குழைப் பன்ன சாயற்
செயிர்தீ ரின்றுணைப் புணர்ந்திசி
னோர்க்கே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகள்
குச் சொல்லியது.
வற்புறுக்குந் தோழிக்

—பரணர்.

பி - ம். 5. மூழையுழையிருந்த. 9.
பிணவினுணங்குபசி.

368. குறிஞ்சி.

தொடுதோற் கானவன் சூடுறு
வியன்புனங்
கரிபுரங் கழீஇய பெரும்பாட் டீரத்துத்
தோடுவளர் பைந்தினை நீடுகுரல் காக்கு
மொண்டொடி மகளிர்க் கூச லாக

வாடுசினை யொழித்த கோடிணர்
கஞலிய
குறும்பொறை யயலது நெடுந்தாள்
வேங்கை
மடமயிற் குடுமியிற் றோன்றும் நாட
னுயர்வரை மருங்கிற் காந்தளஞ்
சோலைக்
† குரங்கறி வாரா மரம்பயில் இறும்பிற்
கடிசுனைத் தெளிந்த மணிமருள் தீநீர்
பிடிபுணர் களிற்றி னெம்மொ டாடிப்
பன்னா ளும்பர்ப் பெயர்ந்து சின்னாள்
கழியா மையே வழிவழிப் பெருகி

* "குவியிணர்த் தோன்றி யொண்பூ வன்ன, தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்" (குறுந். 107.)

† "மந்தியு மறியா மரம்பயி லிறும்பு" (92.)
மரம்பயி லடுக்கம்" (முருகு. 42.)

"மந்தியு மறியா

* யம்பணை விளைந்த தேக்கட் டேறல்
வண்டுபடு கண்ணியர் மகிழுஞ் சீறூ

ரெவன்கொல் வாழி தோழி கொங்கர்
மணியரை யாத்து மறுகி னாடு
முள்ளி விழவி னன்ன
வலரா கின்றது பலர்வாய்ப் பட்டே.

என்பது : பகலே சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச்
ளாய்த் தோழிசொல்லியது.

சொல்லுவா

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 1. கோடுவளர். 5-6. கோடிணர் கஞலிக். குறும்பொறை. 12. பலநாளும்பர்; சில நாள். 13. களியாமை.

269. பாலை.

கண்டிசின் மகளே கெழீஇ யினையவெனை
யொண்டொடி செறித்த முன்கை
யூழ்கொள்பு
மங்கையர் பலபா ராட்டச் செந்தார்க்

கிள்ளையுந் தீப்பா லுண்ணு மயிலியற்
சேயிழை மகளி ராயமு மயரா
தாழியு மலர்பல வணியா † கேழ்கொள்
காழ்புனைந் தியற்றிய வனப்பமை நோ
ன்சுவர்ப்
பாவையும் பலியெனப் பெறூஅ
நோய்பொர
லிவைகண் டினைவதன் றலையு
நினைவிலென்
கொடியோன் முன்னிய துணரேன்
றொடியோ
யின்றுநின் ஞெலிகுரன் மண்ண
லென்றதற்
கெற்புலந் தழிந்தன ளாகித் தற்றகக்
கடலந் தானைக் கைவண் சோழர்

---

* "நெடுங்க ணுடைமைப் பழுநிக் கடுந்திறற்
பாம்புக்கடுப் பன்ன தோப்பி பருகி" (348.)

† கேழ்கொள்காழ் - நிறங்கொண்ட வயிரப்பச்சை. இதனுலியற்றிய பாவை என்க.

கெடலரு நல்லிசை யுறந்தை யன்ன
நிதியுடை நன்னகர்ப் புதுவது புனைந்து
தமர்மண னயரவு மொல்லாள் சுவர்முத
லோமை நீடிய வுலவை நீளிடை
மணியணி பலகை மாக்காழ் நெடுவேற்
றுணிவுடை யுள்ளமொடு துணைந்த மு
ண்பி
னறியாத் தேஎத் தருஞ்சுர மடுத்த
சிறியோர்க் கொத்தவென் பெருமடத்
சிறப்புஞ் சீரு மின்றிச் சீறூர்

தகுவி

நல்கூர் பெண்டின் புல்வேய் குரம்பை
யோரா யாத்த வொருதூண் முன்றி
லேதில் வறுமனைச் சிலம்புடன் கழீஇ
மேயினள் கொல்லென நோவல் யானே.

என்பது: மகட்போக்கிய செவிலிசொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 1· மகளை கேழியைவெளே. 4, இளியியற். 7. காழ்புணர்ந்தி யற்றிய. 12. ளாகிக்கிளர்தார். 24. யோரா வார்த்தவொருதாழ்.

370. நெய்தல்

வளைவாய்க் கோதையர் வண்ட றைஇ
யிளையோர் செல்ப வெல்லு மெல்லின்
*றகலிலைப் புன்னைப் புகரி னீழற்
பகலே யெம்மொ டாடி யிரவே
காயல் வேய்ந்த தேயா நல்லி
னோயொடு வைகுதி யாயி னுந்தை
யருங்கடிப் படுவலு மென்றி மற்றுநீ
செல்ல லென்றலு மாற்றாய் செலினே
வாழலெ னென்றி யாயின் ஞாழல்

---

* "உழைப்புறத் தன்ன புள்ளி நீழல்" (379.)

வண்டுபடத் *ததைந்த கண்ணிய நெய்தற்
றண்ணரும் பைந்தார் துயல்வர வந்திக்
கடல்கெழு செல்வி கரைநின் றாங்கு
நீயே கான லொழிய யானே றந்]
† வெறிகொள் பாவையிற் பொலிந்தவெ னணிது
தாமெக்ள் போலப் பெயர்த
லாற்றேன் றெய்ய வலர்கவிவ் வூரே.

என்பது : பகலே சிறைப்புறமாகத்
தலைமகட்குச்சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

—அம்மூவனார்.

பி - ம். 14. பொலிந்தனவணிதுறந்; பொலிந்தன
நனிதுறந்.

371. பாலை

அவ்விளிம் புரீஇய விசையமை
நோன்சிலைச்
செவ்வாய்ப் பகழிச் செயிர்நோக் காடவர்

‡ கணையிடக் கழிந்ததன் வீழ்துணை

யுள்ளிக்
குறுநெடுந் துணைய மறிபுடை யாடப்
புன்கண் கொண்ட திரிமருப் பிரலை
மேய்பத மறுத்த சிறுமையொடு
நோய்கூர்ந்து
நெய்தலம் படுவிற் சின்னீ ருண்ணு
தேகுறு மாந்தரி னினைந்துகண் படுக்கும்
பைதற வெம்பிய பாழ்சே ரத்த
மெமிய நீந்து மெம்மினும் பணிவார்ந்
தென்ன வாங்கொ ருமே தெண்ணீ
ராய்சுனை நிகர்மலர் போன்மென நசைஇ

---

* கதைதல் - சிதறுதல் ; மலர்தலுமாம்.

† "வல்லோன் , பொறியமை பாவையிற் றூங்கல்" (98.)

‡ கணையிட—அம்புவிட

வீதேர் பறவை விழையும்
போதார் கூந்தனங் காதலி கண்ணே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்
சிற்குச் சொல்லியது.

—எயினந்தைமக
னிளங்கீரனார்.

பி - ம். 7. சிறுநீருண்ணு. 9-10. பாழ்சேரத்தந்
தமியநீந்தும்.

372. குறிஞ்சி

அருந்தெறன் மரபிற் கடவுள் காப்பப்
பெருந்தேன் றூங்கு நாடுகா
ணனந்தலை
யணங்குடை வரைப்பிற் பாழி
யாங்கண்
வேண்முது மாக்கள் வியனகர்க்
கரந்த

வருங்கல வெறுக்கையி னரியோள் பண்புநினைந்து
வருந்தின மாதோ வெனினுமஃ தொல்லா
யிரும்பிணைத் தொடுத்த பலரா சே
லூர்ந்திழி கயிற்றிற் செலவர வருந்தி
நெடுநெறிக் *குதிரைக் கூர்வே லஞ்சி
கடுமுனை யலைத்த கொடுவி லாடவ
ராகொள் பூசலிற் பாடுசிறந் தெறியும்
பெருந்துடி வள்பின் வீங்குபு
நெகிழா
† மேய்மணி யிழந்த பாம்பி னீநனி
தேம்பினை வாழியெ னெஞ்சே
வேந்தர்
கொண்டணி யெயிலிற் காப்புச்சிறந்
தீண்டருங் குரையணம் மணங்கி
யோளே.

என்பது: அல்லகுறிப்பட்டுப் போகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

* குதிரை—குதிரைமலை :

"குதிரைக்கூர்வேல்.........எழினி"

எனப்புறத்தும் (158.) வந்துளது.

† மேய்மணி—மேய்தல் காரணமாக உமிழ்ந்த மணி (72.)

பி - ம். 1. அருந்திறன்.
டவர்; கடுமுனையலைக்கக்

10. கடுமுனை மலைத்த தொடுவி லா
கொடுவிலாடவர். 15. கொண்டணி
யெய்விலிற்.

373. பாலை

முனைகவர்ந்து கொண்டெனக்
மனைபாழ் பட்ட மரைசேர்

கலங்கிப் பிரெழுந்து
மன்றத்துப்

* பணைத்தாள் யானை பரூஉப்புற முரிஞ்சிச்
செதுகாழ் சாய்ந்த முதுகாற் பொதியி

5

லருஞ்சுர நீந்திய வருத்தமொடு கையற்றுப்
பெரும்புன் மாலை புலம்புவந் துறுதர

மீளி யுள்ளஞ் செலவுவலி
தாழ்கை பூட்டிய தனிநிலை

யுறுப்பத்
யிருக்கையொடு
தன்னிலை யுள்ளு நந்நிலை யுணரா
விரும்பல் கூந்தற் சேயிழை மடந்தை
கனையிரு ணடுநா ளணையொடு பொருந்தி
வெய்துற்றுப் புலக்கு நெஞ்சமொ டைதுயிரா
வாயிதழ் மழைக்கண் மல்க நோய்கூர்ந்து
பெருந்தோ ணனைக்குங் கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி
மெல்விர லுகிரிற் றெறியினள் வென்வே
லண்ணல் யானை யடுபோர் வேந்த
ரொருங்ககப் படுத்த முரவுவாய் ஞாயி
லோரெயின் மன்னன் போலத்
துயிறுறந் தனள்கொ லளிய டானே.

என்பது : பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன்
னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

இடைச்சுரத்துத் தன்

—பாண்டியனேனாதி நெடுங்கண்ணனார்.

பி - ம். 3. பருஉப்புறமுருஞ்சச். 8. தாள்கை பூட்டிய.

* "யானை வெரிநோங்கு சிறுபுற முரிஞ ஒல்கி, நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென" (167.)

யிட்டிகை

374. முல்லை

மாக்கடன் முகந்து மாதிரத் திருளி
மலர்தலை யுலகம் புதைய வலனேர்பு
பழங்கண் கொண்ட கொழும்பல
கொண்மூப்
போழ்ந்த போலப் பலவுடன் மின்னித்
தாழ்ந்த போல நணிநணி வந்து
சோர்ந்த போலச் சொரிவன பயிற்றி
யிடியு முழக்கு மின்றிப் பாணர்
வடியுறு நல்யாழ் நரம்பிசைத் தன்ன
வின்குர லழிதுளி தலைஇ நன்பல
பெயல்பெய்து கழிந்த பூநாறு
வைகறைச்
செறிமண னிவந்த களர்தோன் றியவிற்
குறுமோட்டு மூதாய் குறுகு ரூடி
* மணிமண்டு பவழம் போலக் காயா
வணிமிகு செம்ம லொளிப்பன
மறையக்
கார்கவின் கொண்ட காமர் காலைச்
† செல்க தேரே நல்வலம் பெறுந

பெருந்தோ ளுணுகிய நுசுப்பிற்
‡ திருந்திழை யரிவை விருந்தெதிர்
கொளவே.

என்பது: பாசறைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச்சொல்லியது.

—இடைக்காடனார்.

பி-ம். 5. நணியணிவந்து. 15. காமர் மாலை. 18. யிகழ்ந்தெதிர் கொளவே.

---

* மணிமிடை பவளம் 14, 304.

† "செல்க தேரே நல்வலம் பெறுந" என்பது தானுற்ற இன்பத்தினைப் பாகற்குக் கூறியது என்பர், நச். (தொல் பொருள், சூ. 146) இவ்வடி 34-ஆம் பாட்டினும் வந்தது காண்க.

‡ "விருந்தும் பெறுகுநள் போலுந் திருந்திழை" (324.)

375.

பாலை

சென்று நீடுந ரல்ல ரவர்வயி
னினைத லாறு மென்றிசி னிருளை
யம்புதொடை யமைதி காண்மார்

வம்பலர்

* கலனில ராயினுங் கொன்றுபுள்
கல்லா விளையர் கலித்த கவலைக்

ளூட்டுங்

கணநரி யினனொடு குழீஇ
நெய்த்தோ ராடிய மல்லன்

நிணனருந்து
மொசிவிர

லத்த வெருவைச் †சேவல் சேர்ந்த
வரைசேர் யாத்த வெண்டிரள் விளைவிற
லெழாஅத் திணிதோட் சோழர் பெருமகன்
விளங்குபுகழ் நிறுத்த விளம்பெருஞ் சென்னி
குடிக்கட னாகலிற் குறைவினை முடிமார்
செம்புறழ் புரிசைப் பாழி நூறி
வம்ப வடுகர் பைந்தலை சவட்டிக்
கொன்ற யானைக் கோட்டிற் றோன்று
மஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சுர
னோயிலர் பெயர்த லறியி

மிறந்தோர்

ஞழன் மன்னே தோழியென் கண்ணே.

என்பது: பிரிவிடை வேறுபட்டதலைமகள்தோழிக்குச்சொல்லியது.

—இடையன் சேந்தன்கோற்றனார்.

பி - ம். 9 - 10. விளைவிற லெழூஉத்திணி. 11. வளம் பெருஞ். 13. பாழினூறி. (இடையன் செங்கொற்றனார்.)

376. மருதம்

செல்லன் மகிழ்நிற் செய்கட

னுடையென் மன்

கல்லா யானை கடிபுனல் கற்றென

* "கைப்பொரு ளில்லை யாயினு மெய்க்கொண்
டின்னுயிர் செகார்விட் டகறப் பற்குப்
பெருங்களிற்று மருப்பொடு வரியத ளிறுக்கு
மறனில் வேந்த னுளும், வறனுறு குன்றம்," (109)

† சேவல் சேர்ந்த யாத்த வெண்டிாள் கோட்டிற்றேன்று மென்க.

மலிபுனல் பொருத மருதோங்கு படப்பை
யொலிகதிர்க் கழனிக் கழாஅர் முன்றுறைக்
கலிகொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத்
தண்பதங் கொண்டு தவிர்ந்த வின்னிசை
யொண்பொறிப் புனைகழல் சேவடிப் புரளக்
கருங்கச் சியாத்த காண்பி னவ்வயிற்
றிரும்பொலம் பாண்டின் மணியொடு தெளிர்ப்பப்
புனனயந் தாடு மத்தி யணிநயந்து
காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு மன்னோ
நும்வயிற் புலத்தல் செல்லே மெம்வயிற்
பசந்தின்று காண்டிசி னுதலே யசும்பி
னந்தூம்பு வள்ளை யழற்கொடி மயக்கி
வண்டோட்டு நெல்லின் வாங்குபீள் விரியத்

துய்த்தலை முடங்குத் தெறிக்கும் பொற்புடைக்
குரங்குளைப் புரவிக் குட்டுவன்
* மாந்தை யன்னவென் னலந்தந்து சென்மே.

என்பது : காதற் பரத்தை புலந்து சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 16. முடங்குபு தெறிக்கும்.

377. பாலை

கோடை நீடலின் காடுபுலந் துருகச்
சிறுபுல் லுணவு நெறிபட மறுகி
நுண்பல் லெறும்பு கொண்டளைச் செறித்த
வித்தா வல்சி வீங்குசிலை மறவர்
பல்லூர் புக்குப் பயனிரை கவரக்
கொழுங்குடி போகிய பெரும்பாழ் மன்றத்து
நரைமூ தாள ரதிர்தலை யிறக்கிக்
கவ்வைமனத் திருந்தும் வவ்வுவனப் பழிய
வரிநிறச் சிதலை யரித்தலிற்

புல்லென்று

---

* இறையனார்களவியல் பாடல்களால் மாந்தை யென்றே தெரிகின்றது காண்க.

பெருநலஞ் சிதைந்த பேஎமுதிர்
பொதியி
லின்னு வொருசிறைத் தங்கி
யின்னகைச்
சிறுமென் சாயல் பெருநல முள்ளி
வம்பல ராகியுங் கழிப மன்ற
நசைதர வந்தோ ரிரந்தவை
யிசைபடப் பெய்த லாற்று வோரே.

என்பது : பொருள் கடைக்கூட்டியநெஞ்சிற்குத் சொல்லியது.

தலைமகன்

மாறேக்கத்துக் காமக்கண்ணி

நப்பாலத்தனார். பி - ம். 1. வாடுபுலந்துக்க. 3. லெறும்பின் கொண்டனை. 12 நலமுன்னி. 13. கழிப்பினறந்தை மன்ற.

378. குறிஞ்சி

* நிதியந் துஞ்சு நிவந்தோங்கு
வரைப்பின்

வதுவை மகளிர் கூந்தல் கமழ்கொள
வங்கூ ழாட்டிய வங்குழைய வேங்கை
நன்பொ னன்ன நறுந்தா தூதிரக்
காமர் பீலி யாய்மயிற் றோகை
வேறுவே றினத்த வரைவாழ் வருடைக்
கோடுமுற் றிளந்தகர் பாடுவிறந் தயல
வாடுகள வயிரி னினிய வாகப்
பசும்புற மென்சீ ரொசிய விசும்புகந்
திருங்க ணுடைமைத் தயங்க விருக்கும்
பெருங்க ணுடன் பிரிந்த புலம்பு

---

* இவ்வடி மலைபடுகடாத்தினும் (478) வந்தது; ஆண்டு நச்சினார்க்கினியர், "காவினையும், மதிலினையும், நியமத்தினையும், மறுகினையும், தெருவினையுமுடைய பொருட்டிரள் தங்கும் மிகவோங்கும் மதில்" என்று உரை கூறினர். "விழுநிதி துஞ்சும் வீறுபெறு திருநகர்" (227) என்னுமிடத்தும் இப்பொருளே கொள்க.

முடன்ற வன்னை யமரா நோக்கமும்
வடந்தை தூக்கும் வருபனி யற்சிரச்
சுடர்கெழு மண்டில மழுங்க ஞாயிறு
குடகடல் சேரும் படர்கூர் மாலையு
மனைத்து மடுஉநின்று நலிய வுஞற்றி
யாங்ஙனம் வாழ்தி யென்றி தோழி
நீங்கா வஞ்சினஞ் செய்துநத்
துறந்தோ
ருள்ளா ராயினு முளனே யவர்நாட்
டள்ளிலைப் பலவின் கனிகவர் கைய
கல்லா மந்தி கடுவனொ டுகளுங்
கடுந்திற லணங்கி னெடும்பெருங்
குன்றத்துப்
* பாடின் னருவி சூடி
வான்றோய் சிமையந் தோன்ற லானே.

என்பது : இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத்
தோழிசொல்லெடுப்பத்
தலைமகள் சொல்லியது.

—காவட்டனார்.

பு - ம். 8. னினியவாகப். 13. யச்சிர.
16. நலியநீமற்றி. 24.

வான்செய் சிமையர். (கரவட்டனார்.)

379. பாலை

நந்நயந் துறைவி தொன்னல மழியத்
தெருளா மையிற் றீதொடு கெழீஇ
யருளற நிமிர்ந்த முன்பொடு
பொருள்புரிந்
தாள்வினைக் கெதிரிய மீளி நெஞ்சே
நினையினை யாயி னெனவ கேண்மதி
விரிதிரை முந்நீர் மண்டிணி
கிடக்கைப்
பரிதியஞ் செல்வம் பேர்துறை யின்றி
நனவி னியன்ற தாயினுங் கங்குற்
கனவி னற்றதன் கழிவே யதனான்
விரவுறு பன்மலர் வண்டுசூழ் படைச்சிச்

* பாடின்னருவி - ஒலியினிய அருவி (82)

சுவன்மிசை யசைஇய நிலைதயங்
கீண்டுபெண் ஞற்றம் வேண்டுவயி

குறுமுடி
னுவப்பச்
செய்வுறு விளங்கிழைப் பொலிந்த
தோள்சேர்
பெய்திய கனைதுயி லேற்றொறுந் திருகி
மெய்புகு வன்ன கைகவர் முயக்கின்
மிகுதிகண் டன்றோ விலனே நீநின்
பல்பொருள் வேட்கையிற் சொல்வரை
நீவிச்
செலவுவலி யுறுத்தனை யாயிற் காலொடு
கனையெரி நிகழ்ந்த விலையி லங்காட்
டுழைப்புறத் தன்ன புள்ளி நீழ
லசைஇய பொழுதிற் பசைஇய
வந்திவண்

மறப்பரும் பல்குண நிறத்துவந் துறுதா
வொருதிற நினைத்தல் செல்லாய் திரிபுநின்
றுறுபுலி யுழந்த வடுமருப் பொருத்தற்குப்
பிடியிடு பூசலி னடிபடக் குழிந்த
நிரம்பா நீளிடைத் தூங்கி
யிரங்குவை யல்லையோ வுரங்கெட மெலிந்தே.

என்பது : முன்னொருகாலத்துப் பொருண்முற்றிவந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 4. தாள்வினை தருக்கிய. கனையெரி திகழ்ந்த.
12. யீண்டுமணநாற்றம். 19,

380. நெய்தல்

* தேர்சே ணீக்கித் தமியன் வந்துநும்
மூர்யா தென்ன நணிநணி யொதுங்கி

---

* "தோழி தலைமகனை மறுத்தற் கருமைபாராட்டற்கு உதாரண மாகக் கொண்டார் அகப்பொருள் ... உரைகாரர் (சூ.148.) "நீகண்டனை யெனின் வாழலை........" என்ற திருக்கோவையார் 84 ஆம் செய்யுளில் இவ்வகப்பாட்டின் கருத்து அமைக்கப் பெற்றிருப்பது காண்க,

முன்னாட் போகிய துறைவ னெருநை
யகலிலை நாவ லுண்டுறை யுதிர்த்த
கனிகவின் சிதைய வாங்கிக்
கொண்டுதன்
ருழை வேரளை வீழ்துணைக் கிடூஉ
மலவற் காட்டி நற்பாற் றிதுவென
நினைந்த நெஞ்சமொடு நெடிதுபெயர்ந்
தோனே
யதுக்காண் டோன்றுந் தேரே யின்று
நாமெதிர் கொள்ளா மாயிற் றனது *
துணிகுவன் போலா நாணுமிக
வுடையன்
வெண்மண னெடுங்கோட்டு மறைகோ
வம்ம தோழி கூறுமதி நீயே.

என்பது : பின்னின்ற தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைம
கட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனர்.

பி - மி. 1-2. தமியனில் வந்து, நும்மூர் யாதென் றுன்னி நனியொ

துங்கி. 2. நீரணி யொதுங்கி. 7 நற்பாற்றம்மென. 9. யுவக்காண்.

13. அம்மா வரிவை; அம்மவாழி.

381. பாலை

† ஆளி நன்மா னணங்குடை யொருத்தன்
மீளி வேழத்து நெடுந்தகை புலம்ப
வேந்தல் வெண்கோடு வாங்கிக் குருத்தருந்து
மஞ்சுவரத் தகுந வாங்கண் மஞ்சுதப
வழல்கான்று திரிதரு மலங்குகதிர் மண்டில
நிழல்சூன் றுண்ட நிரம்பா நீளிடைக்
கற்றுரிக் குடம்பைக் கதநாய் வடுகர்
விற்சினந் தணிந்த வெருவரு கவலைக்

குருதி யாடிய புலவுநா றருஞ்சிறை

* 'அது' என்பது மடப்லறு தலே,

† "வெண்மருப்பினைக் கீழ்ந்து சிங்கம் குருகுண்ண" (தேவா. திருக்கேதாரம். 9. சம்.)

பச்சூன் கொள்ளை சாற்றிப்
பறைநிவந்து
செக்கர் வானின் விசும்பணி கொள்ளு
மருஞ்சுர நீந்திய நம்மினும்
பொருந்தார்
முனையரண் கடந்த வினைவ ருனைத்
தேனிமிர் நறுந்தார் * வானவ
னுடற்றிய
வொன்னாத் தெவ்வர் மன்னெயில்
போலப்
பெரும்பாழ் கொண்ட மேனிய
† வருந்துங்கொ லளிய டானே

ணெடிதுயிர்த்து
சுரும்புண
நெடுநீர் பயந்த நிரையிதழ்க் குவளை
யெதிர்மல ரிணைப்போ தன்னதன்
‡ னரிமதர் மழைக்கண் டெண்பனி
கொளவே.

என்பது : தலைமகள் இடைச்சுரத்துத்
லியது.

தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்
பி - ம்.

—மதுரை இளங்கௌசிகனார்.

4. மஞ்சுவருதகைய. 11. பறையகிவந்து. 13. மருஞ்
சுர முன்னிய.

382. குறிஞ்சி

பிறருறு விழுமம் பிறரு நோப
தம்முறு விழுமம் தமக்கோ § தஞ்சங்
கடம்புகொடி யாத்துக் கண்ணி சூட்டி
வேறுபல் குரல வொருதூக் கின்னியங்
காடுகெழு நெடுவேட் பாடுகொளைக் கேற்ப
வணங்கமர் வியன்களம் பொலியப் பையத்
தூங்குதல் புரிந்தனர் நமரென வாங்கவற்
கறியக் கூறல் வேண்டுந் தோழி
யருவி பாய்ந்த கருவிரன் மந்தி

---

* "வானவரம்ப, னடன்முனைக் கலங்கிய வுடைமதி லோரரண்
போல" (45.)

† "வருந்துமா லளியடிருந் திழைதானே" (169;

224.)

‡ இவ்வீற்றடி 149-ஆம் பாட்டினும் வந்தது காண்க.

§ தஞ்சம் - எளிது என்னும் பொருட்டு. (தொல். சொல். 166.)

* செழுங்கோட் பலவின் பழம்புணை யாகச்
சாரற் பேரூர் முன்றுறை யிழிதரும்
வறனுற லறியாச் சோலை
விறன்மலை நாடன் சொன்னயந் தோயே.

என்பது : இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம். 5. பாடுகொளைக்கொப்ப. 6. வியாய்ந்த. அணங்கயர்வியன். 9 அரு

383. பாலை

† தற்புரந் தெடுத்த வெற்றுறந் துள்ளா
ளூருஞ் சேரியு மோராங் கலரெழக்
காடுங் கானமு மவனொடு துணிந்து
நாடுந் தேயமு நணிபல விறந்த

சிறுவன் கண்ணிக் கேர்தே றுவரென
வாடினை வாழியோ வயலை நாடொறும்
பல்கிளைக் கொடிக்கொம் பலமர மலர்ந்த
வல்குற் றலைக்கூட் டங்குழை யுதவிய
`வினையமை வரனீர் விழுத்தொடி தத்தக்
கமஞ்சூற் பெருநிரை தயங்க
முகந்துகொண்
டாய்மடக் கண்ண டாய்முக நோக்கிப்
பெய்சிலம் பொலிப்பப் பெயர்வனள்
வைகலு
மாரநீ ரூட்டிப் புரப்போர்
யார்மற்றுப் பெறுகுவை யளியை நீயே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம். 1. தற்பயங்; வெற்றுறந்தருளா; 3. காடுங்காவு. 7-8. பல்கிளைக் கொடிக்கொம் பலர்ந்த வல்குற் றழைபணிக் கூட்டுங் குழைபல வுதவிய.
14. பெறுகுவை யையநீ யெனவே.

---

*மந்திபலாப் பழந்தழுவுதலை, 354-ஆம் பாடலினுங் காண்க.

† "ஈன்று புறந்தந்த வெம்மு முள்ளாள்' 35.)

384. முல்லை

* இருந்த வேந்த னருந்தெழின் முடித்தெனப்
புரிந்த காதலொடு பெருந்தேர் யானு
மேறிய தறிந்தன் றல்லது வந்தவாறு
நணியறிந் தன்றோ விலனே தாஅய்
முயற்பற ழுகளு முல்லையம் புறவிற்
கவைக்கதிர் வரகின் சீறூ ராங்கண்
மெல்லிய லரிவை யில்வயி னிறீஇ
யிழிமி னென்றநின் மொழிமருண் டிசினே
வான்வழங் கியற்கை வளிபூட் டினையோ
மானுரு வாகநின் மனம்பூட் டினையோ
வுரைமதி வாழியோ வலவ வெனத்தன்
வரைமருண் மார்பி னளிப்பனன் முயங்கி
மனைக்கொண்டு புக்கன னெடுந்தகை
விருந்தோ பெற்றன டிருந்திழை யோளே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகனது வரவுகண்டு உழையர் சொல்லியது.

பி - ம். (குடவாயிற் கீரத்தனார்.)

—ஒக்கூர் மாசாத்தியார்.

385. பாலை

தன்னோ ரன்ன வாயமு மயிலிய
லென்னோ ரன்ன தாயருங் காணக்
கைவல் யானைக் கடுந்தேர்ச் சோழர்
காவிரிப் படப்பை யுறந்தை யன்ன
பொன்னுடை நெடுநகர்ப் புரையோ ரயர
நன்மாண் விழவிற் றகர மண்ணி
யாம்பல புணர்ப்பச் சொல்லாள் காம்பொடு

* இது 'பாகன் சிறப்புக் கூறியவாறு'' என்றும், "பெருந்தேர் யானும்.........வாழியோவலவ'' என உள்ளம் போல உற்றுழி உதவிற்றென தலைவன் கூறியவாறு காண்க'' என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 146; 174.)

நெல்லி நீடிய கல்லறைக் கவாஅ
னத்த வாலத் தலந்தலை நெடுவீழ்
இத்திக் குறங்கிற் றிருந்தூ வுரிஞ
வளையுடை முன்கை யளைஇக் கிளைய
பயிலிரும் பிணையற் பசுங்காழ்க் கோவை
யகலமை யல்குல் பற்றிக் கூந்த
லாடுமயிற் பீலியிற் பொங்க நன்றுந்
தானமர் துணைவ னூக்க வூங்கி
யுள்ளாது கழிந்த முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்ச்
சிறுவன் கண்ணி சிலம்புகழீஇ
யறியாத் தேஎத்த ளாகுதல் கொடிதே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

386. மருதம்

* பொய்கை நீர்நாய்ப் புலவுநா

திரும்போத்து

† வாளை நாளிரை தேரு மூர
நாணினென் பெரும யானே பாணன்
மல்லடு மார்பின் வலியுற வருந்தி
யெதிர்தலைக் கொண்ட வாரியப்

பொருந

னிறைத்திரண் முழவுத்தோள் கையகத்

தொழிந்த

திறன்வேறு கிடக்கை நோக்கி

நற்போர்க்

கணைய ஞணி யாங்கு மறையினண்
மெல்ல வந்து நல்ல கூறி
மையீ ரோதி மடவோ யானுநின்
சேரி யேனே யயலி லாட்டியே

---

* இதனுள் யான் நினக்குத் தோழியாவேனென்ப் பரத்தை நீவிய பேணுவொழுக்கத்திற்குத் தலைவி நாணியதுகண்டு தான் நாணினேனென்று தலைவற்குத் தோழி கூறியவாறு காண்க'' என்பர் நச், (தொல். பொருள். 150.)

† "வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்"; வெழுந்த நீர்நாய் வாளையொ டுழப்ப'' (16; 336.)

"காளிரை தரீஇய

ஞுங்கை யாகுவெ னினக்கெனத்
தன்கைத்
தொடுமணி மெல்விர றண்ணெனத்
தைவர
நுதலுங் கூந்தலு நீவிப்
பகல்வந்து பெயர்ந்த வாணுதற் கண்டே.

என்பது: தோழி வாயின்மறுத்தது;
தலைமகட்குச்சொல்லிய தூஉமாம்.

—பரணர்.

பி-ம். 2. தரூஉமூர.
6. நிறைத்தாண் முழவுத்தோள்.

387. பாலை

* திருந்திழை நெகிழ்ந்து பெருந்தோள் சாஅ
யரிமதர் மழைக்கண் கலுழச் செல்வீர்
வருவீ ராகுத லுரைமின் மன்னோ
புகருணைப் பறைந்த புன்றலைச் சிறுஅரொ
டவ்வரி கொன்ற கறைசேர் வள்ளுகிர்ப்

† பசைவிரற் புலைத்தி நெடிதுபிசைந்
தூட்டிய
பூந்துகி லிமைக்கும் பொலன்கா ழல்கு
லவ்வரி சிதைய நோக்கி வெவ்வினைப்
பயிலரிற் கலப்பை வேட்டுவிளி வெரீஇ
வரிப்புற வீதலின் மணிக்கட் பேடை
நுண்பொறி யணிந்த வெருத்திற் கூர்முட்
செங்காற் சேவற் பயிரு மாங்கண்
வில்லீண் டருஞ்சமந் ததைய நூறி
‡ நல்லிசை நிறுத்த நாணுடை மறவர்
நிரைநிலை நடுகற் பொருந்தி யிமையா

---

* "செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்,
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை." என்ற (1151)
பாட்டுக் கருத்தொத்தமை காண்க.

குறளோடு இப்

† "பசைகொள் மெல்விரற் பெருந்தோட் புலைத்தி"
(38)

‡ "நல்லமர்க்கடந்த நாணுடை மறவர் பெயரும்
பீடுமெழுதி"

திரைநசைஇக் கிடந்த முதுவாய்ப்
*பல்லி
சிறிய தேற்றுவ தாயிற் பெரிய
வோடை யானை யுயர்ந்தோ ராயினு
நின்றாங்குப் பெயருங் கானஞ்
சென்றோர் மன்னென விருக்கிற்
போர்க்கே.

என்பது . தலைமகனது குறிப்பறிந்து தோழி தலைமகனைச் செல வழுங்கச் சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 1. திருந்திழை நெகிழ்த்தும். 3. வருவீராகி. 8. யெவ் விணைப். 9. பயில் வரித் கலப்பை.

388. குறிஞ்சி

அம்ம வாழி தோழி நம்மலை
யமையறுத் தியற்றிய வெவ்வாய்த்
தட்டையி

னறுவிரை யார மறவெறிந் துழுத
வுளைக்குரற் சிறுதினை கவர்தவிற்
கிளையமல்
பெருவரை யடுக்கத்துக் குரீஇ
யோப்பி
யோங்கிருஞ் சிலம்பி னொள்ளிணர்
நறுவீ
வேங்கையங் கவட்டிடை நிவந்த
விதணத்துப்
பொன்மரு ணறுந்தா தூதுந் தும்பி
யின்னிசை யோரா விருந்தன மாக
† மையீ ரோதி மடநல் லீரே
நொவ்வியற் பகழி பாய்ந்தெனப்
புண்கூர்ந்
தெவ்வமொடு வந்த
புனத்துழிப் போக

வுயர்மருப் பொருத்தனும்
லுறுமோ மற்றென
சினவுக்கொண் ஞமலி
செயிர்த்துப்புடை யாடச்
சொல்லிக் கழிந்த வல்விற் காளை

சாந்தா ரகலமுந் தகையு மிகயந்
தீங்குநா முழக்கு மெவ்வ முணரா

* "கணிவாய்ப் பல்லியகாடு" (151.)

† இக்கருத்து 48-ஆம் பாட்டினும் கூறப்பெற்றது.

ணன்னர் நெஞ்சமொடு மயங்கி
வெறியென
வன்னை தந்த முதுவாய் வேல
னெம்முறை யணங்கலின் வந்தன்
றிந்நோய் தணிமருந் தறிவ லென்னு
மாயின்
வினவி னெவனோ மற்றே கனல்சின
மையல் வேழ மெய்யுளம் போக
வூட்டி யன்ன வூன்புர ளம்பொடு
காட்டுமா னடிவழி யொற்றி
வேட்டஞ் செல்லுமோ நும்மிறை
யெனவே.

என்பது : இராவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது; தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

—ஊட்டியார்.

பி - ம். 4. விளைகுரற் சிறுதினை. நொவ்வையிற். 12, தெவ்வமொடு போந்த. 22. வினவினெவனோ.

389. பாலை

அறியாய் வாழி தோழி நெறிகுரற்

சாந்தார் கூந்த லுளரிப் போதணிந்து
* தேங்கமழ் திருநுதற் றிலகந்
தைஇயு
பல்வித ழெதிர்மலர் கிள்ளி வேறுபட
நல்லிள வனமுலை யல்லியொ டப்பியும்
பெருந்தோட் டொய்யில் வரித்துஞ்
சிறுபரட்
டஞ்செஞ் சீறடிப் பஞ்சி யூட்டியு
மெற்புறந் தந்து நிற்பா ராட்டிப்
பல்பூஞ் சேக்கையிற் பகலு நீங்கார்
மனைவயி னிருப்பவர் மன்னே
துணைதந்
திரப்போ ரேந்துகை நிறையப்
புரப்போர்
புலம்பி லுள்ளமொடு புதுவதந் துவக்கு
மரும்பொருள் வேட்ட மெண்ணிக்
கறுத்தோர்
சிறுபுன் கிளவிச் செல்லல் பாழ்பட
நல்லிசை தம்வயி னிறுமார் வல்வேல்

* முருகு 24 – 37 ஆம் அடிகளை நோக்குக.

வான வரம்ப னன்னாட் டும்பர்
வேனி னீடிய வெங்கடற் றடைமுத
லாறுசெல் வம்பலர் வேறுபிரிந் தலறக்
கொலைவெம் மையி னிலைபெயர்ந்
துறையும்
பெருங்களிறு தொலைச்சிய விருங்கே ழேற்றைச்
செம்புல மருங்கிற் றன்கால் வாங்கி
வலம்படு வென்றியொடு சிலம்பகஞ் சிலம்பப்
படுமழை யுருமின் முழங்கு
* நெடுமர மருங்கின் மலையிறந்
தோரே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் வற்புறுக்கும் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 10. மனைவயினிருந்தவர். 12. புதுவதுந்துய்க்கும். 13.

பெரும்பொருள்.

390. நெய்தல்

உவர்விளை யுப்பின் கொள்ளை சாற்றி
யதர்படு பூழிய சேட்புலம் படருந்
ததர்கோ லுமண ரூர்போகு நெடுநெறிக்
கணநிரை வாழ்க்கை தானன்று கொல்லோ
வளர்சுரி முச்சி முழுதுமற் புரள
வைதக லல்குல் கவின்பெறப் புனைந்த
பல்குழைத் தொடலை யொல்குவயி ஞெல்கி
† நெல்லு முப்பு நேரே யூரீர்
கொள்ளீ ரோவெனச் சேரிதொறு நுவலு
மவ்வாங் குந்தி யமைத்தோ ளாய்நின்
மெய்வா ழுப்பின் விலையெய் யாமெனச்
சிறிய விலங்கின மாகப் பெரியத
னரிவே யுண்க ணமர்த்தன நோக்கி
யாரீ ரோவெம் விலங்கி யீரென

* இவ்வீற்றடி 347-ஆம் பாட்டினும் வந்தது காண்க.

† "நெல்லினேரே வெண்கலுப் பெண" (140)

மூரன் முறுவலள் பேர்வன ணின்ற
சின்னிரை வால்வளைப் பொலிந்த
பன்மாண் பேதைக் கொழிந்ததென் னெஞ்சே.

என்பது : தலைமகன் பாங்கற்குச் சொல்லியது; நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

—அம்மூவனார்.

பி. ம். 1. உயர்விளை. 2. யதர்படுவழிய. 4. வாழ்க்கைக் கானன்று. 9. சேரிதொறியலு. 11. விலையேயாமென. 15. போவன ணின்ற. 17. பன்மாண்கோதை.

391. பாலை

பார்வல் வெருகின் கூரெயிற் றன்ன
வரிமென் முகைய நுண்கொடி யதிரல்
பல்கல வட்டியர் கொள்விடம் பெறூஅர்
விலைஞ ரொழித்த தலைவேய் கான்மலர்
தேம்பாய் முல்லையொடு ஞாங்கர்ப் போக்கித்
தண்ணறுங் கதுப்பிற் புணர்ந்தோர் புனைந்தவென்

பொதிமாண் பன்முடி காண்டொறும் பண்டைப்
பழவணி யுள்ளப் படுமா றோழி
யின்றொடு சின்னாள் வரினுஞ் சென்றுநனி
படாஅ வாகுமெங் கண்ணே கடாஅ
வான்மருப் பசைத்தல் செல்லாது யானைதன்
வாய்நிறை கொண்ட வலிதேம்பு தடக்கை
குன்றுபுகு பாம்பிற் றோன்று
மென்றாழ் வைப்பிற் சுரனிறந் தோரே.

என்பது : பிரிவிடை வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—காவன்முல்லைப் பூதனார்.

பி - ம். (காவன் முல்லைப்பூதத்தனார்.)

392. குறிஞ்சி

தாழ்பெருந் தடக்கை தலைஇக் கானத்து
* வீழ்பிடி கெடுத்த வெண்கோட் டியானை
யுண்குளகு மறுத்த வுயக்கத் தன்ன
பண்புடை யாக்கைச் சிதைவுநன் கறீஇப்
பின்னிலை முனியா னாகி நன்றுந்
தாதுசெய் பாவை யன்ன தேயன்
மாதர் மெல்லியன் மடநல் லோள்வயிற்
றீதின் றாக நீபுணை புகுகென
வென்னுந் தண்டு மாயின் மற்றவ
னழிதகப் பெயர்த லனியின் றாதே
யொல்லினி வாழி தோழி கல்லெனக்
கணமழை பொழிந்த கான்மடி யிரவிற்
றினைமே யானை யினனிரிந் தோடக்
† கல்லுயர் கழுதிற் சேணோ னெறிந்த
வல்வாய்க் கவணின் கடுவெடி யொல்லென
மறப்புலி யுரற வாரணங் கதற
நனவுறு கட்சி நன்மயி லால

மலையுடன் வெரூஉம் மாக்கல் வெற்பின்
பிரியுந ளாகலோ வரிதே யதாஅன்
றுரிதல் பண்பிற் பிரியுந ளாயின்
வினைதவப் பெயர்ந்த வென்வேல்
வேந்தன்
முனைகொ ளுனையொடு முன்வந் திறுப்பத்
தன்வரம் பாகிய மன்னெயி லிருக்கை
யாற்று மையிற் பிடித்த வேல்வலித்
தோற்றம் பிழையாத் தொல்புகழ் பெற்ற
விழைதக வோங்கிய கழைதுஞ்சு
மருங்கிற்

---

* "வீழ்பிடி கெடுத்த நெடுந்தாள் யானை, சூர்புக மழைமாறு முழங்கும்" (359.)

லடுக்கத்து

† கவண்கொண் டெறிந்து யானை முதலியவற்றை (292; 309) முதலியபாடல்களிற் காண்க.

ஓட்டலை

கானமர் நன்னன் போல
யாஅ குவனின் னலந்தரு வேனே.

என்பது : பின்னின்ற தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.

—மோசிகீரனார்.

பி - ம். 1. தலைஇயகான. 6. னையன். 16. மறப்புலியுற்ற வாரணங். 18. பிலையுடன் வருஉம். 24. துவேல். 25. பிழைவர.
யாற்றருமையிற் பிடித்

393. பாலை

கோடுயர் பிறங்கற் குன்றுபல நீந்தி
வேறுபுலம் படர்ந்த வினைதர
லுள்ளத்
தாறுசெல் வம்பலர் காய்பசி தீரிய
முதைச்சுவற் கலித்த வீரிலை
நெடுங்தோட்டுக்
5 கவைக்கதிர் வரகின் காலுகு *
பொங்கழி
கவட்டடிப் பொருத பல்சினை

யுதிர்வை
யகன்கட் பாறை வெவ்வயிற் றெறீஇ
வரியணி பணைத்தோள் வார்செவித்
தன்னையர்
பண்ணை வெண்பழத் தரிசி யேய்ப்பச்
சுழன்மரஞ் சொலித்த சுளகலை
வெண்காழ்
தொடிமா ணுலக்கை யூழிற் போக்கி
யுரன்முகங் காட்டிய சுரைநிறை
கொள்ளை
யாங்க ணிருஞ்சுனை நீரொடு
மூர்வாய்க்
கழிபடு குழிசிக் கல்லடுப் பேற்றி
யிணர்ததை கடுக்கை யீண்டிய
தாதிற்
குடவர் புழுக்கிய பொங்கவிழ்ப்
புன்கம்
மதர்வை நல்லான் பாலொடு பகுக்கு
நிரைபல குழீஇய நெடுமொழிப்
புல்லி தேன்றூங் குயர்வரை
நன்னாட் டும்பர்

20 வேங்கட மிறந்தன ராயினு
மாண்டவர்

---

* பொங்கழி - தூற்றுப்பொலி.

நீடலர் வாழி தோழி தோடுகொ
ளுருகெழு மஞ்ஞை யொலிசீ
ரேய்ப்பத்
தகர மண்ணிய தண்ணறு முச்சிப்
புகரில் குவளைப்
வேனி * லதிரல்
போதொடு தெரியிதழ்
வேய்ந்தநின்
னேமுறு புணர்ச்சி யின்றுயின்
மறந்தே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத்
தோழிவற்புறுத்
தியது.

—மாமூலனார்.

பி - ம். 3. காய்பசி நீர. 6. பல்கிளையுதிர்பவை. 7. பாறைச் செவ்வையிற். 8. வண்செவித் தன்னையர். 24. ததரிதழ்.

394. முல்லை

களவும் புளித்தன விளவும் பழுநின
சிறுதலைத் துருவின் பழுப்புறு விளைதயி
ரிதைப்புன வரகி னவைப்புமா ணரிசியொடு

கார்வாய்த் தொழிந்த வீர்வாய்ப் புற்றத்
தீயல்பெய் தட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு
சேதான் வெண்ணெய் வெம்புறத் துருக
விளைய ரருந்தப் பின்றை நீயு
மிடுமுள் வேலி முடக்காற் பந்தர்ப்
புதுக்கலத் தன்ன செவ்வாய்ச் சிற்றிற்
புனையிருங் கதுப்பினின் மனையோ ளயரப்
பாலுடை யடிசி றொடீஇய வொருநாண்
மாவண் டோன்றல் வந்தனை சென்மோ
காடுறை யிடையன் யாடுதலைப் பெயர்க்கு
மடிவிடு வீளை வெரீஇக் குறுமுயன்
மன்ற விரும்புத லொளிக்கும்
புன்புல வைப்பினெஞ் சிறுநல் லூரே.

---

* மகளிர் அதிரற்பூச்சூடுதல், 393-ஆம் பாட்டினுங் கூறப்பட்டது காண்க.

என்பது: இரவுக்குறித் தலைமகளை
இடத்துய்த்துவந்து தோழி
தலைமகனை வரைவுகடாயது.

—நன்பலூர்ச் சிறுமேதாவியார்.

பி - ம். 4. சார்வாய்ப் பொழிந்த.

395. பாலை

தண்கயம் பயந்த வண்காற் குவளை
மாரி மாமலர் பெயற்கேற் றன்ன
நீரொடு நிறைந்த பேரமர் மழைக்கண்
பனிவா ரெவ்வந் தீர வினிவரி
னன்றுமன் வாழி தோழி தெறுகதி
ரீர நைத்த நீரறு நனந்தலை
யழன்மேய்ந் துண்ட நிழன்மா
யியவின்
வறன்மரத் தன்ன கவைமருப்
பெழிற்கலை
யறலவிர்ந் தன்ன தேர்நசை யோடிப்
புலம்புவழிப் பட்ட வுலமர
லுள்ளமொ

டோய்பிணைப் பயிரு மெலிந்தழி படர்குர
லருஞ்சுரஞ் செல்லுந ராட்செத் தோர்க்குந்
திருந்தரை ஞெமைய பெரும்புனக் குன்றத்
தாடுகழை யிருவெதிர் நரலுங்
கோடுகாய் கடற்ற காடிறந் தோரே.

என்பது: பிரிவிடைத் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

(பி - ம். 2, மாரியாம்பல் பெயற்கேற். 9. யறலிவர். 11. மேய்பிணை.

369. மருதம்

* தொடுத்தென் மகிழ்ந செல்லல் கொடித்தேர்ப்
பொலம்பூ ணன்னன் புள்ளுநாடு கடிந்தென
யாழிசை மறுகிற் பாழி யாங்க

---

* இப்பாட்டினைக் காமக்கிழத்தி என் நலந்தாவெனத்தொ

டுத்துக் கூறியதற்கு உதாரணமாகக் கொள்வர் நச்.
(தொல். பொருள். 151.)

ணஞ்ச லென்ற வாஅ யெயின
னிகலடு கற்பின் மிஞிலியொடு தாக்கித்தன்
னுயிர்கொடுத் தனனே சொல்லிய தமையாது
தெறலருங் கடவுண் முன்னர்த் தோற்றி
மெல்லிறை முன்கை பற்றிய சொல்லிறந்
தார்வ நெஞ்சந் தலைத்தலை சிறப்பநின்
மார்புதரு கல்லாய் பிறனா யினையே
யினியான் விடுக்குவெ னல்லென்
மந்தி
பணிவார் கண்ணள் பலபுலந்
துறையக்
கடுந்திற லத்தி யாடணி நசைஇ
நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டொளித் தாங்குநின்
மனையோள் வவ்வலு மஞ்சுவல் சினைஇ
யாரிய ரலறத் தாக்கிப் பேரிசைத்
தொன்றுமுதிர் வடவரை வணங்குவிற்
வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன்

பொறித்து

வஞ்சி யன்னவென் னலந்தந்து

சென்மே.

என்பது : காதற்பரத்தை தலைமகற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 2. புனனாடு.

தரைப்பணித்தோன்.

14. கொண்டொழிந்தாங்கு. 18. வேம்

397. பாலை

என்மகள் பெருமடம் யான்பா ராட்டத்

தாய்தன் செம்மல் கண்டுகட னிறுப்ப

முழவுமுகம் புலரா விழவுடை

வியனகர்

மணனிடை யாகக் கொள்ளான்

கல்பகக்

கணமழை துறந்த கான்மயங் கழுவ
மெளிய வாக வேந்துகொடி பரந்த
பொறிவரி யல்குன் மாஅ யோட்கெனத்
தணிந்த பருவஞ் செல்லான் படர்தரத்
துணிந்தோன் மன்றவத் துனைவெங் காளை

கடும்பகட்
போழ்புண்
டொருத்த ணடுங்கக் குத்திப்
படுத்த பொரியரை யோமைப்
பெரும்பொளிச் சேயரை நோக்கி யூன்செத்துக்
கருங்கால் யாத்துப் பருந்துவந் திறுக்குஞ்
சேணுயர்ந் தோங்கிய வானுயர் நெடுங்கோட்டுக்
கோடை வெவ்வளிக் குலமரூஉம்
புல்லிலை வெதிர நெல்விளை காடே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

பி - ம். 15-16. வெவ்வளிக் குரல.

—கயமனார்.

398. குறிஞ்சி

இழைநிலை நெகிழ வெவ்வங் கூரப்
படர்மலி வருத்தமொடு பலபுலந் தசைஇ
மென்றோ ணெகிழச் சாஅய்க் கொன்றை
யூழுறு மலரிற் பாழ்பட முற்றிய
பசலை மேனி நோக்கி நுதல்பசந்

தின்னே மாகிய வெம்மிவ ணருளா
னும்மோன் செய்த கொடுமைக் கிம்மென்
றலமரன் மழைக்கண் டெண்பனி மல்க
நன்றுபுற மாறி யகறல் யாழநின்
குன்றுகெழு நாடற் கென்னெனப் படுமோ
கரைபொரு நீத்த முரையெனக் கழறி
நின்னொடு புலத்த லஞ்சி யவர்மலைப்
பன்மலர் போர்த்து நாணுமிக வொடுங்கி
மறைந்தனை கழியு நிற்றந்து செலுத்தி
நயனறத் துறத்தல் வல்லி யோரே
நொதும லாள ரதுகண் ணோடா
தழற்சினை வேங்கை நிழற்றவிர்ந் தசைஇ
மாரி புறந்தர நந்தி யாரியர்
பொன்படு நெடுவரை புரையு மெந்தை
பல்பூங் கானத் தல்கி யின்றிவட்

சேர்ந்தனை செலினே சிதைகுவ துண்டோ
குயவரி யிரும்போத்துப் பொருத புண்கூர்ந்
துயங்குபிடி தழீஇய மதனழி யானை
வாங்கமைக் கழையி
ரோங்குமலை நாட்டி
னரலுமவ
னடுவரு வோயே.

என்பது : காமமிக்க
தலைமகள், தலைமகன்
சொல்லியது.
கழிபடர்கிளவியால் வரைவிடைத்துக்கண்
வரையினின்றும்போந்த ஆற்றொடுபுலந்து

பி - ம். 1. இழை நிலை நெகிழ்ந்த.

—இம்மென் கீரனார்.

399. பாலை

சிமையக் கூரல சாந்தருந்தி யிருவி
யிமயக் கான நாறுங் கூந்த

ணன்னுத லரிவை யின்னுற லாகம்
பருகு வன்ன காத லுள்ளமொடு
திருகுபு முயங்க லின்றியவ ணீடார்
கடற்றடை மருங்கிற்
வுடைக்க ணீண்டமை

கணிச்சியிற் குழித்த
யூற லுண்ட
பாடின் றெண்மணிப் பயங்கெழு பெருநிரை
வாடுபுலம் புக்கெனக் கோடுதுவைத் தகற்றி
யொல்குநிலைக் கடுக்கை யல்குநிழ லசைஇப்
பல்லான் கோவலர் கல்லா தூதுஞ்
சிறுவெதிர்ந் தீங்குழற் புலம்புகொ டெள்விளி
மையில் பளிங்கி னன்ன தோற்றப்
பல்கா னெல்லிப் பைங்கா யருந்தி
மெல்கிடு மடமரை யோர்க்கு மத்தங்
காய்கதிர் கடுகிய கவினழி பிறங்கல்
வேய்கண் ணுடைந்த சிமைய
வாய்படு மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் தலைமகளைத்
தியது.

தோழிவற்புறுத்

—எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

400. நெய்தல்

நகைநன் றம்ம தானே யவனொடு
மனையிறந் தல்கினு மலரென நயந்து
கான லல்கிய நங்கள வகலப்
பல்புரிந் தியற லுற்ற நல்வினை
நூலமை மர்பி னீல வுந்திக்
கொய்ம்மயி ரெருத்தம் பிணர்படப் பெருகி
நெய்ம்மிதி முனைஇய கொழுஞ்சோற் றார்கை
நிரலியைந் தொன்றிய செலவிற் செந்தினைக்
குரல்வார்ந் தன்ன குவவுத்தலை நண்ண
வீங்குசுவன் மொசியத் தாங்குநுகந் தழீஇப்
பூம்பொறிப் பல்படை யொலிப்பப் பூட்டி
மதியுடை வலவ னேவலி னிகுதுறைப்
புனல்பாய்ந் தன்ன வாமான் றிண்டேர்க்
கணைகழிந் தன்ன நோன்கால் வண்பரி
பால்கண் டன்ன வூதை வெண்மணற்
கால்கண் டன்ன வழிபடப் போகி
யயிர்ச்சேற் றள்ள லழுவத் தாங்க

ணிருணீ ரிட்டுச்சுர நீந்தித் துறைகெழு
மெல்லம் புலம்பன் வந்த ஞான்றைப்
பூமலி யிருங்கழித் துயல்வரு மடையொடு
நேமி தந்த நெடுநீர் நெய்தல்
விளையா விளங்க ணறைப் பலவுடன்
பொதியவிழ் தண்மலர் கண்டு நன்றும்
புதுவ தாகின் றம்ம பழவிறற்
பாடெழுந் திரங்கு முந்நீர்
நீடிரும் பெண்ணைநம் மழுங்க லூரே.

என்பது : தலைமகன் வரைந்தெய்திய பின்றைத் தோழி தலைமகட்குச்சொல்லியது.

பி - ம்.

—உலோச்சனார்.

10, நுகந்தளரா. 23. பொதியவிழ்ந்தலரக் கண்டு.

நெடுந்தொகை ஆகிய அகநானூறு

நிறைவேறியது.

ஸ்ரீ :

பாயிரம்

நின்ற நீதி வென்ற நேமிப்
பழுதில் கொள்கை வழுதிய ரவைக்க
ணறிவுவீற் றிருந்த செறிவுடை மனத்து
வான்றோய் நல்லிசைச் சான்றோர் குழீஇ
யருந்தமிழ் மூன்றுந் தெரிந்த காலை
யாய்ந்த கொள்கைத் தீந்தமிழ்ப் பாட்டு
ணெடிய வாகி யடிநிமிர்ந் தொழுகிய
வின்பப் பகுதி யின்பொருட் பாட
லானா றெடுத்து நானவில் புலவர்
களித்த மும்மதக் களிற்றி யானைநிரை
மணியொடு மிடைந்த வணிகிளர் பவள
மேவிய நித்திலக் கோவை யென்றாங்
கத்தகு பண்பின் முத்திற மாக

முன்னினர் தொகுத்த நன்னெடுந் தொகைக்குக்
கருத்தெனப் பண்பினோ ருரைத்தவை நாடி
யவ்வகைக் கவைதாஞ் செவ்விய வன்றி
யரியவை யாகிய பொருண்மை நோக்கிக்
கோட்ட மின்றிப் பாட்டொடு பொருந்தத்
தகவொடு சிறந்த வகவ னடையாற்
கருத்தினி தியற்றி யோனே பரித்தேர்
வளவர் காக்கும் வளநாட் டுள்ளு
நாடெனச் சிறந்த பீடுகெழு சிறப்பிற்
கெடலருஞ் செல்வத் திடையள நாட்டுத்
தீதில் கொள்கை மூதூ ருள்ளு
மூரெனச் சிறந்த சீர்கெழு மணக்குடிச்
செம்மை சான்ற தேவன்
றொன்மை சான்ற நன்மை யோனே.

405

இத்தொகைக்குக் கருத்து அகவலாற் பாடினுன், இடையளநாட்டு மணக்குடியான் பால்வண்ண தேவனுன வில்லவதரையன்.

நெடுந்தொகை நானூறுங் கருத்தினேடு இவைபாடின கவிகள் நூற்றுநாற்பத்தைவர்.

முடிந்தன.

இத்தொகைப்பாட்டிற் கடியளவு சிறுமை பதின்மூன்று, பெருமை முப்பத்தொன்று. தொகுப்பித்தான் பாண்டிய னுக்கிரப்பெருவழுதி. தொகுத்தான் மதுரை உப்பூரிகுடிகிழான்மகனுவான் உருத்திரசன்மனென்பான்.

"வண்டுபடத்ததைந்தகண்ணி" என்பது முதலாக "நெடுவேண்மார்பின்" என்பதீருகக்கிடந்தபாட்டு நூற்றிருபதும் களிற்றியானை நிரை யெனப்படும். இப்பெயர் காரணத்தாற்பெற்றது; இது பொருட்காரணமாகக் கொள்க.

இத்தொகையிற் பாட்டிற்கடியளவு பதின்மூன்றிற்கொண்டு முப்பத்தேழளவு முயரப்பெறும்.

"வண்டுபடத் ததைந்த" என்பது முதலாக "நெடுவேண்மார்பின்" என்பதிறுகக் கிடந்த நூற்றிருபது பாட்டும் "களிற்றியானைநிரை"; இப்பெயர் காரணப்பெயர்; செய்யுட் காரணமோ பொருட் காரணமோ எனிற் பொருட்காரணமென வுணர்க.

"நாணகையுடைய நெஞ்சே" என்பது முதலாக "நாள்வலை" என்பதிறுகக் கிடந்த நூற்றெண்பது பாட்டும் "மணிமிடைபவளம்"; இப்பெயர் உவமையாற்பெற்ற பெயர், செய்யுளும் பொருளுந் தம்முள் ளொவ்வாமையால்.

"வறனுறு" என்பது முதலாக "நகைநன்று" என்பதிறுகக் கிடந்தபாட்டுநூறும் "நித்திலக்கோவை", இவை செய்யுளும் பொருளு மொக்குமாகலின்.

வழக்கத்தாற் பாட்டாராய்ந்து தொகுத்தான் மதுரை யுப்பூரிகிழான் மகனுவான் உருத்திரசருமன்; தொகுப்பித்தான் பாண்டியனுக்கிரப்பெருவழுதி.

அகநானூறு முடிந்தது என்றும் பாடம்.

"நாணகையுடைய" என்பது முதலாக "நாள்வலை
முகந்த கோள்வலைப் பரதவர்" என்பதீருகக் கிடந்தபாட்டு
நூற்றெண்பதும் மணிமிடைபவளம் எனப்படும். இது வுங்காரணப் பெயர்; என்னை? செய்யுளும் பொருளும் ஒவ்
வாமையால்.
"வறனுறுசெய்தி" என்பது முதலாக "நகைநன்றம்ம
தானேயவனொடு" என்பதீருகக் கிடந்த பாட்டுநூறும்
நித்திலக் கோவை யெனப்படும்; செய்யுளும் பொருளு
மொக்குமாகலான்.
வியமெல்லாம் வெண்டே ரியக்கங் கயமலர்ந்த
தாமரையா ருகத் தகைபெறீஇக் காமர்

நறுமுல்லை நான்காக நாட்டி
வெறிமாண்ட
வெட்டு மிரண்டுங் குறிஞ்சியாக்
குட்டத்
திவர்திரை பத்தா வியற்பட யாத்தான்
றொகையி னெடியதனைத் தோலாச்
செவியான்
வகையி னெடியதனை வைப்பு.
ஒன்றுமூன் றைந்தேழொன் பான்பாலை
யோதாது
நின்றவற்றி னான்கு
நெறிமுல்லை—யன்றியே
யாறு மருத மணிநெய்த லையிரண்டு
கூறு தவைகுறிஞ்சிக் கூற்று.
பாலை வியமெல்லாம் பத்தாம்
பனிநெய்த னாலு நனிமுல்லை
நாடுங்கான்—மேலையோர்
தேறு மிரண்டெட் டிவைகுறிஞ்சி
செந்தமிழி
னாறு மருத * மகம்.
ஹரி: ஓம்.

* மழை என்றும் பாடம்.

ஸ்ரீ:

செய்யுண் முதற் குறிப்பகராதி.

ஸ்ரீ :

அபிதானக்குறிப்புமுதலியன

[எண்கள் பாட்டின் எண்கள்]

[393

ஸ்ரீ:

பொருட்குறிப்பகராதி

[எண், பாட்டெண்]

அல்லார்ந்து - அலமந்து, 32, 107.
அல்லி - அகவிதழ், 16·
அலங்கல் - அசைகின்ற கதிர், 13 ; (ஆகுபெயர்)அசைகின்ற கிளை, 229; அசைதல், 1.
அலங்குதலைப் பெருஞ்சூட்டு - அசைகின்ற தலையையுடைய பெரிய கதிர்க்கொத்து, 84.
அலத்தல் - துன்புறுதல், 45.

அவலிடித்தல், 141.
அவலம் - துன்பம், 95.
அவன் மறை தேஎம் - அவன் மறைந்ததிக்கு, 48. [கட
அவிர்தல் - விட்டுவிளங்குதல்,
அவிர்பு — விட்டுவிளங்கி, 101.
அவிழ்த்தல் - மலர்தல், 21.
அவைப்பு - குத்துதல், 394.
அவைப்பு மாண் அரிசி, 394.

ஆடுபரந்தன்ன ஈனலெண்கு, [331.
ஆண்குரல் விளித்தல், 199.
ஆண்குர லோர்த்தல், 147.
ஆதி - குதிரையின் நேரோட்டம், 104., 122.
ஆதொழு அறுத்தென - ஆவைத் தொழுவோடு அறுத்துக்கொண்டு போனார்களென்று, 7.
ஆம் - நீர், 1; 75.
ஆம்பலந் தொடலை - ஆம்பன் மாலை, 6.
ஆய்கவின்(ஆய்நலம்) - ஆயத் தாரால் ஆராயப்பட்டஅழகு, 57.
ஆயம் - திரட்சி, 49; தோழியர் கூட்டம், 7; பசுக்கூட்டம், 79; மக்கள் தொகுதி, 11.
ஆயிடை - அப்பொழுது, 7.
ஆர் - ஆத்தி, 93; ஆர்க்கு, 9, ஆர்ப்பு, 1.
ஆர்கலி - ஆரவாரம், 54.
ஆர்த்தல் - கட்டுதல், 4; ஒலித்தல், 102.
ஆரஞர் - அரியதுன்பம், 71.
ஆரம் - சந்தனக்கலவை, 13; சந்தனம், 22; மாலை, 102.
ஆரல் - ஒருமீன், 246.
ஆராறு - போதற்கரியவழி, 45.
ஆரிடை - அரியவழி, 3.
ஆரைவேய்ந்த அறைவாய்ச் சகடம், 301.
ஆலி - நீர்த்துளி, 9, 108.
ஆளி - சிங்கம், 78.
ஆளுகுதல் - ஆள்படுதல், 67.
ஆற்றிய - செலுத்திய, 35.
ஆற்றுப்படுத்தல் - மனையிற்கொண்டு புகுதல், 22.
ஆற்றுறவிலங்கின் - வழியுற்றவளவிலே விலங்குவையானால், 33.
ஆறியகொள்கை - ஐயமொழிந்த கோட்பாடு, 95.
ஆறுகடிகொள்ளல் - வழியைக் காவல்செய்தல், 65.
ஆன்ற - இல்லையான, 91.
ஆன்றல் வேண்டும் - அகலல் வேண்டும், 163.
ஆன்றிகம் - அமைவேம், 74.
ஆன்றிகம் பனி - நடுக்கத்தை அமைவேம், 74.
ஆன்றிசின் - அமைந்தாய், 69.
ஆனா - அமையாத, 72; அகலாத, 3.
ஆனாஅரும்படர் - மிகுகின்ற அரியதுன்பம், 72.
ஆனாவாடை, 255
ஆனிலைப்பள்ளி, 107.
இஃதோசெல்வன் - இந்தப்பிள்ளை 26.
இகத்தல் - நீங்குதல், 15.
இகழ்ந்தியங்குஇயவு - இங்கோர் ஏதமில்லையென்று மதியாது திரியும் வழி, 21.
இகழுநர் இகழாஇளநாள் அமை

ஆலுதல் - கூவுதல், 149.
ஆவணம் - கடைத்தெரு, 122.
ஆவணமாக்கள் - பிரமாணம் வாங்குகின்றமாக்கள், 77.
ஆவித்தல் - அங்காத்தல், 301.
ஆழல் - அழுந்தாதே, 61.
ஆழிபோழ்ந்தவழியிற் செல்லும் நீர் வரிசையாகப் பாம்புமுடுகு வதுபோறல், 324.
யம் - இகழ்ந்து பிரிவோரும் பிரியவொண்ணாதஇளவேனிற் காலம், 25.
இகன்முனை தபீஇய ஏறுடைப் பெருநிரை - பகைத்த போர்க் களத்து மீட்டுக்கொண்ட ஏற்றையுடைய பெரிய ஆன் நிரை, 313.
இகுத்தல் - தாழ்த்தல், 39.

சூரியன் 110; ஒளி, 227.

கவற்று, 3.

மஞ்சு - மேகம், 71.[ளிப்ப, 235.
மஞ்ஞை - மயில், 85.
மஞ்ஞை ஆலல், 304. [393.
மஞ்ஞை ஒலிசிர் ஏய்க்குமுச்சி,
மஞ்ஞை பாகற்பழம் உண்டல்,
15 ; 177. [உவமை, 177,
மஞ்ஞையின் குரலுக்கு வயிர்
மட்டு தேன், 212.
மடங்க - தளர், 223; தீய, 31.
மடி - வஸ்திரம், 13.
மடிதல் - உறங்குதல், 46; சோர்

மதர்வை நல்லான், 393.
மதனில - வலியிலாதன, 32.
மதைஇய நோக்கு - செருக்கின பார்வை, வனப்புடைய பார்வையுமாம், 86.
மந்தி - சூரியன், 92.
மந்தியவை - மந்தித்திரள், 82.
மம்மர் - மயக்கம், 56.
மயக்கி - நிலைநெகிழ்த்து, 6.
மயங்கி - நெருங்கி, 17; வருந்தி,
மயிர்த்தலைப்பதுக்கை, 231. [26,

மயில் பாகற் பழத்தை உண்டல்,
15 ; 177. [கையிணர், 368.
மயிலின் குடுமிபோலும் வேங்
மரக்கலத்தைநீகான்மாடவொள்
ளெரிமருங்கு அறிந்தொய்யல்,
மரஞ்செலமிதித்தமால், 59.[225.
மரா - மருவாத, 13.
மருங்கு - இடம் (காரணம்),242:
சுற்றம்,59;பக்கம்,38;வயிறு34
மருடல் - ஆச்சரியப்படுதல், 82.
மருப்புக்கடைந்தன்ன இருப்பை
மல்க - நிறைய, 30 [ப்பூ, 267.
மலிதல் - பூரித்தல், 11 ; 15.
மலிபெயல்-மிக்கபெய்யல், 42 [19.
மலிர்கொள்-மிகுதல் கொண்ட,
மலைதல் - சூடுதல் (கட.); பிறழ்
தல் ; மாறுபடல், 140.
மழவர், ஆத்தருதல், 101; ஆத்
தின்னல் 129; கற்குடைதல்,
121; தலைமயிர் வருணனை,
101; பூந்தொடைவிழவு, 187.
மழுகுதல் - தேய்தல், 5.
மழை - மேகம், 134.
மழைக்கண் - குளிர்ந்த கண், 51.
மழைத்தோல்-தோற்கிடுகு, 123;
186 ; 336. [ஒத்தல், 232.
மழைமுழக்கம் புலி முழக்கினை
மள்ளர் - வீரர், 21; 316. [233.

மறுப்ப - மறுக்குமாறு, 224.
மறை - மந்திராலோசனை, 70
மறைந்தவிடம், 136.
மன் - அது மாட்டாமை, 33.
கழிவு, 8. மிகுதி, 87.
மன்றல் - மணம், 112. [14
மன்று - ஊர்ப்பொது வில்லம்
மன்னர் கடகுக்காரரை அழை
துப் படைகாண்டல், 67.
மனைமுதல் தலைவி, 51.
மனைமுதல் வினை - இல்வாழ்க்
கைத்தொழில், 51.
மா - கருமை, 4; குதிரை, 6;
திரு, 20;புலி, 48; மிருகங்கள்,
364; மாமரம், 25; மூலை, 26;
வண்டு, 20. [15.
மாக்கட்டு - மாக்களை யுடையது,
மாகெழு சிறுகுடி, 103.
மாதிரம் - திசை, 37.
மாந்தி - உண்டு, 236. [66.
மாநிதிக் கிழவோன் - அளகேசன்,
மாய்தல் - நீட்டுதல்; மறை
தல், 5.
மாழ்குதல் - தளர்தல், 104.
மாழை - மா, 119.
மாள, அசை, 16.
மாறு, காரணப் பொருட்டில்
வருமோரிடைச் சொல், 42.

மீன்கண்டன்ன மெல்லரும்
பூழ்த்தபுன்னை, 10. [286.
மீன்சினையன்ன வெண்மணல்,
மீன்முள்ளன்ன முள்ளிமலர், 26.
மீனுணங்கல் - கருவாடு, 80.
முகஞ்செய்தல் - நிரம்புதல், 7.
முகவை-முகத்தல், 126. [கள், 54.
முகிழ் நிலா - புறப்படுகின்ற திங்
முகை-குகை 238, 242; மொட்
முச்சி - கொண்டை, 73. [டு, 11.
முசுக்கலை, 7.
முசுண்டை, 94.
முடங்கர் - முடக்கிடம் 147.
முடந்தை - வளவு, 284.
முடுக்கர் - முடுக்கிடம், 97.
முழை, 240.
முடுக - விரைய, 14. [தசை, 3.
முடை - முடைநாற்றமுடைய
முணங்கு நிமிர்தல்-மூரி நிமிர்தல்,
முத்துக்குளித்தல், 201. [357.
முதல் - இடம், 96. [பழமை 181.
முதுமை - அறிவு, 22 ; மூப்பு 6;
முதுநீர்-கடல், 57. [181.
முதுநூல் - யஞ்ஞோபவீதம்,
முதுவாய் - அறிவு வாய்த்த, 22.
முதுவாய்ப் பெண்டிர், 22 ; 98.
முதைப் புனம். 94.

முழுமுதல் - பெரியமுதல், 238.
முழுவலி - நிரம்பியவலி, 227.
முறி - தளிர், 33.
முறுக்கிய - ஒடித்த, 8.
முன்பு - வலிமை, 75.
முன்னம் - குறிப்பு, 5.
மூதாய் 14, 74, 134. [60.
மூரல் - சிலுசிலுத்த சோறு,
மூரன் முறுவல் - புன் சிரிப்பு,
மேதை - அறிவு, 7. [390.
மேந்தோல் - மேவிய தோல், 3.
மேய்மணி - மேய்தல் காரண
மாக உமிழ்ந்தமணி, 72.
மேவர - விரும்பம் வர, 65.
மேவரும் - பொருந்தும், 28.
மேவல்-பொருந்தல், 11; பொருந்
தற்க, 229; விருப்பம், 214.
மேவலர் - விரும்புகின்றவர், 95.
மேவார் - பகைவர், 266.
மை - இருள், 87; எருமை, 41;
கருமை, 89 ; குற்றம், (கட.);
பசுமை, 43; மேகம், 108.
மைந்து - வலி, 75.
மையற்பெண்டிர், 98.
மொசிந்து-நெருங்கி, 181. [152.
மொய்ம்மூசு - பெருமை மிக்க,
மொய்வலி - பெரியவலி, 246.